

የግእዝ ቅኔያት

የስነ ጥበብ ቅርስ

ሁለተኛ ክፍል

ንባቡ ከነትርጓሜው

ከአ.ትዮጵያ ቋንቋዎች አካዴሚ
ባህልና ስፖርት ጉዳይ ሚኒስቴር

መገናኛን በክፍል ሆነ በሙሉ ለማሳተም
መብቱ የኢትዮጵያ ቋንቋዎች አካዴሚ ነው

ዝግጅት :

ክፍል ሁለት መጀመሪያ እትም 1984

አለቃ አፈወርቅ ዘውዴ፣
በትርጉም፣ ምስጢራና ትረካ

ቀጠለ መንግስቱ
ዝግጅትና ቅንብር

መልክአ ክርስቶስ ነቢዩ
በግእዝና አማርኛ ታይፕ ስራ

ክነፈርግብ አታለል
እርግትና ሀትመት ክትትል፡

መታሰቢያነቱ

ለመንግስቱ ለማና ለቀጠለ መንግስቱ

ብርገና ሰላም ግተግያ ጸ.ት
አፈላ አበባ

መግቢያ

የግእዝ ቅኔያት ከነትርጉማቸው

የባለቅኔዎች አጫጭር የህይወት ታሪክ

የባለቅኔዎቹ ስም ከነትኔዎቻቸው ተራ ቁጥር ጋር

ገፅ

5

7

389

መግቢያ

የዚህ መጽሀፍ አንደኛ ክፍል በ1980 አ.ም ታትሞ ለህዝብ መቀረብ ይታወቃል። የመፅሀፉ መታተም ዋና አላማ ዘመናዊ ትምህርት ያላቸውን አንባብያንን ከግእዝ ቅኔ ቅርስ ጋር ማስተዋወቅና ደረጃ በደረጃ ማለማመድ መሆኑ በዚህ በአንደኛው ክፍል መግቢያ ላይ ተገልጧል።

በዚህ መሰረት አንደኛው ክፍል

1-ለዘመናዊው ደን የስነ ግጥም ደራስያን ከሙያው አንፃር የቅኔን ቴክኒክና መንገድ በመመርመር አያሌ ቁም ነገሮችን አስጨብጧል።

2-የሀገራችንን ባህላዊ ቅርሶች ለአዲሱ ተውልድ ማስተላለፍ በባህል እድገት መስክ ከፍተኛ አስተዋፅኦ አድርጓል።

3-የመፅሀፉ መታተምና መሰራጨት ለስነ ግጥማችን እድገት አጋኝ ሆኗል።

4-ወጣቱን ተውልድ የሀገሩን የስነ ግጥም ቅርስ ገንዘብ አድርጎ ዘመናዊውን ከጥንታዊው ጋር ለማገናዘብና ለማዛመድ አስችሏል።

ስለዚህ በዚህ መፅሀፍ መግቢያ ላይ እንደተገለፀው ጋኛውን ክፍል “የግእዝ ቅኔ የስነ ጥበብ ቅርስ” መፅሀፍ አዘጋጅተን ለህተሙት አቅርቦናል። ወደፊትም አቀም በፈቀደ መጠን ጓኛው ክፍል የሚቀጥል መሆኑን ለመግለፅ እንወዳለን።

የግእዝ ቅኔ ተተርጉሞ በዘመናዊ የስነ ፅሁፍ ስልት ተዘጋጅቶ ተቀናጅቶና ተቀናብሮ መቀረብ ለልሳነ ግእዝ እንግዳ የሆኑ አንባብያንን ከቋንቋውና ከስነ ፅሁፉ ጋር ለማስተዋወቅ የሚጠቅም ነው። ለደራስያን የቅኔ ጥበብን፣ ለቋንቋ ባለሙያዎቻችን ለስያሜ ስራ የሚያገለግሉ ቃላትን እንደሚያበረክት ታምናበታል።

በተጨማሪም መፅሀፉ የግእዝ ቅኔን በነፃ በማስተማር፣ ይህ ታላቅ የቋንቋና የስነ ፅሁፍ ቅርስ ከተውልድ ወደተውልድ ሲተላለፍ መጥቶ ከእኛ ደርሶ ታትሞ ለህዝብ እንዲቀርብ ከፍተኛ ጥረት ላደረጉ ሊትዮጵያውያን ሊቃውንት ታሪክ የመታሰቢያ ሃውልት ነው።

ከዚህ ላይ አቶ መንግስቱ ለማና አቶ ቀፀላ መንግስቱ ታላቅ ምሳሌዎች ሊሆኑ ይችላሉ። ሆኖም ዛሬ በህይወት የሉም።

1-አቶ መንግስቱ ለማ የዚህ መፅሀፍ አንደኛ ክፍል ሀ-ክፊቱ የተገረጡትን ልዩ ልዩ መሰናክሎች አልፎ ለህተመተ እንዲበቃ ያላቋረጠ ጥረት አድርገዋል።

ለ-የቀኔውን ተርጉም አንባብያን በቀላል ዘይ እንዲረዱት ዘመናዊ የአተረጓጎም ዘይን የያዘ መመሪያ አውጥተዋል።

ሐ-መፅሀፉ ዘመናዊ የሰነ ፅሁፍ ስልተና አሰራር እንዲኖረው የቀርብ ክትትል በማድረግና መመሪያ በመስጠት ታሪክ ሊረሳው የማይችል ስራ ሰርተው አልፈዋል።

2-አቶ ቀፀላ መንግስቱ ለአንደኛውና ለዚህ ለሁለተኛው ክፍል ሀ-በተረካቸውና በምስጢራቸው ለዘመኑ ተውልዶ የሚጠቀሙትን ቀኔያት በመምረጥ

ለ-ዋቢ መጻሕፍትን በማሰባሰብ

ሐ-ግለሰብና አማርኛው ተክክለኛ ተርጉም መያዛቸውን በማገናዘብ፣ መ-መፅሀፉ ዘመናዊ የሰነ ፅሁፍ ውበት እንዲኖረው አድርጎ በማዘጋጀትና በማቀናበር የነበራቸውን የሰነ ፅሁፍ ችሎታ ለተውልዶ ተተው አልፈዋል።

እንዲያውም ይህንን ሁለተኛውን ክፍል ህይወታቸው ልታልፍ የሰድስት ሰአት ጊዜ ብቻ እስከሚቀራት ድረስ በቢርላቸው ሆነው በማዘጋጀት ከፍተኛ የሰራ ፍቅር የነበራቸው ምሁር መሆናቸውን በተገባር አስመስክረዋል።

ስለዚህ ይህ ሁለተኛ ክፍል መታሰቢያዩ ለአቶ መንግስቱ ለማና ለአቶ ቀፀላ መንግስቱ ዳንጌል እንዲሆን አድርገናል።

የኢትዮጵያ ቋንቋዎች ለካደሚ

1- ግለሀ ጉባኤ ቃና ስ
ዘንብረ ሰላሴ ክንፉ (መምህር ፣ ዘኤልያስ)
አድገነት ዕዕ እምተወክር ዝናም ክግሃ ፣
ዙላ አንስተ እለ አጽለላ ታሕቴሃ ።

ትርጉም

እንዲት እንደርሷ ዝናብን ከሙቀበል
ከበታቿ ያረፉትን ሴቶች ሁሉ አዳነች ።

ምስጢር

እንዲት (ዛፍ) በእርሷ ላይ የሚዘንበው ዝናብ እንዳይዘንብባቸው መንገዶቻችን እንደምታድናቸው በእንዲት የተመሰለች ቅድስት ግርያምም በዝናብ የተመሰለውን የእግዚአብሔርን ቃል ወለደች ። ሌሎች ሴቶች ግን እንደርሷ ሊወልዱት አልቻሉም በግለት ባለቅኔው አመስጥረዋል ። ታሪኩ በ1980 አ.ም. በታተመው በአንደኛው መፅሀፍ በገፅ 35—36 ተተርጎሏል ።

2- ዘእምላኪየ ስ
ዘጥፋነህ (አሊቃ ፣ ዘቦታ ኪዳነ ምህረት)
ነሚእኪ ሣዕሪ ምግብ አፋኪ በሊሐ
መርድዕ ዕዋለ እድግት ኢትንበሪ በሀ ፣
አኮኑ ይትመዋዕ በምግብ አፋኪ ጸርጎ ።

ትርጉም

የአሁን ውርንጫ በሃ እንዳትኖሪ
የአፍሽ ምግብ የሆነ ሳርን ይዘሽ ጨሽትን ተግሪ ፣
በአፍሽ ምግብ ሳር ጠላት! ሃ ይሸነፋልና ።

ምስጢር

ፊደል ቀጣሪ ልጅ ፊደሎቹን አላይ (አላጠና) ስትል መምህሯ
“ሁልጊዜ ሃ ስትዩ እንዳትኖሪ በሳር የየፊደሉን እግር እግሩን እየነካሽ

ልብ ብለሽ ተማሪ” ይላታል ። እንዲሁም ባለቅኔው የአሁን ምግብ ሳር መሆኑንና ጨሽቷም” ሃ፡ሃ፡ሃ ...” መሆኑን በልጁቱ ትምህርት አንጻር አስረድተዋል ።

3. ሥላሴ (85) አ

ዘንሱ (ቄሰ ገበዝ ፡ ዘዲማ)

ለሳኦል ይላህዎ

ሳሙኤል ሐረ ፍና ጎዘን ፤

ውእቱ ሳኦል መሲሑ እስመ ኢኮነ መሲሐ

ወመፍትው ከማሁ ከመ ትግበር ላሐ

ለደብረ ድማኅ ቤትክ ሰማዕተ ዝዩ ወከሃ ፤

ሀዩንተ ዘወርቅ ቀጸላሃ

አምጣኅ ብርሀት ወዕለ ላዕሌሃ

ወድማኅ ኢኮነት ድማኅ ።

ትርጉም

ለሳኦል ያለቅበለት ዘንድ

ሳሙኤል የአዘንን መንገድ ሄደ ፤

ርሱው ንጉሱ ሳኦል ንጉስ አልሆነምና ።

የዚህና የዚያ ሰማእት ጊዮርጊስ ! ለዲማ ደብር ቤትህ እንደርሱው

ልቅሶን ታደርግ ዘንድ ተገቢ ነው ፤

በወርቅ ቀጸላዋ ፈንታ በራነት በርሷ ላይ ወጥቷልና ፤

ዲማም (አናትም) ዲማ አልሆነችምና ።

ምስጢር

አምላክ የእስራኤል ንጉስ ሳኦልን ሲንቀውና ሲጥሰው ተብቶ ያነገሰው ነቢይ ሳሙኤል እንዳዘነለት ቅዱስ ጊዮርጊስም በስሙ ለተሰራ ችው ለደብረ ድማህ ቤተ ክርስቲያን ማዘን ይገባዋል ። ሳኦል ከመንግስቱ እንደወረደ የደብረ ድማህ ድማህ ቤተ ክርስቲያንም ቅፈኛ የሆነውን ገጠር ማስገበሯ ቀረ ። መሃል ራስ በራስ ጠጉር እንደምትከበር በመሃል ራስ የተሰየመችው ፣ የቅዱስ ጊዮርጊስም ቤተ ክርስቲያን የሚገኝባት ዲማ በደብርነቷ የምትከበረው ቅፈኛ በሆነው በገጠሩ ብዛት ነበር ። የገጠሩ

ቅፈፍ ከቀረ ግን በደብርነቷ መከበርን አታገኝም ማለት በቅኔው ተመስጥሯል ።

ታሪክ

የእስራኤል መስፍንና ነቢይ የነበረው ሳሙኤል ከነገደ ብንያም የተወለደ የቄስ ልጅ ሳኦልን በእግዚአብሔር ትእዛዝ ቀብቶ በእስራኤል ላይ አነገሰው ። ሳኦል ግን የእግዚአብሔርን ትእዛዝ በየጊዜው በመጣሉና የሳሙኤልንም ምክር ባለመቀበሉ እግዚአብሔር የንጉስነት ስልጣኑን ከነገደ ይሁዳ ለተወለደ ለዳዊት ሰጠበት ። ሳሙኤልም ቀብቶ ያነገሰው የእስራኤል ንጉስ ሳኦል ሃጢአተኛ በመሆኑ ስለእርሱ አልቅሷል (1ሳሙ. 8—15) ።

ራስ አሊ ጎጃምን ወረው ሲያስገብሩና ሲገዙ የጎጃም ባላባት የሆኑት የሃይሉ ዮሴጴቅ ልጅ ደጃች ብሩ ለራስ አሊ ሊታጠቁ ስላልፈቀዱ ሶማ ከተባለው አምባ ውስጥ ገቡ ። እዚያ ሆነው በሶማ አካባቢ ያለውን የደብረ ድማህን ቅፈፍ ጨምረው የገጠሩን ህዝብ ያስገብሩ ጀመር ። ከዚያ በፊት የደብር ቅፈፍ የሆኑት ገጠሮች ለዚያው ለደብራቸው ይገብሩ ነበር እንጂ ለመሳፍንነትና ለመኳንንት አይታዘዙም ነበር ። ስለዚህም “ደብሩ ተደፈረብን ፣ ደብርህን አስክብር” ሲሉ የዲማ ተወላጅ የሆኑት ቄሰ ገበዝ ንሉ ለሰማእቱ ለቅዱስ ጊዮርጊስ ይህን ቅኔ አበርክተዋል ።

4. ሥላሴ (283) አ

ቶማስ ሐዋርያ

ወቶማስ ሊቅ አመ ወረዱ

ለጸቢት በደርግ ባሕረ ተመትሮ ስሩሐ

ቶማስ አሐዱ ግርማዝ ኢፈርሀ ፤

ለጎዲገ እግር ወእድ እስመ አልጸቀ ወበጽሐ ፤

ካልኡስ ቶማስ ኢተበውሐ

ላዕለ ግብረ ጸቢት በዝዩ ወበከሃ ፤

እስመ ዓዲ መስነቅቶ ኢፈትሐ ።

ትርጉም

ሰፊ ባህር/መቄረጥን
በአንድነት ለመዋኘት
ሃዋርያ ተግስፍ ሊቅ ተግስ በወረዳ ጊዜ
አንዱ ተግስ የዚህ ገርግን አልፈራም ፤
እጅንና እግርን ለመጣል ፈፅሞ ደርሷልና ፤
በዚህና በዚያ ለመዋኘት ስራ ግን
ሁለተኛው ተግስ አልሰለጠነም ፤
ገና አትግዳውን አልፈታምና ።

ምስጢር

ሁለት ጓደኞች ለውሃ ዋና ወደወንዝ ወርደው ሲጥኙ አንዱ ጓደኛ
ዋናውን ሲለግመደው እጁን ጣለ ይጻፋል ። የመርአስ ኤሊስ ቆዳስ
ተግስም በሰግአትነት ሲሰቃይ እጁንም እጉንም ተቆረጠ ። ደግሞ
ሁለተኛው ጓደኛ ዋና እስኪለግመድ አትግዳውን ከወገቡ አይፈታም ።
የሀንደኬው ሃዋርያ ዲዲዎስ የሚባለው ተግስ እንደበገ ተገፍፎ አትግዳ
የሆነ ቆዳውን ከአሸዋ ጋር ተሸከመ በግለት ባለቅኔው የሰግአታትን
ስቃይ ፅናት በቅኔያቸው ምስጢር ገልጠዋል ።

ታሪኩ በአንደኛው መፅሃፍ በገጽ 52 ተተርኳል ።

5. አጭር ዘይእዚ (306) አ

ጽጌ ለወይን ታስተፈሥሐ ፡

ወመንግሥተ ዮሐንስ ወይን ለጻለመ ጽልመት ከግሃ ።

ትርጉም

አበባ አይንን ታስደስታለች ፤
የዮሃንስ መንግስት/ወይንም የጨለማ አለምን እንደርሷ ታስደስታ
ለች።

ምስጢር

አበባዪቱ በወይን ላይ ፈክታ ስትታይ ወይንቱም በአበባዪቱ
አስደላች ሆና ትታያለች ። ባለቅኔውም የአጌ ዮሃንስ መንግስት

በድንቁርና ውስጥ የነበረችውን አለም አሰለጠናት በግለት ለአጌ
ዮሃንስ ዘመን መንግስት ያላቸውን አስተያየት በቅኔያቸው አመስጥረ
ዋል ።

6. መወደስ (98)ገ

ዘወልደ ጊዮርጊስ (ሊቀ ጠበብት)

ገብረ ሥላሴ ፈድፈዶ ፍድፋዶ ሕግግ
ለዘወሀብከኒ ምድር ወኢጥዕየት እምደጃሃ ፤
አምጣነ ሰናፔ ትመስል መንግሥተ ሰግያት ሰፍሐ
ወዲናር ቆግ የአክል እራጋ ፤
ወእክለ ሲሳይ ኢታበቁል
ገዳፍያነ ሐብል ሕዝብ እስመ ሐፋ ላፅሌሃ ።
ይትርፍሰ ዘነገርኩክ ሕግመ ዚአሃ
ኮነት እብነ አፍአ ብእሲተ ሱጥ ዙለንታሃ ፤
ወበዛ መሬት ከመ ኢይግበር ፍሥሐ
በምርዋጽ አፍራስ ተቀብረት ራሔል ጽነፊሃ ።

ትርጉም

ገብረ ሰላሴ! የሰጠኸኝ ምድር የባሽታዋ
ብዛት በረከተ ፡ ከበሽታዋም አልጻነችም ፡
መንግስተ ሰግይ/ሰፋቷ ሰናፍጭን ትመስላለችና ፡
አላድ/ቁመቷም መዳፍ ያህላልና ፡
የምግብ እህልንም አታበቅልም
ቀላድ (ገመድ) ጣዮች ሀዝብ በርሷ ላይ ስለሄዱ ።
የነገርኩህስ በሽታዋ ይቅርና
የሱጥ ሚስት ሁለንተናዋ የውጭ ድንጋይን ሆነች ፡
በዚችም መሬት ደስታን እንዳላደርግ
ራሄል ዳርቻዋ በፈረሶች መሮጫ ተቀበረች ።

ምስጢር

በሽታዋ እየጠናባት የሄደ ሴት የቅርብ ዘመዶቿን ተስፋ እንደምታስ
ቆርጥ ፀሀፌ ትእዛዝ ገብረ ሰላሴ ለባለቅኔው የሰጧቸው መሬትም

ተውሳካም ሆነች ፤ ከዘረ ቆርጥምነቷ አልወጣችም ። መንግስተ ሰማይ በሰናፍጭ ቅንጣት እንደምትመስል የባለቅኔው መሬት ስፋት እንዲሁ ጠበቦች ። የብር አላድ እንደ መሀል እጅ ጠባብ እንደሆነች የባለቅኔው የመሬት መጠንም ትንሽ ሆነ ። የህዝብ መመላለሻ የሆነ መሬትም (አውራ መንገድ) እህል እንደማያበቅል ቀላድ የሚጥሉ ሰዎች የለኳት መሬት ለእህል የማትሆን ናት ። የሎጥ ሚስት የጨው ሃውልት እንደሆነች የባለቅኔው መሬት ድንጋያማ ሆነች ። ራሄልም በፈረሶች መራወጫ እንደተቀበረች ድንበሯ የፈረሶች መጋለቢያ ነው በማለት በቅኔው ተመስጥሯል ።

ታሪክ

ባለቅኔው ለፀሀፊ ትእዛዝ ገብረ ስላሴ ይህን መወደስ ያበረከቷቸው የተሰጣቸው መሬት የማይጠቅም መሆኑን በቅኔያቸው ምስጢር አስገንዝበው ሌላ አንድ ጋሻ መሬት እንዲሰጣቸው የፈለጉ ይመስላል ።

ያእቆብ ከሴኬም ምድር ወደቤቴል እንዲወጣ እግዚአብሔር በነገረው ጊዜ ወደቤቴል ሄደ ። ከቤቴልም ተነስቶ ወደኤፍራታ ሊደርስ ጥቂት ሲቀረው ሚስቱ ራሄልን ምጥ ያዛትና በወሊድ ሞተች ። ስለዚህም ወደ ኤፍራታ በምትወስድ በቤተ ልሄም መንገድ ዳር ቀበሯት ። ያእቆብም በመቃብሯ ላይ ሀውልት አቆመ ። የግእዙ መፅሃፍ መቃብሯን “በምርዋዕ አፍራስ ፣ በፈረስ መጮጫ” ስላለው ባለቅኔው” በምርዋዕ አፍራስ” በማለት ተቀኝተዋል ። (ዘፍ. 35 ፣ 1—21)

7. ግእዝ ክብር ይእቲ (7)ን
 ዘሀብቴ (ደብተራ ፣ ዘሽንኩርት ሚካኤል)

ጓሕለወ አብ በግማደ ሥጋ ኤልያስሀ
 ወበአሐዱ በግዕ አብርሃምሃ መሢሐ ፣
 እመሰ ኅቤን መክሊተ ፍቅሩ አርብሐ ።

ወልዶ አምሕክ ፣ ለቤዛ ዙልን እስመ ጠብሐ ።

ትርጉም

አብ በስጋ ቁራጭ ኤልያስን ሸነገለ
 በአንድ በግም ሹም /አብርሃምን ሸነገለ ።

በእኛ ዘንድ ግን ፍቅር/ወርቅን ባረባ ጊዜ
 ለልጁ አላዘነም ፤ ለሁላችን ቤዛ አርዷልና ።

ምስጢር

አንዳንድ ሃብታም ድሃውን እንግዳ ትንሽ ስጋ አቅምሶ ይሸኘዋል ፤ የተሾመ ሃብታም እንግዳ ሲመጣበት ደግሞ የበግ ሙክት አርዶ ያስተናግደዋል ። እግዚአብሔር አብም ለነቢይ ኤልያስ በቁራ አመላላሽነት የመገበው ስጋ ለሌላው አልተረፈም ፤ ለይስሃቅ ቤዛ ሊሆን ለአብርሃም የወረደለት በግም ቤዛነቱ ለይስሃቅ ብቻ ሆኖ ቀረ ። ችር ሃብታም የልብ ወዳጁን በየጊዜው እየጠራ እንደሚጋብዘው የእግዚአብሔር አብም የባህርይ ልጁ ክርስቶስ የሰጠን ስጋና ደም ለሁሉም የዘላለም ህይወት ናቸው ። እግዚአብሔር አብ አብርሃምንና ኤልያስን ከመውደዱ ይልቅ እኛን ሁዋለኞችን መውደዱ በለጠ ይላሉ ባለቅኔው ።

ታሪኩ በአንደኛው መፅሃፍ በገፅ 88 ተተርጎሟል ።

8. ቀዘማ ስ
 ዘተዋነይ

የአምን ወይገኒ
 ዙሉ ዓለም በዘፈጠረ ለሊሁ
 ብዙኃን እንዘ ይገንዩ ይስግዱ ቅድሚሁ ፤
 ለነጻሮ ዝኒ ነገር ከመ እስራኤል ይፍርሁ
 ሙሴ ፈጠረ ፈጣሪሁ
 ወፈጣሪ ፈጠረ ኪያሁ ።

ትርጉም

አለም ሁሉ
 ብዙዎች እየተገዙ በፊቱ ይሰግዱ ዘንድ
 እርሱ ራሱ በፈለሰፈው ያምናል ይገዛልም ፤
 ይህንም ነገር ለመመልከት እስራኤል ይፈሩ ዘንድ ሙሴ ፈጣሪውን ፈለሰፈ (ወደደ)
 ፈጣሪም እርሱን ፈጠረ (ወደደ) ።

ምስጢር

የኦርቶዶክስ እምነት ተከታዮች በእል እየሳሉና ታዕታይ እየቀረፁ ስለሉንና ታዕታይን የፈጣሪያቸው አምልኮትና ፍቅር መግለጫ፤ እንደርቶ ግራፍ ግስታወሻ ያደርጋሉ ። ነቢይ ሙሴም “እገሌ ቅኔ ፈጣሪ ነው” እንደሚባል ፈጣሪውን በልቡ ምርምር ግወቁን፤ ፈጣሪውም የሙሴን ታግኝነት ግረጋገጡን በመግለጥ የቅኔ አባት ተዋነይ ቅኔውን አመስጥ ሯል ።

9. ዋዜማ/ጎ

ወልደ አብ ይፈውሶ

ጽዋዕ ወርቁ ምሉዕ እንዘ ይክዑ ላዕሌሁ
ለነዳይ ብእሲ ዘየብሰት እደሁ ፤
ወአመ በንባብ ፈጠረ ዓለመ ትርጓሜ ለሊሁ
ይፀዕቁ ሕዝብ ይስምዑ በጉባኤሁ
ዋገሰ ቃሉ ወጣዕመ ነገሩ ወሣዕሣዕ አፋሁ ።

ትርጉም

ወልደ አብ
የወርቁ ጽዋን በላዩ ላይ እያፈሰሰ
እጁ የደረቀች ድሃ ሰውን ይፈውሰዋል ፤
ትርጓሜ/አለምንም በንግግር እርሱ በፈጠረ ጊዜ
የቃሉን ዋገሰና የንግግሩን ጣእም የአፋንም ቅልጥፍና በጉባኤው
ይሰሙ ዘንድ ህዝቡ ይጨናነቃሉ ።

ምስጢር

የታመመ ሰው በካህን ፀሎት በተቀደሰ ፀበል በመጠመቅ እንደሚፈወስ ወልደአብ የተባሉት የጎንደር ሊቅ ድሃውን ሰው በመጠጥ አረኩት ። አምላክ አለምን በመናገር እንደፈጠረ ሊቁ መምህር ወልደአብም የመግህፍትን እንድምታ ትርጓሜ ፈለሰፉ ይላሉ ባለቅኔው ። በዚህም ላይ ኢየሱስ በአይሁድ ምክራብ ገብቶ ሊሰብክ የአይሁድ ሊቃውንት እንዳደነቁትና ህዝቡም ትምህርቱን ለመስማት

እንደተጋፉ የአለቃ ወልደ አብ ጉባኤ ሰፍተ ለህዝቡ ተዳረሰ ። የአተረጓጎግቸውም ስልትና የተሰጣቸው ሃብተ ምስጢር አስገራሚ ሆኑ ግለት በቅኔው ተመስጥሯል ።

ታሪክ

አለቃ ወልደ ሰብ በጣም ቸር ስለነበሩና የመግህፍትን እንድምታ ትርጓሜ በጎንደር ስላስፋፉ ከደቀ መዛሙርታቸው አንዱ ቸርታቸው ነና የትርጓሜ ስጦታቸውን በዚህ ዋዜማ ቅኔ ገልጧል ።

10. ዋዜማ(14)አ

በኢየሱስ በፋሲካህ

እለ አልህምተ ሦዑ ወአባገዐ ዘጠብሐ
ሊያትረፉ ለሣኒታሁ ወበልዕም አሜሁ፤
በገዕ ፋሲካነሰ እንዘ አሐዱ ለሊሁ
የም ይትበላዕ ዙለንታሁ
ወጊሠመ ይትረከብ ከግሁ ።

ትርጉም

በኢየሱስ ፋሲካ
በሬዎችንና በጎችን ያረዱ ሰዎች
ለማግስቱ አላተረፉም በዚያው ጊዜም በሉት ፤
የፋሲካችን በግ ግን እንድ ሲሆን
ሁለንተናው ዛሬ ይበላል ፤
በነጋውም እንደዚያው ይገኛል ።

ምስጢር

የኢትዮጵያ ፋሲካ ምንም ታላቅ ቢሆን የተሰውት (የታረዱት) በሬዎችና በጎች ብዙዎች ሲሆኑ፤ በአንድ ቀን ተጨርሰው ተበሉ እንጂ እንደብዛታቸው ስጋቸው አልተትረፈረፈም ነበር፤ የእኛ የፋሲካችን በግ እግዚአብሔር ወልድ ግን እንድ ሲሆን ስጋው ዛሬም ነገም ይገኛል ።

ከአለም መፈጠር በፊት ከአብ በባህርይ ተወልዶ ከአለም መፈጠር በሁዋላ ከድንግል ማርያም በስጋ ሲወለድ ተቀዳሚና ተከታይ የለውም እንድ ነው ስጋው በሀብስት ፣ ደሙ በወይን ሲሰጥ ጉድለት የለበትም የዘላለም ህይወት አለው ይላሉ ባለቅኔው ።

ታሪክ

ኢዮስያስ ከዳዊት ወገን ከነገሱት ነገስታት አስራ ስድስተኛው የይሁዳ ንጉስ ነበር ። በዘመነ መንግስቱ በግዛቱ ውስጥ አምልኮ ባለድን አጠፋ ። የእግዚአብሔርን ቤት ሲያላድስ ጠፍቶ የነበረው የህግ መፅሀፍ ተገኘ ። በዚህም ምክንያት ፋሲካን በታላቅ ክብር አከበረ (ኤር፡1፡2፤22፤ 15፤16) ።

11. ሥላሴ (29)አ
 ዘአድማሱ ጀንበሬ (መልአክ ብርሃን)

ሰአልዎ እስራኤል
 ለሙሴ ይትገልበብ በሰንዳናት
 ኅጠተ ብርሃን ንስቲተ በገጹ አመ ነጽሮተ ፈርሁ ።
 ይእዜሰ እምነበ ኢኮነ ብርሃኑ ከማሁ
 እግዚአ ሙሴ ክርስቶስ ለዘሀለው ምስሌሁ
 በምንት ይትገልበብ ገጸ ዚአሁ ?
 እስመ ከሙ-መብረቅ በረቀ አልባሲሁ
 እስከ ሰዕት ነጽሮ ኪያሁ ።

ትርጉም

እስራኤል ትንሽ
 የብርሃን ቅንጣትን በፊቱ
 ማየትን ቢፈሩ በበፍታ (ነጭ ልብስ) ፊቱን ይሸፍን ዘንድ ሙሴን
 ለመኑት ፤
 ዛሬ ግን ብርሃኑ እንደርሱ ካልሆነ ዘንድ
 የሙሴ ጌታ ክርስቶስ ከርሱ ጋር አብረው ላሉት
 ፊቱን በምን ይሸፍን?
 እርሱን ማየትን እስኪሳናቸው ድረስ
 ልብሱ እንደ መብረቅ በርቋልና

ምስጢር

ሙሴ በፊቱ ነፀብራቅ ቢያስፈራቸው ነፀብራቅ በሌለው ልብሱ ፊቱን ቢሸፍነው ከፊቱ ነፀብራቅ እንደሚድኑ እስራኤል ተስፋ አደረጉ ። ከክርስቶስ ጋር በደብረ ታቦር የነበሩት ሙሴ ፣ ኤልያስ ፣ ጴጥሮስ ፣ ዮሐንስና ያዕቆብ ግን ከፊቱ ነፀብራቅ በልብሱ ሽፋን እንዳይድኑ ፣ ልብሱም የመብረቅ ብልጭታ ያለበት ስለሆነ ፊቱን በልብሱ ቢሸፍንላቸውም ያው ነው ። ስለዚህ እንደ እስራኤል ከፊቱ ነፀብራቅ በልብስ ሽፋን የመዳን ተስፋ የላቸውምና ሶስቱ ሐዋርያት (ጴጥሮስ ፣ ዮሐንስና ያዕቆብ) በግንባራቸው ወደቁ ፤ ሁለቱም ነቢያት (ሙሴና ኤልያስ) ሸሹ በማለት ቅኔው ተመስጥሯል ።

ታሪኩ በአንደኛው መፅሀፍ በገጽ 50 እና 207 ተተርጎሟል ።

12. ዘይእዜ (300)አ
 ዘአድማሱ ጀንበሬ (መልአክ ብርሃን)

ይቶስሑ ማየ በውስተ ወይን
 መያስያኒሃ ለጽዮን ለዘረፈቁ ይምስሑ
 እንዘ ይብል ነቢይ ከመ ገሠጸ
 አመ ደምፀ በእዘኒሆሙ ለነቢይ ጽራሑ
 መያስያኒ ወልድ ኃይላት እምነውረ መያሲ ከመ ይንጽሑ ፤
 ውስተ ማይ ወይን እንዘ ይቶስሑ
 ጥዑመ ወይን ለእለ ረፈቁ ቀድሑ
 ውስተ ማይ ወይን እንዘ ይቶስሑ ።

ትርጉም

የዕዮን ጠጅ አላላፊዎች
 ምሳ ሊበሉ ለተቀመጡት በወይን ውስጥ ውሃን ይቀላቅላሉ
 እያለ ነቢይ እንደገሰፃት
 የነቢይ ጩሽት በጆሮዎቻቸው ቢሰማ
 የወልድ ጠጅ አዳዮች (ተአምሮች) ከጠጅ አዳይነት ነውር ይኖር
 ዘንድ ፤

በውሃ ውስጥ ወይንን እየቀላቀሉ
የጣፈጠ ወይንን ለተቀመጡት ቀዱ ።

ምስጢር

ወንጀለኛ ሲቀጣ ያየ ሰው እንደወንጀለኛው እንዳይቀጣ በክፉ ፈንታ መልካምን ይሰራል ። የዕድን ጠጅ አሳላፊዎች በወይኑ ውስጥ ውሃን መቀላቀላቸው ወይኑን ውሃ ቢያደርገው የክርስቶስ ተአምሮች በውሃ የቀጠነውን ወይን አወፈሩት ። ውሃውንም የወይን ጠጅ አደረጉት በግለት ቅኔው ተመስጥሯል ።

ታሪኩ በእንደኛው መፅሃፍ በገጽ 196 ተተርጎሟል ።

13. መወደስ (42) አ

ለዘመጽአ ፈርዖን መንገል ኤርትራ

ኢይስድዶ መልአክ ወኢያወፅአ እምውሳጢሁ ፤

እስመ ገበ ቦአ ዳታን ሐዋርያሁ

ውስተ ልቦ ምድር ይበውአ ምስሌሁ

ወእንዘ ለውስጥ አውግሊሁ

ለእንተ አፍአ ጣይምስ ሚካኤል አባሊሁ ።

ባሕርኒ መፍቀሪ ሰብእ ሰራዊተ ግብጽ ሐራሁ

እምከመ እምድር ተለዐለ ይሰሕብ መንገሌሁ ፤

ወድጎረ ኩሉ ፈጸመ በትሕትናሁ

ገብአ ወተመይጦ ገበ ዘትካት ህላዌሁ ።

ትርጉም

ወደኤርትራ የመጣ ፈርዖንን

መልአክ አያባርረውም ፤ ከውስጡም አያወጣውም ፤

ሐዋርያው ዳታን ወደገባበት

በምድር ልብ ውስጥ ክእርሱ ጋር ይገባልና ፤

የውስጥንም አውጧው ሲሆን

የውጪውን ፈርዖንን ሚካኤል አግቢው ነውና ።

ሰውን ወዳጅ ባህርም የግብፅ ሰራዊት ወታደሮችን

ከምድር ከፍ ካለ በሁዋላ ወደእርሱ ይሰባል ፤

በትህትናውም ሁሉን ከፈፀመ በሁዋላ

ወደቀድሞ ኑሮው ተመልሶ ገባ ።

ምስጢር

ኢየሱስ “ወደእኔ የመጣውን አልሰደውም ፤ ወደውጭም አላወጣውም” እንዳለ የኤርትራ ባህርም ወደርሱ የመጣውን ፈርዖንን አላሻገረውም በውስጡ አሰጠመው እንጂ ፤ ሐዋርያትም “ክርስቶስ ወደገባበት እንገባለን” እንዳሉ ቀደም ያለው ዳታን በተዋጠበት የምድር ልብ ውስጥም ፈርዖን ተዋጠ ።

እንዳንዱ ሰው ከተሾመ በሁዋላ ወዳጆቹን እንደሚጠቅግቸውና ጠላቶቹን እንደሚጎዳቸው ፤ ባህር እስራኤልን እንደ ገድገዳ ቆሞ ካሻገራቸው በሁዋላ የግብፅ ንጉስ ፈርዖንንና ሰራዊቱን አሰጠግቸው ። ትጉህ ሰራተኛም ሰራውን ፈፅሞ እንደሚመለስ የኤርትራ ውሃ ከተከፈለ በሁዋላ እንደነበረ ሆነ በግለት ቅኔው ተመስጥሯል ።

ታሪኩ በእንደኛው መፅሃፍ በገጽ 125 እና 190 ተተርጎሟል ።

14. መወደስ (54) አ

ዘወልደ ኢየሱስ (ሲቀ ጠበብት)

እብነ ቢታንያ ይትካፈል ቅድመ ሆሣዕና

ምህርክ ይሁዳ ስብሐተ ምስለ ሕፃናት አገደሁ ፤

ወዘእንበለ ያእምር ቅድመ ሰምየ ፈጣሪ አቡሁ

ጎይለ ሕዝበ አይሁድ ከመ ይንሣእ

ሕፃን እብነ ቢታንያ ከሠተ አፋሁ ፤

መንግሥት ጥበበ ልብ

እም ኤፍራም ባዕድ ትጠፍፅ በጊዜሁ ።

ካህንሂ ሆሣዕና ህልወ መስቀል ለሊሁ

ይባርክ ቅንዎተ ሰፍሐ እደደሁ ፤

ወእለ ቡሩካነ ኮኑ ቅንዎቲሁ

ተመጠጧ ተመጥዎ ደሞ ምስለ ሥጋሁ ።

ትርጉም

የቢታንያ ድንጋይ በሆላእና ፊት
የይሁዳ ምርኮ / ምስጋናን ከሀፃናት ጋር ይካፈላል ፤
ፈጣሪ/ አባቱን መጥራትንም ቀድሞ ሳያውቅ
የአይሁድ ህዝብ ሃይልን (መሳሪያን) ይቀበል ዘንድ
ሀፃን / የቢታንያ ድንጋይ አፋን ከፈተ ፤
መንግስት/ የልብ ጥበብም
ከኤፍሬም ባእድ በጊዜው ትጠፋለች ።
እርሱ መስቀል ያለው ሆላእና /ካህንም
ችንካሮችን ሊባርክ እጆቹን ዘረጋ
የተባረኩ የሆኑ ምእመናን/ ችንካሮቹም
ደሙን ከነስጋው መቀበልን ተቀበሉ ።

ምስጢር

“ሀፃን አባባና እማማ ማለትን ሳይችል ፡ “የደማስቆን ሃይል
ይወስዳል ፤ የሶርያንም ምርኮ ይካፈላል” ተብሎ ስለክርስቶስ መወለድና
እጅ መንሻን መቀበል ተተንብቷል ። እንዲሁም በአንፃሩ ይሁዳ
ሊፈፅመው የሚገባውን ሆላእናን ማመስገንን የቢታንያ ድንጋይ ፈፀመ ፤
በማመስገኑም ከሀፃናት ጋር ተባብረ ። ሀፃኑም አበና እመ ማለቱን ሳይችል
የደማስቆን ሃይልና የሶርያን ምርኮ እንደወሰደ አምላክን ለማመስገን
ያልተፈጠረው ድንጋይ ለማመስገን የተፈጠሩትን አይሁድን በማመስገን
ላቃቸው (በለጣቸው) ይላሉ ባለቅኔው ።

ያንድ ቤተ ክርስቲያን ቁስ ምእመናንን በመስቀል ለመባረክ
እጆቹን ይዘረጋል ። ምእመናኑም በመስቀል ከተባረኩና ንስሃ ከገቡ
በሁዋላ የክርስቶስን ስጋና ደም ይቀበላሉ ። እንዲሁም ኢየሱስ ክርስቶስ
በእለተ አርብ በመስቀል ላይ እጆቹን ዘርግቶ በችንካሮች ተቸነከረ ።
ችንካሮችም ደሙን አፈሰሱ ፤ ስጋውንም በጣጠሱ በማለትም አመስጥረ
ዋል ።

ታሪኩ በአንደኛው መፅሃፍ በገፅ 62 እና 90 ተተርኳል ።

15. መወደስ (24) ኅ

ዘገብረ ኢየሱስ (ቅኔ ፈጣሪ)

ስቁለ ዐይነ ሰቅል ምንትክ ሰቅለ ሜዶናዊ
በሰቅለ ቀራንዮስ ትድሉ መክሊተ ዘጌላቡሂ?
ሕጹጽኑ በኩሉ ወበኩለሂ
ዘገቱም በማኅተመ እዝራ ዕንቁክ ሰባሐ
እስመ በፀሐይ ወበብናሴ

ፍትሐ ሰሎሞን ፈታሕክ ኢትፍታሕ ፍትሐ የፍታሐ ።
ትትላጸይሰ ጽሕመ ዘኮነ ንበ ርእስክ መራሐ
አራዊተ ዳርዮስ በአሐቲ መላጼ አሐቲ ጽሕመ ፋቁሐ ።
እስመ በዘአምተ ለክ ዘነገሥተ ፋርስ እማኔ
ወቦ እለ ጸዐኑ አፍራሰ ዘቴቁሐ ።

ትርጉም

እንደሚሳኑ ቋት የተሰቀልህ (ክርስቶስ) ! የሚዶኑ ሃማ ሚዛን
ምንህ ነው?

የጌላቡሂን ወርቅ በቀራንዮ ሚዛን ትመዝን ዘንድ
በእዝራ መቁጠሪያ የተቆጠረ ወርቅህ / ምስጋና
በሰው ሁሉና በአገሩ ሁሉ ትንሽ ነውን?

በፀሃይና በጨረቃ
የዮፍታሂን ፍርድ እንዳትፈርድ የሰሎሞንን ፍርድ ፈርደሃልና ።
ግን በአንዲት ያንዲት የፋቁሂ ጢም ምላጭ
የዳርዮስን አራዊት ወደ ራስህ መሪ የሆነ የይሁዳን ጢም
ትላጫለህ ፤

የፋርስ ነገስታትን እጅ መንሳትን እጅ የነሱህ አሉና ፤
የቴቁሂንም ፈረሶች የጫኑልህ አሉና ።

ምስጢር

የሚዛን ቋት በመመዘኛው እንጨት እንደሚንጠለጠል እንዲሁም
ክርስቶስ ሆይ ! በእንጨት ላይ ተሰቀልህ ። የሚዶኑ ሃማ የተሰቀለው
ስቅላት ምንህ ነው? አይገባህም ነበር ። ሳኦል በጌላቡሂ በገዛ እጁ
የሞተውን ሞት በቀራንዮ ትሞት ዘንድ ወርቅ በማህተም እንደሚታተ
ምና እንደሚቆጠር በእዝራ የሰመረ ምስጋናህ በየሰውና በደገሩ አይንደ

ለም = እውነተኛ ፈራጅ የመድሐኛ ፈራጅ ፍርድን እንደግዴረርድና የእውነተኛውን ፈራጅ ፍርድ በተፋራጆች ላይ እንደሚፈርድ ሁሉ የተቀበሉትን ወገኖቹን እንደተበቀለ እንደ የፍታሄ የሰቀሉህን አይሁድን አልተበቀለሃቸውም = እንደየፍታሄም ሌላን አልሰቀህም ራስህን ሰቀህ እንጂ = ሰሎሞን ሲተኛ አይኑ እንደሚገለጥ እንዲሁም አንተ ሞተህ ስትገነዝ አይኖችህን አገለግበጥህ = ሰሎሞን አንዱ ልጅ ለሁለት እንዲከፈል እንዳዘዘ አንተም የሰቅላትህን ቀን ጨለማም ብርሃንም አደረግሽው =

ጢምን በምላጭ እንደመላጩት ራስህን በዘንግ ያስመታህን የይሁዳን ሀይወት አጠፋህ = የዳርዮስን አግናውያን (ለማጆች በሀይወት ያሉ) ዝሆንና አንበሳ ከእስክንድር የአንበሳና የዝሆን ምስሎች መድፎች ጋር ተጋጭተው በምስሎቹ ተኩስ እንደሞቱ የእነርሱ ድርጊት በአንተ ላይ ተደረገ = ፋቂሄም የጦር ምክርን እንዳካሄደ በአንተም ምክረ ሞት ተፈፀመብህ በጦርም ተወጋህ =

ሰብአ ሰገል እንደሰገዱልህና እንደገበፋልህ የአይሁድ ጦሮች ሰገዱልህ ከርቤን ከሆሞት ጋር ጠጣህ ለወርቅ ተሸጥህ = ቴቂሄ የልቅሶ አገር እንደሆነች እናትህና ሌሎች ሴቶች አለቀሱልህ = ይሁዳ የዳርዮስን አራዊት ወደራስህ መራ በማለት የዳርዮስ ገዳይ ተሰቅሎ እንደሞተ በመስቀል ላይ ሞትህ ይላሉ ባለቅኔው =

ታሪክ

እዝራ በእንዚራ ሲዘምርና አምላኩን ሲያመሰግን ኖሮ ከዚህ አለም በሀይወቱ (ሳይሞት) ወደ ገነት ገብቷል ይባላል =

ሰሎሞን ሲተኛ አይኑ ይገለጣል ሲነቃ ደግሞ ይጨፈናል እየተባለ ይተረካል = ክርስቶስም ሞቶ የአርማትያስ ሰው የሴፍና ኒቆዲሞስ ሲገንዙት አይኑን እያገለገበጠ “ለምን ዝም ብላችሁ ትገንዙኛላችሁ? ቅዱስ እግዚአብሔር ፣ ቅዱስ ኃያል ፣ ቅዱስ ሕያው ዘአይመውት” እያላችሁ ገንዙኝ እንጅ ግለቱን የቤተ ክርስቲያን ሊቃውንት ይተርካሉ =

በሜዶን ዳርዮስ እየተባሉ በመጀመሪያው ዳርዮስ ስም የነገሱ ነገስታት አሉ = ከእነርሱም መካከል በእስክንድር ንጉስ ፅርእ ዘመን የነበረው ዳርዮስ አንዱ ነው = ለማዳዎች የሆኑ ዝሆንና አንበሳ ነበሩት = በዘመኑ የፅርእ ንጉስ የነበረው እስክንድር የበላይ ሊሆንበት (ሊያስገብ

ረው) ይፈልግ ነበር = ስለዚህም እስክንድር በዳርዮስ ዝሆንና አንበሳ አምሳል የሚተኩሱ የመድፍ አንበሳና ዝሆን አሰርቶ ዘመተበት = እስክንድርና ዳርዮስ ሲሰለፉ የዳርዮስ አንበሳና ዝሆን የእስክንድርን የአንበሳና የዝሆን መድፎች ሲገጧቸው ጊዜ ተተኩሰው ገደሏቸው =

ዳርዮስንም የገዛ አሽከፋ አዘናገቶ መታውና ሊሞት ሲያጣጥር እስክንድር ደረሰበት ፣ እንደግዴድን ስላወቀ አዘነና “እኔ የበላይነቱን እንጂ መሞትህንስ አልፈልገሁም ነበር አለው” እርሱም በመልካም ቃል ስላነጋገረው እንዳዘነለት አወቀና “የገደለኝ የገዛ አሽከሬ ነው ፣ እባክህ ጌታዬ ሆይ ተበቅልልኝ” አለው = ስለዚህም እስክንድር “የዳርዮስን ገዳይ ባውቀው ከሁሉ በላይ አደርገዋለሁ” የሚል ቃል አወጀ = ገዳዩም አሾግለሁ ብሎ “እኔ ነኝ” አለና ከእስክንድር ፊት ቀረበ = እስክንድርም የዳርዮስን ገዳይ በእንጨት ላይ አሰቀለው = (ዜና እስክንድር) =

16. ፅዝል ጉባኤ ቃና (489) አ

እሳት ወፅዖ ገዳም ሰፋሕ
ጊዮርጊስ ሰግዕት ወካህደ ልቡና ርሱሕ =

ትርጉም

ሰግእት ጊዮርጊስና የተጠራጣሪ ሰው ልብ
እሳትና የሰፊ ዱር እንጨት ናቸው =

ምስጢር

እንጨቱን እሳት እንደሚባለው ከሀደትን ጊዮርጊስ አጠፋው ግለት በቅኔው ተመስጥሯል =

17. ዘአምላኪያ (106) አ

ዘአድግሱ ጀንበሬ (መልአክ ብርሃን)

አ ጠቢብ ለፍቅር ዓለም ፍርሀ ፣
ዓለም አመ ቀርበተክ ወትብለክ አሆ
እስመ ትክህደክ ሥልሰ እስክነ ይነቁ ዶርሀ =

ትርጉም

ብሉህ ሆይ! የአለምን ፍቅር ፍራው ፡
አለም ብትቀርብህና እሺ በጅ ብትሉህ
ዶሮ እስኪጮህ ድረስ ሶስት ጊዜ ትክድሃለችና ።

ምስጢር

ሰውን ለማጥመድ ያህል የወደደ የሚመስል ሰው አለ ፤ እንደዚህ ያለው ሰው ተለዋዋጭ ስለሆነ እርሱን መራቅ እንጂ መቅረብ አይገባም ። ስለአለም ፍላጎት ያለመጠን መንሰፍሰፍም “ከሁለት ያጣ ጎመን” ያደርጋል ። ጴጥሮስ ዶሮ ሳይጮህ ክርስቶስን ሶስት ጊዜ እንደካደው ሁሉ ሰው ተወልዶ በሀፃንነቱ ሲታመም ፣ ካደገም በሁዋላ አግብቶ ሲጣላና ሲፋታ ፣ ተሾሞ ሲሸር ፣ ወይም እንደተወለደና እንዳገባ ፣ እንደተሾመም ወዲያው ሲሞት በመወለዱና በማግባቱ ፣ በመሾሙም የነበረችው የአለም (ደስታ) ትቀርቦታለች ። ዶሮ እስኪጮህ በማለትም ባለቅኔው ክርስቶስ በዳግም ምዕክቱ (ሁለተኛ ጊዜ ሲመጣ) ወዴት ነበራችሁ? ምንስ ሰራችሁ?” ብሎ የሚጠይቅ መሆኑን ያስረዳሉ ።

ታሪኩ በአንደኛው መጽሀፍ በገፅ 76 ተተርጓል ።

18. መወድስ (30)ን

ዘዘወልዴ (አለቃ)

ቀለመ ኢሳይያስ አብ ሶበ አማሰን
ወልደ አንበሳ ኅይል ስምዖን አረጋጭ ፍርሃት መርሆ
ሞተ ወልደ ምውት ብልጣሶር እንበለ ይርአይ መሢሐ
ቃላተ አቡሁ ኢሳይያስ
አቦየ አ.ንቤ ወአ.ንብል አሆ ፤
እስመ ለጽልመት ያበርሆ
ወያጻልሞ ለበርህ እስክ ድምፀ ያፍ ወድምፀ ዶርሆ ፣
ወእስከነ ይወፅእ ባሕረ እዝራ አልባስ ነፋሳት አንጹሐ
መካሕ ብእሴ ኅይል ከመ ኢሳይያስ ተመክሐ
በድምፀ አንበሳ ለላሕም እንዘ ያፈርሆ
ወለአንበሳ በድምፀ ላሕም እምንዋመ ባሮክ ያነቅሐ ።

ትርጉም

የፍራት መክፈቻ ሽማግሌ የሆነ የሃይል (አንበሳ ልጅ) ስምአን የኢሳይያስን ቀለም ባጠፋ ጊዜ የሙት ልጅ ሞት /ብልጣሶር መሲሁን (ክርስቶስን) ሳያይ የአባቱ ኢሳይያስን ቃሎች እንቢ አለ አንልም እሺም አለ አንልም ፤ ጨለማን ያበራዋልና ብርሃንንም እስከወፍ ጫጫታና እስከኦሮ ጩኸት ያጨልመዋልና እንደ ኢሳይያስም መመካትን የሚመካ የሃይል ሰው የነፋሶች ልብሶችን አንፅቶ ከእዝራ ባህር እስኪወጣ በአንበሳ ድምፅ ላምን እያስፈራው ነውና አንበሳንም በላም ድምፅ ከባሮክ እንቅልፍ ያነቃዋል ።

ምስጢር

አንድ የቁም ጸሃፊ ልጅ አባቱ የሚፅፍበትን ቀለም ከቀለም ቀንዱ ውስጥ ባፈሰሰ ጊዜ ፣ የአባቱን ቃል የማያከብር ባለጌ ይባላል ። አባቱ የሚፅፍበትን ቀለሙን ፣ ብእሩንና ብራናውን በጥንቃቄ ሲያስቀምጥ ግን ታዛዥ ፣ የአባቱን ፈቃድ ፈፃሚ መሆኑ ይረጋገጣል ። ነቢዩ ኢሳይያስ “ድንግል ትፀንሳለች ወንድ ልጅም ትወልዳለች” ያለውን ቃል ስምአን የተባለው አረጋጭ የአሪት ካህን “ሴት ልጅ ትፀንሳለች” ብሎ በመለወጥ ፅፋል ። በዚህ አፃፃፉ ስምአን የነቢዩ ኢሳይያስን ቃል ማስተሃቀሩ (ማቃለሉና መናቁ) ሲሆን ባለቅኔው ግን አጠፋም አለማም አንልም ይላሉ ። ምክንያቱም እርሱ ራሱ ከድንግሊቱ የተወለደው መሲህ ክርስቶስ ጨለማውን በብርሃን ፣ ብርሃኑን በጨለማ የሚለውጥ ነውና ። አንድ ጀግና ሰው ልዩ ጀብዱ ሰርቶ ከጦር አደጋ እንደሚወጣ መሲሁ ክርስቶስም በእዝራ በኩል ባህርን የሚገስፅ ነፋስ ሆኖ ታይቷል ። በኢሳይያስም በኩል በመመኪያ አርበኛ አምሳል ተገልጧል ይላሉ ባለቅኔው (ኢሳ. 7:14) ።

19. ግእዝ ጉባኤ ቃና ስ

ድንግል ጠየቀት ዘአበዊነ አምሳለ ፡
ጸዋሬ ዜና መልአክ አምጣነ አበልዐ ቃል ።

ትርጉም

ድንገል የአባቶቻችንን ምላሴ ተረዳች ፤
ወረን የተሸከመ መልአክ ገብርኤል ቃልን አልበላምና ።

ምስጢር

አባቶች የአንድን ሰው ሃቀኛነት ሲመሰክሩ እገሌ “ቃሉን አይበላም” ይላሉ ። በአንጻሩም የተበላ እንደግይገኝ የተናገረውን የግይረዕም ሰውን ቃለ-በል ይሉታል ። ያልተበላ እንደግይገኝ እውነትም እያደረገ ይገለጻል ። መልአኩ ገብርኤልም ቅድስት ግርያምን ያበሰራት ብሰራት ትክክለኛነት በእግዚአብሔር ቃል ወልድ ሰው መሆን ታወቀ በማለት ባለቅኔው ያስረዳሉ ።

20. ዕዝል ጉባኤ ቃና (108)አ

ለበሊዕ ገብስተ ሮም መስቀለ
በእ ቃል እንግዳ ዐውደ ቀራንዮ መርጡሉ ።

ትርጉም

የሮም እንጀራ መስቀልን ለመብላት
ቃል/እንግዳ ወደ ቀራንዮ አደባባይ ቤት ገባ ።

ምስጢር

እንግዳ ሰው ምግብን ለመብላት ወደጋባዥ ቤት ይገባል ። ቃል የተባለ ክርስቶስም በመስቀል ለመስቀል ወደ ቀራንዮ ሂደ ግለት በቅኔው ተገልጧል ።

21. እዝል ጉባኤ ቃና (111)አ

ዘአፈወርቅ (መምህር ፡ ዘአክሱም)
አብ በታቦር እመ ኅሠሥክ ዳግግዮ ቃል ቃለ
ኢንረክብ ለከ ይእዚ ዳግግተ ድንገል ድንገል ።

ትርጉም

አብ! በታቦር የቃል ሁለተኛ ቃልን ብትገ
የድንገል ሁለተኛ ድንገልን እናገኛለሁም ።

ምስጢር

አንድ ዝንጉ የሆነ ሰው የጣለውን እቃ ዘመዶቹ ፈልገው ከሰጡት በሁዋላ “አንተ ሰው የሰጠንህን እቃ ደሀና አድርገህ ያዝ ፤ እንደገና ብትጠው እናገኛለሁም” ይሉታል ። እግዚአብሔር አብም በደብረታቦር ቃሉን ለቃሉ ለእግዚአብሔር ወልድ ቢያስግም ከድንገል ግርያም የተወለደውን ቃሉን ሌላዬቱ ድንገል በድጋሚ ልትወልደው አትችልም ይላሉ ባለቅኔው ።

22. ሞዜግ/ስ

ዘጥሩንሀ(አለቃ ፡ ዘቦታ ኪዳነ ምሀረት)

በትልመ ገራህቱ ከመ ይረድ
ግዮ ነትዐ አቤል ሞት ዘእምነ እብን ፈልፈለ
አቢብ በዐለ አትክልት ዘለመደ ተክለ
ገበ ታሕት ወላዕል እንዘ ያንሶሱ ወዐለ ፤
ግገበረ ሕፃናት ድቀተ ዘመሴ አገጉለ
እስመ ወልድ በዓመት ከፈለ ።

ትርጉም

ከድንጋይ የመነጨ የአቤል
ምንጭ ውሃ/ሞት በእርሻው ትልም ይወርድ ዘንድ ፤
ተክልን የለመደ በአለ አትክልት/አቢብ
ወደታችና ወደላይ ሲመላለስ ሞለ ፤
መሴ ያስታገለውን የሀፃናት ግገበር/ውድቀትን
ወልድ በእመት ከፍሏልና ።

ምስጢር

የተክልን ጥትም የለመደ ገበሪ ከድንጋይ ስር የፈለቀ የምንጭ ውሃ በእርሻው ትልም እንዲወርድለት ለግድረገ ወደታችና ወደላይ ይመላለ

ሳል = የአትክልተኛው ምሳሌ አቡነ አቢብ በዛፍ ስር ሰይፍን ተክለው ከዛፋ ላይ ወደሰይፍ ተወርውረው ወደቁ = እንደ እርሻም ቦይ ሰውነታቸውን በሰይፍ ሸነተራቸው (ወጋቸው) = ከድንጋይ ስር የመነጨ ውሃ በእርሻው ትልም እንደሚወርድ በሰይፍ በተሸነተረው በአቢብ ሰውነት በድንጋይ ጭፍለቃ የተፈጠረ የአቤል ሞት ደረሰበት ።

አንድ የሀፃናት ማገበር (አለቃ) ሙሴ ያስታገለውን የሀፃናትን ማህበር አንዱ ልጅ በአመት እንደሚከፍል የድንግል ማርያም ልጅም ሀፃናት የሚወድቁትን መውደቅ ኮቲባ በተባለች አገልጋይ እጅ ወደቀ ። የማህበሩ ሙሴ ማህበሩን እንደማያስታገለው የእስራኤል ነቢይና መስፍን ሙሴ በደብረ ታቦር አልወደቀም ይላሉ ባለቅኔው ።

ታሪክ

የክርስቶስ ተከታይ የሆኑ ፃድቅ አቡነ አቢብ ክርስቶስ በእንጨት መስቀል ላይ ተሰቅሎ በዕለተ አርብ የሞተውን ሞት በማስታወስ አርብ አርብ ከእንጨት ስር ሰይፍንና ጦርን እየተከሉና ከዛፍ ላይ እየወጡ ከዛፋ ላይ እየተወረወሩ በሰይፍና በጦሩ ላይ ይተክሉ (ቁልቁል ይወድቁ) እንደነበር በገድላቸው ተፅፏል ።

ቅድስት ማርያም ሀፃናን ክርስቶስን ከሄሮድስ ሰይፍ ለማዳን ወደ ግብፅ በተሰደደች ጊዜ ችግር ስለፀናባት ከመንገዷ ወደ መንደር ጎራ ብላ ቁራሽ ብትለምን ኮቲባ የተባለች አገልጋይ ልጇ ክርስቶስን ነጥቃ በመሬት ላይ ጣለችው ይባላል ። ስለዚህም ባለቅኔው “ወልድ በአመት ከፈለ” ብለዋል (ነገረ ማርያም) ።

23. መወድስ (193)አ
ዘዋሴ (አለቃ ፣ ዘድንግራ ማርያም)

- ዘካርያስ አብ ቅድመ አቅልሎታ
- ጸረ ከዊኖቱ ጎቱመ አውሥኦተ ቃል ኢክህለ ፤
- ዘሰ ጽድቅ ማገፀን ማርያም ሐብለ ፤
- ኢኮኑ በኢያቅልሎ
- ክቡደ ጸረ ተደንግሎ አውሥኦተ ቃል ፤
- ወበእንተዝ ቃል አውሥኦ
- በዘሰሎሚ ሰሌዳ ፊደለ ኑፋቄ ተሥዕለ ።

ላዕለ ደብርሂ ከዊኖታ ማርያም ስድንግለ
እሳተ መለኮት ዘተዋሐደ ማገፀን ማርያም ሐመልማለ
ይጠይቅ ቀርቦ ወኢተአንተለ
ወልደ ዕንበረም እደ ሰሎሚ ዘተፍዕመ ነበልባል ።

ትርጉም

አባት ዘካርያስ ዝግ መሆኑ/ሸክምን
ከማቃለሉ በፊት ቃልን ማውሳትን አልቻለም ፤
ይህን እውነት ግን የማርያም ማህፀን አበለ(ዋሽ) ፤
ከባድ ሸክም/መደንገልን
ባለማቅለል ቃልን አውስቶናልና
ስለዚህም የማውሳት ቃል
በሰሎሚ (ብራና ፊደል) ጥርጣሬ ተሳለ (+ፃፈ)።
ነበልባልን የጎረሰ የእንበረም ልጅ/የሰሎሚ እጅም
ድንግል ማርያምን በመሆኗ/ተራራ ላይ
የመላእክት እሳትን የተዋሀደ
የማርያም ማህፀን/ልምላሜን ሊረዳ ቀረበ ፤ ቸልም አላለም ።

ምስጢር

ከባድ ሸክምን ተሸክሞ በጣም የደከመ ተሸካሚ ሸክሙን አውርዶ እስኪያርፍ ድረስ ቢያናግሩትም መልስ አይሰጥም ። እንዲሁም የተሸካሚው ምሳሌ የሆነው ዘካርያስ በመልአክ የተዘጋው አፋ እስኪፈታለት ድረስ ሊናገር አልቻለም ነበር ። ግን አንዳንድ ሰው እውነቱን እንደሚያስተባብል የቅድስት ማርያም ማህፀን እንደ ዘካርያስ አፍ ዝግ ሲሆን የዘካርያስን በዝግነት አለመናገርን ነቀፈ ፤ ድንግልነትን ያለማቅለል የእግዚአብሔር አብ ቃል እግዚአብሔር ወልድን በድንግልና መውለድ ቻለ ። ብርቱ ነበዝ ከባድ ሸክምን እንደተሸከመ ሳያወርደው በቃሉ በመዝፈንና በማቅራራት ከድካሙ እንደሚፀናና ጉዞውን እንደሚቀጥል የቅድስት ማርያም ማህፀንም እግዚአብሔር ወልድን ከወለደ በሁዋላ በድንግልነት ኖረ ። የሰብአዊ ቃል ፊደል በብራና ወይም በወረቀት እንደሚፃፍ ሁሉ ድንግሉቱ ማርያም ሰማያዊ ቃል እግዚአብሔር ወልድን

መገናኛ በሰሎሚ ልብ ጥርጥርን ፈጠረ ። ከዚህም ሌላ ሙሉ በደብረ ሲና የተሞረች ለምለም እንዲትን እንዳየና ሊረዳ እንደቀረበ ፣ ቅድስት ግርያም አምላክን በመገናኛ የተነሳ ተጠራጥራ ሆይን የጻበሰቻት የሰሎሚ እጅ በግህፅ ግርያም በተገነባው በመለኮት እሳትነት ተኩግተ ረች ይላሉ ባለቅኔው (ነገረ ግርያም) ።

ታሪክ

የአረት ቤተ መቅደስ ሊቀ ካህናት ዘካርያስ የመጥመቁ የሃንሰ እባት ነው ። ሚስቱ ኤልሳቤጥ መከነቅበት ። ባልና ሚስት ስላዘኑ አምላክ ሰግቸውና የሃንሰን እንደሚወልዱ የሚነግራቸውን መልእክ ላከላቸው ። መልእኩም ይህን ለዘካርያስ ቢነገረው የመውለድ ጊዜያቸው ከግለፉ የተነሳ የመልእኩን ቃል አላመነውም ። ስለዚህ መልእኩ “ይህ የተጠራጠርከው ነገር ሆኖ እስከታየው ድረስ አፈ ድዳ ሁን” አለው ። መልእኩ እንዳለውም ዘካርያስም የሃንሰ እስኪወለድ ድረስ አፈ ድዳ ሆኖ ቆየ (ዘፀ.3:1-7 ። ሉቁ.1:5-25) ።

24. ግእዝ ጉባኤ ቃና ስ

ተግየጦ ደወ ገባለተ ታሕቱ ወላዕሉ ፣ በገዳጥ ደው አምጣጥ ይትቂሰም ዙሉ ።

ትርጉም

የታችና የላይ ገበረኞች ጩውን ገዙ ፣ በጥቂት ጩው ሁሉ ይጣፍጣልና ።

ምስጢር

በርበረና ቅመግ ቅመም ሁሉ በጩው ይጣፈጣል ። የሰግይ መላእክትና የምድር ሰዎች ሁሉም በጩው በተመሰለው አምላክ በእግዚ አብዛር ወልድ እውቀትን እገኙ ግለት በቅኔው ተመስጥሯል (ማቴ.5: 13) ።

25. ግእዝ ጉባኤ ቃና/ስ

በመካን ሰላም ከመ ንትዋንይ ይደሉ ፣ ሰላም ርስት እስመ ተከፍለ ለዙሉ ።

ትርጉም

በሰላም/ቦታ እንዲወት ዘንድ ይገባል ፣ ሰላም/ርስት ለሁሉ ተከፍሏልና ።

ምስጢር

ርስት ለሁሉ ሲከፈል ያገኙት ሁሉ በደስታ እርስ በርሳቸው ይዋደዳሉ ። ክርስቶስም ለአለሙ ሁሉ ሰላምን አደለ (ሰጠ) ይላሉ ባለቅኔው ።

26. ሚስገት/ስ

ዘምሥራቅ (አለቃ ፣ ዘኤልሻማ)

አዝማዶ ሱራፊ አክናፍ

ተወከፍዎ ደርገ ለተክለ ሃይማኖት መፍቀሬ ዙሉ

ምንት እግር ገደረክ እንዘ ይብሉ ፣

አኮኑ ርእይዎ ዘምስለ ዕሥራ ካህናት ወአርባዕቱ ዘላዕሉ ።

ትርጉም

የሁሉ ወዳጅ ተክለ ሃይማኖትን

ምን እግር ጣለህ እያሉ የሱራፊ

ዘመዶች/ክንፎች በአንድነት ተቀበሉት ፣

ከሃያ አራት የላይ ካህናት ጋር አይተውታልና ።

ምስጢር

ተወዳጅ የሆነ ዘመድ በድንገት ከተፍ ሲል ዘመዶቹ “ዛሬስ ምን እግር ጣለህ እያሉ” በአንድነት ይቀበሉታል ። የሱራፊ ክንፎችም ለተክለ ሃይማኖት ስለተሰበረው እግሩ ምትክ ተሰጡት ። ከሃያ አራት የሰግይ ካህናት ጋርም እንዲያመሰግን አደረጉት በግለት ባለቅኔው የአኮኑ ተክለ ሃይማኖትን ተጋድሎና በተጋድሎአቸውም ያገኙትን ሰግያዊ ዋጋ አስረድተዋል ።

ታሪኩ በአንደኛው መጽሃፍ በገፅ 111 እና 237 ተተርጎሏል ።

27. ዋዜማ (42)ገ

ጸውዐ ሕግግተ
እመ ሕሲናሁ ፈቀደ መጥዎተ ርእስ ለእሱ
ቃል በጸጋ ዘኢኮነ ብዕሉ ፤
ቅንዎትሂ ጸድቃን ቀዊመ አእጋር ዘክሀሉ
በሰፊሐ አእዳው ቆሙ ገበ መስቀሉ
እስከ ይቤ ተፈጸመ ዙሉ

ትርጉም

ራሱን ለነርሱ
መስጠትን ቢወድ ቃል ብልፅግናው
በአይደለ ፀጋ መከራዎችን ጠራ ፤
የእግሮች ቁመትን የቻሉ ችንካሮች/ገድቃንም
ሁሉ ተፈፀመ እስኪል ድረስ እጆችን
በመዘርጋት በመስቀሉ ዘንድ ቆሙ ።

ምስጢር

አንድ ጌታ ሎሌዎቹን በቃሉ እንደሚጠራቸው የአብ ቃል እግዚአ
ብሄር ወልድ መከራዎቹን በፈቃዱ ተቀበላቸው ፡ ራሱንም አሳልፎ
ለእነርሱ ሰጠ ። ገድቃንም በእግሮቻቸው ቆመው እጆቻቸውን በመዘር
ጋት እንደሚፀልዩ ችንካሮች በክርስቶስ እግሮች ገቡ ፡ እጆቹንም
ከመስቀሉ ጋር ጠረቋቸው (አጥብቀው አሰሯቸው) ። ያተጀመረ ስራ
ተሰርቶ እንደሚፈፀም በክርስቶስም በመከራው ፍፃሜ ነፍሱን በሰልጣኑ
አወጣ በማለት ባለቅኔው የክርስቶስን (ሕግግተ መስቀል ፡ በመስቀል
ላይ የተቀበላቸውን መከራና ስቃይ) በቅኔያቸው ምስጢር ተርከዋል ።

28. ሥላሴ (47)ገ

አዳም በትረ ተክህኖ
እንተ ቅርጹታ በትረ መንግሥት
እምነ አሐዱ ወሂኦ ማእከሌን ትሄሉ ፡
ወተቀሥፈ ባቲ ጸላኢነ ዙሉ ።
እመኒ ንኤብስ በታሕተ ሰማይ ዘላዕሉ
አበሳ ለሞት እንተ ይደሉ
ብነ ህዩ ጸራቅሊጦስ ቃሉ
እንተ ነሥኦ ማቴዎስ አምሳሉ ።

ትርጉም

ቅርፅዋ የመንግስት ዘንግ
የሆነ ያማረች የክህነት ዘንግ
ከአንዱ ማርቆስ ወጥታ በመካከላችን ትኖራለች ፤
በርዕሷም ጠላታችን ሁሉ ተገረፈ ።
ለሞት የሚገባ በደልንም
ከላይኛው ሰማይ ብንበድል
አምሳያው/ማቴዎስ የያዘው (የተቀበለው)
ቃሉ/ ጸራቅሊጦስ በዚያ አለን ።

ምስጢር

ቁመትዋ ቀጥ ያለ አንዲት ልምጭ ከአንድ ዛፍ ተቆርጣ ያጠፉ
ልጆች ሁሉ ይገረፉባታል ። እንዲሁም ከቤተ መንግስት አኩል የሆነች
የቤተ ክህነት ስልጣን ከወንጌላዊው ማርቆስ ተያይዞ መጥታ በኢትዮጵያ
ገነነች ። ተቃዋሚም ሁሉ ይረታባታል ። በጸራቅሊጦስ (በመንፈስ
ቅዱስ) ርዳታ ሃጢአት እንዲሰረይ የኢትዮጵያ ጳጳስ የነበሩት ግብፃዊው
አቡነ ማቴዎስ ከማርቆስ በተቀበሉት ስልጣን ክህነትም ይቅርታ ይገኛል
ማለት በቅኔው ተመስጥሯል ።

29. አጭር ዙልክሙ (240)አ

አስቁቀው ወልድ ዕጺ መቃብር በቃሉ ፡
እስመ ይመስሉ ዘይትበላዕ ዙሉ ።

ትርጉም

የመቃብር ትል/ልጅ በቃሉ አለቀሰ ፡
ሁሉ የሚበላ ይመስለዋልና ።

ምስጢር

ልጅ ያየው ሁሉ የሚበላ ይመስለዋል ፡ የሌላውን ሰው ገንዘብም
ካልወሰድሁ ብሎ ያለቅሳል ። በቅድስት ማርያም መቃብር የተቀበረለትን
የማርያምን ስጋ ትል አላፈረሰውምና ልማዱን ለወጠ ይላሉ ባለቅኔው
(ስንኩጥር 21 ፡ ነሃሴ 16) ።

30. ዘአምላኪየ/ስ

ዘአፈ ወርቅ ዘውዴ (አሊቃ)

በመልዕልተ አእባን ተሐውሮ እንዘ ፀብረ ክረምት ትሌሊ
ወልድኪ እንተ የዐቅባ መቅደስኪ ጠሊ
አ ባዕልት እመ ኖላዊ ከሃሊ ።

ትርጉም

የቻይ ጠባቂ እናት/ባለፀጋ ሆይ! ልጅሽ የሚጠበቃት
መቅደስሽ ፍየል የክረምት ጭቃን እየለየች
በድንጋዮች ላይ ትሄዳለች ።

ምስጢር

ልጅ የሚጠበቃት የባለፀጋ ፍየል በክረምት ጭቃ ላይ አትሄድም፤
ጭቃውንም እየዘለለች በድንጋዮች ላይ ትራመዳለች ። የቅድስት ማርያም
ልጅ ክርስቶስ የመሰረታትና ያፀናት የማርያም ቤተ መቅደስም በጭቃ
ሳትገነባ በሶስት ድንጋዮች ብቻ ተሰራች ማለት በቅኔው ተመስጥሯል
ስንክ ሰኔ 20 ፣ 21/ ።

31. መድሰ (289) አ

ዘወርቅ አገኘሁ (አሊቃ)

መጠነ ህላጭ ኮነ በመጠነ ቆሙ
ለመጸብሐዊ ዘኬዎስ ዘዐርገ ዲበ ሰግላ
ጊዜ ረገቡ ይሴሰይ ነጽሮተ አምላክ አስካላ
አነ እስመ ኮንክዎሙ በዓለም ስግ
ለዐበደተ ጊዜ ከመ ኳሂላ
ከግሆሙ እኩን ገበ ኢተውሀበኔ ተድላ ።
ልብየሰ አገገዚት በምክረ ጸድቅ ክፍላ
ታንሶሱ ውስተ ደብር አክሊለ ስብሐት ተቀጸላ ፤
አምጣን ምስሌሁ አቀመት ጽንዑ ተፋቅሮ መሐላ
እንዘ ትፋቄ ዐረፍተ ጽልዕ ኢይትሐነጽ ማእከላ ።

ትርጉም

በራቡ ጊዜ አምላክን ማየት/ፍሬን
ይመገብ ዘንድ በሾላ ላይ በወጣ በገበሬ ወገን ዘኬዎስ
ቁመት ልክ የኑሮዬ ልክ ሆነ ፤
ለጊዜ ታላላቆች እንደጥንግ (ኳስ)
በሁሏ አለም እኔ ሆኛቸዋለሁና ፤
እንደነርሱ እንደሆን ድልድል ካልተሰጠች ዘንድ።
ልቤ/እመቤት ግን በእድሏ/የጻድቅ ምክር
ምስጋና/ አክሊልን ተቀዳጅታ ወደ ደብር ትመላለሳለች ፤
የጠብ ግድግዳ በመካከሏ ሳይሰራ
የመፋቀር ጥናት/መሃላን ከእርሱ ጋር አቁማለችና።

ምስጢር

የራቡው ሰው በራቡ ጊዜ ፍሬ ለመብላት እሾላ ላይ ይወጣል ።
ዘኬዎስም በሾላ ላይ ኢየሱስን ለማየት ወጣ። የእንዳንድ ሰዎች ቁመት
እንደሚተካክል የባለቅኔው ኑሮም እንደ ዘኬዎስ ቁመት አጭር ሆነ ።
ምክንያቱም ኳስን ተጫዋቾቹ ወዲያና ወዲህ እንደሚያገኙት ባለቅኔው
ንም ዘመናዮች አጉላሏቸው ።

ኳስ ተጫዋቾች እንዳደረጉት እንደሚሆን የባለቅኔውም እድል
በጊዜያቸው በነበሩ ባለስልጣናት አባብ ተወሰነ ። ኳስ በደልዳላ ቦታ ላይ
ካላኖሩት እንደሚንከባለል ባለቅኔውም ዘመናዮችን ለመምሰል እድል
አላጋጠማቸውም ።

ንግስት አክሊልን ተቀዳጅታ (አክሊል በራሷ ላይ ደፍታ) በቤተ
መንግስት ውስጥ እንደምትዘዋወር የባለቅኔው ልብም እድሏ በሆነ
በመኖኙ ጻድቅ ምክር ፀናች ። እግዚአብሔርንም ማመስገንን አዘውትራ
በደብር መኖርን መረጠች ። የሚተማመኑ ሁለት ጓደኞች መሃላን
ከተማማሉ በሁዋላ እንደማይከዳዱ የባለቅኔው አእምሮም እግዚአብሔርን
በማመስገን ፍቅር ፀና ። የእንዳንድ ሰው ቤት የእንግዳ መቀበያ ክፍል
በግድግዳ እንደማይከፈል የባለቅኔውም ልብ በመጠራጠር አይወላውልም
በማለት ባለቅኔው ቤተ ክርስቲያንን ማገልገልንና ማስተማርን መርጠው
የትውልድ ቦታቸውን ሳይለቁ መኖራቸውን በቅኔያቸው ገልጠዋል ።

32. አዊር ዋዜማ (301) አ

ዘንብር ሥላሴ (መምህር : ዘኤልያስ)
ክርዳድ ብረሎተ በልዎ ለዮሴፍ ድንጋሌ
አርጌ ግብጽ ዮሴፍ በልሳነ አይሁድ ስንዳሌ ።

ትርጉም

ዮሴፍ ድንግልናን የግብፅ አውሬ ዮሴፍ
በላው ማለት እንክርዳድ በአይሁድ እንደበት ስንዴ አለ ።

ምስጢር

እንክርዳድ ስንዴውን ዋጠው ማለት በገበሬው እንደበት : ዮሴፍን የግብፅ አውሬ በላው ማለት በወንድሞቹ እንደበት እንደ ተነገረ የድንግል ማርያም ዘመድ ዮሴፍ የቅድስት ማርያምን ድንግልና አማሰን ማለት በአይሁድ እንደበት ተነገረ ይላሉ ባለቅኔው ።

ታሪክ

ኢየሱስ ክርስቶስ በድንግልና ተወንሶ : በድንግልና ከቅድስት ማርያም ሲወለድ ምቀኞች አይሁድ የዮሴፍ ልጅ ነው ብለውታል (ማቴ. 1 : 18 25 : 2 : 13 15 : 19 23)።

33. ግእዝ ጉባኤ ቃና ስ

ዘደለለ (መሪጌታ : ዘዋሽራ)
ተጋብኡ ሕዝብ በዜተ ስሞዎን ባዕል
አምጣን የአምር ስምዎን አስተራክቦ ሰብእ ወእክል ።

ትርጉም

ህዝብ በስምእን ባለጠጋ ቤት ተሰበሰቡ ።
ስምእን ሰውንና እህልን ማገናኘትን ያውቃልና ።

ምስጢር

እነዝ ቸር ሰው ድግስ ደግሶ የመንደሩን ሰው ጠርቶ ሲያዘላና ሲያጠጣ “እገሌ ሰውና እህልን ማገናኘት ያውቃል” ይባላል ። በአንገሩም

በላኤ ሰብእ የሚባለው ስምእን እህልን በዘላበት ሆዱ ሰውንም በላበት በማለት ባለቅኔው ያስረዳሉ ።

34. ዕዝል ጉባኤ ቃና/ስ

አይሁድ እግዚአ ኢረሰይዎ ለወልደ አምላክ ልዑል ፣
እስመ ምስለ ኖሎት ይውዕል እንዘ ይሰክብ በጎል ።

ትርጉም

አይሁድ የልኡል አምላክ ልጅን ጌታ አላደረጉትም ፣
በበረት እየተኛ ከእረኞች ጋር ይውላልና ።

ምስጢር

የአንድ በሃብቱና በእውቀቱ የታወቀ ሰው ልጅ ከእረኞች ጋር በከብቶች በረት ውስጥ ተጋድሞ ሲውል የአባቱን ፈለግ አልተከተለም ፣ እንደአባቱም ትልቅ ሰው አልሆነም ይባላል ። አይሁድም ኢየሱስ ክርስቶስ በበረት ውስጥ ተወልዶ ባዩት ጊዜ አምላክ አልመሰላቸውም ይላሉ ባለቅኔው (ማቴ.1) ።

35. ግእዝ ጉባኤ ቃና (10) ይ

ዘደስታ (አለቃ)

ይትወላወል ሰብእ ልበ ፈሪሳዊ ቀሊል
እምጊዜ ልደቱ አሪት እስከ ጊዜ ሞቱ ወንጌል ።

ትርጉም

ከመወለዱ ጊዜ/አሪት እስከ ሞቱ ጊዜ/ወንጌል
የፋሬስ ወገን የኒቆዲሞስ ልብ/ሰው ይወላውላል (ይዋልላል) ።

ምስጢር

አንዳንድ ሰው ከልጅነቱ እስከሞቱ ጊዜ ሲዋልል ይኖራል ፣ ባቀደውና በሚሰራው አይወጥም ። የጀመረውን ሳይጨርስ ሌላ ይወጥናል። የአይሁድ አለቃ ኒቆዲሞስም በሌሊት የወንጌል ትምህርት ፣ በቀን የአሪት ትምህርት ተከታይ በመሆን ዋለለ (ዋገቱ) በማለት ባለቅኔው ያስረዳሉ። ታሪኩ በአንደኛው መፅሃፍ በገፅ 288 ተተርጓል ።

36. ዘአምላኪያ (405)አ

ዘገብረ ሥላሴ (መምህር ዘኤልያስ)

ፍቱላ ክሣዱ ለይስሐቅ መጥባሕተ ኦብርሃም ሐብል ኮነ ማዕሠሮ ለበግዕ ዘሐቅል መቃብሪሁ ለዮሴፍ በከመ ኮኖ ለቃል ።

ትርጉም

የዮሴፍ መቃብር ለቃል (ለእግዚአብሔር ወልድ) እንደሆነ ሁሉ ለይስሐቅ አንገት የተፈተለ የአብርሃም ቢላዋ/ገመድ የዱር በግ ማሰሪያ ሆነ ።

ምስጢር

ለአንዱ በግ አንገት ማሰሪያ የተፈተለው ገመድ ለሌላው በግ አንገት ማሰሪያ ይሆናል ። እንዲሁም ለይስሐቅ አንገት ማረጃ በተቃጣው የአብርሃም ቢላዋ ለይስሐቅ ቤዛ የወረደው በግ ተሰዋበት ይላሉ ባለቅኔው ።

ታሪክ

ባለፀጋ የሆነ የአርማትያስ ሰው ዮሴፍ የኢየሱስ ክርስቶስ ደቀመዝሙር ነበር ። ከአለት ድንጋይ የወቀረውን (የሰራውን) አዲስ መቃብር ለራሱ አዘጋጅቶ ሲኖር የስቅላት ሞት የተፈረደበት መምህር ኢየሱስ በመስቀል ተሰቅሎ ሞተ ። ቀኑ ሲመሽ ዮሴፍ ከአገሩ ከአርማትያስ መጥቶ የኢየሱስን ስጋ እንዲሰጠው ዲላጠስን ለመነው ። ዲላጠስም የኢየሱስን ስጋ እንዲሰጡት ዘበኞችን አዘዘለት ። ዮሴፍም የኢየሱስን ስጋ ከመስቀሉ አውርዶ ፣ በንፁህ በፍታ ገንዞ በዚያው ለራሱ ባዘጋጀው አዲስ መቃብር እንደ ቀበረው መቃብሩንም በታላቅ ድንጋይ ገጥሞት ወዳገሩ እንደሄደ ተዕዛዥ ። (ማ.ቴ. 27 ፣ 57 61) ።

37. ዋዜማ (511) አ

ዘኔጋሽ ንይሉ (አሊቃ)

ሰይፍ መስተገብር

እምተገብር አዕረፈ በምድረ ጊዮርጊስ አካል ፣ ሳብዒት ዓመተ ገደገት አኮኑ በግል ።

ወአመ ተፍጻሚት ብዙላ ንጉሠ ባቢሎን ገድል “አኮኑ ሠለስተ ወደደነ ውስተ ነበልባል” ፣ ራብዑስ ገብርኤል አክሊል ።

ትርጉም

ሰይፍ/ገበሬ

ከማረስ በጊዮርጊስ ምድር/አካል አረፈ ፣ ሰባተኛዬቱ የመተው አመት በአል ናትና ፣ በፍፃሜው ጊዜ የባቢሎን ንጉስ/ገድል “ከእሳት ውስጥ ሶስት ሰዎችን ጨምረን አልነበረምን?” አለ፣ አራተኛው ግን ገብርኤል/አክሊል ነው ።

ምስጢር

በአራት ዘመን ገበሬው ምድሩን ስድስት አመት አርሶ በሰባተኛው አመት ያሳድረዋል (ምድሩ አይታረስም) ። ስለዚህ በሰባተኛዬቱ አመት የአመተ ህድገት በአል (ምድርን ከእርሻ የማሳረፍ በአል) ይደረጋል ። ሰይፍ የጊዮርጊስን አካል በሰባተኛው የስቃይ አመት ቆርጦ አሳረፈው ። የባቢሎን ንጉስ ናቡከደነፆር ሶስቱን የመንግስት ልጆች በእሳት ጉድጓድ አስጥሏቸው በማግስቱ ቢያያቸው አራት ሆኑበት ። ስለዚህ “የጣልናቸው ሰዎች ሶስት አልነበሩምን? አራተኛ አያለሁ እርሱም የእግዚአብሔርን ልጅ ይመስላል” እንዳለ ገድልም ሶስት ጊዜ ጊዮርጊስን አስገደለ ። ከሞት በሁዋላም አክሊልን አወረደ ይላሉ ባለቅኔው (ጳጉ.3) ።

ታሪኩ በአንደኛው መፅሀፍ በገዕ. 55 ፣ 61 እና 101 ተተርጋል ። 38. ዋዜማ (510) አ

ዘወልደ ማርያም ሀብቱ (አሊቃ)

አ.መልአ ከመ ትካት

በርደተ መና ዝናም ዐውደ ዘካርያስ እክል ፣

ፋኑኤል ደመና አኮኑ ቀሊል

ወአመ በናዝሬት ይትገበር ከብካበ መርፃሁ ለቃል

ዑዕፍተ ልብሰ ወርቅ ይእቲ አጽባዕተ ድንግል ፣

ወሥዕርታ ዘሚላት ፍቱል ።

ትርጉም

የዘካርያስ እህል/
አውድማ በዝናብ/መና አወራረድ እንደቀድሞ አልሞላም ፡
ፋኑኤል/ደመና ቀላል ነውና ።
የቃል ሙሽርነት ስርግም በናዝሬት በተደረገ ጊዜ
የድንግል ጣት/ሙሽራ የወርቅ ልብስን የተጎናወራች ሆነች ፡
ሃር የመሰለ ፀጉሯም የተሸረበ ነው ።

ምስጢር

ዝናብ ሲያንስ (ድርቅ በሆነበት ዘመን) የነበረው አውድማ እንደ
ድሮው በእህል ምርት አይሞላም ። የዘካርያስም ሆኖ መና አልገባበትም ።
አውድማው በምርት ያልሞላው ደመናው አነስተኛ ሆኖ ዝናብን ባያዘንብ
እንደሆነ የዘካርያስ ሆኖም መናን ያልተመገበው መልእክት ቅዱስ ፋኑኤል
መናውንና ወይኑን እንደያዘ ወደላይ ስለተመለሰ ነው ።

የወንድ ሙሽራን መምጣት የምትጠባበቅ ሴት ሙሽራ በአዳዲስ
ልብስና ጌጥ አሸብርቃ እንድትታይ ፡ የወልድ ሰው መሆን በገሊላ
በተሰሰረ ጊዜ የቅድስት ማርያም ጣት ሃርንና ወርቅን በማስማማት
ፈተላች ። የሙሽራዬቱም ጠጉር ሃር ይመስላል እንደሚባል ማርያም
የፈተላችውም ንፁህ ሃር ነው በማለት ባለቅኔው የማርያምን ፍፁም
ድንግልናና የእጅ ስራ ባለሙያነት በቅኔያቸው ምስጢር ገልጠዋል ።

39. ዋዜማ (513) አ

ቀለም ዘርአ ብእሲ
እንዘ አይቀድም ምንተ በዘፍጡራን ባህል
እምድንግል ጠማረ ብእሲ ተሠገው ቃል ፡
እንዘ አይትረገው ምንተ ማንተመ ጠማር ድንግል
እስመ ለሕይወት መጽእ ቃለ ሚካኤል
ዘጸውዖ ገብርኤል አምሳል ።

ትርጉም

ቀለም/የሰው ዘር
በፍጥረቶች ባህል ምንም ሳይቀድም
ከድንግል/የሰው ደብዳቤ ቃል ሰው ሆነ ፤

የድንግል/ደብዳቤ መዝጊያ ሳይክፈት
ገብርኤል/ምሳሌ የጠራው
የሚካኤል ቃል ለሀይወት መተቷልና ።

ምስጢር

ቅድስት ማርያም የእግዚአብሔር አብ ቃል እግዚአብሔር ወልድን
በድንግልና ያለወንድ ዘር እንደጸናሰች የባህራን ጠማረ ሞት (የሞት
ደብዳቤም) ላትገለጥ ፡ በውስጧ የተጻፈውም የሞት መልእክት ሳይነበብ፤
ለባህራን ሀይወት የሆነ የጋብቻ ቃል ተፅፎ ተገኘባት ። መልእክት ቅዱስ
ገብርኤል የእግዚአብሔር አብ ቃል እግዚአብሔር ወልድ አዳምን ፡
ሄዋንንና የእነርሱንም ዘር ለማዳን ሰው እንደሚሆን ምስራች እንደተናገረ
የቅዱስ ሚካኤል ቃልም ስለባህራን ሀይወት ተነገረ ይላሉ ባለቅኔው
(ስንክ-ሰኔ 12) ።

40. ዋዜማ (72) ኅ

አባግዕ በዘነጸራ
በትረ ሌዋዊ ያዕቆብ በአምሳል በትር ጥሉል
ተጽሕፈ ቀለመ አርአያ ዘበግዕ ፊደል ፤
ወእምዐጽቀ ዝንቱ ነገር ለነሢአ ጽጌ አምሳል
ብሉዩ መዋዕል ወለደት ድገረ መዋዕል
አረጋዌ ዘርአየት ድንግል

ትርጉም

የሌዋዊ ያእቆብ
በትርን በጎች በአዩ በሽልምልም በትር አምሳያ
የበግ (ፊደል አርአያ) ቀለም ተጻፈ ፤
ከዚህም ነገር ቅርንጫፍ አበባ/ምሳሌን ለመውሰድ
ሽማግሌን ያየች ድንግል ከዘመን በሁዋላ
የዘመን ሽማግሌን ወለደች ።

ምስጢር

የያእቆብ ሽልምልም በትርን ያዩ በጎች በበትሪቱ አምሳያ (እንደ
በትሪቱ የተሸገረጉሩ) ግልግሎችን እንደወለዱ ቅድስት ማርያምም

መልእኩ ቅዱስ ገብርኤልን በሽቦታም ሽማግሌ አምሳል አይታና በርሱ ተበስራ (ክርሱ የምስራች ቃልን ሰምታ) ከአለም በፊት ያለ አምላካን ወለደች ይላሉ ባለቅኔው (ዘፍጥ-29-30) ።

41. ዋዜማ (73)ገ
ንግረን ተክለ አሚን
ለእመ አንተሁ ክርስቶስ እማየ ሕይወትክ ገድል ፤
ዳግመ ተወልዶ እስመ ሰብእ ይክል ፤
ወአመ ተወለጥከ ለን በርእየተ ኪሩብ አካል
እም ደመና ሰማይ ልብስክ መጽአ ቃል
ሰብሐቲሁ ወልድየ ዘይብል ።

ትርጉም

ተክለ ሃይማኖት! አንተ ክርስቶስ እንደሆንህ ንገረን ፤ ከህይወትህ ውሃ/ገድል ዳግመኛ መወለድን ሰው ይችላልና ። በኪሩብ አካል አምሳልም በተለወጥህህን ጊዜ ከሰማይ ደመና በምስጋናው ልጄ የሚል ልብስህ/ቃል መጣ ።

ምስጢር

አይሁድ መጥመቁ የሃንሰ “አንተ ክርስቶስ እንደሆንህ ንገረን” እንዳሉት ፃድቅ ተክለ ሃይማኖትም የክርስቶስን ስራ ሰሩ ። ክርስቶስ የሰውን ከውሃ መወለድ እንደተናገረ እንዲሁም ፃድቅ ተክለ ሃይማኖት በተሰጣቸው ፀጋ የተማፀነባቸውን ህመምተኛ ሁሉ በፀበል ውሃ ጥምቀት እንደቀድሞው ጤነኛ አደረጉት ይላሉ ባለቅኔው ።

የክርስቶስ መልክ በደብረ ታቦር እንደተለወጠ ተክለ ሃይማኖትም ከሰው አምሳል የተለየ የመልእክን መልክ ያዙ (የፀጋ ክንፎች አበቀሉ) ። ክርስቶስ በደብረ ታቦር ሲገለጥ “ልጄ ይህ ነው” የሚል ቃል ከደመናው እንደተሰማ ከተክለ ሃይማኖት ልብስም የምስጋና ቃል ተሰማ በማለት ባለቅኔው የተክለ ሃይማኖትን ተአምራታዊ ሃይል በቅኔያቸው ገልጠዋል።

42. ሥላሴ (523) አ
ዘአልታሰብ (አለቃ ፣ ዘደብረ ገይል)

ቀዳሜ ጸጋ
ንይሉ ለአብ ወጥበቢሁ!
ቤተ ክርስቲያን ቅድስት አሐቲ ትዌድሰክ ወትብል
ወልድየ ገይሉ ወእጉየ ቃል ፤
ከመኒ እምኔር ባሕርያ ባሕርየ ኂሩትክ ብዕል
ወአካል ጸጋክ ዘእም አካል
ተዘከር ሥጋ ሀብተ መዋዕል
ዘነሣእክ እም ቅድስት ድንግል ።

ትርጉም

የልግስና ደገኛ
(ቸር) የአባት ሃይሉና ጥበቡ!
“ልጄ ሃይሉ ወንድሜም ቃል” እያለች
የተቀደሰች እንዲት ቤተ ክርስቲያን ታወድሰሃለች ፤
የቸርነትህ ባህርይ/ብልፅግናም ከቸር ባህርይዋ እንደተገኘና
አካል/ልግስናህ ከአካል የተገኘ እንደሆነ
ከቅድስት ድንግል የነሳሽውን
የዘመን ስጦታ/ሰጋን አስብ ።

ምስጢር

ክርስቶስን መፅሃፈ ኪዳን የአብ ሃይሉና ጥበቡ የሆንህ የልግስና ደገኛ (ቸር) ይለዋል ። ከንቲባ ሃይሉ የተባሉት የጎንደር ከተማ ሹም ስጦታ ታላቅ ነው ፤ ጥበባችም ናቸው ይላሉ ባለቅኔው ።

አንዳንድ ሙሽሪት ሙሽራዋን (ባሏን) ወንድሜ እንደምትለው ቤተ ክርስቲያንም ከንቲባ ሃይሉን እንደ ወንድም ታመሰግናቸዋለች ። የእግዚአብሔር ወልድ ቀዳማዊ ልደቱ ከአካል ከተገኘ አካልና ከባህርይ ከተገኘ ባህርይ እንደሆነ ፣ የከንቲባ ሃይሉ የቸርነታቸው ብልፅግናም ከቤተ ክርስቲያን ልግስና የተገኘ ነው ። ካህናት በፀሎት ጊዜ “ከቅድስት እናትህ የነሳሽውን ስጋ አስብ” በማለት ክርስቶስን እንደሚማልዱት

ከንቲባው ሃይሉም በዘመናቸው ያገኙት ሃብት በቤተ ክርስቲያን ፀሎት የተገኘ መሆኑን ማስታወስ ይገባል በማለት ቅኔው ተመስጥሯል ።

43. ሥላሴ (521)አ

በዕለት ዘኢተዐውቀ
እምደባእ ፈርዖን ብሔረ ባዕድ
ቀሊል ውእቱ በስቁረተ መርፍፅ ማዕበል
ይኅልፍ ዘምስለ ንዋዩ ብንያም ገመል ፡
ወዙሉ ዘፈትሐ ማገፀን ኤርትራ ድንግል
ቅዱስ ውእቱ ለእሥራኤል ፡
እምጣን ህዩ ብንያም ወራዛ በኅይል
ወትእምርቱ ሚካኤል መስቀል ።

ትርጉም

ባልታወቀ ቀን
ፈርዖን ወደባእድ አገር ከሚገባ
ብንያም/ገመል ከነገንዘቡ በመርፌ ቀዳዳ/ማእበል
ያልፍ ዘንድ ቀላል ነው ።
የኤርትራ/ድንግል ማህፀንንም የፈታ ሁሉ
ለእስራኤል ቅዱስ ነው ፤
ብንያም በዚያ በሃይል ጎልማሳ ነውና
ምልክቱም ሚካኤል/መስቀል ነውና ።

ምስጢር

ክርስቶስ “ባለፀጋ መንግስተ ሰማይ ከሚገባ ግመል በመርፌ ቀዳዳ ቢያልፍ ይቀላል” እንዳለ ብንያም ከነሃብቱ ኤርትራን ተሻግሮ ሲሄድ ፈርዖን ኤርትራን ተሻግሮ አልሂደም በኤርትራ ሰጠመ ። በእስራኤል ዘንድ የእናቱን ማህፀን የፈታ ሁሉ (መጀመሪያ የተወለደ ሁሉ) ለእግዚአብሔር የተለየ (የተሰጠ) እንደሆነ የኤርትራን ባህር የተሻገረ እስራኤልን አመሰገነ ። ጎልማሳም በሃይሉ እንደሚመጣ ብንያም በተእምር ዳን ። የባህታዊ በትርም በመስቀል ምልክትነት እንደሚታወቅ ለብንያም

የተደረገው ተእምርም በሚካኤል የተፈፀመ ነው ይላሉ ባለቅኔው ። ታሪኩ በእንደኛው መፅሃፍ በገፅ 108-109 ተተርጓል ።

44. ሥላሴ (529)አ

ሰማዕትን ገላውዴዎስ
ነዳዩ ዘመን ወመዋዕል
እንዘ ይረውጽ አልጸቀ እስከ አንቀጸ ቁሣር ገድል’
ወተርገወ ሎቱ ሙባኡ መስቀል
ገበ ፍርፋረ ሞት ተርፈ ወስቴ መከራ ጥሉል
ዐፃዌ ፍገት አማኑኤል
አኮን ቀዊሞ በዴዴ አካል
ዘርጎብከ ዘርጎብከ ይብል ።

ትርጉም

የዘመንና የወራት ችግረኛ
ሰማእታችን ገላውዴዎስ
እየሮጠ እስከ ቁሳር በር/ግድያ ድረስ ደረሰ ፤
መግቢያው/መስቀልም ተከፈተለት ፤
ሞት/ፍርፋሪ ፣ የሚያለመልም መጠጥ/ መከራም ከተረፈ ዘንድ ደጃፍ ዘጊ/አማኑኤል በአካል/ደጅ ቆሞ የተራብህ! የተራብህ! ይላልና ።

ምስጢር

ዘመን የጣለው ችግረኛ መብልና መጠጥ ለድሆች ወደተዘጋጀበት ቤት እየሮጠ ሄዶ በተከፈተለት በር እንደሚገባ ሰማእት ገላውዴዎስም የክርስቶስን ወንጌል እየሰበከ በቁሳር በር አደባባይ ተሰቃየ ፣ ሞተ ። የቸር ሰው መልእክተኛ በደጅ ቆሞ “የተራብህ! የተራብህ!ና እንደሚል እግዚአብሔር ወልድ (አማኑኤል) ሰው ሆኖ የተቀበለውን መከራ በሰሜ አምኖ የተቀበለውን ሁሉ “ወደ እኔ ኑ” ይላል ማለት በቅኔው ተመስጥሯል (ገድለ ሃዋርያት) ።

45. ሥላሴ (532)አ
 ገላውዴዎስ ሊቀ ጉባኤ
 አልቦ ዘይብል በጉባኤክ
 አልቦ ለጽዮን አሐቲ እምሊቃውንቲሃ ዘይብል
 ባዕል ሥጋ ወነጻይ ቃል
 ለባዕል ቃል ፤ ወሥጋ ነጻዩ ቀዋሚ አካል
 እስመ ይሰለፍ ስኢን ገይል
 ወኢይትከሃሎ ግብረ ኢክሂል
 ተዋሕዶ ዘቀለም ፈትል ።

ትርጉም

የጉባኤ አለቃ ገላውዴዎስ!!
 በጉባኤህ ስጋ (የሰው)
 ባለፀጋ ነው ፤ ቃልም ችግረኛ ነው
 የሚል ከአንዲት ፅዮን ሊቃውንት የለም ።
 የቋሚ አካል ድሃ የሆነ ስጋ የሃይል መድከምን
 ይደክመዋልና ፤ ለባለፀጋ/ቃልም
 የቀለምና የፈትል መዋሃድን
 ያለመቻል ስራ አይቻለውምና ።

ምስጢር

ባለፀጋውን ድሃ ድሃውንም ባለፀጋ ብሎ መናገር ልክ እንዳይደለ
 ከተዋህዶ በፊት ስጋ በቅድምና ነበር ፤ ቃልም ፍጡር ነው ማለትን
 የአክሱም ፅዮን ሊቃውንት አይቀበሉም ። ምክንያቱም የቀለምና የፈትል
 ተዋህዶ (መጣማት) እንደማይለይ ከአለም በፊት ከአብ የተወለደው
 የእግዚአብሔር ቃል (እግዚአብሔር ወልድ) ከስጋ ጋር የተዋህደው
 ተዋህዶ የማይለይ ሆነ በማለት ባለቅኔው በቅኔያቸው የእግዚአብሔር
 ወልድን ሰው የመሆን ምስጢር ያስረዳሉ ።

46. ሥላሴ (517)አ

ተሃለቀ
 አርፎ ላዕለ አዳም

አመ እደ ፍትወት ሰፍሐ በምግብ አሐቲ አባል
 ከመ ያጽግብ ነፍሶ እምገርምት እሰካል ፤
 እእዳወ ክርስቶስ ፍጻ ተአስሩ በፈትል
 ተአስረ ሞት በሰናሰል ፤
 ወመልአክ ስሕተት ወረደ ውስተ ግብ ሀጉል
 ሶበ ርእዮ ጥብሉለ በቋጽል ።

ትርጉም

ከተከለከለች ፍሬ ሰውነቱን
 ያጠግብ ዘንድ የአምሮት እጅን በአንዲት አካል/ምግብ
 በዘረጋ ጊዜ አውሬ በአዳም ላይ ተሳለቀ(ተዘጋጠተ) ፤
 የክርስቶስ እጆች ግን በፈትል በታሰሩ ብድራት
 ሞት በሰንሰለት ታሰረ ፤
 በቅጠል ተጠቅልሎ ባየው ጊዜም
 የሰህተት መልአክም ወደ ጥፋት ጉድጓድ ወረደ ።

ምስጢር

አንድ ሰው ሲሰርቅ በተያዘ ጊዜ ጠላቶቹ ይዘባቡቱባታል ። አዳምም
 በእጁ የበለሰን ቅጠል በበላ ጊዜ የጠላቱ የዲያብሎስ ተገዢ ሆነ ። ንፁሁን
 ሰው በአሰት ያሳለገ ወሰላታ ሰው በእርሱ ገመድ እንደሚገባም የክርስቶስ
 የውዋሊት (የፊጥኝ) መታሰርም ሞትን ድል ነሳው ። በጨለማ የሚሄድ
 ሰውም በጉድጓድ እንደሚወድቅ ዲያብሎስም መጥፋትን አደረገ (ጠፋ) ።
 ክርስቶስም በበረቱ ተወልዶ በቅጠል ተጠቅልሎ በታየ ጊዜ ለዲያብሎስ
 “ዕሩቅ ብእሱ ፤ ባዶ ሰው” መሰለው ይላሉ ባለቅኔው ።

47. ሥላሴ (519)አ

መልክአ ልደትኪ
 ማርያም ምስብኢተ ሞአ ሕብረ ፀዳል
 እም ብርሃናቲሁ ለሰማይ ልዑል ፤
 ለበዓለ ዝንቱ ፋሲካ ዘኢቀደሞ አምሳል

ትሰነቁ ምድር መስንቆ ቃል
ባሕርኒ ትዘብጥ ከበር ማዕበል
በእዴሁ ለነፋስ ንያል

ትርጉም

ማርያም! የውልደትሽ
መልክ ከከፍተኛ ሰማይ ብርሃኖች ይልቅ
በብርሃን አይነት ሰባት እጅ አሸነፈ ፤
አምሳያ ላልቀደመው ለባለዚህ ፋሲካ
ምድር የቃል/መስንቆን ትሰነቁታለችና (ትመታለችና)
በሃይለኛ ነፋስ እጅም
ባህር ከበር/ማእበልን ትመታለችና ።

ምስጢር

ሃይለኛ ሰው ብዙዎቹን ሰዎች ይደመበሳቸዋል ። እንዲሁም
የቅድስት ማርያም መልክ ብርሃን የሰማይ ብርሃኖችን በለጣቸው ። ደግሞ
በአል ላደረገ (ድግስ ላደረገ) ባለፀጋ ሰው አንዲቱ በመስንቆ ፣ ሌላዬቱ
በከበር እንደሚዘምሩ (እንደሚዘፍኑ) እንዲሁም ሞቶ ለተነሳው ክርስቶስ
ምድር ስልል ስልል ትላለች ። ባህርም በነፋስ ማእበልን ታራኸለች
በማለት ባለቅኔው ቅኔያቸውን አመስጥረዋል (ሰንክ. ግን. 21) ።

ታሪኩ በአንደኛው ፣ መፅሃፍ በገፅ 207 ተተርጓል ።

48 ሥላሴ (516) አ

ጥምቀተ ኢየሱስ መድኃኒን
መሃይምናን ገዘረ በመጥባሕተ መንፈስ ስሑል ፤
ወቤተ ንዴት ሐነጸ በብፅል ።
ጥምቀተ ኦሪትስ መንፈቀ አሐቲ አባል
ኢያድኅነት ሕዝበ ለእስራኤል ፤
እስመ አርዑታ ክቡድ ወአኮ ቀሊል ፤
ወአሥልጦ እምቅኔ ኢትክል ።

ትርጉም

የመድሃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ጥምቀት
አማኞችን በተሳለ በመንፈስ /ምላጭ ገረዘ ፤
ችግር/ ቤትንም በብልፅግና አነፀ ።
የአንዲት አካል ግማሽ /የኦሪት ጥምቀት ግን
ለእስራኤል ህዝብን አላዳነችም ፤
ቀንበሯ ቀላል ያልሆነ ከሳድ ነውና
ከግዛትም ማምለጥን አትችልምና ።

ምስጢር

አንድ ወጊሻ ጨቅሎች ልጆችን በምላጭ እንደሚገርዝ የክርስቶስ
ጥምቀትም ሰዎችን በመንፈስ ቅዱስ አደሳቸው ። አናጢ ቤትን በድንጋይ
እንደሚገነባ የክርስቶስም ጥምቀት ልጅነትን በማሰጠት ምእመናንን
አከበረ ። ቅዳጅ (ቁራጭ) ልብስ አካልን ከመራቆት እንደማያደነው
የኦሪታዊ የሃንስ ጥምቀት ልጅነትን አላሰጠችም ። ከባድ የሆነ ቀንበርም
ለመሸከም እንደሚያቅት የኦሪት ህግ “ሰለአይን አይን ይጥፋ” በማለት
የምትደነግግ ስለሆነ አሰቃቂ ናት ። የዘላለምንም ህይወት አታስገኝም
በማለት ባለቅኔው ሰለኦሪትና ሰለክርስቶስ ጥምቀት ያላቸውን እምነት
ገልጠዋል ።

ታሪኩ በአንደኛው መፅሀፍ በገፅ 105 ተተርጓል ።

49 ሥላሴ (526)

ዘያምሮት (አሊቃ)

አመ ኮነ ተጋእዞ
አሐዱ ይፈዲ ፍዳ አካሉ ፤
እስመ እመ ሰወረ ዮሴፍ ጽዋዎ በልብስ ሕሳዌ አምሳል
ብንያምሃ ሐመዮ አሕባል ።
ወእንተ ዳዊት ዘርዐ በገራገተ ሥጋ አካል
ለእመ ትበልፅ ሚልኮል
እንበለ ትትወከፍ ዘርዐ ወሊዶተ ቃል
በንጽሕና ፈደየት ድንግል

ትርጉም

ክርክር በሆነ ጊዜ
አንዱ የሌላውን ብድር ይከፍላል ፤
ወገኖች ብንያምን አምጥተዋልና ።
የሴፍ ፅዋውን በውሸት /ልብስ ቢሸሽግ
ዳዊትም በሰጋ እርሻ አካል የዘራውን
ሚልኮል ብትብላ
ዘርን ሳትቀበል ቃልን መውለድን
ድንግል በንፅህና ከፈለች ።

ምስጢር

አንድ ሰው ብድሩን ሳይከፍል ሲሞት ወይም አገር ጥሎ ሲሰደድ-
ዋሱ ይከፍላል ። እንዲሁም የሴፍ የወርቅ ፅዋ በወንድሙ በብንያም
ሰልቻ ተደብቆ በመገኘቱ ወንድሞቹ ብንያምን በሌብነት ጠረጠሩት ።
የእስራኤል ንጉስ የዳዊት ሚስት ሚልኮል ዘረ ቆርጥም ብትሆንም
ድንግል ማርያም የአብን ቃል ያለዘር ወለደች ይላሉ ባለቅኔው ።
ታሪኩ በአንደኛው መፅሃፍ በገፅ 119 እና 159 ተተርጎሟል ።

50 ሥላሴ (74) ገ

ዘሀብተ ድንግል (ራቅ ማሰፊ)

በጽዮን በዓልክ
ነፃ ዳዊት ! ውስተ ጽዮን
ወመሰንቆክ ኢትርሣዕ እግዚአ ፤ እስመ ዘይእዜ በዓል
ዚአክ ዕፃ ወዚአክ ክፍል ፤
ሐሚተ ሚልኮልኒ ለእመ እፈርሀ ትብል
እምለመ ተቀብረት ሚልኮል
ብዙገ ውለቱ ኑጎ መዋዕል
ወኪያሁ ጐልቆ ኢንክል ።

ትርጉም

በዕዮን በአልሀ
ዳዊት ! ወደ ዕዮን ና
አቤቱ ! ጌታ ሆይ ! መሰንቆህንም አትርሳ ፤ የዛሬ በአል
ያንተ እጣ ናትና ያንተም እድል ናትና ፤
የሚልኮልንም አሚት እፈራለሁ ብትል
ሚልኮል ከተቀበረች
የዘመን ርዝመት ብዙ ነው
እርሱንም መቁጠርን አንችልም ።

ምስጢር

የእስራኤል ንጉስ ዳዊት በዕዮን በተባለ አምባላይ ከትሟል (ከተማ
ሰርቷል) ። ለታቦተ ዕዮንም በበገናው ዘምሯል ። በዚህ ጊዜ ሚሸቱ
ሚልኮል ነቅፋዋለች ።

የጎንደሩ ንጉስ አፄ ዳዊት ግን ለታቦተ ዕዮን በአል በመሰንቆው
ቢዘምር አይነወርም ። ምክንያቱም እንደ እስራኤል ንጉስ እንደ ዳዊት
ነቃፊ ሚልኮል የለችበትምና ይላሉ ባለቅኔው ።

ታሪኩ በአንደኛው መፅሃፍ በገፅ 159 ተተርጎሟል ።

51. መወደስ ስ

ዘሐዲስ ኪዳናት (ቄስ ገበዝ ፣ ዘጽላሎ)

እግዚአ ምድረ ግብጽ የሴፍ ለእመ አድለወ
አመ አኅዊሁ አንበረ በመንበረ መንግሥት ክፍል
በመንበረ ታሕት ሰወሮ ለመንበረ ብንያም ላዕል ፤
ታሕታዊስ ምድረ እለ ነበሩ
ልዑላን አንወ ዚአሁ ለየሴፍ ድንግል ።
አንተስ አማኑኤል

ጸረ አድልዎቱ ለየሴፍ እመ ኅቤክ ቀለል
ፈቀድክ ከመ ደንበሩ ለምሆሮ ሐዳስ ወንጌል
ላዕል እስራኤል አሕዛብ ወላዕል አሕዛብ እስራኤል ፤
ወዘፈነውኮ ሕማም ሐዋርያ ሞት ኢይብል
ዝ ቤተ ነዳይ ወዝ ቤተ ባዕል ።

ትርጉም

የግብፅ ምድር ጌታ የሴፍ ቢያደላ
በመንግስት ዙፋን ክፍል ወንድሞቹን ባስቀመጠ ጊዜ
በታች ዙፋን የላይ ብንያም ዙፋንን ሸሸገው ፡
ታላላቅ የሆኑ የድንግል
የሴፍ ወንድሞች ግን በታችኛው ምድር ተቀመጡ ።
አማኑኤል ! አንተ ግን
የየሴፍ ማድላቱ ሸክም ባንተ ዘንድ ቀላል ቢሆን
በእስራኤል ላይ አህዛብ ፡ በአህዛብም ላይ እስራኤል
አዲስ ወንጌልን ለማስተማር ይቀመጡ ዘንድ ፈቀደህ ፡
የላክኸው ህማም/ የሞት ሃዋርያም
ይህ የድሀ ቤት ነው ፡ ይህም የሀብታም ቤት ነው አይልም ።

ምስጢር

በግብፅ ምድር ተሾሞ የነበረ የያእቆብ ልጅ የሴፍ ቀንተውበት
ለነጋዴዎች የሸጡት ወንድሞቹ እህል ለመግዛት ከከነአን ወደ ግብፅ
ዛሄዱ ጊዜ ለታናሽ ወንድሙ ለብንያም ከሌሎች ወንድሞቹ የተለየ ስጦታ
ሰጠው ። አማኑኤል የምትባል ኢየሱስ ክርስቶስ ! አንተ ግን በተነገረው
ትንቢትና በተቆጠረው ሱባኤ መሰረት ወገኖችህ እስራኤል ትምህርትህን
አንቀበልም ቢሉህ ፡ ትንቢት ያልተነገረላቸው ፡ ሱባኤ ያልተቆጠረላ
ቸው አህዛብን ወንጌልህን ተቀብለው እንዲያስተምሩ አደረግህ ።
ወንጌልን ለማስተማር የተላከ ሃዋርያ በትምህርቱ ሃብታምንና ድሃን
እንደሚያስተካክል አንተ የፈጠርኸው ሞትም ሃብታምንና ድሃን አይለ
ይም ይላሉ ባለቅኔው ።

ታሪክ

ብንያም የየሴፍ ታናሽ ወንድም ነው ። የሴፍና ብንያም የአንድ
አባትና የአንዲት እናት ልጆች ናቸው ። አባታቸው ያእቆብ እናታቸውም
ራሄል ይባላሉ ። እናታቸው ራሄል ብንያምን በጭንቅ እንደተገለገለች
ቤንሉን ብላ ሰየመችው ። ቤንሉን ማለት የጭንቀቱ ልጅ ማለት ነው ።
ራሄል ወዲያውኑ ሞተች ። አባቱ ያእቆብ ግን ስሙን ብንያም ብሎ

ለወጠው ። ብንያም ማለት የቀኝ እጄ ልጅ ማለት ነው ። የሴፍ ያለእናት
ያዳገ ታናሽ ወንድሙ ብንያምን በጣም ይወደው ነበር (ዘፍጥ.35:16-20;
43-45) ።

52. መወደስ (178) አ
ዘአድማሱ ጀንበሬ (መልአክ ብርሃን)

ጽውግን በዓል ወፅኦ እንዘ ይትባህሉ
ሥርዐተ ቤቱ ለኔሮን ሥርዐተ ኢይትባህሉ ፡
ሶበ ለአርድእት ተሠርዐ ማዕደ ሮምያ መስቀል
ሊቀ ካህናት ሕዋሳት አካል
እንዘ ታሕተ ይነብር
ዘይቱሐት እግር እስመ ነበረ በላዕል ።
ዘንተሰ ተዋርዶ ከመ ኢንበል
ተዋርዶ ጳውሎስ አረጋዊ ለተናግሮ ኢይትከህላ ።
እስመ ተጸውዐ ይብላዕ ዘአመ ኔሮን በዓል
ሕፃናት ድገረ ፀግቡ ትራፊ ሕፃናት ሰይፈ በቀል ።

ትርጉም

የኔሮን የቤቱ ስርአት ስርአት አይባልም
እየተባባሉ የበአል ተጠሪዎች /እድምተኞች ወጡ ፡
የሮም ማእድ /መስቀል ለሃዋርያት በተሰራ ጊዜ ፡
የካህናት (ሰውነቶች አለቃ) አካል
እታች ሲቀመጥ
ዝቅ ያለ እግር ከላይ ተቀምጧልና ።
ይህን ግን ውርደት ነው እንዳንል
የጳውሎስ ሸማግሌ ውርደትን ለመናገር አይቻልም ፡
በኔሮን በአል ጊዜ ህፃናት ከጠገቡ በሁዋላ
የህፃናት ትራፊ /የበቀል ሰይፍን እንዲበላ ተጠርቷልና ።

ምስጢር

በድግስ ጊዜ ትልቁ እታች ትንሹ እላይ ተቀምጠው ሲታዩ “የአገሌ
ቤት ስርአት ስርአት አይባልም ፡ እግር በራስ ነው” እንደሚባል

እንዲሁም የኔሮን ጣኦት አምላክ አይደለም ይላሉ ባለቅኔው ። የማእድ ምሳሌ መስቀል (ስቅላት) በሃዋርያት (በነጹጥሮስ) በታዘዘ ጊዜ የትልቅ ሰው ምሳሌ የሆነው አካል (ራስ) ሲዘቀዘቅ እግር በራስ ስፍራ ሆነ ። የሀፃናትን ትራፊ የበላ የሸማግሌ ውርደት አይነገርም እንዲሉ ጳውሎስ የገሊላ ሀፃናት የተቆረጡትን መቆረጥ በኔሮን ሰይፍ ተቆረጠ በማለት ባለቅኔው በክርስቲና እምነት ምክንያት በሃዋርያት ላይ የተፈፀመውን ስቃይና መከራ ያስረዳሉ (ሰንክ. ሐምሌ 5) ።

53 መወደስ (179) አ' ሠፈንታ ገብርየ (መልአክ ብርሃን)

መፍትሁ ውለቱ አመ ሆሳዕና ጽኑዕ አነ ድኩም ከመ ይበል ፣ እንዘ በዓለ ክንፍ ኪሩብ ፈረሰ ርእዮቱ ጽዱል በሩጽተ ኃይሉ ለሐንካሰ ዕዋል ጸዊሮ አምላክ ኃይል ምስለ ተውሳኩ ትስብእት ዘይትፈቀድ ለበዓል ። አይሁድሂ አዝማዲሁ መጠነ ተውሀበሙ ኃይል አመ ዕለተ ዐርብ ተካየዱ ያንግሥዎ በመስቀል ፣ እስከነ ደምስሰ ሎሙ በዐስበ ዓማ ቀሊል ጥንተ ዕዳሆሙ ተናግሮ ዘጽሑፍ በእብነ ሐቅል ።

ትርጉም

በሆሳዕና ጊዜ ደካማ ብርቱ ነኝ ይል ዘንድ አግባብ (ተገቢ) ነው ፣ የብሩህ መልኩ ፈረሰ /ኪሩብ ባለክንፍ ሲሆን ለበኦል ከሚፈቀድ ከመጣያው/ ሰውነት ጋር የሃይል አምላክን ተሸክሞ በእንካሳ/ ውርንጫ ሃይል ፍጫ መድረስን ተስፍታልና (አልቻለምና)፤ ዘመዶቹ አይሁድም ሃይል የተሰጣቸውን ያህል በእርብ ቀን በመስቀል ያነግሱት ዘንድ ተማማሉ ፤

በዱር ድንጋይ የተገፈ የእዳቸው መጀመሪያ /መናገርን በቀላል ድካም ዋጋ (ምንዳ) እስከደመሰሰላቸው ድረስ ።

ምስጢር

“ከአንድ ብርቱ ሁለት ደካማ” እንዲሉ አንዱን ብርቱ ሁለት ደካሞች በመረዳዳት ያሸንፋሉ ። እንዲሁም ኪሩቤል በርቀቱ የተሸከሙ ትን አምላክ የአሀያ ውርንጫ ከእነእናቱ እየተፈራረቀ በግዘፈ ስጋ ተሸከመው ። ስለዚህ ከኪሩቤል ሸክም የውርንጫ ሸክም ይከብዳል ። ኪሩቤል ቢሸከሙትም ይዘውት አልሄዱም ።

ውርንጫና እናቱ ግን ከቢታንያ እስከ ቤተ መቅደስ አደረሱት ። ከዚህም ሌላ የአንድ አገር ሰዎች ተሰብስበው እንዱን አዋቂ ሰው ለሹመት እንደሚመርጡት ሆሳዕና የተባለ ክርስቶስን የእናቱ የቅድስት ማርያም ወገኖች እስራኤል ተማምለው በመስቀል ሰቀሉት ። ተሸሚ ሙም ስልጣኑን በተረከበ ጊዜ በመራጮች ላይ ያለ አግባብ የተጣለባቸውን እዳ እንደሚፍቅላቸው ሆሳዕናም በድንጋይ የተነገረውን ሰብአዊ ምስጋናን ከማመስገን አይሁድን ለያቸው ይላሉ ባለቅኔው ።

ታሪኩ በአንደኛው መፅሃፍ በገፅ 90 ተተርጎል ። 54 መወደስ/ አ

አኮ በግብር ተጸውዎ ስም ፣ እመኔ ተሐንጸ አረፍተ ልማድ ቃለ አምሳል እስመ ኢይሰመይ ላሕመ በበሲዐ ቁጽል ዘበግብር እንስሳ ወአርዌ ዘሐቅል ባሕታዊ ትፋፈ ገድል ወትፋፈ ገድል መርቅያን ባሕታዌ ኢይትበሀል ክርስቶስኔ ለእመ ርገበ እንዘ ውለቱ ባዕል ነዳየ ባሕርይ ኢይሰመይ እስመ ለሱሉ ዘየአክል ፣ እመኔ ሰሐበ አባግዐ ሢጥ በሐብል ዐሳብ ዘውጎ ሰረቅት ኢይትበሀል በወንጌል ።

ትርጉም

የስም ጥሪ (ስያሜ) በስራ አይደለም ፣ ምንም የምሳሌ ቃል የልማድ ግድግዳ በሰራ

በግብር እንስሳና የዱር አውሬ የሆነ የመጋደል አትራሬ ባህታዊ ቅጠልን በመብላት ላምን አይባልምና ፡ ግድያን አቅራቢ መርቅያንም ባህታዊን አይባልምና ፡ ክርስቶስም ባለፀጋ ሲሆን ቢራብ የባህርይ ትግረኛን አይባልም ፡ ለሁሉ የሚበቃ ነውና ፡ የዋጋ (ሽያጭ) በጎችንም በገመድ ቢስብ ደሞዘኛ በወንጌል የሌቦች ወገንን አይባልምና ፡

ምስጢር

በአብዛኛው የሰው ስም አጠራር በስራው አይገለጥም ፡ ከዚህም የተነሳ ይህን አለም ንቆ በጫካ ውስጥ እንደ እንስሳና አውሬ እየኖረ ቅጠል የሚበላ ባህታዊ (መናኝ) ባህታዊ እንጂ በቅጠል መብልና በጫካ ኑሮው ምክንያት እንስሳ ወይም አውሬ ተብሎ አልተጠራም ፡ በብህትውና ተጋድሎ ትርፍ ስራን የሰራ ባህታዊ መርቅያን ግን በሰንበት በመገመገም ምክንያት የዜቱ ክርስቲያንን ስርአት በማፍረስ የባህታዊነቱን ዋጋ አልተቀበለም ፡ አንድ ባለፀጋ በፈቃዱ ቢራብ ድሃ እንደማይባል ክርስቶስም አምላክ ሲሆን ራሱን ቢያስቸግር ለሁሉ የሚበቃ ባለፀጋ እንጂ ድሃ አይባልም ፡ በደሞዘኛ የተቀጠረ የበግ እረኛ የሚጠብቀውን በግ በገመድ ሲስብ ቢገኝ ከሌባ አይቆጠርምና በማለት ባለቅኔው ስምና ግብር የማይተባበሩ መሆናቸውን ያገልግሉ ፡

55 መወደስ (79)ን

መንክር ውእቱ ግብረ ሆግዕና ፡
 እንዘ ዲበ ኪሩብ ይትረከይ ረቂቀ ግልሳይ አካል
 እስመ ተርእዮ ግዙፈ በዘፈቀደ ዕዋል ፡
 ሠኒ ዕዋለ አድግ
 መካሕ ይቤ በቃሉ ልዑል
 በኪሩቤል እትሚሰል
 ወእመ ንእስኩ አነ አይንእስ እምኪሩቤል ፡
 እምክህነትሂ ወእምቅዳሴ አመ ሆግዕና በአል

ምዑራን አራት ካህናት ለእመ ተክልኦ በወንጌል
 በአተምህሩ አእባን ግብረ ቅዳሴ በቃል
 ተደለዉ ለቅዳሴ ቅዳሴ እም ይትሆጡል ፡

ትርጉም

የሆሳኦና ስራ ድንቅ ነው ፡ የሶስተኛ አካል ረቂቅ ሆኖ በኪሩብ ላይ ሲታይ በፈቃደው ውርንጫ የገዘፈ ሆኖ ታይቷልና ፡ ይህም ተመኪ የአህያ ውርንጫ በከፍተኛ ቃሉ በኪሩቤል እመሰላለሁ አለ ፡ ባንስ ባንስም እኔ ከኪሩቤል አላንስም አለ ፡ ከክህነትና ከቅዳሴም በሆሳኦና በአል ጊዜ አራትን የተማሩ ካህናት በወንጌል በከለከሉ የቅዳሴን ስራ በቃል ያልተማሩ ድንጋዮች ቅዳሴ ከሚታገል ለቅዳሴ ተዘጋጁ

ምስጢር

አንድ ጀግና ሲሮክር “እዳገት ታይቶ እዘብጥ አዳሪ” እንደሚል ከሶስቱ አካላት አንዱ አካል እግዚአብሔር ወልድ በኪሩቤል እንዳለ ሆኖ ከአብና ከመንፈስ ቅዱስ ሳይለይ ወደዚህ አለም መጣና ከቅድስት ማርያም ሰው ሆኖ ተወለደ ፡ ገዢ ታየ ፡ በአህያም ላይ ተቀመጠ ፡ አንዳንድ ትምክህተኛ ሰው ከአቅሙ በላይ ተንጠራርቶ “ማን ከማን ያንሳል” እንደሚል የአህያው ውርንጫ “ከኪሩቤል አላንስም” አለ ፡ ኪሩቤል በርቀት የተሸከሙትን ሆሳኦናንም በግዘፍ ተሸከመ ፡ በስራውም ከኪሩቤል ይወዳደራል በማለት ባለቅኔው አመሰግረዋል ፡

56 መወደስ (95)ን

ሆየንተ ሥነ ራኬል ሰይፍ ከዓዊተ ደም
 እስከነ ሰብዐቱ ተቀንዮ ጊዮርጊስ ኖላዌ ሐቅል ፡
 አምጣነ ጠባብ ሰይፍ ብእሲተ ገድል
 አክሊል ለምታ ጊዮርጊስ ባዕል
 ወፈትለ አእዳው ትፈትል

ዲበ ዐውርቱ አህጉር ተሰየም እንዘ ትብል ።
ሕያወሂ ተራከቡቶ ለርእሰ ጊዮርጊስ ቃል
ዘስማ መግደላዊት ማርያም ሰይፈ በቀል ፤
ወትንሣኤሁ ሰበክ መልአክ ብርሃን አክሊል
ዘተፈጥረ በአርምም እምነፋስ ወነበልባል ።

ትርጉም

ስለደም አፍሳሽ ራሄል/ ሰይፍ ውበት
የዱር እረኛ/ጊዮርጊስ እስከ ሰባት አመት ድረስ ተገዛ ፤
ብልሃተኛ የገድል ቤት/ ሰይፍ
ለባለፀጋ ባሏ ጊዮርጊስ አክሊል (ክብር) ናተና ፤
በአስር አገሮችም ተሾም
እያለች የእጆቿንም ፈትል ትፈትላለችና ።
ስሟ መግደላዊት የሚባል ማርያም/ የበቀል ሰይፍም
የጊዮርጊስ ራስ/ ቃልን ደህናውን ተገናኘችው ፤
ከነፋስና ከነበልባል በዝምታ የተፈጠረ
የብርሃን መልአክ/ አክሊልም ትንሳኤውን ሰበክ ።

ምስጢር

ያዕቆብ ስለራሄል ውበት ለአባቷ ለላባ ሰባት አመት እንደተገዛ
ቅዱስ ጊዮርጊስም ሰባት አመት ሙሉ ተሰቃይቶ በሰይፍ ተቆረጠ።
መልካም ቤት ለባሏ ክብሩ እንደሆነች ሰይፍም ለጊዮርጊስ ክብርን
አሰጠችው። የሰማእትነት አክሊልንም አቀዳጀችው። ቤት ፈትልን ፈትላ
ባሏን እንደምታለብሰው ሰይፍም ለጊዮርጊስ ፀጋን አሰጠችው። ቀድሞ
ክርስቶስን ሽቶ የቀባችው ማርያም መግደላዊት ከትንሳኤው በሁዋላም
እንዳገኘችው ሰይፍም የጊዮርጊስን አንገት ቆረጠችው። አንድ አስተዳዳሪ
የብዙ አውራጃዎች ሃላፊ ሆኖ እንደሚሾም ጊዮርጊስም ለአስር ተቆራ
ረጠ። የማርያም አገር መግደል እንደሚባል በሰይፍ የመቆረጥ ውጤትም
ሞት ሆነ ። የመልአክ ተፈጥሮ ከነፋስና ከእሳት እንደሆነ ጊዮርጊስም
በሰይፍ የተገደለው በእሳት ከተቃጠለና በነፋስ ከተዘራ በሁዋላ ነው
ይላሉ ባለትኔው ።

ታሪኩ በአንደኛው መጻፍ በገፅ 58 እና 191 ተተርጉል ።
57 መወድስ (97)ን
ዘየፍታሌ

ፍጻ ተባርዮ አግብአ ዲበ ርእሰ ዙሉ
ኖላዌ ርገራጌ ፍትሕክ አግብአ ፍጻ ሰብእ ዘይክል ፤
እንዘ ዲበ አራት ይነብር መግጥግ ደዌ ቀሊል
እስመ ከመ ያጠይቅ ተባርዮ
ነበረት በመልዕልተ ርእሱ አራቱ አክሊል ፤
ወኢይደልወነ አንክሮዝ ፤
ርቱፅ ፍትሕክ እስመ ዲበ ርእስክ ይትሌዐል ።
ኪሩቤልኒ አመ ጸሩክ በዘእንቲአክ ኅይል
አባግዐ ኬፋ አምጣነ ጸርክ ፍጻ ዘጸሩክ ኪሩቤል
ወለእመ መስቀል ተጽዕነ ላዕለ መትከፍትክ በቅል
እስመ ተጽዕንክ መልዕልቱሁ ለፈረሰ ሐማ ዕፀ መስቀል ።

ትርጉም

የርሀራሂ ጠባቂ! የሰውን ብድር መመለስን
የሚችል ፍርድህ የፍርርቅን ብድራት በሁሉ ራስ ላይ መለሰ ፤
ቀላል የደዌ በሽተኛ በአልጋ ላይ ሲቀመጥ
ፈረቃን ያስረዳ ዘንድ
አልጋው/ አክሊል በራሱ ላይ ተቀምጣለችና ፤
ይህንም ማድነቅ አይገባንም ፤
ቀጥተኛ ፍርድህ በራስህ ላይ ወጥቷልና ።
ኪሩቤልም በአንተው ሃይል በተሸከሙህ ጊዜ
ኪሩቤል ስለተሸከሙህ ብድር (ፈንታ) የኬፋን በጎች ተሸከመሃልና፤
መስቀልም በትክኻህ/ በቅሎ ላይ ቢቀመጥ
በሃማ ፈረሰ/ የመስቀያ እንጨት ላይ ተቀምጠሃልና ።

ምስጢር

እውነተኛ ዳኛ ፍርድ ሳያዳላ ብድሩን ሁሉ አንድም ሳይቀር
ያስከፍላል ። እውነተኛ ጠባቂ ክርስቶስ የፈረቃ ብድርን አላስቀረም
(ሁሉንም እንደስራው ከፈለው) ።

አልጋ መፃፍትን በተሸከመችው ፈንታ በመፃፍት ራስ ላይ አንድ አክሊል ሆነችበት (አልጋን ተሸከማት)። የሌላው ይቅርና ክርስቶስን ኪሩቤል በተሸከሙት ልክ እርሱ ደግሞ ሰዎችን ታገሰ። ክርስቶስ መስቀልን በትከሻው ቢሸከም ብድራቱ እንዳይቀር መስቀልም ክርስቶስን ተሸከመ (በመስቀል ክርስቶስ ተሰቀለ) በማለት ባለቅኔው ይዋል ይድር እንጂ ሰው የእጁን የማያጣ መሆኑን በቅኔያቸው ምስጢር አስረድተዋል ።

58 መወደስ (80)ጎ

አእዛነ ፈረስ ነዮሙ ሐዋርያቲክ
 በዘወሀብኩሙ አንተ ቁመተ ጸጋ አካል ፡
 ወእም አርዳኢክ ደቅ እለ እሞሙ ወንጌል
 ነዳይ ሀሎ ወሀሎ ባዕል ፡
 አድልዎ እንዘ ኢትክል
 እግዚአብሔር ፀሐይ ለዙሉ ዘተአክል ።
 ከመሂ ኢይበሉ ኢሀለወክ አምሳል ፡
 በአጸብኢሆሙ ይግሥሥዎ ለምሳሌሆሙ ነበልባል ፡
 እስመ እምአግብዕ አዕዋም እለ ውስተ እድ ሐቅል
 በ ዘይቱሐት ወቦ ዘይትሌዕል ።

ትርጉም

አንተ በሰጠሃቸው በአካል
 ፀጋ/ ቁመት ሃዋርያት የፈረስ ጆሮዎች ናቸው ፡
 ማድላትንም ሳትችል ለሁሉ የምትበቃ
 እግዚአብሔር/ ፀሃይ! ወንጌል እናታቸው ከሆነች
 ከደቀ መዛሙርትህ/ ልጆች
 ችግረኛ አለ ፡ ባለፀጋም አለ ።
 እነርሱም አምሳይ የለህም እንዳይሉ
 ምሳሌያቸው/ ነበልባልን በጣቶቻቸው ይዳስሱት ፡
 በእጅ/ ዱር ውስጥ ካሉት ከጣቶች/ ዛሬች
 ዝቅ የሚል አለና ፡ ከፍም የሚል አለና ።

ምስጢር

ከአንድ አባትና እናት የተወለዱ ልጆች እንደ ፈረስ ጆሮዎች በቁመት የሚተካከሉ አሉ ። ለሰብከተ ወንጌል ክርስቶስ የመረጣቸው ሃዋርያትም “በፀጋ የተቀበላችሁትን በፀጋ ስጡ ፤ እንዲያው የወሰዳችሁትን እንዲያው ስጡ” የሚለውን ትእዛዝ በመፈፀም አንድ ናቸው ። ደግሞ ከአንድ አባትና ከአንድ እናት ከተወለዱ ልጆች በቁመት የሚበላለጡ እንዳሉ ክርስቶስ ከመረጣቸው አስራ ሁለት ሃዋርያትም ከመመረጣቸው በፊት በድህነትና በብልፅግና የነበሩ አሉ ። ከዚህም ሌላ ሃዋርያት በሰብከተ ወንጌል ፀጋ ከፍተኛነትና ዝቅተኛነት አላቸው ። ይህም ሲሆን ፀሃይ ለሁሉ እንደሚሞቅና አድልዎ እንደሌለበት ሁሉ አምላክም ጉድለትና አድልዎ የሉበትም ። እሳትን በእጅ መዳሰስ እንደማይቻል ከፍና ዝቅ ማለት መገረም አይገባም ። የመበላለጥን ምሳሌ ግን በእጆች ጣቶች መረዳት ይቻላል ። ምክንያቱም ከእንጨቶች ከፍና ዝቅ የሚሉ እንዳሉ ከጣቶችም ከፍና ዝቅ የሚል አለና በማለት ባለቅኔው አስተያየታ ዋውን በቅኔያቸው ምስጢር ገልጠዋል ።

59 ሕንጻ ሃ(118)ይ

ዘወርቅነህ ዋሴ (መሪጌታ)

በዘርእ ዘፈነዎ ሰማዕተ ወንጌል ባዕል
 ዐምደ ቤት ወዐሊ ተመይጦ በሰብል ።

ትርጉም

የወንጌል ሰማእት ጊዮርጊስ/ ባለፀጋ
 ቦዛር የላከው የቤት ምስሶ/ ሎሌ በዝርዝር ጊዜ ተመለሰ ።

ምስጢር

በጧት የተላከው ሎሌ ማታ ሲመለስ “በዘር የወጣ በዝርዝር መጣ” ይባላል ። እንዲሁም ቅዱስ ጊዮርጊስ የታሰረበት ያንዲት መበለት ቤት ምስሶ ለመለመ ፤ አፈራ ፤ የእህል ዘር ከመብቀሉ በፊት ደረቅ እንደሆነ ምስሶውም በተለምዶ ከመለምለሙና ከማፍራቱ በፊት ደረቅ እንጨት ነበር ይላሉ ባለቅኔው (ስንክ-ሀዳር 7)፡
 ታሪኩ በአንደኛው መፅሀፍ በገፅ 58 ተተርጓል ።

60 ዕገል ዕጣነ ሞገር (218) አ

● ዘገብረ ሥላሴ (መምህር ፡ ዘኤልያስ)

በዕለተ ነገደ ኤሳው ለንጌው አርዌ እም ሐቅል

ነሂኦ በግዕ ዘመርጡል

ቀደመ ያዕቆብ ነሂኦ በረከት በክፍል ።

ወከዊነ አመት ለድንግል

እንዘ ልበ ድንግል ይንዑ ከዊነ እግዝእት ኃያ ፤

ቀደመ ረጊዘ ከርሣ በመና ስሑል ።

ትርጉም

ኤሳው አውሬን ከዱር ለማደን በሄደ ጊዜ

የቤት በግን ይዞ

ያእቆብ በክፍል በረከት መቀበልን ቀደመ ።

ለድንግልም አገልጋይን መሆንን

የድንግል ልብ ቢያድን እመቤትን መሆን/ሃይለኛ በተሳለ መና

ሆዷን መውጋትን ቀደመ ።

ምስጢር

በጦርነት ድል ካደረጉ ሁለት አርበኞች መካከል አንዱ ሌላውን ሲያይ ጓደኛው ቀድሞ ምርኮውን ይወስድበታል ። የይስሃቅ ልጅ ኤሳውም የዱር እንስሳ አድኖ አባቱን አብልቶ ለመመረቅ አስቦ አደን በሄደበት ስለዘገየ ወንድሙ ያእቆብ ለአባቱ የበግ ስጋ አብልቶ በረከቱን ወሰደበት ። የቅድስት ማርያም ልብም ለሌላዬቱ ድንግል አገልጋይ መሆንን ሲመኝ ሃይለኛ በጦር ሆድን እንደሚወጋ ሁሉ እመቤትነት በመና ሆዷን አጠገብ (በክርስቶስ ሆዷን ቀደስ) ማለት በቅኔው ተመስጥ ሯል ።

ታሪኩ በአንደኛው መጽሃፍ በገፅ 127 እና 253 ተተርጎሟል ።

61 ዕገል ጉባኤ ቃና (229) አ

ተርፈ ሎጥ አሐዱ ቅድመ ቅድመ ይርአይ ዙሎ

ዙነታ ለሰዶም እመ እመ ሀሎ ኢሀሎ ።

ትርጉም

አንዱ ሎጥ ሁሉን የሰዶምን ሁኔታ

ቢኖር ባይኖር (ቢኖርም ባይኖርም) ላያይ ቀረ ።

ምስጢር

እገሌ ባገር ቢኖርም ባይኖርም የሆነውን ነገር ምንም ሊያውቅ አይችልም ወሬም አይጠይቅም ይባላል ። ሎጥ ለጊዜው ከሰዶም በመውጣቱ ከሰዶም ሰዎች ጋር አልተቃጠለም ። በሰዶም ቢኖርም አምላክ በኪነ ጥበቡ ይጠብቀው ነበር እንጂ አይቃጠልም ነበር ይላሉ ባለቅኔው ።

ታሪኩ በአንደኛው መጽሃፍ በገፅ 47 ተተርጎሟል ።

62 ዕገል ጉባኤ ቃና (23)አ

ማሕጺ መርድኡ ለኤልሣዕ ዘኢተረከበ መሰሎ

ለየማነ ብርሃን ዘኤልሣዕ ማሕጺሁ እስመ እንዘ የጎሥሥ ሀሎ ።

ትርጉም

ለየማነ ብርሃን የኤልሳእ የተማሪው ምሳር

ያልተገኘ መሰለው ፤ የኤልሳእን ምሳር እየፈለገ አለና ።

ምስጢር

የነቢዩ ኤልሳእ ተማሪ ለቤት ስራ የሚሆን እንጨትን ሲቆርጥ ምሳሩ ከእጅታው ወልቆ በባህር ውስጥ ስጥሞበት ነበር ። ከአባ ኤዎስጣቴዎስ ተማሮች መካከልም አንዱ ተጠራጣሪና ቂመኛ የሆነው የማነ ብርሃን እንደ ነቢዩ ኤልሳእ ደቀ መዝሙር ምሳር በኢያሪቲ ባህር ውስጥ ሰጠመ በማለት የጥርጥር ውጤቱ ቅጣት መሆኑን ባለቅኔው ያስረዳሉ (2 ነገሱ 1—5) ።

ታሪኩ በአንደኛው መጽሃፍ በገፅ 380 ተተርጎሟል ።

ፈታሕነ ብኪ ኢየሩሳሌም ፤
 እስመ እምርጉቅ ገሠሥኪ ዐቀብተ ሥራይ ዡሎ
 ሆሳዕናኪ ክርስቶስ እንዘ በቅሩብኪ ሀሎ ።
 ወለነገርኪ ክቡደ ኢንብሎ
 ሶበ እመጻሕፍት ንሴአሎ
 እስመ ዘርዕኪ ነፋስ ወማእረርኪ ዐውሎ ።
 ለሕሙምኒ አይሁዳዊ ዘደመ አባግዕ አቁሰሎ
 እንዘ ገጢአቱ ከመ ጽቡር በሐራውያ ናስተማሰሎ ፤
 አኮኑ ደዌሁ አሪት ዘይትቤቀሎ
 ምዕረ ያሐይዎ ወምዕረ ይቀትሎ ።

ትርጉም

ኢየሩሳሌም ! ፈረድንብሽ ፤
 መድሃኒትሽ ክርስቶስ በቅርብሽ ሳለ
 ሁሉን የመድሃኒት ቀማሚዎችን ከሩቅ ፈልገሻልና ።
 ነገርሽንም ከባድ አንለውም ፤ ከመፃህፍት
 በተጠያየቅነው ጊዜ (በመፃህፍት ከተፃፈው ጋር ባገናዘብነው ጊዜ)
 ዘርሽ ነፋስ ነውና አዝመራሽም ኩርፊት ነፋስ ነውና ።
 የበጎች ደም ያቆሰለው በሽተኛ/አይሁዳዊም

ሃጢአቱ እንደጭቃው ሲሆን በእርዳ እንመስለዋለን ፤
 የሚበቀለው ደዌው አሪት
 አንድ ጊዜ ያድነዋልና አንድ ጊዜም ይገድለዋልና ።

ምስጢር

ሽማግሌዎች ከባላ ጋር በምክንያት ለመፋታት የምትፈልግን ሴት
 “የእረኛ ሰነፍ ከቅርብ ሲሉት ከሩቅ” እንደሚባል” እንቺም ያቀረብሽው
 ነገር ፍሬ ቢስ ነው ፤ ደግ አላደረግሽም አየንብሽ” ይሏታል ። ከዚህም
 አንፃር ኢየሩሳሌም! በስጋ የሚፈውስና በነፍስ የሚያፀድቅ ሆሳእና
 የተባለ ክርስቶስ ቢያስተምርሽ ከእርሱ ይልቅ ጣኦትን መርጠሽ እርሱን

ሰቀልሽ ። ስለዚህ አእምሮ ቢስ መባል ተገባሽ ። በነፋስና በኩርፊት
 (በአውሎ ነፋስ) የተበተነ አመድ እንደማይጨበጥ ሁሉ ስራሽ ህገ ወጥ
 ነው ።

በቁስል በሽታ የሚሰቃይ ህመምተኛም የቁስሉ እኹ እንደጭቃ
 ሲሆን ያዩት ሰዎች የመዳን ተስፋ የሌለው መሆኑን እንደሚረዱ
 የክርስቶስ ደም የፈረደበት የአይሁድ ወገን በበደል ላይ በደል ሰራ ።
 እርዳም ታጥቦ በጭቃ ውስጥ እንደሚገባ ይሁዳም የክርስቶስ ደቀ
 ሕዝሙር ከሆነ በሁዋላ ክርስቶስን ከድቶ የሰይጣን ተገኞ ሆነ ። አንዳንድ
 ህመምተኛ አንድ ጊዜ ሲታመም አንድ ጊዜ ሲድን በመጨረሻው
 በዚያው በሽታ ይሞታል ።

አይሁዳዊም በአሪት አምኛለሁ ቢል የአሪትን ህግ ስለማይፈፅም
 በአሪት ይፈረድበታል ማለት በቅኔው ምስጢር ተገልጧል ።

እግዚአብሔር አብ አመ አስተርአዮ
 ለአብርሃም ወልድ በፈለገ ትንቢት እንዘ ሀሎ
 ማርያምሃ ሀገረ አወርሰክ ይሴሎ ፤
 ወታውኅዝ ሐሊቢ ሥጋዌ ዘያጸግብ ዡሎ
 ወሕገ አምላኩ መዐረ ሴሎ
 እም ርእሰ መለኮት ሳኔር ወእም ዓርሞን ተሳህሎ ፤
 ሱራፊልስ የዐቅብዎ ኅበ ገነተ ወልድ ተሰቅሎ
 ኢይግባእ ዕጉለ አርዌ ይሁዳ በተሀብሎ ፤
 ወለሥጋ ድንግል ኢዮብ በደመና መንፈስ ወዐውሎ
 ገብርኤል ከመ አምላኩ እግዚአብሔር ተሰአሎ ።

ትርጉም

እግዚአብሔር አብ ለአብርሃም ወልድ
 በትንቢት ወንዝ ሳለ በታየው ጊዜ
 ማርያም/አገርን አወርሰሃለሁ አለው ፤
 እርሷም ሁሉን የሚያጠግብ ሰው መሆን/ወተትን ታፈሳለች ፤
 የአምላኩ ህግ/የሴሎ ማርያም
 ከመለኮት/ሳኔርና ከኤርሞን ይቅርታ ራስ ታፈሳለች ።

ሱራፌል ግን የአውሬ ልጅ/ይሁዳ በመደፋፈር እንዳይገባ
በወልድ ገነት/መስቀል ዘንድ ይጠብቁታል ፤
የድንግል ስጋ/ኢዮብንም በመንፈስና በአውሎ ነፋስ ደመና
ገብርኤል እንደ አምላኩ እግዚአብሔር ጠየቀው ።

ምስጢር

እግዚአብሔር አምላክ ለአብርሃም በወንዞች መካከል በታየው ጊ
“ወተትንና ማርን የምታፈስ አገርን አወርስሃለሁ” እንዳለው ሁ
እግዚአብሔር አብ የባህርይ ልጁን እግዚአብሔር ወልድን በተነገረለ
ትንቢት መሰረት የቅድስት ማርያምን ስጋ እንዲለብስ ላከው ። ከነአ
ሁሉን የሚያጠግቡ ወተትንና ማርን ላኔርና ኤርሞን ከሚባሉ ተራሮ
ራስ እንደምታፈስ ሁሉ ፡ ቅድስት ማርያም የእግዚአብሔር ወልድ ስ
መሆንና የአምላክን ሀግ ከመለኮትና ከይቅርታ ስራ አስገኘች ። አዳ
ተደፋፍሮ ወደ ኤደም ገነት እንዳይገባ ሱራፌልና ኪሩቤል የሚባ
መላእክት የገነትን በር በእሳት ሰይፍ እንደጠበቁት እግዚአብሔ
ር ወልድን ያሰቀለው ይሁዳ ከፅድቅ ውጭ ሆነ ። ከዚህም ሌላ እግዚአብሔ
ር ኢዮብን በደመና እንደጠየቀው ቅዱስ ገብርኤል በአበሰራት ጊዜ የሚ
ያም ስጋ በመንፈስ እግዚአብሔር ተቀደሰ ይላሉ ባለቅኔው (ዘፍጥ

—12 *3 *24) ።

65 ሚበዝኑ (52)አ

እክለ አበሳሃ ለሔዋን
ከመ ተርእዮ ኢኮነ በገራህተ ኤደም ቅድመ ፤
ዝናመ ተሰቅሎ አምላክ እስመ በመስቀል ቆመ ፤
ዝኒ መስቀል ነገረ ጽድቁ ትሩፍ ለአረጋዊ ፈጸመ ።

ትርጉም

የሄዋን በደልዋ/እህል
በኤደም እርሻ ቀድሞ እንደታየ አልሆነም ፤
የይቅርታ ዝናብ/አምላክ በመስቀል ቆሟልና ፤
ይህም መስቀል ለሽማግሌ የትርፍ ፅድቁ ነገርን ፈፀመ ።

ምስጢር

የክረምቱ ዝናብ በመስቀል ስለቆመ የዘንድሮ ሰብል በእርሻው ላይ
እንደታየው አልሆነም ይባላል ። ሄዋን የበደለችው በደልም በገነት
እንደተሰራ አልታሰበም ። ምክንያቱም ክርስቶስ በደሊን ይቅር ብሎ
በመስቀል ስለተሰቀለላት ነው ። ነገረ ፈጅ የወከለውን ሰው ነገር
እንደራሱ ጉዳይ አስቦ እንደሚፈፅም መስቀልም አዳምን ነፃ አወጣው
በማለት ባለቅኔው የክርስቶስን መሃሪነት በቅኔያቸው ምስጢር አስረድተ
ዋል ።

66 ሥላሴ (540)አ

አብርሃም ወይሁዳ
ዐስበ ኖላዊሆሙ ኢያትረፉ ፤
አኮኑ ትጉህ ኖላዊ በአባግዲሁ ዘደክመ
አውፅአ ሠላሳ ወአቀመ ላሕመ ፤
እምዝኒ ኢይርአይ ኖላዊ ዘአባግዲሁ ሕሰጠ
በአንፃረ ላሕም እምድጎረ ቆመ
አፍራስ እሳት ሎጥ በእግሩ ቀደመ ፤
ወነንዌ እሳተ ለጉመ ።

ትርጉም

አብርሃምና ይሁዳ
የጠባቂያቸውን ደሞዝ አላስቀሩም ፤
በበጎቹ የደከመ ትጉ እረኛ
ሰላሳ ብርን አውጥቷልና ፡ ላምን(በሬን)ም አቁሟልና
ከዚህም የተነሳ ጠባቂ የበጎቹን ክፋት እንዳያይ
በላም አንፃር ከቆመ በሁዋላ
ሎጥ የእሳት ፈረሶችን በእግሩ ቀደመ ፤
ነንዌም እሳትን ለጎመ ።

ምስጢር

ሃቀኞች ሃብታሞች የከብት እረኞቻቸውን ደመወዝ አያስቀሩም ።
አንዱ ሰላሳ ብር ሌላውም ወይፈን(ጊደር)ይሰጡታል ። በአንፃሩም

ባለቅኔው የአለም እረኛ (ጠባቂ) የሚባል እግዚአብሔር ወልድ በአብርሃም ቤት የተሰዋለትን ወይረን ማንሳቱንና በይሁዳ እጅ ለሰላሳ ብር መሸጡን ጠቅሰዋል። አያይዘውም የበጎች እረኛ (ጠባቂ) ከባለቤት ደመወዝን ሲገኙ እግዚአብሔር ወልድ ግን አለምን የመጠበቁን ዋጋ ከአብርሃምና ከይሁዳ አልፏቸውም። ለአብርሃም የሰዋለትን ወይረን አነሳሉት። በማለት ባለቅኔው ቅኔያቸውን አመስጥረዋል።

ታሪኩ በአንደኛው መፅሀፍ በገፅ 302 ተተርጓል።

67 ሥላሴ(1006)ጎ

ኖላዊን ፋሲለደስ

እስኩ ኢትዮም በወርጎ ጸብእ

እመ በወርጎ ጸብእ ደቀሰ ናዝራዊ ሰረቅተ አምጽኦ ድካመ

እስመ ጸጉረ ርእሱ ላጸይዎ ቅድመ፤

ወለዘአብዝጎ ሳኦል አግሳዚ ንዋመ አግብርት ጥዑመ

ሰራቂ ይቅትሎ አስተሐመመ

ወጊዜ ተግባሩ አምላክ ሰረቀ ዐፅመ

እምገቦሁ ለአዳም ዘኖመ።

ትርጉም

ጠባቂያችን ፋሲለደስ

እስኪ በጠብ ወራት አታንቀላፋ፤

የናዝራቱ ሶምሶን በጠብ ወራት ቢያንቀላፋ ድካምን የማምጣት ሌቦች

የራሱን ጠጉር በቅድሚያ ላጭተውታልና፤

ጣፋጭ የሰራተኞች እንቅልፍን ያበዛ ሳኦል! ጌታንም

ሌባ ይገድለው ዘንድ ተግቷልና

አምላክም በሰራው ጊዜ አጥንትን

ከአንቀላፋ ከአዳም ጎን ሰርቋልና።

ምስጢር

ባለቤት እንቅልፋም ከሆነ ሌቦች አጥሩን ጥሰው ግድግዳውን ምሰው፤ እቤት ውስጥ ገብተው ሃብቱን ሙልጭ አድርገው ይወስዱበታል። የበጎችም ጠባቂ ችልተኛ ሲሆን በጎቹን አውራ ይነጥቃቸዋል። ስለዚህም “እገሌ! እንደ እገሌ እንዳትሆን ተጠንቀቅ” በማለት ወዳጅ ወዳጁን ይመክረዋል። በአንጻሩም ሰማእቱ ቅዱስ ፋሲለደስ “በጠብ ጊዜ

አታንቀላፋ፤ በጦርነትም ጊዜ እርዳን ችል አትበለን” ይላሉ ባለቅኔው።” ያልጠረጠረ ተመነጠረ” እንዲሉ ሶምሶን በሚስቱ በደሊላ መጠጥ ተታሎ ከተኛ በሁዋላ የሃይሉ ምንጭ የነበረው የራሱ ጠጉር በመቆረጡ በጠላቶቹ ተሸነፈ። ከባድ እንቅልፍ የያዘው ሳኦልም፤ ጠላቱ ዳዊት ከተኛበት ዋሻ ገብቶ ከራሱን ጦሩንና እርኩቱን ሲወስድበት አልነቃም (1ሳሙ.26:11)። የአዳምን አጥንት የነቀለው ሲያንቀላፋ ነውና ሰማእቱ ፈሲለደስ! ጠላታችን በድንገት አደጋ እንዳይጥልብን ጠብቀን የሚል ፀሎታዊ ምስጢር በቅኔው ተገልጧል (ዘፍጥ.2:20-25)። መሳ.16:4-22። 1ሳሙ.24-26። ገድለ ፋሲለደስ)።

68 መወደስ /ስ

ዘካሳ(አለቃ)

መጽሐፈ ሕማም ጸሐፊ በአጸብጊሁ

ገብረ መርጻዌ ሕግ ሊቅ እንተ መነነ ጻለመ፤

ወመጽሐፈ ሕማም ውእቱ ጊዜ ተርጎመ

ቅዱሳን አእጋሪሁ

በበፍኖቶሙ አስቆቀው ደመ፤

አኮኑ ኢተፈጸመ

ሥርዓተ ጻለም ከብካቡ ብእሲ እስከ ተደመ።

ዕጂያትሂ ደቂቀ ቤቱ እለ ጎደጉ ንዋመ

ለመጽሐፈ ሕማም አንበብዎ ልሳኖሙ እስከ ደክመ፤

ገብረ መርጻዌ ሕግ ሊቅ እስመ በማእከሎሙ ቆመ

ይስማፅ ሥቃያተ ንባበ ወቀለመ።

ትርጉም

አለምን የናቀ የህግ ሊቅ/ገብረ ክርስቶስ

በጣቶቹ መፅሃፍ /ህማምን ጻፈ፤

እርሱም መፅሃፍ/ህማምን በተረጎመ ጊዜ

ቅዱሳን/እግሮቹ

በእየመንገዳቸው ደምን አለቀሱ፤

ሰው እስከተደነቀ ድረስ

የአለም ስርአት/ሰርጉ አልተፈፀመምና ።
እንቅልፍን የተው የቤቱ ልጆች/ትሎችም
አንደበታቸው እስከደከመ ድረስ መፅሃፍ/ህማምን አነበቡት ፤
ስቃዮች/ንባብንና ቀለምን ሊሰማ
የህግ ሊቅ ሙሽራ ገብረ ክርስቶስ በመካከላቸው ቁሟልና ።

ምስጢር

አንድ ሊቅ መፅሃፍን በብእር እንደሚፅፍ ገብረ ክርስቶስ በቁስል ህማም ጣቶቹን ተቆረጠ ። የሃይማኖት ሊቅ ሲሰብክ ምእመናን የበደላቸውን ብዛትና የእግዚአብሔርን ታጋሽነት እያመዘዘኑ እንደሚያዝኑና እንደሚያለቅሱ ገብረ ክርስቶስም በታመመ ጊዜ እግሮቹ ደሙ ።

በአንድ ሃገር የተለመደ ወግ በአንድ ችኩል ሰው ሲጣስ ያየ አስተዋይ ሰው በአድራጎቱ እንደሚገረም ፣ የገብረ ክርስቶስም ከሙሽሮች ግንኙነት የተለየ ሆኖ አስደናቂ ታሪክን አተረፈ ። እንቅልፋዎች ያልሆኑ ልጆች አንደበታቸው እስኪደክም እንደሚያነቡና መምህራቸውም በመካከላቸው ሆኖ እንደሚሰማቸው በገብረ ክርስቶስ ቁስልም ትሎች ተፈጠሩ በት ። ገብረ ክርስቶስም በእነሱ (በትሎች) ተሰቃዩ። በማለት ባለቅኔው የገብረ ክርስቶስን ህማምና ስቃይ በቅኔያቸው ምስጢር አጉልተዋል ።

ታሪኩ በአንደኛው መፅሀፍ በገፅ 65 - 66 ተተርጎሟል ።
69 አጭር ኩልክሙ (252) አ

መካናት አጽዋም እመ ኢይሬእያ ደመ
ተርፈ በከዊነ ዐፅም ባሕታዊ ዘደክመ ።

ትርጉም

መካናች/ዎች ደምን ባያዩ
የደከመ ፅንሰ/ባህታዊ አጥንት ሆኖ ቀረ ።

ምስጢር

በእድሜ ገደብ ምክንያት መውለድ ያቋረጡ ሴቶች ፣ ወይም በዝሙትና በጤና ጉድለት ምክንያት መካናች የሆኑ ሴቶች የወር አበባ እንደማያዩ የኢየሱስ ዎችም የእርድ ደምን አላስፈሰሱም ። አንዳንድ

ፅንሰ በፅንሰችው ሴት ማህፀን ውስጥ አጥንት ሆኖ እንደሚቀር የባህታዊም አጥንት በዎምና በፀሎት ብዛት ገጠጠ በማለት ቅኔው ተመስጥሯል ። ታሪኩ በአንደኛው መፅሀፍ በገፅ 92 ተተርጎሟል ።

70 ዕዝል ክብር ይእቲ (514) አ

ዕለተ ስቅለቱ ለወልድ ባሕታዊ ዘሱባኔሁ ፈጸመ
ውስተ ቤተ ጸሎት ወፅኦ እንዘ ይከውን ጸሊመ ፣
አምጣነ በሰጊድ ወጸም እንበለ መጠን ደክመ ፣
ወእምነ ርትቅ መጽኡ ይሰአልዎ ከዋክብተ ሰማይ ሕልመ ።

ትርጉም

ሱባኔውን የጨረሰ የወልድ ስቅለት ቀን/ባህታዊ
ጥቁር ሆኖ ከፀሎት ቤት ወጣ ፤
በስግደትና በዎም ያለልክ ደክሟልና ፣
የሰማይ ከዋክብትም ህልምን ሊጠይቁት ከሩቅ መጡ ።

ምስጢር

ባህታዊ በስግደትና በዎም ሱባኔውን ጨርሶ ከሱባኔው ሲወጣ ሰውነቱ ጠጧቁሮ ይታያል ። ኢየሱስ ክርስቶስ የተሰቀለበት ቀንም ከመአልትነቱ ወደ ሌሊትነት ተለወጠ ። ባህታዊው ሱባኔ መግባቱን ያወቁ ሰዎችም ከሱባኔው ሲወጣ ያለሙትን ህልም እንደሚያስተረጉሙት ኢየሱስ ክርስቶስ የተሰቀለበት ቀንም ሲለወጥ ከዋክብትም ረገፉ በማለት ባለቅኔው ያስረዳሉ (ማቴ.21-28) ።

71 ዕዝል ዕጣነ ሞገር (560) አ

ዘወልድ ኢየሱስ (ሊቀ ጠበብት ፣ ዘመንበረ መንግስት)
በገራህተ አብርሃም ቃል እመ ተዘርዐ ፍጹመ
ሥጋ ማርያም በቁለ ወለምለመ ፣
መለኮት እንተ ያረዊ ዘገራህተ አብርሃም ትልመ

ላዕሌሁ አምጣነ ዘንመ ፡
ወባሕርየ ሥጋ ጸገየ አሜሃ ጽጌ ተዋሕዶ አዳመ
ወትስብእተ ፍሬ አካላት ፈረየ ዳግመ ።

ትርጉም

የአብርሃም እርሻ/ቃል ፈፅሞ በተዘራ ጊዜ
የማርያም ስጋ በቀለና ለመለመ ፤
የአብርሃም እርሻ ትልምን የሚያረካ መለኮት
በላዩ ላይ ዘንቧልና ፤
የስጋ ባህርይም ያን ጊዜ መልካም አበባ/መዋሃድን አበበ
ሰው መሆን/የአካላት ፍሬንም ዳግመኛ አፈራ ።

ምስጢር

ዝናብ ዘንቦ እርሻን ሲያረካ ዘር በእርሻው ይዘራል ፡ ዘሩም ይበቅልና
ይለመልማል ። የእግዚአብሄር ቃልም በቅድስት ማርያም ማህፀን በአደረ
ጊዜ (ከቅድስት ማርያም በተፀነሰ ጊዜ) ከማርያም የተገኘው ስጋ ክቡር
ሆነ ፤ መለኮትንም ተዋሃዶ ። የለመለመ ቡቃያ እንደሚያብብና ፍሬን
እንደሚያፈራ የእግዚአብሄር ቃል ባህርይም የስጋን ውርደት ገንዘብ
አደረገ ። ይህም የተፈፀመው የእግዚአብሄር ቃል ሰው ሆኖ ሰውን ለማዳን
ሰለወደደ ነው በማለት የተመሰጠረ የትስብእትና የመለኮት ተዋህዶ
ምስጢር በቅኔው ተገልጧል ።

72 ዕዝል ጉባኤ ቃና/ሰ

ኢይሚህር ስምዖን ደቂቀ ቤቱ ዙሎሙ ።

ባዕል ስምዖን እስመ ለመደ ብርኮሙ ።

ትርጉም

ስምዖን/ባለጠጋ መላውን የቤቱን ልጆች አያስተምርም ፤

ባለጠጋ/ስምዖን ጉልበታቸውን ለምደልና ።

ምስጢር

የልጆቹን ጉልበት የለመደ አባት ልጆቹን አያስተምርም ። ሰው በላ
የሚባለው ስምዖን ልጆቹን እንኳ አልማራቸውም በላቸው ። “ኢይሚ

ህር” የተባለው ማሰሪያ ግስ ህብር ቃል ሆኖ በሰሙ በኩል በሃሌታ “ሀ”
ሲገፍ አለማስተማርን ሲገልጥ ፡ በወርቁ በኩል በሐመር “ሐ” ሲገፍ
ምህረት አለማድረግን(መብላትን) ይገልጣል ።

ታሪኩ በአንደኛው መፅሃፍ በገፅ 44 ተተርጓል ።

73ዋዜማ(566)አ

ዘገብረ ሥላሴ(መምህር ፡ ዘኤልያስ)

አቅርቦት ብሂል ወብሂል

ወልደ ዮሴፍ ቃል ወብእሲተ ዮሴፍ እሙ
አሥረጹ አእኔገ ዜና መጻሕፍት ዙሎሙ
ኢብሂል እክለ አርድእተ ሰላም ቀሰሙ ፤
አኮኑ አውፅኡ እም ድንግል እሞሙ
ሠርዌ ሞት ለአይሁድ ብዕሎሙ ።

ትርጉም

ቃል የዮሴፍ ልጅ ነው

ማለትና እናቱ የዮሴፍ ሚስት ናት

የማለት ቀንዶችን የዜና አህዮች/መፅሃፎች አበቀሉ
አለማለት እህልን የሰላም ተማሮች ለቀሙ(አጣፈጡ)

የአይሁድ ብልፅግና የሆነ ጉድፍ/ሞትን

ከድንግል/አይናቸው አውጥተዋልና ።

ምስጢር

አህዮች ቀንዶች አበቀሉ ማለት ፍፁም አሰት እንደሆነ በአንጻሩ
ክርስቶስ የዮሴፍ ልጅ ነው ማለትንና እናቱ ቅድስት ማርያም የዮሴፍ
ሚስት ናት ማለትን መጻሕፍት አስረጹ ማለት ፍፁም ክህደት ነው ።
እህልን አበጥሮ ፡ ለቅዋና አጣፍጦ እንደ መብላት የክርስቶስ ተማሮች
ሃዋርያት ወንጌልን ሰበኩ ። ጉድፍን ከአይን አውጥቶ እንደመጣልም
ሃዋርያት በአይሁድ መገደልን ከቅድስት ማርያም አራቁ በማለት
ባለቅኔው አመስተረዋል (ስንክ-ነሃሴ-16) ።

74 ሥላሴ(120)ገ

ሕሙም ገብረ መርጻዊ

እዴሁ ይነፍሕ እንበለ ዕዕ ፤
 ህየንተ ነዳዲ እሳት ደዌሁ አምጣነ ኮኖ ቀዲሙ
 ወህየንተ ዕዕ እስመ ኮነ ዐፅሙ ።
 ኃዲ ይሰብክ ምስሌሁ ዘያነቅሖ ሕግሙ ፤
 ባሕቲቶ ኢይኩን ጊዜ ንዋሙ
 እስመ በየማኑ ወበፀጋሙ
 አጋዊሁ ዕጂያት ቆሙ ።

ትርጉም

ገብረ መርአዊ/ህመምተኛ
 እጁን ያለእንጨት እፍ እፍ ይላል ፤
 ደዌው በቅድሚያ የሚነድ እሳት ፈንታ ሆኖታልና ፤
 አጥንቱም በእንጨት ፈንታ ሆኖታልና
 ዳግመኛም የሚያነቃው ህመሙ ከርሱ ጋር ይተኛል ፤
 በእንቅልፉ ጊዜ ብቻውን እንዳይሆን
 ወንድሞቹ/ትሎች
 በቀኙና በግራው ቆመዋልና ።

ምስጢር

ሰው ለልማዱ እንጨቱን በእሳት አንድዶ እሳቱ እንዳይጠፋበት በእፍ
 እፍ እፍ ይለዋል ፡ ገብረ ክርስቶስ ግን ከዚህ ልማድ ውጭ ህመሙ እንደ
 እሳት አጥንቱ እንደ እንጨት ስለሆኑት ቁስሉን እፍ እፍ አለ ፡
 በሽታውም እንደ እሳት አቃጠለው ። ከአባቱ ጋር የሚተኛ በእንቅልፍ
 ልቡ ሲወራጭ አባቱን እንደሚረግጠው ገብረ ክርስቶስንም የቁስል
 በሽታው ሲያንገበግበው እንቅልፍ አያስወስደውም ። ታናናሽ ወንድሞች
 ከታላላቅ ወንድሞቻቸው ጋር በቀኝና በግራ እንደሚቆሙ የገብረ
 ክርስቶስ ቀኝና ግራው አካሎቹ ተሉ በማለት ባለቅኔው የገብረ ክርስቶስን
 መከራና ስቃይ ፅናት ገልጠዋል ።

ታሪኩ በአንደኛው መፅሃፍ በገፅ 65 - 66 ተተርጎሏል ።

75 ሥላሴ(578)አ

አገዝ ጥበ እሙ
 ወጠበው ሙሴ ሐሊበ ማይ
 በትእዛዝክ አምላክ ሐገኒ ከመ ኢይትከዐው ደሙ ፤
 እስመ አጥባቲሃ አገደገቶ እሙ ፤
 ወኢይረክቦ ሕሰም ለሙሴ እንዘ ወልደ ማይ ስሙ ፤
 ሰብአ ግብጽ በማይ አመ ተሰጥሙ
 እስመ በየማኑ ወበፀጋሙ
 አገዊሁ ቀላያት ቆሙ ።

ትርጉም

ሙሴ የእናቱን ጡት
 ያዘና ወተት!ውሀን ጠባ ፤
 አሳዳጊ አምላክ! በትእዛዝህ ደሙ እንዳይፈስ
 እናቱ ጡቶቿን አስጥላዋለችና ።
 ስሙ የውሃ ልጅ ሲሆን ሙሴንም አንዳች ነገር አያገኘውም ፤
 የግብፅ ሰዎች በውሃ በሰጠሙ ጊዜ
 በቀኙና በግራው
 ወንድሞቹ/ወንዞች ቆመዋልና ።

ምስጢር

ጨቅላ ልጅ የእናቱን ጡት ይዞ ወተቱን ይጠባል። ሙሴም የእናቱን ጡት
 ወተት እየጠባ በውሃ ዳር ተቀመጠ (ኖረ)። ለልማዱ ጨቅላ ልጅ ከእናቱ
 ከተነጠለ ጉዳት ያገኘው ነበር። ሙሴ ግን ከእናቱ መነጠሉ ለህይወቱ
 (ለደህንነቱ) ሆነለት። በወንዝ ዳር ተጥሎ ጉዳት ያላገኘውም ሙሴ ማለት
 የውሃ ልጅ ማለት በመሆኑ ወንዞች ወንድሞቹ እንደሆኑለት ወንድሞቹ
 በቀኙና በግራው የቆሙለት ሰው ኩራት እንደሚሰማው ሙሴም የኤርት
 ራን ባህር ከፍሎ እስራኤልን ሲያሻግር፡ ውሃው በአባትነቱ ወንዞቹም
 በወንድምነታቸው በግራና በቀኝ እንደግድግዳ ሆኑለት በማለት ባለቅኔው
 በቅኔያቸው ምስጢር አስረድተዋል (ዘዐአ.2:3 - 10)።

ለብእሲ ፅሁፅ ኢያረውዮ
 ቍረረ ማየ እመ ይሰቲ በሕልሙ፤
 ወኢይባልሐ እምጽምፅ ለሐሊበ ዕንልት ጣዕሙ-
 ልምላሚ ጉርዒሁ ያየብስ ዳዕሙ-
 ከማሃ ተድላ ዓለሙ-
 ዘኢረከባ ይቴክዝ ወዘረከባ ይጸሙ።
 እምዝረ መንገሥ ዝኒ ለለጊሠሙ ወዓሙ-
 ትትፋለስ ለለጊዜ ወለዐርካኒሃ ተገድጎሙ፤
 በእንተ ዝኒ ሐነጸ ሀገረ ነፍሱ በደሙ-
 ተክለ ሃይማኖት አንበሳ መስዕ ዘደብረ ሊባኖስ ክፍለ ገዳሙ፤
 ወበቅድሙ አምላክ ትቆም አስተሰነዐላ ለዕፅሙ-
 ተክለ ሃይማኖት አንበሳ መስዕ ዘደብረ ሊባኖስ ክፍለ ገዳሙ።

ትርጉም

ቀዝቃዛ ውሃን በህልሙ ቢጠጣ
 የተጠማ ሰውን አያረካውም፤
 የጊደርም ወተት ጣም ከጥም አያድነውም
 ልምላሚ ጉርሮውን ያደርቃል እንጂ
 እንዲሁም የአለምን ምቕት
 ያላገኛት ይተክዛል፡ ያገኛትም ይደክማል።
 ከዚህም ወደዚህ እየማግስቱና እያመቱ
 በየጊዜው ትፋለሳለች፡ ወዳጆቿንም ትተዋቸዋለች፤
 ስለዚህ ደብረ ሊባኖስ የገዳሙ ክፍል የሆነች
 የመስእ አንበሳ/ተክለ ሃይማኖት ነፍሱ/መንደርን በደሙ አነፀ፡
 አጥንቱንም በአምላክ ፊት ትቆም ዘንድ አሰናበታት።

ምስጢር

ውሃ እንደጠማው የተኛ ሰው በህልሙ ውሃ ቢጠጣ ጉርሮውን ከማድረቅ በቀር ሊያረካው አይችልም ። የዚህችን አለም ምቕትም ያገኛትም፡

ያላገኛትም በትኩህና በድካም አንድ ይሆናል ። ምክንያቱም ያገኛትም በቤተሰብ ሞትና በገንዘብ ወጪና ገቢ ጣጣ ሲብከነከን ያላገኛትም እርሷን ለማግኘት ይንከራተቃል ። አለምም በተራ በተራ ሁሉንም የምታ ስተና ግድ በመሆኗ ያገኛት እንዳላገኛት ፡ የዱር አንበሳም የከብቶችን አጥ ነት እንደሚሰብረው እግራቸውን በሰሎት ቁመት ብዛት የሰበሯትና ወደአም ላክ ያሳረጓት ተክለ ሃይማኖትም የከተማን ህንፃ በድንጋይ እንደመስራት ነፍሳቸውን በደማቸው አከበሩ በማለት ባለቅኔው የተክለ ሃይማኖትን ገዳማዊ ተጋድሎ በቅኔያቸው ምስጢር ያስረዳሉ ።

ገዛኸኝ (ግራጌታ፡ ዘመርጡለ ማርያም)

አአንትሙ ደቂቀ አብርሃ
 ለቃላቲክሙ አነ ኢመጸእኩ እሥዐርሙ ፡
 ወንጌለ መንግሥት ዘይቤ ከመ እፈጽም ዳዕሙ-
 ወገዳጠ ሕገ ተፋቅሮ ጸሐፍኩ ለክሙ-
 ከመ ትነስሑ ሁልክሙ
 አምጣነ ይእቲ ፍቅር ነያ ማእከሌክሙ ።
 ይቤሎሙሂ እግዚእነ ለሰብአ ዓለም ዘሐሙ-
 ሰዱስ መዋዕለ ተገበሩ ግብረክሙ ፡
 ወአመ ሳብዕት ዕለት ለገሩያኒሁ ሁሎሙ-
 ዕለተ ሰንበት ምድረ ዋልድባ ዕረፍተ ትኩንክሙ ።

ትርጉም

እናንተ የአብርሃ ልጆች ሆይ
 እኔ ቃሎቻችሁን ልሸራቸው አልመጣሁም
 የመንግስት ወንጌል ያለውን ልፈፅም ነው እንጂ ፡
 ሁላችሁም ንስሃ እንድትገቡ
 ጥቂት የመፈቃቀር ህግንም ዓፍሁላችሁ ፡
 ያች ፍቅር በመካከላችሁ ናትና።
 ጌታችንም የሚታመሙ የአለም ሰዎችን
 ስድስት ቀን ስራችሁን ስሩ አላቸው፤

ለምርጫ ሁሉም በሰባተኛይቱ ቀን
የሰንበት ቀን/የዋልድባ ምድር እረፍት ትሁናችሁ አላቸው።

ምስጢር

ክርስቶስ “እራትንና ነቢያትን ልፈፀማቸው እንጂ ልሸራቸው አልመጣሁም” እንዳለ ባለቅኔው የጓደኞቻቸውን ምክርና ምልጃ አለማስተሃቀራቸውን አመልክተዋል። ወደዋልድባ ገዳም መሄዳቸውም የጓደኞቻቸውን ምክር በመናቅ ሳይሆን የክርስቶስን ትእዛዝ ለመፈፀም መሆኑን እነርሱም (ጓደኞቻቸው) በመካከላቸው ባለው ፍቅር ወደ ክርስቶስ እንዲመለሱ መውደዳቸውን እግዚአብሔርም ስድስት ቀን መስራትንና በሰባተኛው ቀን ማረፍን እንዳዘዘ አለም በቃኝ ብሎ ወደ ዋልድባ ገዳም መግባትና በዚያው መሞት መንግስተ ሰማይ የመግባት ተስፋ ያለው መሆኑን ባለቅኔው በቅኔያቸው አመስጥረዋል።

ታሪክ

ባለቅኔው ግራጌታ ገዢዎች የመርጡል ማርያም ካህን ናቸው። መንነው ወደ ዋልድባ ገዳም ለመሄድ ሲነሱ ማህበሩ (ካህናቱ) አትሂድ ብን ብለው ማልደዋቸው ለጊዜው እሽ ብለው ተመልሰውላቸዋል። ይሁን እንጂ ቁርጥ አሳባቸውን ስላልለወጡ ሌሊቱን ተነስተው ሄደው ዋልድባ ገቡ። ዋልድባም እንደገቡ ይህን ቅኔ ዕፊው ለማህበሩ ልከውላቸዋል እየተባለ ይተረካል።

78 መወደስ (581)አ

ኢትዮጵያ ዐባይ እምኢትዮጵያ
በሰማረ ወይሌ ወላህ ዘደመ ዕንብታር ቀለሙ
መስቆቅዋተ ግብጽ ጸውዒ ከመ ይብክያ በስሙ
ለወልደ ጊዮርጊስ ፍትወ ሥን
ዐርዘ ሊባኖስ ዘይመስል ቆሙ ፡
ወወራዙትሂ ኢያርምሙ ፡
እስመ ዜና ሞቱ ተሰምዐ ቅድመ ይትአመር ሕማሙ ።
ጎድጊስ ነባብያን እለ ሀብተ ንባብ በሙ
አንብዐ ሰቆቃው ዘኤርምያስ እስክነ አእባን ያዘንሙ

በወይሌ ወላህ ይትራድእዋ ለእሙ
ያፍ በሰማይ ወአርዌ ውስተ ገዳሙ ።

ትርጉም

ከኢትዮጵያ የላቅሽ ኢትዮጵያ!
ቀለሙ የራት ወለላ በሆነ በወዮታና በልቅሶ ደብዳቤ
አቋሙ ዝግባ ለመሰለ ፡ ውበቱ ላማረ ለወልደ ጊዮርጊስ
በስሙ እንዲያለቅሱ
የግብፅ ሙሾች/እስራኤልን ጥሪ ፡
ንበዛዝትሽም ዝም አይብሉ ፡
ሀመሙ ሳይታወቅ የሞቱ ወሬ ተሰምቷልና።
የነገር ስጦታ ያላቸውን ተናጋሪዎችንስ ተይና
የኤርምያስ ዋይታ (ሙሾ) እንባን ድንጋዮች እስኪያዘንቡ
ወፍ በሰማይ፣ አውሬም በሜካው ሆነው
እናቱን በዋይታና በሙሾ ይራዷት።

ምስጢር

ደብዳቤ በቀለም እንደሚገኝ ሁሉ ልቅሶው በእራት ወለላ ተገፊ ማለት መከራው እንደሬት መራራ ሆነ። በማናቸውም ፍጥረት መበላለጥ እንዳለ ባለቅኔው የእኛይቱን ኢትዮጵያን ከምድያም ኢትዮጵያ አልቀዋታል። ለደስታም ሆነ ለመከራ ቤተ ዘመዶች በደብዳቤ እንደሚጠሩና የግብፅ ምርኮኞች የሆኑት እስራኤላውያን እነራሄል ተንሰቅስቀው ለነፃነታቸው እንዳለቀሱ ሁሉ ኢትዮጵያም ረገደ መልካም ቁመተ ዝግባ ደመግቡ በነበሩት ጀግና በንጉስ ወልደ ጊዮርጊስ ሞት ለራሷ ታልቅስለት ይላሉ ባለቅኔው። አንበሳ ልበሙሉ ሃይለኛ አውሬ እንደሆነ ሚቹ ንጉስ ልበ ሙሉ ጀግናና ደፋር ነበሩ። ስለዚህም የወላጅ እናታቸው ልቅሶ ኢያዜር ከምትባለው አልቃሽ ወፍ ልቅሶ ጋር ይመሳሰላል። የየአብያተ ክርስቲያናቱ ደወሎችም እንደ ኤርምያስ ልቅሶ ድምፃቸውን ያስተጋቡ፣ ንበዛዝቱም ሙያቸውን እያነሳሱ በህይወታቸው የነበራቸውን ወኔ በልቅሶው ይግለጡት በማለት ባለቅኔው ለንጉስ ወልደ

ጊዮርጊስ መልክ መልካምነትና ልዩው ጆግንነት ያላቸውን አድናቆት በቅኔያቸው አመስጥረዋል።

ታሪክ

እስራኤል ከከነአን ወደ ግብፅ በራብ ምክንያት ከወረዱ በሁዋላ የሴፍ በሀይወት ባለበት ዘመን በደስታና በተደላ ጥሩ ። የሴፍ ከሞተ በሁዋላ በተከታታይ የነገሱት ፈርአኖች በእስራኤል ላይ የእብሪት ስራ መስራት ጀመሩ ። የእስራኤል ህዝብ ቁጥር እየበዛ ስለሄደም ወንድ ሆኖ የተወለደ እስራኤላዊ ጨቅላ ሁሉ እንዲገደል ለግብፅ አዋላጆች ትእዛዝ ተላለፈ። እስራኤላዊ ደም ያላቸው ሁሉ በጡብ ስራ ላይ እንዲሰማሩ ተደረገ። ራሄል የምትባል እስራኤላዊት ነፍሰጡር ሴት በጡብ ረገጣ ስራ ላይ እንዳለች ምጥ ተሰማት። ይህንንም ለአስሪዎች ብትናገር የሰው ደም ጡቡን ያጠነክረዋል እንጂ ምን ያደርገዋል ብለሽ ነው? አብረሽ ርገጨው አሏት። ወዲያውኑ መንታ አስወረዳትና ውርጃዎቹን ከጡቡ ጋር አብራ ረገጠቻቸው ። በዚያን ጊዜ “እስራኤልን የፈጠርኻቸው አምላክ የለህምን” ብላ ተንሰቅስቃ አለቀሰች። እንባዋንም በእፍኝዋ ተቀብላ ወደሰማይ ረጨችው። በዚህ ምክንያት ከግብግዳው ያን እጅ ከነወገኖቿ ወጥታ ነፃነትን አግኝታለች ተብሎ ይተረካል (ኤር.31: 15። ማቴ.2:17-18)።

ነቢዩ ኤርምያስም ከእነወገኖቹ ተማርኮ ፋርስ ባቢሎን በወረደ ጊዜ ስለወገኖቹ ነፃነት ሰባ ዘመን አልቅሷል። በዚህ ምክንያት እስራኤል ነፃነትን አግኝተው ወደአገራቸው ገብተዋል ይባላል (ሰቆቃወ ኤር.6)።

79. መወደስ ስ
ዘጥበቡ ካጣ(መረጊታ፡ ዘቦገና ግራር ኢ.የሱስ)
አ አርድእት መስተጋድላን
ጥቡዕ ልብየ ወጥቡዕ ልብክሙ፡
ለሠናየ ፍሬ ማእረር ገድለ ዜአክሙ
እም ጉባኤ ቃና ደብረ ሴኬም
እስመ ቁሐ ምስጢረ ልቡና ቀንሞስ ለክሙ፡

ወእንዘ ጥበብ አክሊልክሙ
አምጣነ ባዝግና ዘወርቅ ምስጢረ መወደስ ሠርነክሙ።
በወርገሂ ወከዋክብት ዘተመሰልክሙ
ኪያየ ታበርሁ ወአበርህ ኪያክሙ፡
ወእንበለ ደዌ ፅኑዕ ብርሃነ ትንግኤ ቀዲሙ
እግዚአብሔር መወደስ ያብጽሐኒ ያብጽሕክሙ ።

ትርጉም

ተጋዳዮች ተማሪዎች ሆይ
ልቤ ዕኑ ነው ፡ ልባችሁም ዕኑ ሆነ ፡
ፍሬው ለአማረ ለአዝመራ የእናንተ ገድል
ከሴኬም ተራራ)ጉባኤ ቃና
የልብ ምስጢር/ቀንሞስ ቀልተላችሁዋልና፡
ጥበብም አክሊላችሁ ሲሆን
የመወደስ ምስጢር ሽልማታችሁ የወርቅ ዝርግፍ ነውና።
በጨረቃና በከዋክብት የተመሰላችሁ እናንተም
እኔን ታበራላችሁ፡ እኔም እናንተን አበራለሁ፡
ያለዕኑ በሽታም ለብርሃነ ትንግኤው አስቀድሞ
እግዚአብሔር መወደስ ያድርሰኝ፡ ያድርሳችሁ።

ምስጢር

አንድ የጦር መሪ የሚመራቸውን ወታደሮች “ልባችሁ ይጠንክር፡ በእኛ መስዋእትነት የአገራችን አንድነቷ፡ ነፃነቷና ክብሯ ተጠብቆ ለትውልድ ሙተላለፍ አለባት “በማለት ያበረታታቸዋል። ባለቅኔውም እርሳቸው ለመምህርነት የበቁት ጠንክረው በመማራቸው መሆኑን አመልክተው ተማሪዎቻቸውም የእርሳቸውን ፈለግ እንዲከተሉ ይመክራሉ። በመልካም የአዝመራ ወቅት ብዙ ፍሬን መሰብሰብ እንደሚቻል ተማሪዎችም ቅኔ ለመማር የሚያደርጉት ተጋድሎ የጠለቀ እውቀት ያስገኛል። ሴኬም በሚባለው ተራራ የተተከለው ቀንሞስ የሚባለው የሽቱ እንጨት እንደሚቀላም የተማሪዎች ልብ ጉባኤቃናን በመቁጠር ተጠበቀ። በዝርግፍ ወርቅ የተንቆጠቆጠ ቀሚስና ካባ የለበሰ ሊቅ የወርቅ አክሊል

ሲቀዳጅ አምርና ደምቆ እንደሚታይ የመሪይታ ጥበቡ ካላ አባሃጋር ተማሪዎችም ከእርሳቸው በመማራቸውና ቅኔ አዋቂዎች በመሆናቸው በሊቃውንቱና በህዝቡ ዘንድ ይከበራሉ።

ብርሃን ሰጭ የሆነ የፀሃይ ብርሃን ብርሃን ተቀብለው ብርሃን ከሚሰጡ ከጨረቃና ከከዋክብት ብርሃን እንደሚልቅ በጨረቃና በከዋክብት የተመሰሉት የባለቅኔው ተማሪዎች እውቀትም በፀሃይ ከተመሰሉት ከእርሳቸው እውቀት ያንሳል የፀሃይ ብርሃን በጨረቃና በከዋክብት ላይ ተንፀባርቆ ጨረቃና ከዋክብትም በበኩላቸው ብርሃን እንዲሰጡ ያደርጋል። ባለቅኔውም ተማሪዎቻቸውን ቅኔ አዋቂዎች በማድረጋቸው በተማሪዎቻቸው ብልህነት አገር እንዳወቃቸው ባለቅኔው ያስረዳሉ።

80 ሕንጻሃ(603)አ

መዓልተ በደመና ለሐወርተ ግላ መርሐሙ ኪዳነ መሐላ ሚካኤል ሊቆሙ።

ትርጉም

ሊቃቸው የግላ ኪዳነ/ሚካኤል ቀን በደመና የጨለማ ሂያጆችን መራቸው።

ምስጢር

መልአኩ ቅዱስ ሚካኤል እስራኤልን ቀን በደመና ሌሊት በእሳት ብርሃን ጋርዶ እንደመራቸው ወደ ጨለማ ቦታ የሚወርዱትን ነፍሳት ለቅድስት ማርያም የተሰጣት ቃል ኪዳነ አዳናቸው ይላሉ ባለቅኔው (ሰንክ.ሀዳር : 12 ፣ የካቲት 16)።

81- ግእዝ ጉባኤ ቃና/ሰ

ዘጌታሁን (አለቃ ፡ ዘሞግ ጊዮርጊስ)

ሐና ትትፌሣሕ በዘተጸውዐ ስማ ፡ ድራረ ምጴት ትሕድስተ እስመ ረከበት በጸማ ።

ትርጉም

ሃና ስሟ ስለተጠራ ትደሰታለች ፡ የማታ እንጀራ /እደላን በድካም አግኝታለችና ።

ምስጢር

የማታ እንጀራ ያገኘች እናት ስሟ በተጠራ ቁጥር ትደሰታለች ። እንዲሁም የእናት ምሳሌ የሆነችው ሃና በስተርጅናዋ ማርያምን ወልዳ ታደሰች እየተባለ ሲተረክላት ስመጥር (ዝነኛ) ሆነች ። ታላቅ ተቀርጶላት ቤተ መቅደስ ታንጻላት ትመሰገናለች በማለት ባለቅኔው ቅድስት ማርያምን በመውለዷ ምክንያት ለሃና የተሰጣትን ክብር በቅኔያቸው ገልጠዋል (ሰንክ . ሀዳር ፡ 11) ።

82 ግእዝ ጉባኤ ቃና/ሰ

ዘገላነሽ ሐዲስ (እማሆይ ፡ ዘጽላሎ አማኑኤል)

ትግህት ይእቲ አካለ ጊዮርጊስ ዘማ ፡ እስመ ኅበ ዕፅ ወፈረት ግብረ ማሕረጽ ፈጸማ።

ትርጉም

የጊዮርጊስ አካል/ ዘማ ትጉ ናት ፤ የወፍጮ ስራዋን ጨርሳ ወደእንጨት ለቀማ ተሰማርታለችና።

ምስጢር

ትጉ የሆነች ሴት ሌሊት ስትፈጭ አድራ የወፍጮ ስራዋን ካጠናቀቀች በሁዋላ ሌሊቱ ሲነጋ እንጨት ለመልቀም ወደዱር ትሰማራለች ። የሰማእቱ የቅዱስ ጊዮርጊስ አካልም የክርስትና እምነትን በሚቃወሙ ሰዎች በወፍጮ እንደ እህል ከተፈጨ በሁዋላ በየእንጨቱ ላይ በነፋስ ሃይል ተበተነች ይላሉ ባለቅኔዋ (ሰንክ. ሚያዝያ 23) ።

83 መወደስ (618)አ

ዘዘገየ (ሊቀ ኅሩያን ፡ ዘደብረ መዊእ)

ምክዕቢተ ክብር ክፍሎሙ ለእለ ተቀንዶ ውስተ ዐዐደ ወይን ጾም እንዘ ይጸንሑ ፍራ ጸማ ፡ እስመ በየማና ጸሎት ወተፋቅሮ ዐጋማ እሉ ዠሎሙ ይትጊበርዋ ፡ ይፍድዮሙ ዲናራተ ጸድቅ ሞገሰ ወግርማ

መጋቤ ጸድቃን በበስድሳ

ለእንጦንዮስ በቆብፅ ወለመቃርዮስ በአስኬማ ።
አድለውነሰ ዘበአድልዎ አዕይንተ ልብነ ጸልማ
ለዘቅብዐ ላኤም ያበርሆ ሲሳየ ዕለትነ ገጸ ዘማ
ኤልያስስ አይቁም ውስተ ሐውዘ ዓለም ፍጽማ
ኅበ ደብረ ቀርሜሎስ ከመ ጉዩ ጉዩ ኅበ ራማ ።

ትርጉም

በወይን ቦታ/ዎም የድካም ፍሬን እየጠበቁ
ለተገዙ አገልጋዮች እድላቸው የክብር እጥፍ ድርብ ነው ።
በቀኝዋ ፀሎት ፡ በግራዋም መፋቀር
እሊህ ሁሉ ያርሷታልና (ይኮተኩቷታልና) ።
የእውነተኞች መጋቤ ለእንጦንዮስ በቆብ
ለመቃርዮስም በአስኬማ ስልሳ ስልሳ
የዕድቅ ዲናሮች/ዋገስንና ግርማን ይከፍላቸው ዘንድ ።
የልባችን አይኖች በማድላት የጨለሙ እኛ ግን
የላም ቅቤ ለሚያበራው ለእለት ምግባችን የዘማ ፊት አደላን።
በኤልያስ ግን በአለም አምሮት/ፊቷ እንዳይቆም
ቀርሜሎስ ወደሚባል ተራራ እንደሸሸ ወደሰማይ ሸሸ ።

ምስጢር

የወይንን ቦታ እያረሱና እየተኮተኩ ፍሬውንም እየጠበቁና እየሰበ
ሰቡ የወይኑን ጌታ ያገለገሉ ሰራተኞች ደሞዛቸው በርካታ ይሆናል ።
መንግስተ ሰማይንም ተስፋ በማድረግ በዎምና በፀሎት አምላክን
ያስደሰቱ ቅዱሳን ዕድቃቸው ከፍተኛ ነው ። የወይኑን ቦታ የተንከባከቡት
ሰራተኞች ደሞዛቸው ከፍተኛ እንደሆነ በዎምና በፀሎት ፡ በፍቅርም
የተጠመዱ መናኞች ባለሚሎችና ተወዳጆች ናቸው ። አሰራው እንደየሰራ
ቸው መጠን ለሰራተኞች ደሞዛ እንደሚከፍላቸው አምላክም ለእንጦን
ስና ለመቃርስ በቆብና በአስኬማ ፍፁም ክብሩን አደላቸው ።

አይኖች በህመም እንደሚታወሩ የአለማውያንም ልቦች ደነቆሩ ።
ስለዚህም መድሎኞች ሰዎች ለሰው ፊት እንደሚያደሉ የአለም ጉጉተኞች

(ስግብግቦች) ከዎምና ከፀሎት ይልቅ በላም ቅቤ ለተቅለጠለጠ ምግብ
አደሉ ።

አንዳንድ ሰው በተጣላት ሴት ፊት ለመቆም እንደማይፈልግ ነቢይ
ኤልያስም በዚች አለም አምሮት አልተጠለፈም ። ችግር የገጠመው ሰው
ወደዘመድ አገር እንደሚሸሸና እንደሚደበቅ ነቢይ ኤልያስም ከእስራ
ኤል ንግስት ከኤልሳቤል ከተማ ወደ ቀርሜሎስ ተራራ ወጣ ፤ ከአለም
አምሮትና ፍላጎትም ተለይቶ ወደ ሰማይ አረገ በማለት ባለቅኔው
አመስጥረዋል ።

ታሪክ

አስኬማ ከለስላሳ ነት እንደእንቢያጉስ ሆኖ የሚሰራ 12 ትእምርተ
መስቀል ያለበት ነው ። ይህም ልብሰ ምንኩስና ከቀሚስ ከቅናትና ከቆብ
በሁዋላ በመጨረሻ የሚለበስ የፍፃሜ ምንኩስና ምልክት ነው ።
ከአስኬማ በሁዋላ ባህታዊ መሆን ፡ መዝጋትና አፅንኦት በአት እንጂ ከገዳም
ወጥቶ አለማውያን ወደሚኖሩበት መግባት አይፈቀድም ። አስኬማን
መልአኩ ለእንጦንዮስ እንደሰጠው ይተረካል ። በዚህም ምክንያት
ምንኩስና ህገ መላእክት እንደሆነ ሲታመን ልብሱም አስኬማ መላእክት
ይባላል ።

84 ግእዝ ጉባኤ ቃና (624)አ

ኢያሱ ኃይልክ ዘተጋድሎ ሱላሜ

ቅጽረ ኑፋቄ ነሰተ ወልደ ኢየሱጣ ዘሮሜ ።

ትርጉም

የሮም ሰው የሆነች የኢየሱጣ ልጅ ቂርቆስ! የመጋደል/ፍቅር
ሰው የሆነ ሀይልህ ኢያሱ ቅጥር/ ጥርጥርን አፈረሰ ።

ምስጢር

ኢያሱ የኢያሪኮን ቅጥር እንዳፈረሰ ሰማእቱ ቂርቆስ ያደረገው
ተእምር ጥርጥርን አጠፋ ይላሉ ባለቅኔው (ስንክ. ጥር 15) ።

85 ፅዝላ ጉባኤ ቃና (625) አ

ተንሠሠ ሳይቅ ውበእሲቱ ብዕለ ዘንደጉ ዕድሜ

አምጣነ በሕፃን በጽሑፍ ተጽናሰ ዕፅዎ ልምላሜ ።

ትርጉም

ሳደቅና ሚስቱ እድሜን የተው ሰዎች ብልፅግናን ተፈላለጉ የእንጨቶች ችግር/ ልምላሜ በህፃን ደርሶባቸዋልና ።

ምስጢር

በልጅ ምክንያት ችግር የደረሰባቸው ሰዎች ገንዘብ ይፈላልጋሉ ። እንዲሁም ህፃንን (ቅድስት ማርያምን) በመውለድ እንደእንጨቶች መለምለምን ያገኙ ኢያቄምና ሃና የነኤልያስን ኑሮ አገኙ ይላሉ ባለቅኔው (ሰንክ.ሀዳር 11) ።

86 ሚበዝጉ (127) ኅ

ሥጋ ዳግማዊ አዳም

ዘምድረ ለብሰ አሕጻረ ሰዓተ እድሜ

ወአስተርአየ ገሃደ በቅድመ ማርያም ወሰሎሜ ፤

ጥንተ ነገሩ ሕማመ ጎዲገነ ንብዳሕ ጎበ ትንሣኤሁ ፍጻሜ

ትርጉም

ምድርን የለበሰ

የሁለተኛ አዳም ስጋ የቀጠሮ ሰአትን አሳጠረ ፤

በማርያምና በሰሎሜ ፊትም በግልፅ ታየ ፤

ግን የነገሩ ጥንት ህማምን ትተን ወደመነሳቱ መጨረሻ እንድረስ ።

ምስጢር

አንድ ሰው ስለአንድ የሚያጓጓ ድርጊት (በዝርዝር) ከስር ጀምሮ ሲያወራ አድማጮቹ ይቸኩሉና እስኪ መጨረሻውን ንገረን ይሉታል ። ከዚህም አንፃር ባለቅኔው የክርስቶስ በመቃብር ውስጥ ብዙ ጊዜ አለመቆየቱንና ወዲያው መነሳቱን በቅኔያቸው ምስጢር አስረድተዋል ።

87 አጭር ዋይማ (630) አ

ዘገብረ ሥላሴ (መምህር ፡ ዘኤልያስ)

ሀቀብ ጸዋረ ወዐበ ዘኤልያስ ዕድሜ

ዐርጎት የሴፍ ዘይተልዋ ሰሎሜ ።

ትርጉም

የኤልያስ እድሜን ሰጪን መሸከም/ አቀበትን

የሴፍ የተከተላት ሰሎሜ ወጣች ።

ምስጢር

ብቻዋን መሄድ የፈራች መንገደኛ ጓደኛን አስከትላ አቀበትን እንደምትወጣ ቅድስት ማርያምን ያጨ የሴፍ የተገዳኛት ሰሎሜም ለኤልያስ እድሜን የሰጠ አምላክን መሸከምን አዘወተረች በማለት ቅኔው ተመስጥሯል ።

88 ግእዝ ጉባኤ ቃና (132)ኅ

ስመይናክ ታቦር መምህረ ዳዊት ሥዩም ፤

ድኅረ አንበባ ዳዊት እስመ ተርጎምካ ለዮም ።

ትርጉም

ታቦር ! የሹም ዳዊት መምህር አልንህ ፤

ዳዊት ከአንበባት በሁዋላ ፤ ዮምን ተርጎመሃታልና ።

ምስጢር

አስተማሪው ተማሪው ያነበበለትን ይተረጉማል። እንዲሁም ዳዊት “ወአነ ዮም ወለድኩከ ፤ እኔ ዛሬ ወለድሁህ” ብሎ ስለሰጠው ቃል (ሰው ስለሆነው ስለእግዚአብሔር ወልድ) የተነባውን እግዚአብሔር አብ በደብረ ታቦር “ዝንቱ ውእቱ ወልድየ ፤ ይህ ልጄ ነው” አለ በማለት ባለቅኔው የትንቢትንና በደብረ ታቦር ተፈፀመ የሚባለውን ተአምር ድንቅነት በቅኔያቸው ምስጢር ገልጠዋል ።

89 ዕዝል ጉባኤ ቃና/ስ
ዕጺ ምድር ሔዋን ትረድኦ ለገብረ መርዳዊ አዳም ፡
እስመ እምገቦሁ ሐዳስ ፈጠራ ጥበብ አምላክ ሕማም ።

ትርጉም

የምድር ትል ሂዋን ገብረ ክርስቶስ አዳምን ትረዳዋለች ፡
የአምላክ ጥበብ / ሀማም ከጎኑ ፈጥሯታልና ።

ምስጢር

ሂዋን አዳምን ለመርዳት ከአዳም ጎን በአምላክ ኪነ ጥበብ
እንደተፈጠረች ትል የገብረክርስቶስን ክብር ለማብዛት ከአካሉ ተፍለክለ
ክች በማለት ቅኔው ተመስጥሯል (ዘፍጥ፡2፡ 20-25) ።

90. ዘአምላኪየ ስ
እፎ ወረደ በላዕሊ ተማስ ገዳም
አድግ ዘኢያገምሮ ተመትሮ ዝናም
እስከ ሥረዊሁ ተመልሖ በማዕበለ ሰይፍ ደም !

ትርጉም

አሀያ የማይችለው መቆረጥ/ዝናብ
በሰይፍ ጎርፍ/ደም ስሮቹ እስኪነቃነቁ ድረስ
በቶማስ /ዱር ላይ እንዴት (ምንኛ) ዘነበ!

ምስጢር

የዝናቡ ጎርፍ የእጸዋትን ስራሰሮች እስኪነቃቅል ድረስ ጎርፉ
ሲጉርፍ፡ “አሀያ የማይችለው ዝናብ ዘነበ” ይባላል ። ከዚህ አንጻር
ባለቅኔው መርአስ የሚባል አገር ሰማእት ቶማስ ከነአሀዮቹ መቆረጡን ፡
ጅማቶቹም መበጣጠሳቸውንና ደሙም መፍሰሱን በቅኔያቸው ምስጢር
አስረድተዋል ።

ታሪኩ በአንደኛው መዕሀፍ በገጽ 52 ተተርጎሏል ።

91 ዋዜማ (136) ገ

ለመስተጋድላን በሕጎሙ

አምጣነ ተጋደሉ ገደለ መርዳተ ዘንበሪ ዓለም

ኢወደሰቶሙ ለያፌት ወሴም ፣
እስመ ለጊዮርጊስ ሲሩየ ነሱንታ በደም
ገዳሙ ወምድሩ ለስም
ትዌድሶ መርዳት ወትብሎ ወልድ እጉየ ቃልክ አዳም ።

ትርጉም

በተዋጊዎች ህግ
ውጊያን የተዋጉትን ያህል የዘንበሪ ሙሽራ/አለም
ያፌትንና ሴምን አላወደሰቻቸውም ።
ሁለንተናውን በደም የተበከለ ጊዮርጊስን ግን
ገዳሙና የስም ምድር ሙሽራ
“ወንድሜ ወልድ! ቃልህ መልካም ነው” ብላ ታወደሰዋለች ።

ምስጢር

ተዋጊዎች አንድ ጊዜ ድል ሲያደርጉ አንድ ጊዜም ድል ሲሆኑ
ይኖራሉ እንጅ ዘለአለማዊ ድል አያገኙም ። በመሆኑም “ወንድ ልጅ
አንድ ቀን እንደ አባቱ አንድ ቀንም እንደ እናቱ የተሰኘውን ምሳሌያዊ
አነጋገር እየጠቀሱ ድል ሲያደርጉ ሲደሰቱ ድል ሲሆኑም ሲያዝኑ
ይኖራሉ ። ከዚህም የተነሳ የሚመሰገኑት ምስጋና ፍፁም አይሆንም ።
ሰባት አመት የተጋደለ ሰማእቱ ጊዮርጊስ ግን የተሰቃየበትና ደሙን
ያፈሰሰበት ምድር የሰማእትነቱ ምስክር ሆነችው ፡ ቅዱስ ሰማእት
አሰኝታም ቃሉን በዜታ ክርስቲያን አፀደቀችለት ይላሉ ባለቅኔው
(ሰን.ሚያዝያ 27) ።

92 ዋዜማ (35)ይ

ማየ አይጎ ተጋድሎ
አመ እንበለ አቅም ዘንመ ውስተ ደብረ መዊዕ ዓለም
ጠፍዐ ዘርኡ ለሰማዕት አዳም ፣
ወእንዘ በአፍኦ የአርር ተቅራመ ሥጋ ወዐዕም
ኢተመይጠ ቋፅ ገበ ኖጎ ገዳም
እስከ ነትጎ ማየ አይጎ ደም ።

ትርጉም

የጥፋት ውሃ/መጋደል
በደብረ መዊእ/አለም ያለልክ በዘነበ ጊዜ
የሰማእት/አዳም ዘሩ ጠፋ ፤
በውጭም የስጋና የአጥንት ቃርሚያን እየለቀመ
የጥፋት ውሃ/ደም አስከጉደል ድረስ
ቁራ ወደኖህ ዱር አልተመለሰም ።

ምስጢር

የጥፋት ውሃ በአለም በዘነበ ጊዜ የሰው ዘር እንደጠፋ ተጋድሎ በጎጃም ክ/ሀገር በባህር ዳር አውራጃ በምትገኘው በደብረ መዊእ በዐና ጊዜ የሰማእታት ወገን አለቀ ። ኖህ የላከው ቁራ ውዳቂውን ስጋ እየነጨ ወደኖህ እንዳልተመለሰ በደብረ መዊእም ሰማእታተ ኢትዮጵያን ደርቡሽ በሰይፍና በነፍጥ በፈጃቸው ጊዜ ስጋቸውን አሞራው በላው ። ደርቡሽም የሰማእታተ ደብረ መዊእን ስጋቸውን ከመቀርደድና አጥንታቸውን ከመከሰከስ አልተቆጠበም ። ቁራው ያልተመለሰው የጥፋት ውሃ እስኪጎድል ድረስ እንደሆነ የደም ማፍሰስ ጊዜ እስኪያልፍ ደርቡሽ አልታገሰም በማለት ባለቅኔው በደብረ መዊእ ያለቁትን ሰማእታተ ኢትዮጵያ ገድል ፅናትና የደርቡሽንም ጭካኔ በቅኔያቸው ምስጢር አስረድተዋል ።

93. ሥላሴ (142)ን
ዘክንፉ (አለቃ ፣ ዘራጉኤል)

እመ አቤል ቀዳማዊ
መቃብር ትበኪ ወተኃዘን ፣
አምጣን ላቲ ኢኮኑ ውሉዳ ሕዋሳቲሃ ለእም ፣
ወተርፉ ትኩዛኒሆሙ ዕጂያት አዕዋም ።
ባሕቱ ትትፊሣሕ ደመና ወላዲተ ንጹሕ ዝናም ፤
አኮኑ ረከበት እንበለ ዓቅም
ሀብተ መላእክት ድንግለ ክፍለ ኖኅ ወሴም
እምኔሃ ለህቲ ዓለም ።

ትርጉም

የቀድሞ ሰው አቤል እናት/
መቃብር ታለቅሳለች ታዝናለችም ፤

የእናት ማርያም ሰውነቶች/ልጆቿ ለርሷ አልሆኑምና ፣
ትሎች/ወገኖችም ያዘኑ ሆነው ቀሩ ።
የንፁህ ዝናም ወላጅ/ደመና ግን ትደሰታለች ፤
የመላእክት ስጦታ/ድንግልን እንደኖህና እንደሴም
ከዚያም አለም ያለልክ አግኝታለችና ።
ምስጢር

ልጆቿ ስለሞቱባት ወልዳ እንዳልወለደች የሆነች እናት በግዘን እንደምትንገበገብ የልጆች ምሳሌ የሆኑ የቅድስት ማርያም ሰውነቶች ያልፈረሱላት መቃብር ባደዋን ቀረች ። በልጆች ሞትም የእናታቸው ወገኖች እንደሚያዝኑ እንዲሁም በቅድስት ማርያም ሰውነቶች ትሎች አልተፈጠሩም ።

ልጅ ያደገላት እናት እንደምትደሰት ዝናብን የምታዘንብ ደመና የምትባል ማርያም ወደላይ መጠቀች ፣ እናት ከልጅ ጋር ሃብትን ስታገኝ ደስታዎ ከመጠን ያልፋል ። ዝናብን የምትሸከም ደመና ማርያምን ለመሸከም አቅም ሳይኖራት መላእክት ባሳረገች ጊዜ ተሸከመችት ። የኖህ የቃል ኪዳኑ ምልክትና የሴም ክፍል የምትባል ማርያምም እጣ ሆነች (በደመና ተጋርዳ አረገች) በማለት ባለቅኔው አመስጥረዋል ስንክ.ነሃሴ 16) ።

94 ሥላሴ (144)ን

በፈቃዴ (አቶ)
ይቤሉ ማዕበላት
ንፁ ንረድ ንበ ፈርዖን
ወንክዐው ማየ ነገረ ሰብአ ግብጽ ዓለም
ይትሐጸባ ሠረገላቲሁ አዋልድ በደም ።
ወድኅረ እማኅተም ወዕኦ በነይሉ ፈረሰ ፈርዖን ጸሊም
ተመይጦ ይግባእ ንበ ማኅተም ፣
አምጣን በኅሳል ነፋስ ወማዕበል ልንም
ይመይጦ እደ ሞት ግሩም ።

ትርጉም

ማእበሎች የፈርዖን
ሰረገላዎች /ቆነጃጅት በደም

ይታጠቡ ዘንድ “ኑ ወደፈርአን እንውረድና
 የግብፅ አለም ሰዎች ነገር/ውሃን እንበትን አሉ ፤
 ጥቁር የፈርአን ፈረስም ከዝግ በሃይሉ ከወጣ በሁዋላ
 ወደዝግ ይገባ ዘንድ ተመለሰ፤
 በልባብ / ነፋስና በማእበል ልጓም
 የሚያስገርም የሞት እጅ ይመልሰዋልና ።

ምስጢር

ስላሴ “ኑ እንውረድና የከለዳውያንን ቋንቋ እንለውጥባቸው” እንዳሉ
 የኤርትራ ባህር ማእበሎች በፈርአን ራስ ላይ ፈሰሱበት ። ደግሞ ሴቶች
 በእስራኤል ንጉስ በአክሐብ ሚስት በኤልሃቤል ደም እንደታጠቡ
 የፈርአን ሰረገላዎችም በግብፃውያን ደም ተበከሉ ። ፈረስም ከተዘጋ ቤት
 ወጥቶ በውጭ ቆይቶ ተመልሶ በተዘጋ ቤት እንደሚያድር የፈርአንም
 ፈረስ ከቤቱ ወጥቶ በኤርትራ ባህር ሰጥሞ ቀረ ። የፈረስኛ እጅ ፈረሱን
 በልባብና በልጓም እንደሚገታው ሁሉ የፈርአንን ፈረስ በነፋስና በማእ
 በል ሞት አገኘው ይላሉ ባለቅኔው ።

ታሪኩ በአንደኛው መፅሀፍ በገፅ 38:88 እና 190 ተተርጎሏል ።
 95 ሥላሴ(141)ገ
 ዘበኛህ(አለ.ቃ: ዘራጉኤል)

ጎድግዎ ወመንንዎ
 ለአጼ ምኒልክ ዓለመ ሥጋ
 ደዌ ወሞት ውሉደ ቀዳማይ አዳም!
 ወኢትበልዎ ለመሬት ጌሁም ፤
 አምጣን ምኒልክ ንጉሥ በዊዐ ገነት ዳግም
 በደሮ ለሄኖክ ዘይቀድም
 አመ ወሰደ መንፈስ መንገሰ ገዳም ፤
 ወአንበሮ በሐዲስ ዓለም ።

ትርጉም

ደዌና ሞት/የመጀመሪያ
 አዳም ልጆች! የሰጋ
 አለም/አጼ ምኒልክን ተውት ናቁትም

ለመሬት/ነገም አትበሉት ፤
 መንፈስ(ፈቃድ) ወደገዳም በወሰደው ጊዜ
 ንጉስ ምኒልክ ዳግመኛ ገነትን መግባትን
 የቀደመውን ሄኖክን ቀድሞታልና ፤
 በአዲስ አለምም አስቀምጦታልና ።

ምስጢር

መፅሀፍ ጎድቃን ሰዎችን “ይህን የሰጋ አለምን ተውት ናቁት ፤
 ምግብንም ለነገ አትበሉ” እንደሚላቸው ከአዳም የተገኙ ህግምና ሞት
 አጼ ምኒልክን አያግኟቸው ፤ ለመቃብርም አያድርጓቸው ። ወደመቃብር
 በመድረስ ሃዋርያው ዮሃንስም ጴጥሮስን እንደቀደመው አጼ ምኒልክም
 ወደገነት በመግባት ሄኖክን ቀደሙት ፤ ገነት የምትባለውንም ከተማ
 መሰረቱ ። ኢየሱስ መንፈሱ ወደገዳም እንደወሰደው ምኒልክም በገ
 ፈቃዳቸው አዲስ አለምን አስራቸው ይላሉ ባለቅኔው ።

96. ሥላሴ/ስ
 ዘነቅዐ ጥበብ(አለቃ)

መቃብር ድኅረ አሰረ
 ዘጸሐፈ ሞት ልሳነ ሰብእ
 አይተረጉማ እምድኅር ወኢያነብባ እምቅድም ፤
 ጥቀ እስመ ተገድፈቶ ማርያም ቀለም ፤
 ወድኅረ ቀረፁ ደርገ ብርዐ ቤተ ኤልያስ ዮም
 በሰሌዳ አልዓዛር መተርጉም
 ማርያምሃ ጸሐፋ ደመናት አፅዋም
 ያንብብዋ በኩሉ ዓለም ።

ትርጉም

ሞት የፃፋትን ልሳነሰብ
 መቃብር ከአሰረ በሁዋላ
 ከሁዋላ አይተረጉማትም ከፊትም አያነባትም ፤
 ማርያም /ቀለም በጣም ተገድፋዋለችና ፤
 የኤልያስ ቤት ብእርንም ዛሬ በአንድነት ከቀረፁ በሁዋላ
 በተርጓሚ /አልአዛር ሰሌዳ
 ማርያም/ ቀለምን ፃፋ ።

ምስጢር

ልሳነ ሰብእ የምትባለውን ክታብ አፅፎ ማይምን በአንገቱ ከአሰራት በሁዋላ አያነባትም ፤ አይተረጉማትም ። አንዳንድ ሰው ፊደል ቢጣርም ቀለም (የፊደል ንባብ) እንደሚገደፈው ሞት የገደለውን የሰውን አንደበት መቃብር ይበላዋል ። ቀለም እንደምትገደፍም ቅድስት ማርያምን መቃብር ውጦ አላስቀራትም ። ፀሃፊዎችም ብእርን ቀርፀው በሰሌዳ (በብራና) ቀለምን እንደሚፀፉበት ደመናዎች በአልአዛር መነሳት ቅድስት ማርያምን ወደሰማይ አወጧት ። የተፃፈችውም ቀለም በሁሉ ቦታ እንደምትነበብ እንዲሁም ቅድስት ማርያም በአለሙ ሁሉ ተሰበክች ይላሉ ባለቅኔው ።

97 መወደስ(አ)

አፋሁ ለሰብእ ቀታሌ ርእሱ
እስመ በዘአርመመ አፍ ኢይበውፅ ዕጂ ገዳም ፤
ዝኒ ሐሰት ከመ ኢንበል ዮም
መካህ ወልደ ጌራ
ለእመ ሴረዮ በጽርፈት ደም
ለዳዊት ልብሰ ሕማም
ላዕል ሰሎሞን በቁለ አሜከላ ዳዊት ቂም ።
ተቀትለሂ ግብረ ሳኦል በፍትሐ ዳዊት ሥዩም
ገዘምኩ እመ ይቤ እንዘ ኪያሁ ኢይግዝም ፤
አመኒ አፋሁ ነበበ ሃይማኖተ ኬፋ በርም
ለፋሲለደስ ረሲዓን ሰሐብዎ በልጓም ።

ትርጉም

የሰው አፋ ራሱን ገዳይ ነው ፤
ዝም ባለ አፍ የዱር ዝንብ አይገባምና፤
ይህንም አሁን ሃሰት ነው እንዳገል
ተመኪ የጌራ ልጅ
የሀማም ልብስ/ዳዊትን
በስድብ/ቀለም ቢነክረው

የዳዊት ቂም/ደንደር የሚባል እሾህ በሰሎሞን ላይ በቀለ።
የሳኦል አገልጋይም እርሱን (ሳኦልን) ሳይቆርጥ
ቆርጥሁ ቢል በሹም ዳዊት ፍርድ ተገደለ ፤
የጴጥሮስ ሃይማኖትንም በርም በተናገረ ጊዜ
ዝንጉዎች ፋሲለደስን በልጓም ሳቡት ።

ምስጢር

“በአፍ ይጠፉ በለፈለፉ ፤ ዝም ባለ አፍ ዝንብ አይገባበትም”
የሚባለው ምሳሌ አፍ አስገዳይ መሆኑን ያስረዳል ። ጥለኛ ሰው የጠላቱን
ልብስ በደም እንደሚበክለው የልብስ ምሳሌ የሆነ ዳዊትን የጥለኛ ሰው
ምሳሌ የሆነ ሳሚ ወልደ ጌራ የደም ምሳሌ በሆነ ስድብ ቢያስቀይመው
በምድር ላይ እሾህ እንደሚበቅል የዳዊት ቂም በሰሎሞን ተወርሶ ሰሎሞን
ሳሚን ተበቀለው ይላሉ ባለቅኔው ። የሳኦል አሽከር የነበረው አማሌቃዊ
ሰው ሳኦልን በሰይፍ ሳይገድለው ፣ ገደልሁት ብሎ ለዳዊት ስለነገረው ፤
በዳዊት ፍርድ በገዛ አፋ መጥፋቱን በመግለጥ ሰማእቱ ፋሲለደስም
ስለክርስቶስ ቢመሰክር አፋን በልጓም መለገሙን ቅኔው ያስረዳል
(2ሳሙ.1 ፣ 1-16)

98 መወደስ (701) አ

ዘአካለ ወልድ (መምህር)
በኢትዮጵያ ሰማዕና ጽዕለተ ሞዓብ
ጎበ ኮነት ሞዓብ ዕጉልተ ሠላስ አክራም ፤
እንዘ ዓዲሁ ማዕረር ጎልቀተ ዓለም
አኮኑ ተረክቡ እንበለ ጊዜ
ክርዳድ ጸላኢ ወዘሦክ ተቅራም
በኢትዮጵያ ገራህተ ደም ።
ወእፎ አርመመ ኖላዊ አባግዕ ወላህም
አባግዓሁ እንዘ ይዘፍ ማዕከለ ተኩላት ዘርም
ወእንዘ አኮ ኖላዊ ክልኤ ዕንላተ ወርቅ ኢዮርብዓም
ባሕቱ ኖላዊ ይመስል እንተ ኢይሬኢ ዮም
አባግዓሁ እንዘ ይርዓ ወእንዘ ንቁሐ ይነውም ።

ትርጉም

ሞአብ የሶስት አመት ልጅ ከሆነች ዘንድ

የሞአብ ስድብን በኢትዮጵያ ሰማኝ፤
 የአለም እልቂት /አዝመራ ገና ሲሆን
 እንክርዳድ/ ጠላትና
 የእሾህ ቃርጫያ በደም እርሻ/
 ኢትዮጵያ ያለጊዜው ተገኝተዋልና።
 ኢዮርብአምም የሁለት የወርቅ ጥጆች ጠባቂ ሳይሆን
 በጎቹን በሮም ተኩላዎች መካከል ሲበትን
 የበጎችና የላም ጠባቂ እንዴት ዝም አለ፤
 ነገር ግን ጠባቂ (ክርስቶስ) በጎቹን ሲጠብቅ
 የተኛም ንቁም ሲሆን ዛሬ የማያይ ይመስላል።

ምስጢር

በሞአብ ላይ የተፈፀመው ጦርነት በኢትዮጵያ ላይ ስለደረሰ ኢትዮጵያ እንደሞአብ ሆነች። ምክንያቱም አለም የሚያልፍበት ጊዜው ሳይደርስ የተፈፀመባት የጠላት የባህል ወረራ እንዳለች አያስቀራትም።

የክብቶች እረኛ ከብቶቹ ከሰው አዝመራ ውስጥ ሲገቡበት ዝም ብሎ መመልከት እንደማይገባው የምእመናን መምህር ክርስቶስም ሮማውያን መምህራን ኢትዮጵያን በእምነት ባህላቸው ሲበክሏት ያላየና ያልሰማ መስሎ በትእግስት መመልከቱ በመጨረሻ ጊዜ የሚሰጠውን አምላካዊ ፍትህ የሚጠቁም መሆኑን በቅኔያቸው አስረድተዋል (መ.ሳ.3:12 30)።

99 መወደስ (157) ኅ

ሰላም አልብነ ምስለ ሰብአ ሮሜ
 ወለሰብአ ሮሜ ምስሌነ ኢህለዎሙ ሰላም፤
 ኢየሱስ ክርስቶስ ዘመደ ሥጋ ወዐፅም።
 እስመ ከተረነ ደምክ ቀለም
 አ ዘትሠይም
 ቀስተ ሕይወታ ለነፍስ በደመና ገቦ ንዝጎተ ደም።
 አንተሰ ታስተዴሉ በውስተ ዛቲ ዓለም
 ኪያሆሙ ለጥፂና ወኪያነ ለሕማም፤
 ወእንዘ እም ጥንተነ ጴጥሮስ በተዓድዎ ሕግ ፍጹም
 ለዘተገብዐክ ንግብዎ ወለዘተቃወመክ ንትቃወም።

ትርጉም

የአጥንትና የሰጋ ዘመድ ኢየሱስ ክርስቶስ!
 ከሮም ሰዎች ጋር ሰላም የለንም
 ለሮም ሰዎችም ሰላም የላቸውም፤
 ደምህ/ቀለም ከትሮናልና (ለይቶናልና)፤
 የነፍስ የሀይወቷ
 ቀስትን በጎን/ደመና የደም ርጭት የምትሾም
 አንተ! ግን በዚች አለም
 እነርሱን ለጤንነት እኛን ግን ለሀሳም ታዘጋጃለህ፤
 ከጥንታችን/ጴጥሮስ ጀምረንም ፍፁም ሀግን በመተላለፍ
 የተጣላህን እንጣላለን፤ የተቃወመህንም እንቃወማለን።

ምስጢር

አንዱ የአንዱን ወንድም በመግደሉ ምክንያት በደም የተለያዩ ሰዎች በማንኛውም ነገር አይገናኙም። ኢየሱስ ክርስቶስም ሰው ሆኖ በአፈሰሰው ደም እምነት የሮም ካህናትና የኢትዮጵያ ካህናት አይተባበሩም። ከዚህም የተነሳ የኢትዮጵያ እርቶዶክስ ቤተ ክርስቲያንና የሮም ካቶሊክ ቤተ ክርስቲያን ካህናት አብረው ቀድሰው በአንድነት አይቆሩ ቡም። ደግሞ አምላክ አለምን በጥፋት ውሃ ዳግመኛ እንደማያጠፋት ቀስትን በደመና ላይ (የቃል ኪዳንን ምልክት እንዳደረገ) የሰዎችን የነፍስ መዳንም በደሙ ፈሳሽነት አደረገ ይላሉ ባለቅኔው (ዘፍ፡ጥ.9:8 17)።

“በክርስቶስ ሁለት ባህርይ፤ ሁለት ፈቃድ” በማለት የሃይማኖትን መንገድ የለወጡ የሮም ካህናትን ተቃዋሚዎች ሲሆኑ ኢትዮጵያውያን ለስጋዊ መከራ ተዳረጉ። “በክርስቶስ ሁለት ባህርይ ሁለት ፈቃድ” የሚሉ ሮማውያን ግን የሰጋዊ ደስታ ባለቤት ሆኑ በማለት ቅኔው ተመስጥሯል።

ግዛትን ለማስፋት ሮማውያን (ጣሊያኖች) በኢትዮጵያ ላይ በተደጋ ጋሚ ያካሄዱት ወረራ መቅድም” የእንግሊዝ ቄስ በተኝ እጁ መፅሃፍ ቅዱስ በግራ እጁ መትረየስ” እንዲሉ የሮም ካህናት ሃይማኖት እንሰብካ ለን በማለት ያደረጉት የሰለላ ተግባር መሆኑን የተረዱት ኢትዮጵያዊ “ሰላም አልብነ ምስለ ሰብአ ሮሜ፤ ከሮም ሰዎች ጋር ሰላም የለንም”

ብለዋል።

100 መወደስ (158) ገ
ዘወልደ አብ(አለቃ)

ትእምርተ ባሕርዮ ገቡእ በሰውሮ ግብሩ
አርአየነ ለነ ሆሳዕና ዳዊት ዓለም፤
እስመ ገጸ ሙታን ከደነ በልብሰ ሕያዋን ንዋም፤
አመኒ ሰረቀ ሕዝበ ዮሴፍ
ወቅብዐ መንግሥቱ ለዳዊት ሥዩም
በእደ ሙሴ ወሳሙኤል
በአንጽሐ ፍርሃት ከዐወ ንጹሐ ደመ ላሕም።
ወቀበረ በኢያእምሮ መቃብረ ሥጋ ወዓፅም
መቃብረ አልዓዛር እንተ ሞተ በሕግመ አቤል
ወአዳም፤
ወርስሐተ ፅንሰ ያንጽሕ በግዩ ዘለፋ ዝናም
ተፋቅሮ ልብሰ አንስት ሠወራ ለግርያም።

ትርጉም

የዳዊት/አለም መድሃኒት የተደበቀ የባህርዮ
ምልክትን በሰራው በመሰወር ለእኛ አላየን፤
የሙቶችን ፊት በደህነኞች ልብሰ በእንቅልፍ ሸፍና
ልና፤
የዮሴፍ ሕዝብንና የሹም ዳዊት
የመንግስት ቅባትን በሰረቀም ገ.ዜ
በሙሴና በሳሙኤል እጅ
ፍርሃትን ለግንፃት ንፁህ የላም ደምን አፈሰሰ።
በአቤልና በአዳም ሀግም የሞተ የአልአዛር መቃብር
ንም
ባለግወቅ በአጥንትና በስጋ መቃብር ቀበረ፤
የፅንሰ እድፍንም በዘለፋ/ዝናም ውሃ ያነፃ ዘንድ
መቃጫት/የሴቶች ልብሰ ግርያምን ሸሸጋት።

ምስጢር

ላለመታወቅ የፈለገ ሰው ራሱን በልብሰ ተከናንቦ
ፊቱንም ሸፍኖ ይቀመጣል። ሆሳእናም የተባለ ክርስቶስ
የባህርዮን አለመመርመር በሚሰራው ስራ ርቀት አስረዳ።
ፊትን በልብሰ እንደመሸፈን ክርስቶስም የአልአዛርን ሞት
በእንቅልፍ መስሎ ተናገረ (ዮሃ. 11:11-14) ።

የሰውን ገንዘብ የሚሰርቅ ሰው ጨለማ ለብሶ እንደ
ሚሄድ አምላክም የዮሴፍን ወገኖች እስራኤልን ከግብፅ
ባርነት በሙሴ መሪነት ለማውጣት ፈቀደ፤ “በምድረ በዳ
መስዋእትን ሰውተውልኝ ይመለሳሉ” በማለትም ፈርሶን
ንና አማካሪዎቹን ሸነገለ።

በጊደር መስዋእት ምክንያትም በነቢይ ሳሙኤል
አማካይነት የመንግስትን ስልጣን ከሳካል ወገን አወጣና
ለዳዊት ሰጠ። የሞተ ሰውን በመቃብር እንደ መቅበርም
“አልአዛርን ወዴት ነው የቀበራችሁት?” ማለቱን ባለግ
ወቅ ሸፈነው። ሴትም በቀሚሰዋ እጅጌ ፊቷን እንደምትሸ
ፈን የሴቶች መቃጫት ቅድስት ግርያምን አላለፋትም።
ልብሰም በውሃ ታጥቦ ከእድፍ እንደሚነፃ በዘለፋ ውሃ
መጠጥ ፅንሱን አስፈተነ በማለት ባለቅኔው ያስረዳሉ
(ዘፀአ.7-10 ። 1ሳሙ.13-16 ። ማቴ.1:24)።

101 መወደስ(155)ገ

ኢይበውእ ማይ ውሳጤ አፋሁ
ለዘ ኢይበውእ ሰብእ ውሳጤ አፋሁ ቀለም
ገበ አእመረ ጥበበ ኢያእምሮ ጥበብ ፍጹም፤
ወይስቲ ወይነ ለለዕለቱ
እንበለ መሥፈርት ወገዳጥ ዓቅም
እስከነ ያተርፍ ለጊሠም
ወያሰጥሞ ቀላይ ዘአቤሚሴክ ንዋም።

ሊተሰ ለዘላለሙ የገደብ ገላጭ ገላጭ
በሰጥቶ ቁረር ግድ ፈለገ ኢይትዳረዳኒ ሰሊሆም፤
ወለም አፋዩ ርትት ወይን ቤተ ባዕል ጥዑም
ከመ ላህበ ነድ እም አስሐትያ ወከመ ፅዕዳዌ እም፤
ደም።

ትርጉም

ፍፁም ጥበብን አለግወት
ጥበብን ካወቀ ዘንድ ቀለም በአፋ ውስጥ
በማይገባ ሰው አፍ ውስጥ ውሃ አይገባም፤
ያለመስፈሪያና ያለጥቂት
ልክም ለነገ እስኪያተርፍ
ድረስ ወይንን በየቀኑ ይጠጣል፤
የአቤሜሌክ እንቅልፍ/ ወንዝም ያሰጥመዋል።
የወንዝ ቀዝቃዛ ውሃን በመጠጣት መስኖ አይስተካከል
ኝም፤
የእሳት ሙቀት ከውርጭ፣ ንጣትም ከደም እንደራቀ
የባለዐጋ ቤት ጣፋጭ ወይንም ከእፌ የራቀ ነው።

ምስጢር

ባልተማረ ሰው አፍ ቀለም (ትምህርት፣ እውቀት) አይነገርም። ደግሞ እንዳንድ ዝምተኛ ሰው አንደበቱን ለንግግር ከከፈተ ቶሎ ዝም እንደማይል ያልተማረው ሰውም እውቀትም ባይኖረው ሀብት ስላለው ውሃ አይጠጣም፤ ሁል ጊዜ የወይን ጠጅ ይጠጣል። በደራሽ ውሃ ጤም ብሎ የሞላ ወንዝም ደፍር የሚገባበትን ሰው እንደሚያሰጥም ከባድ እንቅልፍም ሃብታ ሙን ሰው ይሚጠነዋል። ለታወቀው ባለሙያ ተወዳዳሪ እንደማይገኝለት ድሃው ባለቅኔ ከውሃ በስተቀር የወይን ጠጅ ስለማያገኝ በውሃ መጠጥ ከመስኖ በለጡ። በውርጭ ጊዜም ሙቀት፣ ንጣትም በደም ቀለም እንደሌለ በባለቅኔውም አፍ የወይን ጠጅ አልገባም በማለት በቅኔው ምስጢር ተገልጧል።

102 መድሰ(704)አ
ዘድረ (አለቃ፣ ዘጠለቀት ሥላሴ)

በእመተ መልእክ መጠን ቆመ ድንገልና
መጠን መልእክ ታእምር እደ የግን ለብ ግርያም
ዘሊገሠሣ ልግድ እደ ግልሐል ፀጋም፤
ወከመ ኢትቅርፅ ዘበቂለ
ሥዕርተ ኦን ለወላድ ጽሕፍ

በመቅረብ ግልሐል እመ ሕልም
በመሥረርተ ወላድ ሠፈረት ወሊዶተ ቃል ጸንፈ ገለም።
ነገራኒ በስምዐ ክልሌ/ከመ ይቀጥ
ሰግይ ድንገልና ወምድር ከግን እም
በእደ አሐቲ ድንገል ለእመ ተሰሕቡ የም
አርመ ጸንኤል ወርዕደ ፅንባቆም።

ትርጉም

የግልሐል ገራ እጅ/ልግድ
ያልዳሰሳት ግርያም የመልእክን ልክ ታውቅ ዘንድ
የሐብ ቀኝ እጅ ቁመት/ድንገልናን በመልእክ ከንድ ለካ፤
የበቀለ የወላድ/ጤም
ርዝመት ጠጉርንም በህልም እናት
በግልሐል መቀስ እንዳትቆጥር
በወላድ መስፈሪያ ቃልን መውለድ/የእለም ዳርቻን ሰፈረኝ።
ነገሯም በሁለት ምስክርነት ይቆም ዘንድ
ሰግይ/ ድንገልነትና ምድር/ እናትን መሆን
በአንዲት ድንገል እጩ ዛሬ ቢላቡ
ጸንኤል ዝም ለላ፤ እንባቆምም ተንቀጠቀጠ።

ምስጢር

አንዲት ቤት የምትሰራ ቤት የምታሰራውን ቤት ስፋት ለማወቅ መሬቱን የሚትር መጠን ባለው ገመድ ታስለካለች።

ቅድስት ማርያምም የመላእክትን ንዕህና ይዛ ስለተገኘች የአብ የባህርይ ልጅ እግዚአብሔር ወልድ ንዕህት መሆኗን ወደደው ።

እምነቷን ጠባቂ ሴት ከባሏ በቀር የሌላ ወንድ እጅ በነሳት እንደማትወድ የሚልኮል ልማድ (የወንድ ዘርን መቀበል ያላስቀረው (ምክነትን) ማርያምን አላገኛትም።

የጤም ፀጉር በመቀስ እንደሚቆረጥ ድንግል ማርያም የወላድን መውለድ በሚልኮል ምክነት አላጠፋችም። በአንድ ግለሰብ የሚያዝ የከተማ ቦታ ከዳር እስከዳር እንደሚሰፈር ድንግል ማርያም የአብ ቃልን መውለድን በወላድ ደንብ ቻለች። አንድ አከራካሪ የሆነ ነገር በሁለት ሰዎች ምስክርነት እንደሚ

ፀና የድንግል ማርያም የድንግልነትና የመውለድ ፀጋ ልዩ ሆነ። ሰማይና ምድርም በአድማስ አንድ ናቸው (ይገናኛሉ) እንደሚባለው፤ ድንግልነትና እናትነት በአንዲቱ ድንግል ቢገኙ፤ ስለክርስቶስ ትንቢት የተነበዩ ዳንኤልና እንባቆም አደነቁ በማለት ባለቅኔው ለማርያም ብቻ የተሰጠውን የድንግልነትና የእናትነት ፀጋ በቅኔያቸው ምስጢር አስረድተዋል።

103 መወደስ (739) አ
ዘምንደስይል (ደብተራ)

ሕንፃ ደብረ ብርሃን ማኅሌት ዘኢትዮጵያ
በስቡሕ ተወጥነ ወሐልቀ በሰላም፤
ወደኅረ ሕንጻ ዝ ዘመን አምላክ አዳም
ለጴጥሮስ ጠፈረ ቅድምና ይቤሉ በአቅም
ሑር እምድኅራዩ፤
እስመ ኮንክ አንተ ማዕቀፍዩ ዘቅድም።
ለትዕማርሂ ጠፈረ ሕንጻ ዘተሜረየት በደም
በፍኖት ተበአሳ ዐይነ ብእሴ አቤሴሎም፤
እስመ በምኒልክ ቅድመ ወበኢያሱ ዳግም
እግዚአብሔር ደብረ ብርሃን ዐቢይ ዘለዓለም።

ትርጉም

የደብረ ብርሃን ህንፃ የኢትዮጵያ ማህሌት

በስቡህ ተጀመረና በሰላም ተፈፀመ ፤

ከዚህም ዘመን ህንፃ በሁዋላ የአዳም አምላክ የቀድሞ ህንፃ/ጴጥሮስን በልክ

ከሁዋላዬ ሂድ አለው ፤

አንተ የቀድሞ መሰናክሌ ሆነሃልና ።

በደም የጠለቀች የህንፃ ጠፈር/ትእማርንም

የሰው አይን/አቤሴሎም በመንገድ ተጣላት ፤

ቀድሞ በምኒልክ ዳግመኛም በኢያሱ

እግዚአብሔር ደብረ ብርሃን ዘላላም ታላቅ ነውና ።

ምስጢር

የኢትዮጵያ ማህሌት በቤተ ክርስቲያን ባህል ሲዘመር “ስቡሕ ወውዱስ” ፣ (ምስጉን) በሚል መዝሙር ይጀመርና “ሰላም” በሚባል ስለአገርና ስለአለም ሰላም በሚዘመር መዝሙር ይፈፀማል ። ሰላምን የሚነካው ድርሰትም ሰላም ይባላል ። “ስቡሕ ወውዱስ” ማለት የተመሰገነ ፣ የተለየ ማለት እንደሆነ የደብረ ብርሃን ስላሴ ቤተ ክርስቲያን ህንፃም ሲታነፅ መሰረቱ የተመሰገነ መሰረት ሆኖ ድምድማቱም ያለሁ ከት መፈፀምን አገኘ ። ደግሞ ኢየሱስ ክርስቶስ ነገረ መስቀሉን ሲናገር “ይህ አይሁንብህ” ያለው ጴጥሮስን “ከሁዋላዬ ወግድ” እንዳለው አዲሱ የደብረ ብርሃን ህንፃ የቀድሞውን ህንፃ አስናቀው ። ወንድሚ አምናን ከብረ ድንግልናዋን ያሳጣትን ትእማርን ሌላው ወንድሚ አቤሴሎም በአድናቆት እንዳያት የህንፃውን ጠፈር (ጣራ) የተመልካቹ ሰው አይን አተኮረበት ። እግዚአብሔር አምላክ ከአለም በፊትም ከአለም በሁዋላም ዘለአለማዊና ገናና ነው እንደሚባል ፣ በአጼ ምኒልክ የተቆረቆረና በልጅ ኢያሱ የታደሰ የደብረ ብርሃን ስላሴ ቤተ ክርስቲያን ታላቅ ከተማ ይሆናል ይላሉ ባለቅኔው ።

ታሪክ

ዳግማዊ አጼ ምኒልክ በዘመናቸው ያሰሩት የደብረ ብርሃን ስላሴ ቤተ ክርስቲያን በልጅ ኢያሱ ጊዜ ታድሷል ። ቤተ ክርስቲያኑ ከታደሰ በሁዋላ ከቀድሞው የበለጠ ውብ ሆኖ በመታየቱ ባለቅኔው ይህን ቅኔ አበርክተዋል ።

ታሪኩ በአንደኛው መፅሃፍ በገፅ 69 ተተርኳል ።

104 ዕዝል አሠረ ንጉሥ (791) አ
አሕሰምክ ሞት ሰራቴ አንተ አልብክ ንጥፍ
ዘገለጸህ ገለጸ አምኃ ኢየሱስ ገሩም
እንከሰ ኢትሰርቅ ወኢትድገም
ቴዎድሮስሃ መሥዋዕተ ዘቤተ ልሔም
እስመ ቦቱ ይድገን ዓለም ።
ትርጉም

አንቅልፍ የሌለህ ሞት/ሌባ ! አከፋህ !
ያለፈውስ አስፈሪ አምሃ ኢየሱስ አለፈና !
የቤተ ልሕም መስዋዕት/ቴዎድሮስን
አንገዲህ ወዲህ አትሰረቅ አትድገም !
አለም ይድንበታልና ።

ምስጢር

አንድ ሌባ የዘመዶቹን ንብረት ሰርቆ ሲያዝ ደግ አልሰራህም
ያለፈው አለፈ እንገዲህ ወዲህ አይድገምህ” ይባላል ። ባለቅኔው “ሞት !
አምሃኢየሱስን ገደለህ ይኸው ይብቃህ ፣ ወደ ቴዎድሮስም አትመለስ ፣
አገር ይረጋጋበታልና” ይላሉ ።

ታሪክ

ከሸዋ መላክንት አንዱ አምሃ ኢየሱስ የተባሉት ናቸው ። አስፋው
ሰን የተባሉት ልጃቸው ቴዎድሮስም እየተባሉ ይጠፋ ነበር ። የሸዋው
መስፍን አምሃ ኢየሱስ በሞቱ ጊዜ ባለቅኔው የአምሃኢየሱስን ልጅ
ቴዎድሮስን በሀይወት መኖር የሃዘን ግዕድኛ አድርገው ምቹታቸውን
በቅኔያቸው ገልጠዋል ።

105 ዕዝል ዕጣን ሞገር (908)አ
ይሥርዎ ገብተ አፈ ጳውሎስ ረገፍ
ዘጉንዱይ ዘመን ኢአደፍ
ለነሀይ ብሩር እስክንድሮስ ፈደፋይ ዘተቃወሞ
በምባሌ ነገር አስተሐረግ ።

ልብን ድንግልጅ መከረ በወልዱ ከመ ይኩንን ዓለም
ወለለበ ደም ዘያገብእ ደም ።
አሰረ ንጉሥ
ቤተ ክርስቲያን ይብለኪ ይእዜ መልእክ ረድኤት ቀደም
ተሠርገዊ ጽድቀ ወተክደኒ ሰላም !
አንቲኒ ዐባይ መቅደስ ላም
ርእሰ እድባራት ኩኒ ጸዊረኪ ዐፀም
እስክ ዙሉ ይነቅህ ነዊም ።

ትርጉም

የዘገየ ዘመን ያላግረው በነገር
ምባሌ ተግባር እጅግ
የተቃወመው ብር አንግሪ/እስክንድሮስን በድንገት ያጠፋው
ዘንድ የላውሎስ አፍ ረገመው ።
ልብን ድንግልም በልጁ እለሙን ይገዛ ዘንድ መከረ !
ለባላጋራም ደሙን የሚመልስ ሆነ ።

አሰረ ንጉስ

ቤተ ክርስቲያን ! የርዳታ መልእክ ቆሞ ዛሬ
“እውነትን ተሸለሚ ፣ ሰላሙንም ልበዢ” ይልካል !
አንዲቱ ታላቅ የሆነን የላም መቅደስም !
ሁሉ ተኝቶ እስኪነቃ ድረስ አፀሙን ተሸክመኝ
የአድባራት አለቃ ሁኝ ።

ምስጢር

ቅዱስ ጳውሎስን በሰብከተ ወንጌል የተቃወመው እስክንድሮስ
በላውሎስ አፍ ተረግሞ እንደጠፋ ሁሉ የአዜ ልብን ድንግል ጠላት ግራኝ
መሀመድ፣ በአዜ ገላውዴዎስ ጠፋፍ የልብን ድንግል ደም ተመለስ ።
ከዚህም የተነሳ ቤተ ክርስቲያን እውነትን አገኘች ተረጋጋች ፣ የአዜ ልብን
ድንግል እፅም ያረፈባት ያሳረ ላምም የሞተው ሁሉ እስኪነሳ ድረስ
ከአድባራት ልቃ ትሞራላች ይላሉ ባለቅኔው ።

ታሪክ

እስክንድሮስ (ድሚዮሮስ) የሚባል አንጥረኛ የኤፌሶን ከተማ

አንጥረኞችን እየሰበሰበ የሀዋርያው የቅዱስ ጳውሎስን ትምህርት የሚቃወም ስራ ይሰራ ነበር ። ቅዱስ ጳውሎስም ለስራው መሰናክል በፈጠረበት በአንጥረኞች አስተባባሪ በእስክንድሮስ አዘነበት ። ከዚህም የተነሳ ከራስጌው የተሰቀለው መደሻው ከተሰቀለበት ወድቆ ጭንቅላቱን ስለፈጠፈጠው እስክንድሮስ ሞተ ይባላል (የሀዋ. 19:23-27)።

106 ሚበዝጉ (812)አ

ዘአድማሱ ጀንበሬ (መልአክ ብርሃን)

ሕፁዩ መንግሥት ቶማስ

ውስተ ቤተ ጳሎት ምትረት በአሌልዮ ገይሠ

እለ ተገጉሉ አሉዱን እንዘ ይተግህ ጎሠ ፤

አኮኑ አእመረ እንዘ አእዱጊሁ የጎሥሥ ከመ ወልደ ቂስ ነግሠ ።

ትርጉም

ለመንግስት የታጨ ቶማስ

ወደፀሎት ቤት/መቆረጥ መገስገስን በመማለድ

የጠፉ አህዮችን ተግቶ ፈለገ ፤

የቂስ ልጅ ሳኦል አህዮቹን ሲፈልግ እንደነገሰ አውቋልና ።

ምስጢር

ሳኦል የጠፉ አህዮችን ሲፈልግ ወደ ነቢይ ሳሙኤል ቢሄድ በነቢዩ እጅ ቅብአ መንግስት ተቀብቶ የእስራኤል የመጀመሪያው ንጉስ ሆኖ ነግሷል ። የመርአስ ኤዲስ ቆጶስ ቶማስም የተቆረጠውን መቆረጥ አህዮቹም ተቆረጡ ። የተቆረጡትን አህዮቹንም አዳናቸው ፤ እርሱም ለእግዚአብሄር መንግስት (ለመንግስተ ሰማይ) ተመረጠ ማለት በቅኔው ተመስጥሯል (ሰንክ. ህዳር 9) ።

ታሪኩ በአንደኛው መፅሀፍ በገፅ 133 ተተርጎሟል ።

107 ዋዜማ (1209)አ

ለትድምርት ወተሌልዮ

እለ ብክሙ ሥርዓት ፈደላቲነ ሠወሰ

ዘበልዮ ሕንፃ ቤትክሙ ለባዊ ሐደሰ ፤

እስመ እመ በግፍፅ አሐዱ ቤተ ካልኡ ወረሰ

ወእምነ ቤት ቤት እመ ተፋለሰ

ምሥጢራት ያነሥኡ ባዕሰ ።

ትርጉም

ለአንድነትና ለመለየት

ሰርአት ያላችሁ ፈደሎቻችን ሠናሰ ፤

ያረጀ የቤታችሁን ህንፃ ልበኛ አደሰ ፤

አንዱ በግፍ የሌላውን ቤት ቢወርስ

ከቤትም ቤት ቢፋለስ

ምስጢሮች ጠብን ያነሳሉና ።

ምስጢር

በሀብረት የሚሰሩ ማህበረተኞች ያረጀውን ቤት እንደሚያድሱ በዘፈቀደ ይፃፉ የነበሩት ንጉሱ “ሠእና እሳቱ” ሰ “በየሰርአታቸውና በየመግቢያቸው መፃፍ አለባቸው ። ምክንያቱም በሀገጣጥ አፈፃፀም አንዱ ሰው ከሌላ ሰው ቤት ገብቶ አልወጣም ቢል ባለቤቶቹ እንደሚጣሉት ፤ እነዚህም ፈደሎች (ሠናሰ) አለቦቻቸው ቢገቡ ታሪክ ይፋለሳል ፤ ምስጢርም ይበላሻል ይላሉ ባለቅኔው ።

108 ሥላሴ (181)ጎ

ዘድንቆ ግርቆስ

በፍናው አርባዕቱ

ይቤ መልአክ ዐቃቤ ርእሱ

ላዕል መንኖ እክል ወግይ ክልኤቱ እስመ ገብረ ሕይወት ሐደሰ

መንኖ ዐራዝ መንክረ ሣልሰ ፤

ወራብዑ ዕፁብ ነገር ለቀራንብቲሁ ድቃሰ

ከመ እለ ኪሩቤል ኢጎሠሠ ፤

እመ ለብሰ ሥጋ ወእመ ኢለብሰ

ክዋኔሁ ኢየአምር አንሰ ።

ትርጉም

በሁለቱ እህልና

ውሃን በመናት ላይ አስደናቂ

ሶስተኛ ልብስን መናትን ገብረ ህይወት አድሏል፤

ያስደናቂ ነገር አራተኛ እንቅልፍንም ለትንድቦቹ

እንደኪሩቤል አልፈለገምና፤ በአራቱ መንገዶች (ነገሮች) ስጋን

ለብሶ እንደሆነ፤

አለበሰም እንደሆነ ሁኔታውን እኔ አላውቅም

አለ ራሱን ጠባቂ መልእክት =

ምስጢር

አንድ ባለጸጋ ሰው በየጊዜው የተለየው ጠባይ ለአሽከሮቹ ሲያሳይ ጋሻጃገረው ለጎደኞቹ “እኔ የጌታዬን ጠባይ ምን እንደሆነ ለግወት አልቻልሁም፤ በየተኑ ይለዋወጣል” ይላል = እንዲሁም አቡነ ገብረ መንፈስ ቅዱስ (አቦ) ሰው ሲሆኑ ከሰው ጠባይ የተለየ ጠባይ ያላቸው መሰሉ = የሰው ህይወቱ እህልና ውሃ፤ ልብስና እንቅልፍ ሲሆኑ ገድቱ ገብረ መንፈስ ቅዱስ ከእነዚህ ከአራቱ አስፈላጊዎች ነገሮች ነፃ ሆነው ናሩ = ስለዚህ ገድቱ ገብረ መንፈስ ቅዱስ መንፈስ (ረቂቅ መልእክት) ይሆኑ፤ ሰው ይሆኑ አልታወቀም = ሰው ቢሆኑ ናር ከአራቱ አስፈላጊ ነገሮች ነፃ ሲሆኑ ባልቻሉም ነበር = በሰው አዎላል የግታዩ ውስጠ መልእክት ቢሆኑ ነው እንጂ በግለት ባለቅኔው ትኔያቸውን አመስጥረዋል =

ታሪክ

እኒህ ገድቅ በገድላቸው ላይ ገብረ ህይወትም፤ ገብረ መንፈስ ቅዱስም ይባላሉ = ባልተገሩ ምእመናን ዘንድ ገን አቦ በመባል ይታወቃሉ =

109 ሥፋሲ (182)ጎ

ተቀብረ መቃብር

ወጥት ጥተ በትድመ ፅዝራ፤

ድገረ እሙታን ተንሥአ ባሕቱ ጥተ አልፋዳር ዘንእሰ
አስተርእየ ለሰግዕተ ልዳ ጊዜያተ ሥልሰ =
ወሶበ ለዝ ሰግዕት ነጋሚ ዐቃቤ ሥራይ ጎሠው
እም ሕይወት ደግሁ ኢተፈወሰ፤
ወብሔረ ሕይወት ኤልያስ ዐዕሙ ፈለሰ
ተፅዒና ዘእሳት አፍራሰ =

ትርጉም

መቃብር ተቀብረ፤

ጥትም በእዝራ ፈት ጥተ፤

ከጥቱ ሰዎች ተለይቶ ከተነሳ በሁዋላ ገን ያነሰ የአልአዛር ጥት የልዳ ሰግእት ለሆነ ለጊዮርጊስ ሶስት ጊዜ ታየ =

ንጉስም ለዚህ ሰግእት ጊዮርጊስ ባለመድሃኒትን በፈለገ ጊዜ

ከህይወት/ደግሞ አልተፈወሰም፤

ለአፅሙ ኤልያስም የህይወት ፈረሶችን ተቀምጦ

ወደህይወት/አገር ፈለሰ (ተሰደደ) =

ምስጢር

የጥተ ሰው በመቃብር እንደግታብር መቃብር መታንን ይዞ ግስቀረቱ ቀረ፤ በፅኑ የታመመ ህመምተኛም እንደግታብር ጥት ገድሎ አልቀረም = ገን ክርስቶስ ከሙታን ተነስቶ ለደቀመሠሮቹ ሶስት ጊዜ እንደታየ ጥት ሶስት ጊዜ እየጥተ ተነሳ በግባል በጊዮርጊስ ሶስት ጊዜ ተሸነፈ = ለታመመ ሰው ቤተሰቡ ባለመድሃኒትን እንደግባል ለገለገለት በወንጀለኛ ንጉስ የተሰቃየ ሰግእቱ ጊዮርጊስም ከህይወት አልተለየም = ኤልያስም በእሳት ሰረገላ እንዳረገ የጊዮርጊስ አፅም በህይወት እንደነበረ ሆነ በግለት ቅኔው ተመስጥሯል (2ነገሰ. 2፡1-12) ስንከ. ጊያዝያ 23) =

110 መድሰ (80)ይ

ሆግዕና ዳዊት ተቀብሎ ለአብርሃ ገጽ

ትብብ ተጸፍቶ በእድ መፅሐፍ ቀትር ኢጎሠው፤

እስመ አንጻረ ፅፅ ቆመ እንዝ የገድግ አልባሰ፤

እመኔ ወዐረ ሕገ መጥቲ

ብዕል ዘከይሲ እንዘ ባዕድ ወረሰ
ወብዕል ዘብእሲ ፤
መጽሐፈ ዕዳሁ ቀኖተ በኪደተ እግሩ እስመ ደምሰሰ ።
ሥርዓትሂ ዘአናንያ ወዘአገዊሁ ፈለሰ ፤
በጥንተ ቅዳሴ ዘኢነበረ እብነ ቢታንያ እስመ ቀደሰ ፤
ባሕቱ ረከበ በገበ እግዚአ ሞገሰ
ተረፈ ንባብ ምግብ ዕለቱ እስመ ለጌሠም ኢያግገሠ ።

ትርጉም

የዳዊት ሆሳእና ፊትን ለማብራት
መፀፋት/ቅቤን በእጅ ተቀባ የቀትር ፀሃይንም አልፈለገም ፤
ልብስን ትቶ በእንጨት አንገር ቆሟልና ፤
የሚችንም ህግ በሻረ ጊዜ
ባእድ ሲሆን የእባብን ብልፅግና (ሃብት)
የሰውንም ብልፅግና ወረሰ ፤
የእዳው መፅሃፍ/ችንካርን በእግሩ እርግጫ ደምስሷልና ።
የአናንያና የወንድሞቹም ስርአት ፈለሰ (ተወገደ) ፤
በቅዳሴ መጀመሪያ ያልነበረ ዲያቆን/የቢታንያ ድንጋይ ቀድሷልና ።

ነገርግን በጌታው ዘንድ ሞገስን (ባለሟልነትን) አገኘ ፤
የእለት ምግብ/የነገር ትራፊን ለነገ አላስቀረምና ።

ምስጢር

ቅቤ ሲበሉትም ሲቀቡትም ፊትን ያበራል (ወዛም ያደርጋል)።
ስለዚህም ሰው ፊቱን ለማብራት ቅቤ ይቀባል። በአንገሩም ሆሳእና
የሚባል ክርስቶስ በእይሁዳዊ እጅ ፊቱን ተፀፋ (በጥሬ ተመታ)። ቅቤ
የተቀባ ሰው ቅቤው ወዲያውኑ እንዳይቀልጥበት የሚያቃጥል የፀሃይ
መቀትን አይሻም። ሆሳእናም ፊቱን በጥሬ ተመትቶ ሲሰቀል ፀሃይ
ጨለመ ይላሉ ባለቅኔው። ቅቤ የተቀባ ሰው ፀሃይ እንዳይመታው ዛፍ ስር
እንደሚቆም ክርስቶስ በእንጨት መስቀል ሲሰቀል ራቁቱን ሆነ።

አንዳንድ ተጋፊ ዳኛም በሕገወጥ አፈፃፀም የባእድን ሃብት እንደሚ

ወርሽ ክርስቶስም የሚችን መፍረስ አስቀረ። ዲያብሎስ በሰጋ ዘይሲ
(በእባብ አካል) ተሰውሮ አዳምን እንዳሸነፈው ክርስቶስም የአዳምን ስጋ
ለብሶ ዲያብሎስን ድል ነሳው፤ በኖህ መርከብ ውስጥ እንደነበረው
እባብም (ዘንዶም) ታገሰ። ክርስቶስ በእብነ ሩካም ተፅፎ ነበር የሚባል
የአዳምን የእዳ ጽህፈት በየርዳኖስ በተጠመቀ ጊዜ እንደደመሰሰው
እንዲሁም በችንካር እግሩን ተቸነከረ።

በኪዳን ጊዜ ያልነበረ ካህን እንደማይቀድስ በአናንያና በአዛርያ
ቅዳሴ (ምስጋና) መጀመሪያ ያልነበረው የቢታንያ ድንጋይ ክርስቶስ
በአሁያ ላይ ተቀምጦ ወደ ኢየሩሳሌም በገባ ጊዜ ቀደሰ። እነአናንያ
በባቢሎን በእሳት ጉድጓድ ውስጥ ፀለዩት በሚባለው ፀሎት “ ይባርክም
ኩሉ ግብረ እግዚአ ለእግዚአብሔር፤ የጌታ ስራዎች ሁሉ እግዚአብሔርን
ያመሰግኑታል” በማለት እያንዳንዱን ፍጥረት በየሰሙ ዘርዝረው እግዚአ
ብሔርን የሚያመሰግን መሆኑን በያስተውሉ “ ድንጋይ እግዚአብሔርን
ያመሰግንዋል” አላሉም ነበርና ድንጋይ በሆሳእና በአል አፍ አውጥቶ
ካመሰገነ የእነአናንያ ስርአት ተሻረ።

አንድ አማኝ ከእለት ምግብ የተረፈውን ለነገ ሳያስቀር ለችግረኛ
እንደሚሰጥ ክርስቶስን ያመሰገነው የቢታንያ ድንጋይ በሆሳእና በአል
ጊዜ የተናገረውን ነገር ዳግመኛ አልተናገረም በማለት ባለቅኔው ቅኔያቸ
ውን አመስጥረዋል።

111 ዕገል ዕግን ሞገር (1226)አ

አንስተ ገሊላ ብክያ በወሊዶትክን ሮሰ
አርዌ ገሊላ ሄሮድስ እም አመ ነግሠ
ከመ ይብላዕ ሕፃናተ ዘአመ ፈርዖን አግገሠ፤
ወአመ ምክረ ሞት አስተገየሰ
እምነ ድንግል ትጌይስ ንቤሁ እስመ ረከበት ሞገሰ
ሚልኮል በአወሊዶታ ሕፃነ ንኡሰ።

አሠረ ንጉሥ

በወርን ምኒልክ ሰላም ዘአግበርክሙ መጥባሕተክሙ ማኅረሰ

ከኛተ ሐራ ግበሩ ይእዜ ግዕዝደክሙ ሐዲስ
ግእረሩ ለዓሳው እምድገረ የብስ
ሐመልግሰ ገመል ኢያውፅእ ወጽጊ ፈረሰ
በአትልዎ ዘነበ ወርእሰ

ትርጉም

በፈርአን ጊዜ ያነሳቸውን ህፃናትን ይበላ ዘንድ
የገሊላ አውራ ሄሮድስ ከነገሰ ጊዜ ጀምሮ
የገሊላ ሴቶች! ወንድ ልጅን በመውለዳችሁ አልቅሱ፤
የሞትንም ምክር በእሻሻለ ጊዜ
ሚልኩል ትንሽ ሕፃንን ባለመውለዱ በርሱ ዘንድ
ከድንገል ትሻላለች ፣ ሞገስን አግኝታለችና።

አሰረ ንጉስ

በምኒልክ/ ሰላም ወራት ሾተላችሁን ግረሻ ያሰራችሁ፤
የኤሳው አዝመራ ከደረቀ በሁዋላ ጅራትንና ራስን
በግስከተል ገመል/ ልምላሚን፤
አበባ/ ፈረስንም እንዳያወጣ አዲስ ግጭዳችሁን
የወታደሮች ጦር አድርጉ።

ምስጢር

ውሻ ከሰው ፊት የወዳደቀውን ፍርፋሪ እንደሚለቃቅም
ሁሉ የገሊላ ንጉስ ሄሮድስም አስራ አራት እልፍ ህፃናትን
ከእናቶቻቸው እቅፍ ወስዶ ፈጅ። ፍርፋሪም ከተመጋቢ ሰው እጅ
እንደሚወድቅ የግብፅ ንጉስ ፈርአንም ወንዶች ሕፃናትን ከእናቶ
ቻቸው ነዋሉ አስፈጅቷል። በሽፍታም ዘመን ከባለገንዘብ ይልቅ
ገንዘብ የሌላት ደ-ሃ ሰላም እንደምታገኝ በሄሮድስ ዘመን
ስለልጅዎ ህይወት ከተሰደደች ከቅድስት ማርያም ይልቅ ያልወ
ለደችው ሚልኩል ትደሰታለች ብለዋል ባለቅኔው።

በሰላም ዘመን ጦርነት ስለሌለ ሾተልን ግረሻ ግሰራት
ይቻላል፤ በጠብ ዘመን ግን ግጭድን ጦር ለግሰራት ያስመኘል።
እንዲሁም አፄ ምኒልክ በአድዋ ጦርነት ጣልያንን ድል ከነሱ
ወዲህ ያለጦርነት ገበሬው በሰላም እያረሰ ኖረ። ጣልያኖች
የአድዋን በቀል ለመበቀል ለጦርነት መንቀሳቀስ በጀመሩ ጊዜ
ግን ገበሬው ያለእገር ነፃነት ግረሰና ግዝመር ስለግይቸል
የውትድርና ተግባር ያካሄድ ነበር። አዝመራ ከደረቀ በሁዋላ
እንደግያለመልምና እንደግያብብ ቢታወቅም፤ የኤሳውም ጠብ
(የአረቦችም ጠብ) ደጀንና ፊታውራሪን በግክታተል የግመልን
በቀልና በፈረስ የሚካሄድ ጦርነትን እንዳያመጣ በመስጋት
ባለቅኔው በዘመናቸው የነበሩትን የኢትዮጵያን መሪዎች በቅኔያ
ቸው አስጠንቅቀዋል ።

112 ዘይእዜ (1248)አ

አይቲ ሀለው እለ ይቤሉ
ላዕለ ደብረ ወሽኒ በቅልዎ ለሰብእናክ ኢያሱ፤
ወእለ ፈቃዱ ካልአ ያንግሡ፤
ይምጽኡኩ፤ ይርእዩ በዐፀደ መንግሥት እንዝ ታንሱሱ
ዳጋ ትብለክ ደብረ መቅደሱ
ለእስጢፋኖስ ሰማዕት ዘጳደሬ አእባን ልብሱ
ዳጋ ትብለክ ደብረ መቅደሱ።

ትርጉም

አያሱ! ሰውነትህን በወሀኒ
ተራራ ስቀሉት ያሉት ሰዎች ወዲት አሉ፤
ሌላ ሊያነግሱ ያስቡትስ ወዲት አሉ፤
በመንግስት ቦታ ስትመላለስ ያዩ ዘንድ
ልብሱ የድንጋዮች ግምጃ የሆነ የሰማእት እስጢፋኖስ
የመመስገኛው ደብር ዳጋ እንኪያ (እንግዲያውማ)! ይምጡ
አለችህ።
ልብሱ የድንጋዮች ግምጃ የሆነ የሰማእት እስጢፋኖስ

ምስጢር

“ በተራራ ላይ ቤት እንሰራለን ያሉት ሰዎች ወይም ደረሱ? ካሉማ! ወጥተው አይሰሩም ነበር? እስኪ እገሌ የሰራውን ቤት ይዩት ” ይባላል። እኔ አ.ያሱ አድያም ሰገድ ሊነግሱ ሲሉ ወህኒ በሚባለው አምባ ታሰሩ። በሁዋላ ከወህኒ አምባ ወጥተው በነገሱ ጊዜ እንዳይነግሱ የጣሩ ተቃዋሚዎች አፍረዋል። በጊዜው በአ.ያሱ ላይ የተፈፀመውን ደባ የተመለከቱት የቅኔ ሊቅ ” ተቃዋሚዎች በመጡና አይናቸው ጉድ ባየ” በማለት በዳጋ እስጢፋኖስ ደብር የአ.ያሱን ድል አድራጊነት በቅኔያቸው ምስጢር ገልጠዋል።

113 መወደስ (1251) አ

ከንቶ ግመው እለ የሐንጹ
እመ ኢሐንጸ ቤተ እግዚአብሔር ለርእሱ
እመኒ ርስቶሙ በከፍተኛው ወረሰ
ውስተ ፍናቶሙ ፍጡነ ሐንከሱ።
ዝንቱስ ፍሬ ከርሡ
ለመፍቀሬ ካህናት ዳዊት መፍቀሬ ካህናት አ.ያሱ
ምንንተ ከመ ዕፄ ዘይሬስያ ለነፍሱ
ሐንጸ ወሣረረ በስመ ሥላሴ ቤተ መቅደሱ፤
ባሕቱ ለዝንቱ ንጉሥ ድገረ ተፈጸመ ንግሱ
እም እሪ የሐይወ ካህናት እለ ይመውቱ ይኑይሱ።

ትርጉም

እግዚአብሔር ለራሱ ቤትን ካልሰራ በቀር የሚያንፁ በከንቱ ደከመ፤ ርስታቸውን በጦራቸው ቢወርሱም በመንገዳቸው ፈጥነው አነከሱ። ግን ይህ የካህናት ወዳጅ የዳዊት የሆዱ ፍሬ የሆነ ሰውነቱን እንደትል የተናቀች የሚያደርጋት የካህናት ወዳጅ አ.ያሱ በስላሴ ስም ቤተ መቅደሱን ፈፅሞ አነፀ።

ነገር ግን የዚህ ንጉስ ንግስና ከተፈፀመች በሁዋላ ከሚኖሩ ካህናት ይልቅ የሚሞቱት ካህናት ይሻላሉ።

ምስጢር

ባለቅኔው የሰው ልጆች ስራ አምላክ ካልተጨመረበት ከንቱ እንደሚሆንና አምላክ ሲጨመርበት ግን መልካም ፍግሚን እንደሚያገኝ ከመዝሙረ ዳዊት “እመ እግዚአብሔር ኢሐንጸ ቤተ ከንቶ ይጸምው እለ የሐንጹ፤ እግዚአብሔር ቤትን ካልሰራ ቤት ሰሪዎች በከንቱ ይድክሙበታል” የሚለውን ሃይለ ቃል ጠቅሰው የጦር አርበኞችም ቢሆኑ ያለእግዚአብሔር ፈቃድ ያንዱን አገር ወርረው ቢይዙ ወዲያው ያጡታል ይላሉ። አድያም ሰገድ አ.ያሱም ለካህናት ምቹ የሆኑ ደገኛ ንጉስ ከመሆናቸው የተነሳ ምኞታቸው በጎንደር ከተማ በሚገኘው በደብረ ብርሃን ስላሴ ቤተ ክርስቲያን ስራ ተፈፀመላቸው ። የርሳቸው መንግስት ካለፈ በሁዋላ ለሚኖሩ ካህናትስ ከመኖር ይልቅ መሞት የሚሻል መሆኑን በማስረዳት ባለቅኔው ቅኔያቸውን አመስጥረዋል (መዝ.127፣ 1)።

114 መወደስ (193)ጎ

በትረ ገቢረ ኅይል ኅቡረ ለእመ አንሥሉ
አ.ያሱ ነቢይ ወሕዝቅያስ ዘኢይሔሱ
እፎኑ እምኮነት ፀሐየ ጸዋሚ እም ንእሱ!
አኮኑ ትቀውም በትእዛዙ
ለነቢይ እንተ አገዊሁ ምድረ ርስት ወረሰ።
ወአክሊለ ብርሃን ተቀጸላ
በትእዛዙ ሕዝቅያስ ሊቅ ዲበ ገጸ ሰማይ እስመ ታንሶሱ።
ባሕቱ ገቢረ ኃይል እመ ኅቡረ ኅሠሠ
አ.ያሱ በገባዖን ወሕዝቅያስ በመቅደሱ
ለለሁ ራጉኤል እምገብረ ለአርአዮተ ክብር እምልብሱ
ሚጠተ ፀሐይ ለሕዝቅያስ ወቁመተ ፀሐይ ለአ.ያሱ

ትርጉም

ነቢይ አ.ያሱና የማይሞሽ ህዝቅያስ ተአምርን የማድረግ በትርን አንድነት ቢያነሱ

ከትንሽነቱ ጀምሮ የፀ-ጥግ ማይ እንደት በሆነች ነበር!
 ወንድሞቹ የርስት ምድርን
 በወረሱለት በኢያሱ ትእዛዝ ትቆግላችና ፡
 የብርሃን አክሊላልንም ተቀዳጅታ
 በሊት ህዝቅያስ ትእዛዝ በሰግይ ፈት ትመላለላለችና ፡
 ነገር ግን ኢያሱ በገባአን ህዝቅያስም በመቅደሱ
 ተአምርን ግድረገን እንድነት ቢኹ
 የማይን መላሰ ለህዝቅያስ ፡ የማይን ተመትም ለኢያሱ
 እርሱ ራጉኤል ከልብሱ ክብርን ለግሳየት ባደረገ ነበር ።

ምስጢር

ሁለት ሰዎች በበተር ያሰረሩሯት ሴት ልጅ የምትሆነውን እንደም
 ታጣ ህዝቅያስና ኢያሱ በአንድ ጊዜ ተአምርን ግድረገ ቢችሉ ናር ማይ
 ለግንኛው እንደምትታዘዝ ትቸገር ነበር ። ምክንያቱም ልጅቱን አንዱ
 “ተቀመጥ” ቢላት ሌላው ደግሞ “ወደዚያ ሂጂ” ቢላት ለሁለቱም
 መታዘዝን እንደግትችል አንዲቱ ማይ ለኢያሱ ብትቆም ለህዝቅያስ
 እስከ አስር ደረጃ ወደሁጥላ ልትመለስለት ስለግትችል ነው ። ነገር ግን
 ልጅቱ በየተራ ለሁለቱ ሰዎች እንደምትላክ ማይም በተለያየ ጊዜ ለኢያሱ
 እንድትቆምና ለህዝቅያስም እግዚአብሔር እስከ አስር ደረጃ እንድትመለስ
 ለት ግድረገ ለመልክቱ ራጉኤል ለእስራኤል መስፍን የነጭ ልጅ ኢያሱና
 ለእስራኤል ንጉስ ህዝቅያስ ይቻለው ነበር በግለት ባለቅኔው በማይ ላይ
 ተረጎጧል የግላለውን ተአምር በቅኔያቸው አስረድተዋል (ኢያ.10፡

11-14 = 2 ነገ-20፡11) ።
 115 መድሰ(192)ገ

ስቁል ዐይንና ዲቦ ዐይን ዙሉ ፤
 እንደ ላዕላ ምውት አነ ወታሕተ ሕያዋን አንሶሱ
 አምጣነ አልቦ ከግድ ዘያቱሕታ ስርእሱ
 አም እለ አዝግነ ቀደሙኒ
 ወእለ አዝግነ እምኔያ ንእሱ ።
 ዓዲ ጊዜ ተጽናሱ

ዛይትጌረየኒ አልቦ ዘበሥጋዊት ግንግግ ፤
 ይትርፍሰ ናጥረተ ሰብእ ዘያክብራ ለነፍሱ
 ዕዕው ወአዕጥፍ እምኔያ ይጊይሱ
 እንደ ኢይዘርእ ያፍ እስመ ይመላግ ለከርሙ
 ወዕዕው በበግመት እንደ ኢየዐንግ ይለብሱ ።

ትርጉም

እይኔ በሁሉ እይን ላይ የተሰቀለ ነው ።
 እኔ ከሙት በላይና ከደህነኞች በታች በመላላስ
 በዘመናች ከቀደሙኝ ሰዎችና
 በዘመናች ከእኔ ከእነሱት
 እንደእኔ ራሱን የግረግረግረግረግ የለምና ፤
 ዳግመኛም በችግሩ ጊዜ
 በሰጋዊት ፍላጎቱ የግረግረግረግረግ የለምና ።
 ለሙነቱን የግረግረግረግረግ የሰው ባህርይስ ይቅርና
 እንወቶችና ወርች ከእኔ ይቻላሉ ፤
 ወፍ ሳይዘራ ሆዱን ይዋላታልና
 እንወቶችም በያመቱ ሳይሸምኑ ይለብላሉና ።

ምስጢር

የተንጠለጠለ ነገር ከታችኞቹ በላይና ከላይኞቹ በታች ይወዛወላል።
 ባለ ቅኔውም ከሆያዋን በታችና ከሞቱት በላይ ሆነው ሲንጠራወዙ
 አይናቸው ይቀላውጣል ፤ ወደ ሀብታሞችም እይን እየተመለከተ ይቅበዘበ
 ዛል ።

ደካግ መንገደኛ የቀደሙትን መንገደኞች እንደግይደርሰባቸውና
 ሁጥለኞችም እንደግረግረግረግረግ ፡ ባለቅኔውም በእድገ ከቀደረግቸውና
 ከእነሷቸው በታች ሆነው ተዋርደው መናራቸውን በቅኔያቸው ምስጢር
 ገልጠዋል ። በጣም ቁመታም የሆነውን ሰው በርዝመት የግረግረግረግረግ
 የለም እንደግረግረግረግ በጣም ችግረኞች ናቸው ከግረግረግረግ ራሆች እንኳን
 የባለቅኔው ችግር ባለ ። እነዚያ (ችግረኞች) ለምነው ይጠግባሉ ይለብ
 ሳሉ። ባለቅኔው ግን እንዳይለምኑ ያፍራሉ ፤ ሲርባቸው እንዳይበሉና
 ሲበርዳቸው እንዳይለብሱ ሃብት የላቸውም ።

እንጩቶችም ለምለም ቅጠልን ይጎናፀፋሉ፤ (ይለብሳሉ) ወርቅም ይጠግባሉ። ባለቅኔው ግን ሰውነታቸው ደርቆ ፣ ሆዳቸው ተጣብቆ በችግር ሊጣቅቁ መኖራቸውን ብቸኛ ሃብታቸው በሆነው በቅኔያቸው ምስጢር አስረድተዋል።

ታሪክ

ባለቅኔው ተምረው በሊቅነታቸው የአለት ጉርስ የአመት ልብስ ሳያገኙ የቀሩና ካልተማሩ ሰዎች በታች ሆነው በችግር ሊሰቃዩ የኖሩ መሆናቸው በቅኔያቸው ተገልጧል።

116 ግእዝ ጉባኤ ቃና/ስ

በምንት ቆመት ድንግል ሙሴ ወዮሳ?
ሰማይ ወምድር እስመ ሀለው በከርሣ

ትርጉም

የሙሴና የዮሳ ድንግል በምን ቆመች?
ሰማይና ምድር በሆዷ አሉና።

ምስጢር

የፍጥረት ሁሉ መቆሚያው ምድር ሲሆን ምድርንና ሰማይን በመሃል እጁ የያዘ እምላክን የፀነሰች ድንግል ማርያም ምድርና ሰማይም በሆድ ውስጥ ስለሆኑ የምትቆምበት ምድር አላገኘችም ይላሉ ባለቅኔው።

117 ሥላሴ(1277)አ

ዘገብረ ሥላሴ(መምህር ፡ ዘኤልያስ)

ኢኮነት ምሳሌሃ

ዐጽቀ አቤሜሌክ ለድንግል ፡

እስመ ዘአቤሜሌክ ዕዕ ዐቃቢተ ርእሱ እንሰሳ

በከየት ብካዮተ ደም ክራማተ ስድሳ ።

ባሕቱ ድንግል ንጽሕተ ነሱ አበሳ

ኢርእየት ደመ እም ቅድመ ዕንሳ ፡

እስከ አመ ወለደት ወልደ ፍሬ ከርሣ

ዐቃቢሁ እመኒ ለርእሳ ።

ትርጉም

የአቤሜሌክ አፅቀ በለስ (የበለስ ቅንጣት)

የድንግል ማርያም ምሳሌ አልሆነችም ፤

ራሱን/እንስሳ የምትጠብቅ የአቤሜሌክ እንጩት

ስድሳ ዘመን የደም ልቅሶዎችን አልቅሳለችና ።

ነገር ግን ከበደሉ ሁሉ የነፃች ድንግል

የሆድዋ ፍሬ ወልድን እስከወለደች ድረስ

ከፅንሷ በፊት ደምን አላየችም ፤

ምንም ራሷን ጠባቂ ቢሆን ።

ምስጢር

“እገሊት የእገሊት ወደረኛ ልትሆን አትችልም። ያቺ ሳሃ አታጣም፤ ይህች ግን እንከን የሌላት ናት” ይባላል። የአቤሜሌክ በለስ ሜፍም የቅድስት ማርያም ምሳሌ ስትባል ምሳሌነቷ አልተሳካም። ምክንያቱም ቅድስት ማርያም ከመፅነስም በፊት፣ በመፅነስና በመውለድም ጊዜ ከደም የነፃች ናት። የአቤሜሌክ በለስ ግን ስድሳ ዘመን ሙሉ ከደም አልተለየችም በማለት ባለቅኔው ስለቅድስት ማርያም ንፅህና ያላቸውን እምነት በቅኔያቸው ምስጢር ገልጠዋል።

ታሪኩ በአንደኛው መፅሃፍ በገፅ 216 ተተርጓል።

118 መወደስ (204)ጎ

ኢየሱስ ክርስቶስ ፈትለ ሚላት

ዘቀጥቀጡክ በዓርብ ጠብብተ እስራኤል ሰሳ

ወሐዋርያዊት ዕዕ ዘየረተክ በከርሣ!

ሐጸቡክ ሕዝብ በቅንዎት

ማያተ ሀልዎ በብዙጎ ጎሠሣ ፤

ወዳግመ ወሀቡክ

ለዋዕይ ፀሃይ ጽኑዕ ሞተ እለ አቤል ወአቢሳ ።

ድጎረሂ አመ ወፈርክ ምድረ አርባዕቱ እንሰሳ

ጎይልክ ባሕታዊ ተፅዕኑ በአንበሳ ፤

ስቅለተክ ሂ ዘመነ ለአውጽአ መጥቅዕ አበሳ

ካህን አስቆርታዊ ገደፈ በሠላሳ ።

ትርጉም

በሳ የአስራኤል ጥበበኞች በአርብ
የተጠቀሙ ፡ መወርወሪያ እንጨትም በሆዱ የተሸከሙት
ኢየሱስ ክርስቶስ/የሃር ፈትል!
በችንካሮች/ የመኖር ውሃዎች
ሕዝብ በብዙ አበሳ አጠቡ ፡
ለፅኑ የፀሃይ ቃጠሎ /የእነአቤልና የእነአቤሳ ሞትም ዳግመኛ

ሰጡህ።
በሁዋላም በአራቱ እንስሳዎች ምድር በተሰማራህ ጊዜ
ሃይልህ/ባህታዊ በአንበሳ ተጫኑ (ተቀመጠ) ፡
ስቅላትህ ዘመንንም መጥቅእ/አበሳን ለማውጣት
ካህን/የአስቆሮት ሰው ይሁዳ በሰላሳ ገደፈ ።

ምስጢር

ልብስ የሚሆን ፈትል አርብ መስሪያ በሚባለው በሽግግ (ይጻጠ
ራል) በመወርወሪያም ሆኖ ይደረጋል ፡ በውሃ ተነክሮ ለፀሃይ ሙቀት
ይሰጣል ። ኢየሱስ ክርስቶስም በአርብ ቀን በአይሁድ እጅ ተሰቃየ ፤
በመስቀል ተሰቀለ ። ፈትሉ በሙቅ ውሃ ተነክሮ ለፀሃይ እንደሚሰጣ
ኢየሱስ በችንካሮች ተቆንክሮ ሞተ ።

እራዎም ከብቶችን እየነጻ ከከብቶች ጋር እንደሚሰማራ ኢየሱስ
ክርስቶስ በአራቱ ኪፋሌል ላይ ተመሰገነ ። ባህታዊም የመንፈሳዊ
አገልግሎቱ እንደ እሳት ለመፋጀት እንደሚያደርገው ሰው ፡ በአንበሳም
ላይ የመቀመጥ ፀጋ እንደሚሰጠው ክርስቶስም በአምላክነቱ አራቱን
ኪፋሌል እንደአንበሳ ያስፈራቸዋል ። ካህን “መጥቅስ” የሚባለውን
ቁጥር ለማውጣት ዘመኑን በሰላሳ እንደሚገደፈው (እንደሚያካፍለውና
ቀሪውን ለአፅዋት ማውጫ እንደሚያደርገው) ይሁዳም ኢየሱስን
አበሰኛ ተብሎ እንዲሰቀል በሰላሳ ብር ሸጠው ያላሉ ባለቅኔው ።

119ፀዝል ክ/ይአቲ/ስ

እኛም መልአ ይሁዳ ውስተ ልብስ አበሳ
በዓለ መካከል ትሚጥ በሄጠ ዮሴፍ ሠላሳ!
አምጣን እኮ ሥርዐት ሄጠ ትንንያ ሰዓሣ ፤
ወእኮ ልማድ ሄጠ ጣዕዋ ለዘየፀብዎ እንስሳ ።

ትርጉም

ይሁዳ ባለብዙ መክሊት ወልድን በዮሴፍ ሽያጭ ሰላሳ ብር
ትሸጥ ዘንድ እንዴት በደል በልብህ ጥላ!
የትንኝ ሞጋ ለአሳ እንዲሆን ስርአት አይደለምና ፤
የጥጃም ሞጋ ለሚበልጠው እንስሳ እንዲሆን ልግድ አይደለምና ።

ምስጢር

የትንሽ ሞጋ ትንሽ ፡ የትልቅም ሞጋ ትልቅ ይሆናል እንጂ የትንሹ
ብዙ የትልቁም ትንሽ ሊሆን አይችልም። አላዋቂ ባለከብት ግን ትልቁን
በሬ በቀላል ሞጋ ይሸጠዋል ። ይሁዳ አእምሮ ጎደሎ በመሆኑ ወርቅ የተባለ
ኢየሱስ ክርስቶስን ወንድሞቹ ለግብፅ ነጋዴዎች እንደሸጡት እንደያኦ
ቆብ ልጅ እንደ ዮሴፍ በሰላሳ ብር ሸጠው በግላት ባለቅኔው የኢየሱስ
ክርስቶስን አምላክነት በቅኔያቸው ምስጢር ገልጠዋል ።

120 ግእዝ ክብር ይአቲ (207)ን

አመ በዐለ ሞት ገብረ መልአክ ሐሰት ለአበሳ
ኢረከበት ሲኦል መርዓተ ብዙን ገሠሣ
ቅብዐ ጎጥአን ሞተ ከመ ትቅብዖ ለርእሳ
ሄጠ ደመ ወልድ ቅብፅ እስመ ኮነ በሠላሳ ።

ትርጉም

የሃሰት መልአክ ለአበሳ የሞት በአልን ባደረገ ጊዜ
የብዙ ፍለጋ ሙሽራ /ሲኦል የሃጢአተኞች
ቅቤ/ ሞትን ራሷን ትቀባው ዘንድ አላገኘችም ፤
የወልድ ደም/ቅቤ ሽያጭ በሰላሳ ብር ሆኗልና ።

ምስጢር

ቅቤ በተወደደ ጊዜ ሞጋው እስከ ሰላሳ ብር ይደርሳል ። የእግዚአብ
ሄር ወልድ ደምም በሰላሳ ብር ሽያጭ ፈሰሰ ። ቅቤ ሲወደድ በበአል ጊዜ
ሴት የምትቀባው አታገኘም ። የሃሰት መልአክ ሞትን ባመጣ ጊዜም
ሲኦል የሃጢአተኞችን የነፍስ ሞት ለራሷ ገንዘብ አላደረገችም ።

ምክንያቱም ነፍሳት በወልድ ደም ነፃ አውጪ ነት ከሲኦል ውስጥ ስለወጡ ነው በማለት ባለቅኔው የኢየሱስ ክርስቶስን እዳኝነት በቅኔያቸው ምስጢር መስክረዋል ።

121 ዘአምላኪያ /ስ
ዘመርሐ ጽድቅ (ግራ ጌታ)

መቅድመ ተአምር በታቦር አመ አንበቡ ሥላሴ
ይስማፅ ነቢይ እንተ ደክመ ሙሴ
እስመ ቆመ ጴጥሮስ ለአብጽሐ ፍርሃት ቅዳሴ ።

ትርጉም

የተአምር መጀመሪያን ስላሴ በአነበቡ ጊዜ
የደከመ ሙሴ ተቀምጦ ይስማ !
ጴጥሮስ ፍርሃት/ቅዳሴን ለማድመጥ ቆሟል።

ምስጢር

የተአምር መቅድም ሲነበብ የደከመው ተቀምጦ ፣ የበረታው ቆሞ እንዲሰማ ተፈቅዷል ። የክርስቶስ ብርሃን መለኮትም በደብረ ታቦር ሲገለፅ ሙሴ ወደነበረበት ተመለሰ ። ለማስቀደስ ማልዶ ወደ ቤተ ክርስቲያን የሄደ ሰው ቅዳሴን ለማድመጥ ቀጥ ብሎ እንደሚቆም ጴጥሮስም ከመፍራቱ የተነሳ በድንጋጤ ድርቅ ብሎ ቀረ ይላሉ ባለ ቅኔው ።

122 ዘአምላኪያ (1336) አ
ዘገብረ ሥላሴ (መምህር ፡ ዘኤልያስ)

ብርሃና ለገጽ እንዘ ጽልመታ ለልብስ
ቅብዐ ላሕም ፣ ዝኒ ደመ ወልድ ቅዱስ
ደዌሃ ውእቱ ለሥጋ እንዘ መድኃኒታ ለነፍስ ።

ትርጉም

የላም ቅቤ የልብስ ጥቁረት ሲሆን የፊት ብራት ነው ፡
ይህም የተቀደሰ የወልድ ደም
ለነፍስ መድሃኒቷ ሲሆን ለስጋ ደዌዋ ነው ።

ምስጢር

የላም ቅቤ ልብስን ሲበክልና ሲያጠቁረው ፊትን ያበራዋል ፡
የኢየሱስ ክርስቶስም ደም ሃጢአተኛ ስጋን ሲያመነምን ነፍስን ያዕድቃ
ታል በማለት ቅኔው ተመስጥሯል ።

123 ሚበዝኑ (1339) አ
ዘገብረ ሥላሴ (መምህር ዘኤልያስ)

ጠለ ደመና ዘክርም
ወዘርዐ ሐረስት ሀወለ ፣ እሎስ ወርጋ የብስ
ወዘርዐ ሐረስት ሐወዘ ነበ በሙ ግብረ ባእስ ፣
ዘኒ ዘፈትሐ በማገተመ ጥበብ ይትዋይ ምስለ ሰሎምን
ንጉሥ።

ትርጉም

የክረምት ደመና ጠልና
የገበሬዎች ዘር “ሀናለ” ፊደሎች ናቸው ፡ እነዚህ የድርቅ ወርና
የገበሬዎች ዘር ግን የጠብ ስራ ካላቸው ዘንድ “ሐናዘ” ፊደሎች ናቸው ፡
ይህንንም በጥበብ/ቁልፍ የፈታ ከንጉስ ሰሎምን ጋር ይጫወት ።

ምስጢር

ሀሌታው “ሀናለ” የተባሉት ፊደሎች በቦታ የተቃረቡ እንደሆኑ
የገበሬ ዘርና የደመና ጠል ተፈላጊዎች ናቸው ። ዘር በዝናብ ጠል
ይበቅላል ይለመልማል ። ደግሞ ሀመሩ “ሐናዘ” የተባሉት ፊደሎች
የተራራቁ እንደሆኑ የገበሬ ዘርና የድርቅ ወራት አይተባበሩም ፤ በድርቅ
ወራትም ዘር አይዘራም በማለት ባለቅኔው በፊደላት አደራደር ላይ
የተመሰረተውን ቅኔያቸውን የሚፈታ (የሚተረጉም) የቅኔ ባለሙያ
ከጠቢቡ የእስራኤል ንጉስ ሰሎምን ጋር በጥበብ ሊወዳደር እንደሚችል
አስረድተዋል ። ባለቅኔው “ሀወለ ፣ ቀላቀለ” እና “ሐወዘ ፣ አማረ”
የተሰኙትን የግእዝ ግሶች በ“ወ ፣ እና” ላጫፈሩዋቸው “ሀ ፣ ለ ፣ ሐ ፣ ዘ”
ፊደላት መሰወሪያ አድርገዋቸዋል ። ምክንያቱም ግእዝ ለተማረ ሰው

እስተድጥ ትዝ የግላው የገሰቹ ያግርኛ ትርጉም እንጂ የፈደላት መግረፍ ስላልሆነ ነው ።

124 ግሪግት (338) አ
ዘእጅቴ (መልእክ ገነት)

ገዘፈ ሥጋ በእክል

ወገዘፈ ነፍስ በጾም እምጣነ ሥጋ ጽኑስ
ኢይቀውም ምንተ እንበለ መብልፅ ሐዲስ
ወእንበለ ጾም ብዙገ አልባቲ በቁጻት ለባሕታዊት ነፍስ ።

ትርጉም

የሰጋ ውፍረት በእህል
የነፍስ ውፍረትም በጾም ነው ፤ ችግረኛ ስጋ
ያለአዲስ መብል ምንም አይቆምም ፤
ለብቸኛ ነፍስም ያለብዙ ጾም ጥቅም የላትምና ።

ምስጢር

ገድገዳ ያለጣሪያ ጣሪያም ያለገድገዳ እንደግዴዐት ፡ ስጋ ያለ እህል
ነፍስም ያለጾም ህይወትን ሊያገኙ አይችሉም በግለት ቅጂው ተመስጥ
ሯል ።

125 ዋዜማ (1342) አ
ዘክነቱ (አለቃ ፡ ዘራጉኤል)

ተክለ ሃይማኖት ነጋዴ ባሕር
ንስቲተ ወርቀ ስብሐተ ሥጋ ወነፍስ
በዋሕድ እግሩ አትረፈ ለልብስ ፡
ወደቤ በቃል መከየድ እግሩ ቀሲስ
ስብሐት ይደሉ ለሥሉስ ቅዱስ
እንዘ ሀሉ በሰማይ መቅደስ ።

ትርጉም

የባህር ነጋዴ/ተክለ ሃይማኖት

ትንሽ ወርቅ/የሰጋና የነፍስ ምስጋናን
በእንድ እግሩ ለልብስ አተረፈ ፤
የእግሩ መርገጫ /ቁስም በሰማይ/ መቅደስ
ሳለ በቃል ለሶስት ቅዱስ ፡
ምስጋና ይገባል አለ ።

ምስጢር

የባህር ነጋዴ በእንድ እግር (በእንድ ጊዜ) ለልብስ የሚሆነውን
ትርፍ እንደሚያተርፍ ገድቁ ተክለ ሃይማኖትም በእንድ እግራቸው
ቆመው በልብሳቸው የተነገሩ ምስጋናን አበዙ ። ቁስም በመቅደስ ውስጥ
“ስብሐት ወክብር ለሥሉስ ቅዱስ ይደሉ ። ለሶስት ቅዱስ ምስጋናና ክብር
ይገባል” እያለ እንደሚያመሰግን የገድቁ ተክለ ሃይማኖት እግርም
በሰማይ ስላሴን አመሰገነ በግለት ባለቅጂው በገድቁ ተክለ ሃይማኖት
እግርና ልብስ ተፈፅሏል የሚባለውን ተአምር በቅጂያቸው ምስጢር
አረጋግጠዋል ።

126 ሥላሴ (1365) አ
ዘእንግዳ ወርቅ ኃይሉ (አለቃ)

ወሀበ ፀባሕተ ወርቅ
ለዘነገሠ ፈትል ውስተ ገሊላ
አጽባፅተ ድንግል አምላክ ርእዮ መልክለ ዲናር ንጉሥ
ዘተጽሕፈ በሕልቀተ ስሙ ለቄሣር መቅደስ
በመጥባሕተ መኑ ትገብር ባሕቱ ኢይበልዎ አልባስ
እስመ ሀናሚሁ መንፈስ ቅዱስ ፡
ወያረውጸ ለወርቅ ሐመልሚል ፈረስ
ዘተፅዕነ ዲቤሁ መንፈስ ።

ትርጉም

የድንግል ጣት/አምላክ
የብር ንጉስ መልክን አይቶ
በገሊላ ለነገሰ ፈትል በስሙ/ቀለበት የተጻፈ
የወርቅ ግብርን በቄሳር/መቅደስ ሰጠ ፡

ነገር ግን ልብሶች “በማን ስልጣን ይህን ትሰራለህ” እንዳይሉት ሰራው መንፈስ ቅዱስ ነው እኮ፤ መንፈስ በርሱ ላይ የተቀመጠ ዝጉርጉር ፈረስ/ወርቅንም ያርጠዋል ።

ምስጢር

ኢየሱስ ክርስቶስ የንጉስ ቁሳር ስም የተጻፈበትን ዲናር አይቶ “የቁሳርን ለቁሳር ፣ የእግዚአብሔርን ለእግዚአብሔር ስጡ” እንዳይቅድስት ማርያምም ጣት ወርቅንና ሃርን አዋህዶ ፈተለ ። በዲናሩ የቁሳር ስም እንደተጻፈበትና መልኩም እንደተቀረፀበት የተፈተለውም ፈትል ለቤተ መቅደስ አገልግሎት ሆነ ። አይሁድ “ይህን በማን ስልጣን ትሰራለህ” እንዳሉት የቅድስት ማርያምን ፈትልም የሌሎች ልብሶች እንዳይመስሉት በመንፈስ ቅዱስ የተሰራ ነው ። ፈረስንም ጋላቢው እንደሚያርጠው በቅድስት ማርያም የሃርና የወርቅ ፈትል ስራም የመንፈስ ቅዱስ ተሳትፎ አለበት በማለት ቅኔው ተመስጥሯል ።

127 ሥላሴ/ስ

በዘመን ቀዳማዊ
ኢይሕሚ ቋዕ ኤልያስሃ
በተአዝዞቱ አክራመ ሠለስተ እንበለ መብልዕ ወልብስ
ለዕንላ ቋዕ ዘዕቅሙ ንኡስ
እስመ ወሀብኮ ዐይነክ ማኅቶተ ሥጋ ግሡሥ
አድነንኮ ሐሜተ ለኤልያስ
ገብረ መንፈስ ቅዱስ ዓለመ ሰማየ አፍራስ
ዘወረድከ ይእዜ በነፍስ ።

ትርጉም

የፈረሶች ሰማይ አለምን
ዛሬ በነፍስ የወረደህ
ገብረ መንፈስ ቅዱስ ! በቀድሞ ዘመን ቁራ ኤልያስን
እንዳያማ ያለ መብልና ያለ ልብስ ሶስት ዘመን በመታዘዩ

አቅሙ ትንሽ ለሆነ ለቁራ ግልገል
የተዳሳሽ ስጋ መብራት
የሆነ አይንህን ሰጥተሽዋልና
ኤልያስን ከሃሜት አዳንሽው ።

ምስጢር

ያገለገለ ሰው ያገልግሎቱን ደመወዝ ሲያጣ ቀጣሪውን ይወቅሳል ። የተወቃሹም ወገን ስለበዳዩ ሆኖ ይከስለታል ። ከዚህ በሁዋላ ወቀሳው ይወገዳል ። ቁራ ስጋ እያመላለሰ ሶስት አመት ከመንፈቅ በነፃ የቀለበው ነቢዩ ኤልያስ እያለ ቁራ ምንም ያላገለገላቸው ፃድቁ ገብረ መንፈስ ቅዱስ ለቁራ አይናቸውን አጠጡት ይላሉ ባለቅኔው (1 ነገስ፣ 17፣ 2—7፣ ገድለ ገብረ መንፈስ ቅዱስ) ።

128 ሥላሴ (1361) አ

በርቀት እለ ተፈጥሩ
መላእክት ረኃብ ወጽምዐ ማይ
ውስተ ባሕረ እሳት አንብዕ እንተ ይትረከብ እምርእስ
አስጠሙኪ እንበለ ርኅራኔ ማርያም ነፍስ፤
ኢነጸርኪ ምንተ እመኒ ገጸ መልአክ ሞት ሄሮድስ
ወአመ በከርሥኪ ይትከወስ
እንተ ጊዜሁ ኅለፈ ረኅብ ፅንስ
ጼና እክል ጸላእኪ እምከርሥ ።

ትርጉም

በርቀት የተፈጠሩ
መላእክት/ራብና የውሃ ጥም
ከራስ በሚገኝ እሳት ባህር/እንባ ውስጥ
ማርያም/ነፍስ ! ያለ ርኅራኔ አስጠሙሽ፤
ምንም የሞት መልአክተኛ የሄሮድስ ፊትን ባታዩ
ጊዜው ያለፈ ራብ/ፅንስም
በሆድሽ በሚላወስ ጊዜ
የእህልን ሽታ ከሆድ ጠላሽ ።

ምስጢር

የተኩነነችን ነፍስ በርቀት የተፈጠሩ (የሚዳሰስ ስጋዊ አካል የሌላቸው) መላእክት በእሳት ባህር ውስጥ ያሰጥሟቸዋል ይባላል ይህም የሚሆነው ነፍስ ፈቱን በግታየው የሞት መልእክ ከስጋ ስትለይ ነው እየተባለ ይነገራል ። ሰውነትን የሚያቀጥኑ ራብና ጥምም ቅድስት ግርያምን በእንባ አጠቧት ፡ በግህፀን ውስጥ የተፀነሰ ፅንሰ ሲላወስ ነፍሰጠራቱ ሴት የአህልን ሽታ እንደምትጠላራብም በግርያም ሆድ ፀና ። ለሽታ እንኳን ምግብን አላገኘችም በግለት ባለቅኔው ቅኔያቸውን አመስጥረዋል ።

129. መወደስ (235)ጎ

ዘክፍለ ዮሐንስ

ጥቀ ጌር እግዚአብሔር
ለሐዋርያ ግብጽ የሴፍ ዘበደዌ ሞቅሕ ሐንካስ
ወለዘፈተኖ ዳንኤል በጾመ ዕለታት ሠላስ ።
በጥቃ መዓቱስ እንዘ ሀሎ
ማእረረ ምናሴ ምሕረቱ ሐዲስ ፡
እስመ ያሚክረን በተጽናስ
ወአርዌ ረጎብ ይነቁ ውስተ ጸላዕትየ ከርሥ ።
መብልዕየሂ ጼና መብልዕ ዘያመጽእ ነፋስ
ወስቱ እንብዕየ ተረፈ እንብዑ ለኤርምያስ ፡
ልብስየ ሂ ምንንት መንጠላዕተ ርጎቅት ነፍስ
እስመ አን ከመ ዶርሆ እምላዕል አብራክየ እለብስ ።

ትርጉም

በደዌ/እግር ብረት
አንካሳ ለሆነ ለግብፅ መንገደኛ የሴፍና በዕስት ቀኖች
ያም ለፈተነው ለዳንኤል እግዚአብሔር እጅግ ቸር ነው
በቁጣው አጠገብ ሳለ ግን
የምናሴ አዝመራ ይቅርታው አዲስ ነው ፡
በችግር ይፈትነናልና ፡
አውራ/ራብም በዋሻ ሆዴ ይሆኑላልና ።
መብሌም ነፋስ የሚያመጣው የመብል ሽታ ነው

መጠጤም የኤርምያስ የእንባው ትራፊ የሆነ እንባዬ ነው ፡
የተናቀች ልብሴም የራቀች ነፍስ መጋረጃ ናት ፤
እኔ እንደደሮ ከጉልበቱ በላይ እለብሳለሁና ።

ምስጢር

ሀመምተኛ ከበሽታው ፅናት የተነሳ እግሩ ያንክሳል ፤ የሴፍም ለግብፅ ሰዎች ከተሸጠ በሁዋላ እግሩ በእግር ብረት ታሰረ ። ተማሪ በትምህርቱ እንደሚፈተን ዳንኤል ሶስት ቀን በያም ጊዜ አለቀሰ ። ሀመምተኛው ከደዌው እንደሚፈወስና የተፈተነውም ተማሪ ፈተናውን በጥሩ ውጤት እንደሚያልፈው የሴፍንና ዳንኤልንም እግዚአብሔር አዳናቸውና አላቃቸው ።

አባት ሲቆጣ በልጁ ፊቱን እንደሚያዘርበት ባለቅኔውንም የሰጋ ፍላጎትን በማሟላት እግዚአብሔር አልጎበኛቸውም ። አዝመራ በየጊዜው አዲስ እንደሚሆን ለምናሴ የሆነው ቸርነቱ ባለቅኔውን አስቸገራቸው ። ተማሪ በትምህርቱ እንደሚፈተን ባለቅኔው በችግር ተንገላቱ ፤ አውራም በዋሻው እንደሚሆን የባለቅኔው ሆድ በተራብ ጊዜ ያንጭርራል ።

ሃብታም ባለስልጣን ደጀጠኝ ያመጣለትን ምግብ እንደሚመገብ ባለቅኔው ነፋስ የሚያውደውን (የሚያመጣውን) የምግብ ሽታ እንደ እለት ምግብ አደረጉት ። አሽከርም የጌታውን ትራፊ እንደሚጠጣ ባለቅኔውም ከችግራቸው ጥናት የተነሳ የሚያነቡት እንባቸው በአፋቸው ውስጥ ገባ ።

አውራ ዶሮ ረዘም ያለ ጠጉር ያለው ከጉልበቱ በላይ እንጂ ከጉልበቱ በታች እንዳልሆነ የባለቅኔው ልብስ ለሙቀት ሳይሆን ለሰውነት መከለያ ያህል የተዘጋጀች ቁራጭ ጨርቅ ናት በማለት አኗኗራቸውን በቅኔያቸው ምስጢር ገልጠዋል ።

130 መወደስ(459) አ

ዘገብረ ሥላሴ(መምህር ፡ ዘኤልያስ)

ይቤሎ ለሰይፍ መጋቤ ደቂቄ
በዐለ በለስ ሞት ፍሬ ኑፋቄ ዘየጎሥሥ
ግዝማ እንክ ለርእስ ልዳዊ በለስ
ፍሬ ከሀደተ ጎበ ጎጣእኩ ፤
ወለምጽአትየ ይእዜ ግልስ ፤
አምጣነ ውእቱ ጊዮርጊስ

ያፀርዕ ምድረ አምልኮተ ባዕድ እምንእስ ።
ተጠምቀሂ ሰማዕተ ልዳ በጎዲገ ፍርሃት ልብስ
ተመትሮ ጥምቀተ ማይ ዘበበከ ሮሐንስ ።
ወእም አጽናፈ ምድር መጽአት ንግሥተ አዜብ ነፋስ
ትሰማፅ ጥበቢሁ ሰዕፅመ ልዳዊ ወልደ ንጉሥ ።

ትርጉም

ፍሬ ጥርጥርን የሚሻ
ባለበለሰ ሞት የልጆቹ መጋቢ/ሰይፍን
ፍሬዋ ከህደትን ከአጣሁ ዘንድ
የልዳ ሰው ራስ/በለስን እንግዴህ ቁረጣት አለው ።
ለመምጣቴም ዛሬ ሶስተኛ ነው ።
እርሱ ጊዮርጊስ
ባእድን ማምለክ ምድርን ከልጅነት ጀምሮ ያዞዘናልና ።
ዮሃንስ የሰበከውን መቆረጥ/ የውሃ ጥምቀትንም
የልዳ ሰማእት ፍሬት/ልብስን በመተው ተጠመቀ ።
የጊዮርጊስ አጥንት/የንጉስ ልጅ ጥበብንም ትሰማ ዘንድ
የአዜብ ንግስት/ነፋስ ከምድር ዳርቻዎች መጣች ።

ምስጢር

የበለስን ፍሬ የሚሻ የበለስ ጌታ በለሱ የማታፈራ መሆኗን በተረዳ
ጊዜ የልጆቹ መጋቢ(የሰራተኞቹ አለቃ)በለሱቱን እንዲቆርጣትና ምድ
ሩም በእርሷ አለማፍራት እንዳይወገን እንዲያደርግ ያዛል ። መጋቢው
የበለስን ፍሬ እንደሚሻ ሞትም መወላወልን ያመጣል ። መጋቢው
በለሱቱን እንደቆረጣት ሰይፍም የሰማእቱ ቅዱስ ጊዮርጊስን ራስ
ከአንገቱ ለያት ። በበለሱቱ ፍሬ እንደታጣባት በሰማእቱ ቅዱስ ጊዮርጊ
ስም ከህደት አልተገኘበትም ። መጋቢው ወደበለስ ሶስት ጊዜ እንደተመላ
ለሰ ሞትም በጊዮርጊስ ሶስት ጊዜ ተፈፀመ ። ያላፈራችው በለስ ምድርን
እንዳዞዘነች ጊዮርጊስም የባእድ አምልኮን አጠፋ ። በክርስትናም ሆነ
በሌላ ሀመም ምክንያት በውሃ የሚጠመቅ ሰው ልብሱን አውልቆ
ይጠመቃል ። ጊዮርጊስም አንገቱን ሲቆረጥ ፍርሃትን አራቀ ። ዮሃንስ
የንስሃ ጥምቀትን እንደሰበከ መቆረጥንም አስቀደመ ።

የአዜብ ንግስት ማክዳም የሰሎሞንን ጥበብ ለመስማት እንደመጣች
አዜብ ከሚባለው አቅጣጫ የነፈሰች ነፋስም የጊዮርጊስን አጥንት በተነች
ይላሉ ባለቅኔው(ክብረ ነገስት) ።

131 መድሰስ

ዘአፈወርቅ ትኩዬ(መሪጌታ ፣ ዘሰይፋጥራ ማርያም)

ምሉዓነ ጸጋ ነገሥት ባሕታውያን
ለቀሲስ አንብዕ አልበስዎ ልብስ ንጉሥ ፤
አምጣነ ይመስጥ ልበ ድምፀ ሰቆቃው ቀሲስ ፤
ወይሰጥቅ ጠፈረ አሐቲ ዐይኖሙ ተስላስ
ወቀደሰ እንዘ ይብል
አምላክ ነዳያን ረገብ ተዐቁረ ውስተ ከርሥ ።
ተሰምየትሂ ወተብሀለት ምዕራገ ዘመሥዋዕት ጢስ
እንተ እብን ማዕጸሃ ገጸ ባሕታዊ ቤተ መቅደስ ፤
ወአመ በቀትር ተንሥአ ጸመ ኢየሱስ ነፋስ
አንቀልቀለ ሥረዊሃ ለግዘፈ ሥጋ ዕፀ ይለስ ።

ትርጉም

ፀጋን የተሞሉ ነገስታት/ባህታውያን
ቄስ/እንባን የንጉስ ልብስን አለበሱት ፤
የቄስ/እንባ ድምፅ ልብን ይመስጣልና ፤
የአንድ አይናቸው/አዳራሽ ጣራንም ይሰነጥቃልና
የችግሮች አምላክ/
ራብም በሆድ ውስጥ ተፀነስ እያለ ቀድሷልና ።
መዝጊያዋ ድንጋይ የሆነ የባህታዊ ፊት/ቤተ መቅደስም
የመስዋእት ጢስ ማሳረጊያን በፍፁም ተባለች ፤
ነፋስ/የኢየሱስ ምምም በቀትር በተነሳ ጊዜ
የሰጋ ውፍረት/የበለስ እንጨት ስር ተናወጠ ።

ምስጢር

ጥንታውያን የኢትዮጵያ ነገስታት ድምፀ መልካም ቄስ ሲያገኙ ይሾሙ
ትና ይሸልሙት እንደነበር ባህታውያንም በየም ጊዜ ከመብልና ከመጠጥ

ተከልክለው ሃጢአታቸውን እያስታወሱ በማልቀስ እንደ ንጉስ ልብስ የነጣ እንባን እነቡ ።
በቀትር ጊዜ የተነሳ እውሎ ነፋስ ዛፋን ሁሉ ከሰሩ እንደሚያናውጠውና እየነቃቀለ እንደሚጥለው በአየሱስም ያም ወቅት(በኩዳዴ) የወፈረው ሁሉ ከሳ ይላሉ ባለቅኔው ።

132 መወደስ(1443)አ

ማኅሌተ ኅዘን አኅሊ ለተፈጥሮትየ ፡
እስመ ለለዕለት ይበውእ ውስተ ቤተ ሁከት መቅደስ
ሊቀ ካህናት ሥጋየ ጽዑን ንዴት ፈረሰ ፡
ወእምነ አዜብ ርእሰየ
ለእመ ተንሥአ ደዌየ ነፋስ
እስመ ለተሐውሶ ኢየርፍፍ
ዘበጽንፈ ባሕር በቁለ ልብየ ብርዕ ባሕሩስ ።
ኢያዕረፍኩሂ ለአስቂቅዎ እስከ ይእዜ እም ንእስ
አድያመ ዮርዳኖስ እስከ ያደ አንብዐ ዚአየ ዮሐንስ ፡
እስመ ዘባቲ ነበርኩ ዓለመ ተስናን ወባእስ
አኮ ዓለመ ሥጋ ወአኮ ዓለመ ነፍስ ።

ትርጉም

ለመፈጠራ የሃዘን ማህሌትን እዘምራለሁ ፤
ችግር/ ፈረስን የጫነ የካህናት አለቃ/ስጋዬ
በእውከት መቅደስ ውስጥ እየቀኑ ይገባልና ፤
ከአዜብ/ራሴም
በሽታዬ/ነፋስ ቢነሳ
በባህር ዳር የበቀለ
ልቤ/የመቃ ብርእ ለመወዛወዝ አያርፍምና ።
እንባዬ/የሃንስ የዮርዳኖስን አቆልቋይ እስከ ዞረ ድረስ
ከልጅነት ጀምሮም እስካሁን ለማልቀስ አላረፍሁም ፤
የኖርሁባት የፍፁም ጠብ አለም ፤
የስጋ አለም አይደለችምና ፤ የነፍስንም አለም አይደለችምና ።

ምስጢር

ካህን መዝሙርን እንደሚዘምር ባለቅኔው በመፈጠራቸው አዘንን አበዙ ፤
ሰሞነኛ(ተረኛ)ሊቀ ካህናት በየቀኑ ወደ ቤተ መቅደስ እንደሚገባ
የባለቅኔውም ሰውነት በየቀኑ ይታወካል ። ከአዜብ በተነሳ ነፋስም የባህር
ዳር መቃ ብርእ(የመቃ እንጨት) እንደሚወዛወዝ የባለቅኔው ልብም
በራስ ምታት እንደውሃ ይፈስሳል ።
መጥምቁ ዮሃንስም የዮርዳኖስን ዙሪያ እንደዞረ የባለቅኔው እንባ እንደ
ዮርዳኖስ ውሃ ከልጅነት እስከ እውቀት ያለማቋረጥ ወረደ ። ምክንያቱም
አለማቸው የሰጋም ፡ የነፍስም አለም ሳትሆን ከሁለቱም የወጣች
ስለሆነች ነው በማለት የህማምና የችግር እርጅ በቅኔው ምስጢር
ተገልጦበታል ።

133 መወደስ ሰ

ኩሉ ይመውት በዘኢሀለዮ ።
ጠማረ ዝኒ ንጽሕፍ በሰሌዳሁ ለሳዊሮስ ፡
እስመ እንዘ ይሔሊ ፈርዖን ሞተ እስራኤል አልባስ
በጽሐ በርእሱ ፍትሐ ሞት ሐዲስ ፡
ወያዕቆብ እንዘ ሀሎ
ተቀትለ ኤሳው ሞተ ዚአሁ ዘየኅሥሥ ።
ጠቢባንሂ ከመ ይምትሩ ሥርወ ምሳሌ በለስ
ሐማ እስመ ተሰቅለ እንዘዞ መርዶክዮስ ፡
ወእንዘ ሀሎ ሕያወ ድልወ መጥባሕት ክርስቶስ
ገልቀተ ሕፃናት አስተዳለወ ልሳነ መጥባሕት አሜሰያስ ።

ትርጉም

ሁሉ ባላሰበው ይሞታል ።
የዚህንም ፅህፈት በሳዊሮስ ሰሌዳ እንደፀፋለን ፡
ፈርዖን የወገኖች እስራኤልን ሞት ሲያስብ
አዲስ የሞት ፍርድ በራሱ ደርሷልና ፤
ያእቆብም ሳለ

የርሱን ሞት የሚሻ ኤሳው ተገድሏልና ።
 ጥበበኞችም የምሳሌ/በለስ ስርን ይቆርጡ ዘንድ
 መርዶክዮስ ሳለ ሃማ ተሰቅሏልና ።
 ለሰይፍ የተዘጋጀ ክርስቶስም ሳለ
 የሰይፍ ስለት/አሜሪያስ የሀፃናት እልቂትን አዘጋጅቷልና ።

ምስጢር

“ ቆቅ ወዲያ ቅዝምዝም ወዲህ” እንዲሉ የእያንዳንዱ ሰው አሳብ
 በታሰበበት ቀርቶ ባልታሰበበት ሲፈፀም ይገኛል ። ይህም ይታወቅ ዘንድ
 የግብፅ ንጉስ የነበረው ፈርአን እስራኤልን ለመያዝ ሲገሰግስ እርሱ ራሱ
 በኤርትራ ባህር ውስጥ ቀልጦ ቀረ ። ታናሽ ወንድሙ ያእቆብንም
 ሊገድለው የሚሻ ኤሳው በሞት ቀዳሚ ሆነ ።

የበለስም ስር እንደሚቆረጥ የምሳሌውን እውነትነትም የቅኔ ሙያ
 አፍቃሪዎች እንዲረዱ እስራኤላዊ መርዶክዮስን ለማሰቀል መስቀያን
 ያዘጋጀ ሃማ ባዘጋጀው መስቀያ ተሰቅሎ ሞተ ። የገሊላ ንጉስ ሄሮድስም
 ለክርስቶስ ያሰበው በሰይፍ መገደል ለገሊላ ህፃናት ሆነ በማለት ባለቅኔው
 ያስረዳሉ ።

ታሪኩ በአንደኛው መገገፍ በገፅ 190 እና 337 ተተርጎሏል ።
 134 መወደስ(229) ጎ
 ዘናትናኤል
 ቀሊል ውእቱ ዕዕበ ገዳም
 ቅድመ ግፍዐ ዝንቱ ዓለም አርአያ ጽላሎት ወጠሰ ።
 ወነያ ይእቲ ባዕልተ ጥዲና ሐዳስ
 ምስለ አራዊት ዙተገድር ነፍስ
 እንዘ እምነ ሰብእ ትትገንገሥ
 እስመ ግዕዝ አርጭ ዐቢይ ወግዕዝ ሰብእ ንኡስ ።
 በመብልዕስ ንበ እክዶ ዘያበጽሑ ለክርሥ
 ጸላዒ ማርያም ወላዲትክ ምስለ ደቂቀ ኤደም ይትባዕስ ።
 ወዘክህደ ኪያክ ይብል ንጉሠ አርያም ክርስቶስ
 ምንተ እበልዕ ወምንተ እለብስ ።

ትርጉም

የጥላና የጢስ አምሳል በሆነ
 በዚህ አለም ግፍ ፊት የዱር ጭንቅ ቀላል ነው ።
 ከሰው ተገልጻ ከአራዊት ጋር
 የምትኖር ነፍስም ባለአዲስ ጤና ናት ።
 የአውሬ ጠባይ(ባህርይ)
 ታላቅ ነውና የለውም ጠባይ ታናሽ ነውና ።
 ሆድን ወደክፋት በሚያደርሰው መብል ግን
 የእናትህ ማርያም ጠላት ከገነት ልጆችም ጋር ይጣላል ።
 የአርያም ንጉስ ክርስቶስ ! አንተንም የካደ
 ምን እበላለሁ ። ምንስ እለብላለሁ ይላል ።

ምስጢር

ሁለት ነገሮች በግራና በቀኝ ሲመዘኑ ቀላሉን ከባዱ በክብደት
 እንደሚያመዝነው የዚህን አለም ግፍና የጫካን ጭንቅ (በጫካ ውስጥ
 በብቸኝነት የመኖርን ጭንቀት) ሲያመዛዝኑት የጫካ ጭንቅ ሳይሻል
 አይቀርም ። ከሰው ጋር ከመኖርም ከአራዊት ጋር መኖር ይሻላል ።
 ምክንያቱም ለፈጣሪው ለተገዛ ባህታዊ አራዊት ስለሚገዙለትና የአለም
 ሰው ለፈጣሪው ስለማይገዛ ነው ይላሉ ባለቅኔው ።

በመወለድ የቀደመ የበሽር ልጅ ከታናናሽ ወንድሞቹና እህቶቹ
 በእድሜ እንደሚበልጥ ከሰው ጠባይ የአራዊት ጠባይ ይሻላል ። አራዊት
 ለእነዳንኤል ተገዝተዋል ። ቅድስት ማርያምን የሚጠሉ ክፉዎች ሰዎች
 ግን ለገነት የታደሙ ግድቃን ሰዎችን ያሰቃያሉ ። ህፃናት አባታቸው
 ታቅፎ ሲያጎርሳቸው የአባታቸውን ፍቅር ይረዳሉ ። ኢየሱስ ክርስቶስም
 ደቀ መዛሙርቱን “ፈልጉ ታገኛላችሁ” በማለት የሰራን አስፈላጊነት
 ማስተማሩን ያላመኑ ሰነፎች በከንቱ አሳብ ብቻ ይዋኛሉ ይላሉ ባለቅ
 ኔው።

135 መወደስ (240)ጎ

ፍኖተ አባግዕ ይመስል ፍኖተ መክራ ።
 እስመ እንዘ ያስቆቁ ኢየብ በገልቀተ ውሉድ አልባስ
 ደጭ ጽኑዕ በዐለ ፈረስ

በእግር ተለዎ ለኢዮብ ንጉሥ
 እስከ አስተርአዮ በዮርዳኖስ
 አቡሁ አካል እንተ አልሐቆ እምንእስ ።
 ያዕቆብሂ እንዘ ያስቆቁ በሕፀፀ ዮሴፍ ከርሥ
 ጸምዐ አዕይንተ ከመ ጸምዐ ጤሚዎስ ፤
 ወእንዘ ዳዊት ያስቆቁ በተፈልጦ አምኖን ነፍስ
 ለዳዊት አደንገዎ ርገቀተ አቤሴሎም አድማስ ።

ትርጉም

የመከራ መንገድ የበጎች መንገድን ይመስላል ፤
 ኢዮብ በልጆች/ልብሶች ማለቅ ሲያለቅስ
 ባለፈረስ/ብርቱ ህመም
 ኢዮብ/ንጉስን በእግር ተከታትሎታልና ፤
 ከልጅነት ጀምሮ
 ያሳደገው አካል/አባቱ በዮርዳኖስ እስከ ታየው ድረስ ።
 ያእቆብም በዮሴፍ/ሆድ መጉደል ሲያለቅስ
 ጤሚዎስ እንደተጠማ አይኖችን ተጠማ ፤
 ዳዊትም በአምኖን/ነፍስ መለየት ሲያለቅስ
 የአቤሴሎም/አድማስ ርቀት ዳዊትን አስደነገጠው ።

ምስጢር

ባለቅኔው “የመከራ መንገድ የበጎችን መንገድ ይመስላል” በማለት
 በበጎች ተከታትሎና ተጠጋግቶ መሄድ የመከራን ተደራረቦ መምጣት
 ያስረዳሉ ። ልብሶች እንደሚያልቁ የኢዮብ ልጆቹ ሞቱበት ፣ ፈረስኛ
 ወራሪ በድንገት እንደሚደርስ የኢዮብ አካል በዮርዳኖስ ጥምቀት
 እስኪደን ድረስ በቁስል በሽታ ተሰቃየ ።

ውሃ የጠማውና የራብው ልጅ እንደሚያለቅስ ያእቆብም በዮሴፍ
 መታጣት ምክንያት ሲያለቅስ አይኖቹ እንደጤሚዎስ አይኖች ጠፉ
 በሞት ጊዜ ነፍስ ከሰጋ እንደምትለይ ዳዊት ልጁ አምኖንን አጣ ።
 የምድርም ዳርቻ በቅርብ እንደማይገኝ ሁለተኛው ልጁ አቤሴሎምን
 ባለማግኘቱ የዳዊትም ድንጋጤ እፅፍ ድርብ ሆነ ያላሉ ባለቅኔው ።

ዘተክሌ (መምህር ፡ ዘዋሽራ)

ተክለ ሃይማኖት ተክለ ለአስተጻንዎ
 ዐጽቀ ደብረ ማርቆስ ዘይት በሥርወ ጽዮን ሐዳስ ፡
 ወከመ ኢይሁክ ዘንተ ኃይለ ጸላኢ ነፋስ
 አኮ ጊዜሁ ለኃያል በለስ ፡
 እስመ በክብሩ ዘይኔይስ
 ደብረ ማርቆስ ኮከብ እምከዋክብተ ኃይል ወየብስ ።
 በተምኔትሂ እምድገረ ኃልቀ ነገረ ጳውሎስ ልብስ
 ለደብረ ማርቆስ እግረ ደብር ተውሀቦ ከዊነ ርእስ ፡
 እስመ በይነ ዝንቱ ዘይብል ተክለ ሃይማኖት ንጉሥ
 እም ግብጽ ጸዋዕክዎ ለወልድየ ማርቆስ ።

ትርጉም

ተክለ ሃይማኖት የማርቆስ ደብር/
 ዘይት ጫፍን ለማፅናት (ለማጠንከር) በአዲስ የዕዮን ስር ተክለ ፡
 ይህንንም የጠላት/ነፋስ ሃይል እንዳያውክ
 የሃይለኛ/በለስ ጊዜው አይደለም ፡
 የማርቆስ ደብር/ኮከብ
 ከባህርና ከደረቅ ኮከቦች በክብሩ የሚሻል ነውና ።
 በምኞትም የጳውሎስ ነገር/ልብስ ካለቀ በሁዋላ
 ለማርቆስ ደብር/የደብር እግር ራስን መሆን ተሰጠው ፡
 ስለዚህ ንጉስ ተክለ ሃይማኖት
 ልጁ/ማርቆስን ከግብፅ ጠራሁት የሚል ነውና ።

ምስጢር

አትክልተኛው ዘይቱንና ወይራውን አጣምሮ እንደሚያዳቅላቸው
 ንጉስ ተክለ ሃይማኖት የደሃራዊውን (በሁዋላ የተተከለውን) የደብረ
 ማርቆስን ቤተ ክርስቲያን ህንፃ ከቀዳማዊት የአክሱም ዕዮን ቤተ
 ክርስቲያን ህንፃ እኩል አደረጉት ። ጠንካራ መሰረት ያለውን ህንፃም
 ነፋስ እንደማይኖረው ንጉስ ያላቁትን ደብረ ማርቆስን ምቀኛ ሊቃው

መው አይችልም ። በለስ ያለጊዜው እንደማያፈራ ምቀኛም ቢመቀኝ ከንጉስ ጋር መከራከር አይደፍርም ። ደግሞ ኮከብ ከኮከብ በከብር (በብርሃን) እንደሚበልጥ ከሌሎቹ አውራጃዎች የንጉስ ተክለ ሃይማኖት መዲና ደብረ ማርቆስ ይልቃል ።

ልብስ ሲያረጅ እንደሚያልቅ ቅዱስ ጳውሎስ “እግር ራስ አይሆንም” በማለት የተናገረው ነገር በደብረ ማርቆስ አልተፈፀመም ። ይኸውም ይታወቅ ዘንድ ደብረ ፀሃይ የተባለው የደብረ ማርቆስ ቤተ ክርስቲያን በትክል ሁዋለኛ ሲሆን ከጎጃም አድባራት በላይ ሆነ ። ወደግብፅ የተሰደደው ክርስቶስ ወደናዝሬት እንደሚመለስ ነቢዩ ኢሳይያስ እንደተነባ ንጉስ ተክለ ሃይማኖትም ከግብፅ የመጣውን የቅዱስ ማርቆስን ፅላት በደብረ ማርቆስ ከተማቸው ባሰሩት አስደናቂ ቤተ ክርስቲያን አስገቡት በማለት ባለቅኔው አመስጥረዋል ።

137 መወደስ (1396)አ

ጎለ እንስሳ ትትሚካህ ላዕለ ቀራንዮ ፤
እስመ በውስቴታ ተረከበ ለሆሣዕና ክርስቶስ
ትርሢተ ነዳይ ወርቅ ወቂጽለ በለስ
አመ ተሐደስ መንግሥቱ ተጽናስ ፤
እምኩሉስ ትኔይስ
ዘከደነቶ ጽልመተ ፀሐይ ንግሥተ የብስ ።
ወርጎኒ ዘይውጎዛ ደመ ከዊነ ደም ሐዲስ
ለሆሣዕና ጊዜ ሕማሙ ምንተ ትገሥሥ ?
ዘፈረ ልብሱ ኢትልክፍ ለረኪበ ፈውስ
ለሆሣዕና በቀራንዮ እስመ ኢሀለዎ ዘፈረ ልብስ ።

ትርጉም

የእንስሳ በረት በቀራንዮ ላይ ትመካለች ፤
ችግር/መንግስቱ በታደሰ ጊዜ ሆሳእና
ለተባለ ክርስቶስ የድሃ ሽልማት የሆነ
ወርቅ ከበለስ ቅጠል ጋር ተገኝቷልና ፤
ጨለማን ያለበሰችው

የምድር ንግስት/ፀሃይ ግን ከሁሉ ትበልጣለች ።
አዲስ ደምን የመሆን ደም የሚፈሳት ጨረቃም
በሆሳእና ሀማም ጊዜ ምንን ትዳስሳለች ?
መዳንን ለማግኘት የልብሱን ጫፍ እንዳትነካ
ለሆሳእና የልብስ ዘርፍ በቀራንዮ የለውምና ።

ምስጢር

አዲስ ልብስ ያለው ትምክህተኛ ልጅ አዲስ ልብስ በሌለው ልጅ
እንደሚመካበት ክርስቶስ በተወለደበት ቦታ በጨርቅና በበለሶን ቅጠል
ተጠቀለለ ። በተሰቀለባት በቀራንዮ ግን ራቁቱን ሆነ ። በልዩ ልዩ ጌጥ
ከምታጌጥ አንዲት ሴት ሌላ ከእርሷ የምትበልጥ ጌጠኛ እንደምትኖር
ፀሃይም ጨለማ የክርስቶስን ራቁትነት በመሰወሯ ትደነቃለች ። “ጨረ
ቃም ምንን ትዳስሳለች?” በማለት ክርስቶስ በተሰቀለ ጊዜ ጨረቃ ደም
መሆኗንና ክርስቶስም ራቁቱን መሰቀሉን ባለቅኔው ያስረዳሉ ።

138 መወደስ (247)ጎ

ዘካሣ (ቄስገበዝ ፡ ዘጎንጅ)
ተመነይኩ እስማዕ ዜና ምዝባሪሃ
ለእንተ ሐነዕክዋ አነ ጥበበ ሢራክ መቅደስ
ዘባቲ እሄሉ ዘእንበለ ምግብ ወልብስ ፡
አምጣነ ንዴት ተአጎዘተኒ ፡
ወአምስጠተኒ ብዕለ ወርቅ ነፋስ
እንዘ ልቡናየ ትገይሥ
በመንፈቀ ሌሊት ጎቤሁ ለምሥራቃዊ ቲዎድሮስ ።
ኮነሂ ብዕለ ዚአየ ብዕለ አልግሳር ተጽናስ
ከመ እዝራዕ ተዋርዶ እንዘ ልብስ አሐርስ ፡
ባሕቱ መነንኩ አነ ቃለ ሰሎሞን ንጉሥ
ዘይቤ እምነ ኩሉ ጥበብ ትኔይስ ።

ትርጉም

ያለምግብና ያለልብስ የምኖርባት
እኔ የሲራሁዋት የሲራክ ጥበብ መቅደስ

የመፍረስ ዜናን ልሰማ ተመኝሁ ፡

በሌሊት አጋማሽ

ልቤ ወደምስራቅ ሰው ቴዎድሮስ ስትገሰግስ

ችግር ተይዛኛለችና ፡

የወርቅ ብልፅግና/ነፋስም አምልጣኛለችና ።

በችግር እያረሰሁ መዋረድን እዘራ ዘንድ

የአልአዛር ብልፅግና/ችግርም የእኔ ብልፅግናን ሆነ ፡

ግር ግን እኔ “ከሁሉ ጥበብ ትበልጣለች”

የሚለውን የሰሎሞንን ቃል ናቅሁ ።

ምስጢር

አንድ ሰው አዲስ ቤት ይሰራና በዚያ ቤት ውስጥ መኖር ገና ሲጀምር እርሱም ፡ ቤተሰቡም ጤና ያጣል ። ከዚህም የተነሳ ቤቱን አፍርሶ ወደሌላ ቦታ አዛውሮ ለመስራት ይመኛል ። የቅኔው ባለቤት የመጻፍት ትርጓሜና የቅኔ ሊቅነታቸው በቂ የእለት ጉርስ ፡ የአመት ልብስ ሊያስገኝላቸው ባለመቻሉ የተማሩትን ትምህርት ጥፋት ተመኝተዋል ።

አንድ ገበሬ የተወሰነ መሬት ደጋግሞ በማረስና በማለስለስ ከእርሻው ከሚያገኘው ምርት የእለት ጉርሱን የአመት ልብሱን እንደሚያገኝ ሊቁም አላቂ ልብሳቸውን ደጋግመው በመደረጉ ስለሚኖሩ “ከሁሉ ጥበብ ትበልጣለች” በማለት ሰሎሞን የፃፈውን ቃል የማይቀበሉት መሆኑን በቅኔያቸው ምስጢር ገልጠዋል ።

ታሪክ

ምስራቃዊ ቴዎድሮስ በአንደኛው ከተማ የተወለደና የተጋደለ ሰማእት ነው ። አባቱ ዮሃንስ ከላይኛው ግብፅ ወደ አንደኛው ሄዶ የሚኖር ክርስቲያን ነበር ። እናቱ ከአንደኛው ቤተ መንግስት ዘር የተወለደች ጣኦት አምላኪ ነበረች ።

ቴዎድሮስ ለትምህርት ሲደርስ እናቱ ወደጣኦት መምህራን ትምህርት ቤት ሄዶ እንዲማር ባለ ዮሃንስን ጠየቀችው ። ዮሃንስም ልጄ ከጣኦት ትምህርት ቤት አይገባም ብሎ ስለተቃወማት ከአንደኛው አባረረችው ። ይሁን እንጂ ቴዎድሮስ ካደገ በሁዋላ የአባቱን ሃይማኖት (ክርስትናን)

ከአንደኛው ጳጳስ ተምሮ ተጠመቀ ። ከዚህ በሁዋላ የሮማው ንጉሰ ነገሥት የዲዮቅልጥያኖስ የጦር ሰራዊት አለቃ ሆኖ ተሾመ ። ዲዮቅልጥያኖስ በጀግንነቱና በብልሃቱ ቴዎድሮስን ርግሞ ይወደው ነበር ። ዲዮቅልጥያኖስ ከክርስትና እምነት ወደአምልኮተ ጣኦት በተመለሰ ጊዜ ግን ቴዎድሮስ ዲዮቅልጥያኖስን ነቀፈው ። በዚህም ምክንያት ቴዎድሮስ በዲዮቅልጥያኖስ ትእዛዝ በልዩ ልዩ ስቃይ ከተሰቃየ በሁዋላ በ304 አካባቢ አንገቱን በሰይፍ ተቆርጦ በሰማእትነት አርፏል (ሰንክ ሃምሌ 20) ።

139. ዕዝል ክብር ይእቲ (1471)አ

ዘዮሐንስ ማምሻ (አጋፋሪ ፡ ዘመናገሻ ማርቆስ)

ፈትላ ዕለተ ዐርብ ሔዋን በቀራንዮ ዘመክ ዕለትልብስ ፡

እስመ ልብስ ሌሊት ኮነ ዘፈተለቶ ዘለስ ፡

ወበዘፈቀደ ለብስ ወልደ ባሕርየ አብ ክርስቶስ ፡

እንዘ መንፈቁ ብሉይ ልብስ ወልደ እስመ መንፈቁ ሐዲስ ።

ትርጉም

የሄዋን/አርብ ቀን/ፈትላ በቀራንዮ የሰርክ ቀን ልብስ ነው ፡

በለስ የፈተለችው የሌሊት ልብስ ሆኗልና ፡

የአብ የባህርይ ልጅ ክርስቶስም በዘፈቀደ ለበሰ ፡

የወልደ ልብስ እኩሌታው አሮጌ ሲሆን እኩሌታው አዲስ ነውና ።

ምስጢር

አንዱ ልብስ የሰርክ (የዘወትር) ልብስ ሲሆን ሌላው የክት ልብስ ይሆናል ። የሌሊት ልብሱም ከሰርክና ከክት ልብሶች የተለየ ነው ። አ.የሱስ ክርስቶስ የተሰቀለበት የአርብ ቀን ብርሃንም በሰርክ ጊዜ (በአመ ሻሽ) በራ ። በለስን መብላትም በአዳምና በሄዋን ፡ በዘራቸውም ሁሉ በጨለማ ቦታ መውደቅን አመጣ ። በአንዳንድ ሰው የበዘፈቀደ አለባበ ስም አሮጌ ልብስና አዲስ ልብስ ተቀላቅለው እንደሚታዩ የብሉይ ኪዳንና የሃዲስ ኪዳን ህግጋትን የሰራ እግዚአብሔር ወልድም እንደወደደ ያደርጋል ይላሉ ባለቅኔው ።

140 ዕገል ዕጣነ ሞገር (1480)አ

ዘገብረ ሥላሴ (መምህር ፡ ዘኤልያስ)

ሀገረ ሰሎሞን ሐረት ንግሥተ አዜብ መቅደስ

እምነ ጉንደ ዕዕ ሕይወተ ከመ ትጉሥሥ ፡

እገታሰ ቤተ እሙ ለሰማያዊ ንጉሥ

ለነሚሠ ዕዕ ኢትገይሥ

እንዘ እብን ውእቱ ክዳና ወመርዓዊ ክርስቶስ

ወተሐውር እምኪደተ ደብር ላዕለ እብን ፈረስ ።

አሠረ ንጉሥ

እመ ኢነላፊ ውእቱ መሥዋዕቱ ለቴስብያዊ ቀሲስ

እምኢሐነጸ በእብን መቅደሰ ንጉሠ ለባዊት ነፍስ

አምጣነ ውእቱ ኤልያስ

በእሳት ያውዒ እብነ አድማስ

ወውእቱ እሳተ ልቡስ

ትርጉም

የአዜብ ንግስት/መቅደስ ከእንጨት ግንድ

ህይወትን ትሻ ዘንድ ወደሰሎሞን አገር ሄደች ።

የሰማይ ንጉስ የእናቱ ቤት/እህቷ ግን

ልብሷ ድንጋይ ሲሆንና

ሙሽራዋም ክርስቶስ ሲሆን እንጨትን ለመሻት አትገሰግስም ።

ጭቃንም ከመርገጥ በድንጋይ/ፈረስ ላይ ትሄዳለች ።

አሰረ ንጉስ

የቴስብያ ኤልያስ/ቄስ መስዋእት የማያልፍ ቢሆን

የልበኛ ነፍስ ንጉስ (ክርስቶስ) መቅደሱን በድንጋይ ባልሰራ ነበር ።

እርሱ ኤልያስ

የአድማስን ድንጋይ በእሳት ያቃጥላልና ፡

እሳትንም የለበሰ ነውና ።

ምስጢር

የአዜብ (የኢትዮጵያ) ንግስት ማክዳ የሰሎሞንን ጥበብ ለመስማት
ወደ ኢየሩሳሌም በሄደች ጊዜ ሰሎሞን ቤተ መቅደስን ሲሰራ መቃን
እንዳይሆን በማጠፍ፣ መድረክም እንዳይሆን በመርዘሙ ምክንያት ከቤተ
መቅደስ ስራ የተረፈው እንጨት ሲያነቅፋት ከእግሩ በሽታ እንደዳነች
ክርስቶስ የሰራት ቤተ መቅደስም በእንጨትና በሳር ከመሰራት ነፃ ሆነች።
የማክዳ እህት ሀንደኬ ግን ከእንጨት መዳንን ለመሻት ወደሰሎሞን አገር
ወደኢየሩሳሌም እንዳልሄደች የክርስቶስ እናት የቅድስት ማርያም ቤተ
መቅደስም በእንጨት አልተሰራችም ፣ ባጧም ፣ ግድግዳዋም ድንጋይ ሆነ
እንጂ ይላሉ ባለቅኔው ። ሴት ሙሽራም ከወንድ ሙሽራ ጋር በጋብቻ
አንድ እንደምትሆን የቅድስት ማርያም ቤተ መቅደስ በክርስቶስ ፀናች ።
ሴት ወይዘሮም ጭቃ እንዳይነካት በፈረስ እንደምትሄድ የዚች ቤተ
መቅደስ ስራም ያለጭቃ በድንጋይ ብቻ ተሟላ ።

ኤልያስ የሰዋው መስዋእት በክርስቶስ ጊዜ ቢኖር ክርስቶስ
የሰራትን የድንጋይ መቅደስ ኤልያስ መስዋእቱን እንዲበላለት አወረደው
የሚባለው እሳት ያቃጥላት ነበር ። የነቢዩ መስዋእት አላፊ በመሆኑ
እሳቱም በእርሷ ምክንያት ባለመምጣቱ የማርያም ቤተ መቅደስ ልትሰ
ራና ልትፀና ቻለች በማለት ቅኔው ተመስጥሯል ።

141 ዕገል ጉባኤ ቃና (1483)አ

ቃለ ዐዋዲ አርሰየ ነበ ክንፈ መልአክ መርሶ
ዘየሀውኮ ነፋስ ተመትሮ ሐመረ ተግሣጽ ርእሶ ።

ትርጉም

የሃንስ/መርከበኛ ነፋስ/መቆረጥ የሚያውከው
የተግላፅ መርከብ/ራሱን በመልአክ ክንፍ/ወደብ ዘንድ አሳረፈ ።

ምስጢር

መርከበኛ ነፋስ የሚያንጓልለውን መርከብ በወደብ ያሳርፋል ።
መጥምቁ የሃንስም መቆረጥ ከአንገቱ በታች ካለ አካሉ የለየው ራሱን
በመልአክ ክንፍ ወደአየር አወጣ በማለት ባለቅኔው በመጥምቁ የሃንስ
ተፈፀመ የሚባለውን ተአምር በቅኔያቸው ምስጢር አሰረድተዋል ።

142 ዘአምላኪየ(1484)አ

ለዘለዘ ለሞት ሰሎሞን ወልደ ቤርሳቤሕ አንገሃ
ዳዊት ይሁዳ መአብስ ኄሶ
ናታን ዕዕ ተግሣጸ ልቡና ሐንክሶ ።

ትርጉም

የቤርሳቤህ ልጅ የሆነ ሰሎሞን/ሞትን ያነገሰው
በዳይ ዳዊት/ይሁዳን አነቀፈው
ለናታን/እንጨት የልብ ተግላፅ/እንክስና ይገዳል አለው ።

ምስጢር

ሰሎሞንን አባቱ ዳዊት እንዳነገሰው በኢየሱስ ክርስቶስ የተፈፀመ
የሰቅላት ሞትን ይሁዳ አመጣው ። ነቢዩ ናታን ዳዊትን እንደነቀፈው
እንጨት በሰው አንደበት ይሁዳ ራሱን ሊሰቅልበት ያዘጋጀው (እንደ
ሰው) ተናገረ ይላሉ ባለቅኔው ። ናታንም ከብሉይ ኪዳን ህግጋት ውጭ
የሆኑ ሰዎችን እንደሚገስፅ ይሁዳ የተሰቀለበት እንጨትም ወደአንድ
ወገን ማዘንበል ታየበት በማለት ቅኔው ተመስጥሯል ።

ታሪኩ በአንደኛው መፅሃፍ በገፅ 42 እና 142 ተተርጓል ።

143 ግእዝ ጉባኤ ቃና/ስ

ኒቆዲሞስ ላሕም ዘበውስተ ምኵራብ ተአስረ
መንጠላዕተ ብሉይ ምኵራብ እንዘ ይበልዕ ገደረ ።

ትርጉም

በምኵራብ ውስጥ የታሰረ ኒቆዲሞስ/በሬ
የብሉይ ኪዳን/የቤት መጋረጃን ሲበላ አደረ ።

ምስጢር

የተራብ በሬ በታሰረበት ቦታ አጠገብ የተሰቀለ ጨርቅን ሲበላ
ያድራል ። ኒቆዲሞስም የብሉይን ምኵራብ ስርአት (የአሪት ቤተ
መቅደስን ህግና ስርአት) በአዲስ ኪዳን ህግ ለወጣ በማለት ባለቅኔው
የአሪት ህግ አለቅነቱን ትቶ ፣ በኢየሱስ ክርስቶስ ትምህርት ማመኑን
ገልጠዋል (ዮጌ. 3 ፣ 7 ፣ 45-52 ፣ 19 ፣ 39) ።

144 ዋዜማ(1036)ገ

በምንት ነዐድዎ?
ለባሕረ ልቡና ጎዘን እንተ ያሰጥም አእጋረ
ሐመር ሀብተ ካህናት አኮኑ ተሰብረ ፣
ወበምንት ንሬኢ? ገጸ መጻሕፍት ምሥጢረ
መጽሐተ አእምሮ ጎንደር እስመ ተመዝበረ
ወመሰለ ግብጻዌ ብሔረ ።

ትርጉም

እግሮችን የሚያሰጥም
የልብ ባህር/አዘንን በምን እንሻገረዋለን?
የካህናት ሃብት/መርከብ ተሰብሯልና ፣
የመፃሕፍት ፊት/ምስጢርንስ በምን እናያለን?
የአእምሮ መስታወት/ጎንደር ተመዝብሯልና
የግብፅ አገርንም መስጧልና ።

ምስጢር

በአገልግሎቱ ብቸኛ የሆነው መርከብ ከተሰበረ በሁዋላ እንደገና
ተጠግኖ ስራ እስኪጀምር ድረስ ባህርን መሻገር አይቻልም ። በጎንደር
መንግስት የገነነው የካህናት ሀብት (ክብር)ም በደርቡሽ ወረራ ስለጠፋ
የባህር ምሳሌ የሆነው አዘን የማይገፋ ሆነ ። መስታወት ከተሰበረ ፊትን
ማየት እንደማይቻል ቅዱሳት መፃሕፍትን በትርጓሜ ማመስጠርና ማብራ-
ራት የመፃሕፍት አንድምታ ትርጓሜ የተሰፋፋበት ጎንደር ከጠፋ ይጠፋል
በማለት ባለቅኔው የደርቡሽ ጦር ያደረሰው ጥፋት በገዜው ብቻ ተወስኖ
የማይቀር መሆኑን በቅኔያቸው ምስጢር አስረድተዋል ።

ታሪክ

አፄ ዮሃንስ አራተኛ መተማ ላይ ከደርቡሾች ጋር ሲዋጉ በ1881
አ/ም ሞቱ ። ደርቡሽ ጎንደር ከተማ ገብቶ የቻለውን ያህል ዘርፎ ሲወስድ
የቀረውን የኢትዮጵያ ቅርስና ንብረት አቃጥሏል ። ከሊቃውንቱም
የገደለውን ገድሎ የተረፈውን ማርኮ ወደምድረ ሱዳን አውርዷል ።

ይህንም የሀገር ጥቃት የተመለከተ ባለቅኔ የገቢውን ሁኔታ በቅኔው ቀርቦ አልፏል ።

145. ቀዜማ ስ
ዘንቅዐ ጥበብ (አ.ሊ.ቃ)

ለኪናቤል ኢናንክሮሙ
እንዘ አርባዕቱ ነዮሙ ለእመ ጸፋ መንበረ ፡
እስመ ጸረ ማገዕነ ሐና ሰማየ ወምድረ ፡
ባሕቱ ራጉኤል በይነ ጌፋቱ ፈጠረ
አርምም ለሰብእ ወለአድግ ነገረ
ወአርአየ ዲበ ምድር መንበረ ።

ትርጉም

አራት ሲሆኑ ዙፋንን
ቢሸከሙ ኪናቤልን እናድንቃቸው ፡
የሃና ማህዐን ሰማይንና ምድርን ተሸክሟልና ፡
ነገር ግን ራጉኤል ስለቸርነቱ
ዝምታን ለሰው ፡ ለአህያም መናገርን ፈጠረ ፡
በምድርም ላይ ድንቅን አሳየ ።

ምስጢር

ብዙ ሰዎች አንድ ሸክም የሳንላ ቢሸከሙ ብርቱዎች ተብለው አይደሉም ። አራቱ ኪናቤልም የአምላክን ዙፋን ቢሸከሙ በቅድስት ማርያም እናት በሃና አንገር አያስደንቅም ። ምክንያቱም አለምን በመሃል እጁ እንደያዘ አምላክን የዐነሰች ቅድስት ማርያምን ሃና ማሳለፍ ። ቸር ሰው ገንዘቡን ለድሆች እንደሚያካፍል ራጉኤልም የማይናገረውን አህያን በተአምር አናገረ ፡ የሚናገረውን ሰውንም ዲዳ አደረገ በማለት ቅኔው ተመስጥሯል ።

146. ቀዜማ (847) አ
ርጉቀ መዓት አምላኪያ
ረገሰ ሥጋ ወጽምዕ አራዊተ ገዳም ገቡረ
ዐገቱኒ በዐውደ ምንዳቤ ከመ ንህብ መፃረ ፡

ከርቤ ቱሱሐ ዘምስለ ሐሞት ድሙረ
አኮኑ ለነዳይ አፋየ አስተይዎ ወትረ ፡
ወፈቀዱ ያብልዕዎ ሣዕረ ።

ትርጉም

መአትህ የራቀ አምላኬ!
የስጋ ራብና ጥም/የዱር አውሬዎች አብረው
ንብ ማርን እንደሚከብ በችግር ዙሪያ ከበቡኝ ፡
ከሃሞት ጋር የተቀላቀለ ከርቤ ደምረው
ለችግረኛ አፌ ዘወትር አጠጥተውታልና ፡
ሳርንም ሊያበሉት ወደዋልና ።

ምስጢር

ውሾች የከበቡት መንገደኛ የውሾችን ጌታ “አድነኝ አድነኝ” እያለ ይማህናል ። የውሾች ምሳሌ በሆኑ በራብና በጥም ስለተጨነቁና የራቡና የጥሙ ስቃይም የማይቃለልላቸው ስለሆነ “አምላኬ! እባክህ አቃልልኝ” ብለዋል ። አይሁድ ከርቤንና አሞትን ቀላቅለው ኢየሱስን እንዳጠጡት የራቡና የጥሙ ስቃይ ብዛት ባለቅኔውን መረራቸው ። የሚበላ እህልም ሲታጣ ራብ ሳርን ለመብላት የሚያስገድድ መሆኑን ባለቅኔው በቅኔያ ቸው ምስጢር አስረድተዋል ።

147 ቀዜማ ስ
ፈረሱ ለራርዖን ይቤ ድጎረ ድጎረ ፡
እስመ እግሩ አለመደ ባሕረ

ትርጉም

የፈርአን ፈረስ ወደሁዋላ ፡ ወደሁዋላ አለ ፡
እግሩ ባህርን አለመደምና ።

ምስጢር

ወንዝ መሻገርን ያለመደ ፈረስ ወደሁዋላ ፡ ወደሁዋላ ይላል (ያፈገፍጋል) ። እንዲሁም የፈርአን ፈረስም በኤርትራ ባህር ሰጥሞ ቀረ

ማለት በቅኔው ምስጢር ተገልጧል ። ተማሪው የሀዳር ሚካኤል እለት በቤተ ክርስቲያን አጠገብ እመንገድ ዳር ተጋድሞ “ፈረሱ ለፈርዖን ይቤ ድጎረ ድጎረ” እያለ የቅኔውን አራተኛ ቤት በዜማ ሲመለልስ ራስ ወልደ ገብርኤል ሰምተው “እስመ እግሩ ኢለመደ ባሕረ” አትለውምን? በማለት የመጨረሻውን ቤት ሞሉለት ይባላል ።

148. ሥላሴ (1037)ጎ

ዘጸጋ (አለቃ)

መርዓት በኢያሌምሮ

ሕይወታ ቀበረት ዘምስለ ሥጋ

በመካነ ፍትሕ ወርትዕ ገሊላ ፍዳ የሐንስ ጸዊረ

ታትርፍ ህየ ወትግበር ሥውረ

ወበውስተ ምድር ኢይርአይ ሥጋሁ ሙስና መቃብር መሪረ

ንጉሠ ገሊላ ዘተዛመረ

ሥጋሁ ምውተ በሥጋ ቀበረ ፤

ወምስሌሁ ሕገ ሰብእ ገብረ ።

ትርጉም

ሙሽራ ባለማወቅ

ህይወቷን ከስጋ ጋር ቀበረች

በፍርድና በቀጥታ ቦታ በገሊላ የዮሃንስ ፍዳ መሸከምን

በዚያ ታርፍ ዘንድ ፡ ትሸሸግም ዘንድ ፡

በምድርም ስጋው አላዛኝ የመቃብርን ጥፋት እንዳያይ

የተመላከረ የገሊላ ንጉስ

ሚች ስጋውን በስጋ ቀበረ

ከርሱም ጋር የሰጠውን ህግ ሻረ ።

ምስጢር

በአፈ ታሪክ እንደሚባለው አንዳንድ የድሮ ዘመን መኳንንትና ወይዘሮዎች ሞተው ሲቀበሩ አገልጋዮችም ከነህይወታቸው አብረው ይቀበሩ ነበር ። ስለዚህም ባለቅኔው ሙሽራ ህይወቷን ከስጋ ጋር ባለማወቅ ቀበረች በማለት መጥምቁ የሃንስን ስላሰቃዮች ብድራት

ሂሮድያዳን ከእነህይወቷ ምድር የዋጣት መሆኑን አስረድተዋል ። ሂሮድስ የልቅናውን ያህል (ንጉስ እንደመሆኑ መጠን) ስጋው በመቃብር እንዳይበ ሰብስ “ስጋውን በስጋ ቀበረ” በማለት የገዛ አካሉን እየበላ ሞተ ፤ ስለዚህም እንደ ሰው የመቀበርን ልማድ አጠፋ ይላሉ ባለቅኔው ።

149. መወደስ (893) አ

ለእለ አልቦሙ ሕግ ለሰብእ ትካት

አጥፍአሙ ማይ ወኢያትረፎሙ ድጎረ ፡

ወዐቃቤ ሕግ ኖኅ ዘምስሌሆሙ ኢኅብረ

ማየ አይኅ ከመ ኢያጥፍአ ተንክተመ ገብረ

ዓጺ በሰማርያ

ዘይሰትይዎ ማይ እንተ ኮኖሙ መሪረ ።

ሕግሰ ሰማያዊ ለእመ ሐወጸ ምድረ

ኮነት ማየ ባሕር ሐሊበ ወመዓረ ፡

ወበዐስ ሕግ አምላክ ለእመ ይከይድ ምድረ

ማየ ዮርዳኖስ እንተ ጐየ ወሐመረ ጌጋይ ዘተሰብረ ።

ትርጉም

ለጥንት ሰዎች ህግ ባይኖራቸው

ውሃ አጠፋቸው ለሁዋላ አላስቀራቸውም ፡

ከእነርሱ ጋር ያላበረ ህግን ጠባቂ ኖህ ግን

የጥፋት ውሃ እንዳያጠፋው መርከብን ሰራ ፤

ዳግመኛም የሚጠጡት

ውሃ መራራ የሆነባቸው ሰዎች በሰማርያ ነበሩ ።

ሰማያዊ (የሰማይ) ህግ ግን ምድርን ቢጎበኝ

የባህር ውሃ ወተትንና ማርን ሆነች ፤

ባለህግ አምላክ ግን ባህርን ቢረግጥ

የባህር ውሃ የሸሸ ሆነ ፡ የበደልም መርከብ የተሰበረ ሆነ ።

ምስጢር

አንድ አዲስ ቤት ተሰርቶ መዝጊያ ካልገባለትና አጥርም ካልታጠረ ለት መዝጊያና አጥርም ቢኖሩት ጠባቂ ከሌለው በውስጡ ያለው ንብረት ከሌባ አይድንም ። የተሰራላቸውን ህግ ያልጠበቁ ሰብእ ትካት (የቀድሞ

ሰዎች) ም በጥፋት ውሃ ሲደመሰሱ ህግ ጠባቂ ናህ ከጥፋት ውሃ ዳነ ።
የሰማርያም ሰዎች ህግን ቢጠሉና የህግን ባለቤት ቢያማርሩ የሚጠጡት
ውሃ ጥምን በማርካት ፈንታ ምክንትንና ደዌን የሚፈጥር ሆነባቸው ።

ሹም ሽር ሲደረግ የላዩ ወደታች የታቹ ወደላይ እንደሚሆኑ ሰማያዊ
አምላክ እግዚአብሄር ወልድም ምድራዊውን ስጋ ሲለብስ ፡ ውሃ ማጥፋቱ
ቀረና ወተትንና ማርን ሆነ ። ሽፍታ ከገዥ ፊት እንደሚሸሽ የዮርዳኖስም
ውሃ ስፍራውን ለቀቀ ፡ መርከብ በማእበል ሞገድ እንደሚሰበር በዮርዳኖስ
ውስጥም የነበረው የአዳምና የሄዋን የእዳ ደብዳቤ በእ.የሱስ ክርስቶስ
እግር በተረገጠ ጊዜ ተደመሰሰ ይላሉ ባለቅኔው (ዘፍጥ. 7 ፡ 1—23 ።
ዘፀአ. 15 ፡ 22—26 2ኛገ. 2 ፡ 19—22 ። ማቴ. 3፡ 13) ።

150. መወደስ (888) አ

ዘሮብዓም (መልአክ ፀሃይ)

መርጡለ ማርያም ለምንት ወሲዶትኪ
እምከመ ውሉደኪ እልፈ ዐይንኪ ኢነጸረ
ወእምከመ የዋህ ልብኪ ሴስዮተ እሉ ኢሠምረ
ሆላ ጥቀ ለዘፀንሱቶ
ተዐውድ ሎቱ ዘቤቴል አድባረ ፤
መንፈቀ ሥጋሁ ድጎረ ወፈረ
ምስሌሃ ይሴሰይ ዘአድባረ ቤቴል ሣዕረ ።
ወተዐቅብ ዕጉሊሃ እንዘ ኢትኔጽር ድጎረ
ሰገኖ ዜማ ብካያ ኤርምያስ ዘተምሀረ ፤
እስመ እመ ትኔጽር ባዕደ ወታስተሐይጽ ነኪረ
ከመ ለከንቱ ፃማ ሰገኖ መጽሐፍ ተናገረ ።

ትርጉም

እልፍ ልጆችሽን አይንሽ ካላየ
ገር ልብሽም እነዚህን መመገብን ካልወደደ
መርጡለ ማርያም! መውለድሽ ለምን ነው?
ዋሊያ እንኳን ለፀነሰችው
የቤቴል ተራራዎችን ትዞራለች፤
የስጋው እኩሌታ ከተሰራ በሁዋላ
የቤቴል ተራራዎች ሳርን ከርሷ ጋር አብሮ ይበላ ዘንድ።

የልቅሶዋ ድምፅን ኤርምያስ የተማረ ሰጎንም
ወደሁዋላ ሳትመለከት ገላግልቷን(ግልገሎቿን) ትጠብቃለች፤
ባእድን ብታይና ሌላንም ብተመለከት
የሰጎን ድካም ለብላሽ እንደሆነ መጽሃፍ ተናግሯልና።

ምስጢር

እናት ወልዳ ልጆቿን ካላበላችና ካላለበሰች መውለዷ መውለድ
አይባልም። በጎጃም ክፍለ ሀገር የምትገኘው መርጡለ ማርያም አገልጋ
ዮቿ የሆኑትን ካህናት ካልጠበቀቻቸው በካህናት መገልገልዋ ለመቸ
ሊሆን ነው? ዋሊያ እንኳን በአቅሟ የፀነሰችው ፅንሰ ሲወለድ እኩል
አካሉ ወጥቶ፤ እኩል አካሉም በማህፀኗ ውስጥ እንዳለ ምግቡን ወደሚያገ
ኝበት ትሄድለታለች። መርጡለ ማርያምስ ከዋሊያ ታንሳለችን? ለምን
ካህናትዋን አትመግባቸውም? ለምንስ ከመቅሰፍት አታድናቸውም?
ይላሉ ባለቅኔው።

ሰጎን ግልገሎቿ በህይወት እንዲኖሩላት አስባ እንቁላሏን በትኩረት
ትመለከተዋለች። መርጡለ ማርያምስ ካህናትዋን ለምን በእንክብካቤ
አትይዛቸውም? በማለት ባለቅኔው በመርጡለ ማርያም ገዳም የኖሩ
ካህናት “ የተከፋ ተደፋ ” እንዲሉ በሞት በመቀሰፋቸው የተሰማቸውን
አዘን በቅኔያቸው ገልጠዋል።

ታሪክ

የመልአክ ፀሃይ ሮብእም የትውልድ ቦታ መርጡለ ማርያም ነው።
መልአክ ፀሃይ ሮብእም ተሾመው ከሚኖሩበት ከጎንደር ወደሸዋ ሲሄዱ
ወደትውልድ አገራቸው ወደ መርጡለ ማርያም ደረሱ። በደብሩ ቀድሞ
ከሚያውቋቸው ሽማግሌዎች ሊቃውንት ሌላ ወጣቶች ሊቃውንት
ተጨምረው አገኙና በጣም ተደሰቱ። ደስታቸውንም ለመግለጥ “
ናስተሐምም ንስተይ ማየ ፈለግኪ፤ የወንዝሽን ውሃ እንጠጣ ዘንድ
እንተጋለን” የሚል ቅኔ ተቀኝተው ጉዟቸውን ወደሸዋ ቀጠሉ።

ከሸዋ ሲመለሱ ወደመርጡለ ማርያም ቢሄዱ እነዚያ ያዩአቸው
ሊቃውንት ሁሉ አልቀው ስላገኙ ይህን የሐዘን መግለጫ ቅኔ ተቀኝተ
ዋል። ሊቃውንቱም ያለቁት በክፉ ቀን ራብና ራቡም ባስከተለው በሽታ
እንደሆነ ይተረካል።

151 መወደስ (270) ን

ንጉሠ እስራኤል ሆሎሙ እግዚአብሔር
ዘወሀቡክ ኪሩቤል ቃለ ቅዳሴ መዓረ
ወዘባንክ አሥረዐ ጥብጣቢ ሕዋሳት ፀጉረ!
ጢስ ብእሲ ዘዕጣን አንጸረ
ንዋዩ መስቀልክ ዘተቀብረ፡
እሌኒ ንግሥት እመ ንሠሠቶ ድጎረ ።
ኢይሑርሂ ፍና አጥፍኦ ደቂቀ አዳም አብትረ
ውስተ ቀራንዮ ቤተ አግዓዘ እመ ቦኦ ወንደረ
በዕለተ ዐርብ ቀድሐ ማዩ ደመ አካል ቈረረ
ስቅለትክ ባሕታዊ ሰንበተ ዘአክበረ።

ትርጉም

ኪሩቤል የምስጋና ቃል መእርን የሰጡህ፡
ጀርባህም የሰውነቶች ግርፋት /ጠጉርን ያበቀለ
ዑሎች እስራኤል ንጉስ /እግዚአብሔር!
ንግስት እሌኒ በሁዋላ
ብትፈልገው የተቀበረ
መስቀልህ/ገንዘብን የእጣን ጢስ ሰው አመለከተ።
ወገኖች/የአዳም ልጆችን ማጥፋት መንገድን እንዳይሄድም
በጌታ ቤት/ ቀራንዮ በገባና ባደረ ጊዜ
ሰንበትን ያክበረ ስቅለት/ባህታዊ
በእርብ ቀን ቀዝቃዛ የአካል ደም/ውሃን ቀዳ።

ምስጢር

የጥንት ገበሬዎች ለመንግስት ማር ይገብሩ ነበር። ኪሩቤልም
ለክርስቶስ የምስጋና ቃልን ያሰሙታል። ብርድና ሙቀት የሚፈራረቁበት
የሰው አካል ጠጉር እንደሚያበቅል የክርስቶስ ጀርባም ግርፋትን ተቀ
በለ። ብር ሲቀበር ያየ ሰውም ብሩ የተቀበረበትን ቦታ እንደሚያሳይ እሌኒ
ያስጠሰችው የእጣን ጢስም የተቀበረውን የክርስቶስን መስቀል አመለ
ከተ። የጠፋውን ገንዘብ ባለቤቱ እንደምትፈልገው እሌኒ የተባለችው

ንግስት መስቀሉን አስፈለገች (ሰንክ-መስከረም 17)።

ሰንበትን አክባሪ ባህታዊው በሰንበት ቀን መንገድ እንደማይሄድና
ለእሁድና ለቅዳሜ የሚሆነውን ውሃ በእርብ ቀን እንደሚቀዳ ክርስቶስም
የአዳም ልጆች እንዳይኮነኑ ደሙን በእርብ ቀን አፈሰሰ። ባህታዊ ሰንበትን
እንደሚያከብር የክርስቶስ ስቅለትም በሰንበት ቀን አልሆነም ይላሉ
ባለቅኔው።

152 መወደስ (273)ን

ዘዘዮሐንስ (አለቃ)

በአሠረ ማይ የሐውር መልአክ አድጎኖ
በዕለተ ገብረ ፀብኦ ከመ ያስተንፍር ፀረ፡
እስመ በኤርትራ ከረዩ መቃብረ ፈርዖን ባሕረ
ወእንበለ ደዌ ውስተ ባሕር ቀበረ
ንጉሠ ምድረ ግብጽ ወሐራሁ
ለዐይነ ሙሴ ነቢይ ከመ ይክስት ተአምረ።
ለሞትሂ ወመቃብር እመ አስተፋጠነ እግረ
ፈርዖን በኤርትራ ደዌሁ ኢየሐመረ።
እስመ ያረውዖ ለፈርዖን እምነ ሀገር ሀገረ
ተግሣጽ መልአክ ደዌ መከራ በርእሱ እኑተ ንደረ ።

ትርጉም

የማዳን መልአክ በውሃ መንገድ ይሄዳል፡
ጠብን በአደረገ ቀን ጠላትን ያሳፍር ዘንድ፡
የፈርዖን መቃብር/ባህርን በኤርትራ ቆፍሯልና።
ለነቢይ ሙሴ አይንም ተአምርን ይገልጥ ዘንድ፡
የግብፅ ምድር ንጉስንና
ወታደሮቹንም ያለደዌ በባህር ውስጥ ቀብሯልና።
ለሞትና ለመቃብርም እግርን በአፋጠነ ጊዜ
ፈርዖን በኤርትራ በሽታውን አላወቀም፡
በራሱ ያደረ የመልአክ ቁጣ! የመከራ ደዌ
ፈርዖንን ከአገር ወደአገር ያደጠዋልና።

ምስጢር

እንደ ባላጋራ ያለው ሰው በድብቅ ይሄዳል። መልአኩ ቅዱስ ሚካኤልም የግብፅን ሰዎች በመከራ ሊመታ ሲያስብ ሃይሉን በውሃ ስም አደረገ። የሚች ወገንም መቃብር እንደሚቆፍር ሚካኤል የኤርትራን ባህር እንደመቃብር አደረገው። በተቆፈረው መቃብር ሙትን እንደመቅ በር ሚካኤልም ፈርአንን ከነሰራዊቱ በኤርትራ ባህር አሰጠው። የሙቱን መቃብር በቀብር ላይ ላልነበሩ ዘመዶቹ በቀብር ላይ የነበሩ ጎረቤቶች እንደሚያሳዩ ሚካኤል የኤርትራን ባህር የመክፈል ተአምርን ለሙሴ ገለጠ ይላሉ ባለቅኔው (ዘፀአ.14:1— 21)።

153 መወደስ ስ

ዘኪዳናት ወልደ ፍፋኤል (መምህር፣ ዘጽላሎ)

ሰብአ ተመክሮ ኢይፍቅድ ነቢረ ሀገሩ
ወምስለ ድኩማን ኢይስተይ ንብረተ ሀገሩ ማገበረ
እስመ በይነ ርስቶሙ ሳሌም ዘረሰይዎ ማገደረ
ዳዊት ወሠራዊቱ
ዶዱ ነዋ እምሀገር ሀገረ
እስከ ኅጥኡ ምስዋረ፣
ወፍኖተ ሳሌም ጸሩ ዘኢይትከሀል ኅሣረ።
ድገረ ለብሰሂ በጊዜ ጸብፅ ፍቅረ ሀወደ ወይን ፀምረ
ናቡቱ በዓለ ርስት ውስተ ብሔረ ባዕድ ዘኢሐረ
በዐዐደ ወይኑ መድሎት አመ ተለቅሐ ነውረ
አትረፈ ተዋርዶ ወአስተዳለወ መቃብረ።

ትርጉም

የመመካት ሰው በሃገሩ መኖርን አይውደድ።
ከደካሞችም ጋር የሃገሩ መኖር /ማህበርን አይጠጣ።
ማደሪያን ስላደረጓት ስለ ርስታቸው/ሳሌም
ዳዊትና ሰራዊቱ
መሸሽጊያን እስካጡ ድረስ
ከሃገር ወደ ሃገር እነሆ ዘረዋልና።
የማይቻል አሳርንም በሳሌም መንገድ ተሸከመዋልና።

በጠብ ጊዜም የወይን ቦታ ፍቅር/ግምጃን ከለበሰ በሁዋላ
ወደባእድ ሃገር ያልሄደ ባለርስት/ናቡቱ
በወይኑ ቦታ/ሚዛን ነውርን በተበደረ ጊዜ
መዋረድን አተረፈ፤ መቃብርንም አዘጋጀ።

ምስጢር

የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ቤተ ክርስቲያን በቀኖና ወስና ከምታከብራ
ቸው ቅዱሳን መካከል በአንዱ ስም ማህበር የሚጠጡ ምእመናን
በሃብታቸው መጠንና በየታ የተመደቡ እንደሆኑ፣ ትምክህተኛ ሰውም
ከደካሞች ወገኖቹ ጋር በአገሩ መኖርን አይፍቀድ። ምክንያቱም በአገራ
ቸው በኢየሩሳሌም የተነሳ የእስራኤል ንጉስ የነበረው ዳዊትና ሰራዊቱ
ከፍተኛ ችግር ደርሶባቸዋል።

በትውልድ አገሩ የሚኖር የመሬት ከበርቱ በጦርነት ጊዜ በወርቅ
የተጎበጎበ ለምዱን ደርቦ እንደሚዋጋና በሰላምም ጊዜ ምርጥ ምርጥ
ልብሱን ለብሶ የሃብቱን አያያዝ እንደሚቆጣጠር፣ ናቡቱም የወይን ተክል
ቦታውን ለእስራኤል ንጉስ ለአክኦብ ሚስት ለኤልዛቤል አልሰጥም
ማለቱ እንደነውር ተቆጥሮበት በሞት ተቀጥቷልና “ ሰው በሀገሩ መኖርን
አይፍቀድ” ይላሉ ባለቅኔው (1 ነገሱ.20: 17-26 ። 22:34-38)።

154 ሕንጻሃ(275)ገ

ሚካኤል መልአክ ለዘለፉ አይሁድ አንበረ
እብነ ሆሣዕና ዘመና ኅሞረ።

ትርጉም

የመና መስፈሪያ/የሆሳዕና ድንጋይን
መልአክ ሚካኤል ለአይሁድ ዘለፉ አኖረ ።

ምስጢር

ቅዱስ ሚካኤል በጎሞር (በመና መስፈሪያ ቁና) የተሰፈረ መናን
ለእስራኤል ሲመግባቸው እንደርሱ ፈጣሪውን ያመሰገነ ድንጋይ ለእስራ
ኤል ልጆች ለአይሁድ መፈራረጃን ሆነባቸው። ምክንያቱም አእምሮ
ግእዛን (የተፈጥሮ እውቀት) የሌለው ድንጋይ በሆሳእና እለት ሲያመሰግን

እነርሱ(አይሁድ) ስላላመሰገኑ ነው ማለት በቅኔው ተመስጥሯል።

155 ግእዝ ዕጣነ ሞገር (274)ጎ

ተክለ ሃይማኖት ጸድቅ

ምሳሌ ዜአሁ ለኤሳው ወምሳሌ ያዕቆብ ኢደመረ፤
እስመ ከመ ይጽልዎ ጽልዐ ወከመ ያፍቅሮ አፍቀረ
ለእግዚአብሔር ሕያው ዘበኢተፈጥሮ ፈጠረ
ላዕለ ባሕር ወላዕለ እሳት እሳተ ወባሕረ።

አሠረ ንጉሥ

አ ኢዮአስ ነጋሢ ፈረስከ ዘተአስረ
በሐብረ ረዋጺ ነፋስ ሐዊረ ኢሐዊር ኢሐረ
ወረዋጸ አረዋጸ እግር ኢዮብደረ ።

ትርጉም

ጻድቅ ተክለ ሃይማኖት
የኤሳውን ምሳሌና የያእቆብን ምሳሌ አንድ አላደረገም፤
እሳትን በባህር ላይ ባህርንም በእሳት ላይ
ያለተፈጥሮ ለፈጠረ ለሀያው እግዚአብሄር
እንደሚጠላው ጠልቷልና፤ እንደሚወደውም ወዷልና።

አሰረ ንጉስ

ንጉስ ኢዮአስ ሆይ! በሯጭ ነፋስ ገመድ
የታሰረ ፈረስህ ያለመሄድ መሄድን አልሄደም፤
የእግር ያለመሮጥ መሮጥንም አልመረጠም።

ምስጢር

ብልህ መንገደኛ በመንታ መንገድ ላይ ጊዜው ሲመሽበት ወደመን
ደር የሚያደርሰውን መንገድ ይዞ ይሄድና በአንድ ሰው ቤት ያድራል።
ጻድቅ ተክለ ሃይማኖትም እንደኤሳው መጣላትን ጠልተው እንደያእቆብ
መወደድን ስለመረጠ፤ አለምን ንቀው ለአንድ አምላክ ብቻ ስላደሩ
እንደያእቆብ መወደድን አተረፉ እንጂ እንደኤሳው መጠላትን አላተረ
ፉም።

በገመድ የታሰረ ፈረስ ሊፈረጥጥ አይችልም። እንዲሁም በንጉደር
ከተማ የነገሱት የአጼ ኢዮአስ ፈረስ በነፋስ ታሰረ በማለት ፈረሳቸው
እንደነፋስ ፈጣን መሆኑን ባለቅኔው ገልጠዋል (ሮሜ.9:10—13)።

ታሪክ

በልጅነቱ በንጉደር የነገሰው የኢትዮጵያ ንጉስ አጼ ኢዮአስ በጦር
ነት የእርሱ ወገኖች በመሸነፋቸው ተማረከ። አጼ ኢዮአስ ተማርኮ
በሄደበት አገር ከንጉሱና ከመኳንንቱ ልጆች ጋር ፈረስ ግልቢያ ሲጫወት
“ ወደ አገሩ ሲጋልብ መጣ መጣ ወደእነርሱ ሲጋልብ ሂደ ሂደ” እንዲሉ
በቅድሚያ ለልጆች አስጠና። ከዚህ በሁዋላ ከእለታት በአንዱ ቀን
በድንጉላ ፈረስ ላይ ተቀምጦ ሽምጥ ሲጋልብ ፈረሱ እንደነፋስ ሽው ብሎ
አገሩ አግብቶታል ተብሎ በቃል ይተረካል። ስለዚህም ባለቅኔው “
ፈረስከ ዘተአስረ በሐብለ ረዋጺ ነፋስ፤ በሯጭ ነፋስ ገመድ የታሰረ
ፈረስህ” ብለዋል።

156 ሥላሴ (929)አ

ዘቃማ (አባ)

አሐዱ ንጉሥ ይቤሎሙ
ሶበ ዐበዩ መጸአ
ለምሳሌ እለ ተዐሥሩ
ነዳያነ ወምስኪናነ ጸውዑ ወሐሩ፤
ወሐዊሮሙ ረከቡ በጽጌ ክልኤቲ ሀገሩ
ቶማስሃ እደ ዘመተሩ
ወተክለ ሃይማኖት ምስኪነ ዘተሰብረ እግሩ
ውስተ ጽርሐ በዐለ ይግበሩ።

ትርጉም

ለምሳሌ የታደሙት
መምጣትን እምቢ
ባሉ ጊዜ አንድ ንጉስ ሂዱና
ችግረኞችንና መፃተኞችን ጥሩ አላቸው።
ሂደውም በሁለተኛይቱ አገሩ ጥገ
እጁን የቆረጠውን ቶማስን

እግር የተሰበረ ተክለ ሃይማኖት/ምስኪንን አገኙ፤
በአዳራሹ ውስጥ በአልን ያደርጉ ዘንድ።

ምስጢር

አንድ ንጉስ ለልጁ ሰርግ አሰርጎ የታደሙትን ወደሰርጉ ይጠፋ
ዘንድ አሽከሮቹን ቢልካቸው እድምተኞቹ ለሰርጉ ግብጥ ፈቃደኞች
አልሆኑም። ከዚህም የተነሳ ድግሱ ተዘጋጅቶ ሳይበላ እንዳይቀር አሽከ
ሮቹ ችግረኞችንና ምዕተኞችን እንዲሰበስቡ አደረገ ። ሃጢአተኞች
ሰዎች ወደአምላክ እንመለስም ቢሉ ሰውንና እግዚአብሔርን ለማገናኘት
ቶማስ መርአስ በሚባል አገር፤ ተክለ ሃይማኖትም በኢትዮጵያ ሰበኩ።
በዚያም ጊዜ የቶማስ እግሮች በከሃዲዎች ሰይፍ ተቆረጡ፤ የተክለ
ሃይማኖትም እግር በፀሎት ቁመት ብዛት ተሰበረ በማለት ባለቅኔው
ቅኔያቸውን አመስጥረዋል።

ታሪኩ በአንደኛው መጽሃፍ በገፅ 77 ተተርጎሟል።

157 ሥላሴ (933) አ

ዓለም በጊዜሁ ብሔረ ባዕዳን የሐውር
ወከማሆሙ ይክውን ለባዕዳኒሁ በግብሩ
ለዝኒ ክዋኔ እምዕሙቅ ምስጢሩ
ገብረ መንፈስ ቅዱስ ኢወዕኦ ለእመ ወዕኦ እምድሩ
እስመ ለአናብስት ዘይጥገሩ
አርአያ ማገደሮሙ ኮነ ማገደሩ
ወጸጉሮሙ ተመሰለ ጸጉሩ።

ትርጉም

አለም በጊዜው
ወደባእዶች (ሌሎች) አገር ይሄዳል ፡
በስራውም እንደባእዶቹ ይሆናል ።
ከዚህም ሁኔታ ጥልቅ ምስጢር
ከምድሩ እንደወጣ ገብረ መንፈስ ቅዱስ አልወጣም ፡
ማደሪያው እንደሚያገሱ
አንበሶች ማደሪያ ይሆናል ፡
ጠጉሩም ጠጉራቸውን ተመስሏልና ።

ምስጢር

ሰው ኑሮውን ይመስላል እንዲሉ “ወደባእድ አገር ብትሄድ
እንደእነርሱ ሁን” እንደተባለው በባእድ አገር የሚኖር ሰው ሁሉ
የሚኖርበትን አገር ሰዎች መስሎ መኖር ይገባዋል ። አቡነ ገብረ መንፈስ
ቅዱስ ከትውልድ አገራቸው ከግብፅ ወጥተው ከዘመድ ተለይተው
በኢትዮጵያ ገዳማት ሲኖሩ አኗኗራቸው በሚኖሩበት ጫካ ውስጥ ከሚኖሩ
አራዊት ልማድ አልወጣም ፡ እንደ አራዊት ጫካውን ማደሪያ ፡
ጠጉራቸውንም ልብስ አደረጉ በማለት የቅኔው ደራሲ የፃድቁን ሃይማኖት
ታዊ ገድል በቅኔያቸው ገልጠዋል ።

ታሪኩ በአንደኛው መፅሀፍ በገጽ 75 ተተርጎሟል ።

158 መወደስ (962) አ

ዘወልደ መስቀል (አለቃ ፡ ዘዑርኤል)

ለእመ ትእዛዝ ወዕኦ እምገብ ደመና
ቁዕለ ዕፀ ገዳም ዓለም ይጸሐፍ በብብሔሩ
ይቡሳነ ቁጽል ዕፀው ምሕረተ ዚአሁ አንከሩ ፤
እስመ ጽድቅ ቃሉ ወእሙን ነገሩ ፡
ወበይነ ዘወለደ ነጠብጣብ
ጸወርተ አእባን አፍላግ በዐለ ይገብሩ ።
ድቡረሂ ለእመ ቀብዖ ለዘተወልደ ዕውሩ
ሰብአ ዐይን ሐመልማል ሰገደ ታሕተ እግሩ ፡
ለእግዚአ ገናም ክረምት ዘዲበ ኢዮር መንበሩ
እስመ እንዘ ማይ ጠፈረ ቤቱ ደመና መንኲራኩሩ ።

ትርጉም

የዱር እንጨት ቅጠል/ሰው በያገሩ
እንዲቆጠር ከደመና ዘንድ ትእዛዝ ቢወጣ
ቅጠላቸው የደረቀ እንጨቶች ምህረቱን አደነቁ ፤
ቃሉ እውነት ነውና ነገሩም የታመነ ነውና ፡
ነጠብጣብንም ስለወለደ
ድንጋዮችን ተሸካሚዎች ወንዞች በአልን ያደርጋሉ ።
እውር ሆኖ የተወለደውንም ጭቃን ቢቀባው

አይናማ/ልምላሜ ከእግሩ በታች ሰገደ ፤
መቀመጫው በሰማይ ላይ የሆነ የዝናብ ጌታ/ክረምት
የቤቱ ጣሪያ ውሃ ሲሆን ፣ ደመና መንኲራኩሩ ነውና ።

ምስጢር

በግዛቱ ውስጥ የሚኖረው ሰው ሁሉ እንዲቆጠርና እንዲመዘገብ ከሮሙ ንጉስ ነገስት ከአውግስጦስ ቄሳር ትእዛዝ እንደ ተሰጠ የዱር እንጨት ሁሉ ከደመና በሚዘንበው ዝናብ ለመለመ ፣ ቅጠሉም ተንሰ ራፋ። የክርስቶስን ምህረት ምእመናን እንደሚያደንቁ በበጋ ጠውልገው የነበሩት እንጨቶች የደመናን ዝናብ ተስፋ አደረጉ ። ኢየሱስ ክርስቶስ የማያደርገውን እንደማይናገርና የተናገረውንም እንደማያስቀር ሁሉ የክረምት ደመና ከዳመና አያብልም ዝናብ ያዘንባል ።

ከእግዚአብሔር አብም ስለተወለደው ስለእግዚአብሔር ወልድ ምእ መናንና ካህናት በአልን እንደሚያከብሩ ደመናም ዝናብን ሲያዘንብ ወንዞች ሞልተው ድንጋዮችን ያጥረገርጋሉ ። ኢየሱስ ክርስቶስ እውር ሆኖ የተወለደውን ጭቃ ቀብቶ አይን ሲፈጥርለት ከእግሩ ስር እንደሰገደ ለት ድፍኑን ደረቅ መሬት ዝናቡ ሲያጨቀየው ልምላሜ ያላቸው እወዋት አትክልትና አዝርእት ሁሉ አደጉ ። አምላክ በሰማይ እንዳለና ጣሪያው ውሃማ መንኲራኩሩም ደመና እንደሆነ በክረምትም ደመና በሰማይ ያገረመርማል ውሃውንም ያዘንባል ይላሉ ባለቅኔው ።

159 መወደስ (941) አ

ዘበቃ (ቄሰ ገበዝ ፣ ዘጎንጅ)

ወለስቱ አብያት ዘላዕለ ታቦር

ድጎረ በሕሊና ተሐንፀ ተነሥቱ ወተመዝበሩ ፡

መሠረተ ከጥሩ ጴጥሮስ እመ ኢጳንዐ እምድሩ

ክልኤቱ ያዕቆብ ወዮሐንስ

አዕማደ ምስጢር አኮኑ ተሰብሩ ፡

ወዘታሕተ ጠፈር ሠረገላሁ

እስመ ወሰደ ኤልያስ ዘኢየሐውር በእግሩ ።

አዘዘሙሂ ወልደ ባሕርይ ለዘኅለፉ ወሐሩ

በታቦር ዘተገብረ ለአብያጺሁ ኢይንግሩ ፡

እስመ ጽዋዐ ሞት ደገመ ወልደ እንበረም ፍቁሩ

እንዘ አሐደ ኢይጥዕም ኤልያስ በሀገሩ ።

ትርጉም

በታቦር ላይ ሶስት ቤቶች
በአሳብ ከተሰሩ በሁዋላ ፈረሱና ተመዘበሩ ፡
የአለት መሰረት የሆነ ጴጥሮስ አካቶ ሳይፀና
ሁለቱ ያእቆብና ዮሃንስ
የምስጢር ምስሶዎች ተሰብረዋልና ፡
ከጠፈር በታች ያለውን ሰረገላውንም
በእግሩ የማይሄድ ኤልያስ ወስዷልና ።
በታቦር የተደረገውን ለንደኞቻቸው እንዳይነግሩ
ያለፉትንና የሄዱትንም የባህርይ ልጅ አዘዛቸው ፡
ኤልያስ በአገሩ አንድ ሳይቀምስ
ወዳጁ የእንበረም ልጅ መጠጥ/ሞትን ደግሟልና ።

ምስጢር

መሰረታቸው ያልጠና ቤቶች ከተሰሩ በሁዋላ ምስሶዎቻቸው ከመሰበራቸው የተነሳ ይፈርሳሉ ፤ ሊቀ ሃዋርያት ጴጥሮስም በደብረ ታቦር እንዲሰሩ የተመኛቸው ሶስት ቤቶች ታስበው ሳይሰሩ ቀሩ ። መሰረት የተባለው ቅዱስ ጴጥሮስና አእማድ የተባሉ ያእቆብና ዮሃንስም ከመለኮት ግርማ የተነሳ ወደቁ ። ቤቶቹ ሲፈርሱ ጎረቤት በውስጣቸው ያለውን እቃ እንደሚያወጣ ነቢይ ኤልያስም በሰረገላው ሆኖ ወደነበረበት ቦታ ተመለሰ ።

እንዲሁም አንድ ዋንጫ ሳይቀምስ ሌላው ሁለት ዋንጫ ሲጠጣ “ይህስ ጉድ ነው” እንደሚባል ፡ አንድ ጊዜ ካልሞተ ነቢይ ኤልያስ ጋር የተናገረ ከመቃብር የወጣው ሟቹ ነቢይ ሙሴ ወደነበረበት መቃብር ተመለሰ በማለት ባለቅኔው አመስጥረዋል (ማቴ.17) ።

160 መወደስ (947) አ

ዘውብሽት (ቄሰ ገበዝ)

ሕማም ወሞት ነገሥተ ሙስና

ሥጋ ምግብሙ ወእንበለ ሥጋ ኢየጎድሩ ፡

መልዕልተ ነሱ ዓለም ገበ ተልዕሉ ወከብሩ

ለበሊዐ ስጋ አኮኑ ተፈጥሩ ።
ወለግብርተ ሥቃይ መቃብራት
ትራፋቲሆሙ በልዑ እንዘ እምኔሆሙ ይደገሩ ፤
እግዚአሙረ በከመ ይቤ ትእዛዝ እግዚእ ይግቡሩ
እምሀገር ውስተ ሀገር ለአጥፍአ ሀገር የሐውሩ ፤
ወኩሎ ዓለመ እንዘ ይኔጽሩ
ምዕረ ይቀሥፉ ወምዕረ ይመትሩ ።

ትርጉም

ህግምና ሞት/የጥፋት ነገስታት
ምግባቸው ስጋ ነው ያለስጋም አያድሩም ፤
በአለም ሁሉ ላይ ከፍ ካሉና ከከበሩ ዘንድ
ስጋ ለመብላት ተፈጥረዋልና ።
የሰቃይ አገልጋዮች/መቃብሮችም
ከእነርሱ ወደሁዋላ ብለው ትራፊዎቻቸውን በሉ ፤
ጌታቸውም እንዳለ የጌታን ትእዛዝ ይሰሩ ዘንድ
ከአገር ወደአገር ለማጥፋት ይሄዳሉ ፤
አለምን ሁሉም እያዩ
አንድ ጊዜ ይገርፋሉ ፤ አንድ ጊዜም ይቆርጣሉ ።

ም ሰ ጢር

ለስጋ መብል የታደሉ ነገስታት ያለ ስጋ መብል አያድሩም ።
ለጥፋት የተዘጋጁ ህግምና ሞትም ስጋውያኑን እንጂ መንፈሳውያኑን
(መላእክትንና እግዚአብሔርን) አያገኛቸውም ። ደግሞ በሰቃይ የሚኖሩ
የነገስታት አገልጋዮች ጌታቸው ከበሉ በሁዋላ ትራፊዎቻቸውን እንደ
ሚበሉ መቃብሮችም ከህግምና ከሞት በሁዋላ የሞቱ ሰዎች በድኖችን
አፈረሱና አበሰቡ ።

አሽከሮች ጌታቸው ያዘዛቸውን እንደሚፈፀሙ ህግም ፡ ሞትና
መቃብርም የማይፈቱትና ባዶ የማያደርጉት ቤት የለም በማለት ስጋ
የለበሰ ሁሉ ከሞት የማይቀር መሆኑን ባለቅኔው ያስረዳሉ ።

161 መወደስ (950) አ
ዘለማ ኃይሉ (አለቃ)

ዲበ በዐለ ቤት ዐቢይ ሆሳዕና ሆሎ
ገባእተ ጽባሕ ኪሩቤል ብዙኅ አንጐርጐሩ
ወሕገ ተኅጥእ እምዮናስ ከመ ይጠይቁ ሐፋ
እስመ ለአእዱግ ገባእተ ሠርክ
ምስሌሆሙ አስተዓረዮሙ ኪያሁ ይጹሩ
አእዱግስ እለ ተድገሩ
በገጽ ገጸ ምስለ ኪሩባዊ ኢይትናጸሩ ።
አእባንሰ ለሆሳዕና ተልዕሎቶሙ ይንግሩ
በላዕለ አይሁድ ለተመክሖ ከመ አናብስት ይጥገሩ ፤
ለዘርገበ ዮሴፍ አምጣን ምሕረተ ገብሩ ፤
ወለእለ ደምፁ ሕዝበ ሙሴ መዓተ ያቄርሩ ።

ትርጉም

በታላቅ ባለቤት/የሁሉ ሆሳእና ላይ
የጧት ምንደኞች ኪሩቤል ብዙ አጎረመረሙ
የመኮብለል ህግንም ከዮናስ ይረዱ ዘንድ ሄዱ ፤
አሁኖች/የምሽት ምንደኞችን
ከእነርሱ ጋር አስተካክሏቸዋልና ።
እርሱን ይሸከሙ ዘንድ

ወደሁዋላ ያሉ አሁኖች ግን ከኪሩቤል ጋር ፊት ለፊት አይተያዩም ።
ድንጋዮችንም! ታላቅነታቸውን ለሆሳእና ይናገሩ ዘንድ
በአይሁድ ላይ ለመመካት እንደ አንበሶች ይመኸሉ ፤
ለተራበ ዮሴፍ ምህረትን አድርገዋልና ፤
ለተጠሙ የሙሴ ወገኖችም ቁጣ/ጥማቸውን ያቀዘቅዛሉና ።

ም ሰ ጢር

ከጥዋቱ አንድ ሰአት ጀምረው ሙሉ ቀን የሰሩትንና ከቀኑ አስራ
አንድ ሰዓት ጀምረው የሰሩትን የቀን ሙያተኞች በደመወዝ ያስተካክላ
ቸው አንድ ሃብታምን ቀዳሚዎቹ ሰራተኞች እንደተቃወሙት ፡ ሆሳእና
የሚባል የክርስቶስን ዙፋን ተሸክመው የሚኖሩ አራቱ ኪሩቤልንና

አሁኖችን ሆላኢናን በመሸከም ማስተካከል ከሰዎች ይልቅ የመላእክትን ክብር በማሳነስ ነው ። ዮናስ ከእግዚአብሔር ኮብልሎ ሲሄድ የእግዚአብሔር እጅ በአሳ ነባሪ ውጦት እንደያዘው ኪሩቤልም የእግዚአብሔርን ዙፋን ከመሸከም አይወጡም ይላሉ ባለቅኔው ።

በጦር ሜዳ ጀብዱ የሰሩ ወታደሮች በአውደልዳዮች ላይ እየተመኩ እንደሚኖሩ አይሁድ ሆላኢናን ማመስገንን ሲቃወሙ ፣ እእምሮ የሌላቸው ድንጋዮች እንደ መላእክት የሆላኢናን ምስጋና አበረከቱ ። ጀብዱ የሰሩም “እዚህ ገዳይ” በማለት ሙያቸውን እንደሚጠቃቅሱ ድንጋዮች ለዮሴፍ ዳቦ ፣ ለእስራኤል የውሃ መፍለቂያ ሆኑላቸው ፣ ራብና ጥምንም አስወገዱላቸው በማለት ባለቅኔው አመስጥረዋል ።

ታሪክ

ዮሴፍን አባቱ ያእቆብ ለወንድሞቹ ስንቅ እንዲያቀብላቸው ላከው ። ቀድሞ ከነበሩበት ቦታ በጎቻቸውን ወደሌላ ይዘው ሄደው ወንድሞቹን አጣቸው ። ዮሴፍ ወንድሞቹን በመፈለግ ከአንዱ ቦታ ወደሌላው ቦታ ሲንከራተት በጣም ራብውና አዘነ መልእክ በሰው አምሳል መጥቶ “ምን ሆንህ?” አለው ። ዮሴፍም ለመልእክ ችግሩን ነገረው ። “ምነው ከያዘከው ምግብ አትበላምን?” አለው ። “ይህንም አባቱ ለወንድሞችህ ስጥ አለኝ እንጂ መቼ አንተ ብላው አለኝ!” በማለት መለሰለት ። መልእኩም “የአባትህን ህግ የምትጠብቅ ከሆንክስ የአባትህ አምላክ ድንጋዩን ዳቦ ያደርግልሃል!” ሲለው ወዲያውኑ ድንጋዩ ዳቦ ሆኖለት ተመግቧል ይባላል ።

እስራኤል በሙሴ አማካይነት በመልእክ መሪነት ከጎብጦ ወጥተው በምድረ በዳ ሲጓዙ በውሃ ጥም ተጨነቁና ሙሴን ተጣሉት ፣ አንጎራጎራ በት (አጉረመረሙበት) ። ሙሴም ስለህዝቡ ውሃ ጥም ወደ እግዚአብሔር አመለከት ። እግዚአብሔርም የኤርትራን ባህር በከፈለበት በትር የኮራብን አለት ድንጋይ እንዲመታው ሙሴን አዘዘው ። ባትእዛዙም መሰረት ሙሴ አለቱን በበትሩ በመታው ጊዜ ከድንጋዩ ውሃ ፈልቆላቸው የእስራኤል ህዝብ ጠጥተዋል ተብሎ ተጽኖል (ዘፀአ.17:1-7) ።

162 መወደስ (953) አ
ማያተ ብርሃን ቀድሎ እምነቅፀ ገቦክ
አዕይንተ ዕውር ሕዝብ ዘገዳመ ጽልመት ወፈሩ ፤

ወሰገደ ለክ እንዘ ይመጽእ በእግሩ
ሐንካስ እንግዳ ዘርጉቅ ሀገሩ
እግዚአብሔር ካህን ፍትሕ!
ቃላተ ዕውር መጽሐፍ ዘበቃልክ ተነግሩ ።
እስራኤልኒ ሕዝበ ዕሴኒ እለ ኪያክ አፍቀሩ
ኢያሱ ጢስ ዕጣን ጎበ ሐረ የሐውሩ ፣
አኮኑ ተነጥአ ወኢተረክበ እምድሩ
ሙሴ ዕፀ መስቀል ዘተነብአ መቃብሩ ።

ትርጉም

የእውር/መፅሃፍ ቃሎች በቃልህ
የተነገሩ እግዚአብሔር/የፍርድ ካህን !
በዱር /ጨለማ የተሰማሩ የእውር አይኖች/ ህዝቦች
የብርሃንን ውሃዎች ከምንጭ/ወገብህ
ቀዱ ፣ አገሩ የራቀ
እንግዳ/አንካሳም በእግሩ መጥቶ ሰገደልህ ።
አንተን የወደዱ እስራኤል/የእሴኒ ህዝብም
ኢያሱ/የእጣን ጢስ ወደ ሄደበት ይሄዳሉ ፣
መቃብሩ የተሰወረ ሙሴ/የእንጨት መስቀል
ታጥቷልና አካቶም (በፍፁም) አልተገንምና ።

ምስጢር

የገጠር ኗሪዎች ከምንጭ ውሃ እንደሚቀዱ በጨለማ የኖሩ የእውር ሰው አይኖች ከክርስቶስ ጎን ከፈሰሰው ደም ርጭት (መረጨት) የተነሳ የብርሃን ምልክታን (ማየትን) አገኙ ። አገሩ የራቀ እንግዳ በእንግድነት እንዲያሳድረው ለፈለገው ሰው እጅ እንደሚነሳ በክርስቶስ ተአምር የአንካሶች እግሮች ረቱ (ተቃኑ) ። የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ቤተ ክርስቲያን የመፃህፍት ትርጓሜ ሊቃውንት መፃህፍትን በቃል እንደሚተረጉሙ ከክርስቶስም እውር ሆኖ ለተወለደው ሰው አይኖችን ፈጠረለት ፣ ከእውርነት የዳነውም ሰው የምስጋና ቃላትን አሰማ ። እስራኤል መስፍናቸው ኢያሱ ወደ ሄደበት እንደሄዱ የንግስት እሴኒ አሸከሮች የእጣን ጢስ በሰገደለትና በአነፀረበት (በአመለክተበት/በጎልጎታ) ተሰበ

ሰቡ ። እስራኤል ኢየሱስን የተከተሉት መሪያቸው ሙሴ በመታጣቱ እንደሆነም የእጣኑም ጢስ በጎልጎታ የሰገደው የክርስቶስ መስቀል በዚያ ተቀብሮ መኖሩን ለማመልከት ነው ይላሉ ባለቅኔው ።

ኢየሱስ ክርስቶስ የተሰቀለበት መስቀል የእውርን አይን ከማብራቱ፣ ድውይንም ከመፈወሱ የተነሳ አይሁድ ቀንተው በጎልጎታ ቀበሩት ይባላል ። ህዝቡም በነፍስ ወከፍ (አንድ በአንድ) የየቤቱን ጥራጊ በመቃብሩ ላይ እንዲጥሉበት ታዘዙና ፈፀሙበት ። ስለዚህ በመቃብሩ ላይ የተቆለለው ጥራጊ በቀን ብዛት አደገና ኮረብታ ሆነ ፤ የመስቀል መቃብርም እንደሆነ ሊታወቅ አልቻለም ። የሮማው ንጉስ ነገስት የቆስጠንጢኖስ እናት ንግስት እሌኒ ክርስትናን ከተቀበለች በሁዋላ ኢየሱስ ክርስቶስ የተሰቀለበት መስቀል በመጥፋቱ ታዝንና ትቆረቆር ነበር ። በክርስቶስ ካላመነው ከሮሙ ንጉስ ከቁንስጣ የወለደችውን ቆስጠንጢኖስን እግዚአብሔር ለክርስትና ሃይማኖት ቢያበቃላት መስቀሉን ልትፈልግ ተሳለች ። ባሏም ሲሞት ልጇ የክርስትና ሃይማኖትን ተቀብሎ ነገሰላትና በስእሊቷ መሰረት መስቀሉን ለመፈለግ ወደኢየሩሳሌም ተጓዘች ። እዚያ ደርሳ የአይሁድን ሽማግሌዎች እያሰያዘች ስለመስቀሉ መቃብር ብትጠይቅ እርግጡን የሚነግራት አጣች ።

በዚህ በሁዋላ የእንጨት ደመራ አስደምራና አቃጥላ በግመል የጫነችውን እጣን በፍሙ ውስጥ አስጨመረችው ፤ የእጣኑ ጢስ እንደቀሰተ ደመና መስቀሉ በተቀበረበት ቦታ ላይ ተተክለላትና ያን ምልክት አድርጋ ኮረብታውን አስቆፍራ የክርስቶስን መስቀል አግኝታለች ።

ነቢዩ ሙሴ እስራኤልን ከግብፅ አውጥቶ ወደ ከነአን ሲጓዝ እስራኤል እርሱን እንደ አምላክ ያዩት ነበር ። ሲሞት ስጋውን እንዳያመልኩበት ለማድረግ የእግዚአብሔር መልአክ ቅዱስ ሚካኤል ሙሴን ናባው ወደሚባል ተራራ ወስዶ መቃብር አስቆፍሮ በህይወቱ ቀብሮታል ተብሎ ይተረካል ። ስለዚህም እስራኤል የሙሴን መቃብር ሊያውቁ አልቻሉም ። ዲያብሎስ ግን የሙሴን መቃብር አሳያችሁዋለሁ ብሎ እስራኤልን ሲወስዳቸው መልአኩ ቅዱስ ሚካኤል አይቶ ገስጦታል ይባላል (ይሁዳ 8-10 ። ስንክ-መስከረም 17) ።

163 መወደስ (955) አ

ርእሰ ዐውደ መንግሥት ዮሐንስ እስ ቀደስሱም
አምኃ መቅደስክ ዐይነ በአንቃዕድዎ ይሰፍሩ ፤
እስመ ሥዕለ ማይ ወወርቅ ለደብረ ብርሃን ጠፈሩ ፤
ወእለ ምስሌክ በመልክእ ኅብሩ
አገዊክ መንክራት
ዳግሚተ ዐይን ፀሐየ ለወለተ ዐይን ፈጠሩ ።
ወርቅሂ ወብሩር እለ ኢተምህሩ
በከተማ ርእሳ ለመቅደስክ ምስለ ነፋሳት ይትናገሩ ፤
ወለዘአግባእኮ መልአክ ኅብ ራብግዊት መንበሩ
ዐጻፍተ ብርሃናት አልባሲሁ ምስለ ከዋክብት ይትናጻሩ ።

ትርጉም

የመንግስት አደባባይ ራስ! የሃንስ! የቀደስሃቸው ሰዎች በመቅደስህ እጅ መንሻ/ አይንን በማንጋጠጥ ይሰፍራሉ ፤ የደብረ ብርሃን ጣሪያው የውሃና የወርቅ ስእል ነውና ከአንተ ጋርም በመልክ አንድ የሆኑ ወንድሞችህ/መደነቆች የአይን ሁለተኛ ፀሃይን ለአይናማ ፈጥረዋልና ። ያልተማሩ ወርቅና ብርም በመቅደስህ ራስ ጫፍ ከነፋሳት ጋር ይናገራሉ ፤ ወደአራተኛ መንበሩ የመለስኸው መልአክም ብርሃናችን የተጎናፀፉ ልብሶቹ ከከዋክብት ጋር ይነፃፀራሉ ።

ምስጢር

ለመንግስት ግብር እንዲያገቡ የተመረጠ ገባሮች እጅ መንሻ ማር እንደሚሰፍሩ የጎንደሩ ንጉስ ፃድቁ አጼ ዮሃንስ የሰሩት የደብረ ብርሃን ቤተ መቅደስ ጣራ በሰማያዊና በወርቃማ ቀለም ስለተሳለ በተመልካቾቹ አይን ታይቶ አይጠገብም ። ጥበበኛውን በሙያው የመሰሉት ተራ ሰራተኞች የርሱን ስራ አስመስለው እንደሚሰሩ አጼ ዮሃንስ የሰሯቸው መደነቆችም ለአይናማይቱ ንግስት ፀሃይን መሰሏት ። የቅዳሴን ስርአት የማያውቁ አስቀዳሾች በቅዳሴ ጊዜ

ከሚመሳሰሉ ሰዎች ጋር እንደሚነጋገሩ በጎንደር ከተማ ያለው የደብረ ብርሃን ቤተ ክርስቲያን የብር ጉልላት ሻሁራ (መርገፍ) በነፋሶች ይንሸሸል ። አምላክ አዳምን ወደ ቀድሞ ቦታው እንደመለሰው ፣ ዓድቄ ንጉስ እጂ የሃንስ በደብረ ብርሃን የሾሙት አለቃ የለበሰው ካባ ኮከብ ይመስላል ማለት በቅኔው ተመስጥሯል ።

164 መወደስ (958)አ

ዘወርቅ አገኚሁ ተክሌ (አለቃ)

በጉሀሉት ወርቅ ንዋየ ዐመፃ

ኢትዮጵያ ሕዝብኪ አዕርክተ ረድኤት ይግባሩ ፣

አኮኑ ዐረዩ ወተማክሩ

ኤዶምያስ ወሞዐብ

ከመ በዋሕድና ክብረኪ ይሥዐሩ

ምስሌኪ እለ ኅብሩ

እንዘ በእንቲአኪ ዘልፈ ሰላመ ይትናገሩ ።

ሲሳዮሙሂ ሕዝበ ዚአኪ እምድሃረ ተደሩ

ርጉብ እንዘ ሀሎ እለ ጸግቡ አንጉርጉሩ ፣

አምጣነ ሕማሞሙ ረሰው ፣ ወኢተዘክሩ

ዘገብረ እግዚአሙ መንክረ ዲበ ፀሩ ።

ትርጉም

ኢትዮጵያ! የአመፃ ገንዘብ በሆነ በሸንገላ/ወርቅ ህዝብሽ የእርዳታ ወዳጆችን ያድርጉ (ያብጁ) ፤

ኤዶምያስና ሞአብ በአንድነት

ክብርሽን ይሸሩ ዘንድ

ተካክለው (አንድ ሆነው) ተማክረዋልና ፣

ከአንች ጋር የተባበሩት

ስላንች ዘወትር ሰላምን ሲናገሩ

ያንች ወገኖችም ምግባቸውን ከተመገቡ በሁዋላ

የተራበ ሳለ የጠገቡ አጉረመረሙ ፤

ህማማቸውን (መክራቸውን) ረስተዋልና ፣

ጌታቸው በጠላቱ ላይ ያደረገውን ድንቅም አላለቡምና ።

ምስጢር

ሃይለኞች ደካማውን በሃይል ሊያጠፉ ሲሞክሩና ሲተባበሩ ደካ ማው በበኩሉ ረዳት የሚሆኑ ወዳጆችን በገንዘብ ማፍራት እንደሚችል ፣ የኢጣልያ ፋሽስቶች ኢትዮጵያን በወረሩ ጊዜ በአፍ ጣልያኖችን በልብ አገራቸውን መስለው የሰሩ ውስጠ አርበኞች አሉ ። እስራኤል ከግብፅ ሲወጡ መና ከደመና እየወረደላቸው ሲመገቡ እንዳልተመገቡ ሆነው በሙሴና በአምላካቸው ላይ እንዳንጎራጎሩ (እንዳገረመረሙ) ፣ በኢጣልያ ወረራ ዘመን ተሾመው የነበሩ ባንዳዎች ስለአገራቸው በራብና በጥም ሲሰቃዩ በነበሩት አርበኞች ላይ ከፋሽስቶች ጋር ሆነው መከሩባቸው ። ከዚህም ሌላ እስራኤል ያገረመረሙት አምላካቸው ያደረገላቸውን ዘንግተው እንደሆነ ፣ ባንዳዎችም በኢጣልያ መንግስት ተደልለው በወገኖቻቸው የኢትዮጵያ አርበኞች ላይ ለፈፀሙት ማሳደድ የተደረገላቸውን ይቅርታ አላስታወቡም በማለት ባለቅኔው ባንዳዎችና ፋሽስቶች በአንድ ወገን ፣ በሌላ ወገንም አገር ወዳድ አርበኞች የሰሩትን በቅኔያቸው ምስጢር ገልጠዋል ።

165 ግእዝ ክብር ይእቲ/ይ

ርጎቡ ሕዝብ ዘፍኖተ ሀጉል የሐውሩ

በጎብስት ዘነሥኡ አምጣነ ዕጺ ነጸሩ ።

ያነክርሂ ካህን እንተ ሥርናየ ይዘሩ

አምጣነ ምእመናን አዕዋፍ እለ ኢይዘርዑ የአርሩ ።

ትርጉም

የጥፋት መንገድን የሚሄዱ ህዝብ ተራቡ ፣

በያዙት ሀብስት ትልን አይተዋልና ።

ስንዴን በመበተን የሚዘራ ካህንም ያደንቃል ፤

አማኞች/ወፎች ያልዘሩትን ይለቅማሉና ።

ምስጢር

መንገደኞች ሰዎች ስንቃቸውን ይዘው ሲሄዱ በያዙት ዳቦ ውስጥ ትል ካገኙበት ምንም ቢራቡ አይበሉትም ። በአንፃሩ በስንዴ ሀብስት የሚሰጠው የክርስቶስ ስጋ በሃጢአት ሆነው የተቀበሉትን ሰዎች እሳቱ

ወደማይጠፋበትና ትሉ ወደማያንቀላፋበት ገሃነመ እሳት ያወርዳቸዋል ይላሉ ባለቅኔው ።

ስንዴን የሚዘራ ገበሬ ያልዘሩትን ዘር በሚለቅሙ ወርቅ እንደሚደ ነቅ በሚፀለዩው የቅዳሴ ፀሎት የስንዴው ህብስት የክርስቶስ ስጋ የሚሆንለት ካህንም በህብስቱ የክርስቶስ ስጋነት መሆን ምስጢር ይገረማል ይላሉ ባለቅኔው ።

166 ዕዝል ዕጣነ ሞገር (971)አ

ዘንሹ አራት አይና

እመ ኢያሌሙሩ ሕዝብ ዐቅመ ትንንያ በግብሩ

ዘአካለ ነጌ ግዘፈ እምኢያንከሩ ፤

ወለኪሩባዊ በአዕይንት ተቀሥፎ ዘባኑ ወእግሩ

እመ ኢተወልደ ዘዕውሩ ፤

ወለእመ በሞት ኢንጽረ ትንሣኤ አልዓዛር ገብሩ

እምኢኮነ ፍሉጠ ትንሣኤ ቃለ አብ በኩሩ ።

ትርጉም

ሰዎች የትንኝን አቅም በስራው ቢያውቁ ኖሮ

የዝሆን አካል ውፍረትን ባላደነቁ ነበር ፤

አይነ ስውሩም ባይወለድ ኖሮ የኪሩብን ጀርባና እግር

በአይኖች መገረፍን ባላደነቁ ነበር ።

የአገልጋዩ አልአዛር ትንሳኤም በሞት ባያጥር

የበኩር ልጁ የአብ ቃል በትንሳኤ የተለየን ባልሆነ ነበር

ምስጢር

የአንድ ፍጡር ታናሽነት በአካል ግዝፈት ከእርሱ የበለጡ ፍጡራን በመኖራቸው ይታወቃል ። የጤንነት ጥቅም በታመሙ ጊዜ ፣ የነፃነትም ጥቅም ነፃነትን ተገፍፎ በጠላት እጅ በወደቁ ጊዜ በይበልጥ ይረጋገጣል። ባለቅኔውም ትንኝን ከዝሆን ፣ ታውሮ የተወለደውን ብዙ አይኖች አሏቸው ከሚባሉት ከኪሩቤል ፣ ዳግመኛ ሞትን ያስከተለ የአልአዛርን ትንሳኤም ሁለተኛ ሞትን በማያስከትል ከእግዚአብሔር ወልድ ትንሳኤ ጋር በማወዳደር ቅኔያቸውን እመስጥረዋል ።

167 ዕዝል ጉባኤ ቃና (980)አ

ሰንቃዊ ገብርኤል ለመስንቆሁ ሰወራ

ዕጺ መቃብር ሕፃን ከመ ኢይብትክ አውታራ ።

ትርጉም

የመቃብር ትል/ሀፃን ጅማቷን እንዳይቆርጣት

አዝማሪ/ገብርኤል መስንቆውን ደበቃት

ምስጢር

አዝማሪ መስንቆውን ሀፃን እንዳያበላሽበት ደብቆ ያኖራታል ። ቅድስት ማርያምንም የመቃብር ትል እንዳይበላት የአዝማሪ ምሳሌ መልአክ አሳረጋት (ወደሰማይ አወጣት) ማለት በቅኔው ምስጢር ተገልጧል ።

168 ግእዝ ጉባኤ ቃና (981)አ

ኢጥሀለ ምንተ ወይነ እስራኤል ኤርትራ ፤

እስመ እስከ ታሕቱ ሰትይዎ ዘንጉሠ ግብጽ ሐራ

ትርጉም

የእስራኤል ወይን/ኤርትራ ምንም አላተለም ፤

የግብፅ ንጉስ ወታደሮች እስከ እንቃሪው ጠጥተውታልና ።

ምስጢር

ጠላው ጥሩ ሲሆን ጠጪዎቹ እስከ እንቃሪው ድረስ ይጠጡታል ። በአንፃሩም ግብፃውያን የሰጠሙበት ኤርትራ እስከ እንጥፍጣፊው መጉደሉን ባለቅኔው እመስጥረዋል ።

169 ግእዝ ጉባኤ ቃና/ስ

ካህን ጥርስን ዘበትርጓሜሁ ደብተራ

ይጸነጽል ገብሰ ወያመረግድ ሽንብራ

ትርጉም

በትርጓሚው ደብተራ የሚባል ካህን/ጥርገኛን ገብስን ይፀናልል ፡ ሽንብራንም ያመረግዳል ።

ምስጢር

ካህን በንኡስ እንደሚፀናልና በአቢይ እንደሚያመረግድ እንዲሁም የሰዎች ጥርስ ገብስን ያመሸካል ፤ ሽንብራንም ያደቃል ይላሉ ባለቅኔው ። የተለያዩ ደረጃ ያላቸው የዝማሬ አይነቶች ንኡስና አቢይ በተባለ ክፍል ተመድበው በፀናፅል ይፀናላሉ ።

170 መበለት እኪት ባሕረ ኤርትራ

አስመጠመቶ ለፈርዖን ሽንብራ ።

ትርጉም

ክፉ መበለት/የኤርትራ ባህር ፈርዖን/ሽንብራን አስመጠመችው ።

ምስጢር

የኤርትራ ባህር ፈርዖንን እንዳሰጠመችው አንዲት መበለት አደራ አስቀምጭልኝ የተባለችውን ሽንብራ ጨርሳ በላቸው በማለት ባለቅኔው አደራ በላዋን ባልቴት በቅኔው ወቅሷል ።

ታሪክ

አንድ የቅኔ ተማሪ በአንዲት መበለት ቤት በሰኔ ወር በልመና ያጠራቀመውን ሽንብራ በአደራ አስቀምጦ ወደ ትምህርት ቤቱ ሄደ ። በመስከረም ተመልሶ ቢጠይቃት ሽንብራውን ጨርሳ በልታው ተገኘች ። ስለዚህም አደራ ሰጪው ተማሪ ይህን ቅኔ ዘርፎባታል ይባላል ። ቅኔው የዋዜማ ቀጠፋ እንደሆነ ይነገራል ።

171 ሥላሴ (989)አ

ዘአድማሱ ጀንበራ (መልአክ ብርሃን)

ራብዓት እለ ሃ ሓ ኃ

ዘምስለ አ ዓ አኃቲሆን

አዋልደ ግእዝ ሔዋን በበአብያቲሆን ይንበራ

ኢይሑራ አብያተ እሞን ነገረ ይፍጥራ ፤

እንዘ ኢይሰምዓ ዘንተ እመ ክመዝሰ ገብራ

ወነገረ ሐሰት አስተሓወራ ፤

እስፍንቱ አብያት እለ ተመዝበራ?

ወእስፍንቱ ዘሰሕተ ደብተራ?

ትርጉም

ራደሎች እነ ሃ ሓ ኃ

እህታቸው ከሆኑት ከነ አ ዓ የሄዋን (ግእዝ) ልጆች ጋር

በየቤቶቻቸው ይቀመጡ ዘንድ

ነገርን ሊፈጥሩ ወደ እናታቸው ቤቶች አይሂዱ ፤

ይህን ሳይሰሙ እንደዚህ ቢያደርጉ ግን

የአሰት ነገርንም ቢያካሂዱ ፤

የተመዘበሩ ቤቶች ስንቶች ናቸው?

ደብተራስ የሳታቸው ስንት ናቸው?

ምስጢር

ሴቶች የየቤታቸውን ስራ ትተው መንደር ለመንደር እየዞሩ ነገርን ቢያመላልሱ ትዳራቸው ይፈርሳል ስማቸውም ይጠፋል ። እንዲሁም ሶስቱ ራብእ “ሃሓኃ” እና ሁለቱ ራብእ “አዓ” ፊደላት ያለቤታቸው በግእዝ ግጥምና በቅኔ ቤት መምቻነት ገብተው ቢፃፉ የፅህፈት ታሪክ ይቃወሳል ፤ የድርሰቱም ምስጢር ይፋለሳል ። ስለዚህም ባለቅኔው ከላይ የተጠቀሱ ፊደላት ራብእና ግእዝ ሆሂ ስለማይለያይ ድምፃቸው ከጠፋ ብሎ በአንድ የግእዝ ግጥም እና በአንድ ቅኔ ግእዝና ራብእ እያደረጉ ቤት መምታት አይገባም ይላሉ ።

172 መወድስ (289)ገ

ይጸውዑ ሠርክ በጉባኤሆሙ

ኃያላን ሰይፍ ነገሥተ እምቤተ ፋሬስ ወዛራ

እለ ኢተቀጸሉ ሕዝብ ሰቆቃወ ኤርምያስ ጌራ ፤
 አኮኑ ንብ ተተክለ
 ተግግጸ ቃልከ ዘኢዮብ ደብተራ
 እግዚአብሔር ጠለ ነክራ
 ዘእሳተ ሰማይ አቈርክ በምድረ አማጺት ገሞራ!
 ያስቆቅውሂ በእንቲአየ ምስለ መስቆቅዋን ሐራ
 መኑ እምጸውያው ለኤርምያስ ወለእዝራ
 እስመ ለጸቃውዕ ሥጋየ ዕጉሥታረ ደዌ አምረራ
 ወዕድሜ ዘወሀብከኒ ተፈጸመ በመከራ ።

ትርጉም

በእመፀኛ የገሞራ ምድር የሰማይ
 እሳትን የቋጠርህ እግዚአብሔር የድንቅ ጠል!
 የኤርምያስ ልቅሶ /ጌራን (የራስ ቁር) ያልተቀጸጁ ህዝብ
 የሰይፍ ሃይለኞች ነገስታትን
 ከፋሬስና ከሃራ ቤት በሰርክ (ማታ) ጊዜ
 በጉባኤያቸው ይጥሩ ፤
 የኢዮብ ድንኳን/የቃልህ ተግሳፅ ከተተክለ ዘንድ ነውና ።
 ስለኔም ከአልቃሾች ወታደሮች ጋር አብረው ያለቅሱ ዘንድ
 ኤርምያስና እዝራን ግን በጠራቸው ፤
 የማር ወለላ/ስጋዬን እሬት/ የስጋ ደዌ አምረራታልና
 የሰጠኸኝም እድሜ በፈተና ተፈፅሏልና ።

ምስጢር

የሹመት አክሊልን ያላገኙ ወታደሮች አለቆቻቸውን በሚበልጧቸው ነገስታት ለማስጠራት የክስ ማመልከቻ ይዘው ይሄዳሉ ። ህዝቡም እየፀለዩና እያለቀሱ እንደኤርምያስ ካላዘኑላቸው በሰይፍ የሚሞቱ ነገስታት እግዚአብሔር የሃራንና የፋሬስን ጠብ ያዝዝባቸዋል ። ጠል በሳርና በቅጠል ጆሮ የሚንቆረዘዝ የውሃ ነጠብጣብ እንደሆነ እግዚአብሔርም የሰማይ እሳትን በእመፀኛዬቱ በገሞራ ምድር አዘነበ ። ድንኳን እንደሚተክልም በኢዮብ የስጋ ደዌ በሽታ የንብረትና የቤተሰብ እልቂት አመጣ

ዘተ።

አዘንተኛ የቀጠሮ ልቅሶ ሲያስለቅስ ሙሾኞችን (አልቃሾችን) እንደሚጠራ ባለቅኔው ስለበሽታቸው የመላእክትንና የእነኤርምያስን ርዳታ ለማግኘት ተመኝተዋል ። እሬት የተቀላቀለበት የማር ወለላ እንደሚመር የባለቅኔው አካል በስጋ ደዌ ህማም ተለወጠ ። ልብስም እየተቀደደ እንደሚያልቅ የባለቅኔው ዘመን በፈተና አለፈ በማለት ቅኔው ተመስጥሯል ።

173 መወደስ (1005)አ
 ዘተድላ (መምህር)

ተድላ ዋሕዱ አምላክ አስተዋሐደነ ፤
 አምጣነ ዙሎ ያጸግብ ደጃዝማች አበራ የማታ እንጀራ ፤
 እዳመሆኔስ ዘይት እመ ኢሐሰወት ግብራ
 ደንገፀት አላጊ ፤ ወፈርሀት አረራ ፤
 እስመ ጽድቀ ይነግራ
 ሰማይ ወምድር አድያማቲሃ ለቦራ ።
 እሳትሂ ነበልባላዊ የወገብህ ጥይት ገሞራ
 ይሄለስ በወጨፎ ወይትዋሐድ በውጅግራ ፤
 ወእስከ እፉሆን መልዓ ግያተ ምኒልክ ኤርትራ
 መሳብክተ ፈረንጅ ሽጉጦችህ በበስድስቱ ያገምራ ።

ትርጉም

አምላክ/ተድላ ዋሕዱ አንድ አደረገን ፤
 የማታ እንጀራ/ደጃዝማች አበራ ሁሉን ያጠግባልና ፤
 ዘይት/እዳመሆኔ ግን ስራዋን ባታብል
 አላጊ ደነገጠች አረራም ፈራች ፤
 የቦራ ወረዳዎች/
 ሰማይና ምድር እውነትን ይናገራሉና ።
 ነበልባላው የገሞራ እሳት/የወገብህ ጥይትም
 በወጨፎ ይሰለስና (ሶስት ይሆንና) በውጅግራ አንድ ይሆናል ፤
 ስድስት ስድስቱን የሚችሉ የፈረንጅ ጋኖች/ሽጉጦችህም
 የምኒልክ/ኤርትራ ውሃዎችን እስከ እፋቸው ሞሉ ።

ምስጢር

አምላክ ሁሉንም አዋህዶ (በአንድነት) እንደሚያስተዳድር ተደላ
ዋህዱ ባእድንና ዘመድን ትንሽንና ትልቅን አይለዩም ። በአንድ መሰብ
የተሰራ እንጀራ ተመጋቢዎችን ሁሉ በአንድነት ያጠግባቸዋል ። ደጃዝ
ማች አበራም “ከፍተኛቱ ራቱ” እንዲሉ በብሩህ ገፅታ ያስተናግዳሉ ።
ዘይትም ዘይትነቱን እንደማያብል እዳመሆኔ ግብሯን ስትገብር ጊዜ አላጌ
ልታመልጥ አልቻለችም ። አረራም ተብረከረከች ። ሰማይና ምድርም
ተፈጥሯቸውን በተግባራቸው እንደሚመሰክሩ የቦራ አቆልቋዮች (ወረዳ
ዎች) በደጃዝማች አበራ ትእዛዝ አማን ብለው ተዳደሩ ።

ሶስት ግብርኝ (ነበልባል ፡ ፍም ፡ ብርሃን) እንዳሉት እንደገሞራ
እሳት የሚንቀለቀለው ጥይታቸው በሶስት ጎራሽ ወጨፎና በአንድ ጎራሽ
ውጅግራ ይተኮሳል ። የቃና ዘገለላ ሰርግ ቤት ጋኖች ስድስት ፈጅ
እንደሆኑና እስከ ከንፈራቸው በውሃ እንደተሞሉ ፡ በደጃዝማች አበራ እጅ
ወደፈረንጅ የተተኮሱ የስድስት ጎራሽ ሽጉጣቸው ጥይቶችም ፋሽሶቶችን
በመግደል የአፄ ምኒልክን ፍላጎት አሟሉ ይላሉ ባለቅኔው ።

174 መወደስ(295)ገ

ካህን ቀላዋጭ ኢትናቅ ምጥዋ ነጋዴ ፡
ወኢትስደብ ካዕቦ ገበራርተ አራሽ በበሬ ፡
አምጣን ትትቀሰፍ አንተ በቀጠና ረኅብ ማሰሬ ፡
ወኢይኩን ሰማዕተ ሐሰት ኤልያስ ነገራ
ናሁ እንበለ ፍሬ
በእሳተ ረኅብ ውዕዩ አንዊክ ደቂቀ ቆሬ ።
አንሂ ሰማንያ አንድ መጻሕፍተ አበው ተምሬ
አመልክ በነጋዴ ወእሰግድ ለገበሬ ፡
እስመ እምዘደንቢያ አራሽ ወእምነጋድያን ዘትግሬ
እቀላውጥ አንድ እንጀራ ወእለምን ድርጎ ጥሬ ።

ትርጉም

ቀላዋጭ ካህን የምጥዋ ነጋዴን አትናቅ
ሁለተኛም በበሬ አራሽ ገበሬዎችን አትስደብ ፡
በራብ ቀጠና/ማሰሪያ አንተ ትገረፋለህና ፡
ኤልያስ/ነገራም የአሰት ምስክርን እንዳይሆን

እነሆ (አሁን) ያለፍሬ
የቆሬ ልጆች/ወንድሞችህ በራብ/እሳት ተቃጠሉ ።
እኔም የአባቶች ሰማንያ አንድ መጻሕፍትን ተምሬ
በነጋዴ አመልካሁ ለገበሬም እሰግዳለሁ ፡
ከደምቢያ አራሽና ከትግሬም ነጋዴዎች
አንድ እንጀራ እቀላውጣለሁና ፡ ድርጎ ጥሬም እለምናለሁና ።

ምስጢር

ካህን ተምሬአለሁ በማለት በትምህርቱ ተመክቶ ነጋዴዎችንና
ገበሬዎችን መናቅና መስደብ አይገባውም ። ነጋዴ የነገደውንና ገበሬ
ያመረተውን ካላገኘ ወንጀለኛ በጅራፍ እንደሚገረፍ ካህንም በራብ
ይሰቃያል ። የቆሬ ልጆች በእሳት እንደተቃጠሉ በራብ የሚንገበገቡ
ካህናት ብዙዎች ናቸው ። የጎንደር ሊቅ እንኳን ሰማንያ አንድ መጻሕፍትን
አውቆ ከትግሬ ነጋዴና ከደንቢያ ገበሬ የእለት ጉርሱን የአመት ልብሱን
ለማግኘት ከመከጀል አላመለጠም ። ስለዚህ ባለቅኔው “ካህናት ገበሬዎ
ችን ማክበር ይገባቸዋል” ይላሉ(ዘሁል. 16:1-35) ።

175 ሣህልከ(296)ገ

ዘድንቁ(አለቃ)
እፎኑመ ኮንኪ እንበለ ፍሬ
ደብረ ጎይል ወይንን ምልዕተ ሐመልማል ዝማሬ ፤
እስመ አዕፁቅኪ ካህናት
ተመትሩ ከመ ኢይንግሩ ዘጸድቃን ፍካሬ ።

ትርጉም

ልምላሚ አዝመራን የተመላሽ
ደብረ ጎይል ወይናችን እንዴት ያለፍሬ ተገኘሽ ፤
ጫፎችሽ ካህናት
የግድቃንን ምስጋና እንዳይነግሩ ተቆርጠዋልና
ምስጢር ፤

ቅጠሏ የተንሰራፋ ወይን ፍሬን የማያፈሩ ቅርንጫፎቿ ከተቆረጡ
ልታፈራ አትችልም ። ደብረ ጎይል የተባለች የእንጦጦ ራጉኤል ቤተ

ክርስቲያን ካህናትም በሞት ስለተለዩ እነርሱ ይዘምሩ የነበረውን ዝማሬ ደብረቱ አታገኘውም በማለት ባለቅኔው ጓደኞቻቸው መዘምራን በወጣት ነት እድሜያቸው የተቀሰፉ መሆኑን ያስረዳሉ ።

176 ግእዝ ጉባኤ ቃና ሰ

ተከብቶ ኢክህለት ድንግል ሙሴ ሀገር ፡
አኮኑ ተሐንጸት በመልዕልቴሃ ለደብር ።

ትርጉም

የሙሴ ድንግል መንደር መሰወርን
አልቻሉትም ፡ በተራራ ላይ ተሰርታሉትና ።

ምስጢር

በተራራ ላይ የተሰራች መንደር መሰወርን እንደማትችል የቅድስት ማርያምም የዘር ገረግ በዝቅተኛ ትውልድ የተገኘ አይደለም ፡ ነቢዩ እንባቆም ያያት የተራራም ምሳሌ ሆነች ። ተራራ ከፍተኛ ቦታ እንደሆነች ማርያምም በምእመናን ዘንድ ገነነች በማለት በቅኔው ተመሰጥሯል ።

177 ግእዝ ጉባኤ ቃና(1022)አ

መና ክብር ርእስ ወዘካርያስ እግር
ሰማይ ሰልሞን ወዘርዐ ፍጡራን ምድር

ትርጉም

የክብር መና/ራስ ሰማይ/ ሰልሞን ነው ፡
ዘካርያስ/እግር ደግሞ የፍጡራን ዘርእ/ምድር ነው ።

ምስጢር

እነሆ ራስና እግር እንደ ሰማይና እንደ ምድር ከፍተኛና ዝቅተኛ ሆነው በተፈጥሮ ተለይተዋል ። የእህል ዘርና በጣም ቅዝቃዜ የበዛበት በበረዶ የተሸፈነ ደጋማ ቦታም የተራራቁ ናቸው ። በአንፃሩም ለሀፃኒቱ ለቅድስት ማርያም በመልአክ እጅ ከሰማይ የወረደው መናና የዜተ መቅደስ አስተዳዳሪው ዘካርያስ አልተገናኘም ። የእህል ዘር በበረዶ

በተሸፈነ ደጋማ ቦታ እንደሚዘራና ቢዘራም እንደማይበቅል መናው ለሀፃኒቱ ለማርያም እንጂ ለዘካርያስ አልተሰጠም ። ራስ ከእግር ፡ ሰማይም ከምድር የራቁ እንደሆኑ መናም በመልአኩ እጅ ከዘካርያስ አጠገብ ወደላይ ሰቀቀ (ወደላይ ወጣ) ይላሉ ባለቅኔው (ሰንክ. ታህሳስ 3) ።

178 ዋዜማ (1037)አ

ዘአርአያ ወረታ (አቶ)

ለወለተ ንጉሥ ሐሴቦናዊ
ሕዋሳቲሃ ከረዩ ዐዘቅተ ቤተ ሄኖክ ደብር ፤
ወሰትዩ በሕፍን አምሳል ዘኤልያስ ንስር ።
እንበይን መብልዕስ ከመ ኢትማስን ምድር
ኢይብላዕ ሥጋ መሐለ ዕፄ መቃብር ፡
ወፈቀደ ጸዊመ ለምዕር ።

ትርጉም

የእውነተኛ ንጉስ ልጅ
ሰውነቶች የሄኖክ/ተራራ ቤት ጉድጓድን ቆፈሩ ፤
በኤልያስ /አሞራ ምሳሌ/ እፍኝም ጠጡ ።
ስለመብል ምክንያት ግን ምድር እንዳትጠፋ
የመቃብር ትል ስጋ እንዳይበላ ማለ ፤
ለአንድ ጊዜም መምን ፈቀደ ።

ምስጢር

ሰዎች የጉድጓድ ውሃን ለማውጣት በቤታቸው አጠገብ ያለች ምድርን እንደሚቆፍሩ የቅድስት ማርያም ሰውነቶች ሄኖክ ወደገባበት ቦታ ገቡ ። መንገደኞቻቸው ውሃን በእፍኞቻቸው እንደሚጠጡ የማርያም ሰውነቶች እንደ ኤልያስ ሰውነት አረጉ ። አንድ ባለፀጋ ከስጋ መብል የተነሳ በሚሰራው ሃጢአት ነፍሱ እንዳትጠፋ “እንግዲህ በምስጋ ብባላ እርም ያድርግብኝ” ብሎ በመፀዕት እንደሚጠጥም ፡ የሌሎቹን ሙቶች ስጋ የሚበላና የሚያጠፋ የመቃብር ትልም በማርያም አልተፈጠረም ፤ አካሏንም አላፈረሰውም ይላሉ ባለቅኔው (ሰንክ. ነፃሴ 16) ።

179 ዋዜማ (1042)ን

ተክለ ሃይማኖት እንበል ሕግ
እፎኑ ወሰክ በዲበ ቆሙ ሐጻር
ክንፈ ለገቦ ወዕዕ ለእግር !
ባሕቱ ለይትርፍ እንተ ከመዝ ነገር
አምጣን አልቦ ለስምዕ በኩሉ ብሔር
እምእግዚአ ዘየዐቢ ግብር ።

ትርጉም

ተክለ ሃይማኖት ያለህግ
ክንፍን ለጎን ፡ እንጨትንም ለእግር
እንዴት ያለ ህግ በአጭር ቁመቱ ላይ ጨመረ !
ነገር ግን እንዲህ ያለው ነገር ይቅር ፡
ከኔታው የሚበልጥ አገልጋይ
በአገሩ ሁሉ ለምስክር የለምና ።

ምስጢር

አ.የሱስ ክርስቶስ እንዳለው “በአጭር ቁመቱ ላይ ትንሽ ቁመት መጨመር የሚችል” ሳይኖር ተክለ ሃይማኖት በፀሎት ቁመት ብዛት በተሰበረው እግራቸው ባእድ የእንጨት እግርን ፡ በግራና በቀኝ ጎናቸውም ክንፎችን አበቀሉ ። ክንፎችንም በማብቀላቸው “በአጭር ቁመቱ ላይ መጨመር የሚችል የለም በማለት ፈጣሪያቸው የተናገረውን ነገር አስተሃቀሩ (አቃለሉ) ይላሉ ባለቅኔው።

180 ሥላሴ (1043)አ

ለልደተ ክርስቶስ ወማርያም
ሰብሐተ ናዝልፍ ይሚህረን መምህር
ወይመርሐን መራሒ መዝሙር ።
ለአዳምሰ ዘተውገወ እምድር
ዜናሁ ጎደግን በጎጸር ፡
ሶበሰ ይነውን አንቀጸ ነገር
በውስጥቱ እምተረክበ ነውር ።

ትርጉም

ለክርስቶስና ለማርያም ልደት
ምስጋናን እናዘወትር ዘንድ መምህር ያስተምረናል
መሪ/መዝሙርም ይመራናል ።
ከምድር ሰው የሆነ የአዳም ዜናን
ግን በአጭር ተውን ፡
የነገር አንቀፅ ቢረዝም ግን
በውስጡ ነውር በተገኘ ነበር ።

ምስጢር

የዘፈን አቀንቃኝ ዘፈኑን እያቀነቀነ ተቀባዮቹን እንደሚመራቸው የአ.የሱስ ክርስቶስ መወለድና የቅድስት ማርያም መወለድ አስቀድሞ በምሳሌና በትንቢት ተነግሮ ስለተፈፀመ እንከን የሌለበት ሆነ ። አንዳንድ አሳፋሪ ድርጊት ያለበትን ነገር አብራርቶ ከማቅረብ ይልቅ ሸፋፍኖ እንዲያልቅ ማድረግ በሽማግሌዎች ዘንድ የተለመደ ነው ። የሰው ዘር ሁሉ አባት የሆነው አዳምም አትብላ የተባለውን በለስን በልቶ ያመጣው ፍዳ(መከራ) ለልጆቹ ተረፋቸው ። ከዚህም የተነሳ የአባትነቱ ታሪክ የሚያስመሰግን አይደለም ። በማለት ባለቅኔው አዳምና ሄዋን የበለስን ፍራ በመብላታቸው ምክንያት በሰው ልጆች ሁሉ ላይ ተወስኗል የሚባለውን የጥንት ፍርድ በቅኔያቸው ምስጢር ያስረዳሉ ።

181 ሥላሴ (1063)አ

ዘወልደ ማርያም ሀብቱ (አለቃ)
ሚጡ ንዋየክሙ
ወምጽዋተ ሀቡ ለነዳያን
ዜናዌ ተስፋ አብ ይብለን በቃሉ ለደቂቀ ጎዘን መራር
የሀብክሙ መንግሥተ ዚአው አቡክሙ ንር ።
ወአመ ተነደፍኩ በፍቅር ለንባበ ዝንቱ ምስጢር
ንዋይየ ሢጥኩ ለመቃብር
ወእምዛጊቦቱ ምጽዋተ እመ አበድር
ወሀብክዎ ምጽዋተ ለምድር ።

ትርጉም

የአብ አላኝታ ነጋሪ
በቃሉ ለመራራ አዘን ልጆች
“ቸር አባታችሁ የርሱን መንግስት ይሰጣችሁ ዘንድ
ጥሪታችሁን ሽጡና ለድሆች ምፅዋትን ስጡ” ይለናል ።
እኔም በዚህ ምስጢር ንባብ ፍቅር በተነደፍሁ ጊዜ
ገንዘቤን ለመቃብር ሸጥሁ ፤
ከመሰብሰቡም ምፅዋትን ብመርጥ
ምፅዋትን ለምድር ሰጠሁት ።

ምስጢር

“ሃብታችሁን ሸጣችሁ ለድሆች መፅውቱ” ከተባለው ክርስቶሳዊ
ቃል የተነሳ “ሲመፀውቱ አየሁ ብዬ ሌላ ባጣ ያለኝን ንዋይ ለምድር
መፀወትሁ” በማለት ባለቅኔው ንዋይ የተባለ ልጆቻቸው ሞቶ
መቀበሩን ለማስረዳት አዘናቸውን በቅኔያቸው ምስጢር ገልጠዋል።

182 ሥላሴ (300)ኅ

ዐሐዩ ዓለምን ፈቅጦር
ዘይነዝኅ ለነ ፀዳለ ሰላም ወፍቅር
እስመ ምእራቢሁ አእመረ በቀትር ፡
ሎቱ ትብክዩ ታገድራ በቃለ ሐዋዝ መዝሙር
ንሥኢ ቃለ እምኢያዜር
እንዘ ትብሊ አንቲ ብሂለ ነገር
ዋይ ! ዋይ ! ዋይ! የወርቁ ሚዛን ተሰበረ ወየው እኔ ልሰበር ።

ትርጉም

የአለማችን ሀሀይ ፈቅጦር
የሰላም የፍቅርን ብርሃን የሚፈነጥቅልን
መግቢያውን በቀትር አውቋልና ፡
ታላድራ በመልካም መዝሙር ለሱ ታለቅሽ ዘንድ
አንቺ ወየው ! ወየው ! ወየው ! በማለት ነገር
ከኢያዜር የልቅሶ ቃልን ተማሪ ።

ምስጢር

የፀሃይ ብርሃን በአለም ላይ እንደሚሰራጭ የጎንደሩ ንጉስ ፈቅጦር
በሰላምና በፍቅር ያስተዳድሩ ነበር ። ፀሃይ በምስራቅ ወጥቶ በምእራብ
እንደሚገባም ንጉሱ በወጣትነት ዘመናቸው በሞት ተቀስፈው ወደመቃ
ብር ወረዱ ። ስለዚህ ንግስቲቱ ታላድራ ኢያዜር በምትባል በአልቃሽ
ወፍ ዜማ ልታለቅስላቸው ይገባል ። ወርቅ በሚዛን እንደሚመዘን
“በወርቅ ልብስ የተንቆጠቆጠው ንጉስ አየ ጉድ ! አየ ጉድ ! ሞተ ? ምነው
እኔ በሞትሁ !” በማለት ደራሲው በቅኔያቸው ምስጢር የእኔ ፈቅጦርን
ሞት አሳዛኝነት ያመለክታሉ ።

183 ሥላሴ (301) ኅ

በድንግል ድገረ አመንክ
ጎልቆ ሰብአ እመ ትቀኒ
ፍቱን ጊዜያት ሀብታት ሰብዓቱ ተክለ ጊዮርጊስ ብሩር
እስክነ ተፀውቀ ጸርየትክ ፍቅር ፤
እስመ እመ ይቤ ለይኩን ፈጣሪ መላእክተ ሰማይ ወምድር
ይትቀነዩ ለክ አርአያ ገብር ፤
ወለእመ ይቤ ኢይኩን እግዚአብሔር
ይዔምፁ አእዳው ወእግር ።

ትርጉም

ጥራትህ /ፍቅር እስከታወቀ
በሰባት ጊዜዎች/ ሃብቶች
የተፈተንህ ተክለ ጊዮርጊስ/ ብር ! በድንግል ካመንህ በሁዋላ
ብትገዛ ሰውን እንደ ከንቱ ቁጠር ፤
ፈጣሪ ይሁን ቢል የምድርና የሰማይ መላእክት
በአገልጋይ አምሳል ይዝጡልሃልና
እግዚአብሔር አይሆንም ካለ ግን
እጆቻችን እግሮች ያምጻሉና ።

ምስጢር

ወርቅ ጥራቱ እስኪታወቅ ድረስ በአሳት እንደሚፈተን መንግስታቸው እስኪደላደል ድረስ ፈተና የተቀበሉ ከአጼ ቴዎድሮስ ቀጥሎ የነገሱ አጼ ተክለ ጊዮርጊስ ናቸው ። ኢትዮጵያን ሲገዙ በቅድስት ማርያም ካለቻው እምነት የተነሳ ጠላታቸውንና ወዳጃቸውን ለይተው ከማወቅ ደረጃ መድረሳቸው በቅኔው ምስጢር ተገልጧል ። አምላክ ከፈቀደ የማይገዙለት ይገላሉ ካልፈቀደም የሚገዙት እጅና እግር እንኳ አይታዘዙም ። (አይገዙም) በማለት ባለቅኔው በእምነታቸው እንዲሁ አጼ ተክለ ጊዮርጊስን ይመክራሉ ።

184 ሥላሴ (303) ኅ

ኤልያስ በተአንግዶ
እሙሴ ኢትስኦል ማየ ሕይወት
እስመ ለሙሴ ዕሙቅ ዐዘቅቱ ፣ ወህየንተ ኅብስት ሥሙር
ይሁበክ መቃብረ ዕጼ ፍሬሃ ለምድር ።
ወኢትግየጥ ትድምርተ ዘኬፋ በሜጠ ጳውሎስ ፍቅር ፣
አመ ይየውሁክ ላዕል ደብር
እስመ ቦ ለኬፋ ዘራጌ ምስጢር
ቁልቁሊተ ዘያወርድ ምክር ።

ትርጉም

ኤልያስ በእንግድነት
ከሙሴ የህይወት ውሃን አትለምን ፣
የሙሴ አዘቅቱ ጥልቅ ነውና ፣ ስለተወደደ እንጀራ ፈንታም
የምድር ፍሬ የሆነ የመቃብር ትልን ይሰጠሃልና ።
የጴጥሮስ አንድነትንም በጳውሎስ ዋጋ ፍቅር አትግዛ ፣
በተራራ ላይ በያሞኝህ
ምስጢርን ለሚዘራ ጴጥሮስ
ቁልቁል የሚያወርድ ምክር አለውና ።

ምስጢር

ጠላት ያለበት ሰው በመብልና በመጠጥ ከሚደረግ መርዝ እንደሚጠበቅ ፣ ነቢይ ኤልያስ ከነቢይ ሙሴ ጋር ሲኖር የሙሴ መቃብር

እንዳያገኘውና በእንጀራ መስተንግዶም ፈንታ ሙሴ የመቃብር ትልን እንዳያቀርብለት መጠንቀቅ ይገባዋል ይላሉ ባለቅኔው ። ደግሞ አንዳንድ አታላይ ሰው ብራቱን ብር አስመስሎ እንደሚያሞኝና ምክሩም ቁልቁል እንደሚያወርድ ፣ ኤልያስም ከጴጥሮስ ጋር ቢኖር እንደ ጴጥሮስ ተዘቅዝቆ መስቀል ይመጣበት ነበር ማለት በቅኔው ተመስጥሯል ።

185 ዘይእዜ (1065) አ

ዘገብረ ማርያም (መምህር)

ዘመን ኅልቀ ወተፈጸመ ፣
ክልኤቱ ደቂቅ ልብስ ተክለ አብ ወእግር
እስመ ይብሉ ቅድመ ዐበይቶሙ ሱራፌል ማኅበር
ንትናገር ንሕነ ፣ ንሕነ ንትናገር ፣
ወእንዘ ሀሎ እግዚእ በዐለ መንበር
ፍትሐ ቀራንዮስ ፈትሐ ልሳነ አይሁድ ገብር
ወእንዘ ሀሎ እግዚእ በዐለ መንበር ።

ትርጉም

ዘመን አለቀ ተጨረሰም ፣
የተክለ ሃይማኖት ሁለቱ ልብስና እግር /ልጆች
በሚበልጧቸው ሱራፌል/ ማህበር ፈት
“እኛ እንናገር ፣ እኛ እንናገር” ይላሉና ፣
ባለዙፋን ጌታም ሳለ
የቀራንዮ ፍርድን የአይሁድ አንደበት/ አገልጋይ ፈርዷልና ።
ባለዙፋን ጌታም ሳለ

ምስጢር

“በስምንተኛው ሺህ ልጆች ሽማግሌዎችን አያናግሩም ዳኞቹንም አያስፈርዱም” እየተባለ እንደሚነገር የፃድቁ ተክለ ሃይማኖት ልብስና እግር ከመላእክት ፊት አመሰገኑ ። በፍጥረቱ ሁሉ ላይ በሚፈርድ ጌታ ላይም የፈጠራቸው አይሁድ መስቀልን ፈረዱበት ይላሉ ባለቅኔው ።

186 መወደስ (1102)አ

ዘፈንታ ገብርዬ (መልአክ ብርሃን)
አአድባር ዘኢትዮጵያ

ዘእንዘ እምትካት አንትሙ ገጸ ቅድምናክሙ ነገፍር ፡
 አዳም ማርቆስ ደኃራዩ ፍጥረት ምክር
 ተመይጦ ላዕለ ዘቀዲሙ ፍጥረታት አድባር ፡
 እስመ እመ ይቀድም ተነ ጢስ
 እምአፍራስ እሳት ወነድ ከመ ነድ ኢይትፈቀር ፡
 ካዕበኒ እምአቅርንቴሁ እንዘ ቀዳሚ ፍጡር
 ነጌ ነቢዩ አፍኦ ከመ አቅርንቴሁ ኢይከብር ፡
 ወእንዘ ብሩር ወወርቅ ቀደምተ ኪነት ወግብር
 ወርቅ ደኃራዊ ላዕሌሆሙ ይነብር ።

ትርጉም

የጥንት ስትሆኑ ፊት
 ቀዳሚነታችሁን የምናረው የኢትዮጵያ ደብሮች ሆይ ፤
 የፍጥረት ምክር ሁዋለኛ አዳም ማርቆስ
 በቀድሞ ፍጥረቶች ደብሮች ላይ ተሾመ ፡
 የጢስ ብናኝ ከእሳትና
 ከነዲድ ፈረሶች ቢቀድም እንደነዲድ አይወደድምና ።
 ሁለተኛም ከቀንዶቹ የቀደመ ፍጡር ሲሆን
 ዝሆን የውጭ ነቢይ እንደ ቀንዶቹ እይከብርምና ።
 ብርና ብረትም የብልሃትና የስራ መጀመሪያዎች ሲሆኑ
 ሁዋለኛ ወርቅ በላያቸው ላይ ይቀመጣልና ።

ምስጢር

ፊታቸው የሚታረፍና ነገራቸው የሰመረ አዛውንቶች ሳሉ የሁዋለ
 ኛው ፍጥረት (ልጅ) በሸንጎ ነገር “እኔ ልቅደም” እንደሚል የጎጃም ደብር
 የደብረ ማርቆስ ቤተ ክርስቲያን የተሰራና የተደበረ በሁዋላ ሲሆን ቀደም
 ብለው ከተሰሩትና ከተደበሩት ከጎጃም አድባራት በላይ ሆኖ ከበረ ።
 ቀድሞ የሮጦ ሁሉ የውድድሩ አሸናፊ ካልሆነ በተመልካቹ ዘንድ
 ከበሬታን አያገኝም ። የጢስ ብናኝ እንደ እሳቱ ፡ ባለቀንድ ዝሆንም እንደ
 ቀንዱ ስለማይከበሩና ብርና ብረትም በጥበበኛ በመሰራት ቢቀድሙ ፡
 ወርቅ በሁዋላ መጥቶ በላያቸው ላይ ይፈስሳቸውና ይሸፍናቸዋል ።
 የደብረ ማርቆስም ቤተ ክርስቲያን በሁዋላ መሰራቱ ከቀደሙት አድባ
 ሬት በታች እንዲሆን አያደርገውም በማለት ባለቅኔው መከበር በመቅ

ደም አለመሆኑን በቅኔያቸው ያስረዳሉ ።

187 መወድስ (1078)አ

ዙተክለ ጽዮን (አሊቃ)

ለእመ ብዑላን አህጉር ደብረ ሊባኖስ
 ሐረታቲሃ ነዮሙ ማዕከለ ሥጋዌ ምስጢር ፤
 እሳተ እደ ተማስ ቃል አምጣነ ምስለ ደም ድሙር ።
 አንቲስ ባቢሎን እጎተ ሞዓብ
 ሰማየ እመ ተለዐልኪ እምራገባ ለምድር
 ጎፍረት ለነገር
 ሕገ ቤትኪ ገለጻድ ከንቶ ዘይትጌበር ።
 በግብጽሂ በትረ ባሕሩስ ወወልታ ዕኑዕ ጎሳር
 ሀለወኪ ትትጎፈሪ ከመ ተጎፈርኪ በአሦር ፡
 አምጣነ ጽግብት አንቲ እምተዐብዮ መረር
 እንዘ ኢሀሱ ዘይጸግሶ ለቃለ መጽሐፍ መዓርዒር ።

ትርጉም

የባለፀጎች አገሮች እናት ደብረ ሊባኖስ
 አካሄዶቹ በቃል ሰው መሆን ምስጢር መካከል ናቸው ፤
 የቶማስ እጅ እሳት ቃል ከደም ጋር አንድ የሆነ ነውና ።
 ግን አንች የሞአብ አህት ባቢሎን!
 ከምድር ስፋት ወደሰማይ ብትመጥቂ
 ከንቱን የሚሰራ
 የገለአድ ቤትሽን ህግ ለመናገር ጎፍረት ነው (ያሳፍራል) ።
 የመቃ በትርና የፅኑ ውርደት ጋሻ በሆነ በግብፅም
 በአሶር እንደአፈርሽ ታፍሪ ዘንድ አለሽ ፤
 ጣፋጭ የመፅሃፍ ቃልን የሚጠግበው ሳይኖር
 ከመራራ መታባይ የጠገብሽ ነሽና ።

ምስጢር

የባለፀጎች እናት እርምጃዎች በዝግታ እንደሚፈፀሙ የሃገሮች እናት
 የሆነች የደብረ ሊባኖስ ትምህርቶች በክርስቶስ ሰው መሆን ላይ ያተኮሩ
 ናቸው ። የእግዚአብሔር ቃል እግዚአብሔር ወልድ የሰውን ስጋ እንደተዋ

ሀደ የቶማስን እጅ አቃጠለው የሚባለው እሳተ መለኮት የሰጋውና የደሙ ባህርይ ነው ፡ ስለዚህ ከገጠኦች ሳይነፁ በድፍረት የሚቀበሉትን ያቃጠላቸዋል ። ባቢሎን ከተሰጣት ህግ ወጥታ ወደላይ ብትንጠራራ ወደታች ወርዳ እንደተንኮታተችና ታሪኳም አሳፋሪ እንደሆነ ፡ ከባለቅኔው ባህል ውጭ የሆነችው ቤተ ክርስቲያን እርሷው ራሷ ብትገርክር ብትመገደቅና ብትሞገስ ትምህርቷ ተጨባጭ አይደለም ።

አንዳንድ ሰው “የእገሌ ነገር ቢከፍቱ ተልባ ነው” በመባል እንደሚታወቅ የሸሹ ሰዎች መደበቂያ በነበረች በገለአድ የተመሰለው ባለቅኔው የሚቃወሚት ቤተ ክርስቲያን ህግም ከነቱ ነው ። በዚህም ላይ በአሰር የተዋረደችው ባቢሎን እንስተኛና አሳረኛ በሆነች ግብፅም እንደተዋረደች ፡ እንዲሁም ይህቸው ቤተክርስቲያን በግብፅ ቤተ ክርስቲያን ህግና ስርአትም ትረታለች ። ምክንያቱም ገና የሚድህ ልጅ የማይጠግበውን ጣፋጨን ነገር አልፎ መራራውን እንደሚቀምሰው ፡ እርሷም ተጨባጩን ያመፅገና ቃል በቀጥታው በመተርጎም ፈንታ በማጣመም ስለምትተረጉመው ነው በማለት በባቢሎን አንገር በተመሰለ ጠረው ቅኔያቸው ከእርሳቸው በባህል (በትምህርተ ሃይማኖት) የተለዩ ሊቃውንት የሚገኙባትን ቤተ ክርስቲያን ባለቅኔው ነቅፈዋል (ዘፍጥ-11: 1-9) ።

188 መወደስ (1079)አ
ዙተክለ ጽዮን (አሊቃ)

መኑ የፀቁር ውስተ ክርጦ ሕዕኑ
እሳተ ገሞራ ረገብ ዘበማይ አይቁርር
እንበሌየ ሊተ ለአክብዶ ንዴት ያር?
ወሊተ እንበሌየ
ሐንካስ መኑ ወመኑ ዕውር?
አምጣን ፍና አያሐውር ፡
ወአይሬኢ ብርሃን እንዘ ሰብአ ዐይን ወእግር ።
ሊተሰ ይኔይሰኒ ከመ አልግዛር
እምእንበር ጎበ አፍአ በዋአ ቤትየ መቃብር
ወመሬተ እባእ ከመ ወግእኩ እምድር ፡
አምጣን ዕቡረ እከውን ከመ ተፈጠርኩ እምዕቡር ።

ትርጉም

ለእኔ ትግር /ሸክምን ለማክበድ ከእኔ በቀር
በውሃ የማይቀዘቅዝ የገሞራ እሳት/ ራብን
በሆድ /ጭኑ ውስጥ ማን ይቋጥራል? (ይችላል?)
ለእኔ ያለእኔስ
አንካሳ ማነው? እውርስ ማነው?
መንገድን አልሄድምና ፡
የአይንና የእግር ሰው ስሆን ብርሃንን አላይምና ።
ለእኔ ግን በውጭ ከምኖር
እንደ አልአዛር ወደቤቴ/መቃብር መግባት ይሻለኛል
ከምድር እንደወጣሁም ወደመሬት ልመለስ ፤
በጭቃ እንደተፈጠርሁ ጭቃን እሆናለሁና ።

ምስጢር

እሳትን በጭኑ ውስጥ መያዝ የሚቻለው እንደሌለ እንዲሁም ለማንኛውም ፍጡር እንደእሳት የሚያንገበግብ ራብን መታገስ አይቻልም ። በቀትር ጊዜ የተነሳ የሰደድ እሳትን በውሃ ማጥፋት እንደሚያስቸግር ራብም ውሃ በመጠጣት ብቻ አይመለስም ። አንዳንድ ግምት የማያውቅ ተሸካሚ ከአቅሙ በላይ እንደሚሸከም ባለቅኔውም በችግር ላይ ትግርን በመቀበል ሲራቡ ኖሩ ። ባለቅኔው እግር ለመሄድ አይንም ለማየት እያላቸው እግርና አይን እንደሌላቸው እንደ አንካሳና እንደ እውር በአንድ ቦታ ሆነው ራቡን በል በለኝ ይሉታል ። ከዚህም የተነሳ “ውሎ ውሎ ከቤት ኖሮ ኖሮ ከሞት” እንዲሉ ባለቅኔው በቅኔያቸው ምስጢር በራብ አለንጋ ከመገረፍ ይልቅ የማይቀረውን ሞት ሞቶ መቀበርን ተመኝተዋል።

189 መወደስ (1080)አ

ጸላኢ ይበኪ በከፍፍሪሁ
ወበአፉሁ ያስቆቁ ፡ ሰይፈ ልቡና ነገር
ውስጠ ውስጠ እንዘ ይመትር
ፍቅረ ወሰላመ
ከመ ገብረ ልቡ ለአዮአብ ፀር
ማእከለ አቢሳ ወአበኔር

እንዘ በእዴሁ እትዝ ሰይፈ ሐፃውንት በትር ፣
ወዳዊት ኤፍራታዊ እንዘ በልቡ ክቡር
ሞተ አቤሴሎም ይጸልእ ወሞተ ኦርዮ ያፈቅር
ነገር ብካይ አርአየ ለዘሀለው ማኅበር
በይነ አቤሴሎም በልቡና ወበይነ ኦርዮ በከናፍር ።

ትርጉም

ጠላት በከንፈሮቹ ያለቅሳል
በእፉም ይንሰቀሰቃል ፣ የልብ ሰይፍ/ ነገር
ውስጥ ውስጥን እየቆረጠ
የኢዮአብ /ጠላት ልብ
የብረቶች ሰይፍ/በትር በእጁ
የተያዘ ሲሆን በአበኔርና
በአቢሳ መሃል ፍቅርንና ሰላምን እንዳደረገ ፣
የኤፍራታ ሰው ዳዊትም በከበረ ልቡ
የአቤሴሎምን ሞት ሲጠላና የኦርዮን ሞት ሲወድ
በልቡ ስለአቤሴሎም ፣ ስለኦርዮም በከንፈሮቹ
የልቅሶን ነገር ለአሉት ማህበረተኞች እንዳሳየ ።

ምስጢር

ቢላዎ ውስጥ ውስጡን እያረደ ላይ ላዩን ቆዳን ይገፋል ። “የጠላት መሳም ከመንከስ ቁጥር ነው” እንዲሉ አንዳንድ ሰው በሰው ጠላቱ ላይ ችግር ሲደርስበት በሁኔታው እየተደሰተ ፣ ለሰው ይምሰል ከንፈሩን እየመጠ ሳቅ አስተኔ ልቅሶ ያለቅሳል ። ይህም ይታወቅ ዘንድ የእስራኤል ንጉስ የነበረው የዳዊት የጦር አለቃ ኢዮአብ አቤሴሎምን ለመግደል ቁርጠኛ ሆኖ ሳለ ለታዛዦቹ ለአቢሳና ለአበኔር ይምሰል አምጡት አልነካውም አለ ። ዳዊትም በምስጢር ኦርዮ እንዲገደል ያዘዘ ሲሆን እንዳላዘዘ ሆኖ እንዳይገደል ያዘዘለት የልጁ የአቤሴሎምን ያህል ለኦርዮም ከአንገት በላይ ለሰራዊቱ ይምሰል አልቅሷል ይላሉ ባለቅኔው (2 ሳሙ. 11-12:18:6-33) ።

190 መወደስ/ስ
ዘኪዳናት ወልደ ፋፋኤል (መምህር ፣ ዘጽላሎ)

ዘመዱ ለሰብእ እግዚአ ምናሴ
ወአልቦ ካልእ ዘመድ ወማኅፈር ፣
ተዘምዶተ ሰብእ ዘኬዎስ እስመ ውእቱ ኅገር
ወምሉዕ አኮ ፍቅር ሰብእ ባሕር
ለእመ ፍቅር ሰብእ ንዜከር
ወእመ ናስተሐይጽ ንሕነ ገጸ ተዘምዶቱ ለሰብእ ምድር ።
ለሰብእስ መሬታዊ ተዘምዶተ ሰብእ ፍጡር
አመ ውስተ ምድርነ ይበቁዎ ወያሐይዎ ጊዜ ኅግር
ለበዓለ ዘመድ ርቤል በኩረ ዘርዐ ያዕቆብ ጌር
እምኢተረክበቶ ሞተ ሥጋ ወኢበልዐቶ መቃብር ።

ትርጉም

የሰው ዘመዱ የምናሴ ጌታ ነው
ሌላ ዘመድና ወዳጅም የለውም ፣
የሰው መዘመድ/ ዘኬዎስ አጭር ነውና ፣
የሰው ፍቅር/ ባህርም ሙሉ አይደለምና
የሰው ፍቅርን ብናስብ
የምድር ሰው መዘመድ/ፈትንም ብንመለከት ።
ለመሬታዊ ሰው ግን የፍጡር ሰው መዘመድ
በምድራችን ቢጠቅመው ፣ በመከራም ጊዜ ቢያድነው
የደገኛ ያእቆብ ዘር በኸር የሆነ ባለዘመድ ርቤልን
የሰጋ ሞት ባላገኘችው ነበር ፣ መቃብርም ባልበላችው ነበር ።

ምስጢር

ዘኬዎስ የተባለ ሰው ቁመቱ በጣም አጭር (ድንክ) እንደነበረ ፣ ሰው በስጋ ትውልድ ቅርብት የሚመሰርተው ዝምድና ዘላቂ ባለመሆኑ የሰው የማይለወጥ ዘመዱ የእስራኤል ንጉስ የነበረው የምናሴ አምላክ ነው ። አንዳንድ ባህር ወይም ሃይቅ በድርቅ ዘመን ሲገደል በገናብ ጊዜም ጢም ብሎ ሲሞላ በየወቅቱ የተለያየ ሁኔታ ይታይበታል ። እንዲሁም በመስታዎት መልክን ማየት እንደሚቻል የሰውን ዝምድና ብንመለከትና ብናስታውስ የሰው ዝምድናም በፍቅር ጊዜ የሚቀርብ በጥል ጊዜም የሚርቅ ይሆናል ።

ከሰው ጋር መዛመድ ለሰው የሚጠቅመው ዲሆን ኖሮ አስራ አንድ ወንድሞችና ብዙ ወገን የነበረው የያእቆብ ልጅ ሮቤል ሞትና መቃብር ባላገኙት ነበር በማለት ባለቅኔው በዘመድና በወገን ብዛት ከመመካት ይልቅ እግዚአብሔርን ዘመድ አድርጎ በእግዚአብሔር መመካት እንደሚገባ ባቅኔያቸው ምስጢር ገልጠዋል (ዘፍጥ-29 146) ።

191. መወደስ (1081) አ

ኢየሱስ ክርስቶስ ነግዶ ተሠግዎ

ዘአብጽሐስ ዕለት ውስቱ ቤተ ሥጋ ጎሠር

እንዘ ሕፁረ ነድ ምውቅ ቤተ አቡከ መንበር ፡

እፎ ኅደርከ ከመ ሰራቂ

በመስቀል አፍአ ዘአልቦ ሕፁር

ምስለ አራዊት ውሉደ ነውር?

ወእፎ ኅጣእከ ምጽላለ ጥዲና ምሉአ ስዝር?

እንዘ አንተ ታወርሶሙ ብሔረ ጥዲና መንክር

ዘይኤድም አርአያሁ ወልምላሜሁ ዘይትፈቀር

ለዕውረ እግር ሐንካሰ ወለሐንካሰ ዐይን ዕውር

እምሐዊረ ፍና ገጸ ብእሲ ወእምነጽሮ እግር ፍና ብሔር ።

ትርጉም

በጎስቋላ ስጋ ቤት ውስጥ ቀን ያደረሰህ

ሰው የመሆን እንግዳ ኢየሱስ ክርስቶስ

የአባትህ ቤት /ዙፋን በሞቀ ነዲድ የታጠረ ሲሆን ፡

እንዴት እንደ ሌባ አጥር

በሌለው መስቀል/ እዳሪ ከነውር

ልጆች/ አውሬዎች ጋር አደርህ?

ስንዝር ሙሉ የሆነ የጤና መጠለያንስ እንዴት አጣህ?

መንገድ የሰው ፊትን ከመሄድ እግሩ

ለታወረ አንካሳና ፡ እግር የእግር መንገድን

ከማየት አይኑ ለአንከሰ እውር

የሚያስደንቅ ጤና/ እግርን አንተ ስታወርሳቸው ።

ምስጢር

አንድ ባለጋ ከሞቀ ቤቱ ወጥቶ በእንግድነት በውጭ ሲያድር አሽከርቶ “አዩ ጉድ ቤትን ይዘውት አይሄዱ! እገሌ እንኳ ያን መሳይ ቤት እያለው እውጭ አደረ” ይባላሉ ። እግዚአብሔር ወልድም በባህርዩ አሳታዊ ሲሆንና የዙፋኑ ተሸካሚዎች ኪሩቤልም እሳታውያን ሲሆኑ “በአፍስት ቀን ተኩል” ተብሎ በእለት ምሳሌ በተነገረው ትንቢት ሰረት አፍስት ሽህ ከአምስት መቶ ዘመን ሲሞላ ሰው ሆኖ ከቅድስት ገርያም ተወለደ ። ከሁለት ሽፍቶች ጋርም እንደወንጀለኛ በመስቀል ተሰታል ። ያንድ አገር መሪ ታማኞች አገልጋዮችን ያገር አስተዳዳሪዎች እንደግሥታቸው ክርስቶስ ለታውሩ አይኑን ያበራለትና ለአንካሳውም አገሩን ያረታለት (የቃናለት) ከሆነ እንደወንጀለኛ በመስቀል መስቀል አይገባውም ነበር ይላሉ ባለቅኔው ።

192 መወደስ(1087) አ

ቀቲል ኦርዮ ግፉዕ ዕዕለተ ዳዊት

ወይም ሕዝቡ ለሴት በአዋልደ ቃየል ነውር ፡

እሱም ክመ ይምሐሉ ሠምሩ በጸውዖ ኤርሞን ደብር ።

ነጻቢስ ቃል ሶበ ነበበ

እግረ ልብ ብእሲ ኢያዕቅፍ ነገር

እሱም ሆሴዕ በጎሚር

ወዩ ዘመወ መንገለ ዘመወት ምድር

ኢገደገት ምትናሁ ብእሲተ ጸድቃን ምግባር ፡

አፍጣኔ ዙሉ ይትፈቀር በጊዜሁ ወኢበጊዜሁ ኢይትፈቀር ፡

ወረምሳሪ ስሑል ቀቲል አጋግ ነኪር

ኢያስተዋደዩ ለሳሙኤል መንገለ እግዚአብሔር ።

ትርጉም

የተኩ ኦርዮን መግደል የዳዊት መሰደቢያ ነው

በቃየል ልጆች የሴት ህዝብ መሰሰንም ነውር ነው ፡

ኤርሞን የተባለ ተራራን በመጥራት ይምሉ ዘንድ ወደዋልና ።

ተናጋሪ ቃል ግን በተናገረ ጊዜ

ነገር የሌው ልብ እግርን እንዳያነቅፍ

ወላእ ምድር በሰሰነችበት

ወይን በተገር ወለን ጊዜ
የገርታን ሴት ግግር ዓለትን አልተወች፣
ሁሉ በጊዜው ይወደዳል፣ ያልገደባት አይወደድም፣
በተላላ ጦር ላይ ለጋገገ ማገዳገፍ
ሳሙኤልን በጊደው አገዛዝገዘር ዘንድ አላሳዳግጥና (አላሳዳግጥና) =

ፖሲብር

ተሸከሞች የተሰሩ ልብስ የሰገረው ሙሉደረፍ እንደሆነ ማገዳገፍ
የገደባውን ገፅ ሰው እርሶን የገደባት ግሰገዳ የገተሰቱ ማተረፊያ
ሆነበት = ግንኙነቱ የአርሶን ግሰት በርሳህሆን ወደ በረሃው
ዘጠት ማገዳገፍ ያለበት ወንጀልኛው እርሶ ረብ ዳዊት ሲሆን፣
“በእንቅርት ላይ ጆር ደግኖ” እንዲሉ ግሰቱን ተገተ ህይወቱን
አስጠፍቶ በበደል ላይ በደል ስለረሰውበት ነው።

የአገቢአብገር ልጆች የተባሉት የሴት (ሴት የአገጥ ልጅ) ወገኖች
መልክ ሙሉካሞቹን የቀየሩን ሴቶች ልጆች በግጥት በህግ ተነድረው
አንዳንድ ልጆች “ተራራ ተንዶ ይግዛን” ብለው እንደግጥሉ ከአርሶን
ወርደው ከቃየል ሴቶች ልጆች ጋር በገጠሉት ልራ ተባዩ።

ደግሞ አንዳንድ ትእዛዞች ሴት ዓጺ በግጥት ሴት ሲታገባ
ትም አሜቱን (አውነት) ብላ ተተወላ ዓጺን እንደግጥረታው የአጥላክ
ቃል (ወሰኛዬቱን) ተግርን እንዲያገባት ልቦሏ ነገረው = እርሶጥ
በታገበው መሰረት ሲያገባት የእውነተኛነት ስራ አልተሰጥቶም፣
የገደባትን ግጥም ላይ አልቀረችበትም = የግጥም የግደድደድደትና የተወደ
ደው የሚጠላበት ጊዜ ወላጅ በተሳለ ጦር የሳሙኤል ለጋገገ ማገዳገፍ
በአጥላክ ዘንድ ሳሙኤልን አስወደደው እንጂ አላስተረፉት ያሉ
ባልተገደው (14ው-15 = ሆሴ. 1:3-9 ፣ 3: 1-3) =

193 ሙድስ (ሀወይ) ል

ዘዘወልደ (ለሊቃ)

ዘሉ ይሰጧል በስላሳት ሀዘራ

ልሎ በሰገዬ አሰጥፎ ወራ አረገት ዘጥድር፣

ሞተ ሕገንግላ ጸርቅ እሱ ተናገረ ገሰር፣

ወለግባላ ሎቱ ለአርሶን በኩር

ሙጥቱ እሙቃላር

ወግገገ ጥገ ገፍ መጋቤ ኤልያስ መረከር።

ናላጭ ላይገገ አንበሳ ገይላ ወናላጭ በግዕዝ ነግሮ

አንድ ለትዳላን አገገራው በዘመ ረቀደ ይገባር።

ባልረ አናንያ እሳት እሱም የውጭ ልባረር

ወልሳን ወርቅ ይወልግ ለእሳት ከው ግሰር።

ትርጉም

የሰገዬ ወርቅ ሲሆን፣ የግጥር

አረገት ሲሆን ሁሉ በእነረ ፖሲብር ይሰጣል።

የገርታ ህገጥላ ጥትን አጥራ ተናገሯል።

ለበኩር አርሶን ግጥን

ከሙቃላር ሙሉላታል።

ናህን የወደላ ወጥ ተርጉሚ ኤልያስን መጋቤ ነው።

የገደል አንበሳ የላግ ለገገ ነው። ሃሰርም የሰገ ለገገ ሆነ።

የገፅ ሆኖ ጊታቸው እንደወደደ ሲያደርግ

የአናንያ ባህር የሆነ እሳት ባህርን ይቃጠላል።

የወርቅ ግጥም እሳትን እንደላር ይወላዋል።

ፖሲብር

የተላኩትን ሙሉካት በትኩስ ለሚያደርሱ ሁሉ ይመዘናሉ።
አንዲሁም ወርቅ ሆኑ አረገት ጉዳይ ይረዱት = ይህም ይቃወሙ
ዘንድ ህገጥላ የተባሉት ሊትዮአያዊ ገደቅ በሰው (በሰውነትና
በዘገባ) የታችው ሲሆኑ ገሰር የሚባል አሞራ ጥታቸውን ለሙከራቱ
ግሀብር ነገረ ይዳላል = ከዚያም በፊት ይሄው ገሰር ለገደባ ስርዓት
በሙቃላር ላይ በግሰው ማር (ደብዳቤ) የሞተውን አስነሳው። የፍህን
ሙሉካት ላይ ሙሉካት ሙትረቱ ተወዳጅ የነበረ ኤልያስ መጋቤ ሆነ።

ባልተገደው ላግን የግሰር ለንበሳ ላግን ወበቀ በማለት አንበሳ
የተባለ ክርስቶስ ከእንስሳት ጋር አደረ። በገን የሚያንትም ነብር በግን
አልበላም፣ ግንኙነቱ የትዳላን አምላክ እንደረለገ ስለሚያደርግ ነው
ያሉ = በተወገረ ልክ አናንያ እንደው የቀዘቀዘው እሳት የባህርን
ውግ ለነቢዩ ኤልያስ በላት (አቃጠላት) = ለበላኔ ሰጠኔ ሰጥኔን

የወርቅ ሚዛን እሳትን (ገሃነመ እሳትን) አስቀረለት **ግልት ትኔ**
ተመስጥሯል (ዘፍጥ-7 = 1 ነገሱ 17 : 2-7 ገድለ አባ **ሀገጥአ**) =

194 መወደስ (1099) አ
ዘቀፀላ ኃይሉ (መምህር : ዘዋሽራ)

አይቱ ውእቱ ምዕራፊ ዐይንየ?
በገዳምኑ ግሩም? ወሚመ ውስተ ደብር?

ወእምንየሰኒ ሊተ እመ አሐውር

ንበ ዘሀለወ ዐይንየ ስውር :

ባሕቱ ሐዊረ ፍና

አይትከሀሎ ለልብ ዘእንበለ ዐይን ወእግር =

አንሰሂ ሶበ ቆምኩ በጽንፈ ኅዘን ባሕር

ሐመረ ተስፋ ዘይደዐኖ ለእመ ልብየ ይዘከር

ሚ ትርጉቅ ተሌልዮቱ ሀገር

ዘኮነ ፍጹሚሃ አድማስ መቃብር!

ትርጉም

የአይኔ ማረፊያ ወዴት ነው ?

በሚያስፈራ ዱር ነውን? ወይስ በተራራ ውስጥ?

ለእኔስ የተሰወረው አይኔ ወደአለበት

ብሄድ በተሻለኝ ነበር :

ያለአይንና ያለእግር

መንገድን መሄድ ለልብ አይቻለውም እንጂ =

እኔም /በአዘን ባህር ዳርቻ በቆምሁ ጊዜ

የሚቀመጥበት አለኝታ/ መርከብን ልቤ ቢያጠጠ

መቃብር አድማስ መጨረሻዋ የሆነ

መለዮቱ/ አገር ምን ትርቅ!

ምስጢር

አንድ ልጅ ከአባትና ከእናቱ ኮብልሎ በሄደ ጊዜ “**ከፍ ያ ልጅ**
ወዴት ደርሶ ይሆን? አድራሻውን የሚነግረኝ ቢገኝ እኔም **ወደሂደበት**
እሄድ ነበር ! ታዲያ ምን ይሆናል ! ያለመሪ መሄድ የህልም **ራሚ ነው**”
በማለት ከወላጆቹ አንዱ ይናገራል = ባለቅኔውም **አይኖቱ ከታወረ**

በሁዋላ ያለአይን እሄዳለሁ ሲሉ እንቅፋቱ እግራቸውን እየመታቸው :
እሾህም እየወጋቸው ከመኖር እንደ አይናቸው የህይወታቸውን መጥፋት
ተመኝተዋል = መጨረሻዋ አድማስ የሆነ አገር ፋቅ እንደሆነችና
ያለመርከብም ባህርን መሻገር እንደማይቻል : ባለቅኔው በሃዘን ባህር
ውስጥ እየዋኝ የመኖር ተስፋ ቆርጠው ወደመቃብር የሚወርዱ መሆናቸውን
በቅኔያቸው ምስጢር ገልጠዋል =

195 መወደስ (1127)አ

ዘገብረ ኢየሱስ (አሊቃ : ዘጠዳ)

አመ ሆሣዕና ይቤሉ ሕዝበ ሆሣዕና

አንተ ሠላሳ የአክል ክረምተ ሄው ብሩር

በጌጋየ መኑ ተወልደ ነሣአ ፍሬ ዕውር

ወለተዐቅቦ ተፈውሶቱ

ምክንያተ ኮኖ ዘገብረ ዕቡር

ሆሣዕና ምውት አልዓዛር =

ወዘፈነዎ ትንቢት ጠማረ ብሂል ጠማር

ይበውኡ ዘኢዓመው ውስተ ሃማ ባዕዳን አብትር

አይምጸእ መንገሴን በዐለ ትፍሥሕት ከመ ንግበር =

ወከመ ትንቢት ይትፈጸም ሆሣዕና እግዚአ ወገብር

ካልእ ዘይዘርእ : ወካልእ ዘየአርር =

ትርጉም

የሽያጩ ክረምት/ብር ሰላሳ

የሚያህል የሆሳዕና ወገኖች በሆሳዕና ጊዜ ፍሬን መያዝ/አውር

በማን በደል ተወልደ አሉ :

ለመጠበቅ/መዳኑም

የሟች አልአዛር ሆሳዕና የሰራው

ጭቃ ምክንያት ሆነው =

የላከውም “ያልደከሙት በሌሎች ወገኖች ድካም

ይገባሉ” የማለት/ደብዳቤ ትንቢት/ደብዳቤ

የደበታ በአልን እንደናደርግ ወደእኛ እንዳይመጣና

እንደ ትንቢትም ያገልጋይና የጌታ ሆሳዕና እንዲፈፀም

የሚዘራው ሌላ ነው : የሚለቅመውም ሌላ ነው =

ምስጢር

በሶስት ወር ክረምት ጊዜ የተዘራው የእህል ፍሬ ሲመረት “ይህ ሁሉ ምርት በማን ጥረት ተገኘ? በእገሌ ጥረት አይደለምን? ደግሞስ እርሱ ለጥበቃው አመቺ የሆነውን አጥር ባያጥር ኖሮ ይህ ሁሉ ፍሬ ባልተገኘም ነበር” በማለት ያምራቹ ወገኖች ይነጋገሩሉ። እንዲሁም ሆሳእና የተባለው ክርስቶስ እውር ሆኖ የተወለደውን ሰው በምራቁ ያባካውን ጭቃ ቀብቶ አይን ሲፈጥር ያዩ ሰዎች አደነቁ ፡ ክረምትም ሶስት ወር እንደሆነ ክርስቶስም ለሰላሳ ብር ተሸጠ ።

አድራሻ የሌለው ደብዳቤ ለተላክለት ሰው ሳይደርስ ሲቀር ላኪው መልስ ባለማግኘቱ ሁለተኛ ደብዳቤ ይፀፋል ፡ እንዲሁም አንዳንድ ጊዜ አንዱ የደከመበት ንብረት ላልደከመበት ለሌላው ሰው እንደሚሆን “ያልደከሙት ሌሎቹ በደከሙበት ይገባሉ” በማለት የተነገረው ትንቢት በሁዋለኞች ሊቃውንት አልሆነም ፡ በዚህ አፈፃፀም ደስታቸው አልበዛም ። ምክንያቱም ጌታውንና ሎሌውን በእኩልነት የሚመለከት እግዚአብሄር ወልድ በተገለጠ ጊዜ ዘራውም ፡ አሜጁም እየቅል በመሆናቸው ነቢያት ተነቡት (ስለመወለዱ ትንቢት ተናገሩ) ። ሃዋርያት አዩት ፡ እኛ ግን ሳናየው አመነው ይላሉ ባለቅኔው ።

196 መወደስ (1100)አ
ዘግለማየሁ ፈንታ (አሊቃ)

መኑ የዐቢ እምክብር እድገት
ወእምክብር በቅል ሥርጉት በወርቅ ወበብሩር?
ወለእመ በቅል ያረቶ ለንጉሠ ነገሥት ፍጡር
ተዐቢ እምኔፃ
ዕዋለ እድገት ዘሥርጉት በበትር ፡
ጊዜ ሆሣዕና እስመ ያረቶ
ለንጉሠ ነገሥት ፈጣሪ እንተ አይሀወር ያር ፡
እድገትሂ ለሆሣዕና ጊዜ አስሐትያ ወቁር
አስተማወቀቶ እስትንፋስ ውስተ ጎለ እብን እንዘ እሱር ።
ወአመ ኅሠሃ ሄሮድስ ለሆሣዕና መንክር

እምነጸ ሄሮድስ ለጉየየቶ ውስተ ብሔረ ግብጽ ከመ ይንበር ።

ትርጉም

ጠወርቅና በብር ከተሸለሙት
ከበቅሎ ክብርና ከአህያ ክብር ማን ይበልጣል?
ጠቅሎም ፍጡር የሆነ ንጉስ ነገስትን ብትሸከም
ጠበትር የተሸለሙት
የአህያ ውርንጫ ከርሷ ትበልጣለች ፡
የነገስታት ንጉስ የሆነ
የማይቻል ሸክም ፈጣሪን በሆሳእና ጊዜ ተሸክማለችና ።
አህያም በውርጫና በቅዝቃዜ ጊዜ በድንጋይ
ጠረት ውስጥ የታሰረ ሲሆን ሆሳእናን በትንፋሽ አሟሙቃዋለችና ፡
ሄሮድስም አስደናቂ ሆሳእናን በፈለገው ጊዜ
ዘግብሶ አገር ውስጥ ይኖር ዘንድ ከሄሮድስ ፈት አሸሽታዋለችና ።

ምስጢር

የሃብታም በቅሎ በወርቅ በተዘመዘመ ግላስ ብታጌጥ ፡ አህያም ተቋና በበትር ብትመታ የአህያ አገልግሎት ከበቅሎ አገልግሎት አያንስም ። አንድ በጎ አድራጊ ለችግረኛ መልካም ስሙታን እንደሚሰጥ ሆሳእና የሚባል አዩሶስ ክርስቶስም በከብቶች በረት ሲወለድ አህያ በትንፋሽ አሟሙቃዋለች ፡ በስድቱም ጊዜ ተሸክማለች ። ወደ ኢየሩሳሌምም በአህያ ላይ ተቀምጦ ገብቷል ። ስለዚህም ምድራዊውን ንጉስ ከተሸከመችው በቅሎ ይልቅ ለማያዊውን አዩሶስ ክርስቶስን በመሸከሟ አህያ ትበልጣለች ይላሉ ባለቅኔው (ማቴ. 21 ፡ 9—15)

197 መወደስ (1103)አ

በርእስ አድባር ለይንበር ከመ ጌራ ወርቅ
ደብረ ጊዮርጊስ መስቀል መልዕልተ ነሱ ነገር ፡
እመኔ ዮሐንስ ፍቅድ ዘመኑ ንፃር
እስመ ከመ አይረድ እምእሎንቱ
ከርሠ እብን ለወሊደ ወልድ በሕማም ወፃዕር
እስከነ ይትፈታሕ እማእሰር
አድባርኒ ይርጎቁ እምግብረ ተሀውኮ ብእሲት ነውር ።

ጉንደ ዕዕ መቅደመ ጸጌ ወበኩረ ፍሬ ሥሙር
ኢይትፈቀር ከመ ጸጌ ወከመ ፍሬ ኢይከብር ።
ወርእስ አልሕምት ኩሎን እንዘ ቀዳማዊ ፍጡር ፡
ቀርን ደጋራዊ በርእስ አልሕምት ይነብር ።

ትርጉም

የነገር ሁሉ የበላይ የሆነ የጊዮርጊስ ደብር/መስቀል
እንደ ወርቅ አክሊል በደብሮች ራስ ላይ ይቀመጥ ፤
ምንም የሃንስ/የዘመኑ ቁጥር አጭር ቢሆን
ከእሊህ እንዳይወርድ
ከማሰሪያ እስተፈታ ድረስ የድንጋይ ሆድ ልጅን ለመውለድ
በምጥና በጭንቅ አለና ።
ደብሮችም ከመታወክ ድርጊት/የነገር ሴት
ይርቁ ዘንድ ከአበባ የቀደመ የእንጨት ግንድና የሰመረ የፍሬ በኸር
እንደ አበባ አይወደድምና ፡ እንደ ፍሬም አይከብርምና ፡
የሁሎች ላሞች ራስም መጀመሪያ ፍጡር ሲሆን
ሁዋላኛው ቀንድ በላሞች ራስ ይቀመጣልና ።

ምስጢር

አክሊል በሰዎች ራስ ላይ እንደሚደረግ የዲማ ጊዮርጊስ ቤተ
ክርስቲያን ከአድባራት በላይ ላቀ ፡ የሃንስ የሚባል አንድ ገድቅ
ሰው አጭር በሚል ቅፅል የሚታወቅ እንደሆነ የተተከለበትና
የተደበረበት ዘመን ቅርብ ቢሆንም ሆድ ልጅን እንደሚወልድ
የድንጋይ ህንፃ የወልድ ሰው መሆን መነገሪያ ሆነ ። ደናግል
ወንዶችም ከሴት እንደሚርቁ ሌሎች አድባራት ከደብረ ድማህ
በታች በመሆናቸው አይከራከሩ ። ምክንያቱም የዲማ ጊዮርጊስ
ደብር ከእነርሱ በታች እንዳይሆን ከአበባና ከፍሬ የቀደመው
የእንጨት ግንድ እንደ አበባው አይወደድም ፡ እንደፍሬውም
አይከበርም ። የላሞችም ራስ ቀዳሚ ሳለ በሁዋላ የበቀለው ቀንድ
ከራስ በላይ ስለሚሆን በሁዋላ መደበሩ ዲማ ጊዮርጊስን ከቀዳሚ
ዎቹ አድባራት በታች አያደርገውም በማለት ባለቅኔው ስለዲማ
ጊዮርጊስ ታላቅነት ያላቸውን አስተያየት በቅኔያቸው ምስጢር
ገልጠዋል።

198 መወደስ(1005)አ

ዘዘዮሐንስ (አለቃ)

ዕለተ ግብሩ ለወልድ ዕለተ ሰንበት
ባሕቱ ለምንት አዘዞ በርእስ ደብር
ለሙሴ ሰንበተ ከመ ኢይሥዐር
ወያዕርፉ ባቲ አግዐዚ ወገብር ?
በሰንበት አምጣነ ገብረ
እንተ ኢይተርፍ ድጎረ ፍኖተ ሰማይ ወምድር ፡
በሰንበትሂ እምድጎረ ከልአ አንሥአተ እድ ወእግር
አርጎወ መቃብረ ፍኖተ ትንሣኤ ከመ ይሑር ።
ባሕቱ ለመኑ ይትከሀል መንኖተ ምክሩ ለኔር ?
ለሰብእ ዘይኔይሶ አምጣነ ውእቱ የአምር ።

ትርጉም

የወልድ የሰራው ቀን የሰንበት ቀን ናት ፤
ነገር ግን ሰንበትን እንዳይኸር
ጌታና አገልጋይም እንዲያርፉባት
በተራራ ሙሴን ለምን አዘዘው ?
ወደሁዋላ የማይቀር
የሰማይና የምድር መንገድን በሰንበት አድርጓልና ፤
በሰንበትም እጅንና እግርን ማንሳትን ከከለከለ በሁዋላ
መንገድ/ትንሳኤን ሊሄድ መቃብርን ከፍቷልና ።
ነገር ግን የቸር ጌታ ምክርን መናቅ ለማን ይቻላል ?
ለሰው የሚሻለውን እርሱ ያውቃልና ።

ምስጢር

አምላክ ከመፍጠር ስራው ያረፈባትን ቀን የሰንበት ቀን ብሎ ሰይሞ
አክብሯታል ፤ በደብረ ሲናም ሰንበትን እንዲያከብር ሙሴን አዝዞታል ።
ታዲያ “አምላክ ሰንበትን እንዳይኸራት ሙሴን ካዘዘ በሁዋላ እርሱ
የሰራውን እርሱ ራሱ እንዴት አፈረሰው ? በሰንበት ለምን ትንሳኤውን
አደረገ ?” በማለት ባለቅኔው ራሳቸውን ከጠየቁ በሁዋላ” የሚያለማው
ንና የሚያጠፋውን ለሰው ሁሉ የሚያውቅለት እርሱ (አምላክ) ስለሆነ ፤

አድራጎቱን ከጥፋት የሚቆጥረው የሰም” የሚል መልስ በመስጠት ምርምራቸውን ገተዋል ።

ታሪክ

እግዚአብሔር ፍጥረትን የጀመረውና ክርስቶስም ከሙታን የተነሳው እሁድ ቀን ነው ይባላል ። ስለዚህም የአረፍት ቀን እንድትሆን በጢተ ክርስቲያን ስርአት መፅሀፍ ተወስኖ ስትከበር ኖራለች ። ሙሴም አምላክ ከመፍጠር ስራው አረፈባት የምትባለውን ቀን ቀዳሚት ስንጠቅን እንዲያከብራትና እንዳይሰራባት ተፅፏል (ዘፍጥ. 2 ፡ 1-4 ። ዘፀአ. 20 ፡ 8-11) ።

199 መወደስ (1115) አ
ዙተክሌ (መምህር ፡ ዘዋሽራ)

ኢየሁዳውያን የሰጡ ብእሴ ገጸሬ
ባሕርያ ድማን ዘለብሰት ብርሃን ከመ ፀምር ፡
እስመ ለለዕልት ይተዋለጥ ሥነ ኅብረ ገጸ መንክር ፡
ወበእንተዝ ሥነ ውላጤ
ዐይን ሰብእ ነዋ ዮሐንስ ዘንስር
ዘልዑል ይሰርር ፡
አምጣን ጠፈራ መጥባሕት ክሣይ ፍጡራን ዘይመትር ።
መላእክትሂ ተጋቢአሙ አምነ ርኅቅ ጠፈር
በሰራሐ ክንፍ ከለልዋ ለድማን እመ አህጉር ፡
አምጣን ድማን ድንግል ንጽሕተ አበሳ ወነውር
ትበርሀ እምፀሐይ ወትትሌዓል እምአድባር ።

ትርጉም

ብርሃንን እንደ ግምጃ የለበሰች
የማየት ሰው የሰፊ የዲማን ባህርይ አለው ቀም ፡
እስደናቂ የሆነ የፊቷ አይነት ውበት በየቀኑ ይለወጣልና።
ስለዚህም ለውጥ
የሰው አይነት ከፍተኛ በረራን የሚሰር
ባሞራ የተመሰለ የሃንስ ነው ፡

ጣሪያዎ/ሰይፍ የፍጡሮችን አንገት የሚቆርጥ ነውና ።
መላእክትም ከፍቅ ጠፈር (ሰማይ) ተሰብስበው
ያገሮች እናት/ዲማን ክንፍን በመዘርጋት ጋረድዋት ፡
ከበደልና ከነውር የነፃች ዲማ/ድንግል
ከፀሃይ ትበራለችና ፡ ከደብሮችም ከፍ ትላለችና ።

ምስጢር

ቅድስት ማርያም የእግዚአብሔር አብን ቃል ፀንሳ ሳለች መልካ ደልዋወጥ ስለነበር ጠባቂዋ የሴፍ በአንድ መልክ ሊያያት አልቻለም ። በገጃም ክፍለ ሀገር የዲማ ጊዮርጊስ ቤተ ክርስቲያን ልዩ ልዩ በሆነ ቀለም ስለተሳለች ተመልካቿ በአንድ ሁኔታ ሊያውቃት አልቻለም ። ደግሞ የግንብ ወንጌላዊ የአሞራ ምሳሌ እንደሆነ የቤተ መቅደሲቱ ተመልካች አይደለም ጣሪያ ጣሪያውን በማየት እንደ አሞራ በረረ ። ሰይፍም አንገትን እንደሚቆርጥ ጣሪያዎ የመላእክትን ስእል ለመመልከት የሚያንጋጥጥ የተመልካች አንገትን የሚሰብር ሆነ ። መላእክት በክንፍቻቸው ቅድስት ግርያምንና ልጇን እንደጋረዷቸው የዲማ ጊዮርጊስ ቤተ ክርስቲያን ጠፈር (ጣሪያ) የመላእክት ስእሎች አሸበረቋት ። በተጨማሪም ድንግሊቱ ማርያም ከፀሃይ ይልቅ የምታበራና ከሴቶችም ሁሉ የምትበልጥ መሆኗ እንደተነገረ ይህችም ዲማ እንደ ፀሃይ የምታንፀባርቅና ከሌሎች አድባራትም የምትልቅ ሆነች ይላሉ ባለቅኔው ።

200 መወደስ (1138) አ
ዘወልደ ሚካኤል (መምህር ፡ ዘዜና ማርቆስ)

እግዚአብሔር ይህንን እንተ ያፈቅር
ዘይቤ መጽሐፍ በቃለ መተርጎም መምህር
እሙን ውእቱ ለጸድቃን ገዳም ወደብር ፡
ወሕስው በኅቤየ ፡
እስመ እነ ዝንጉዑ ልቡና ወአን እሱር
በኅብለ ኅጢአት ዘይነውገ
እንዘ ለለዕልት እተግሀ በግብረ ዐመግ ወነውር ።
ለተሰ ይደልወኒ ተግማጸ አምላኪየ ኅር ፡

ለልዩ በእዴዩ እስመ ጸዋዕክዎ ለጎሣር፤
እንዘ እብል እድገን እምደዌ ክልኢቱ አኢጋር፤
ወሰብእ መሬታዊ ዘይረክቦ አየአምር።

ትርጉም

እግዚአብሄር የሚወደውን ይቀጣል
ያለው መፅሃፍ ቁተርንሚው መምህር ቃል
ለገዳምና ለደብር ዓድቃን እውነት ነው ፡
በእኔ ዘንድ ግን አሰት ሆነ ፡
በእየቀኑ በአመፅና በነውር ስራ እየተጋሁ
እኔ ልቦ ዘንጉና
በረዘመ ገመድ/ሃጢአት አሰረኛ ነኝና ።
ለእኔስ የቸር አምላኬ ቁጣ ይገባኛል ፡
ከሁለት አግሮች ህመም እድናለሁ ስል
እኔ በገዛ እጄ አሳርን ጠርቸዋለሁና
የመሬት ሰውም የሚያገኘውን አያውቅምና ።

ምስጢር

“አባት ልጄን እንደሚገሰፀው እግዚአብሄር ወዳጄን ይገሰፀዋል” የተባ
ለው ነገር በዓድቃን ዘንድ የታመነ ቢሆንም በእኔ ዘንድ ውሸት ነው
በማለት ባለቅኔው ሁለት አግራቸውን ካመማቸው በሽታ እድናለሁ ሲሉ
ከባሰ ችግር ላይ ወድቀው መክራ የፀናባቸው መሆኑን ገልጠዋል።
በተጨማሪም “የአምላክ ወዳጄ ሳልሆን በመክራ ተፈተንሁ፤ መክራ
የዕድቅ ሳይሆን የሃጢአት ነው” በማለትም ጥፋታቸውን አምነዋል።

እንስሳ እረኛ ወይም እንደሚያሰማራው እንደማይውቅ ሰው ሁሉ
በላይ ላይ ምን እንደሚመጣበት ሊያውቅ አይችልም። ስለዚህ እኔም
“እድናለሁ ስል የባሰ አገኘኝ” በማለት ባለቅኔው የደረሰባቸውን ስቃይ
በቅኔያቸው ምስጢር አሰረድተዋል።

201 መወደስ(1145)
ዘተክሉ(መምህር፡ዘዋሽራ)

ሱግይ ወምድር አመ ተገብግ
አፍላፊ ክልኤቲ አንሰት ፀዋሪተ ምውት ምድር
እር ተጎዝን በሞተ ሰሎሞን ኄር?
አፍግን ተጎጥኦ እምኩሉ ፍጡር
ፍትሐ ጽድቅ ዘየአምር፤
እንዘ ትዕውር ሕይወ ዘአወለደት ጠፈር።
ወእር ያስተፈሥሐ ዜና ሞተ ሰሎሞን በኩር
ለሱግይ ሐሳዊት እንዘ ሕፃነ ባዕድ ትዕውር?
እሱም እመቦ ሰሎሞን በሰማያዊት መንበር
ኋያም እምቀተለ ክፍለ ክልኤቱ ከመ ይግበር።

ትርጉም

ሙሉት ሴቶች አምሳል
ሱግይና ምድር ቢጣሉ በድን ተሸካሚ ምድር
ፀቸር/ጠሎሞን ሞት እንዴት ታዝን?
የአውነት ፍርድን የሚያውቅ
ክፍተረት ሁሉ ታጥቷልና፤
ያልወለደችው ሴት ሰማይ ዘይወት ያለውን ስትሸከም
ሱግይ/ውሸታምንም የባእድ ህፃንን ስትሸከም
የአለታ ጠሎሞን ሞት ወሬ እንዴት ያስደስታት!
በሱግይ ዙፋን ሰሎሞን ቢኖር ኖሮ
ለሙሉቱ ሴቶች ያካፍል ዘንድ በሀይወት ያለውን በገደለ ነበርና።

ምስጢር

በአንድ ደህንኛና በአንድ ሙት ዘፃን የተጣሉ ሁለት እስራኤላው
ያት ሴቶች በተጻፈው ጊዜ እውነቱን ለማወቅ ደህንኛውን ልጅ በሰይፍ
ክፍለው እንዲጻፈሉ ሰሎሞን አዘዟል። መጥምቁ የግንስም አንገቱን
በሰይፍ በተቆረጠ ጊዜ ራሱ በክንፍ ወደሰማይ በሮ ሲሄድ በድኑ በምድር
ቀርቷል። ስለዚህ በዚያን ጊዜ ሰሎሞን ቢኖር ኖሮ ምድር በድኑን ብቻ
ላይሆን ህይወት ካለው ከየግንስ ራስም ድርሻ ታገኝ ነበረ በማለት
ባለትኒው አመሰግናለሁ።

ታሪክ

የአሰራሪያ ገደብ የሚከተል የጠርጣሪው ልጅ ስለሆነ በአባቱ ዙፋን ተተክቶ እስራኤልን ሲያስተዳድር አዎላኑ የፍርድ ጥበብን እንዲሰጠው ለመነፃፀር ዘዘመን መንግስቱ ሁለት ሴቶች ጠለንድ ቤት ውስጥ ሲኖሩ በሶስት ተኝት ልዩነት ተከታትሎ ወልድ ወልድም ልሊት እንደተኙ አንዲቱ ልጅን በእንቅልፍ ልጭ ስልተግንኙት ስትነታ ጥቶ አገኘችው የርሷን ሬሳ ልጅ ዘንድኛዋ ጭብት አስጠግታ ደህናውን የንደኛጥን ልጅ ወሰደች።

የደህንኛዋ ልጅ እናት ጭብት ከእንቅልፍ ነቀታ ልጅን ለግጥባት ብታሰብ የሞተውን የንደኛዋን ልጅ አገኘች። እርሷንም “የጥተ ልጅ ስንት ውሰጂ የእኔንም ልጅ መለሽልኝ” ብትላት እምቢ አለቻት። ሁለቱም ሴቶች ተካሰው ወደሰሎሞን ሄዱና ሲጠየቁ “ደህንኛው ልጅ የእኔ ነው ተባባሉ”። በዚህ ጊዜ ሰሎሞን ሰዶፍ አስመጥቶ “ደህንኛውን ልጅ በሰዶፍ ለውሰት እካፍላቸው” ጭብት ስለሆነ። የደህንኛው ልጅ እናትም “እድቆረጥ ለእርሷ ስጧት፤ እኔ ይቸርጭኝ” አለች። “ያልወለደ አገደጥ አረደ” እንደሚባለው ያልወለደ ሆኖ የጢያን ያህል ነው የሚኛው ልጅ እናት ማን “ይከረል ፡ ለሁለታችንም አደውን” በማለት ተናገረች።

በዚህም ጠቢቡ ሰሎሞን እውነተኛዋ ማን እንደሆነች ስለተረዳ ደህንኛውን ልጅ ለወላጅ እናቱ እንዲሰጥ ረረደ 1770-3:16 27 ፡ ስንኩ-መስከረም 2)።

202 መወደስ(1146)አ
ዘዘወልደ.(አለ.ቀ)

ታውልድ የነልፍ ወሰነ አጭ
ወትውልድ ይቆርፍ እምነ አጭሁ በግብር
ምሳሌ ዝኒ ላዕሌክ ግሀለ ማርያም ደብር
ሐሰውክሂ ኢተሰለኒ
እምነ ዜናሁ ለሰሎሞን በዙር
ጠይቅ ወተሰከር፣
እመ ነባቢሁ ተተብረ እምነን ንባቡ ኢይቅቀር ።

በደን ጽርትረ መደን ርትዕ መደን የውጥ ግዘር
እለክነ ትገረ ደሞርሌክ ስጧት የግዘክ ፍጽ ጦር
አርቲዕክረ ፍናተ ግእክሌ ጭ ሀገር
ተሞራኔ ለታንና ግዘሆ ጭንደር።

ትርጉም

የባቶችን ድገዕር ትውልድ ያልፋል
ከአባቶችም ጭራ ይተርፋል ።
ላህለ ግርያም/ተረራ! የዚህም ምሳሌ ጭንተ ላይ ነው ፡
ጥጅሆ እንዳትላኝ
ከጭር ስለሆነ ንግግር
ተረዳ እስታውሳለሁ ።
ተናጋሪው ሲቀጠር ንግግሩ አይቀበርምና
በለጭነትና በልቀተኛነት ስለሚያስደገቅ የሆነትም
የጠላት ፍጽ ጭንቅ ምዕጋና እስከ ትግራይ ድረስ ይሞራሃል ፡
በጭ አገር ጭክልም መንገዱን አቅንተህ
ለውገታት ተደጋጅ ጭንደርም ንገሰ ።

ጥበብ

አንዳንድ ስው ጭን እንደሚገፋ አንዳንድ ጊዜም ከአባቱ የሚሰጡ ለጥ ልጅ ይወልዳል ። ይህም በጥምቀት ስግኝት ላህለ ግርያም በተባሉ በእኔ ግእክ ይታወቃል ። ከወላጅ አባታቸው ከሃይለ ጭላት ይልቅ እዩ ግእክ ገጥት እስፍተጥልና ባለቅኔው ጭላትን ኢትዮጵያን አንድ አድርገው ወሎና ትገረን ንገደርንም ግዛ በማለት ለእዩ ምኒልክ ያላቸውን ፍትር በትእደቸው ጥበብ ጥልጠዋል ።

203 መወደስ(1083)አ
ዘአካሌ ወልደ(መምክር)

ግንት፤ ለልጥ ጭንቀት ዘእሁ?
አው ተሰጥጥ ጭንቀት ደልመተ ለሊት ገብር

ወዓዲ ጥዑመ እመ ይሰመይ መረር፤
 ተሰምዮተ ወይን ወብርሃን
 ኢብቁሀ አኮኑ ለአውናን ወኤር፤
 ወበቅድመ ኢዮአብ ፍሬ ሣዕር
 ሐመልማለ ሣዕር ኮነ አበኔር ወልደኔር።
 ብርሃንሰ እመ ተሰምዮ ወልደ ባሕርዮ አብ ንገር
 ኮኖ መራሔ ፍና ለዕውር ወልደ ዕውር፤
 ወለእመ ተሰምዮ ወይን ጥዑመ ነገር
 ኮኖ ሰማዕተ ጽድቅ ወይን ቤተ ቃና ዘመድ ፍቅር።

ትርጉም

የሰም ጥቅሙ ምንድር ነው?
 የሌሊት ጨለማ/አገልጋይ ብርሃን ቢባል
 መራራም ጣፋጭ ቢባል፤
 ወይንና ብርሃንን መባል
 ለአውናንና ለኤር አልጠቀመምና ፡
 ዘኢዮአብ የሳር ፍሬ ፈትም
 የኔር ልጅ አበኔር የሳር ቅጠል ወኔልና።
 ቸር የአብ የባህርይ ልጅ ግን ብርሃን ቢባል
 ለእውር ልጅ-አውር መንገድ መሪ ሆነው።
 የነገር ጣፋጭ ወይንም ቢባል
 የፍቅር ዘመድ የቃና ቤት ወይን የእውነትም ምጣሜ
 ሆነው።

ምስጢር

ማንኛውም ባለስም ዘጥፍ ቢጠራ ስሙና ግብሩ ካልተጣ
 በሩ በስም ብቻ መከበርን አያገኝም። ይህም ሊታወቅ
 ጨለማው በብርሃን መራራውም በጣፋጭ ስም ቢጠራ
 ጨለማው ብርሃንን፤ መራራውም ጣፋጭን ሊሆን አይች
 ልም። ስለዚህም በየሰማቸው ትርጓሜ አውናን ወይንን ጌርም

ብርሃንን በግብር ሊሆኑ አልቻሉም። ግን የአንዳንድ ሰው
 ስሙ ከግብሩ ጋር እንደሚተባበር የአብ የባህርይ ልጅ
 የአግቤአብሃር ወልደ ስያሜ በየሰያሜው ልክኛ ሆኖ ተገኘ።
 ብርሃን ቢባል እውር በብርሃኑ እንዲሄድ አደረገ፤ ወይንም
 ቢባል በቃና ዘገለገለ በደኪማስ ቤት በተደረገው የሰርግ በአል
 ሙሃውን ወደወይን በመለወጡ ወይንንቴ ፀደቀ ይላሉ ባለቅ
 ኔው (ዮሃ.2:1. - 9)።

204 መወደስ(1089)አ
 ዘእንግዳ ወርቅ ኅይሉ(አለቃ)

ዓለመ ተድላ ጎንደር እምድገረ ገለጸ
 ዓለመ ተድላ ይፍጥፍ እምገበ አልፎ ጎንደር
 ሥላሴ አቀሙ በዘርዐ ዳዊት መንበር
 ኪዳኑ ወሌ ጉግግ
 በትዕረ ጎጠአተ ሣብሩ ለኩሉ ብሔር፤
 ባሕቱ ዘዘመንክ
 አይትፈጠር ብነ እንተ አሳልው ግብር።
 እምግብጽሂ ለተሐድሶ እመ ተጸውፀ ንበር
 ይትቀዎፍ በጎይልክ ወበሰይፈ ቃልክ ይትመተር፤
 እምከመ አጠፍአ ለነ እንዘ ዓዲሁ በምድር
 ዘንበር ተሰርዎ እምጣነ ልዑሉ ይወርር

ትርጉም

የምቾት አለም/ጎንደር ካለፈ በሁዋላ
 የምቾት አለምን ዘሌላው ጎንደር ይፈጥፍ ዘንድ
 የሃገሩን ሁሉ ሃጢአት/ግብርን የምታስተሰርይ
 ወሌ ጉግሳ! አንተን
 ስላሴ በዳዊት ዘር ዙፋን አቆሙ(ተኩ)፤
 ነገር ግን ዘዘመንህ
 ነዋሪ ያልሆኑ ግብር አይፈጠርብን።

ለመታደስም ንስር ከግብፅ በተጠራ ጊዜ
በሃይልህ ይቀሰፍ በሰይፍ ቃልህም ይመተር፤
በምድር ገና ሲሆን ካልጠፋልን
የአሞራ መነቀል ወደላይ ይበራልና

ምስጢር

ስላሴ (አብ ወልድና መንፈስ ቅዱስ) ይህ አለም ካለፈ
በሁዋላ እዲስ አለምን ይፈጥራሉ እንደሚባል የምችት ከተማ
ጎንደር በደርቡሾች ከፈረሰ በሁዋላ ከቀረው ጎንደር ምችትን
ለማስገኘት ራስ ጉግሳ ወሌን አስነሱ። ሃጢአት በንስሃ እንደሚሰ
ረይ ጉግሳ ወሌ የነበረውን ልማድ ለወጡ። የግብፅ ንስር
በየአምስት መቶ ዘመን በሚያካፋ ካፊያ ይታደሳል ተብሎ
እንደሚነገር የአሞራ ግብር አይሰራብን፤ ሃጢአተኛ በጅራፍ
እንደሚገረፍና አመፀኛ አንገቱን በሰይፍ እንደሚቆረጥ በቅጣት
መልክ የተሰራብን የአሞራ ግብር ይቅርልን። ካልቀረልን አሞራ
ወደላይ እንደሚዘር በአሞራ ግብር ምክንያት ወደዘላይ ለአቤ
ቱታ እንሄዳለን በማለት ባለቅኔው አቤቱታቸውን አሰምተዋል ።

ታሪክ

ራስ ጉግሳ ወሌ የተባሉት መስፍን በጎንደር በካህናቱ ርስት ላይ
የአሞራ ጠባቂና የጭቃ ማር የሚባል ግብር ሰሩበት። በዚህም ምክንያት
አለቃ እንግዳ ወርቅ ሃይሉ የጎንደርን ካህናት በመወከል የሚሞግቷቸው
መሆኑን በመግለጥ ራስ ጉግሳ ወሌን በቅኔያቸው አስጠንቅቀዋል ።

205 መወደስ (1047)ጎ

ጠፈረ ሐተታ ሰማይ ለእመ ርኢኩ
ኢያጸድቆ ለሰብእ ጸሎት እንበል ፍቅር
ወኢይበቁዎ አሚን እምገበ አልቦ ምግባር ፤
ዓዲ ኢይደልዎ
ትእቢት ፀሩ ለክርስቶስ በኩር
ፍና ትሕትና ዘየሐውር
አሰመ ንበ ሀሎ ትእቢት ሀየ ሀሎ ኅሣር ።

አገውየሂ ከመ ታአምሩ ምሳሌ ዝንቱ ነገር
አእዳው ኢይበቁዎ እንበል አጸብፅ ወአጽፋር ፤
ወኢይሂንዩ ከመ በገበ ዙሉ ፍጡር
አስናን ባሕቲቶሙ እምገበ አልቦሙ ከናፍር ።

ትርጉም

የምርምር ሰማይ ጠፈርን ብናይ
ፀሎት ያለፍቅር ሰውን አያፀድቀውም
ማመንም ምግባር ከሌለው አይጠቅመውም ፤
ዳግመኛም የትህትና
መንገድን የሚሄድ የበኩር ክርስቶስ ጠላት
የሆነ ትእቢት አይገባውም ፤
ትእቢት ከአለ ዘንድ በዚያ አሳር አለና ።
ወንድሞቼ! የዚህን ነገር ታውቁ ዘንድ
እጆች ያለጣቶችና ያለጥፍር አይጠቅሙም ፤
ጥርሶችም ከንፈሮች ከሌሏቸው ብቻቸውን
በፍጡር ሁሉ ዘንድ በፍፁም አያምሩም ።

ምስጢር

የምርምርን ነገር ማራቀቅ የሰማይ ጠፈርን ቀና ብሎ እንደማየት
ሲሆን ፣ እንጀራ ያለወጥ እንደማያጠግብ ፀሎትም ያለፍቅር ዋጋ
አያስገኝም ። ግድግዳ ያለጣሪያ እንዳይጠቅም እውነትም ያለምግባር
አይረባም ። መንገደኛ ሰው ጠላቱ በሽመቀበት መሄድ እንደሳይገባውና
ዚህም በዚያ አሳር እንደሚያገኘው ክርስቶስ የማይወደው ትእቢት
ሰውን አዋርዶ በመከራ ላይ ይጥለዋል ። ይህንንም እጆች ያለጣቶችና
ጥርሶች ፣ ጥርሶችም ያለከንፈሮች አለመፈጠራቸው ያስረዳል በማለት
ቅኔው ተመስጥሯል ።

206 መወደስ (328)ጎ

ዘገብረ ሚካኤል ዕውር
በእክናፈ ተምኔት ነርግ መልዕልተ ደመና
ፍትሐ መለኮት ዕቅፍት እንዘ በማእከሉ ንቡር ፤

ወወርቀ ፍትሐ ጥት ንሰርት እምንዋዩ መንግሥት ክቡር ፤
ዘይሬኢ ዝኾኑ ዐይነ ጥት ፀር
እንዘ መንገዱን ይጸር ፤

ወእንዘ ያንሱሉ ዝዩ ተባርዮ ፍዳነ እግር ።
ንስሕፀሂ ሓረገ ጥት ስቲዩ ደመ ሓዋን ባሕር
እምአሥራወ አቤል ተዳግዊ ወእስከ ጽንፈ አቤል እንተ ድገር
ወዘእምኒሁ ይትተሰጥ ከዊን መሬት ማእረር
ይመልእ በረከተ በጥክያዶ አልዓዛር መቃብር ።

ትርጉም

የመለኮት ፍርድ/—ሰናክል ዘመካከሉ የተቀመጠ
ሲሆን በምኞት ክንርኝ በደመና ላይ እንወጣለን ፤
ወርቅ የሞት ፍርድንጥ ከከበረ ከመንግስት ገንዘብ እንሰርቃለን ፤
ሁሉን የሚመለከት የጥት ጠላት/አይን
ወደኛ ሲመልከት ፤

የፍዳችን ፍርድ/ጠላትን ወደዚህ ሲመላለስ ።
ከቀድሞ ሰው ከአቤል በርኝ እስከ የሁዋላ ሰው አቤል ዳርቻ
የሂዋን ደም/ባህርን የጠጣ ሃረግ/ ሞትንም እንስባለን ፤
ከርሱም የሚልተ— አረርን መሆን/አዝመራ
በአልአዛር አውድግ/—ቃብር በረከትን ይሞላል ።

ምስጢር

ወርቅ በክንርኝቶ— ወደላይ እንደሚበሩ እኛ ሰዎች ትልቅነትን
እንመኛለን ። ክንፈ ሰባራ ወፍ ሊበር እንደማይችል እኛም ወደአሰብነው
ሳንደርስ የአምላክ ፍርድ ያስተረፍል ። ሌቦችም ከመንግስት ካዝና ገንዘብ
እንደሚሰርቁ በሌላ— ላይ ጥትን ብናመጣበትም ጠላት ባላጋራውን
በድብቅ እንደሚጠባባቱ— በእኛም ላይ ሞት ይታዘዝብናል ። ባለጉዳ
ይም ጉዳዩ ወደቀረበት ሃላፊ እንደሚመላለስ መከራ ይፈራረቅብናል ።
ውግ የጠጣ የወይን ሃረግን ከወዲያ ወዲህ እንደሚላብ በሂዋን
ደምን ያመጣ የነፍስ ጥትንጥ ከአዳም ልጅ ከአቤል ጀምሮ እስከመጨረ
ሻው የአቤልን ሞት እንጥታለን ። ደግሞ አዝመራ በእርሻ እንደሚሰበሰ

ብና ዘአውድማ እንደሚሞላ ከሞት የሚከተል አፈርና ትቢያን መሆን
ዘመቃብር ይፈፀማል በማለት ቅኔው ተመስጥሯል ።

207 መወደስ/ስ
ዘምሥራቅ (አለቃ ፡ ዘኤልሻማ)

መሪረ ንብኪ በእንተ ርእሰን
መሽቶብናልና ጊዜው ከስጋው ገበያ ሰንዞር
ዘማ ቤተ ነዌ ዓለም እያታለለችን በፍቅር
እንዘ ሕልም ንብረተ ዚእሃ ወሐውዛ መሪረ
የስጋው እዛሽ መቃብር
ታላቅ ታናኹን ሳይለይ እስኪፈጀው ድረስ በምድር ።
ሞትሂ የሁሉ ጌታ የጉዞውን እዋጅ ሲነግር
አትልከስከሱ ከስጋው ተራ መሄዱ ላይቀር እግር በእግር ፤
ዳግመኛ ዳግም ልበል ኮርቻ አላጣም በክብር
ፈረስ ፈረስ ሲል የተዘጋጀ መርገፍ አለና ያለማፈር ።

የግእዙ ትርጉም

ሰለራሳችን አምርረን እናልቅስ ፤
አኗኗሩ ህልም ፡ ውበቷም መራራ ሲሆን
የነዌ ቤት ሽርመጣ/አለም እያታለለችን
ከስጋው ገበያ ሰንዞር ጊዜው መሽቶብናልና ።

ምስጢር

በስጋ ገበያ ሲዞር ውሎ ከመሽ የተነሳ ብቸኛ ሰው በጨለማ ሲሂድ
አውራ ሲመጣበት በጣም አምርሮ ይጮኸል ። እንዲሁም የስጋን ኑሮ
እይዘው እይዘው ሲል እንዴን ሳይዘው ያረጀ ሰው በለሃጢአቱ በንስሃ
ማልቀስ አለበት ። ደግሞ በዘማ ቤት ፍቅር የተታለለ ንበዝ ቤቱን
እንደማያሰብ በዚች አለም ተድላ የተያዘ ሰው ሞትን አያስታውሰውም ።
ህልም እንደማይጨበጥና የዘማ ቤት ነገርም ማታለል የሞላበት
እንደሆነ የዚህች አለም ሁኔታ እጥፊና ኅጂ ነው ። አንዳንድ የስጋ ቤት
እዛሽ የስጋ መልክኛው ገና ታናኹንና ታላቁን ለይቶ ሳያወጣ ኅምሽቶ
ስጋውን እየቆረጠ እንደሚበላ መቃብር ትንቹንም ፤ ትልቁንም ሳይለይ

ይቀበላል ። አንድ የጦር አዛዥ የዘመቻ አዋጅ ሲያውጅ ግብን ጨርሶ ላይሉ ወዲያውኑ እግር በእግር ተከትሎ መዝሙት የወታደሮች ግድግዳ ነው ። እንዲሁም ሞትን ያህል ግዴታ ያለበት ሰው በስጋዊ ነገር ብ ተጠምዶ መልክስክስ እይገባውም ። ፈረስ ያለው ኮርቻ ቢለጥ ከባለመርገፍ ግላስ ጋር እንደሚያገኝ በሞት መፍረስና መርገፍ ፡ አፈ ታቢያም መሆን የማይቀርለት ሰው መልካም ስራ በመስራት የህይወት ዘመኑን ማላለፍ እንደሚገባው ባለቅኔው ያስረዳሉ ።

208 መወደስ ስ
 ዘየማነ ብርሃን (ቄሰ ገበዝ)

በደመ ቁዕለ ዕዕ ዘረብሐ ልብስ ክዋኔሁ
 ለአበ ብዙኃን አዳም ወለሔዋን ሕጽጽተ ክብር
 በደመ ሥጋዊ ገፀበ እግዚአብሔር ፤
 ወበላዕለ ዙሉ ገጸ ግለም
 ሰወረ ዕርቃን መሐላ በዘኖን ፀምር ፤
 አምጣነ ኢክህለ ተሌልዎ
 እምአፍራሰ እሳት ኪሩቤል አምሳለ እግዚእ ወገብር ።
 ግለመሂ አመ ሐወጸ በሩጸተ ሰሎሞን እግር
 ሠምረ ዘኢሞዎ ለጸኑዕ አረፍተ ፀር ፤
 አምጣነ ይኔይስ ሣህል እምነቢረ ልዑል መንበር
 ወድንግል እብነ ምሳሌ በሥምረተ ነቢይ ታገምር ።

ትርጉም

የብዙዎች እባት የአዳምና ክብሯን ያላነሰች የሂዋን በእንጨት ቅጠል ደም ያደፈ ልብስ/ሁኔታን እግዚአብሔር በሰውነት ደም አጠበ ፤ በሁሉ የአለም ፊት ላይም በኖህ ግምጃ መራቆት/መህላን ሸፈነ ፤ የጌታና ያገልጋይ አምላክ ከእሳት ፈረሶች/ኪሩቤል መለየትን አልቻለምና ። በሰሎሞን/እግር ሩጫም አለምን በገብኝ ጊዜ

የጠና የጠላትን ግድግዳ ያላሸነፈውን ወደደ ፤ በዘፍተኛ ወንበር (ዙፋን) ከመቀመጥ ይቅርታ ይሻላልና ድንግልም በነቢይ ፈቃድ የምሳሌ ድንጋይን ትችላለች ።

ምስጢር

በደም የቆሸሸውን ልብስ አጣቢ በላሙና እንደሚያጥበው ክርስቶስ ዘበለስ ቅጠል ደም የተዋረደውን የአዳምንና የሂዋንን ባህርይ በደሙ ቀጸሰው (አከበረው) ። ራቆትነትም በልብስ እንደሚሸፈን ለኖህ በመሀላ የነገረውን ኪዳን ፈፀመ ። አገልጋይም ከፈረሶች በሁዋላ እንደሚከተል እግዚአብሔር ወልድም በሰውነቱ እንደ አገልጋይ ሲሆን በአምላክነቱ በዚሩቤል ላይ ይመሰገናል ። በሩጫም ካለቡት ቦታ በፍጥነት እንደሚደረስ ሰሎሞን በቤተ ክርስቲያን ተገብቶ (ቤተክርስቲያንን አስመልክቶ) በተናገረው ምሳሌ መሰረት እግዚአብሔር ወልድ አለምን (ሰውን) በአዳነ ጊዜ የዲያብሎስን ተንኩል ያልተቃወመውን አዳምን ይቅር አለው ። በዙፋኑ ሆኖ መልክን አዝዞ ከሚያድነው ይልቅ እርሱ ራሱ ሰው ሆኖ ፤ በመስቀል ተሰቅሎ ካሰለት ። ይህም የሆነው በደለኛ ድንጋይ “ተሸክሞ ይቅርታ እንደሚጠይቅ ቅድስት ማርያም የቅዱስ ገብርኤልን ብስራት ዘእምነት ተቀብላ በዳንኤል ድንጋይ የተመሰለውን እግዚአብሔር ወልድን ስለወለደች ነው ይላሉ ባለቅኔው ።

209 መወደስ/ስ
 ዘጎበዜ (አለቃ ፡ ዘደብረ ወርቅ)

ኢናነክር ገዳጠ ለመንፈስ ቅዱስ
 ለገጽሕተ ባሕርይ ድንግል እመ አገጽሐ እምነውር ፤ ።
 መሐፒልኑ ይትገሠሥ ለእንተ ጸዕደወ ፀምር
 ለርሱሕ ዳፀሙ ይትገሠሥ በግብር ፤
 አንክርስ ናነክር
 እመ አገጽሐ ኪያነ እምርስሐተ ጊጋይ ጽቡር ።
 ርሱሕኒ እንዘ ሀሉ አጸዕድም ሚላት ሥሙር
 ለነዌ ጸውዎ ነዌ እንዘ ኢይጸዋዕ አልገዛር ፤
 ባሕቱ ኢህለወ ፍትሕ አምጣነ ኢይክል ፍጡር
 በላዕለ ነጋሚ ፈቲሐ ፍትሕ ወአንድዶ እሳት በላዕለ ባሕር ።

ትርጉም

ባህሪዎ የነፃ ድንግልን ከነውር ቢያነፃት
መንፈስ ቅዱስን ጥቂት አናደንቀውም ፤
ለነፃችው ግምጃ ልብስ አጣቢ ይፈለጋልን ?
ለአዳፋው ልብስ ይፈልጋል እንጂ ፤
ከበደል/ጭቃ እድፍ
እኛን ቢያነፃ ማድነቅን እናደንቃለን ፤
እድፋም ሳለም የተወደደ ሃርን ማንጣት
አልአዛር ሳይጠራ ነዌን የነዌ መጥራት ነው ፤
ግን ፍርድ የለም ፤ በንጉስ ላይ ፍርድን መፍረድንና
በባህር ላይ እሳት ማንደድን ፍጡር አይችልምና ።

ምስጢር

አንድ ልብስ አጣቢ አዲሱን ልብስ አጥቦ ቢያነፃ አያስደንቅም ፤
የሚያስደንቀው ያደፈውን ልብስ አጥቦ ቢያነጣው ነው ። መንፈስ
ቅዱስም ጥንቱን በተፈጥሮ ባህርይዎ የተቀደሰችውን ቅድስት ድንግል
ማርያምን ቢቀድሳት አይደነቅም ። የሚደነቀውስ በበለስ መብል ሃጢአት
የተቀረጹትን አዳምና ሄዋንን ፤ ልጆቻቸውንም ከሃጢአት ማንፃቱ ነው ።
ደግሞ አዳፋውን ልብስ ማጠብና ማጥራት የሚገባ ቢሆንም ያላደፈውን
ልብስ ማጠብና ማንጣት የተለመደ እንዳይደስ እግዚአብሔር ወልድ ሰው
የሆነው ሃጢአተኛውን እንጂ ፃድቁን ለማዳን አይደለም ። በባለፀጋው ነዌ
ደጅ የወደቀውን ድሃውን አልአዛርን በመጥራትና በመርዳት ፈንታ “ነዌ
ነዌን ጠራው” በማለት ባለፀጋ ባለፀጋን መጋበዙ የመንግስተ ሰማይ
ዋጋን አያስጥም ። ድሃ በንጉስ ላይ መፍረድን እንደማይችል በባህር ላይም
እሳት እንደማይነድ ፍጡርም በፈጣሪው ላይ መፍረድ አይችልም በማለት
ባለቅኔው ቅኔያቸውን አመስጥረዋል ።

210 መወደስ (325)ጎ

ፍትሐ ጽድቅ ወፅኦ እምኢፈ ነጋሢ
በበትረ እዴሁ አዳም ርእሰ አርጭ ከመ ይሰብር ፤
በመዋዕለ ሙሴስ ይፃኦ እምነ ዝንቱ ጎሣር

ውእቱ አርጭ ወውእቱ በትር ።
ወኢይደልወነ ንትናገር
በቀለ አርጭ ዘቅድም በመዋዕለ ሰላም ወፍቅር ፤
እምኤዶም አረጋዊ አመ አውረዶ በምክር
እንተ ኢያውረደ አረጋዊ አምጣነ አዕረገ ላዕለ ደብር ፤
ወለቃለ ኖን ይትአዘዝ ጊዜ ሕግሙ ነኪር
አፋሁ አርጭ ገዳም ኢከሠተ በሐመር ።

ትርጉም

አዳም በእጁ በትር የእባብ ራስን
ይሰብር ዘንድ የእውነት ፍርድ ከነጋሽ አፍ ወጣ ፤
በሙሴ ዘመን ግን ከዚህ መከራ ይወጣ ዘንድ
እርሱው እባብ ነበረ ፤ በትርም ራሱ ሆነ ።
ግን የቀድሞ እባብ በቀልን
በሰላምና በፍቅር በመን እንናገር ዘንድ አይገባንም ፤
ሽማግሌን ከገነት በምክር በአወረደ ጊዜ
ያላወረደውን ሽማግሌ ወደተራራ አውጥቷልና ፤
ለኖህ ቃልም ይታዘዝ ዘንድ በልዩ ህግሙ ጊዜ
የዱር እባብ አፋን በመርከብ አልከፈተምና ።

ምስጢር

ይዋጣላቸው ብሎ ልጅና ልጅን እንደማታገል አይነት እባብ
የአዳምን ሽሆና እንድትነድፍና አዳምም በበትር እርሷን እንዲቀጠቅጥ
ተደርጎ ነበር ። ግን ከሁለት ጥለኞች አንዱ መብት ሲያገኝ ሌላውን
ማጥቃት እንደሚችል እባብ በሙሴ ታምር እባብም ፤ በትርም በመሆኑ
በአዳም በትር ራሱን ከመቀጥቀጥ ነፃ ሆነ ።

ሁለት ጥለኞች በሽማግሌ ከታረቁ በሁዋላ ጠበኞች ሆነው መኖራቸው ያረሳል ። እባብም ሽማግሌ አዳምን ከገነት ወደምድረ ፍዳ (ወደመከራ ምድር) ቢያወርደውም አቡነ አረጋዊን ወደ ደብረ ዳሞ ራስ ላይ ስላወጣቸው የአዳም ልጆች ዘንድን ሊበቀሉት አይገባም ማለት በቅኔው ተመስጥሯል ።

ታሪክ

እባብ በክፉ ምክር አዳምን ከገነት ስላሰወጣችው አዳም የእባብን ራስ በበትር እንዲቀጠቅጥና እባብም የአዳምን ሰኩና (ተረክዝ) እንድትነድፍ እግዚአብሔር ተናግሯል። ሙሴንም እስራኤልን ከግብፅ እንዲያወጣ ወደ ፈርአን ሲልከው በትሩ እባብ እንድትሆንና የግብፅ አስግተኞችን በትሮች እንድትበላ፣ ወደ በትርነቷም እንድትመለስ አድርጓታል (ዘፍ.3፡ 1-24፣ ዘፀአት 8-16)።

ዘንዶ በኖህ ጊዜ ርግብ እፋ ውስጥ እንቁላሏን ብትጥልበት እስክትወጣ ድረስ እፋን አላንቀሳቀሰም። ምክንያቱም ኖህ ከመርከብ አውጥቶ በንፍር ውሃ ውስጥ እንዳይጥለው ነው ይባላል (ዘፍጥ.7፡10)

የደብረ ዳሞን ተራራ የገደሙት ግድቁ አቡነ አረጋጂ የደብረ ዳሞን ተራራ የሚወጡበት አጥተው ሲጨነቁ እንድ ታላቅ ዘንዶ ራሱን ወደተራራው ጫፍ ጅራቱን ወደተራራው ስር አድርጎ ሲንቀሳቀስ እዩ = እርሳቸውም ሌላ አማራጭ ስላልነበራቸው የዘንዶውን ጅራት ጨብጠው በዘንዶው ጉልበት ተሰበው በደብረ ዳሞ እንባ ላይ ወጥተዋል ተብሎ በገድላቸው ተጽፏል።

211. ሕንጻሃ ስ

እስራኤል ዘሞዕም ለጸላኢ ዘሙ ባሕር አኮ በኮናት ዳዕሙ ዘበትር።

ትርጉም

እስራኤል ጠላታቸው/ባህርን ያሸነፉት በጦር አይደለም፣ በበትር ነው እንጂ።

ምስጢር

ባላገሮች ሲጣሉ በበትርም በድንጋይም ተደባድበው የበረቱት ያሸንፋሉ። እስራኤልም ከግብፃውያን ጋር ጦርነት ሳይገጥሙ በሙሴ በትር ባህርን ከፍለው ግብፃውያንን አሰጠሙ ይላሉ ባለቅኔው።

212 ስገል ፅግና ሞገር (108)ይ
ዘገብረ ሚካኤል (ባዚታዊ)

መቃብረ ድንግል ሐተቱ አእዳወ ጴጥሮስ መምህር፣ እንዘ በእፍአ ጸድቅ መቃብር አምጣነ ኃጥእ ዘውሳጤሁ ዘውስተ ልበ ሰብእ ምድር ለእመ አልቦ ዘየእምር። ወንስሓ ፅጌ ቀሊል፣ እስመ ለፅጌ ፍጡር ጌጋዩ ሐልዮ ወአኮ ገሲር።

እሠረ ንጉሥ

እስኩ አንው ተዘክርዋ ለብእሲተ ሎጥ ፍቅር፣ ለእመ አምላክ አነመ ተሐውኮ ወተአጽፎቶ ብሔር እስመ እምዐይነ ሰብእ ዘይጸጸር ኢትክል ተክብቶ ሀገር እንተ ተሐንጸት መልዕልተ ደብር።

ትርጉም

የመምህር ጴጥሮስ እጆች የድንግልን መቃብር መረመሩ በሰው ምድር ልብ ውስጥ ያለውን የሚያውቅ ባዶኖርም መቃብር በውጭ ግድቅ ሲሆን በውስጡ ሃጢአተኛ ነውና፣ የትል ንስሃም በእርሱ ዘንድ ቀላል ነው፣ ለፍጡር/ትል በደሉ ማሰብ እንጂ፣ ማድረግ አይደለም።

አሰረ ንጉስ

እስኪ ወንድሞች ! የሎጥ ሚለት/ፍቅርን አሰቧት፣ አምላክ መታወክን ቢሰራና አገር ብትገናፀፈው ከሚያዩ የሰው አይን በኮራራ ላይ የተከተመች ከቀማ መሸሸግን አትችልምና።

ምስጢር

በውስጥ ሃጢአተኛ ሲሆን በውጭ ገደቅ የሚመሰለውን ሰው ዳኞች በአደባባይ እንደሚመረምሩት በውስጡ የሰው ደምና አጥንት ያሉበት ሲሆን ውጪው በእብነ በረድ የሚለሰን መቃብርን የጴጥሮስ እጆች ቆፈሩት ። በሰው ልብ ያለውን አሳብ የሚያውቅ እንደሌለ በምድር ውስጥ ያለውን ልዩ ፍጥረት የሚያየው የለም ። በማድረግ ከተፈፀመ ሃጢአት በማሰብ የተፈፀመ ሃጢአት እንደሚቀል በቅድስት ማርያም መቃብር የሌላው ሬሳ ትል አልተፈጠረም ። ስጋዋንም ሲበላ አልቻለም ። የሎጥ ሚስት የጨው ሃውልት ሆና የቀረችበትን ነገር ማሰብ እንደሚገባ ፍቅርን ማጥናት ይገባል ። ሽማግሌ የሰራውን ሽማ ያሰራችው ሴት እንደምትለብሰው እንዲሁም አምላክ ያዘዘውን መታወክ አገር ታወካች ። በተራራ የተከተመች ከተማ ከተመልካች አይን እንደማትሰወር ከወራሪ ልታመልጥ አልቻለችም በማለት ቅኔው ተመስጥሯል ።

ታሪክ

ባህታዊ ገብረ ሚካኤል አጼ ዮሃንስ አራተኛ ጎጃምን በ1870 በነሃሴ ወር ከመውረራቸውና ከመዘረፋቸው አስቀድሞ በህዝቡ ላይ የሚደርሰውን መከራ ስለተረዱ ጥር 21 ቀን 1870 አ.ም. በዋሽራ ማርያም ቤተ ክርስቲያን ይህን ቅኔ ተቀኝተዋል ። በተከታዩም አመት ረሀብ የሚመጣ መሆኑን ስለተገነዘቡ “በፀደ ረኅብ ያንሰሱ እግረ ተዋርዶ ፡ በረሀብ የአትክልት ቦታ የመዋረድ እግር ይመላለሳል” የሚል መወደስ ቅኔ ተቀኝተው መንነታል ። በዘረፋውም ምክንያት የአጼ ዮሃንስ ወታደሮች በዋሽራ ማርያም እቃ ቤት ብዙ ፀብት ስላገኙ አሽራ ማርያም ብለው ሰይመዋታል ተብሎ ይተረካል ።

213 ዕዝል ዕጣን ሞገር (1176)አ

ዘራስ ወርቅ (መምህር)

ለእመ አሞተት ቅድመ ኅጠተ ሥርናይ እግር

ባሕቲታ ትሄሉ ወትነብር ፡

ባሕቲ እመ ሞተት ወእመ ረከባ ኅግር

ትፈሪ ክንፊ ክብር ።

ወቃለ ማዕነቅ ተሰምዐ በገቦ ተክለ አብ ፍድር ።

ለገሚድ አምጣን አልጸቀ ተክለ አብ ግእረር ።

አሠረ ንጉሥ

ኢትዮጵያ ይእቲ እስክንድርያ ማንበረ ግርቆስ ጸኑር

ርንቀተ ሀገር ሀባይ አኮኑ አይክልእ ለፍቅር ።

ወሀየንተ ማርቆስ መፈክር

ሀየ ሀሎ አብርሃም ምእመን ኂር ።

ሕገሃ አኮኑ ማእምር ።

ቅርጥም

የሰንዴ ቅንጣት/እግር በመጀመሪያ ባትዋት

ብቻዋን ተቀምጣ ትኖራለች ።

ግን ከፈረሰችና በጭቃ መለወስ ካገኛት

የክብር ክንፍን ታፈራለች ።

የቁርዬ አሞራ ቃልም በተክለ አብ ገን/ፍድር ተሰማ ።

ተክለ አብ አዝመራ ለአጫዳ ደርጃለና ።

አስረ ንጉስ

ኢትዮጵያ የታላቅ ማርቆስ ወንበር የሆነች እስክንድርያ ናት ።

የታላቅ “እገር መራቅ ፍቅርን አይከለክላትም” ።

ስለተርጓሚ ማርቆስም ፈንታ

ቸር ታማኝ አብርሃም በዚህ አለ ።

ሀንቿን አዋቂ ነውና ።

ምስጢር

የሰንዴ ቅንጣት በእርሻ ጭቃ ውስጥ ካልበሰሰች ልትበቅልና

ፈራ አትችልም ። ከበሰሰችና ከበቀለች በፀዋላ ግን ብዙ ፍሬን

ፈራ ትችላለች ። እንዲሁም የአቡነ ተክለ ገድማናት እግር በመቆም

ት በመሰበሯ ስድስት የፀጋ ክንፎች ተሰጧቸው ። ደግሞ የቁርዬ

አጭራ ቃል በየአመቱ ባዕዳይ ወራት እንደሚሰማ ሁሉ በተክለ ሃይማኖት ጎን ክንፍ በቀለ = እዝመራው ለአጫዳ እንደሚደርስ ተክለ ሃይማኖት እግራቸውን እስከ መሰበር ድረስ ማለት በቅኔው ተመስጥሯል።

ታሪኩ በእንደኛው መፅሃፍ በገፅ 77 ተተርጓል ።
214 ዕገል ጉባኤ ቃና (177) አ
ለተራክቦ ሞት ላሕም ዘወለደቶ ለኖላዊሁ ዘደር
ዘበተክ ስምዖን ጣዕዋ ኑን መዋዕል ማእሰሮ ።

ትርጉም

የዘመን ርዝመት ማሰሪያውን የበጠሰ ስምእን/ ጥጃ
የወለደችው ላም ሞትን ለመገናኘት ጠባቂውን ቀደመው ።

ምስጢር

ማሰሪያውን በጥሶ ከወለደችው ላም ጋር ለመገናኘት የሮጠ ጥጃ አረኛውን እንደሚቀድመው ፡ በእርጅና ምክንያት በአልጋው ላይ ተጣብቆ የኖረው ስምእን አረጋዊ ከዚህ አለም በሞት እንዲያሰናብተው ክርስቶስን ለመነው ማለት በቅኔው ተመስጥሯል ።

ታሪክ

የአሪት ካህን የነበረው ስምእን የነቢዩ ኢሳይያስን የትንቢት መፅሀፍ ሲፅፍ “እነሆ! ድንግል በድንግልና ፀንሳ በድንግልና ወንድ ልጅ ትወልዳለች” የሚል ቃል አገኘ ። ስምእን ነገሩ በታሪክ ያልታየ አዲስ ስለሆነበት “ይህ እንዴት ሊሆን ይችላል?” ብሎ ነበር ። ይሁን እንጂ እርሱ የእድሜ ባለፀጋ በመሆኑ ኢየሱስ ክርስቶስ በዘመኑ ተወለደ ። እንደማንኛውም እብራዊ ህፃን በተወለደ በእርባ ቀኑ የሴፍና እናቱ ቅድስት ማርያም ኢየሱስ ክርስቶስን ወደቤተ መቅደስ ባስገቡት ጊዜ ካህኑ ስምእን ታቀፈው ። በዚህም ጊዜ ስምእን ኢየሱስ ክርስቶስን እንደታቀፈ “እንግዲህስ ባሪያህን አሰናብተኝ” በማለት ለሰው ልጅ ሁሉ የማይቀረውን የሞት ፅዋ ለምኗል ተብሎ ተፅፏል (ሰንክ. የካቲት 8) ።

215 ዘአምላኪየ (1181)አ
ዘደሴ (ማዕበል)

ማዕቀብ አልፋ መምህር በአነዳሁ ጠፈሮ
ለልሕዮት ባሕረ ኢያሪኮ ዘሙሴ ሰበሮ ፡
እሰመ ልደተ ቃል ቁዳር ምዕላደ ሐሊብ ገብሮ ።

ትርጉም

ሙሴ የሰበረውን የኢያሪኮ ባህር ሸክላን
መምህር ማእቀብ አልፋ በቁርበት ጠፈረው ፤
የክርስቶስ ልደት/ዘላን የወተት ማከማቻ አድርጎታልና ።

ምስጢር

ባለላም የተናጋውን (የተሰበረውን) የወተት ማስቀመጫ በቁርበት ጠፈረዋል ። ማእቀብ አልፋ የሚባሉት ኢትዮጵያዊ ፃድቅ እባ ሰማቴዎስም ተማሮቻቸውን ለማሻገር በኢያሪኮ ባህር ላይ እፅፋቸውን ጫኑበት ። ገንቦው በቁርበት የሚጠፈረው የወተት ማጠራቀሚያ ላይ ክርስቶስ በተወለደበት ቀንም ባህሩ ወተት ሆነ ይላሉ ባለቅ

216 ሥላሴ (1187)አ
ዘአድማሱ ጀንበሬ (መልእክ ብርሃን)

ኢትክሉ ተቀንዮተ
ለእግዚአብሔር ወለንዋይ
ለዘይብለክ አምላክ ሰማዒ መቅድመ ክሉ ታፍቅሮ
ለገብርክ አፍቅሮ ንዋይ ይእዜ ሰበሮ ፡
እመሰ ለወርቅ አፍቀርኩ ወእሰተባዛንክ ክብሮ
እንዘ በጥንቁቅ ታነብሮ
አእምሮ አእምሮ አእምሮ
ከመ ኮንክ ለንዋይ ገብሮ ።

ትርጉም

ለእግዚአብሔርና ለገንዘብ መገዛትን አትችሉም “ያለህን አምላክ ሰሚ ! ክውሉ በፊት ታፈቅረው ዘንድ አገልጋይህ/ገንዘብ መውደድን ዛሬ አስናብተው ፡ ወርቅን ብትወድ ክብሩንም ብታብዛ በጥንቃቄ እያኖርኸው የገንዘብ አገልጋይ እንደሆንህ ግወቅን እወቅ ፡ እወቅ ።

ምስጢር

“አንድ አገልጋይ ለሁለት ጌቶች መገዛት አይቻለውም” እንደተባለ እግዚአብሔርን እወዳለሁ የሚል ሰው ገንዘብን በጣም የሚያፈቅር ከሆነ የእግዚአብሔር ወዳጅ ሊሆን አይችልም በማለት ለገንዘብ ሊንሰረድና የእግዚአብሔርን ትእዛዝ መፈፀም የሚያዳግተው መሆኑን ባለቅኔው ያስገነዝባሉ ።

217 መድሰ (1193)አ

ዘገብረ ሥላሴ (መምህር ፡ ዘኤ.ል.ያሰ)

ተራገቆ ዘመድ ደጊይስ እምተቃርቦቱ ፡
ለዛኒ ነገር ከመ ንለቡ ምስጢር
በዋሕድ ክርሥ ሶበ ጊዜ ዕንሱ ነጻሮ
ያዕቆብ ለኤሳው
አእመረ ከመ ጸላኢሁ ወእዕቀዕ እግሮ ፡
ወለዘክልኤሆመ ተገርሮ
እመጽሐፈ ግራ ወፋራስ ንሕነ ንዜከሮ ፡
ፈቀደሰ ተራክቦቶ ክርሠ ወላዲቱ ሰቀሮ
የሐንሰ ለእግዚአውስተ ክርሠ እመ ሶበ አእመሮ ፡
ርገቀተ ሙካን ወክርሥ ገበ ለዝንቱ አሥመሮ
ወንጌል ተራገቆ አምጣነ ትሰብክ ተፋቅሮ ።

ትርጉም

ከመቀራረቡ ከዘመድ መራራቁ ይሻላል ፡ የዚህን ነገር ምስጢር ልብ እንድንል ባንድ ሆድ በዕንሱ ጊዜ ቢመለከተው ፡ ያእቆብ ኤሳውን ጠላቱ እንደሆነ እውቆ እግሩን አሰናከለው ፡ የሁለታቸውንም መፃረር (መጣላት) ከዛራና ከፋሬስ መፅሃፍ እኛ እናስታውሰዋለን ። ለየሃንስ ግን ጌታውን በእናቱ ሆድ ባወቀው ጊዜ የእናቱን ሆድ ቀዶ መገናኘቱን ወደደ ፡ የቦታና የሆድ መራራቅ ይህን ካሰመረው ዘንድ መራራቅ/ወንጌል መፋቀርን ትሰብካለችና ።

ምስጢር

ቤትና ቤት ተያይዞ (ተቀራርቦ) ሲሰራ መንቀሳቀሻ እንደሚታጣ ዘመድና ዘመድም ሲጠጋጋ ፍቅር ይጠፋል ፡ ይህም ሁኔታ በያእቆብና በኤሳው ፡ በዛራና በፋሬስ ቅራኔ ተገልጧል ። መራራቅ ፍቅርን እንደሚያጠና የሃንስ በእናቱ ሆድ ላለ በቅድስት ማርያም ሆድ ለተፀነሰ ለኢየሱስ ክርስቶስ ባቀረበው ስግደት ይታወቃል በማለት ባለቅኔው አመስጥረዋል ።

ታሪክ

ያእቆብና ኤሳው መንታ ሆነው የተወለዱ የይስሃቅና የርብቃ ልጆች ናቸው ። በምጥ ጊዜ በእናታቸው ሆድ ውስጥ ይገፋፉ ነበር ። ኤሳው አስቀድሞ ብቅ ካለ በሁዋላ ያእቆብ በእጁ የወንድሙን እግር ይዞ አሰናከለና ራሱ ቀድሞ ተወለደ ። በዚህም ምክንያት ያእቆብ ተብሎ ተሰየመ ። ያእቆብም ማለት ተረከዝ አሰናካይ ማለት ነው (ዘፍጥ. 25: 19—26) ።

የያዕቆብ ልጅ ይሁዳ ለልጁ ለኤር ትእማር የተባለች ሚስት አጋባው ። ኤር ሞተ ፡ ሚስቱንም በአራቱ ህግ መሰረት ወንድሙ አውናን ወረሳት ። አውናን ሳይወልድ የሞተ የወንድሙ የኤር ስም መጠሪያ

የሚሆን ልጅ መውለድ ስላልፈለገ የወንድሙን ሚስት በፋካቤ ስጋ ካወቀበት ጊዜ ጀምሮ ዘፋን ከግህፀን ውጭ ያፈሰ ነበር ። እርሱም እንደ ወንድሙ ሞተ ። ከዚህ በሁዋላ ይሁዳ ትእማርን “ልጄ ሴሎም እስኪያድግ ድረስ ሂጅና በብቸኝነት ኑሪ” ብሎ አሰናበታት ። በዚያን ጊዜ የይሁዳ ሚስት ሞተች ፣ ይሁዳም ከሞተችው ሚስቱ አዘን ከተፅናና በሁዋላ በጎቹን የሚሸልቱት ሰዎች ወደአሉበት ወደቴምናታ ሂደ ። ትእማርም መሄዱን ሰማችና ሌላ ጋለሞታ መሰላ ተሸፍና በመንገዱ ዳር ጠበቀችውና አታለለችው ። ይሁዳም ደረሰባትና መንታ ፀነሰች ። በምጥዋም ጊዜ አንዱ እጁን አወጣና ቀይ ፈትል አሰረችበት ። እርሱም ዛራ ነው ዛራም እጁን መለሰና ወንድሙ ወጣ ፣ እሱም ፋሬስ ነው ። ከርሱም በሁዋላ ባለቀይ ፈትል ዛራ ተወለደ ። (ዘፍጥ. 38፣ 1—30) ።

የአራቱ ሊቀ ካህናት የዘካርያስ ሚስት ኤልሳቤጥ የሃንሰን በፀነሰች በሰድስተኛው ወር ገብርኤል የተባለው መልአክ ወደድንግል ማርያም ተልኮ አበሰራት ። ቅድስት ማርያም በተበሰረችው ብሰራት ካመነች በሁዋላ የእግዚአብሔርን ቃል በመንፈስ ቅዱስ ፀነሰች ። በዚያው ወራትም ወደ ይሁዳ ከተማ ሂደችና ወደዘካርያስ ቤት ገባች ፣ ኤልሳቤጥ ንም ሰላም አለቻት ። በዚህም ጊዜ በኤልሳቤጥ ሆድ ውስጥ ያለው የሰድስት ወር ፅንሰ የሃንሰ በድንግል ማርያም ሆድ ውስጥ ባለው ፅንሰ ኢየሱስ ክርስቶስ መፈንደቁ ፣ ብድግ ብድግ ማለቱ ተፅፏል (ሉቃ. 1፣ 1—80)።

218 መወደስ /ስ

ናሁ መሐለ እግዚአብሔር
ለዳዊት ወይን ዘጎሠሠ ማኅደሮ
ከመ ለፍሬሁ ሥሙር ዲበ መንበፋ ያንብሮ ፣
ለሳዖል ዘመነ ክረምት አኮኑ ሰዐሮ ፣
ወይን ዘአፍቀሮ
ድጎረ ኮነ መርሐ ለጽጌ ገዳም ዘምሮ ።
ወቀንምስ ጸናጽል ምስለ ናርዶስ ከበሮ
ለመዝሙር ዘመነ ጽጌ ፈድፋዶ ያሠምሮ
ለአዳም ወይን አምጣነ የአምሮ ግብሮ
እግዚአብሔር ዘብርሃናት በአርአያ ደሙ ከመ ይፍጥሮ ።

ትርጉም

የተወደደ ፍሬውን /ልጁ ሰሎሞንን/
በዙፋኑ ያስቀምጠው ዘንድ ማደሪያውን
ሰፈለገ ለዳዊት ወይን እነሆ እግዚአብሔር ማለ ፣
የወደደው ወይን ለዱር አበባ/መዘመር
መሪ ከሆነ በሁዋላ
ሳለል/የክረምት ዘመንን ሸሮታልና ።
ቀንምስ /ፀናፅልም ከናርዶስ/ ከበሮ ጋር
መዝሙር/የፅጌ ዘመንን በጣም ያሳምረዋል ፣
የብርሃናት አምላክ እግዚአብሔር በደሙ አምሳል
ሳይፈጥረው የአዳም/ወይን ግብርን ያውቃልና ።

ምስጢር

እግዚአብሔር ለዳዊት ልጁን ሰሎሞንን በዙፋኑ እንደሚያነግስለት ምሎሰታል ። ለወይንም ልምላሚን አደረገለት (ወይንን አለመለመው) ። ዳዊት የአምላክን ቤተ መቅደስ ለመስራት እንደተመኘ ወይንም ለቤተ ክርስቲያን ለቅዳሴ አገልግሎት ጠቃሚ ሆነ ። የዳዊት ልጅ ሰሎሞንን በአባቱ ዙፋን እንዳነገሰውም የወይን ፍሬን በአልጋው ላይ አንዠረገ ገው። ከዳዊት በፊት የእስራኤል ንጉስ የነበረ ሳለልንም ከመንግስቱ እንደሻረው ክረምትን በጊዜው አሳለፈው ። ዳዊት መዝሙርን ለመዘመር መሪ እንደሆነ ወይንም “በወርሃ ፅጌ (ከመስከረም 26 እስከ ህዳር 6 ቀን) በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ለሚቀርበው ዝማሬ ማንፀባረቂያ ሆነ ። ፀናፅልም ከከበሮ ጋር የሰንበትን መዝሙር እንደሚያደምቀው ቀንምስ የተባለው የሸቶ እንጩት ናርዶስ ከሚባለው እፅ ጋር የፅጌን ወራት አደመቀው ። እግዚአብሔርም አዳምን በአምሳያው ከመፍጠሩ በፊት ስራውን እንደሚያውቀው ወይንን በተግባር ሊያውለው ወደደ ። የልጁ የእግዚአብሔር ወልድ ደምን በወይን ፍሬ ጭማቂ አምሳል እንዲሰጥ አደረገ በማለት ቅኔው ተመስጥሯል ።

219 መወደስ (1204)አ
ዘበቃ (ቄሰገበዝ ፣ ዘጎንጅ)

ግብታዊት ጸብእ አመ በጽሐተኒ
 ድኅረ ሰማንያ ዘመን ስእንኩ ተናግሮ ፤
 ለልሳንያ ዘውስጥ እስመ አሰሮ
 ርሰዐነ ሥጋ ወለዐይንያ
 ጽልመት መንጠላዕተ ግብጽ ፍጹመ ሰወሮ
 ኢይጉየይ በነጽሮ
 ጸላኤ ሥጋ ዘመጽአ እንዘ ያስተፋጥን አግሮ ።
 ተነሥተሂ ወተመዘበረ ቤተ ልብዩ ዘውቅሮ
 በፍርሃት ወበድንጋጌ ሞተ እለ ኢዮዓብ ተዘኪሮ ፤
 ወበዝ ኢትፍትሑ ብዩ ደቂቀ አእምሮ
 ጴጥሮስ አመ ፈርሀ እስመ ክህደ ዘፈጠሮ

ትርጉም

ድንገተኛ ጠብ በደረሰችብኝ ጊዜ
 ከሰማኒያ ዘመን በሁዋላ መናገር ተሳነኝ ፤
 የውስጥ ምላሴን የስጋ እርጅና
 አሰሮታልና ፤ አይኔንም
 አግሩን አያፋጠነ የመጣ የስጋ
 ጠላትን በማየት
 እንዳይሸሽ ጨለማ/የግብፅ መጋረጃ በፍፁም ሰውሮታልና ።
 በፍርሃትና በድንጋጤም የእነኢዮአብን
 ሞት አስቦ የገንዘብ ቤት/ልቤ ፈረሰና ተመዘበረ ፤
 በዚህም የአውቀት ልጆች! አትፍረዱብኝ ፤
 ጴጥሮስ በፈራ ጊዜ የፈጠረውን ክዷልና ።

ምስጢር

አምባጓሮ በተፈጠረ ጊዜ የደነገጠ ሰው ምላሱ ይተሳሰራል ፤
 ሰውነቱ ይርዳል ። ድንገተኛ ሞትም ሲደርስ የሰማንያ አመት ሽማግሌ
 መናገር ያቅተዋል ። እርጅና ምላሱን ይያዘዋል ፤ ሰውነቱን ያብረከርከ
 ዋል ። ደግሞ አልጋ በመጋረጃ እንደሚጋረድ ጨለማ አይኑን ይሸፍነዋል ፤
 በድንገት ከደረሰ ሃይለኛ ጠላት ማምለጥ እንደማይቻልም ከእርጅና

መታደስ አይቻልም ። የግንብ ቤት እንደሚናድና እንደሚፈርስ ልብም
 በእርጅና ሃይል ፍስስ (ቅልጥ) ይላል ። ዳዊት ለሰሎሞን ያስተላለፈው
 በቀል መቼ እንደሚፈፀምባቸው በማሰብ የፈሩ የእነኢዮአብ ፍራትና
 ድንጋጤ ይሰለጥኑበታል ። ባለቅኔውም ከሰማንያ ዘመን በሁዋላ ይህ ሁሉ
 ነገር ቢሆንባቸውም መቼም የሊቅ ልብ አስከፍተው ህቅታ ድረስ ስለሚሰራ
 ይህን ቅኔ ዘርፈዋል ። ለፍራታቸውም መከታ ሲያበጁለት ሃዋርያው
 ጴጥሮስን ጠቅሰዋል (1 ነገሱ. 2፡ 5-34) ።

220 መወደስ (1199)አ
 ዘአስበ ገድቅ

ስምዑ ዘንተ በእዝነ ልዑና
 ዘብክሙ እዝን ፣ ወዘብክሙ አእምሮ ፤
 ወትጉሃነ ልብ ኩኑ ከመ ትለብው ምክሮ
 ለመጽሐፍ ዘይምዕደነ ሠናዩ ምስጢሮ
 ከመ አማኑኤል ዘአንከሮ
 ብእሲ ምእመን ዘለእግዚኡ አሥመሮ ።
 ወርቀሂ ኢታፍቅሩ ወኢትጎሥሡ አሠሮ ፤
 እስመ ወርቅ ዘዮነልፍ፣ ይሰኪ ዘአፍቀሮ ፤
 ወለእመ በወርቅ ኮነ እንተ አብርሃም ተምሕሮ
 ለኪራም በዐለ ወርቅ አልቦ ዘያከብሮ ።

ትርጉም

ጆሮ ያላችሁ ፣ አእምሮም
 ያላችሁ ሰዎች! ይህን በጆሮ ልቡና ስሙ
 አማኑኤል እንዳደነቀው ጌታውን እንዳገለገለ
 ታማኝ ሰው ጥሩ ምስጢርን የሚመክረን
 የመፅሀፍንም ምክሩን
 ልብ ትሉ ዘንድ የልብ ትጉዎች ሁኑ ።
 ወርቅንም አትውደዱ ዱካውንም አትፈልጉ ፤
 የሚያልፍ ወርቅ የወደደውን ይከላልፍ ፤
 የአብርሃም መማር (መፅደቅ) በወርቅ ቢሆን ኖሮ
 ባለወርቅ ኪራምን የሚያከብረው አይኖርምና ።

ምስጢር

“በጎ ምክር ለሚፈጸማት ሁሉ መልካም ናት” በተባለው መሰረት በመግባቱ ምክር የሚኖር ሰው የአምላክ ታማኝነት ይላሉ ባለቅኔው ። የጢሮስ ንጉስ የነበረ ኪራም የከበረበት ወርቅም ቢያደልቡት ፣ በሁዋራ ጊዜ (በአምላክ ፍርድ ቀን) አድላቢውን ይከለዋልና ወርቅን አታድልቡ በማለት ደራሲው በቅኔያቸው ምስጢር በጎ ምግባርን ያስተምራሉ (ሳሙ. 5 : 11) ።

221 ግእዝ ጉባኤ ቃና (1495)አ

ሕሙም ይስሐቅ ሶበ ለመዊት አልጸቀ
ዘመደ ሥጋሁ መጥባሕት በአንብቦ ደም ተጠምቀ ።

ትርጉም

የታመመ ይስሃቅ ለሞት በደረሰ ጊዜ
የሰጋ ዘመዱ /ሰይፍ በደም/ እንባ ተጠመቀ ።

ምስጢር

አንድ ሰው ታሞ ለሞት ሲያጣጥር ወዳጅ ዘመዱ እንባ በእንባ እንደሚራጭ ፣ ይስሃቅም ሊሰዋ በቀረበ ጊዜ የእባቱ የአብርሃም ሰይፍ በተለምዶት ደም ተቀብቶ ተገኘ ይላሉ ባለቅኔው (ሰንክ-ሃምጤ 7) ።

222 ግእዝ ጉባኤ ቃና (1493)አ

ዘወርቅ አገኘሁ (አሊቃ)

ዕውር ንጥእ ውስተ ግበ ሲአል ወደቀ
መንግሥተ ሰማይ በርህ ሶበ ለጸድቃን ሠረቀ ።

ትርጉም

መንግስተ ሰማይ/ብርሃን ለጻድቃን በወጣ ጊዜ
እውር/ሃጢአተኛ በሲአል/ጉድጓድ ወደቀ ።

ምስጢር

ብርሃን ቢወጣም መሪ የሌለው እውር በጉድጓድ ከመውደቅ እንደማይድን መንግስተ ሰማይ ለጻድቃን ሲሰጥ ሃጢአተኛ ወደሲአል ገባ በማለት ባለቅኔው ወደ መንግስተ ሰማይ ለመግባት መልካም ምግባር

አስፈላጊ መሆኑን በቅኔያቸው አስረድተዋል ።

223 ዕዝል ጉባኤ ቃና (1494)አ

ለቤዝ ወላጅም ጳውሎስ እምሐዳ ኢያቄም ሠረቀ
ዘበውስተ ሕፅት ለሰምያን ማገደ ተሐድሶ አካል ረፈቀ ።

ትርጉም

በሰምያን ጭን የተቀመጠ አዳኝ/የአካል መታደስ
አዳም/ጳውሎስን ለማዳን ከኢያቄም ወገብ ወጣ ።

ምስጢር

እግዚአብሔር ወልድ አዳምን ለማዳን ከኢያቄም ልጅ እንደተወለደ እንዲሁም ለጳውሎስ የሆነ የመንፈስ መታደስ ለኢያቄም ሆነ ። ክርስቶስ በሰምያን አረጋዊ ጭን እንደተቀመጠ መታደስም ለሰምያን አረጋዊው ተሰጠ ይላሉ ባለቅኔው (ሰንክ- የካቲት 8) ።

224 ግእዝ ጉባኤ ቃና /በ

ይሁዳ ይመስል ከመ ቃለ መጽሐፍ ዘጸድቀ ፤
ውስተ ቤተ መቅደስ ለሕዝብ አምጣነ ዘረወ ወርቀ ።

ትርጉም

እንደ መፅሐፍ ቃል ይሁዳ የፀደቀ ይመስላል ፤
በቤተ መቅደስ ውስጥ ወርቁን ለህዝብ በትኗልና ።

ምስጢር

ዳዊት በመፅሐፍ “ወርቁን ለችግረኞች በተነ” ብሏል ። ከዚህም አንጻር ይሁዳ መምህሩ ኢየሱስ ክርስቶስን የሸጠበትን ወርቅ በትና መታኑቱንና መሞቱን ለማስረዳት ባለቅኔው አመለከተዋል ።

225 ዕገል ጉባኤ ቃና/ስ
ዘይትባረክ ቂርቆስ (መሪኒታ ፣ ዘደብረ ፅሑፍ)

ነጋዲ ረገብ ኢትፊጽም ባሕታዊ ገዳም ሥንቀ
ፍኖትክ ጸም እስመ ኢኮነ መንፈቀ ።

ትርጉም

ነጋዲ/ራብ! የገዳም ባሕታዊ/ ሰንቅህን አትጨርስ ፤
መንገድህ/ያም ግማሽ አልሆነምና ።

ምስጢር

የሚነግድ ነገዴ ካሰበው ቦታ ሳይደርስ ሰንቁን ሲያዋግደው
ጓደኛው “ጉዞህ ገና አልተጋመሰም ፤ ሰንቅህን ቆጥብ” ይለዋል ። ራ-
ያመ ኢየሱስ (ኩዳዴ) ሳይጋመስ ባሕታዊን አታመንምነው ይላ
ባለቅኔው ።

226 ዋዜማ (1498)አ

ወርቅ ሰማያዊ
ጥብሉላ ንስቲት ፀርቅ እመ ውስተ ምድር ወድቀ
አይሁድ ለነሚእ ኪያሁ ተሐዩዩ ጥቀ
ጠቢባንስ ነሥእዎ ወእእመርዎ ጥዩቀ ፤
አምጣነ ረሚአን አይሁድ ነጸሩ ፀርቀ
ወነጸሩ ጠቢባን ወርቀ ።

ትርጉም

በትንሽ ወርቅ
የተጠቀለለ የሰማይ ወርቅ በምድር ቢወድቅ
አይሁድ አርሱን ለመውሰድ በጣም ችለል አሉ
ጥበበኞች ግን በግልጥ አውቀውት ወደዱት ፤
ዝንጉዎች አይሁድ ጨርቅን አይተዋልና
ጥበበኞችም ወርቅን አይተዋልና ።

ምስጢር

የድሮ ሰው ወርቅን (ገንዘብን) በጨርቅ ጠቅልሎ ስለሚይዘው
ወርቁ በጨርቅ እንደተጠቀሰለ ይወድቃል ። አንዳንድ ሰዎች አይተውት
ጨርቅ ብቻ መስጧቸው ሳያነሱት ያልፉታል ። ሌሎች ጥበበኞች ግን
እንስተው ያዩትና ወርቅ የጠፋህ ማንህ? እያሉ በቤተ ክርስቲያንም ፤ በሌላ
ሀዘብ በሚሰበሰቡበት ቦታም ይለፍፋሉ ። ባለቤቱ ቢገኝ ገንዘቡን
በምልክቱ መሰረት ይሰጡታል ። የወርቁ ምሳሌ የሆነ እግዚአብሔር
ወልድ በጎለ እንስሳ (በእንስሳት በረት) ተወልዶ በጨርቅ ተጠቀለለ ።
አይሁድ በአምላክነቱ ባያምኑበትም አምላክነቱን በተአምራቱ የተረዱት
አምነው ተጠቀሙበት ። አይሁድ ያላመኑበት ሰው ሆኖ ቢያዩት (“ዕሩቅ
ብእሲ ባዶ ሰው ፣ ሰው ብቻ”) ስለመሰላቸው ነው ። ሌሎችም ሰዎች
ያመኑበት ስራው አምላካዊ መሆኑን ስለተረዱ ነው በማለት ቅኔው
ተመስጥሯል ።

227 ዋዜማ (1503)አ

ዘኦርአያ ወረታ (አቶ)

በድምፀ ነጉድጓድ ድንግልና
ላዕለ እብነ ሀገር ፅንስ ከርሠ ድንግለ ዮሴፍ ወድቀ
ወዘንጽሕ ጸዳለ ተፍሕሮ ላዕሌሃ በረቀ ፤
ንጽሐ ድንጋሌሃሰ በርሀ እምርደተ መልአክ ተዐውቀ ፤
አኮኑ እምልብሱ ልማድ ማሕፀና ተዐርቀ ፤
ወበማይ ድንጋሌ ተጠምቀ ።

ትርጉም

በነጉድጓድ ድምፀ/ድንግልና
የዮሴፍ ድንግል ሆኖ በአገር ድንጋይ ፅንስ ላይ ወደቀ ።
የንፅህና ፀዳል መታጨትም በእርሷ በረቀ
የድንግልናዋ ጥራት ብርሃን ግን ከመልአክ መውረድ የተነሳ
ታወቀ።
ከልብሱ/ልማድ ማሕፀና ተራቁቷልና ፤
በውሃ/ድንግልናም ተጠምቋልና ።

ምስጢር

የነጉድጓድ ድምፅ በድንገት ሲሰማና መብረቅ ሲበርቅ መንገደኛው ደንግጦ በድንጋይ ላይ እንደሚወድቅ የገፅህና መታጨትን ከታጨች በሁዋላ የቅድስት ማርያም ሆድ በድንግልና ፅንሰን ፀነሰ ። ብርሃንም ከመልአክ መውረድ የተነሳ ወገግ እንዲል እንዲሁም የማርያም የድንግል ናዋ ጥራት ተገለጠ ። ራሱን በውሃ መጠመቅ የሚሻ ሰውም ልብሱን እንደማያወልቅ የማርያም ድንግልናዊ ንፅህና ዘሴቶች ልማድ ተለየ (ራቀ)፡ በድንግልናም ጠና በማለት ባለቅኔው አስገንዝቦዋል ።

228 ዋዜማ (1501)አ
ዘይርጉ (አለቃ)

ገብርኤል ተፈናዊ
ይትዐጸፍ ምንተ ጊዜ ወርጎ ጥምቀት አልጸቀ
እስመ ነድ ልብሱ በሕፃንነት ጎልቀ ።
ተሐጽቦተ ልብሱስ ነድ ኢያሱተዋረዶ ጥንቁቀ ፤
እስመ እግዝእቱ ድንግል ትፈትል ወርቀ
ወእግዚአይትአጸፍ መብረቀ ።

ትርጉም

የጥምቀት ወር በደረሰ ጊዜ
ተላላኪ ገብርኤል ምንን ይለብላል?
ነዲድ/ልብሱ በመታጠብ አልቋልና ፤
የነዲድ/ልብሱ ማለቅስ በፍፁም አላዋረደውም ፤
ድንግል/እመቤቱ ወርቅን ትፈትላለችና
ጌታውም መብረቅን ይለብላልና ።

ምስጢር

እንድ ልብሰ ብቻ ያለው አሽከር ያው እንድ ልብሱን በእጥበት እንደ ጨረሰ የተመለከቱት ሰዎች “ይህ ሰው በክረምት ምን ሊለብስ ነው” ይላሉ ። ይህን የሰው ሌሎች ሰዎች ደግሞ “እመቤቱ ልብሰ

ሞልቷታል ጌታውም ሞልቶታል ፤ ውራጃቸውን ይሰጡታል” በማለት ያሰረዳሉ ። ልብሰ በውሃ እየታጠበ እንደሚያልቅ የመልአኩ የቅዱስ ገብርኤል የተፈጥሮ ባህርይ የሆነ እሳት ለእነቂርቆስ እንደውሃ ቀዘቀዘ ። ብዙ ሃብት ያላት ሴት ክወርቅ በተሰሩ የተለያዩ ጌጣ ጌጥ እንደምታጌጥ ቅድስት ማርያምም በወርቅ ተመስሎ መሰበ ወርቅ ያሰኛት ወልድን ወለደች ። እንድ አርበኛ የተሸለመው የወርቅ መዳሊያ እንደመብረቅ ብልጭ እንደሚል ክርስቶስም መብረቅን ያወርዳል በማለት ባለቅኔው በገብርኤል መልአክተኛነት ተፈፀመ ስለሚባለው ተአምር በቅጂያቸው አስረድተዋል ።

229. ሥላሴ (345) ኅ

ሶበ ሰምዐ ድምፅ እሳት
ጉዮ ሎጥ ውስተ ገዳም
መሥዋዕተ ገጢአት ሰብአ መዋቲ እስከ ይሠውዕ ጥንቁቀ
እሳት በላዲ ዘበሰዶም ጸድቀ ፤
አመ እግረ ሕፃን ቂርቆስ ባሕቱ ብሔረ ነነዌ አልጸቀ
እሳት ጉዮ እስከነ ርገቀ ፤
እስመ ሰበላዲ እሳት ኃምሳ ደቂቀ
ፋሲካሁ በኤልያስ ጎልቀ ።

ትርጉም

በሰዶም የፀደቀ በላተኛ/
እሳት ሚች ሰው/የሃጢአት
መስዋዕትን በጥንቃቄ እስኪሰዋ ድረስ ፤ የእሳት ድምፅን
በሰማ ጊዜ ሎጥ ወደዱር ሸሸ ፤
የሀፃን ቂርቆስ እግር ግን ነነዌ በደረሰ ጊዜ
እሳት እስኪርቅ ሸሸ ፤
አምሳ ልጆችን የበላ እሳት
ፋሲካው በኤልያስ ጊዜ አልቋልና ።

ምስጢር

አንድ ሰው የጠላቱን ድምፅ ከሩቅ በሰማ ጊዜ ይሸሻል ፤ ሎጥም ሰዶምና ገሞራን ካቃጠላቸው እሳት ለመዳን በዋሻ ተሸሸገ ። አሪታዊ የሃጢአት ማስተሰሪያ መስዋእትን እንደሚሰጥ ከሰማይ የወረደ እሳትም በኤልያስ ጊዜ ሃጢአተኛውን ሰው አቃጠለው ። የሸሸ ሃይለኛ ሰውን ሌላ ሃይለኛ ሯጭ ሰው ቢከተለውም እንደማይደርስበት እሳት ነንዌንና ቂርቆስን አላቃጠላቸውም ። በተጨማሪም አርቶዶክሳዊ ክርስቲያን ከአርባ ቀን ያም በሁዋላ የስጋ መብያውን ጊዜ በአምሳ ቀኖች እንደሚጨርስ ፣ እሳትም በነቢይ ኤልያስ ቃል ታዝዞ አምሳ ሰዎችን አቃጠለ ይላሉ ባለቅኔው ።

ታሪክ

ሎጥ የአብርሃም የወንድም ልጅ ነው ። የሰዶምና የገሞራ ሰዎች በእሳት ሲቃጠሉ ሎጥ ከእነልጆቹ ሸሸቶ ከእሳት ቃጠሎ ድኗል ።

አካዝያስ ወድቆ በታመመ ጊዜ ብኤልዜቡል የሚባለውን ጣኦት ከሀመሙ ስለሚድንበት ጉዳይ እንዲጠይቁለት መላክተኞችን ላከ ። መላክተኞቹንም ነቢዩ ኤልያስ በመንገድ ተገናኛቸውና “ጌታችሁን አትድንም ትሞታለህ በሉት” አላቸው ። እነርሱም ተመልሰው ይህንን ለአካዝያስ ነገሩት ። አካዝያስም ኤልያስ መሆኑን በነገሩት በምልክቱ እውቆ ሁለት የአምሳ አለቆችን ከመቶ ሰዎች ጋር በተራ ወደኤልያስ ላከ ። ኤልያስ ግን በሰማይ እሳት መቶውን ጭፍሮች ከሁለት አለቆች ጋር አቃጥሏቸዋል ።

የሶስት አመቱ ህፃን ቂርቆስና እናቱ ኢየሱጣ በእሳት ላይ በተጣደ የብረት ጋን በፈላውሃ ውስጥ ተጥሰው ለሰማእትነት ተጋድሰዋል ። ንፍር ውሃውም አላቃጠላቸውም ተብሎ ይተረካል (2 ነገሱ-1 ፡ 1 — 18 ። ገድለ ቂርቆስ)

230 ሥላሴ (1511) አ
ዘመርሻ (አለቃ)

በደማስቆ
ወድቀ ሳውል እመባርቅት

አንተሰ ገሩይ ሶበ ደማስቆ አልጸቀ
ግብተ እምነ መብረቅ ገጽከ በረቀ ፤
ወሥሙረ በቀልት ስምከ እምነ ቆምከ ልሀቀ ፤
እስመ ለስምከ ዘኢርገቀ
ነፋስ አእምሮ ረቂቅ እምኩሉ ዘረቀ
ገበ ላዕል ሰሐበ ጥዩቀ ።

ትርጉም

በደማስቆ
ከመብረቆች የተነሳ ሳውል ወደቀ ፤
ግን አንተ ሀሩይ! ደማስቆ በደረሰህ ጊዜ
ከመብረቆች ይልቅ ፊትህ ድንገት በረቀ (በሰጩ)
ከሰሌን ግንድ ያማረ ስምህም ከቁመትህ ይልቅ አደገ ፤
ያልራቀ ስምህን ከሁሉ
የረቀቀ የረቂቅ እውቀት/ነፋስ
በተረዳ ነገር ወደላይ ስቦታልና ።

ምስጢር

ዳውሎስ የተባለው ሳውል ደማስቆ በደረሰ ጊዜ የብርሃን መብረቅ በርቆበት ነበር እንጂ እርሱ ራሱ አልበረቀም (ብርሃን አልሆነም) ። ብላቴን ጌታ ሀሩይ የተባሉት ኢትዮጵያዊ ሊቅ ግን እውሮፓን ጎብኝተው በተመለሱ ጊዜ ፊታቸው አንፀባረቀ ። በስመጥርነታቸውም የገነኑ ሆኑ በማለት ባለቅኔው አመስጥረዋል ።

231 ሥላሴ (1507) አ
ዘታመነ (አለቃ)

ልደት ቀዳማዊ
ዘበአረጋይት ወአረጋዊ
በደኃራዊ ልደት ተሐድሶ አካል ተወውቀ ፤
እስመ በርሀ ተሐድሶ ሥጋ ለጸድቃን ሠረቀ ።

ምሳሌ ዝኒ ኣብርሃም ኣለብዎተ ጠየቀ ፤
አኮኑ ወለደ ኣምድገረ ልሀቀ
በርሥእናሁ ሕፃን ፤ ወቃሎ አጽደቀ
ወአምቃሎ አሐዱ ኢወድቀ ።

ትርጉም

በባልቲት ሃናና
በሽግግሌ ኢያቄም የሆነ
መጀመሪያው ልደት በሁዋለኛው ልደት/የእካል መታደስ ታወቀ ፤
ብርሃን የእካል መታደስ ለፃድቃን ወጥቷልና ።
የዚህንም ምሳሌ ግስገንዘብን ኣብርሃም ተረዳ ፤ ካረጀ በሁዋላ
በእርጅናው
ሀፃንን ወልደልና ፤ ቃሉንም አፅድቋልና
ከቃሉም አንዱ አልወደቀምና ።

ምስጢር

ፊተኛው የወልድ ከአብ መወለድ በሁዋለኛው ልደቱ ከቅድስት ግርያም በመወለዱ እንደታወቀ የኢያቄምና የሃና ጉልምስና ካረጁ በሁዋላ ቅድስት ግርያምን በመውለድ በአገኙት መታደስ ፀና ። ብርሃን የተባለ ክርስቶስም ለፃድቃን እንደተገለጠ መታደስ ለኢያቄምና ለሃና ተሰጠ ። ክርክር በምስክር እንደሚፈፀም የእነርሱም መታደስ በኣብርሃም ተረዳ ። ኣብርሃም በመቶ ዘመን እድሜው ይስሃቅን እንደወለደ እነርሱም በስተርጅና ግርያምን ወልደው ታደሱ ። በዚህም “ልጅ ትወልዳላችሁ” ብሎ የነገራቸው የመልአኩ ብስራት (የምስራች ቃል) አልታበለም ይላሉ ባለቅኔው (ሰንክ-ግንቦት ፡ 1)።

232 ሥላሴ (1509) አ
ዘበቀለ ኃበና (አሊቃ)

እምኢክሀለ ኒቆዲሞስ
ተዋሥኦቶ ለኢየሱስ ፤
መንግሥተ እሱ ጠበብት ሥጣዌ ከመ ኢትትናፈቅ ሕቀ

እስመ ሱሙ ልደተ ድንግል ፈታሒ አልጸቀ ፤
ወአዕበየ ሳዶቅ ከላህ ክልኤሆሙ ዕርቀ ፤
አኮኑ ተወልደ እምድገረ ልሀቀ ፤
እምከርሠ እሙሰ ይትርፍ በከመ ተወውቀ
እምወለቱ ወላጁ ሠረቀ ።

ትርጉም

ከኢየሱስ መወያየትን
ኒቆዲሞስ ባልቻለ ነበር ፤
የእነዚህ ጠበብት መንግስት/መልስ ጥቂት እንዳትለያይ
የድንግል ልደት/ፈራጅ ለእነርሱ ደርሷልና ፤
ሳዶቅም የሁለቱን ጩኸት/እርቅን ዘለግ አደረገ
ከአረጀ በሁዋላ ተወልደልና ፤
ከእናቱ ሆድስ እንደታወቀው ይቅርና
ከሴት ልጁ ወላጅ ሰረቀ ።

ምስጢር

መንግስት እርስ በራሷ ከተለያየች እንደማትፀና የኒቆዲሞስና የኢየሱስ “የሁለተኛ መወለድ” ንግግር ካልተግባባ የኒቆዲሞስ እምነት ስለማይፀና ፤ ክርክር በፈራጅ እንደሚወስን እንዲሁም በቅድስት ግርያም መወለድ የኢየሱስን ነገር ኒቆዲሞስ አመነ ሆኖ የተወለደ ጤሜዎስ ወደኢየሱስ ድምፁን ዘለግ አድርጎ እንደጮኸ ኢየሱስንና ኒቆዲሞስን የሚያግባባቸው ሁኔታም በሳዶቅ ተፈፀመ ። ምክንያቱም ሳዶቅ የተባለው የግርያም አባት ኢያቄም ካረጀ በሁዋላ እንደገና ወጣት ሆኗልና ። ሰው ካደገ በሁዋላ ወደእናቱ ሆድ የመግባት ጉዳይ “ሰው ከውሃና ከመንፈስ ካልተወለደ ወደእግዚአብሄር መንግስት ይገባ ዘንድ አይችልም” ብሎ ኢየሱስ ክርስቶስ በተናገረው ቃል ታውቋል ። ወላጅ አዳም ግን ከግራ ጉኑ ከተፈጠረች ከሄዋን ሰረቀ (ልጁ ሄዋንን እስወለደ) ሎጥም ከሴት ልጆቹ ወለደ በማለት ባለቅኔው አመስጥረዋል (ዘፍጥፁ 2 ፡ 20 — 25 ፡ 19 ፡ 30 — 38። ዮሃ.3 ፡ 1 — 7) ።

233 ሥላሴ (1510) አ
ዘበቀለ ንበና (አለቃ)

ደለዎሙ ለመላእክት
ከመ ሰብአ ዓለም ሐሚተ ግብር ፤
አምጣን በዐይን ዐይን አመ ፍፋኤል ሰረቀ
ለድንግል ከመ ያስተፍሥካ ገብርኤል ሰሐቀ ፤
ሚካኤልጌ ዘኮነ በሰመ ይዋሄ ዕውቀ
ቤቱ ለፈርዖን እስመ ሠጠቀ
እምክረ እሱስ ይርገቅ በከዊን ጥንቁቀ
ቀውስጦስ ተገድፈ ወወድቀ ።

ትርጉም

እንደአለም ሰዎች
የሰራ አሜት ለመላእክት ተገባቸው ፤
ፍፋኤል አይን በአይን ቢሰርቅ
ድንግልን ሊያስደስታት ገብርኤል ሰቋልና ፤
በርሀራሄ ስም ታዋቂ የሆነ ሚካኤልም
የፈርዖንን ቤት ሰንጥቋልና ።
ከእኒህ ምክር ግን ጠንቃቃ በመሆን ይርቅ ዘንድ
ቀውስጦስ ተጣለና ወደቀ ።

ምስጢር

የዚህ አለም ሰዎች በሚሰሩት ስራ ገሚሱ ሲታግ ገሚሱ ይመሰገን
ናል ። ከአለም ስራ ነፃ የሆኑ መላእክትም በስራ ምክንያት ከሚነሳ አሜት
አልራቁም ።
ሌባ ሲሰለጥን አይን በአይን እንደሚሰርቅ ፍፋኤልም የጠፋውን
የጦቢትን አይን እንደደሀነኛው አይን አደረገው ። ገብርኤልም ቅድስት
ማርያምን ዘብሰራቱ አስደሰታት ። “ሌባውን ሌባ ቢሰርቀው ምን
ይደንቀው?” እንዲሉ ሌባ የሌላውን ሌባ ቤት ግድግዳ እንደሚቀድ
ሚካኤል በርሀራሄ የታወቀ ሲሆን ፈርዖንን አሰጠመው ። የሌባውን

ቅጣት ያየ ሰውም እንደሚጠነቀቅ ቀውስጦስ የተባለው መልአክ
እንደነርሱ (ፍፋኤል ፣ ገብርኤልና ሚካኤል) ሳይሆን ቀረ በማለት ቅኔው
ቀመስጥሯል ።

ታሪክ

ገምጌ በተባለ ቦታ የተወለዱት ህፃናት በቅዳሴ ጊዜ ውር ውር
(ወዲያና ወዲህ) እያሉ ስለአስቸገሩ ቀውስጦስ የተባለው መልአክ
እንዲቀስፋቸው ከአምላክ ታዘዘ ። በትእዛዙ መሰረት ህፃናቱን ሲቀስፍ
አንድ መልአክ መልአካም የሆነ አሳዛኝ ህፃንን አየና “ይህንስ የፈጠረው
ይግደለው” ብሎ በርሀራሄው አለፈው ። በዚህ ምክንያት አምላክ
ቀቆጣበትና የፀጋውን ክንፍ ነሳው (እንዳይበር አደረገው) ። እንደምንም
ቀንገዛግዞ ደብረ ቀልሞን በሚባል ቦታ በተሰራች ቤተ ክርስቲያን
ቤተልሂም አጠገብ ወደቀ ። በቀትር ጊዜ ዲያቆን ለተልእኮ ቢመጣ እይኑ
ሲንቀለቀል አየውና “ምንድር ነህ? ሰማያዊ ነህን? ወይስ ምድራዊ?
ቢለው” በግብሬ ምድራዊ ሆኛለሁ እንጂ በተፈጥሮየሰ ሰማያዊ ነኝ ፤
ለአባ ሳሙኤል ንገርልኝ” እለው ። ዲያቆንም ነገረለት ። አባ ሳሙኤልም
መጥቶ እንደ ዲያቆኑ ቢጠይቀው ለዲያቆኑ የተረከለትን መልሶለታል ።
ከዚያም መልአኩ ቀውስጦስ አባ ሳሙኤልን “ለእመቤታችን ለቻድስት
ማርያም እመልክትልኝ ፤ ከልጇ ታማልደኛለች” አለውና እመልክቶለት
(ፀልዮለት) የቀድሞው ክንፈ ፀጋው ተመልሶለት ወደሰማይ አርጓል
ቀብሎ ተፅፏል (ተአምረ ማርያም) ።

234 መወደስ/ስ

ዘሐዲስ ኪዳናት (ቄሰገሸዝ ፣ ዘጽላሎ)

እብነ ቢታንያ ይበሊ በውስተ ምግባሩ
ወከዊኖቱ ብሱየ ቅድመ ሆጣዕና ተዐውቀ ፤
ምስለ አእሩግ ኪሩቤል አምጣን ረፈቀ ፤
ለተሴስዮ ጣዕመ ዝማራ
ጎብስተ ጣዕማዌ ዘያጸግብ ጥቀ
አእሩግ ወደቁቀ
ወበሀላዌሁ ንባብ እምነ ኩሉ አርገቀ ።

ሐንካሰሂ አስቆሮታዊ ዘኢረሰየ ሰዋቀ
በትረ ሃይማኖት ሆሣዕና ኢጥሮስ ዘናፈቀ
እንዘ ፍኖተ ካህድ የሐውሮ በመካነ እብን ወድቀ
ሆሣዕና ጻዊት ጸላኢሁ አመ በጽሐ ወአልጻቀ "

ትርጉም

የቢታንያ ድንጋይ በምግባሩ ያረጃል
ያረጀ መሆኑም በሆላእና ፊት ታወቀ ፤
ሽማግሌዎችንና ልጆችን ፈፅሞ የሚያጠግብ
ጣፋጭ እንጀራ/የምስጋና
ጣምን ለመብላት ከሽማግሌች/
ኪሩቤል ጋር ተቀምጧልና
በአኗኗሩ/ነገርም ከእነርሱ አልራቀምና ።
ኢጥሮስ የጠረጠረው የሃይማኖት በትር/ሆላእናን
ድጋፍ ያላደረገ አንካሳ/የአስቆሮት ሰው ይሁጻም
የጻዊት ሆላእና/ጠላቱ በደረሰበት ጊዜ
መንገድ/ ከሀደትን ሲሄድ በድንጋይ ቦታ ወይቀ "

ምስጢር

አንድ ጎልማሳ ሰው ከሽማግሌዎች ጋር ተቀምጦ ሲያወጋ ፣ በምግብ
ጊዜ ከእነርሱ ጋር ሲበላና በአኗኗሩም እነርሱን ሲመስል ይህ ሰው
በእድሜው ባያረጅም በሚያደርገው ድርጊት ሽምግል ይባላል ።
በእስራኤል አገር የሚገኘው የቢታንያ ድንጋይም ኢየሱስ በአህያይቱና
በውርንጫዋ ላይ በየተራ እየተቀመጠ ወደኢየሩሳሌም በገባ ጊዜ ከኢየሩ
ሳሌም ሽማግሌዎችና ህፃናት ጋር ኢየሱስን እንደኪሩቤል አመሰገነ ።
ያለምርኩዝ መንቀሳቀስ የሚችለው አንካሳ ንቆ የተወውን ምርኩዝ
ያልተደገፈ ደካማው አንካሳ ጠላቱ በድንገት በመንገድ በደረሰበት ጊዜ ፣
ሮጦ ለማምለጥ ቢሞክር በድንጋይ ላይ እንደሚወድቅ ኢየሱስን የካደ
የአስቆሮት ሰው ይሁጻ በከህይቱ ፀና ። ኢየሱስን ከዶ የነበረ የሃዋርያት
አሊቃ ኢጥሮስንም ዘንሰሃ አልመሰለውም ይላሉ ባለቅኔው ።

ሰምዖን አብ ያገዝነኔ በሕቁ ፤
እክሰ እክለ እስመ ይብልዎ ደቂቁ "

ትርጉም

ሰምአን አባት በጣም ያሳዝነኛል ፤
ልጆቹ እህል እህል ይሉታልና ።

ምስጢር

ልጆቹ እህል እህል ሲሉት የሚያበላቸው ያጣ የልጆች አባት በጣም
ያሳዝናል ። በእንፃራም እህል ይመስል ልጆቹን የበላ በላኤ ሰብእ ሰምአን
በጣም ያስገርመኛል ይላሉ ባለቅኔው ።

ተዝካሮ ግብሩ ባሕታውያን ደቂቁ ፤
ለምውት ጸም እስመ ደብረ ዘይት መንፈቁ ።

ትርጉም

ልጆቹ ባህታውያን ተዝካሩን አድርጉ (አውጡ) ፤
ለሙት /የም መንፈቁ ደብረ ዘይት ነውና ።

ምስጢር

የሞተ ሰው መንፈቁ (በድስተኛ ወሩ) ሲደርስ ልጆቹ ለተዝካሩ
(ለመታሰቢያው) ድግስ እንደሚያደርጉለት የኢየሱስ የም እኩሌታው
ደብረ ዘይት ተብሎ የሚጠራው የአራተኛው ሳምንት እሁድ መሆኑንና
ባህታውያንም ኢየሱስን በማስብ መምጣቸውን የቅኔው ምስጢር ያስገነዝ
ባል ።

ዘዶሪ (አሰቃ)

መንጠላዕተ ፍትሕ ትሰፍሕ በገጸ ፈጣሪ
መርፋዌ ተውላጥ ክርስቶስ ግፉዕ እንዘ ዕራቁ
ወእመ አኮ ርቱዕ ለቤተ ምኩናንክ ንድቁ

ዳዊት ወእክዓብ
 እለ ትእዛዘከ መዝገብ ሰረቁ
 ውስተ ግብ ገዘን ለእመ ወድቁ
 ሰዳዊት ተገዝን ወሰእክዓብ ታሰቆቁ ።
 አንተሰ ወዳዊት እመ ትትዓረቁ
 ዳዊት ወእርዮ ነገረ ቤርሳቤህ ኢያገሰቁ ፤
 አኮኑ ልቃሐሙ ፍትሐ ኢፈደይኮሙ በሕቁ
 ሰዳዊት ከመ ጊጋዩ ወሰእርዮ በከመ ጽድቁ ።

ትርጉም

የለውጥ ሙሽራ/ክርስቶስ ! የተበደለ ሰው
 ራቁቱን ሲሆን መጋረጃ /ፍርድን በፈጣሪ ፊት ትዘረጋለህ
 የፍርድህ/ቤት ሰራም ቀጥተኛ ባይሆን

ትእዛዝ/ሳጥንን
 የሰረቁ ዳዊትና አክላብ
 በመከራ/ጉድጓድ ውስጥ በወደቁ ጊዜ
 ሰዳዊት ታዝናለህ ፣ ለአክላብም ታለቅሳለህ ።
 እንተና ዳዊት ግን ብትታረቁ
 ዳዊትና እርዮ የቤርሳቤህን ነገር አልጨረሱም ፤
 ሰዳዊት እንደ በደሉ ለእርዮም እንደ ፅድቁ
 ብድራቸው/ፍርድን በፍፁም አልከፈላሃቸውምና ።

ምስጢር

ችግረኛው ራቁቱን ሳለ ለሙሽራ ከለው ፊት የሚለይ መጋረጃ
 እንደሚጋረድለት ክርስቶስም ተገፊው ሳለ ፍርዱን ለገፊው አደረገ ።
 ሳጥን ሙሉ ወርቅ የሰረቀ ሌባ እጅ ተፍንጅ ተይዞ በታሰረ ጊዜ እንዳንደ
 ዘበኛ የትም ውሎ እንዲመጣ ይሰቀዋል ። ፈጣሪም ጣኦትን በማምለክ
 ናቡቴንም በማስገደል ትእዛዙን ለጣሰ ለእስራኤል ንጉስ ለአክላብ
 ይቀርታ አደረገለት ።

ሁለት ጥለኞች (ጠበኞች) ሲታረቁ ከእነርሱ ጋር በብድር ገንዘብ
 የተጣሉ ሌሎች ተባባሪ ሰዎች ብድሩ ካልተከፈለና እብረዋቸው ካልታ
 ረቁ ጠቡ አይደርቅም ። እምላክም በእርዮ ሚስት በቤርሳቤህ የበደለውን

ዳዊትን በንስሃ ይቅር ሲለው የእርዮ መበደል በዳዊት መቀጣት አልተመለ
 ሰም ። የእርዮ ደም የሚመለሰው “ወደ ጎልማሳ ሚስት አትሂድ ፤
 አትግደል” የተሰኙትን የአሪትን ትእዛዛት በድፍረት ተላልፎ የበደል
 በደል የፈፀመ ዳዊት ቢቀጣና ቢገደል ነበር ይላሉ ባለቅኔው ።

ታሪኩ በአንደኛው መፅሃፍ በገፅ 42 ተተርጎል ።

238 መወደስ (1534) አ
 ዘወወቀ (አሰቃ ፣ ዘወቁጣ ማርያም)

ወላዴ ሕፃናት ወይን ሰብአ ተዋርዶ
 ልብስ ዘባኑ ከፈለ በሰማርያ ቤተ ምርፋቁ ፤
 በጽንፈ እሳት ወነድ አምጣን ያስቆቁ
 ዐረቁ እንዘ ይብል
 ልብስ ዘኢያቀውም ሰኪኖን ደቂቁ ፤
 ወይትሚነይ መቃብረ ፤
 ንዋያቲሁ አቁጽል እስመ በበሕቅ ጎልቁ ።
 እግዚእነሂ ወይን ፅብራስዲ አመ ተእንዝ በሕቁ
 አቁጽለ በለስ አርዳኢሁ እገዙ ይሰረቁ ፤
 ወአልበስዎ ሚላተ እንዘ ይሣለቁ
 አይሁድ ደመናት ምራቀ ዘወረቁ ።

ትርጉም

ህፃናትን ወላጅ ወይን/የመዋረድ ሰው
 በመኖሪያ ቤቱ/በሰማርያ የጀርባውን ልብስ ክፈለ ፤
 ልብስ የማያቆመው እንደድ/ልጁ
 በእሳትና በነዲድ
 ዳር ተራቆትሁ እያለ ያለቅሳልና ፤
 መቃብርንም ይመኛል ፤
 ቅጠሎች /ገንዘቦቹ ጥቂት በጥቂት አልቀዋልና ።
 የእብራስዲ ወይን/ጌታችንም በተያዘ ጊዜ
 የበለስ ቅጠሎች ተማርቹ ሊሰረቁ (ሊሾልኩ) ጀመሩ ፤
 ምራቅን የተፋ ደመናዎች እይሁድም
 እየተዘባበቁ ግምጃን አለበሱት ።

ምስጢር

የብዙ ልጆች አባት የተራቀቀ ልጅ በእሳት ዳር ሆኖ ተራቀቅ (በረደኝ) እያለ ሲያለቅስበት ልብሱን ከፍሎ ክፋዩን ያለብሰዋል ገንዘቡም ሲያልቅበት ሞትን ይመኛል፤ የአባት ምሳሌ የሆነው የሰማር ወይን ቅጠልም በክረምት ጊዜ እሳትን መሰለ ረገፈ ። የልጁ ምሳ የሆነው እንደድም እንደ ወይን ሆነ ። እንደገንዘቡም ማለቅ የእንደ ቅጠሎች ደረቁ።

አይሁድ ክርስቶስን በያዙት ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ እንደተበተን እብራሰዲ የሚባል አገር (ቦታ) ወይን በዝናብ በተመታ ጊዜ ቅጠሎ ረገፉ። አይሁድም ክርስቶስን ግምጃ እንዳለበሱትና እንደተዘባበቱበት ምራቅንም እንደተቀበት የክረምትም ደመናዎች አገረምርመው ዝናብ እዘነቡ ። ወይንንም አቀሉት በማለት ቅኔው ተመስጥሯል ።

239 መወደስ (1533) አ

ዛአድማሱ ጀንበሬ (መልአክ ብርሃን)

አበሳ ይከውን ትሩፋተ ሥጋ
ምሳሌ ዝኒ ነገር እምአበው ይጠይቁ
በብሂለ እፎ ዕቅፍት እለ ተዐቅፉ ወወድቁ
አኮኑ ለአጋግ ጽንዐ ጌጋዩ ቀፎለ ብእሲ ለሳሙኤል ጽድ-
ወጌጋዩ አዳም በሊዐ ቁጽል
ትሩፋተ ኮነ በጎበ ምእመናን ደቂቁ ።
በጾምሂ ወበርገራጌ እምገጸ ትሩፋት ርገቁ
መርቅያን ወሳኦል በቤተ ትሩፋት እለ ልሀቁ ፤
ወእምነውረ ሰረቅት ይንጽሑ በማየ ትሩፋት ተጠምቁ
ዘእደለም ለበሊዕ ጎባውዛ ቁርባን እለ ሰረቁ ።

ትርጉም

የሰጋ ትሩፋት በደልን ይሆናል ።
እንዴት በማለት እንቅፋትም የተሰናከሉና የወደቁ
የዚህን ነገር ምሳሌ ከአባቶች ይረዱ ፤
የአጋግ የበደሉ ጥናት የሆነ

ሰውን መግደል ለሳሙኤል ዕድቅ ሆኗልና ፤
የአዳም በደል የሆነ ቅጠልን መብላትም
በአማኞች ልጆቹ ዘንድ ትሩፋትን ሆኗልና ።
በትሩፋት ቤት ያደጉ መርቅያንና ሳኦል
በጦምና በርሀራሄ ከትሩፋት ፊት ርቀዋልና ፤
ለመብላት የማይገባቸውን የቁርባንን እንጀራ የሰረቁም
ከሌቦች ነውር ሊነፁ በትሩፋት/ውሃ ተጠምቀዋልና ።

ምስጢር

አንዳንድ ሰው በበጎ ስራው ፈንታ ክፋ ሲፈፀምበት “ለበጎ ስራ መልሱ ክፋ ስራ ይሆናልን?” በማለት ይገረማል ። ለአንዱ ሃጢአት የሆነበት በደል ለሌላው እንደ ዕድቅ ስራ ጠቃሚ እንደሆነው የሚያስረዱ ታሪኮችን በመጥቀስ” በእንቅፋት የተሰናከሉ እንደሚወድቁ ይህንንም ነገር የተጠራጠሩ ተቃዋሚዎች ቢኖሩ በሚከተሉት መረጃዎች ይረ ታሉ” ይላሉ ባለቅኔው ።

ለአንዱ የተሰማማው መድሃኒት ሌላውን እንደሚጉዳው ሁሉ ሰውን መግደል አጋግን አስኩነነው ፤ ሳሙኤልን ግን አጋግን መሚደሉ አዐደቀው ። የበለሰን ቅጠል መብላት አዳምን ከኤዶም ገነት አስወጥቶ በሲኦል አስጣለው ። ለመናኞች ግን በየምና በፀሎት ተወስነው ቅጠልን የመብላት ትሩፋት (በሃይማኖት መፃሀፍት ክታዘዘው የሰነ ምግባር ስራ በተጨማሪ አትርፎ መሰራት) የነፍስ ክብርን (ለመንግስተ ሰማይ የሚበቃ ዋጋን) አስጣቸው ።

የእስራኤል ንጉስ የነበረ ሳኦልን ለአጋግ መራራቱ ከስልጣኑ እንደሻረው መርቅያንንም በሰንበት ቀኖች መያሙ እስንዳው እንጂ አላስጠቀመውም ። በውሃ የታጠቡ ከእድፍ እንደሚነፁ ለካህናት እንጂ ለእነርሱ የማይገባቸውን የቁርባንን እንጀራ የፀሉ ዳዊትና አሸከርቼም ነውረኞች ከመሆን ነፃ ሆኑ በማለት ባለቅኔው ያስረዳሉ ።

240 መወደስ

ዘቀፀላ (ሊቁ)

በመጠን ዘምር አብነ ቢታንያ
ወኢትክላህ እንከ እምአጎዊከ በሕቁ ፤

ከመ ኢይርሥው ቃለ ስሆሳዕና ደቂቁ
እስመ እሙንቱ መተርጉማን
ቃለ ሆሳዕና በአሚን ያጽድቁ ፡
በከመ ነበበ ጳውሎስ
ከመ እምንባብ ይሄይስ ትርጓሜ መፃሕፍት እለ ተፀውቁ ።
ሰአድግሂ ብዝኃ ንባቡ ከመ ይጠይቁ
አኦጎን እስራኤል በአርምሞ ወበብዝኃ ትዕግሥት ይረፍቁ ፡
ዘምስለ ባዕዳን አይሁድ ኢትደመሩ ረኅቁ
አምጣን ይቤሎሙ ሆሳዕና ሰእለ በአሚን ይትላህቁ ።

ትርጉም

የቢታንያ ድንጋይ በልክ አመስግን እንጂ
ከእንግዲህ ወዲህ ከወንድሞችህ ይልቅ በጣም አትጨካኝ ፡
የሆላእና ልጆቹ ቃልን እንዳይረሱ
የሆላእና ቃልን በእምነት
ያፀድቁ ዘንድ እነርሱ ተርጓሚዎች ናቸውና ፡
የታወቁ የመፃሕፍት ትርጓሜ
ከንባብ እንደሚሻል ጳውሎስ እንደተናገረ ።
የአህያንም የንግግሩን ብዛት ይረዱ ዘንድ
በዝምታና በትእግስት ብዛት የእስራኤል ሽማግሎች ይቀመጣሉ ፡
ሆላእና በእምነት የላቁትን
ከሌሎች አይሁድ ጋር አንድ እንዳትሆኑ ራቁ ብሏቸዋልና ።

ምስጢር

አንድ ልጅ በጣም እየሙኸ መዝሙረ ዳዊት ሲደግም “ቀስ ብለህ ድንጋይ ፡ ሌሎችን ደጋግቻለሁ የመዝሙረ ዳዊትን ቃል ታስገድፋቸዋለህ” እንደሚባል የቢታንያ ድንጋይና የኢየሩሳሌም ህፃናት በአህያ ላይ ተቀምጦ ወይቤተ መቅደስ የገባውን ሆላእናን (ኢየሱስ ክርስቶስን) አመሰገኑ ።

አንዱ ሲያነብ ሁለተኛው እንደሚተረጉም ፡ ከንባብም ትርጓሜ እንደሚሻል በድንጋይና በህፃናት ምስጋና የክርስቶስ አምላክነት ተመሰከረ ። የንባቡን ትርጓሜ ለመስማት ምእመናን እንደሚቀመጡም ትልል

ቆቹ የእስራኤል መምህራን እንደ አህያ ዝም አሉ ። የሃይማኖት መምህር ተማሪዎቹን በሃይማኖት ከነርሱ ከሚለዩ ሰዎች ጋር አትቀላቀሉ እንደሚሉ ላቸው ያመሰገኑት ክርስቶስም ሽማግሌዎችን ካላመሰገኑት አይሁድ በሃይማኖት ለያቸው ይላሉ ባለቅኔው ።

241 ሚበዝጉ (1535) አ
ዘወርቅ አገኘሁ (አለቃ)

በዓለ መዛግብት አብድ
ለባዕድ ይዘግብ እንዘ ሰርእሱ ይቁቂ ፤
እስመ ኢያእመረ ምንተ ምጽአተ ሞቱ ሰራቂ ፤
ወመልአክ ሞት መራድ ከመ ኪያሁ ይጸንሕ ወአስናኒሁ የሐቂ ።

ትርጉም

ባለመዛግብት ሰነፍ
ራሱን እየነፈገ ለሌላ ያከማቻል ፤
የሞቱ/ሌባ አመጣጥን ምንም አላወቀምና ፤
ወራራ/የሞት መልአክም እርሱን እንደሚጠባበቀውና ጥርሶቹን እንደሚያፋጭ አላወቀምና ።

ምስጢር

አንዳንድ ንፋግ ባለፀጋ እርሱ ራሱ አይበላ ቤተሰቡን አያስበላ የቆጠብሁ እየመሰለው ገንዘብ በመሰብሰብ ብቻ ይደከማል ። ሌባ ሲያደባ ቆይቶ በአጋጠመው ቀን ገንዘቡን ይሞልጫውና ባዶውን ያስቀረዋል ። ምክንያቱም “ያልጠረጠረ ተመነጠረ” እንዲሉ ባለገንዘቡ ሳይጠረጠርና ሳይጠነቀቅ እንደተዘለለ ስለሚገኝ ነው ። ሰነፍ ሃጢአተኛም በሃጢአት ላይ ሃጢአትን ያደልባል ። ራሱን ሳይመረምር ሞት እንዳለበትና መልአክ ሞት እንደሚቀስፈው ሳያስብ በድንቁርና ይኖራል በማለት ባለቅኔው ሰው በህይወት እያለ እለተ ሞቱን ማሰብ እንዳለበት ያስረዳሉ ።

242 ሚበዝጉ (355) ገ
ዘድንቁ (አለቃ)

መስተገብረ ጎይል ቂርቆስ
ለምእመናኒሁ አትክልት ማየ ተአምኖ ይሰቁ

እንዘ ሐቋ ልቡ ንጹሕ ቅናተ ወንጌል አጣቂ
ወኢተሀበለ ይስርቅ ንዋየ ዚአሁ እምነተ ባህላ ንስጥርስ ሰራቂ

ትርጉም

የሃይል ገበሬ/ቂርቆስ
ንዑህ የሆነ ወገብ (መታጠቂያ) ወንጌልን ታጥቆ
ለአማኞቹ /ተክሎች ውሃ /ማመንን ያጠጣል ፤
የንስጥርስ ባህል/ሌባም የርሱ ገንዘብ/ እምነትን ሊሰርቅ አልደፈረም ።

ምስጢር

ገበሬ አትክልቶቹን ውሃ እንደሚያጠጣ ሰማኦቹ ቅዱስ ቂርቆስ ለምእመናን እምነትን አፀና ። ሌባ ከተነቃበት ገንዘብ ሲሰርቅ እንደማችል የንስጥርስ ባህልም የሰማኦቹ ቂርቆስ ሃይማኖትን ሊለውጥ አልቻለም ይላሉ ባለቅኔው ።

243 ዋይማ/ስ

ጽድቅ ወፃመፃ
እስመ ቤተ ፅዕን ፀርኪ ወቤተ ክርስቶስ ዐራቂ
ነፍስየ ! እምግብረ ፃመፃ ፍጹመ ረገቂ ፤
እንዘ ተጎድጊስ ጽድቀ እመ በፃመፃ ረፈቂ
ከመ ይደልዎ መቅሠፍት እምአበው ጠይቂ
ለዘቦአ ቤተ ባዕድ ሰራቂ ።

ትርጉም

እመፅና ፅድቅ
የታወቀ የጠላትሽ ቤትና ያስታራቂ የክርስቶስ ቤት ናቸውና
ነፍሴ ! ከእመፅ ስራ ፈፅመሽ ራቂ ፤
ፅድቅንም ትተሽ በእመፅ ብትቀመጧ
በሌላ ቤት ለገባ ሌባ
ጅራፍ እንደሚገባው ከአባቶች ተረጿ ።

ምስጢር

በሌላ ሰው ቤት ገብቶ ሲሰርቅ የተያዘ ሌባ ግርፋት ተፈርዶበት ይገረፋል ። አመፅ የሰይጣን ቤት ሲሆን በዚያ ገብቶ መገኘት ነፍስን ያስኮንናታል ። ፅድቅ ግን የክርስቶስ ቤት ስለሆነ በዚያ ገብቶ መገኘት ዘገታው ቤት እንደሚኖር ታማኝ አሽከር ያስቆጥራል በማለት ባለቅኔው ያስረዳሉ ።

244 ዕዝል ጉባኤ ቃና (1543)አ
ዘአድማሱ ጀንበሬ (መልአክ ብርሃን)

ውስተ ልቦ ምድር ተጎብአት ሄርድያዳ አርፄ ስሕተት መርቂ
ለእመ በሰማይ ያደ ከሣደ ዮሐንስ አንቂ ።

ትርጉም

የዮሃንስ አንገት/ጭልፈት በሰማይ ቢዞር
የሰህተት /ቆላ አባብ/ ሄርድያዳ በምድር ውስጥ ተሸሽገች ።

ምስጢር

ጭልፈት በሰማይ ሲዞር አባብ በመሬት ውስጥ ይገባል ። እንዲሁም የዮሃንስ ራስ ወደሰማይ ሲወጣ ያስቆረጠችው ሄርድያዳ በምድር ውስጥ ሰጠመች በማለት ቅኔው ተመስጥሯል ። (ስንክ.መስከረም ፡ 2) ።

245 ዕዝል ጉባኤ ቃና (1548)አ

ላሕይ ንጽሐ ሱራፊ ረቂቅ
በፍትው ገጽ ተክለ ሃይማኖት ጸድቅ ።

ትርጉም

የረቂቅ ሱራፊ ወዝ
በተወደደ ፊት/ተክለ ሃይማኖት አለ ።

ምስጢር

ወዝ በፊት እንደሚኖር ሱራፊ የሚባለው መልአክ ንፅህናም በተክለ ሃይማኖት አለ በማለት ባለቅኔው የተክለ ሃይማኖትን ንፁህነትና

ቅዱሳንት በቅድያቸው ገልጠዋል።

246 በአምላኪያ (1552)አ

አልቦ ሥርዓት በዘሊዋውያን ምርፋቅ ፡
ታሕተ ነቢሮ እስጢፋ ልሂቅ
አምጣን ነበሩ ላዕለ አእባን አፍአ ደቂቅ ።

ትርጉም

በካህናት መቀመጫ ስርአት የለም ፡
ሽማግሌ/እስጢፋኖስ ከታች ተቀምጦ
የውጭ ድንጋዮች/ልጆች ከላይ ተቀምጠዋልና ።

ምስጢር

እንደ ወጉ ሽማግሌ ከላይ ወጣቶች ከታች መቀመጥ ይገባቸዋል
ወጣቶች ከላይ ሽማግሌዎቹ ከታች ተቀምጠው ሲታዩ “በነዚህ ካህናት
ቦታ ስርአት የለም” ይባላል ።

በአይሁድ ዘንድ ጭካኔ እንጂ ምህረት ባለመኖሩ አይሁድ ሰማእት
እስጢፋኖስን በድንጋዮች ወግረው በገደሉት ጊዜ የእስጢፋኖስ አካ
በስር ድንጋዮቹ በላይ መሆናቸውን የቅኔው ምስጢር ያስረዳል ።

ታሪክ

አስራ ሁለቱ ሃዋርያት የክርስቶስን ወንጌል እየሰበኩ ያላመደባቸው
ክርስቲያኖች እየሰዙ ሲሄዱ በማህበሩ አስተዳደር (ማጉረምረም) ተረጎ
ጠረ። ስለዚህም ሃዋርያት ክርስቲያኖችን ሰብስበው “እኛ ለሰብኩት
ወንጌልና ለጸሎት ስለምንፋጠን ፡ ይህን ትተን በማህበሩ አስተዳደር
ልንሰራ እንችልምና በዚህ ሰራ ላይ የምንሾምላችሁን ሰባት ሰዎች
ምረጥልን” አሏቸው ። እነርሱም ሃዋርያት በነገሯቸው ተደስተው ሰባት
ሰዎች መረጡና አቀረቡላቸው ሃዋርያትም በሰባቱ ተመራጮች ራስ ላይ
እጆቻቸውን በመጫን ዲያቆናት አድርገው ሾሙላቸው ።

ከሰባቱ ሰዎች መካከል አንዱ የመጀመሪያው ሰማእት ቅዱስ
እስጢፋኖስ ነበር ። እርሱ በኢየሩሳሌም ስለክርስቶስ ሲሰብኩ ብዙ ሰዎች

ተታወሙት ። ይሁን እንጂ በሚከራከሩት ጊዜ በተሰጠው የክርክር ጥበብ
ተከራካሪዎቹን ምላሽ ያላጣቸዋል ። ከእሴታት በአንዱ ቀን “እነሆ ሰማይ
ተከፍቶ ኢየሱስ በአብ ቀኝ ተቀምጦ አየሁ” አለ ። አይሁድ ይህን በሰሙ
ጊዜ “ዛሬስ! አሰ አሰና ለሰማይ ደጃፍ ለእግዚአብሔር ልጅ አወጣለትን?”
ብለው ተናደዱ ። “የሙሴን ህግ ሲነቅፍና እግዚአብሔርን ሲሰድብ
ሰምተንዋል” የሚሉ የእሴት ምስክሮችን አስመሰክሩበት ። በአሪት ህግ
መሰረት በድንጋይ ተወግሮ መሞት ተፈረደበት ። ተቃዋሚዎቹ አይሁድ
ከዙተማ ወደውጭ አውጥተው በድንጋይ ሲወግሩት “ኢየሱስ ሆይ አቤቱ
ነፍሱን ተቀበል” በማለት ጸለዩ ። በመጨረሻም በጉልበቱ ተንበርክኮ
“አቤቱ ይህችን ሃጢአት አትቁጠርባቸው” ብሎ በታላቅ ድምፅ ጮኻና
ሞተ (የሃዋ. 6—7) ።

247 ዋይማ/ስ

አመ ኃልቀ በሀቢይ

ድንረ በንኡስ ተብህለ መልክአ ኢየሱስ ረቂቅ
ፍጡን አውረዶ ለኮከብ ዚቅ ፡
መዘምር ስቅለት ምሁረ ቤተ ጴጥሮስ ሊቅ ፡
ወፀሐይ ወወርኅ ካህናት ደቂቅ
ወለጥዎ በልሳን ዕውቅ ።

ትርጉም

የረቀቀ የኢየሱስ
መልክ በንኡስ ከተባለ በሁዋላ በአቢይ በአለቀ ጊዜ
የጴጥሮስ ሊቅ ቤት ምሁር የሆነ
መዘምር ስቅለት ኮከብ ዚቅን ፈጥኖ አወረደው ፡
ልጆች የሆኑ ካህናት/ዐሃይና ጨረቃም
በታወቀ አንደበት ለወጡት (ወረቡት) ።

ምስጢር

በማህሌት ጊዜ ማህሌት የተቆመለት መልክ ፡ ዓድቅ ፡ ወይም
ሰማእት መልክእ በንኡስ (ዝቅ ባለ የመዘምራን ድምፅ ፡ ዝግ ባለ የክበር

ጭትና ባልፈጠነ የፀናፅል ሸሸታ የሚዘም የአዚያዚያም አይነት) ተብሎ በአቢይ (ንኡስ ከተባለው የዝማሬ አይነት ከፍ ያለ፣ የመዘምራን ድምፅ ከፍ ብሎ የከበሮው ምትና የፀናፅል ሸሸታ ደምቆ የሚዜም የአዚያዚያም አይነት) ይባላል ። ዚቅ የሚባለው የመዝሙር ክፍል በመዘምር ቃል ይወርዳል (ይባላል) ። እንዲሁም የኢየሱስ ሰውነት ትልቁንና ትንሹን ጥፈና ግርፋት ተቀበለ ። የኢየሱስ ክርስቶስ ስቅላት ኮከብን አወደቀው ። ሁለት ሶስት መዘምራን በሀብረት ዚቁን እንደሚለውጡት (እንደሚወር ቡት) ፀሃይና ጨረቃም ሀብራቸውን ለወጡ ። ፀሃይ ጨለመ ፣ ጨረቃ ደም ሆነ ይላሉ ባለቅኔው (ማቴ. 27) ።

248 ዋዜማ (357)ገ

ውሕዘ እምላዕሉ

ፈለገ ብርሃን ገጽኪ በላዕላ ምውታን አዕጾቅ ማርያም ዐይነ እንቲአኪ ዘልብሱ መብረቅ ፣ ወኮከበ ብርሃን ሠረቀ እምደብረ ምጥማቅ ልሂቅ ፣ እስመ ቄጽለ ብርሃን እያኪ ሐመልማለ ወርቅ ከደነቶ ለሕያው ምጥማቅ ።

ትርጉም

አይንሽ መብረቅ ልብሱ የሆነ ማርያም የብርሃን ወንዝ/ፈትሽ በሙቶች/ጫፎች ላይ ከላይ ፈለሰ ፣ የብርሃን ኮከብም ከትልቅ ደብረ ምጥማቅ ወጣ ፣ የወርቅ አመልማሎ እጅሽ ብርሃን ቅጠልን ለሀያው/ደብረ ምጥማቅ አልብላዋለችና ።

ምስጢር

ከተራራ ላይ የሚወርድ ወንዝ በአፀዋት ላይ እንደሚፈስ ብርሃን የሚታይበት የቅድስት ማርያም ፊት በለዎች ዘንድ ተገለጠ ። ደግሞ ኮከብ ከሰማይ እንደሚወጣ በደብረ ምጥማቅ ብርሃን ከማርያም ፊት ፈለቀ ። ማርያም ልጅ ክርስቶስን ከከብቶች በረት በወለደች ጊዜ ቅጠል እንዳለበሰ

። የወርቅ አመልማሎን የፈተሰች እጅ ደብረ ምጥማቅን በብርሃን ለቀለቀችው በማለት ባለቅኔው በደብረ ምጥማቅ ተፈፅሟል የሚባል ግን ተአምር አመስጥረዋል ።

ታሪክ

ደብረ ምጥማቅ በግብፅ ምድር በቅድስት ማርያም ስም የተገደመች ናት ። በዚችም ገዳም በያመቱ ማርያም በቤተ ክርስቲያኒቱ ጉልላት ሆና እንደፀሃይ እያበራች አምስት ቀን ለክርስቲያኖችም ለእስላሞችም ይነበር ። እያንዳንዱም ሰው አንደ ፍላጎቱ የሞተውን ዘመዱን ሌን አምጧልኝ” ሲላት እምጥታ አላይታዋለች በማለት ተተርጌል (አምረ ማርያም) ።

249 ዋዜማ (1554)አ

ዘምን ደስይል (አባ)

ለማርቆስ ተርጉም

ለጎበ ብዙን ፍኖት ዘአሜሲያስ ደቂቅ እስከ ወፅአ ስሙዓተ ደሙ እምሀረብ ወሠርቅ ፣ ወከመ ይኩኑ ስምሀ ለሞተ ማርቆስ ሊቅ ነጉድጓደ ሰማይ ኤልያስ ወሙሴ መብረቅ ተጸውቦ እምራማ ምርፋቅ ።

ትርጉም

የአሜሲያስ ልጆች ማርቆስን በብዙ መንገድ ስልት ተረጉሙት ፣ የደሙ ስሚ በምእራብና በምስራቅ እስኪወጣ ድረስ ። ለማርቆስ ሞት/ሊቅም ምስክርን ይሆኑ ዘንድ የሰማይ ነጎድጓድ /ኤልያስና ሙሴ/ መብረቅ ከሰማይ/መቀመጫ ተጠፋ ።

ምስጢር

የአይሁድ ንጉስ የነበረ የአሜሲያስ በድን በፈረሰ ተጭኖ ወደኢየሩ ም እንደተጓዘ ፣ ወንጌላዊ ማርቆስን ያሰቃዩትም መንገድ ለመንገድ

በበሬዎች አስገታቱት = የተማሩ ሊቃውንት የሚተረጉሟቸው የመዛዛ ፍት ትርጓሜን ብዙ ሰዎች እንደሚያዳምጡ የማርቆስ ደምም በየስፍራው ፈሰሰ = ከዚህም ከላሽ ምስክሮችን እንደሚጠራ በማርቆስ ሞት ጊዜም መብረቅና ነጎድጓድ ተሰሙ በማለት ባለቅኔው አመስጥረዋል = (2 ነገሱ 14 : 1—22 = ስንኩ ሚያዝያ 30) =

250 ሥላሴ (1561)አ

ዘአድማሱ ጀንበሬ (መልአከብርሃን)

ጊዮርጊስ መስተባባይ !

ዝርዋን ቃላት/አዕፅዎቲክ

ዘውስተ ዐየር ተክፅው እስከነ ዐረብ ወሠርቅ

ይባሉ ውስተ እዝነ ሁሉ ዘፅፀው ዐጽቅ

ከመ ልማድክ አዝዝ ሮምያ ፅርቅተ መልበስ ጽድቅ :

ወጽምእተ ልሳን እማየ ፅርቅ

ጽዋዐ ባቢሎን ትስተይ ዘእንበለ ወርቅ

ከማሆሙ ለሰብዓ ደቂቅ =

ትርጉም

ተበቃይ ጊዮርጊስ !

እስከ ምእራብና እስከ ምስራቅ

በአየር ውስጥ የፈሰሱ ብትኖች ቃላት /አጥንቶችህ

ከሁሉ ጀሮ/ የእንጨቶች ቅርንጫፍ ውስጥ ይገቡ ዘንድ

ከእውነት/ልብስ የተራቆተች : ምላሷም ከእርቅ/ውሃ

የተጠማች ሮምያ እንደሰባ ልጆች

የባቢሎንን መጠጥ ያለወርቅ

እንድትጠጣ እንደልማድህ አዝዝ =

ምስጢር

በአደባባይ የተነገሩ ቃላት በሁሉ ጀሮ ይሰማሉ : የሰማእቱ የቅዱስ ጊዮርጊስ አጥንቶችም በነፋስ ሲበተኑ በጫካ ውስጥ ባሉ እንጨቶች ቅርንጫፍ ሁሉ ተረጨ። = ባለቅኔው ጊዮርጊስ ! የተራቆተችና የተጠማች ለማኝን ልብስን ማልበስና ውሃን ማጠጣት እንደሚገባም ከእውነት

ቆችና እርቅን የማትፈልግ ሮምያን ቀድሞ በእሳት እንዳጋየዘቸው ደሰባው ነገስት የባቢሎን ቃጠሎ አቃጥላት ይላሉ (ገድለ ጊዮርጊስ) =

251 ሥላሴ (1557)አ

እምቅሩብ ተአገዎ

ዘአምኖን በኩር ወዘትፅማር

እምከመ በትፅማር ወድቀ ሕሊና ኃይለ አምኖን መብረቅ ይኔይስ ተዘምዶ ዘዮሴፍ ርኑቅ :

አኮኑ ጽፍየ ድንጋሌ ማገተመ ኢሳይያስ ወርቅ

ኢሰበረ ዮሴፍ በእንተ ጽድቅ

እስከነ ኢሰምዐ ቃለ በእዝነ ምሥራቅ

ጽባሐዊ ገብርኤል ማፅነቅ =

ትርጉም

በኸር ልጅ አምኖንና

ተለማር ቅርብ ወንድምነትና እህትነት

አምኖን /መብረቅ ሃይል/ አሳብ በትለማር ከወደቀ በሁዋላ ዮሴፍ ሩቅ ዝምድና ይሻላል :

ከራ የወርቅ /ኢሳይያስ ቁልፍ/ ድንግልናን

ሴፍ ስለእውነት አልሰበረምና :

ስራቃዊ ገብርኤል /ሽመላ አሞራ በምስራቅ/ ጀሮ

ልን እስከአሰማ ድረስ =

ምስጢር

የቅርብ ዝምድና ያላቸው ሰዎች በየምክንያቱ ሲጣሉና ሳይሰማሙ “ከነርሱ ዝምድና የባእድ ወዳጅነት ይሻላል” ይባላል = አምኖንና ግርም የእስራኤል ንጉስ የዳዊት ልጆች ሲሆኑ አምኖን በትለማር ተነድፎ የቃናሽ እህቱ የትለማርን ከብረ ንፅህና ገሰሰ = ዮሴፍ ግን እንኳን ከቅድስት ማርያም ጋር ያለው ዝምድና ራቅ ያለ ቢሆንም ቅዱስ ቁልፍን እንዳለመስበር የቅድስት ማርያምን ድንግልና አልደፈ

ሽመላ የሚባለው አሞራ በጥቅምት ወራት ከምስራቅ በኩል ድምፁን እንደሚያሰማ ቅዱስ ገብርኤል “ድንግል ትፀንሳለች ፤ ወንድ ልጅንም ትወልዳልች” በማለት እስከ አበሰራት ድረስና ከዚያም በሁዋላ ዮሴፍ ቅድስት ማርያምን በግብር አላወቃትም ይላሉ ባለቅኔው ።

252 ዘይእዜ (1566)አ
ዘናሁዳ (አለቃ)

ወርቅኪ ዐርገ በክንፈ ሕንፃ
መንገል ዳግሚት ሰማይ እንዝ ንሬእዮ ደቂቅ ፤
ወእመ እምዝንቱ ልብኪ ርጉቅ
ወለተ ጊዮርጊስ አጥረይኪ በምሥያጠ ሰሎሞን ቃለ ጽድቅ
ሠናዩ ስመ ዘኢየሳልቅ ፤
እስመ ኢየሳልቅ ስም ለእመ የጎልቅ ወርቅ
ሠናዩ ስመ ዘኢየሳልቅ ።

ትርጉም

ልጆች እያየነው
ወርቅኸ በክንፍ ህንፃ ወደሁለተኛዬቱ ሰማይ አረገ ፤
ልብሽም ከዚህ የራቀ ቢሆን
ወለተ ጊዮርጊስ! በሰሎሞን ገበያ የእውነት ቃል
የማያልቅ መልካም ስምን ገዛሽ
ወርቅ ቢያልቅ ስም አያልቅምና
የማያልቅ መልካም ስምን ገዛሽ ።

ምስጢር

በራሪ አሞራ በክንፍ ወደ አየር ሲበር እንደሚታይ በክርስቲና ስማቸው ወለተ ጊዮርጊስ የተባሉ የእቴጌ ምንትዋብ ገንዘብ በጎንደር ከተማ በምትገኘው በቂስቋም ቤተ መቅደስ ስራ ላይ ስለዋለ ዳግሚት ሰማይ የተባለች የቅድስት ማርያም ገንዘብ ሆነ ። አንዱ አሞራ ከሌላው አሞራ በበረራ ይመጥቃል ፤ ይልቃልም ። “ከአገርም ልብ ይሰፋል” እንደሚባል የእቴጌ ምንትዋብም ልብ አርቆ አሳቢ ሆነ ። ሴት ነጋዴ

ገበያ ጥሩ ጥሩ እቃ መርጣ እንደምትገዛ እቴጌዬቱ እንደጠቢቡ ሰሎሞን የማያልቅ ወርቅ ለብዙ ዘመናት ሲጠራ የሚኖር ስም አገኙ በማለት ባለቅኔው ለእቴጌዬቱ ቅኔያቸውን አበርክተዋል ።

253 ዘይእዜ (ገነ)ይ
ዘበቃ (ቁጠገበዝ ፣ ዘጎንጅ)

ሂመ አብ ላዕለ ታቦር
በአንብሮተ እድ ጴጥሮስ ወልደ ባሕርዩ ረቂቅ ፤
ለውእቱ ወልድ በቂሣርያ
እስመ ተሐዘቦ ልብ ጴጥሮስ ሊቅ
ከመ ሥጋዊ ውእቱ እንዝ እመንበሩ ኢየሀርቅ ።
ወእምይሁዳ ሠወረ ምሥጢራተ ጽድቅ ፤
ልብ ይሁዳ ታቦት አምጣን ልቡጥ በወርቅ
ወእምይሁዳ ሠወረ ምሥጢራተ ጽድቅ ።

ትርጉም

ጴጥሮስ እጅን በመጫን
የረቀቀ የባህርዩ ልጅን አብ በታቦር ላይ ሾመ ፤
እርሱን ወልድን
ከመንበሩ ሳይለይ ስጋ የለበሰ ሰው እንደሆነ
በቂሳርያ የሊቅ ጴጥሮስ ልብ ታዘቦታልና (ተጠራጥሮታልና) ፤
የእውነት ምስጢሮችንም ከይሁዳ ሸሸገ ፤
የይሁዳ ልብ ታቦት በወርቅ የተለበጠ ነው ፤
የእውነት ምስጢሮችንም ከይሁዳ ሸሸገ ።

ምስጢር

እንደ አክሱም ፅዮን አስተዳዳሪ ስም እጅን በራስ ላይ በመጫን ረስጥ መንፈሳዊ ሹመት አለ ። በዚህ አንፃር እግዚአብሄር አብ የባህርይ ጅን በደብረ ታቦር ገለጠው ፤ ጴጥሮስንም በቃሉ ጣለው ። አንድ የቤት ልጋይ የማይገባ ስራ ባለራ ጊዜ “እንዴት ያደርገኝ ይሆን?” በማለት

ጌታውን እንደሚጠራጠረው ጴጥሮስም መሞቱን ያወሳለትን እግዚአብሔር ወልድን “ይህ ሞት ለአንተ አይደለም” አለው ። ለታማኝ ሰው የተነገረ ምስጢርም እንደማይገለጥ በጸሎተ ህሙስ በተደረገው የእራት ግብጥ ጊዜ ኢየሱስ ክርስቶስ “አስቀድሞ ወደወጪቱ ወጥ እጁን ያወረደው ያስይዘኛል” አሊእንጂ “ይሁዳ ያስይዘኛል” አለለም ። ፅላት በወርቅ እንደሚለበጥ ይሁዳም ሰላላ ብር ተቀብሎ ወልድን አስያዘው በማለት ቅኔው ተመስጥሯል ።

254 ዘይእዚ (359)ገ

እዝንክ ይስተይ ማየ ዘለፋ
 ገበ ነቅዐ ማይ ግፍፅ እምድገረ ገለፍክ ሊቅ
 ወፅአት በትር ዘእዴሆሙ
 ለእለ ገፍዑክ ነፋሳት ደቂቅ
 ተኩርዖተ ርእስክ ትዕማር በበትረ ይሁዳ ከመ ትጽደቅ ፤
 ወምስፍና ልብስክ ወፅአት እምአባለ ፅርቅ
 ከመ ትትናገር ፅርቅን እንበለ ምክንያት ፀርቅ
 ወምስፍና ልብስክ ወፅአት እምአባለ ፅርቅ ።

ትርጉም

ጆሮህ የዘለፋ ውሃን ይጠጣ ዘንድ
 ሊቅ! ወደ ውሃ ምንጭ /ግፍ ከሄድህ በሁዋላ
 የገፉህ የነፋሶች/ልጆች
 የእጃቸው በትር ወጣች ፤
 የራስህ መገመስ/ትእማር በይሁዳ በትር ትረታ ዘንድ ።
 ምስፍና/ልብስህም ከእራቁትነት አካል ወጣች
 ያለ ምክንያት/ጨርቅ ራቁትነትን ትናገር ዘንድ
 ምስፍና/ልብስህም ከራቁትነት አካል ወጣች ።

ምስጢር

ውሃ የሚጠጣ ፍጡር ወደ ምንጭ ቦታ ይሄዳል ፤ እንዲሁም የክርስቶስ ጆሮ የአይሁድን ዘለፋ ሰማ ። አውሎ ነፋስ ያገኘውን ሁሉ

ያነሳ እንደሚጥለው አይሁድም ክርስቶስን በአመፅ ገፉት ፤ ራሱንም በትር መቱት ። ትእማር ይሁዳን በበትሩ ምልክትነት እንደረታችው ክርስቶስ ራስም በአይሁድ በትር ተገመሰች ። ምስፍና (መስፍንነት) ያእቆብ ልጅ ከይሁዳ እንደወጣች የክርስቶስ ልብስም ራቁትነትን ልሸፈነችም ይላሉ ባለቅኔው ።

255 መወደስ (1591)አ

ዘፍሥሐ ክርስቶስ (አባ)

እፎኑመ ጎልቀ ልብስ ሃይማኖት
 ድልዋንሂ ዙልነ ለሰሐቅ ወለሥላቅ ፤
 አምጣነ ኢመልዐ ልብ ዘኢሳይያስ ማዕምቅ
 ድገረ አገሪሁ እንተ ትተሉ
 ዘበእዝነ ሥጋ ኢተጎልፍ ጽድቅ
 ወለምንት ያድለቀልቅ
 መሠረተ አሚን ልብነ ከመ ሕንጻ ዙሉ ደቂቅ?
 አኮኑ ጸብዐ ነጋሢ ናቡከደነዖር ወርቅ
 በፅርቀ ጸንኤል እብነ ደብር ጎሉቅ ወድቁቅ ፤
 ዴገናሂ ለፍቅር ወተደለወ ለፅርቅ
 ሐመልማለ ሲና በደብረ ሲና ምስለ ነደ ሲና ዘይመውቅ ።

ትርጉም

ልብስ ሃይማኖት እንዴት አለቀ?
 ሁላችንም ለላቅና ለዝብብት ዝግጁዎች ነን ፤
 በስጋ ጆሮ የማታልፍ ፅድቅ(እውነት)
 ከእግሩ በሁዋላ እየተከተለች
 የኢሳይያስ ጥልቅ ልብ አልመላምና ፤
 የእምነት መሰረት/ልባችንስ
 እንደ ሁሉ ልጆች ህንፃ ለምን ይነዋወጣል?
 የንጉስ ናቡከደነዖር ጠብ/ወርቅ
 በጸንኤል እርቅ/የተራራ ድንጋይ ያለቀና የደቀቀ ነውና ።
 የሲና ልምላሚ ከሚሞቅ የሲና ነዲድ ጋር
 በደብረ ሲና ፍቅርን ተከተላት ፤ ለእርቅም ተዘጋጀ ።

ምስጢር

ልብስ ደረጃ በደረጃ እንደሚያልቅ ሃይማኖት ተለያየ = የተቀዳሚ ልብስ በልበሰ ሰው ሀሃናት እንደሚሰቁ የሃይማኖት መለያየትም መነሻ ፊያ ሆነ ። ባዶ ጉድጓድ ጥልቀቱ እንደሚታይ የተነቃቃፊዎች ልብ ለውቀትን አልተመላም ። ኢሳይያስ “ጉድጓድ ሁሉ ይሙላ” እን ልብም አውቀትን መምላት ነበረበት ። ነገር በጆሮ ብቻ ተሰም አይቀርም ፣ በሰሚው ሰው ልብም ይታሰባል ፤ ይገመገማል ።

ጥንካሬ ያለው መሰረት እንደማይኖር በእምነት የፀና ልብ መባባት አይገባውም ። ልጆችም የካቡት የድንጋይ ካብ እንደሚኖ የእማኝ ልብም በፍርሃት መካድ የለበትም ። ናቡከደነፆር በህልውና የወርቅ ምስል ክተራራ ላይ በወረደ ድንጋይ እንደ ደቀቀ የናቡክደነፆ ጠብም ነቢዩ ዳንኤል በመሰረተው እርቅ ሰላም ሆነ ። ከዚህም ለ የተጣሉ ሁለት ሰዎች በእርቅ እንደሚሰማሙ የማይሰማሙት እርጥ ቅጠልና የእሳት ነዲድ በደብረ ሲና ተሞህደው ሳይጠፋፉ ቀሩ ይላ ባለቅኔው (ዘፀአ.3—4 ። ዳን 2. ፣ 1—49) ።

356 ሕንጻሃ (1597)አ

አንስት እለ ተሐፅና ውስተ ቤተ እሳት ምውቅ ይጸንፃ እምነ ዕደው ሠለስቱ ደቂቅ ።

ትርጉም

በሞቀ የእሳት ቤት ውስጥ ያደጉ ሴቶች ክሰለስቱ ደቂቅ ወንዶች ይጠነክራሉ ።

ምስጢር

ሃይልን በሚያጠነክር ምግብ ያደጉ ሴቶች እንደነገሩ ካደጉ ወንዶች ይጠነክራሉ ። በእሳት ካልተቃጠሉት ክሰለስቱ ደቂቅ (አናንያ ፣ አዛርያ ሚሳኤል) በእሳት ተቃጥለው የሞቱት ሰማእት ሴቶች ይደነቃሉ በማለት ቅኔው ተመሰጥሯል (ገድለ ፣ ሰማእታት) ።

257 ዕዝል ክብር ይእቲ (371)ጎ
ዘኃይለ ሥላሴ (አለቃ)

ለዘዕርቃነ ማይ ክደነ ጊዜ ክብካብ በልብሰ ይሁዳ ረቂቅ አጽርቅተ ኤፍራጥስ ክልዕዎ ዘይትክልው ደቂቅ ፤ ወዘጥምቀተ ማይ ኢይኩን ትእምርተ ያዕቆብ ሊቅ ለከሣደ ድምፁ ክርስቶስ ኢረከበ ፈትላ ማየ ዝናም ዘአስቅ ።

ትርጉም

የውሃ ራቂቅን በሰርግ ጊዜ በቀጭን የይሁዳ ልብስ የሸፈነ ወልድን የሚከለክሉ አሽከሮች የኤፍራጥስ ጨርቆችን ከለከሱት ፣ የሊቅ ያእቆብ ምልክትም በውሃ ጥምቀት እንዳይሆን ክርስቶስ ለአንገት/ድምፁ የዝናብ ውሃ/ የአሸብ ፈትልን አላገኘም።

ምስጢር

አንዳንድ ደግ ለው ለታረዘው ሲያለብስ ፤ ለተራበው ሲያበላ ይኖርና እርሱ ባጣ ጊዜ የእጁን አያገኝም ። ክርስቶስም በቃና ሰርግ ቤት የጋኖችን ውሃ ወይን አድርጎ ያጠጣቸው አይሁድ ውሃ ነሱት ። “ልብሉን በወይን ያጥባል በፍሬውም ደም በፍታውን ያጥባል ” ተብሎ ለይሁዳ ተነግሮለ ታል ። ስለዚህም ባለቅኔው “በልብሰ ይሁዳ ” ብለዋል ። ደግሞ ሀፃን ሲጠመቅ ሶስት አይነት ቀለም ያለው ክር (ማተብ) በሰላሴ አምሳል ያፈተልና በአንገቱ ይደረጋል ። ይህም የሚደረግበት ምክንያት ያእቆብ ዘልልበረዳኢ የተባለው የአንጾኪያ ቤተ ክርስቲያን መምህር በጫለማ ብዙ ሰዎችን ሲያጠምቅ ለተጠመቁትና ላልተጠመቁት መለያ እንዲሆ ነው በተጠመቁት ሰዎች አንገቶች ላይ ክር ማድረግ ስለጀመረ ነው ይባላል ። አንዳንድ ክርስቲያኖች ግን በአንገታቸው ማተብ ሳያደርጉ እንደሚገኙ ክርስቶስም ዝናብን የሚሰጥ ሲሆን “ተጠማሁ” ባለ ጊዜ የዝናብ ጠብቃ ውሃን አላገኘም ይላሉ ባለቅኔው ።

258 ሚበዝነ (1606)አ

ቤተ ክርስቲያን ዕቀቢ ሕሙመ ሥጋ ዓለመ ዘሕማመ ሥጋ ያጠውቆ ፤

አኮኑ ያፈርሀ ከመ ውስተ እሳት ኢያውድቆ ፡
ወእመ ለክፍ እሳት አልቦ ሐዬው ወፍጻሚሁ ተጽዕቆ ።

ትርጉም

ቤተ ክርስቲያን! ህመም/ በደል
ያስጨነቀው የሰጋ በሽተኛ/አለምን ጠብቂው ፤
በእሳት ውስጥ እንዳይጥለው ያስፈራልና ፤
እሳትም ከነካው መዳን የለውምና ፤ ፍፃሜውም መጨነቅ ነውና ።

ምስጢር

የሚጥል በሽታ የያዘውን ልጅን በእሳት ላይ እንዳይወድቅና እንዳይቃጠል እናት መጠበቅ አለባት ። በሃጢአት የጠለቀ አለም (ሰው) ከገቡ በሁዋላ መውጣት በሌለበት በገሃነመ እሳት ውስጥ እንዳይገባ እንዳይቀጣ ቤተ ክርስቲያን ማስተማር አለባት በማለት ባለቅኔው ስለፅድቅና ስለኩነኔ ያላቸውን አስተያየት በቅኔያቸው ገልጠዋል ።

259 ሣህልክ (1610)አ
ዘአካለ ወልድ (መምህር)

ኢትንግሩ ጌት ወደማስቆ
ለኢትዮጵያ ገዝነት ድምፀ ገለይተ ብርት መሰንቆ ፤
አኮኑ ነገሥሥ ለምኒልክ
እስከነ ፍጻሜ መንግሥቱ ወጽድቆ ።

ትርጉም

ጌትና ደማስቆ!
ለኢትዮጵያ/ሃዘንተኛ
የናስ/መሰንቆ ዘፋኞች ድምፅን አትንገሩ ፤
የምኒልክ መንግስቱንና
ፅድቁን እስከመጨረሻ እንሻለንና ።

ምስጢር

ለሃዘንተኛ ቤት በሀዘኗ ጊዜ የሙዚቃ ድምፅ አያስፈልጋትም ።

በእስራኤል ንጉስ በዳዊት ድል የተመቱ የጎልያድ አገር የጌትና የሶርያ ዋና ከተማ የደማስቆ አጋጣሚ ለኢትዮጵያ አይሁንባት ። ምክንያቱም የአጼ ምኒልክ መንግስት ከአውነተኛ ፍትሁ ጋር እስከ መጨረሻው ፀንቶ እንዲኖር ስለሚፈለግ ነው በማለት ባለቅኔው ለአጼ ምኒልክ መንግስት የነበራቸውን አክብሮት አስረድተዋል ።

ታሪክ

ደማስቆ ከሁለት ሺህ አመት ከክርስቶስ ልደት በፊት የተሰራ የሶርያ ዋና ከተማ ነው ። ከምስራቅ ወደታላቁ ባህር ከሰሜንም ወደ ግብፅ የሚያደርሱ መንገዶች የሚገናኙበት የአያሌ ነጋዴዎች መናኸሪያ ነበር ። ዳዊት ደማስቆን ወር ህያ ሁለት ሺህ ሰዎች ገድሏል ። የሶርያንም ሰዎች አስገብሯል ። (ዘፍጥ. 14፣ 15፣ ። 2 ሳሙ. 8፣ 5—6 ። የሃዋ. 9፣ 11) ።
ጌት ከአምስቱ የፍልስጥኤም ከተሞች አንዱ ነበረ ። ዳዊት በወንጭፍ ድንጋይ የገደለው ፍልስጥኤማዊ ጀግና ጎልያድ የተወለደው በዚህ ከተማ ነው ።

(1 ሳሙ. 17 ፣ 4—53 ፣ 2 ሳሙ. 2 15 ፣ 18) ።

260 ግእዝ ጉባኤ ቃና/ስ
ከበሮ ጸድቅ ትእዛዝ ወንጌል ዐቀበ ፤
ክልኤተ ገጸተ እለመ ለተጻፍዎ ወሀበ ።

ትርጉም

እውነተኛ/ከበሮ የወንጌልን ትእዛዝ ጠበቀ ፤
ሁለት ፊቶቹን ለጥፊ ሰጥቷልና ።

ምስጢር

መናኝ ጻድቅ “ቀኝ ጉንጭህን ቢመታህ ግራህን አዙርለት” የሚለውን የወንጌል ትእዛዝ ስለሚከተል ፤ አንዱን ፊቱን በጥፊ ለመታው ግፈኛ ሁለተኛውን ፊቱን አዙሮ ይሰጣል ። ከበሮም ትልቁን ደባዩን (ሰፊውን ክፍል) በቀኝ እጅ ቢመታ ትንሹን ደባዩን (አማራቱን ፣ ጠባቡን ክፍል) በግራ እጅ ይመታል ማለት በቅኔው ተመስጥሯል ።

261 ዕዝል ጉባኤ ቃና /ሰ
ደግሁ ለጸም ያፈርህ እለ ይበዝተ ሕዝበ
አስመ ኢይጥዕም እክለ ወኢይሰቲ ሐሊበ ።

ትርጉም

የጾም ሰብሳቢ የበዙ ሰዎችን ያስፈራል ፤
እህልን አይቀምስምና ፣ ወተትንም አይጠጣምና ።

ምስጢር

እህል የማያስቀምስና ወተት የማያስጠጣ በሽታ ብዙዎችን ሰዎ
ያስፈራል። የጾም ስርአት ቁርስ አያስበላም ፤ ወተትንም ያስከለክላ
በማለት ባለቅኔው በኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋህዶ ቤተ ክርስቲያን ቀኖ
የተደነገገውን ያፀ-ዋፀ-ዋም ስርአት ያሰረዳሉ ።

262 ሥላሴ(380) ኀ
ዘድንቄ(አለቃ)

ሰማዕት ምስለ ሰማዕት
በበይናቲሆሙ ተናበቡ ፤
እስመ እመ ረሰዮ ቶማስ ደመ አካሉ አሰራበ
ቂርቆስ ወልደ ኢየሱጣ ጽሕርተ ሐፀበ ።
ወሕሙም ሉቃስ እመ ኀሠሠ ሐሊበ
ጊዮርጊስ ላህመ አስተራክበ ፤
ፋሲለደስኒ ልጓመ ለእመ ነሀበ
ቴዎድሮስ ሐጂን አቅረበ ።

ትርጉም

ሰማእታት ከሰማእታት ጋር
እርስ በራሳቸው ተነጋገሩ ፤
ቶማስ የአካሉን ደም ጅጅቴን ቢያደርግ
የኢየሱጣ ልጅ ቂርቆስ ጋንን አጥቧልና ፤
ሀመምተኛ/ሉቃስም ወተትን ቢፈልግ
ጊዮርጊስ ላምን አገናኘ ፤

ፋሲለደስም ልጓምን ቢሰራ
ቴዎድሮስ ብረትን አቀረበ ።
ምስጢር

በአንድ ገዳም የሚኖሩ ሰዎች እየተመካከሩ ይተዳደራሉ ። አንዱ
ውሃ ሲያመጣ ሌላው ጋን ያጥባል ። የሰማእቱ ቶማስ ደም እንደውሃ ሲፈስ
ሰማእቱ ቂርቆስ በፈላ የብረት ጋን ውሃ ውስጥ ተጥሎ ተሰቃየ ። በሽተኛ
“ወተት አማረኝ” ሲል የሚወደው ዘመዱ ላምን ያመጣለታል ። ሰማእቱ
ጊዮርጊስም እንደ ላም ወተትን ከአንገቱ አፈሰሰ ። ገበሬ ከብረት የተሰሩ
መሳሪያዎቹን ለብረት ሰራተኛ እንደሚሰጥ ሰማእቱ ፋሲለደስም እንደፈረ
ስና እንደበቅሎ አፋን በልጓም ተለገመ። ሰማእቱ ቴዎድሮስም በብረት
ችንካሮች ሰውነቶቹን ሁሉ ተቸንከሮ ተሰቃየ በማለት ባለቅኔው የሰማእ
ታትን ስቃይ በቅኔያቸው ምስጢር አስገንዝበዋል ።

263 ሥላሴ/ሰ

ዘወልደ ኪዳን ጀንበሬ(መምህር ፣ ዘደብረ ታቦር)

ፍጹመ አመ ሐለየ
እግዚአብሔር ከመ ይግበር
ለወልዱ የዋህ መርዓዊ ስቅለተ ሐማ ከብካበ
ከዐወ በምኩራብ ኤሊ እክለ ምድር ኮከበ ፤
ወትቤ ፀሐይ መርዓተ ማኒ ዘቀርበ
ኢይከውን ሊተ እመ ነበበ
በዋሕድ ዐርብ ከመ አጽግብ ሕዝበ
መና ክብር ብርሃነ ዕጹብ ።

ትርጉም

እግዚአብሔር ለየዋህ
ሙሽራ/ልጁ የሃማ
ስቅለት/ ሰርግን ሊያደርግ በፍፁም ባሰበ ጊዜ
በኤሊ ቤት የምድር እህል/ኮከብን አፈሰሰ ፤
የቀረበ የጨለማ ሙሽራ/ፀሃይም
የሚያስደንቅ የክብር እንጀራ/ብርሃንን
ሀዝብን አጠግብ ዘንድ በአንድ አርብ

ቢናገር አይሆንልኝም አለች ።

ምስጢር

ልጁን ለመዳር የተዘጋጀ እንደ ባለፀጋ ለድግሱ እንጀራ የሚሆነውን ጤፍ ከሰርጉ ቀን በፊት ቢያንስ አስራምስት ቀን ቀደም ብሎ ወደሚወዳቸው ጎረቤቶቹና ዘመዶቹ ቤት እየወሰደ ፣ ቁና ቁና ጤፍ ያፈላል(ያካፍላል) ሴቶችም ፈጭተው ጋግረው ለሰርጉ ጊዜ እንጀራውን በመሰባቸው አድርገው ወስደው ያስረክባሉ ። ለቤቷ ስራ እንኳን ጊዜ ያጠራት ሴትም “ በአንድ አርብ ስንቱን ልሰራ ነው?” በማለት ትጨነቃለች ። እግዚአብሔር አብ ልጁ እግዚአብሔር ወልድ አዳምንና ሂዋንን ፣ ልጆቻቸውንም ለማዳን በእለተ አርብ በቀራንዮ በተስቀለ ጊዘ ከዋክብት ረገፉ ፣ ፀሃይም ጨለመች ይላሉ ባለቅኔው ።

264 ነጥል/ስ

ዘገብረ ኢየሱስ(መምህር ፣ ዘደብረ ሊባኖስ)

ይነብብ አፍ ተረፈ ልቡና ።

እብን ቢታንያስ ዮም ተረፈ መኑ ነበበ?

ሆሣዕና ዳዊት ቡሩክ እስመ እንዘ ይፈጥር ሕዝባ ቀዳሚ በእርዳሁ

ለእብን በእንተ አእምሮ ኢፈጠረ ልበ ፣

ወበእንተ ካልእ ተናግሮ

ስብሐተ መላእክት ወሰብእ አፈ ወጥበበ ።

ለዮሴፍ እምከመ ኮነ እብን ምድረ ከነዓን ምግብ

ውሂቦተ እብን ለቅዳሴ መኑመ ተሐዘበ?

እንዘ ጸቃውዕ ይውሕዝ እምከናፍረ እብን ንህበ

አኮኑ ሞገስ ቃሉ ወጣዕመ ነገሩ አስተዓፀበ

ሆሣዕና ዳዊት ዘቦአ ምክራብ አይሁድ ጸባበ

አኮኑ ሞገስ ቃሉ ወጣዕመ ነገሩ አስተዓፀበ ።

ትርጉም

አፍ የልብን ትራፊ ይናገራል ።

የቢታንያ ድንጋይ ግን የማንን ትራፊ ተናገረ?

ምስጉን የዳዊት ሆላኦና ህዝብን ሲፈጥር

ቀድሞ በአምሳያው

ለድንጋይ ስለእውቀት ልብን አልፈጠረምና ፣

ስለሁለተኛ የመላእክትንና

የሰዎችን ምስጋና መናገርም አፍንና ጥበብን አልፈጠረምና ።

ለዮሴፍ ግን የከነአን ምድር ድንጋይ ምግብን ከሆነ

ለቅዳሴ ድንጋይን መስጠትን ማን ጠረጠረ?

ከድንጋይ ከንፈሮች ወለላ ንብኛን ሲፈስ

የቃሉን ሞገስና የነገሩን ጣም አድንቋልና

የጠበበች የአይሁድ ምክራብን የገባ የዳዊት ሆላኦና

የቃሉን ሞገስና የነገሩን ጣም አድንቋልና ።

ምስጢር

በው ዘናገር ማሰቢያ አእምሮ ፣ መናገሪያ እንደብተ ሀላለው ነው ።

ድንጋይ ግን የሚያስብበት አእምሮ ፣ የሚናገርበት እንደበት ሳይኖረው

መናገሩ ሳይዘፋ አንድምረት ይቆጠራል ። በቅዳሴ ጊዜ የቁርባን ሀብስት

ሚዘጋጀው ከሰንዴ ነው ። ድንጋይም በተአምር ለያእቆብ ልጅ ለዮሴፍ

ቦ ሆኖለት ከተመገበው ለሆላኦና ቅዳሴ መስዋዕት ሊሆን ይገባዋል ።

ብም ማር እንደሚሰራ የድንጋይን ነገር ሆላኦና ወደደው በማለት

ለቅኔው አመስጥረዋል ።

265ዋዜማ (383) ጎ

ዘድንቄ (አለቃ)

ሰላመ እምአብዝኑ

ሙሴ ወዮናስ እመ ገቡረ ተረክቡ ፣

ክልኤሆሙ እስመ በውስቴታ ለቀላይ ተዐቅቡ ።

ሎጥስ ወቂርቆስ ለገቢረ በቀል እምቀርቡ ፣

እስመ ፈርዞ ነደ ሎጥ ማእከላ ሕዝቡ

ወጥቡዕ ለሕፃን ልቡ ።

ተርጉም

ሙሴና ዮናስ በአንድነት

ቢገኙ ኖሮ ለላምን በእባዙ ነበር ፣

ሁለታቸው በወንዝ ውስጥ ተጠብቀዋልና ።
ሎጥና ቂርቆስ ግን በቀልን ለማድረግ በቀረቡ ነበር ፤
በህዝቡ መካከል ሎጥ እሳትን ፈርቷልና ፤
የህፃን ቂርቆስ ልብም ጨካኝ ነውና ።

ምስጢር

ያንድ ገበሬ የቀኝና የግራ በሬዎች በእርሻ ጊዜ ተስማምተው ቀንበሩን ፣ ሞፈሩንና ማረሻውን ይሰባሉ ። የእስራኤል መሪ ሙሴና ነቢዩ ዮናስ በውሃ ሰጥሞ ከመሞት ዳኑ ። ሳይጠመዱ የሚሞጉ በሬዎች በአንድነት ቢጠመዱ በቀንበሩ ስር ለጠብ እየተያዩ ሲጓተቱ ይውላሉ እንጂ የእርሻውን ስራ በመግባባት አያከናውኑም። ቂርቆስና ሎጥም በእሳት ነገር እንድ አልሆኑም ። ሎጥ የገሞራን እሳት ፈርቶ ሲሸሽ ህፃኑ ቂርቆስ በድፍረት በእሳት በፈላ ብረት ጋን ውሃ ውስጥ ገባ በማለት ባለቅኔው በሙሴ ፣ በነቢዩ ዮናስ ፣ በሎጥና በቂርቆስ የደረሰውን በቅኔያቸው ምስጢር አስረድተዋል ።

266 ዋዜማ (388) ጎ

ዘወልደ ሥላሴ(አለቃ)

አመ ወርጎ ሰቅለት ተሰእላክ

ሐዋርያተ ማይ መሪር ሐሞተ ነጌ ወክርቤ

ወይነ ማየ መሳብክት ለይኩን ዘትቤ ፤

ወታሕተ መትከፍትክ ትጉ ጊዜ ፈቀድክ ምንዳቤ

ደቂቀ እስራኤል ዕርቃን ወጥብጣቤ

እንዘ አንተ ለዕርቃን ግልባቤ ።

ትርጉም

የጋኖች ውሃ ወይንን ይሁን

ያልህ ክርስቶስ! የመራራ ውሃ ቀጂዎች/የዝሆን

አሞትና ክርቤ በስቅለት ጊዜ ጠየቁህ ፤

የእስራኤል ልጆች/ራቁትነትና ግርፋትም ችግርን

በፈቀድህ ጊዜ ከትከሻህ በታች ሆኑ ፤

አንተ ለራቁትነት መሸፈኛ ስትሆን ።

ምስጢር

በድግስ ጊዜ ወይንን(የወይን ጠጅን ፣ ጠላን) በየጋኑ እንዲሾሙ የሚያዝዝ ባለቤትን ውሃ ቀጂዎች እንደሚያነጋግሩት ሁሉ ውሃውን የወይን ጠጅ ያደረገ ክርስቶስን አይሁድ ያጠጡት የዝሆን አሞትና ክርቤ ጎመዘዙት ።

የእስራኤልም ልጆች በቁመት ከንጉሳቸው ከሳኦል ትከሻ በታች (ከስልጣኑ ስር) እንደሆኑ ራቁትነትና ግርፋትም በክርስቶስ ጀርባ ተፈፀሙ ። እርሱ የተራቆቱትን አልባሽ ሲሆን ችግረኛን መሰለ በማለት ባለቅኔው የክርስቶስን ከሃሊነትና ታጋሽነት በቅኔያቸው ምስጢር ገልጠዋል ።

267 ዘአምላኪ/ስ

ዘገብረ ሥላሴ(መምህር ፣ ዘኤልያስ)

አልቦ ለወልድ ውስተ ገጸ ምድር አብ

ወእም አልቦ በሰማይ ርሐብ

ከመ በሰማይ ገዳም ወበገጸ ምድር ኮከብ ።

ትርጉም

በሰማይ ገዳም ፣ በምድር ፊትም

ኮከብ እንደሌለ ለወልድ በምድር ፊት

አባት የለውም ፤ በሰፊ ለማይም እናት የለችውም ።

ምስጢር

ኮከብ በሰማይ እንጂ በምድር የለም ፤ እንዲሁም እግዚአብሔር ወልድ ከእግዚአብሔር አብ በሰማይ ሲወለድ ያለእናት ነው ። በሰማይም ግን እንደ ሌላ ወልድም በምድር ክቅድስት ማርያም ያለአባት ተወለደ ፤ ሌላ ባለቅኔው ።

268 ሥላሴ/ስ

ዘወልደ ጊዮርጊስ(አለቃ)

ወልድ ወላጁትክ

ዐባይ ይእቲ እመሠረታ

እመኔ በግብጽ አስተዋረዳ ረገብ
እንዘ መሠረታ ውእቱ መክብብ ፤
ትውልደ አቡክ ጌር ባሕቱ ከመ ኢንንግር ለሕዝብ
መሠረት ሎቱ ኢይትረከብ ፤
ወሐረገ ትውልድ ለክ ከመ ኢንሰሐብ
ኢዐለዎ ለአቡክ አብ ።

ትርጉም

ወልድ! መሰረቷ
መክብብ/የሹም ዘር/ ሲሆን
ምንም በግብፅ ራብ ቢያዋርዳት
እናትህ ከመሰረቷ ታላቅ ናት ፤
የቸር አባትህን ትውልድ ግን ለሀዘብ አንዳንናገር
ለእርሱ መሰረት አይገኝም ፤
የትውልድንም ሃረግ ለአንተ እንዳንሰብ
ለአባትህ አባት የለውም ።

ምስጢር

ግድግዳ በመሰረት ላይ ይመሰረታል ፤ በግድግዳም ላይ ጣሪያ
ይሰራል ። መሰረቱ ጠንካራ ከሆነ ቤቱም ጠንካራ ይሆናል ። የቅድስት
ማርያምም ልደት ከከበረ ትውልድ(ዘር) ስለሆነ የእግዚአብሔር ወልድ
ከእርሷ መወለድ ከአብርሃም ጀምሮ ይቆጠርለታል ። ግን ግድግዳና ጣሪያ
ያለመሰረት እንደማይቆሙ ከአለም መፈጠር በፊት ከአብ የእግዚአብሔር
ወልድ መወለዱ አያትና ቅድመ አያት አይነገሩለትም ። ምክንያቱም
መሰረቱ አብ ስለሆነ ነው በማለት ባለቅኔው አመስጥረዋል ።

269 መወደስ/ስ

ዘተጠምቆ(አለቃ)

ዓለም ትሰርሕ በወሊደ መንታ
እንዘ ለይሁዳ ኅግር ወለማትያስ ከብካብ ፤
ዓለመ ተፈጥሮስ ንፍታሕ እማኅተመ ፍጥረት መዝገብ
እሰ ተጋባዕነ በምስጢር መርዛብ ፤

እመኔ አፈ ጥበብ
ይነብብ ቃለ ዘአስተዳለወ ልብ ።
ደመናትሂ ያወርዱ በምድረ አሕዛብ ወሕዝብ
ዝናመ ለሐራሲ ወመና ለያዕቆብ ፤
እስመ ዘጸሐፈ ዮናስ መጽሐፈ ነበልባል ዕጹብ
ይጸሐፍ በነነዌ ወበሰዶም ይትነበብ ።

ትርጉም

አለም ለይሁዳ አላር ፡ ለማትያስም
ሰርግ ስትሆን መንታን በመውለድ ትደክማለች ፤
ግን በምስጢር/መስክ የተሰበሰብን የተፈጥሮ አለምን
ከፍጥረት ማህተም መዝገብ እንፍታ ፤
ልብ ያዘጋጀውን ቃል ምንም ቢናገር ።
ደመናዎችም ዝናምን ለአራሽ ለያእቆብም መናን
በአህዛብና በሀዘቦች(በእስራኤል) ምድር ያወርዳሉ ፤
ዮናስ የፃፈው የሚያስደንቅ መፅሃፍ/ነበልባል
በነነዌ ተፅፎ በሰዶም ይነበባልና ።

270 ዙ ልክሙ /ስ

ዛንበና (አለቃ)

እስራኤል ኢይብላዕ ጽፉቀ ስኩና
ወዘጥረሲሁ ከልኤቱ እንሰሳ ገዳም ቅሩብ
ዘባነ ፈቃዱ ቀጥቀጠ ኃይለ አንበሳ ንባብ ፤
እስመ ቆመ ዘእንበለ በትር መደልው ልብ
ዐዐደ እሪት በየዐቅብ
ጽጌ ትእዛዛ ኢትቅሥም ሕልመ ራእየ ጴጥሮስ ንህብ ።
ንሕነስ እመ በላዕነ እምጽንዐ በለስ ረኔብ
ጽፉቀ ባሕርይ ወዘክልኤቱ ልደታቲሁ በግዐ ዐርብ
መንጽሔ አበሳ ውእቱ ወዘዐዘቅተ ከብር ማሕየብ ፤
ነፋስ ሕይወቱ ኅበ መልዕልት እስክ ቁመተነ ይሰሕብ
አምጣነ ዕሙቅ ልደት ብዕለ ጸጋሁ ለአብ
ነፋስ ሕይወቱ ኅበ መልዕልት እስክ ቁመተነ ይሰሕብ ።

ትርጉም

እስራኤል ሸሆናው የተደረገውንና
ጥርሱ በላይና በታች ሁለት ወገን የሆነውን እንስሳ እንዳይበላ
የእንበሳ ሃይል /ንብብ ጀርባ/ ፈቃዱን ቀጠቀጠ ፡
የጴጥሮስ ራእይ ህልም /ንብ አበባ/ ትእዛዚን
እንዳትቀስም ኦሪት/ቦታን
የሚጠብቅ መፅሃፍ/ልብ ያለ በትር ቆሟልና ።
ግን ባህርዩ እንድ የሆነውንና ልደቶቹ የሆኑትን
የአርብን በግ ከበለሰ/ራብ ጥናት የተነሳ እኛ ብንበላ
አበሳን የሚያነፃ ነው ፡ የክብር ጉድጓድ መቅጃም ነው ፡
ነፋስ/ሕይወቱ ቁመታችንን ወደላይ እስኪሰብ ድረስ
የአብ የሰጠታው ብልፅግና ልደት ጥልቅ ነውና
ነፋስ/ህይወቱ ቁመታችንን ወደ ላይ እስኪሰብ ድረስ ።

ምስጢር

እንስሳ ሳናን እየበላ ሳለ አንበሳ እንደሚሰብረው እስራኤል ሸሆናው
ድፍን የሆነውንና ጥርሱ ሁለት ወገን የሆነውን (የላይና የታች ጥርስ
ያለውን እንስሳ) እንዳይበሉ የኦሪት ትእዛዝ ከልክሏቸው ነበር ። እንበሳ
እንስሳውን የሚሰብረው እረኛው ያለመከላከያ መሳሪያ በለቆመ እንደሆነ
የእስራኤል ልብም ኦሪትን ባለመድፈር እንደፀና ነው ። ንብ አበባን
እንደሚቀስም የጴጥሮስ የራእዩ ህልም የኦሪትን ትእዛዝ እፀደቀ ።
ይኸውም የተራብ ያገኘውን ሁሉ ሳይመርጥ እንደሚበላ ከሁለት ባህርያት
አንድ ባህርይ የሆነውንና ሁለት ልደቶቹ የሚታመኑለት የአርብ መስዋእትን
(የክርስቶስን ስጋና ደም) መብላት ለምእመናን የሃጢአት ማስተሰሪያ
ንና የልጅነት ማግኛን ሆነ ። ጥልቅ ባህርም መሰረቱ እንደሚይገኝ
ወልድም ከአብ የተወለደው መወለድ ተመርምሮ አይደረስበትም በማለት
ባለቅኔው አመስጥረዋል ።

ታሪክ

በቂሳርያ ቆርነሌዎስ የተባለ ከአህዛብ ወገን የሆነ አንድ መቶ አለቃ
ነበር ። የእርሱም ፀሎቱና ምፅዋቱ በአምላክ ስለተወደዱለት ጥምቀተ

ጥርስትናን እንዲቀበል ቅዱስ ጴጥሮስ በበድስት ሰአት ከፎቅ ላይ ይፀልይ
በር ፡ በዚያም እንቅልፍ መጣበት ። ሰማይ ተከፍቶ በእራት ማእዘን
ተያዘ መጋረጃ መሳይ እቃ ካሰማይ ወደ ምድር ሲወርድ አየ ።
ውስጡም አራት እግር ያላቸው እንስሳት እራያዎችም ነበሩበት ።
ግልጽ ወደ እራያው እያመለከተ “ይህን እረድና ብላ” ቢለው እርሱም
“ርኩስ ነገርን በልጅም አላውቅ” አለው ። መጋረጃው ከእነንዙ
ተሸምልሎ (ተጠቅልሎ) ወደላይ ተመልሷል ። ጴጥሮስም በእራያ
ተመሰለውን ቆርነሌዎስን አጥምቋል (የዐዋ. 10)
271 ሥላሴ /ስ

ዘገብረ ሥላሴ (መምህር ፡ ዘኤል ያስ)

ዐቀብ ለእግዚአ-
ሰደተ ሂሮድስ ዝናመ ጊዜ
ከመ እምዐላዊ አክዐብ ሠለስተ ሱባዔ አውራጎ መዝገቦ
ኤልያስ ሶበ ሱዐላዊ አክአብ ረከቦ
ምስሰ ዘማዊት ሰጊድ ለሥዕለ ፀሐይ ሰኪቦ ፡
አምጣነ በፀሐይ አመንደቦ
መዋዕለ ፀሐይ ወወርጎ ብዙኅ ዐስቦ
ለነቢይ እግዚአ- የህቦ ።

ትርጉም

የጊዜ ዝናብ
በወሮች ሶስት ሱባኤ
ከወንጀለኛ አክአብ እንደሸሸ ከሂሮድስ መሸሸ ሳጥኑን
ኤልያስ ለጌታው ጠበቀ ፡ ወንጀለኛ አክአብን
ለዐሃይ ስእል ከመስገድ/ ዘማዊት ጋር ተኝቶ ባገኘው ጊዜ
በፀሃይ አስቸግሮታልና ፡
የፀሃይና የጨረቃ ዘመን/ብዙ ደመወዙን
ለነቢይ ኤልያስ ጌታው ይሰጠው ዘንድ ።

ምስጢር

አሸከር የጌታውን ንብረት እንዲጠብቅ ነቢይ ኤልያስ በዘመኑ
ዘናብ ሶስት አመት ከመንፈቅ እንዳይዘንብ ማድረጉን ኢየሱስ ተሰዶ

በብዕሩ ስት አመት ከስድስት ወር ለመኖሩ ምሳሌ አደረገው ። ከዘማዊት ሴት ጋር ተኝቶ የተገኘ የጎልማሳ ሚስት ደፋሪ በህግ እንደሚቀጣ ለጸሃይ ስእል ከመስገድ ጋር ነግሶ የኖረ የእስራኤል ንጉስ አክሐብ የሀሃይ ሃሩር በፈጠረው ድርቅ ተጨነቀ ። ከዚህም ሌላ የጌታውን ንብረት የጠበቀ ሎሌ ደመወዙን ከጌታው እንዲያገኝ ነቢይ ኤልያስ ንጉስ አክሐብን ላይ ፈራ በመገሰፁ የሀሃይንና የጨረቃን ያህል እድሜን ከፈጣሪው በመታደሱ ሀሃይና ጨረቃ በሚያልፉበት ጊዜ የሚያልፍ ሆነ ማለት በቅኔው ተመስጥሯል ።

272 ግእዝ ጉባኤ ቃና /ሰ
 ዘወልደ ሰንበት (ሊቀ ገሩያን)

አፈቅር አን ጉባኤ ቃና በግዕዝ ፣
 ጉባኤ ቃና በግዕዝ አምጣን ትመልእ ቤተ ።

ትርጉም

እኔ ጉባኤ ቃና/በግን እወዳለሁ ፣
 ጉባኤ ቃና/በግ ቤትን ትሞላለችና ።

ምስጢር

ወልዳ ወልዳ ቤት ሙሉ የሆነች ወላድ በግ በጣም ትወደዳለች ። እንዲሁም ባለሁለት ቤት የሆነች ጉባኤ ቃና ከሁለት ቤት አንስታ በሀረግ እየተራዘመች አስራ አንድ ቤት እስካለው እስከ እጣን ሞገር ስለምትዘምት በቅድሚያ እርሷን በጥሩ ሁኔታ ማጥናት ይገባል ይላሉ ባለቅኔው ።

273 ግእዝ ጉባኤ ቃና /ሰ
 ነንዌ አእመርን በከመ ኮንኪ ሕምምተ ፣
 ኩሉ ርእስኪ አምጣን ኮን እሳተ ።

ትርጉም

ነንዌ ! ሀመምተኛ እንደሆንሽ አወቅን ፣
 ራስሽ ሁሉ እሳት ሆኗልና ።

ምስጢር

አንዲት ታማ የተኛች ሴት ራሷ ሁሉ እሳት ሲሆን (ሲፋጅ) ራሷን የዳሰሳት በመጸ “በጣም ታመሻል ሁለንተናሽ እሳት ሆኗል” ይላታል ። ከሰማይ የወረደ እሳት በነንዌ ከተማ ራስ ላይ እንገሮ ሳያቃጥላት ወደላይ መመለሱ በቅኔው ተኳሽቷል ።

274 ዘአምላኪያ /ሰ
 ዘጥሩነህ (አለቃ ፣ ዘሀረርና)

አመተ እግዚእ መቅደስ እንተ ትጸውር ልሕዙተ
 ትኩን እምነ ሰማይ ወትኩን መሬተ
 ጊዜ ጸምዐ ማይ ኢያቀት ፣ እስመ ረወየት ሠለስተ ።

ትርጉም

ገንቦን የምትሸከም የጌታ አገልጋይ/መቅደስ
 እሰማይ ትሆን ፣ እመሬትም ትሆን
 በውሃ ጥም ጊዜ አላወቀችም ፣ ሶስቱን ዋንጫ ጠላ ከልብሳላ ችና ።

ምስጢር

በውሃ ጥም ጊዜ ሶስቱን ዋንጫ ጠላ ከልብሳ (ጠጥታ) የሰከረች ገንቦኛ ሴት እሰማይ ትሆን እመሬት ትሆን እታውቅም ይዞርባታል ። ክርስቶስ ሰራት የምትባል ቤተ መቅደስ ሰማያዊት እንዳትባል በሶስት ድንጋይ ብቻ ዐናች ። ምድራዊት እንዳትባልም በውሃ የቦካ ጭቃና እንጨት ሳይኖሩባት በሶስት ድንጋይ ብቻ ተሰራች ። አገልጋይቱም ገንቦን እንደምትሸከም ይህች መቅደስ የገንቦ ምሳሌ የሆነችውን ቅድስት ማርያምን አስመሰገነች በማለት የቅኔው ደራሲ እስገንዝበዋል (ስንኩ ግንቦት 20) ።

275 አጭር ዋዜማ /ሰ
 ዘጥሩነህ (አለቃ ፣ ዘሀረርና)

እሳት ሐንካሰ ነንዌ ዘየዐቅብ ቤተ
 በውግረ በትረ ኃይል ንለፈ ደቂቀ ባቢል ሠለስተ ።

ትርጉም

በትን የሚጠብቅ የነነዌ አንካሳ/አሳት
በሃይል በትር ርምጃ ሶስቱን የባቢሎንን ልጆች አለፈ ።

ምስጢር

በትን የሚጠብቅ አንካሳ ዘበኛ በበትር እየተወረወረ (በትሩን ተደግሮ እየዘለለ) ልጆችን አልፎ ይሄዳል ። እሳትም በባቢሎን ሶስቱን ልጆች (አናንያን ፣ አዛርያንና ሚሳኤልን) ሳያቃጥል በገብርኤል በትር ተደረገ በሚባለው ተአምር ቀዝቅዞ ሌሎቹን አቃጠለ ። አንዳንድ አንካሳ በበት ጥበቃ እንደሚውል እሳትም በበት ውስጥ መልካም አገልግሎት አለው ። ያነዘበ እግር ከመሬት በላይ እንደሚንጠለጠል እሳትም በነነዌ ከላይ ተንጠልጥሎ ታየ እንጂ መሬትን አልነካም ይላሉ ባለቅኔው (ዳን. 3፡ ዮና. 3)

276 ዋዜማ (417) ኅ

ዘገብረ መድኅን (ዘሌመን ሥላሴ)

ለወልድክ ባሕረ ኤርትራ
ሙሴ ገሥዖ ከመ ይትመዘር ትሥልሱተ
ወበበትር እመ ዘበጥካሁ ኢይመውት ሞተ ።
ወእመ ጸለየ ፈርዖን ጸሎተ ዮናስ ስጥመተ
እኑክ አሮን ማዕበል ስሕተ
ወሕዝብክ አበሱ ማያተ ።

ትርጉም

ሙሴ ! ልጅህ /የኤርትራ
ባዘርን ሶስትነትን ይማር ዘንድ ገሰፀው ፣
በበትርም ብትመታው ሞትን አይሞትም ።
ፈርዖንም የዮናስ ዐሎት/ ስጥመትን በዐለየ ጊዜ
ወንድምህ አሮን ማእበልን ሳተ ፣
ወገኖችህም ውሃዎችን በደሉ ።

ምስጢር

“ወንድሜ ሆይ ! ይህን ልጅህን ቅጣው ፣ በበትር ብትመታው የሚሞት አይምስልህ” በማለት ወንድም ወንድሙን እንደሚመክረው ሙሴም የኤርትራ ባዘርን በበትሩ ከሶስት ላይ ከፈለውና እስራኤል ምንም ውሃ ሳይነካቸው ተሻገሩ ። በግብፃውያን ግን እንደ ቀድሞው ባህር ስለሆነባቸው በሰላም አልተሻገሩም ። ካህኑ አሮን ጣእትን ለእስራኤል በመሰራት እንደሳተና እስራኤልም ጣኦቱን በማምለክ አምላካቸውን እንደበደሉ ፈርዖን ግብፃውያንን እየመራ በኤርትራ ባህር ሲሰጥም ማእበሉ ተደፋበት በማለት ባለቅኔው ሙሴና አሮን ይመሯቸው ለነበሩ እስራኤላውያን ተፈሪሟል የሚባለውን ተአምር በቅኔያቸው አስረድተዋል (ዘዕአ. 3 15) ።

277 ዋዜማ ስ

ዘተካልኝ (ቀኛዝማች ፡ ዘየነጃ)

ለሕሙም ሰማዕተ ልዳ
ብእሲተ ቤቱ ወንጌል እንዘ ታነድድ እሳተ
አሕመመቶ ነዋ ሰብዐተ ዓመተ ፣
ዘእንበሌሃ ካልእተ እስመ ኢየአምር ምንተ ፣
ወእመ ክግድ በከየት ግብተ
ጊዜ ሞቱ ጸዊራ መጥባሕተ ።

ትርጉም

በሸተኛ /የልዳ ሰማእትን
የቤቱ ሴት/ ወንጌል እሳትን እያነደደች
እነሆ ሰባት አመት አስታመመችው ፣
ከእርሷ በቀር ሌላ አያውቅምና ።
እናቱ/ አንገትም በሞቱ ጊዜ ሰይፍ ተሸክማ አለቀሰች ።

ምስጢር

ክርስቲያን ባል ከሀግ ሚስቱ በቀር ሌላ ሴት በሩካቤ አያውቅም ። ስለዚህ በታመመ ጊዜ እስከሞቱ ድረስ እሳቱን እያነደደች ፣ ውሃ

እየቀዳች፡ የጠየቀትን ሁሉ እያሟላች ታስታም መዋለች ። በሞተም ለእናቱ መሳሪያውን ይዞ ታለቅስለታለች ። በወንጌል ስብከት ከምትኖር የክርስቲና ሃይማኖት በቀር አምልኮ ባለድን የተወ ሰማእቱ ቅጽ ጊዮርጊስንም ወንጌል በእሳት ውስጥ እንዲገባና ለባት አመት መስታዊትን እንዲቀበል እደረገችው ። አንገቱም በሰይፍ ተከለለች (ተጠቅሞ) በማለት ባለቅኔው አመስጥረዋል ።

278 መወደስ ስ

ዘገብረ ሥላሴ (መምህር ፡ ዘኤልያስ)

አ ህዝር ዘኢይትወጸው

ኖኅተ ጸሎት አዝንክ መዓልተ ወሌሊተ ?

ሁረተ ሀይንዩ ረሴ ዘዐይነ ቁርቆስ ሁረተ

ኢይሑር እምነ ጽልመት ዳግመ ጽልመተ ፡

ኅዘነ ወትፍሥሕተ

በኩሉ አዝማን እስመ ዘታስተባሪ አንተ ።

ፀሐይሰ ወማኅቶት ኢይኤድሙኒ ሊተ

ጽርሐ ትሥልስትክ ዋሕዳዊ ክልልተ መለኮተ ፡

አኮኑ አእመርኩ ከመ ኢተኅሥሥ ምንተ

ፀሐየ ጊዜ ነግህ ወበፍና ሠርክ ማኅቶተ ።

ትርጉም

የፀሎት ደጃፍ /ጆሮህ በቀንና በሌሊት የማይዘጋ አዝር ሆኖ

ከጨለማ ወደሁለተኛ ጨለማ እንዳልሄድ

የአይኔን እውረት የቁርቆስ አይን እውረትን አድርግ ፡

ሃዘንና ደስታን

በዘመናች ሁሉ የምታፈራርቅ አንተ ነሀና ።

ፀሃይና መብራት ግን እኔን እያምሩኝም ፡

አንድነት ያላት የሶስትነትህ አዳራሽ መለኮትን ተከልላ

በነግህ ፀሃይን ፡ በሰርክም ጊዜ መብራትን

ምንም እንደማትሻ አውቂያለሁና ።

ምስጢር

በተከፈተ ደጃፍ በቀንም በሌሊትም ይገባበታል ይጠባበታልም ፡ በአምላክ ጆሮም በቀንና በሌሊት የተፀለየው ፀሎት ይሰማበታል ። ደግሞ የውጪው በር ተዘግቶ የውስጡ እንደሚከፈት የውጪው አይን ቢጠፋ የልብ አይን ከበራ ጉዳት የለም ። የሶስት አመት ዘገን ቁርቆስ አይኖቹን በከሃዲዎች ችንካር ቢቸንካርም የክርስቶስን አዝር (መንግስተ ሰማይን) ከማየት አለመታወሩን በመጥቀስ አይነ ስውርነታቸው እንደ እርሱ እውርነት እንዲሆንላቸው ተመኝተዋል ።

በጨለማ የሚሄድ ሰው እንደሚሰናከልም በስጋ አይን እውርነት ብርሃንን ሳይኖ ፍሮ በአካለ ነፍስ ወደ ገሃንም ጨለማ መግባት እጥፍ ድርብ ቅጣት ነው ። ቀንና ሌሊት እንደሚፈራረቁ ያዘነውን ማስደሰትና የተሰደሰተውን ማሳዘን በእግዚአብሔር ትእዛዝ ይፈጠማል ። በጣት ፀሃይን፡ በማታ ጊዜም መብራትን መሻት ብርድንና ጨለማን ለማራቅ ነው ። የክርስቶስ አዳራሽም ፀሃይዋም ፡ መብራቷም እርሱ ራሱ ሆነ በማለት የተቀኙትን ባለቅኔ በእውርነታቸው ምዘንያት የዚህን አለም ብርሃን አለማየታቸው አላስፀፀታቸውም ። ምክንያቱም በተስፋ በሚመኙት በክርስቶስ አዳራሽ ከገቡ ብርሃን መጉናፀፍ የሚችሉ መሆኑን በእምነት ስለተቀበሉ በማለት ባለቅኔው ያስረዳሉ ።

279 መወደስ ስ

በዐቢይ ግፍፅ መሥፈርተ ናኩቲ
 ወዘኦርዮ መድሎት እግዚአ ገቢር ምሕረተ
 እምእደ አይሁድ ይትሌቃሕ ልቃሐ ፍጡራን ሞተ
 ለአይሁድ ዘይሌቅሎሙ አሐተ ሰዓተ ፡
 ወሰምዑ ጽዕለታተ
 አእዛኒሁ ዘሰምዑ ቅዳሴ ወአኩቲተ ።
 ይለብሳሂ ወይትክደና በእደ ይሁዳ ዘሰሕተ
 ተጸፍዖ መላትሒሁ እለ ኮና ስፍቃተ ፡
 ወገሀ ዚአሁ ጽሙስ እምቅድሙ ይስተይ ኩናተ
 እለ ርገሱ አእጋሪሁ ይበልሁ ቅንዋተ ።

ትርጉም

በታላቅ ግፍ /የናቡ-ቴ መስፈሪያና
በአርዮ ሚዛን ምህረትን የማድረግ ጌታ
ሰአይሁድ በአንድ ሰአት የሚያበድራቸውን
የፍጡሮች ብድር/ ሞትን ከአይሁድ እጅ ይበደራል ፡
ቅዳሴንና ምስጋናን
የሰሙ ጀሮዎቹም ስድቦቹን ሰሙ ።
ራቁታቸውን የሆኑ ጉንጮቹም
በሳተ በይሁዳ እጅ ጥፊን ይሰብሱና ይሸፈናሉ ፡
የተጠማ ጎነም ጦርን ሳይጠጣ
የተራቡ እግሮቹ ችንካሮችን ይበላሉ ።

ምስጢር

ተዘዳሪ ሰው በትልቅ መስፈሪያም ፡ በሚዛንም ብድር ይበደራል ።
እንዲሁም ለፍጥረቱ ምህረት የሚያደርግ እግዚአብሔር ወልድ እንደ
ናቡ-ቴና እንደ እርዮ በግፍ ከአይሁድ እጅ ሞትን ተቀበለ ። ተዘዳሪውም
የተበደረው ብድር ባለፀጋ በነበረበት ጊዜ ለሌሎች ሊያበድራቸው
የሚችለው እንደነበር አምላክም በአይሁድ እጅ የሞተው አይሁድን
በአንድ ጊዜ ሊገደዳቸው ሲችለው ነው ።

መልካም ነገር በሰሙበት ጀሮ ክፉ እንደመሰማት ፍፁም ምስጋናን
የሰሙ የክርስቶስ ጀሮዎች ስድቦችን አዳመጡ ። የታረዙ ሰዎች ልብሶችን
እንደሚለብሱ የክርስቶስ ጉንጮችም በአይሁድ እጅ በጥፊ ተመቱ ።
አንዳንዱ ችግረኛ ውሃ እንኳን አጥቶ ሲቸገር ሌሎች ሰዎች ከሚያስፈልጋቸው
ቸው በላይ መብልና መጠጥ አግኝተው ይደሰታሉ ። ከዚህም አንፃር
የክርስቶስ ጎን ገና በጦር ሳይወጋ እግሮቹ በችንካሮች ተቸንካሩ በማለት
ቅኔው ተመስጥሯል ።

280 ዕገል ክብር ይለቱ (314) ገ
ዘአድማሱ ጌትየ (ንቡረ እድ)
ምዕረ ሃዐ ርእሶ ዘተአገው ጸእለተ
ለኪፋ ወሳውል እንዘ ይሚሀር ሥርሀተ ፡

ሰማዕተ ልዳሰ ኄር ከመ ይትመካህ ድጎሪተ
ልቃሐ ሞቱ ፈደየ ለአግንዚሁ ህየንተ አሐዱ ትርብዕተ ።

ትርጉም

ለጴጥሮስና ለጳውሎስ ስርአትን ሲያስተምር
ስድብን የታገሰ ክርስቶስ ራሱን አንድ ጊዜ ሰዋ ፡
ቸር /የልዳ ሰማእት ግን በሁዋላ ይመክ ዘንድ
ብድር/ ሞቱን ለጌታው በአንዱ ፍንታ አራትን ከፈለ ።

ምስጢር

መስዋእት አንድ ጊዜ ከተስዋ በሁዋላ በዚያው ቀን ሁለተኛ
እይሰዋም ። ክርስቶስም በመስቀል ላይ አንድ ጊዜ ከተሰቀለ ሁለተኛ
እይሰቀልም ። በወለድ የተበደረ ሰውም ብድሩን በአንድ ፈንታ አራት
እድርጎ ይከፍላል ። ጊዮርጊስም በመንግስተ ሰማይ እንዲደሰት ሶስት ጊዜ
ስለጌታው ክርስቶስ ሞቶ ተነሳና በአራተኛው ጊዜ አንገቱን በሰይፍ
ተቆርጦ ሞተ ይላሉ ባለቅኔው ።

281 ግእዝ ጉባኤ ቃና /ስ
ለውርዝው ቶማስ ወድሶተ ሰብእ ድልወቱ ፡
እምን ጊጋያት አኢጋር አምጣን ንጹሕ ውእቱ ።

ትርጉም

ለጎበዝ /ቶማስ የሰው ምስጋና ተገቢው ነው ፡
ከበደሎች/ እግሮች የነፃ ነውና ።

ምስጢር

ማንንም ሰው ያልበደለና አገሩን ወዳድ የሆነ ሰው በሰዎች ዘንድ
ይመሰገናል ። ቶማስም ወንጌልን ሲሰብክ በትምህርቱ ተቃዋሚዎች
እግሮቹን ስለተቆረጠ በክርስቶስ ዘንድ የገድሉን ዋጋ ሊያገኝ ይገባዋል
በማለት ባለቅኔው የሰማእቱ ቶማስን ሲቃይ በቅኔያቸው ገልጠዋል ።

282 ዕዝል ጉባኤ ቃና /ሰ
ኮነ ወይን ምኑኒ አጸብዕ ዐሠርቱ
ደዌሁ ዝናም እስመ እንተ ዘርዕ ውእቱ ።

ትርጉም

ወይን /ሰው አስር ጣቶቹን የተቆረጠን ሆነ ፡
ደዌው/ ዝናብ የዘር ነውና ።

ምስጢር

ከዘር የወረደ ደዌ ስጋ (የቁምጥና በሽታ) የሰውየውን ጣቶች
እንደሚቆርጣቸው የወይን ቅጠል በከረምት መርገፉን ለመግለጥ ያህል
ዘርን ለማብቀልና ለማሳደግ የሚዘንብ ዝናብ ወይንን ጉንደለው በማለት
ቅኔው ተመስጥሯል ።

283 ግእዝ ጉባኤ ቃና /ሰ
መኮንን ይፈትሕ ላዕለ ፍጡራን እስፍንቱ ፡
ኩሉ ፍጥረት እስመ ቀታሌ ነፍስ ውእቱ ።

ትርጉም

ፈራጅ በስንቶች ፍጥረቶች ላይ ይፈርዳል ፡
ፍጥረት ሁሉ ነፍስ ገዳይ ነውና ።

ምስጢር

ሁሉም ጥፋተኛ ከሆነ ማንም በማንም ላይ ሊፈርድ አይችልም ።
ሰው ሁሉ ነፍስ ገዳይ ከሆነ “ነፍስን እትግደል” ያለ አምላክ ስንቱን
ይኮንናዋል በማለት የጥፋተኞችን መብዛት በቅኔያቸው ያስረዳሉ ።

284 ዕዝል ጉባኤ ቃና /ሰ
መፍትሔ ስቶማስ ያፍቅርዎ ሕዝበ ኑፋቄ ጸላእቱ ፡
እስመ ለወልደሙ ሰይፍ አንሥኦ በአጸብዒሁ ዐሠርቱ ።

ትርጉም

ቶማስን የጥርጥር ሕዝብ /ጠላቶቹ ይወዱት ዘንድ ተገቢ ነው፡፡
ልጃቸው/ ሰይፍን በአስር ጣቶቹ እንስቶታልና ።

ምስጢር

በእርቶዶክሳዊት ቤተ ክርስቲያን ስርአት መሰረት ያንዱን ክርስቲ
ያን ወንድ ልጅ ክርስትና ያነሳ ሰው ወደ ክርስትና ልጁ እያመለከተ “ይህ
በእስር ጣቱ ያነሳሁት ልጄ ነው” ይላል ። የክርስትና አባት ምሳሌ
የሆነው ቶማስ የልጁ ምሳሌ በሆነው በከሃዲዎች ሰይፍ አስሩን የእጆቹን
ጣቶች እስቆረጠ ። የቆረጠትን ጠላቶቹንም በጠላት መልክ አልተመለከ
ታቸውም ይላሉ ባለቅኔው ።

285 ግዕዝ ጉባኤ ቃና /ሰ
ሐካይ ቶማስ ሀላዊ ቢአከ ከንቱ ፡
ለቤትከ አፍ አምጣነ ማዕጾ አልቡቱ ።

ትርጉም

ሰነፍ /ቶማስ ! የአንተ ኑሮ ብላሽ ነው ፡
ለቤትዘ/ አፍ መዝጊያ የለውምና ።

ምስጢር

ለኑሮው የማያውቅ ሰነፍ ሰው ለቤቱ መዝጊያ መግጠም ሲያቅ
ተው፡ “የእገሌ ኑሮ ኑሮ አይባልም ከንቱ ነው” ይባላል ። የዚህን አለም
ከብር ከንቱ ያደረገው የመርአስ ኤጲስ ቆጶስ ሰማኢቱ ቶማስ ከንፈሮቹን
በከሃዲዎች ሰይፍ ሲቆረጥ ጊዜ እፋ ክፍቱን ቀረ ማለት በቅኔው
ተገልጧል ።

286 በአምላኪያ ሰ
ዘምሥራቅ (አለቃ ፡ ዘኤልሻማ)
ምሳሌ አበዊነ በጽሐ በዘካርያስ ዘታሕቱ ፡

ማእደ ተመትሮ እንተ ቀርቦ ሎቱ ፡
አኮኑ ተደረ በወልዱ እንዘ ያመከኒ ቦቱ ።

ትርጉም

በታችኛው ዘካርያስ የአባቶቻችን ምሳሌ ደረሰ ፡
የቀረበለትን ማእደ/መቆረጥን
በልጁ አመካኝቶ በልቷልና ።

ምስጢር

“በልጅ አመካኝቶ ይበሏል እንጉቶ“ እንዲሉ እናት በልጅ ስም
እንጉታ ትበላለች ። አባትም ለልጁ ሊያገርሰው ያሰበውን ይጎርሳል ።
አባት ዘካርያስ በልጁ በየሃንሰ ምክንያት ተቆርጦ የተሰቃየውን ስቃይ
ልጁ የሃንሰም እንዳባቱ ተቀበለው በማለት ባለቅኔው አመስጥረዋል ።

287 ዘአምላኪያ /ሰ

ዘምሥራቅ (አለቃ ፡ ዘኤልሻማ)

አካለ መርዳዌ ገራህት ከመ ይገፍትሶ ይፈቱ
ሕግም ሐራሲ ዘሰረፍት አልቦቱ ፡
ዋሕድ ዘርዕ እስመ ኢሠረፀ ሎቱ ።

ትርጉም

እረፍት የሌለው ሕግም/አራሽ
የገብረ ክርስቶስ እርሻ አካልን ሊገለብጥ ይወዳል ፡
እንድም ዘር አልበቀስለትምና ።

ምስጢር

አራሽ ዘር የማታበቅል እርሻን ይገለብጣታል ። እንዲሁም የገብረ
ክርስቶስን አካል ደዌ ስጋ ገለባበጣት ። እርሻይቱ ዘርን እንደማታበቅል
የገብረ ክርስቶስም አካል ከሩካቤ ስጋ ተጠበቀች ። ትጉህ ገበሬ የግብርና
ሰራን ከማከናወን እንደማያርፍ የገብረ ክርስቶስ ደዌ ከማቃጠል አልታገ

ሰለትም በማለት ባለቅኔው የገብረ ክርስቶስን ህግም ፅናት በቅኔያቸው
ምስጢር አሰረድተዋል ።

288 ዘአምላኪያ /ሰ

ዶርሆ ገብርኤል በዐቃቤ ሰዓት ውጊቱ
ነቀው እምድገረ ጊዜሁ በሰዓት ሠለለቱ ፡
ሠናይ ቃል እምጣነ ተውሀበ ሎቱ ።

ትርጉም

ሰለት ጠባቂ የሆነ ዶር/ገብርኤል
ከጊዜው በሁዋላ በሶስት ሰአት ጮኸ ፡
መልካም ቃል ለእርሱ ተሰጥቶታልና ።

ምስጢር

ዶር በሌሊት ከጮኸ በሁዋላ ከጧቱ በሶስት ሰአት ይጮኸል ።
“ሂድና የእያቁምን ልጅ አብስራት” የተባለውን ያወቀ መልአኩ ቅዱስ
ገብርኤልም የእግዚአብሔር አብ ቃል እግዚአብሔር ወልድ በሶስት ሰአት
ከእርሷ እንዲሆነን ማርያምን አበሰራት ይላሉ ባለቅኔው ።

289 ዋዜማ /ሰ

ዘዶርጉ (አለቃ)

ለአብ ኢነጸርዎ
ምሉዓን ዐይን ከሩቤል እንዘ ቅሩባን እሙንቱ ፡
አካሎሙ እስመ ይክድኑ በአክናፍ ስድስቱ ።
እስጢፋኖስሰ ርትቅ በጸርየተ አሚን መጽሔቱ
ነጸረ አበ ምስለ ክልኤቱ ፡
እስመ ዐይኑ ሃይማኖት ውጊቱ ።

ትርጉም

አይንን የተሞሉ
ከሩቤል ቅርቦች ሲሆኑ አብን አላዩትም ፡

አካላቸውን በሰድስት ክንፎች ይጋርዳሉና ።
 የራቀ አስጢፋኖስ ግን በማመን /መስታዎቱ ጥራት
 ከሁለቱ/ ከወልድና ከመንፈስ ቅዱስ ጋር አብን እየ ።
 አይኑ ሃይማኖት ነውና ።

ምስጢር

“ልብ ካላየ አይን አያይም” እንዲሉ ብዙ አይን ያላቸው ከሩቤል ለእግዚአብሔር አብ ቅርቦቹ ሲሆኑ በልባቸው ፍራት የተነሳ ፈታቸውን በክንፎቻቸው ይጋርዳሉ ፤ እብንና ወልድን መንፈስ ቅዱስንም ሊያዩ አይችሉም ። የራቀ ሰው ግን በመነፅር ከሩቅ ቦታ ያለውን እንደሚያይ እስጢፋኖስም በምድር ሆኖ እግዚአብሔር በሰማይ በዙፋኑ በከሩቤል ላይ ሆኖ ሲመለከን እየ ። የባለ መነፅር አይን በመነፅር ረዳትነት እንደሚያይም እስጢፋኖስ ከሃይማኖቱ ፅናት የተነሳ የሰማይን ምስጢር ለማየት ቻለ በማለት ባለቅኔው ቅኔያቸውን አመስጥረዋል ።

290 ዋዜማ ስ

ዘምስራቅ (አለቃ ፡ ዘኤልሻማ)

ማዕበለ ክረምት መዐትም
 በብዝሃ ግሣዬ አንሥኦ አእባኝ ላዕሉ ወታሕቱ
 ኀያል ማዕቀብ አልፏ ዘቆጵሮስ ቤቱ ፡
 ብሂሎ ዘሞተ እስመ ዘለፎ ለዝንቱ ፡
 ወፈቀደ ካዕበ በመንኖቱ
 አንዳሁ ከመ ይንጽፍ ሎቱ ።

ትርጉም

የክረምት ማእበል /ቁጡ
 በቁጣ ብዛት የላይና የታች ድንጋዮችን አነሳ ፡
 ቆጵሮስ ቤቱ የሆነ ሃይለኛ ማእቀብ አልፏ
 ይህን ቁጡ የሞተ ብሎ ሰድቦታልና ፡
 በመናቁም ዳግመኛ ዳባውን
 ሲያነጥፍለት ወደልና ።

ምስጢር

አንድ ሃይለኛ ሰው ሌላውን ቁጡ ሰው “የሞተ” ሲለውና ዳባውን በላዩ ላይ ሲጥልበት ቁጡ ሰው ሊመታው ድንጋዮችን ያነሳል ። በአንፃሩም በክረምት ዝናብ የተፈጠረ ማእበል ከላይና ከታች ድንጋዮችን እንደሚያገለባብጥ ኢትዮጵያዊው ፃድቅ አቡነ ኤዎስጣቲዎስም በኢያሪኮ ባህር ማእበል ላይ አፅፋቸውን ጭነው ባህሩን እንደ ሌለ አደረጉት በማለት ቅኔው ተመስጥሯል (ሰንክ. መስከረም 18)

291 ዋዜማ (443) ኅ

ለአዳም እብነ ገሊላ
 ገቦሁ ኅቱም ወኢይትዕወቅ ስቁረቱ ፡
 ሔዋን አርምሞ እስመ ወዕአት ቦቱ ፡
 ወለእብነ ገዳም አዳም እንዘ እመሬት ፍጥረቱ
 መንፈስ ሕይወት አገደረ በውስቴቱ
 ሆሳዕና ዘመሐለ ሎቱ ።

ትርጉም

የገሊላ ድንጋይ /አዳም
 ኅኑ ግጥም ነው ፡ ቀዳዳውም አይታወቅም ፡
 ሄዋን/ ዝምታ ወጥታበታለችና ።
 የገዳም ድንጋይ/አዳምም ፍጥረቱ ከመሬት ሲሆን ፡
 የማለለት እግዚአብሔር ሆሳእና
 የህይወት መንፈስን በውስጡ አሳደረ ።

ምስጢር

ከአዳም ጎን ሄዋን ስትፈጠር የተፈጠረችበት ኅኑ ድፍን ነው እንጂ ክፍት አልሆነም ። የሆሳእና ድንጋይም ዝምታ ስትለየው የተናገረበት አፍ አልተገኘም ። ደግሞ አዳም ከመሬት ሲፈጠር ፈጣሪው የህይወትን መንፈስ እንዳሳደረበት ሆሳእና የሚባል ክርለቶስ ግሉዝ ፍጥረት የሆነ ድንጋይን በሰብአዊ መንፈስ አናገረው ይላሉ ባለቅኔው ።

292 መወደስ (479) ኅ

ዘንበዜ (አለቃ ፡ ዘደብረ ወርቅ)
 ጌራ ወርቅ ድንግል ዘበርእስ ዠሉ

አሐደ ረሰዩት እንዘ ተዘምዶ አልቦቱ
 መርጻዌ ወሊደ ምስለ ድንግልና መርጻቱ
 ወተቃርቦ እንዘ አልቦሙ
 መንግሥት ምስለ ተዋርዶ አንበረ በሞቱ
 ወልደ አብ ዘባሕቲቱ
 እንዘ ከመ እግዚእ በላዕሉ ወዘከመ ገብር በታሕቱ ።
 ሰሎሞንስ ዘተስእኖ እሲረ ክልኤቱ
 ስኢለ ወውሂበ ኢያንበረ ዘመንግሥቱ ፣
 ኢዮብኒ ኅቡረ ኢረከቦሙ በቤቱ
 ለንዴት ጊዜ ብዕሉ ወለብዕል ጊዜ ንዴቱ ።

ትርጉም

በሁሉ ራስ ላይ ያለች የወርቅ ዘውድ ማርያም
 መውለድ/ ወንድ ሙሽራን ከድንግልና/ቤት ሙሽራ ጋር
 ዝምድና ሳይኖርበት አንድ አደረገች ።
 መቃረብም ሳይኖራቸው
 ብቸኛው የአብ ልጅ መንግስትን ከመዋረድ ጋር
 በሞቱ አስቀመጠ ፣
 በላይኛው እንደ ጌታ ሲሆንና በታችኛው እንዳገልጋይ
 ሲሆን።
 ሁለቱን አንድ ማድረግ የተላነው ሰሎሞን ግን
 መለመንንና መስጠትን በመንግስቱ አላስተባበረም ፣
 ኢዮብም ችግርን በብልፅግናው ጊዜ
 ብልፅግናንም በችግሩ ጊዜ በአንድነት በቤቱ አላገኛቸውም ።

ምስጢር

ዘውድ በንጉስ ራስ ላይ እንደሚውል ቅድስት ማርያምም ከሁሉ
 በላይ ትክክራላች ታሰክብራላችም ። እናት ወንድ ልጇን ሙሽራን
 እንደምታጋባው ቅድስት ማርያም እግዚአብሔር ወልድን መውለድን
 ከድንግልነት ጋር አስተባበረች ። በቅርብ የማይተዋወቁትን ሁለት ሰዎች
 አማካያቸው ወዳጅ እንደሚያስተዋውቃቸው የአብ የባህርይ ልጅ ቃል
 እግዚአብሔር ወልድ ከማርያም ከተወለደ በሁዋላ መንግስትንና ትዕትን
 በአንድነት ያዘ ። በሰውነቱ ሲሞት በመለኮቱ አለምን እንደያዘ ህያው
 ሆነ። ስለዚህ በአባቱ በእግዚአብሔር አብ በኩል በጌትነቱ ላለ በእናቱ

በቅድስት ማርያም በኩል በአገልጋይነት ተመላለሰ ።

ሁለቱን ጠበኞች ሰዎች ማስታረቅ ያልቻለ ሰው እንደማያስተባብራ
 ቸው ሰሎሞንም መለመንንና መስጠትን በአንድነት አላገኘም ። በሰይጣን
 ተንኮል ከቤተ መንግስቱ ወጥቶ ሶስት ቀን ያህል በገዛ ከተማው ሲለምን
 ድህነት እንጂ ብልፅግና አልነበረውም ። ወደዙፋኑ በተመለሰ ጊዜ ግን
 ጌትነት እንጂ ድህነት አልተገኘበትም ። ሙቀትና ቅዝቃዜ አብረው
 እንደማይገኙ ኢዮብም በብልፅግናው ጊዜ የችግርን መኖር አላወቀም ፣
 በሀብቱ ማለቅ ጊዜም በብልፅግና እንደኖረ አልተገነዘበም በማለት ቅኔው
 ተመስጥሯል ።

ታሪኩ በአንደኛው መጻፍት በገጽ 369—370 ተተርጎሏል ።
 293 መድሰ (480) ኅ

ነበልባለ እሳት አብርሃም ለዘይኔጽሮ ፣
 ዙሉ ዘመጽአ እስመ ይትዌከፍ ውእቱ ፣
 ወአናግዲሁ ነዮሙ ሰብአ ነነዌ ለዝንቱ
 እሉ ሰብአ ነነዌ
 ከመ አናግድ እመ ተርፉ ቦቱ
 ተወካፊ ነግድ ነበልባለ
 እስመ ዘሥጋ መብልዐ ኢሐለየ ለባሕቲቱ ።
 ድጎረ ተርፉሂ ሰብአ ነነዌ ከመ ይጸንዕ ትሕርምቱ
 ሠለስቱ አስተርአይዎ ለእሳት ውሳጤ ቤቱ
 ወአመ እሳት ነጸረ ምጽአተ ሠለስቱ
 ቀዲሐ ማየ ባሕር አስተፋጠነ ከመ ይሕዕሰሙ ለእሎንቱ ።

ትርጉም

አብርሃም ለሚመለከተው የእሳት ነበልባለ ነው ፣
 የመጣውን ሁሉ እርሱ ይቀበላልና ፣
 ለበሁም የነነዌ ሰዎች እንግዶቹ ናቸው ፣
 እኒህ የነነዌ ሰዎች
 እንደ እንግዶች ቢቀሩበት
 እንግዳን ተቀባይ ነበልባለ
 የሱጋን መብል ለብቻው አላሰበምና ።
 የነነዌም ሰዎች ከቀሩ በሁዋላ ለትህርምቱ (መከልከሉ) እንዲፀና

ሶስቱ እሳትን በቤቱ ውስጥ ታዩት ፤
እሳትም የሶስቱን አመጣጥ ባዩ ጊዜ
እሊህን ያጥባቸው ዘንድ የባህርን ውሃ መቅዳትን አፋጠነ ።

ምስጢር

አብርሃም ወደርሱ የሚመጣውን እንግዳ ሁሉ እንደሚቀበለው የእሳት ነበልባል በአምላክ ያመነውን ያስቃያል ። አብርሃምን እንግዶች ሲቀሩበት ጦሙን እንዳደረ እሳትም የነነዌን ሰዎች አላቃጠላቸውም ። በራብም እንዳይሞት ሰላሴ በእንግዶች አምሳል በአብርሃም ቤት አደሩ ። እሳትም የነነዌን ሰዎች ባያቃጥል ሶስቱ የመንግስት ልጆች (አናንያ ፣ አዛርያና ሚሳኤል) በባሲሎን በእሳት ውስጥ ተመላለሱ ። አብርሃም የሰላሴን እግር ለማጠብ ውሃን እንዳቀረበ ሶስቱ የመንግስት ልጆች የተጣሉበት የባሲሎን እሳት እንደ ውሃ ቀዘቀዘ ይላሉ ባለቅኔው ።

294 መወደስ (483) ኅ
እምክብክብ አዳም አትረፉ ስቱ ሆሣዕና
ወይነ ቤተ ቃና ጽሩዩ እለ ከዐው በከንቱ ፤
እስመ ሆሣዕና አክበደ ጽድቀ ብሂሎቱ
ምናሴ ሀብተ ዘአዩ
ወገላዳድ ከርቤ ዚአዩ ውእቱ ፤
ዝኒ ጽዋዐ ሞቱ
እስከ ዮም ኢጎልቀ ፣ አምጣን ምሉዕ ቅድሐቱ ።
እመሰ ለሆሣዕና አዋልደ እም ቦቱ
እምኢሞተ ሆሣዕና በገቢረ ሠናይ ጎጠኦቱ ፤
በምክረ አዋልድ ሠላስ እስመ አምሰጡ ክልኤቱ
በርባን እማእሰሩ ወአልዓዛር እምግንዘቱ ።

ትርጉም

ጥሩ የቃና ቤት የወይን ጠጅን በብላሽ
ያፈሰሱ ሰዎች ከአዳም ሰርግ የሆሳእናን መጠጥ አተረፉ ፤
ምናሴ አሞት የእኔ ሀብት ነው
ገለአድ ከርቤም የእኔ ነው
የማለት እውነትን አክብረዋል ፤
ይህም የሞቱ ዕዋ

እስከዛሬ ድረስ አላለቀም ፣ ቅጂ ሙሉ ነውና ።
ለሆሳእና ግን የእናት ልጆች እንቶች ቢኖሩት
ሆሳእና ሃጢአቱ በሆነ መልካምን በመስራት ባልሞተ ነበር ፤
በርባን ከማሰሪያ ፣ አልአዛርም ከመግነዙ
ሁለቱ በሶስት ሴቶች ልጆች ምክር አምልጠዋልና ።

ምስጢር

የሰርጉን ቤት ወይን አደፋፍተው የጨረሱ እሳላፈዎች ከሰርጉ ባለቤት ደብቀው ለራሳቸው የሚሆን መጠጥ ያስቀራሉ ። በቃና ሰርግ ቤት በኢየሱስ ደንኛ ተአምር የተለወጠውን ወይን አይተው ያላመኑ አይሁድም አዳም ሊቀበለው የሚገባውን መከራ በሆሳእና (በክርስቶስ) ፈረዱ በት ። የሰርጉ ባለቤት “በገዛ ዳቦዬ ልብ ልቡን አጣሁት” እንደሚል “ምናሴና ገለአድ የእኔ ናቸው” ያለው ሆሳእና የሚባል ክርስቶስ አሞትንና ከርቤን ጠጣ ። ባለ ሰርጉም መጠጡን ቅዳ እንዲል የክርስቶስም የግል አሟሟት በየጊዜው እርሱን በመሰሉ ተከታዮች ላይ ይፈጸማል ። “እገሌ እኮ ቢወልድ ኖሮ ስሙ ባልጠፋ ነበር” እንደሚባል የሆሳእና እናት ቅድስት ማርያም ከእርሱ በቀር ሌላ አልወለደችም ። ሃጢአተኛው በሃጢአት እንደሚሞት መልካም ስራው እንደ ሃጢአት ተቆጥሮበት ሆሳእናን ሰሞት አደረሰው ። እስረኞችም ከእስራት በወገን ምልጃ እንደሚደኑ ሆሳእናም ማርያም ማርታ በሚባሉ በእሁቶቹ ልመና አልአዛርን ከመቃብር አስነሳው ። በርባንም በአንዲት ሴት ምክንያት ከእስራት ተፈታ ማለት በቅኔው ተገልጧል ።

295 ግእዝ ጉባኤ ቃና /በ
ዘክፍሌ ፈለቀ (አሊቃ)
ያንዝን ስብአ ሞተ መክሊተ ገብር አሐቲ ፤
ለእማ ረባሕ አምጣነ አሐቲ ይእቲ ።

ትርጉም

ያንዲት ያገልጋይ ብር ሞት ሰውን ያሳዘናል ፤
ለእናቷ/ትርፍ አንዲት ናትና ።

ምስጢር

ለእናቷ አንዲት የሆነች ልጅ ስትሞት ታሳዝናለች ። ለሰነፍ

አገልጋይ የተሰጠች ብርም አንዲት እንደሆነች ያለትርፍ ቀረች በማለት ባለቅኔው ያስረዳሉ (ማቴ. 25 ፡ 15 — 29) ።

296 ግእዝ ጉባኤ ቃና /ሰ

ክርሙ ለስምያን ቤተ ክርስቲያን ይእቲ ፡
ብዙኃን ሰብእ አምጣነ ተቀብሩ ባቲ ።

ትርጉም

የስምያን ሆድ ቤተ ክርስቲያን ናት ፡
ብዙ ሰዎች ተቀብረውባታልና ።

ምስጢር

በቤተ ክርስቲያን ብዙ የሞቱ ሰዎች እንደሚቀበሩባት ስሞአንም ብዙ ሰዎችን እየበላ በሆዱ ከተታቸው ይላሉ ባለቅኔው (ሰንክ. የካቲት 16) ።

297 ግእዝ ጉባኤ ቃና /ሰ

በረከተ ኅጥአ ግእረረ ምናሴ ቀኖት ፡
አኮኑ አተወ በእዝነ ቂርቆስ መሥነቅት ።

ትርጉም

የምናሴ አዝመራ /ቸንካር በረከትን አጣ ፡
በቂርቆስ/ አቅማዳ ጀሮ ገብቷልና ።

ምስጢር

ዘመኑ ዘመነ ድርቅ ይሆንና ምርት በጣም ሲያንስ ሰዎች “በአቅማዳ ጀሮ የገባ አዝመራ አይበረከትም” ይላሉ ። የእስራኤል ንጉስ ምናሴ የተቸንከረበት ቸንካር በቂርቆስ ጀሮ ገባ በማለት ባለቅኔው በሰማእቱ ቂርቆስ የደረሰውን ስቃይ በንፅፅር ያስረዳሉ ።

298 ግእዝ ጉባኤ ቃና /ሰ

ኢየሱዌር እክለ ገብረ መንፈስ ቅዱስ መሥነቅት ፡
አኮኑ ተሠጦ በመንፈስ ቅዱስ መጥባሕት ።

ትርጉም

ገብረ መንፈስ ቅዱስ /አቅማዳ እህልን አይቋጥርም ፤
በመንፈስ ቅዱስ/ ካራ ተቀዷልና ።

ምስጢር

በቢላዋ የተቀደደ አቅማዳ እህልን እንደማይቋጥር በመንፈስ ቅዱስ የታደሰ ገብረ መንፈስ ቅዱስ እህልን ተወ በማለት ባለቅኔው አቡነ ገብረ መንፈስ ቅዱስ (አቡ) “የእናታቸውን ጡት አልጠቡም ፤ እህል አልበሉም፤ ውሃም አልጠጡም” ተብሎ በገድላቸው የተጻፈውን በቅኔያቸው ምስጢር ገልጠዋል ።

299 ዘአምላኪያ /ሰ

ዘገብረ ሥላሴ (መምህር ፡ ዘኤልያስ)
እስፍንተ ዕለተ ትጸውሪዮ ዓመት
ለወልድኪ ነቢያ ቴሰብያ ዘአልቦ ዕረፍት ፤
እስመ ይብል ዘልፈ ኢይልክፈኒ መሬት ።

ትርጉም

አመት (አገልጋይ) እረፍት የሌለው የቴሰብያ ነቢይ /ልጅሽን ስንት ቀን ትሸከሚዋለሽ ?
ዘወትር መሬት አይንካኝ ይላልና ።

ምስጢር

የአንዲት አገልጋይ(የቤት ሰራተኛ) ልጅ ህመምተኛ ይሆንና እያለቀሰ እናቱን አለቅም ብሎ ሰራ አያሰራትም። ስለዚህ ችግርን የተመለከተ ሰው “ እገሊት ይህን ልጅሽን ስንት ቀን አዝለሽ ትዘልቂያ ለሽ?! ዘወትር ከጀርባሽ አይወርድም፤ መሬት አይንካኝ ይላል” በማለት ያዋያታል። ዘመንም ነቢያ ኤልያስን በህይወት ታሸጋግረዋለች፤ ሞትም የለበትም በማለት ባለቅኔው አስረድተዋል።

300 ሚበዝኑ /ሰ

ምኩራብ ቅድምና ክርስቶስ
ምዑዘ ተሐንጾ በደብር መስቀለ ሮምያ ዕፍረት
ወጥሉለ ከዊን ማጎደር ለነግደ መከራ ሐረገ ዘይት
ናሁ ተነሥተ ማዕከለ አላላፍ ሕዝብ በነፋስ ገዢን ቀኖት።

ትርጉም

በሮሜ/መስቀል ተራራ ላይ
መታነሰ/ሸቶው የጣፈጠ፣ ለመከራ እንግዳ ማደሪያን
መሆን/የዘይቱ ሃረግም የለመለመ የቀድሞ ቤት/ክርስቶስ
በአልፍ ሕዝብ መካከል በብረት ነፋስ/ችንካር አሁን ፈረሰ።

ምስጢር

ሸቶ ከሩቅ እንደሚሸትና በተራራ ላይ የተሰራ ቤት ከሩቅ እንደሚ
ታይ ክርስቶስም በሮም መስቀል ላይ መስቀሉ ተሰበክለት። ዘይት የሚባል
ተክል ሐረግ ሲለመልም ብዙ ቅጠልን እንደሚሸከም ክርስቶስም ብዙ
መከራን ተቀበለ። የሰዎች መኖሪያ ቤትም በነፋስ ሃይል እንደሚፈርስ
ክርስቶስም በአይሁድ ፊት በብረት ችንካር ተቸነከረ በማለት ቅኔው
ተመሰጥሯል።

301 ዋዜማ

በአፈ ወርቅ ትኩየ(መሪይታ፣ ዘሰይፋጥራ ማርያም)

አልግዛር ዘይንዕሶ
አመ ገደፎ መሬተ ለዕጼ መቃብር ትሑት
ይብል ዕጼ መቃብር ይኔይስ መዊት
ወይቤ ዮሐንስ እምነ መዊት ሕይወት
እስመ ሥጋ ድንግል ካህን ምሉዕ ፍርሃት
ይከውና ለእሙ ገነት።

ትርጉም

ትሁት የሆነ የመቃብር ትልን
ታናሹ አልአዛር ከመሬት ላይ በጣለው ጊዜ
የመቃብር ትል መሞት ይሻላል አለ።
ዮሃንስ ግን ከመሞት ህይወት ይሻላል አለ።
ፍርሃትን የተሞላ ካህን/የድንግል ሲጋ
ለእናቱ/ገነት ይሆናል።

ምስጢር

ከአንድ አባትና እናት የተወለዱ ወንድማማቾች ጎረምሶች በተ
ጣሉ ጊዜ ታናሹ ከታላቁ በጉልበት ያይልና ታላቅ ወንድሙን ወደላይ
አንስቶ ከመሬት አውርዶ ይጥለዋል። ይህን ሁኔታ ከተመለከቱት
ጓደኞቻቸው መካከልም አንዱ “ ታናሽ ወንድሜ ከሚያሸንፈኝ ሞት
ይሻለኛል” ሲል፣ ሌላው ደግሞ በበኩሉ “ አባቶች እንዳሉት ከመሞት
መሰንበት ይሻላል፤ ፈሪ ለእናቱ ደፋር ለሞቱ የተባለውን አልሰማህም?”
ይለዋል። በአራተኛው ቀን በክርስቶስ ኃይል ተነሳ የሚባለው አልአዛር
ከመቃብር ውስጥ በመታጣቱ የመቃብር ትል የሚበላው አጥቶ በራብ
ሞተ። እንደሃዋርያው እንደ ቅዱስ ዮሃንስ በድን ላይቀበር የቀረ የቅድስት
ማርያም በድንም የመቃብር ትል ላይበላው ገነት ገባ ይላሉ ባለቅኔው
(ሰንኩጥር፡21)።

302 ሥላሴ(576)ገ

ዘዘዮሐንስ(አለቃ)

አብ እምደመናሁ
ቃሉ በታቦር እመ ወሀበ
እንዘ ተአምሮ ለወልድ ቀዳሚ በደብረ ሲና ቅድስት
ነግደ ታቦር ሙሴ አፍርሀክ ምንት?
ለእመ ደንገጸ ጴጥሮስ ባሕቱ በሰሚዐ ቃሉ ግርምት
አልቦቱ ለጴጥሮስ ግብረ ሐሚት፣
አኮኑ ያረርህ ገጸ መለኮት
ወልማዱ ላጴጥሮስ ፍርሀት።

ትርጉም

አባት ከደመናው
ቃሉን በታቦር በሰጠ ጊዜ
ወልድን ቀድሞ በደብረ ሲና ስታውቀው
የታቦር እንግዳ ሙሴ! ምን አስፈራህ?
ጴጥሮስ ግን አሰፈሪ ቃሉን በመስማት ቢደነግጥ
ለጴጥሮስ የሃሚት ስራ የለበትም፤
የመለኮት ፊት ያስፈራልና፤
ለጴጥሮስም ፍርሃት ልማዱ ነውና።

ምስጢር

አንድ ሰው ቀደም ሲል የሚያውቀውን ወዳጁን ቢያየው ይደስታል እንጂ አይፈራም፤ አይደነግጥም። ነቢይ ሙሴ ሰባት የአሳት መጋረጃ በተጋረደበት በደብረ ሲና አምላክን ባየው ጊዜ ቢፈራ አይፈረድበትም ነበር። ነገር ግን ያን ጊዜ ያልፈራ በደብረ ታቦር የደመና ድምፅን ቢሰማ መሸሹ ምን አይቶ ይሆን! እግዚአብሔር ወልድ እንደሆነ ያው በደብረ ሲና ያየው ነው። ይልቁንስ የሚያስፈራው ዘመዱ የሆነበትን ስጋን ሳይለብስ በአሳት መጋረጃ ውስጥ ሲታይ ነበር። ጴጥሮስ ግን ቢፈራ በደብረ ታቦር ያየውን እግዚአብሔር ወልድን በደብረ ሲና አላየውምና ፍርድ የለበትም በማለት ባለቅኔው በደብረ ሲናና በደብረ ታቦር በተለያየ ጊዜ ተገልጧል የሚባለውን የመለኮት ምስጢር ታሪክ በቅኔያቸው አስረድተዋል።

303 መወደስ /ስ

ፍትሐ ሆላኦና ይደሉ ለዘተዋረደ፤
 እመ ከመዝሰ ኮነ ንጻሬ ንጹሕ መጽሔት
 እምተንሥኦ ሲተ ሀብተ ብዕልየ ምውት፤
 ዘምሰሰ ዕዋላ አኮኑ ዕድግት
 ሀብታተ ኪሩቤል ወሰደት
 እንዘ ትብል ኪሩቤል የዐብዩኒ በምንት።
 እብንሂ ዘመነንዎ ሕዝበ ሆላዕና ነደቅት
 ኮነ ለዝማሬ ውስተ ርእሰ አይሁድ መአዘንት፤
 ወይብልዎ ለእብን እለ በጥቃሁ አርድእት
 ዘምር በመጠን ከመ ኢይዘንግዑ መላእክት።

ትርጉም

የሆላኦና ፍርድ ለተዋረደ ያደላል፤
 የንፁህ መስታዎት ምልክታስ እንደዚህ ከሆነ
 የብልፅግና ሀብት ሙት በተነሳልኝ ነበር፤
 አሁን ከነውርንጫዋ
 ኪሩቤል በምን ይበልጡኛል አያለች

የኪሩቤልን ስጦታዎች ወስዳለችና።
 የሆላኦና ሕዝብ/ንንቢዎች የናቁት ድንጋይም
 ለምስጋና በአይሁድ/ማእዘኖች ራስ ሆነ፤
 በአጠገቡ ያሉት ሃዋርያትም መላእክት
 እንዳይዘነጉ ድንጋይን በልክ ዘምር አሉት።

ምስጢር

አንድ እቃ በሚዛን ሲመዘን እንደኛው የሚዛን ክፍል ወደላይ ከፍ ሲል ሌላው ክፍል ወደታች እንደሚመዘን ሁሉ የሆላኦና ፍርድ ዝቅተኞችን ከፍ ያደርጋል። ስለዚህም የሞተ ሰው አልአዛር በተአምር ከመቃብር ተነሳ እንደሚባል የተቀበረው ሃብታቸው (እድላቸው) እንደሚቃና ባለቅኔው ገልጠዋል። መልካም አገልጋይ የጌታውን ሃብት እንደሚወርስ ወደኢየሩሳሌም ቤተ መቅደስ የገባች አሁንም ከነውርንጫዋ እንደኪሩቤል አምላክን ተሸከመች። ስለዚህም ኪሩቤል በምንም አልበለጧትም። በመናገር እንዳይበልጧት የበለአም አሁን የቅዱስ ሚካኤልን ግርማ ተናግራለች። የተናቀ ሰው በሹመት ከበላዮቹ በላይ እንደሚሆን እንዲሁም አእምሮ ግእዛን (እውቀት፣ የማሰብ ችሎታ) ካላቸው ከአይሁድ በልጦ አእምሮ ግእዛን የሌለው ድንጋይ የኢየሱስ ክርስቶስን መድሃኒት “ሆላኦና” በማለት እየጮኸ ተናገረ። ድምፃዊ የሆነ ባለሙያ ሲያዜም አድማጮቹን እንደሚያስደንቃቸው የድንጋይም ነገር ሃዋርያትንና መላእክትን አስገረማቸው በማለት ባለቅኔው ኢየሱስ ክርስቶስ በእናቱቱ አሁንና በውርንጫዋ ላይ ተራ በተራ እየተቀመጠ ወደቤተ መቅደስ በገባ ጊዜ ተፈፅሟል የሚባለውን በቅኔያቸው ተርከዋል (ዘሁል·22፡28። ማቴ·21፡9--15)።

304 መወደስ/ስ

ዘተሰማ(አሊቃ፡ዘቀራንዮ)
 ሐመልማላዊት ነነት ደብረ ቀራንዮ
 ታዘነግዕ ልበ በመዓሃ ሥርዓት፤
 እመ ኢበቄለ ባቲ ሦከ አልዓዛር ንዴት
 ወተከሥተ በውስቴታ

ለአብርሃም እንተ ኢመንኖ መልክ ጼዴቅ ሀብት፤
 እመ ነሐትታ ሰብአ ትፍሥሕት
 በአባረን ኢንሑር ፍቅር ዜኣሃ መሥገርት።
 አእመርነሂ ከመ ሀሎ በቀራንዮ ገነት
 ያሬድ ዘወለዶ ሂኖክ ማኅሌት፤
 እስመ ለጥበብ አድለው እምነ ኃላፊ ንብረት
 እለ ዘአፅናቀ ተመሰሉ መዘምራኒሃ ሐዋርያት።

ትርጉም

የልምላሜ ቦታ የሆነች ገነት/የቀራንዮ ደብር
 በመአዛዋ/ስርአት ልብን ታዘነጋለች፤
 እንዳንሄድ የእርሷ/ፍቅር ወጥመድ
 ያሰረን የደስታ
 ለዎችም ብንመረምር አብርሃምን
 ያልናቀው መልክ ጼዴቅ/
 ሃብት በውስጧ ተገለጠ(ተገኘ)።
 ያሬድ የወለደው ሂኖክ/ማህሌትም
 በቀራንዮ/ገነት እንዳለ አወቅን፤
 በእንቁዎች የተመለሱ ዘማሪዎቿ/ሃዋርያት
 ከአላፊ ንብረት ይልቅ ለጥበብ አድልተዋልና።

ምስጢር

መልካም መአዛ ያላት የአትክልት ቦታ በመዓዛዋ ልብን ትመስጣ
 ለች። የቀራንዮ መድሃኔ ዓለም ቤተ ክርስቲያንም በስነ ስርአቷ ልብን
 ታርደስታለች። እሾህም ያልበቀለባት ምድር ገበሬዋን እንደማታስቸግር
 የቀራንዮ መድሃኔ እለም ደብርም ቸግር ስለሌለባት አገልጋዬዋን አታሳዝ
 ንም። መልክ ጼዴቅም ለአብርሃም እንደተገለጠለት(ወደንና ኅብስትን ይዞ
 አብርሃምን እንደተቀበለው) ሀብት በውስጧ ይስጣል። ወጥመድም
 አግርን ይዞ እንደማያስሄድ የቀራንዮ ደብር ፍቅር ወደሌላ አያስመኝም ።

የመላልኤል ልጅ ያሬድ የወለደው ሂኖክም በገነት እንደተሰወረ
 ኢትዮጵያዊው ያሬድም የደረሰው ማህሌት በቀራንዮ ደብር ይደምቃል።
 ሃዋርያትም ከስጋዊ ንብረት ይልቅ ለመንፈሳዊ ዐጋ እንዳደሉ የቀራንዮ
 ካህናት እንደአንቀ እያበሩ በመንፈስ ተመስሎ ያላሉ ባለቅኔው።

ታሪክ

መልክ ጼዴቅ በአብርሃም ዘመን የኖረ ንጉስ ሳሌም(የሰላም ንጉስ)
 ነበር። መልክ ጼዴቅ ማለት የፅድቅ ንጉስ ማለት ነው። መልክ ጼዴቅ
 የእግዚአብሔር ካህን በመሆኑ ከህነቱ ከነበዩ ሙሴ ወንድም ከአሮን
 ከሆነት እንደሚዘልጥ ተገልጧል።

አብርሃም ነገስተ ኮሎዶጎሞርን(የኮሎዶጎሞርን ነገስታት) ወጣቱ፤
 በወርነት ድል አድርጎ ሲመለስ መልክ ጼዴቅ ሀብስትንና ወይንን ይዞ
 ተቀበለው። ባረከው። አብርሃምም ከሃብቱ ሁሉ አስራትን(ከአስር አንድ)
 ሰጠው (ዘፍጥ፡14፡18 20። እብ 5—7)።

ሂኖክ በትውልድ ከአዳም ጀምሮ ሰባተኛ ሰው ነው። ሂኖክ
 በእግዚአብሔር በማመኑና ትእዛዛቱን በመጠበቁ እግዚአብሔርን ደስ
 አሰኘ። ከዚህም የተነሳ ሂኖክ ስጋዊ ሞትን አልሞተም። በህይወቱ እንዳለ
 እግዚአብሔር ወሰደው ተብሎ ይተረካል። ሂኖክ ስለ ፀሃይና ጨረቃ
 ኡደት(እዚዚር) የሚተርክ መጽሃፍ ጽፏል። ይህም መጽሃፍ በደራሲው
 ስም ሂኖክ በመባል ይታወቃል (ዘፍጥ፡5፡21—24። ሂኖክ 1፡9። እብ፡11፡
 15። ይ.ሁ.ዳ14)።

305 መወደስ/ስ

ዘዐስራት(ድማኅ ገነት ፡ ዘኤልያስ)

በላሂ እሳት ፅንለ አንበሳ

አመ ርንዘ ነግሀ በእምአክዓብ መሥዋዕት
 ለበሊዐ ሥጋ ይጥሕር ቅድመ ኤልያስ ዳዊት

ዘለመደ ሥጋ አርጭ ምድር እሳት፤

እስመ ጦርክ ተውሀበት

ለካልአ ሕግ ኤልያስ መሥዋዕተ አቤል መንግሥት።

ዕርገትሂ ጽዋህ ዕዝራ አመ ተቀድሐት
ለኤልያስ ጸውዕዎ መገብተ መዋዕል ሠረገላት፤
አኮኑ ይትሜጦ ጽዋዕ ሕይወት
ለኤልያስ እንተ ያደ አድጎመ ዮርዳኖስ ደብረ ገነት።

ትርጉም

በላተኛ እሳት/የእንበሳ ልጅ
ከአክላብ መስዋእት በጧት በተራብ ጊዜ
ሰጋን የለመደ የምድር አውራ/እሳት
በኤልያስ/ዳዊት ፊት ሰጋን ለመብላት ይጮኸል(ያገሳል)፤
የአቤል መስዋእት/መንግስት
ለህግ ሁለተኛ ኤልያስ በሰርክ ተሰጥታለችና።
የእዝራ ዕዋ/እርገትም በተቀዳች ጊዜ
የዘመን መጋቢዎች/ሰረገሎች ኤልያስን ጠፋት፤
የዮርዳኖስ/ደብረ ገነት ዙሪያን
ለሀረ ኤልያስ የህይወት ዕዋ ይሰጣልና

ምስጢር

እንበሳ በጧት ሰራብ መብላት መፈለጉን በጨኸት ይገልጻል።
እሳትም የአክላብን መስዋእት ትቶ የኤልያስን መስዋእት አቃጠለ።
ግማሽ ቀን የነገሰ የእስራኤል ንጉስ የዳዊት ልጅ የአዶንያስ መንግስትም
በሰርክ (ወደማታ) ለሌላው ልጁ ለሰሎሞን እንደተሰጠች የኤልያስ
መስዋእት የአቤል መስዋእት በሰርክ ጊዜ አረገች። የማህበር ዕዋ በተራው
የሚሰጠው ማህበርተኛን የማህበር ሙሴ ወይም ባለማህበር ዕዋውን
እንስቶ “ ማን ነህ ባለሳምንት?” እንደሚለው የእሳት ሰረገሎችም
በህይወት መኖር ወዳለበት(ሞት ወደሌለበት) ገነት ኤልያስን አወጡት።
መጥምቁ ዮሃንስም የዮርዳኖስን ሁሪያ እየሀረ እንደሰበከ ነቢዩ ኤልያስ
በጎጃም ክፍለ ሀገር በሚገኘው በደብረ ገነት ተመሰገነ በማለት ባለቅኔው
አመሰግናለሁ።

306 መወደስ(1066)ን
ተፈጸመ ቅብሶ ዘመን ሥጋዊ

እንዘ እቴሁና ታገምር በበሠለስቱ መሥፈርት
ወተረፈ ሥጋ ትበልዕ ውሳጤ ግሩም ማጀት፤
አኮኑ ኢመጽአ አላምነህ ገብሩ
እምነ ሀገሩ ለንጉሥ ዳዊት፤

ዘኒ ከመ ይክሥት
ሃይማኖተ ገብሩ ድልህ ተዋሐደ ምስለ ቅብዕት።
ዮሐንስሂ እደ ዚአሃ ሰባኬ ድልህ ጥምቀት፤
በቅቤ ወበድልህ አምጣነ ይሠረይ ጎጠአት፤
ወእመ እዴሃ የዐርግ ላዕለ ደብረ ኤልያስ ዘይት
ምንት ሥላጤሃ ለቅቤ ሕገ ግዝረት?

ትርጉም

እቴሁና ሶስት ሶስት መስፈሪያ እየቻለች
የሰጋንም ትራፊ በሚያስገርም ማጀት እየበላች
የሰጋ ዘመን/ ቅቤ ተፈፀመ(አለቀ)፤
ከንጉስ ዳዊት አገር
አላምነህ ገብሩ አልመጣምና።
ይህንንም ይገልጥ ዘንድ
የገብሩ ሃይማኖት/ድልህ ከቅባት ጋር ተዋሃደ።
ዮሃንስ የእርሷ እጅም ድልህ/ ጥምቀትን ሰባኪ ሆነ፤
በቅቤና በድልህ ሃጢአት ይሰረያልና፤
እጅዋም በዘይት/ኤልያስ ተራራ ላይ በወጣ ጊዜ
የቅቤ/የመገረዝ ህግ ጉዳይን መፈፀም ምንድር ነው?

ምስጢር

ወልድ ሰው በመሆኑ ሰጋን የመልበሰ ዘመን እንደተፈፀመ በሰጋ
የሚበላ ቅቤ በእቴሁና ሶስት ሶስት ጊዜ በቀን እተየተበላ አለቀ።
የእንግዶችንም ትራፊ እቴሁና ባልዋ አላምነህ ገብሩ ላይመጣባት
በማጀት ተደብቃ በልታ ጨረሰችው። ይንዳንድ ሰዎች ሃይማኖት ቅባት
እንደሆነ እንዲሁም ያላምነህ ገብሩ ድልህ ከቅቤ ጋር ይዋሃዳል። ዮሃንስም
የክርስቶስን ጥምቀት እንደሰበከ የእቴሁናም እጅ ድልሁን በቅቤ ያዋዘ

ዳል። በምና በፀሎት ሃጢአት እንደሚሰረይ የተዋሃደው ቅቤና ድልህም እየተበላ ግብረ ስጋ ይፈፀምበታል። ከረጅም ተራራ ላይ ሆኖ ከታች ያለውን ሲመለከቱት ትልቁ ነገር ጥቃቅን መስሎ እንደሚታይ። ለምን ጊዜ የታዘዘውን ዘይቱን የአቴሁና እጅ አዘጋጀ። የወንጌል ህግ ከተሰበከ በሁዋላ የአራት ዘግ ጉዳይ እንደማትፈፀም በምን ጊዜም ቅቤ እንዳልተበላ ላች ሆነች ይላሉ ባለቅኔው።

307 መወደስ(596)ን

ዘግእዛን(ቁስ ገበዝ)

ጊዮርጊስ ግዮን ፈለገ ሐሊብ!

ከመ ሕንጻ ደቂቅ ኮነ ሕንጻ አካልክ ቤት!

እስመ ተማሰጦ ነፋስ ንላፌ ፍኖት

ወሥልስ ጊዜያት

አግብአት ቃላ ንበ ኖኅ ሞት

ርግብ ስጋ ዜእክ

ለመንግስትክ ሥቃይ እስመ አልባቲ ንልፈት።

ለርእስከሂ ንጉሠ ገድል ፅለተ መርፃሁ ምትረት

አስተቀጽለቶ በአክሊል እምክ ሃይማኖት።

እስመ ክሣድክ የሴፍ ሥርግወ ተመትሮ ሚላት

ኢፈርሀ ነሚአታ ሰድንግል ሰይፈ እሳት።

ትርጉም

የወተት ወንዝ ጊዮርጊስ/ግዮን!

የአካልህ/ ቤት ህንፃ እንደልጆች ካብ ሆነ።

መንገደኛ /ነፋስ ተጣጥቆታልና።

ርግብ/ያንተ ስጋም

በሶስት ጊዜዎች ወደኖህ/ሞት

ቃሏን እገባች(መለሰች)።

ለመንግስትህ/ስቃይ እልፈት የለውምና

የግድያ ንጉስ/ራስህንም በሰርጉ/ መቆረጥ ቀን

እናትህ/ሃይማኖት አክሊልን አቀዳጀችው።

መቆረጥ/ሃርን የተሸለመ አንገትህ/የሴፍ

ድንግል/የእሳት ሰይፍን መውሰድን አልፈራምና።

ምስጢር

ግዮን የወተት ወንዝ እንደሆነ ጊዮርጊስም ከአንገቱ ቁራጭ ወተትን አፈሰሰ። ልጆች በጨዋታ ጊዜ የሚክቡት ካብ ወዲያውኑ እንደሚፈረስ የጊዮርጊስ አካልም እንደ ጥጥ ባዘተ። የመንገድ ዳር እሸትን ከየማእዘኑ የሚመጣው መንገደኛ እንደሚነጣጠቀው የጊዮርጊስን አጥንት ነፋስ በተነው። ርግብም ሶስት ጊዜ የጥፋት ውሃን ሁኔታ ለኖህ እንደነገረች የጊዮርጊስ ስጋም ሶስት ጊዜ ሞተ። የአምላክ መንግስት እልፈት እንደሌለው የጊዮርጊስ ስቃይም በረከተ። ስሎሞንን በንግስናው ቀን እናቱ የወርቅ አክሊልን ሃይማኖትም ለጊዮርጊስ በመቆረጥ ቀን የህጋና የክብር አክሊልን አወረደችለት። ሃርን የተሸለመ የሴፍ ቅድስት ማርያምን ወደህዝብ ቆጠራ ይዞ መሄድን እንዳልፈራ የጊዮርጊስ አንገትም የእሳት ሰይፍን ተቀበለ(እንደ እሳት በሚያቃጥል ሰይፍ ተቆረጠ)ይላሉ ባለቅኔው(ገድለ ጊዮርጊስ)።

308 መወደስ(601)ን

ስሕተኒ አፅርፍ እምፃማ ተፈጥሮ

እንበለ አሑር ገብርክ ንበ ዘኢይገብእ ሞት

አስዱቅ በኮለ ምሕረት!

እስመ አንተ ለሐዘኖ

እምልሕዙት ሥጋ ለሥጋ ልሕዙት

እግዚአብሔር ከመ ሞጣሕት

ዘትዌልጦ ለኩሉ ወትራስየ ከመ ትካት።

እመኔ ንጣውእየ አድባረ ሐጂን ወብርት

መጠነ አሐቲ ንጠተ ሆፃ በቅድመ ዐይንክ መሐረት።

ወከመ ኢይበልክ አንስ ክቡደ ቀኖና መዝራእት

ፈተንኩክ በምናሴ ወአመከርኩክ በዳዊት።

ትርጉም

በሎሚ/ምህረት የተኮላህ

ሁሉን እንደመጋረጃ የምትሰውጥና እንደድሮው የምታደርገው እግዚአብሔር!
 እኔ ወደግልመለስበት ሳልሄድ ከተፈጥሮ ድካም አርፍ ዘንድ/አሳርፈኝ/፤
 ሸክላ/ሰጋን ከሸክላ ስጋ የሰራኸው አንተ ነህና።
 ሃጢአቶቼም የብረትና የናስ ተራራዎች ቢሆኑ በይቅር ባይ እይንህ ፈት እንዲት የእሸዋ ቅንጣት ያህል ናቸው፤
 እኔም ቀኖና/ክንድህን ያከበድህ ነህ እንዳልልህ በምናሴ ፈት ሂሃለሁ፤ በዳዊትም ሞክራሃለሁ።

ምስጢር

እነሆ ቀለበትና መስቀል አንባርም ተሰርተው በሎሚ ውሃ እንደሚ ኮሉ እግዚአብሔርም በትዕግስት የታመነ ነው። መጋረጃም በመጠቅለያው እንደሚጠቀለል እምላክም ሰውን ሁሉ በሞት ሰውጦ ሲያበቃ በትንሳኤ እንደነበረ ያደርገዋል። ሸክላ ስሪ ከአፈር የሰራውን ሸክላ ከስክሶ እንደገና እዲስ የሸክላ እቃ እድርጎ እንደሚሰራው አምላክም ሰውን ከመሬት ፈጥሮታል። ከሞትም በሁዋላ አስነስቶ ያኖረዋል። ብረቶችና ናሶች ቢጠራቀሙም በመደሻ እንደሚቀጠቀሙና እንደሚጠቀሉ የሰው ሃጢአቶችም በብረክቱ በአምላክ ይቅርታ ይደመሰሳሉ። ክንደ ከባድ (ሃይለኛ፣ ጉልበታም) ሰው በክንዱ እንደሚያደቅ እምላክ ብዙ ቀኖናን (የቅጣት ህግን) ይሻል አይባልም። ክንደ ቀላል ሰው ቢማታም እንደማይጎዳ አምላክም ብዙውን የእስራኤል ነገስታት የነበሩ የምናሴንና የዳዊትን ሃጢአት አቃለሰው በማለት የአምላክን ይቅር ባይነትና የሰውን ሃጢአተኛ ነት በቅኔያቸው ምስጢር አስገንዝበዋል።

ታሪክ

ምናሴ የእስራኤል ንጉስ የነበረው የህዝቅያስ ልጅ ነው። በእስራ ሁለት አመቱ ነግሶ በአባቱ ዙፋን ተተካ። ጣኦታትን በማምለኩ እግዚአብሔር ተቆጣ። የአሶርንም ንጉስ አስነስቶ አስማረከው። ምናሴም ተማርኮ በሄደበት በባቢሎን ንስሃ ገባ፤ ፀለየም። እግዚአብሔርም የንስሃ ውን ፀሎት ተቀብሎ ይቅርታ አደረገለት። ወደእ.የሩሳሌምም ተመልሶ

በዙፋኑ ላይ ተቀመጠ ተብሎ ተፅፏል። (2ኛነገሱ-21:1—18። 2 ዜና - 33:1—20)።

309 መወደስ(606)ን

ማርያም ደክምኪ ድካመ ባሕርቶ
 ለመልአክ ሰማይ ገብርኤል ሐዋርያ ርኑቅ ፍኖት
 በዑደተ ሀገር ስፋሕ ንጽሐ መንፈስ ቅዱስ እሳት
 እምድካመ ሥጋ ዘአቡኪ ርስት
 ድገረ ሐወፁኪ መላእክት
 ወአንበሩኪ ፍጹመ ማእከለ ንጽሕና ገነት።
 ከመሂ ኢትባኢ ጊዜ ተመስሎ ምሴት
 ምስሰ እንሰተ ቤቱል ወገሊላ አብያተ ካልአን ምሳሌያት
 ከልዐኪ አሮን በበትረ እዴሁ ጥልልት
 ወሕዝቅኤል ጽባሐዊ አቀመኪ በኖገት።

ትርጉም

ከአባትሽ ርስት/የሰጋ ድካም ወጥተሽ
 የእሳት/መንፈስ ቅዱስ ንጽህና/ሰፊ አገርን በመዞር
 የሩቅ መንገድ ሂያጅ/ የሰማይ መልአክተኛ የሆነ የገብርኤልን የባህርቶ ድካምን ማርያም! ደክምሽ፤
 መላእክት ከጎበኙሽና
 በንፅህና/ገነት መካከል በፍፁም ከአኖሩሽ በሁዋላ።
 በመመስል/ምሽት ጊዜም ከቤቱልና ከገሊላ ሴቶች ጋር አብረሽ ወደሌሎች ምሳሌዎች/ቤቶች እንዳትገቢ
 አሮን በለመለመች በእጁ በትር ከለከለሽ፤
 የምስራቅ ሰው ህዝቅኤልም በደጃፍ አቆመሽ።

ምስጢር

ሰደተኛ ከአባቷ ርስት ወጥታ ከአገር ወዳገር ስትዞር ሌላው መንገደኛ የሚደክመውን ድካም ትደክማለች። ቅድስት ማርያም እንደእናቷ የወንድ ዘርን ተቀብሎ ከመፅነስና ከመውለድ ልማድ ራቀች፤ በመንፈስ ቅዱስ መንፃትን ገንዘብ አደረገች። ግን ሰደተኛዋን ሴት አንድ

ደግ ሰው ወደቤቱ እንደሚያስገባትና ከድካም እንደምታርፍ ማርያምም በመላእክት ንፅህና ፀናች፤ የመልአኩ የቅዱስ ገብርኤልን የባህርይ ፀጋ አገኘች። ደግሞ ሰደተኛዋ ቀኑ ሲመሽ“ የእግዚአብሔር እንግዳ” ብላ መጠጊያ በመለመን በሌሎች ሰዎች ቤቶች እንዳታደር እንዲ ዘበኛ በበትሩ ይከለክላታል፤ ሌላውም በደጃፍ ያቆማታል።

የሙሴ ወንድም የካህኑ የአሮን በትር ከሌሎች ሰዎች በትሮች እንደተለዩች ማርያምም በመመስል ጊዜ በሌሎች ሴቶች አትመስልም። የአሮን በትር ያለምንም ምክንያት(ያለውሃና ያለአፈር)አፍርታ እንደተገኘች ማርያምም ያለወንድ ዘር ምክንያትነት አምላክን በሰጋ ወለደችው።። ነቢዩ ሀዝቅኤልም በራእዩ ባያት ዝግ በሆነች ደጃፍ ከአንድ የሃያላን ጌታ ከእግዚአብሔር በቀር ማንም እንዳልገባና እዳልወጣ፤ በማርያም ማህፀንም ከእግዚአብሔር ቃል በቀር የተፀነሰና የተወለደ ሌላ የለም በማለት ባለቅኔው ስለቅድስት ማርያም ንፅህናና ቅድስና ያላቸውን እምነት በቅኔያቸው ገልጠዋል(ዘሁል-17)።

310 መወደስ/ስ

ዘጥሩነህ(አለቃ፡ ዘቦታ ኪዳነ ምህረት)
በይምን ወፅዓም እለ ይቀውሙ
ቅውማኒሃ ለገጽ አዕይንተ ባሕታዊ ካህናት
ለአስተሐዝሎ አንብዐ መዝሙረ ዳዊት፤
አብጽሑ ሎቱ ለብርሃን ምውት
ቀዊሞሙ በመቅበርት
ጸሎተ ዳዊት አንብዐ ዘየአምርዎ ሕፃናት።
ወስዳሂ በአደንግዖ ለልበ ባሕታዊ ሕምምት
ለአውፅኦ ነፍስ እንተ መጽአ ረጋበ ሥጋ መልአክ ሞት፤
ወእስከ አውረዳ ዳግመ ውስተ መቃብራ ድክመት፤
እምነ መቃብር ኢተሌለዩ መላእክተ ብርሃን አዕይንት።

ትርጉም

የዳዊት መዝሙር/እንባን
ለማስተዛዘል በቀኝና በግራ የሚቆሙ
የገፅ ቋሚዎች የባህታዊ አይኖች/ካህናት

በመቃብር ቆመው
ካህናት የሚያውቁት
የዳዊት ፀሎት/እንባን ለብርሃን/ሚች አደረሱለት።
ነፍስንም ለማውጣት የመጣ የሰጋ ራብ/የሞት መልአክ
ደካማ የባህታዊ ልብ/ታማሚን በማስደንገጥ ወሰዳት፤
ዳግመኛም ወደመቃብር/ድክመት እስካወረዳት ድረስ
የብርሃን መላእክት/አይኖች ከመቃብር አልተለዩም።

ምስጢር

ካህናት የዳዊትን መዝሙር ለማስተዛዘል(ለመድገም) ተራ በተራ እየተቀባበሉ በቀኝና በግራ ይቆማሉ። በመቃብርም ቆመው ለሀፃናት የትምህርት መጀመሪያ የዘገውን የዳዊትን መዝሙር ለሚቹ ያደርሱለታል ። የባህታዊ አይኖችም እንደካህናት ዘቀኝና በግራ መቆም በቀኝና በግራ ተፈጥረዋል ። የዳዊትን መዝሙር በቀኝና በግራ እንደማስተዛዘል ሀፃናት በእድሜ ምክንያት ፡ ዳዊትም ሃጢአቱን በንሰሃ ለማስተስረይ ያነባውን እንባ የባህታዊ አይኖች አዥንደጎዳት(ዱብ ዱብ አደረጉት) ። በልቅሶም ብዛት የባህታዊ አይኖች እንደመቃብር ጎደጎዳ ፡ ብርሃናቸውም ደከመ ።

ነፍስን ከሰጋ ለመለየት የሚመጣ መልአክ ሞት(የሞት መልአክ ተኛ) የታመመን አስደንግጦ ይገድላል እንደሚባል ሞትን የሚያመጣና ነፍስን ከሰጋ የሚለይ የሰጋ ራብ የባህታዊን ልብ አፈለሳት። የሚች በድንም ወደመቃብር እስኪወርድ የብርሃን መላ እክትከመቃብር አይለዩም ተብሎ እንደሚነገር፡ የባህታዊ ልብ እስክትፈነዳ ድረስ መድከሚን ያዩ የባህታዊ አይኖች እንደመቃብር ከመስርጎድ አልዳኑም። ያላሉ ባለቅኔው።

311 መወደስ/ስ

ዘመራሒ(አለቃ፡ ዘጉና ሚካኤል)
አአዳም ኅይለ ማርያም
አይቲ ህሎክ ወነበርክ በሕይወት
በዓመተ ውሁአ ዞንክ እምደብረ ገንት

ሰሚዐክ ቃለ አስሕቶታ ለሔዋን ትምህርት?
 ባሕቱ ዜና ሞትክ
 ለሰሚዕ ዕፁብ ፣ አምጣነ ሐዲስ ለለዕለት ።
 አንሰሂ እንዘ ሀሎኩ ለእብሬተ ውእቱ ሞት፡
 መኑመ ጸውዐክ እንበለ እብሬትክ በቅጽበት።
 ወእንዘ በሰም አነ መራሔ ፍኖት፤
 ፍና ሞት ቀደመኒ ወልድ ወብእሲት።

ትርጉም

አዳም ሃይለ ማርያም !
 ወዴት አለህ ? ወዴትስ በህይወት ኖርህ?
 የሄዋን /ትምህርት የማሳቷ ቃልን ሰምተህ
 ከደብረ ገነት ወጪን በሆንህ ጊዜ
 ወዴት ኖርህ? በህይወትስ ወዴት ነበርህ?
 ነገር ግን የሞትህ ወሬ
 ለመስማት አስደናቂ ሆነ ፣ እየቀኑ አዲስ ነውና።
 እኔም ለዚያ ሞት ፈረቃ ሳለሁ
 ያለተራህ በፍጥነት ማን ጠራህ ?
 እኔም በሰም መንገድን መሪ ስሆን
 የሞትን መንገድ ልጅና ሚስት ቀደመኝ

ምስጢር

አዳምን አምላኩ “ወዴት አለህ?” እንዳለው ባለቅኔው የጉና ሚካኤል አስተዳዳሪ አለቃ መራሂ ልጃቸው ሃይለ ማርያም በትምህርት ቤት እንደተለያቸው በዚያው መሞቱን በቅኔያቸው አስረድተዋል ። የሄዋንን ቃልም በመቀበሉና የተደነገገለትን ህግ በማፍረሱ አዳም ከገነት እንደወጣ ሃይለ ማርያምም በትምህርት ምክንያት ከደብረ ወጣ ። አዲስ ነገርም እንደሚያስደንቅ እንዲሁም ሃይለ ማርያም እንደወጣ መቅረቱ ያሳዝናል ። ባለተራው ሳለ ባለተራ ያልሆነው መጠራቱ አግባብ እንዳይደለ ሽማግሌው አባቱ መቅደም ሲገባቸው ወጣቱ ልጃቸው በሞት መለየቱ ይገርማል ። መንገዱን የሚያውቅ መሪም እየመራቸው ሳለ

ተመራዎቹ ከመሪው በፊት አይሄዱም ። “መራሒ” ማለትም መሪ ማለት በመሆኑ አለቃ መራሂ እንደሰማቸው መቅደም ሲገባቸው ፡ ልጃቸውና ባልተቤታቸው ቀድመዋቸው ለለሞቱ ይህንን የሃዘን መግለጫ ቅኔ ተቀኝተዋል ።

ታሪክ

ባለቅኔው አለቃ መራሂ የህግ ባልተቤታቸው ወ/ሮ ዘውዲቱ ያለውና ልጃቸው ደቀ መዝሙር ሃይለ ማርያም በአንድ አመት ተከታት ለው ስለሞቱባቸው ይህን የሃዘን መግለጫ ቅኔ በደብራቸው በጉና ቅዱስ ሚካኤል ተቀኝተውላቸዋል ።

312 መወደስ ስ

ዘአስፋው (መሪ ጌታ ፡ ዘተድባበ ማርያም)

እምሕገ ሙሴ አዘዘ ፍትሐ ሆሳዕና

ከመ በአእባን ትትወገር ዘማ ኪሩቤል ስብሐት ፡

አኮኑ ተረክበት ምስለ ሕፃናት

ወምስለ አእሩግ ዘስሳ ክረምት ፡

ድኅረ ፈኅርዋ መላእክት

በእንተ ልደታ ለዛቲ እምነ ሥላሴ ነገሥት ።

አግሐሙሂ ተናግሮ ተረፈ አእባን ቀደምት

መርቆሬዎስ በፈረሱ ወበለፃም በእድግት ፡

ወእንዘ ይዘርዑ ልብስ ዘርዐ ሕዋሳት

ቦ እመልበስቶሙ ዘወድቀ በፍኖት ።

ትርጉም

ከሙሴ ህግ የተነሳ የኪሩቤል ዘማ
 ምስጋና በድንጋይ ትወገር ዘንድ የሆሳእና ፍርድ አዘዘ፡፡
 ከስላሴ ነገስታት ስለመወለዷ
 መላእክት ከአጩዋት በሁዋላ
 ከስልሳ አመት
 ሽማግሌዎችና ከህፃናት ጋር ተገኝታለችና ።
 የቀዳሚዎች ድንጋዮች ትራፊ / መናገርንም

መርቆሬዎስ በፈረስ በለአምም በአሁያው አነሱ ፤
የሰውነቶች ዘር /ልብስንም ሲዘሩ
ክልብሳቸው በመንገድ የወደቀ አለ ።

ምስጢር

በአሪት ህግ አንዲት ሴት ስትሰበን ከተገኘች በድንጋይ ተወግራ መዋት እንደነበረባት ኪሩቤል የሚያመስግኗት ምስጋናም በድንጋዮች ተነገረች ። ዘማዊቲቱም ከማንም ጋር እንደምትዋደቅ ሆሳእና የሚባል ኢየሱስ ክርስቶስ የተመሰገነባት ምስጋናም በህፃናትና በሽማግሌች እንደበት ተገለጠች ። ዘማዊቷ ሴት ከነገሰታት ዘር የተወለደች ከሆነች በዚህ ተግባር ታላላቅ ሰዎች እንደሚያሸጧቸውት መላእክትም ስላሴን ባከበሩባት ምስጋና ሆሳእና ተመሰገነባት ። የባለጉዳዮቹ ረዳቶች የቆሎ ተማሪዎች ከድግስ የተረፈውን ምግብ ሰብስበው ወደየቤታቸው እንደሚሄዱ በሆሳእና እለት በድንጋዮች የተነገረው ምስጋናም በመርቆሬዎስ ፈረስና በበለአም አሁያ አንደበት ሲነገር ተሰማ ። ገበሬዎች ዘር ሲዘሩ ፍንጣሪው በመንገድ እንደሚወድቅ ከሆሳእና አመስጋኞችም ልብሳቸውን በመንገድ ያነጠፋሉት እሉ በማለት ቅኔው ተመስጥሯል ።

313 መወደስ (591)ጎ

ግብረ ሆሣዕና ነገር ለእመ ተወጥነ
አንጎሎት ጸብእ ምስለ ሰሎሜ እድግት
እንዘ ትብል ኢይገድር ውስተ ልብኪ ትምክህት ፤
ለእመ ተሐዘሊ ሆሣዕና
አምጣነ ውእቱ ሀብትኪ ሰደት ፤
ወእንዘ ተሐውሪ በፍኖት
አዕቀውኪ እእባን ወእገቱኪ ፈያት ።
ሊተሰ እመ ሐዘልኩ ሆሣዕና ክሉ ፍጥረት
በሰብሐት ተቀበሉኒ እእሩግ ወሕፃናት ፤
ወተንጎሎ ሊተ እእባነ ገዳም ዐበይት
እንዘ ይብሉ ሆሣዕና መጽአ በትፍጎሥሕት ።

ትርጉም

የሆሳእና ነገር ቢጀመር
ትምክህት በልብሽ ውስጥ እይደር እያለች
አሁያ ከሰሎሜ ጋር ጠብን አነሳች ፤
ሆሳእናን ብታዝይ
ሃብትሽ (ስጦታሽ) ሰደት ነውና ፤
በመንገድም ስትሄጅ
ድንጋዮች አስነካክለውሻልና ፤ ሽፍቶችም ከበውሻልና ።
እኔ ግን የፍጥረት ሁሉ መድሃኒትን ባዘልሁኝ ጊዜ
ህፃናትና ሽማግሌችም በምስጋና ተቀበሉኝ ፤
ታላላቅ የዱር ድንጋዮችም
ሆሳእና በደስታ መጣ እያሉ ተነሱልኝ ።

ምስጢር

ክርክር ሲጀመር ሁለቱ ተከራካሪዎች እንደሚጣሉና እንደሚነቃ ቀሩ አሁያና ሰሎሜ በሆሳእና ምክንያት ተጣሉ ማለት ሰሎሜ ክርስቶስን በዘግንነቱ አዝላው መሰደዷንና በእንቅፋት መመታቷን በሽፍቶችም መጨነቋን መናገር ነው ። አሁያ ግን ሆሳእና የሚባል ኢየሱስ ክርስቶስን ስትሸከመው ልብስና ቅጠል እየተነጠፈላት ህፃናትና ሽማግሌዎች ፤ ድንጋዮችም እየዘመሩላት መሄዷን የቅኔው ምስጢር ይገልጣል ።

314 አጭር ሐልክሙ/ ስ

ዘገብረ ሚካኤል (አለቃ)

ሀዊዳ ትጸርሕ ዘግዕተ ሀላዊ መጥባሕት ፤
እስመ ተርፈ ውስተ አስፈራዳ ዕንላ ሰማእት ።

ትርጉም

የወንጀለኛ በግ /ሰይፍ ሀራ ትጮኸለች ፤
ግልገሏ ሰማእት (ቶማስ) በቅርጫት ውስጥ ቀርቷልና ።

ምስጢር

ግልገሏ በቅርጫት ውስጥ የዋለባት በግ ወደዑዋላ ዘወር እያለች ትጮኸለች ። የቶማስ ትምህርት ተቋም ሰይፍም ስለት ለማውጣት

ተፋጨች ። መላላሳ የቆረጠችው ሰማእቱ ቶማስም በቅርጫት ውስጥ ሆኖ እየሄደ ወንጌልን ሰበከ በማለት ባለቅኔው ሰማእቱ ቶማስ የፈፀመውን ተጋድሎ አስረድተዋል ።

315 አጭር ዙልክሙ /ሰ

ዘተካልኝ (ቀኛዝማች ፣ ዘየነጃ ሚካኤል)

ይርዳእከ መጽኦ መፃፀፍ ደዌ ምውት ፣
እሳተ ለቢሶ ወልድክ አጽባቦት ።

ትርጉም

የሀማም በሽተኛ ! ልጅህ/ ጣት
እሳት ለቢሶ ሊረዳህ መጣ ።

ምስጢር

እባትየው እንድ ነገር ሲሆን በእጠገቡ የቆመው ሰው እባትየውን “ያውልህ ልጅህ እሳት ለቢሶ መጣ” ይለዋል ። ሰላሳ ስምንት አመት የታመመው በሽተኛ መፃፀስ ያዳነውን ክርስቶስን በጥፊ ሲመታው ጣቱ እንደጠዋፍ ነደደ ። ስለዚህም ሞተ ነፍስ (የነፍስ ሞት) ይፈረድበታል ይላሉ ባለቅኔው ።

316 ሕንጻሃ(119)ይ

ዘወልደ ትንሣኤ (መሪጌታ)

አይቀውም አይሁዳዊ ቅድመ ሥላሴ ለጸሎት ፣
እስመ ምስለ ደም ብእሲቱ ዙኖት ።

ትርጉም

አይሁዳዊ በስላሴ ፊት ለፀሎት አይቆምም ፣
ሚስቱ /ጦር ከደም ጋር (በእደፍ) ናትና ።

ምስጢር

በአሪት ሀግ ፀሎተኛ ሰው ከአደጁ (ከወር አበባዋ) ካልነፃችው ሚስቱ ጋር ከተኛ እርሱም ንፁህ ሊሆን አይችልም ። በዚህም ምክንያት

በስላሴ ፊት ቆሞ እይፀልይም ። የሰናኦርን ግንብ ይሰሩ የነበሩት የእይሁድ ወገንም የሰናኦር ግንብ ሲወድቅ እብሮ በስላሴ መካከት ወደቀ ። ግንበኞቹም ወደሰማይ የወረወሩት ጦር ደም እየተቀባ ወደምድር ተመለሰ በማለት ባለቅኔው ያስረዳሉ (ስንኩ ጥር ፣ ሃምሌ 7) ።

317 መወድስ (ጉርድ) ሰ

ዘጥሩነህ (አለቃ)

ቀርበሂ ለአንሥኦ እንዘ ይሰፍሕ አጽባቦቶ
ሕፃነ ገሞራ ነደ እሳት ነነዌ ዘሐዘለቶ
ወበእዴሃ ሰሎሜ ዘሐቀፈቶ
ቶማስ ፣ በአርብዓ እስመ ገብረ አንሥኦቶ ።

ትርጉም

ነነዌ ያዘለችውን ፣ ሰሎሜም በእጁዋ
ያቀፈችውን የገሞራ ህፃን / የእሳት ነዲድንም
ለማንሳት ጣቶቹን ዘርግቶ ቶማስ ቀረበ ፣
ማንሳቱን በአርባ ቀን አድርጓልና ።

ምስጢር

ህፃንን ክርስትና የሚያነሳ የክርስትና እባት እጁን ዘርግቶ ወደህፃኑ ይቀርባል ። ሃዋርያው ዲዲሞስ የሚባለው ቶማስም በጦር የተወጋውን የክርስቶስን ነን በእጁ ቢዳስስ እጁ በእሳት ውስጥ እንደተጣለ ጅማት ተኮማተረ ። ክርስትና የሚነሳውንም ህፃን አንዲቱ ሴት ስታዝለው ሌላዬቱ ሴት ደግሞ በክንዱዋ ታቅፈዋለች ። ገሞራን ያቃጠለ እሳትም በጀርባ እንደመታዘል በነነዌ ላይ አንዣበበ ፣ በከንድ እንደመታቀፍም የቅድስት ማርያምን ሆድ የዳሰሰ የሰሎሜን እጅ አቃጠለ ። ያታው ወንድ የሆነ ህፃን በአርባ ቀን ክርስትና እንደሚነሳ የቶማስ እጅ በእሳት መቃጠልም ክርስቶስ ከሙታን በተነሳ በአርባኛው ቀን ሆነ በማለት ባለቅኔው በእሳት የተፈፀሙትን ድርጊቶች በቅኔያቸው ምስጢር አብራርተዋል ። (ይህ መወድስ ቅኔ የመጀመሪያዎቹ አራት ቤቶች ስለተነሳዱ “ቀጠፋ” ቅኔ ይባላል ።)

318 ግልጽ ጉባኤ ቃና /ስ

ዘአድማሱ ጀንበሬ (መልአክ ብርሃን)

አያሐፍር አንሰ እብነ አድማስ ከዊነ ፤

እብነ አድማስ ኃይል እስመ የሐርጽ አእባነ ።

ትርጉም

እኔ የአድማስ ድንጋይ መሆንን አላፍርም ፤

ሃይለኛ (ጠንካራ) የአድማስ ድንጋይ ድንጋዮችን ይፈጫልና።

ምስጢር

ብርቱ የሆነ የአድማስ ድንጋይ ሌሎችን ድንጋዮች የሚያቀልጣቸው እንደሆነ ይነገራል ። እንዲሁም የመልአክ ብርሃን አድማሱ ጀንበሬ ደቀ መዝሙር የአድማስ ድንጋይ ቢባል ምስጋና እንጂ ስድብ አይሆንበትም ። ምክንያቱም የአድማስ ድንጋይ ሌሎችን ድንጋዮች የሚፈጫቸው (የሚያቀልጣቸው) ሃይለኛ እንደሆነ እንዲሁም የመልአክ ብርሃን አድማሱ ግርፍ (መልአክ ብርሃን አድማሱ ያስተማሩት) ደቀ መዝሙርም አላዋቂዎችን ያሰለጥናቸዋል በማለት ባለቅኔው ራሳቸውንና ደቀ መዝሙሮቻቸውን በቅኔያቸው ምስጢር አሞግሰዋል ።

319 ዘአምላኪያ

ዙተክለ ማርያም (አለቃ)

መጸሐፍተ ጥበብ ናንብብ እንዘ ንለብስ ብርሃን ፤

መጽአ መዓልተ አእምሮ ወጎለፈ ለነ

ሌሊተ ጽልመት ክቡድ እምድጎሪ ከብደ ላዕሌነ ።

ትርጉም

ብርሃንን ለብለን የጥበብ መፃሕፍትን እናነብ ዘንድ መክልት / እውቀት መጣ ፤ የከባድ ጨለማ ሌሊትም በእኛ ላይ ከከበደ በሁዋላ አለፈልን።

ምስጢር

መፃሕፍትን ማንበብ በመክልት (በቀን) በብርሃን እንጂ በጨለማ እንደማይቻል በድንቁርና ተሸፍኖ ማወቅ የለምና ጥበብን ለማስፋፋት የእውቀት ፍልስፍና (ዘመናዊ ትምህርት) ተገለጸልን በማለት ባለቅኔው እውቀትን ከቀን ብርሃን ድንቁርናንም ከጨለማ ጋር አነፃፅረዋል ።

320 መወደስ (635)ገ

አጎፍር አንሰ በተፍጎሮትኪ

ሰአረጋዌ ኅይል ዮሴፍ ማርያም እመ ክፉልነ

እጎተ መላእክት ክሎሙ እንዘ ንሰምየኪ ንሕነ ፤

ባሕቱ በጎበ ክሎ

ወርቀ ንጽሕናኪ በዮሴፍ ተፈትነ ፤

እስመ ኢጎሠሠ ልቡናኪ

ጎበ ዮሴፍ ይሑር ሐልዮ ኃጢአት ሣዕነ

ነገርኪ፤ ጽሩየ ክሎ መንገለ ጽሩየ ኮነ

በብሂለ ዕፁብ አድማስ ፍጹመ ተወሰነ

እስመ እንዘ ላህም ትነብር ምስለ አንበሳ እሙነ

እምአንበሳ ኅይል ዘአምሰጠት ላህመ ርኢነ ።

ትርጉም

የሁላችን እናት ማርያም ፤ እኛ የሁሎች መላእክት አህት ስንልሽ ለሃይል ሽማግሌ ዮሴፍ በመታጨትሽ እኔ አፍራለሁ ፤ ነገር ግን በሁሉ ዘንድ ወርቅ /ንፅህናሽ በዮሴፍ ተፈትነ ፤ ወደዮሴፍ ይሄድ ዘንድ ሃጢአትን ማሰብ /ጫማን ልብሽ አልፈለገምና ። ከሁሉ የጠራ ነገርሽም ጥሩ ከሆነ ዘንድ ድንቅ በማለት/ አድማስ ፈፅሞ ተወሰነ ፤ ላም በእውነት ከአንበሳ ጋር ስትኖር ከሃይል አንበሳ ያመለጠች ላምን አላየንምና ።

ምስጢር

አንድ ልጅ የታዘዘውን ሳይፈፅም ውሎ ማታ ወደቤቱ ሲገባ እናቱን

ይፈራል ። ባለቅኔው ቅድስት ማርያም የዘመዱዋ የዮሴፍ እጮኛ መባሏን እልደፈራም። ልጁ የሚፈራው እናቱ ስለምትቆጣው እንደሆነ ባለቅኔውም ያልደፈሩት ማርያም በንፅህናዋ እንደመላእክት ናት ስለሚባል ነው። ነገር ግን ወርቅ በእሳት እንደሚፈተንና ጥሩነቱ እንደሚታወቅ የማርያም ንፅህና በዮሴፍ ታወቀ ። የድሮ ሰው መንገድ ሲሄድ ጫማን ከእግሩ እንደማይሻ የማርያምም ልብ ዮሴፍን ለሰው ልጅ ልማድ (ለሩካቤ) አልተመኘውም። የገበሬ እርሻ በድንበር እንደሚወሰን የማርያምም ነገር በእድናቆት ይነገራል ። ላም ወደ እንበሳ ከቀረበች በእንበሳው ከመበላት የማትድን ስትሆን ማርያም ግን ከዮሴፍ ጋር ስትኖር በንፅህና ተጠብቃ አምላክን በድንግልና ፀንሳ ወለደችው በማለት ባለቅኔው ስለቅድስት ማርያም ያላቸውን እምነት ገልጠዋል።

321 ዘአምላኪ/ሰ
ዘጥሩነህ (አሊቃ)

እምአርባዕቱ አፍራስ ዘበተታልዎ ተፈትተ
ፈረስ አሐዱ ይክውን ለመኑ?
ሠለስቱ አፍራስ እስመ ለሠለስቱ ተጽሶኔ ።

ትርጉም

በመከታተል ከተፈተኑ ከአራቱ ፈረሶች
እንደኛው ፈረስ ለማን ይሆናል?
ሶስቱ ፈረሶች ለሶስቱ ጋላቢዎች ተጭነዋልና ።

ምስጢር

በመከታተል የተፈተኑ አራት ፈረሶች ተጭነው ሲሳቡና ከፈረሶች ጋር የሚሄዱት ለዎች ሶስት ሲሆኑ “ሶስቱ ፈረሶች ለሶስቱ ሰዎች ይሆናሉ፤ እንዲሁ ፈረስ ለማን ይሆናል?” ይባላል ። ከዚህም አንፃር ባለቅኔው ገፀ ለብእ (ሰው ፊት)፣ ገፀ እንበሳ (ላም ፊት) ገፀ እንበሳ (እንበሳ ፊት)፣ ገፀ ንበር (ንበር ፊት) የተባሉት አራቱ ኪሩቤልን ከአራቱ ፈረሶች አብን ወልድንና መንፈስ ቅዱስንም ከሶስቱ ፈረሰኞች ጋር እነፃፅረዋል ። ፈረሰኞች ፈረሶችን እንደሚጋልቡም አብ ወልድና መንፈስ ቅዱስ አራቱ ኪሩቤል በተሸከሙት ዙፋን ላይ ሆነው ይመሰገናሉ እየተባለ ይነገራል ።

ሶስቱ ፈረሶች በሶስት ሰዎች እንደሚጋልቡ ሶስቱ ኪሩቤል ለአብ ፣ ለወልድና ለመንፈስ ቅዱስ ይበቃሉ ። አራተኛው ኪሩብ ግን ትርፍ ነው በማለት ባለቅኔው ቅኔያቸውን እመስጥረዋል ።

322 ግእዝ ጉባኤ ቃና (656)ገ
መና ዝናም ለክርሠ እስራኤል ደመና
ወደመና ሰማይ ክርሥ ለዝናመ ክረምት መና ።

ትርጉም

መና ለእስራኤል ሆድ/ደመና ዝናብ ነው ፤
የሰማይ ደመና/ሆድም ለክረምት ዝናብ መና ነው ።

ምስጢር

ዝናብ በደመና ውስጥ እንደሚቋጠር መናም በደመና ከሰማይ ወርዶ ለእስራኤል ምግብ ሆነ ። ደመና ዝናብን እንደሚሸከመው የእስራኤል ሆድም ደመና የተሸከመውን መና ጠገበው በማለት ባለቅኔው አስረድተዋል ።

323 ግእዝ ጉባኤ ቃና/ስ

ተዐቀብ በትር ብእሴ ብዙጎ ልዕልና ፣
ክበሮ ፀርክ እስመ የኅሥሥ ሆሳዕና ።

ትርጉም

የብዙ ከፍታ ሰው/በትር ተጠበቅ ፤
ክበሮ/ጠላትህ መድሃኒትን ይፈልጋልና ።

ምስጢር

ጠላቱ መርዝ ሊያበላው የሚዘጋጅበት ሰው መጠንቀቅ እንደሚገባው በአቢይ ያም (በኩዳዴ) በማህሌት ጊዜ መቋሚያ ከክበሮ ራቀ (+ለዩ)። ክበሮም በሆሳእና በአል ምክንያት እስኪመታ ድረስ ዝም በማለት ባለ ቅኔው በኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ቤተ ክርስቲያን በተለይ በአቢይ ያም የሚደረሰው ማህሌት ያለክበሮና ያለፀናፅል በመቋሚያ ብቻ እንዲዘመር የተሰራውን ስርአት በቅኔያቸው ምስጢር ያስገነዝባሉ ።

324 ዋይማ/ስ

ዘሳሙኤል (አለቃ : ዘግሾን ማርያም)

ፈድፈደ ብዕሉ ሥላሴ :
እንተ ለሥላሴ ተውሀበ ላህመ አብርሃም አቡን
ምስሉ ሉቃስ ቢጹ እስመ ጽምደ ኮነ :
እስመ ከመዝሰ ብዕል ውስተ ሰማያት ተወጥኑ
እንዘ ርስተ ሰማይ ንትካፈል በበመጠን
ሰማያተ ነሐርስ ድልን ።

ትርጉም

የሰላሴ ብልፅግና በረከተ :
ለሰላሴ የተሰጠ የእባታችን አብርሃም ላም
ከንደኛው ሉቃስ ጋር ጥምድ ሆኗልና ።
ብልፅግናስ በሰማያት ውስጥ እንደዚህ ከተወጠና
የሰማይ ርስትን በየልካችን እየተካፈልን
ሁላችንም ሰማያችን እናርሳለን ።

ምስጢር

ገበሬ ሃብት ሲያገኝ ቀንጃውን ጥምድ ያደርግና ያርሳል ። እንዲሁም
ለሰላሴ የታረደው የአብርሃም በሬ ተነስቶ እንደወንጌላዊው ሉቃስ እጅ
ደህና ሆነ ። ገበሬው ጥምድ በሬ ከጠመደ በሁዋላ ርስቱን ከዘመዶቹ ጋር
እየተካፈለ ድርሻውን እንደሚያርስ የሰላሴም ስጦታ በመንግስተ ሰማይ
ይሰጣል ። ስለዚህም መንግስተ ሰማይን በደረጃ ሁላችንም እንወርሳለን
በማለት ባለቅኔው ምኞታቸውን በቅኔያቸው ምስጢር ገልጠዋል ።

325 ዋይማ(658)ጎ

አይድዕዎ ለመቃብር
ዜና ላእከ ኤልያስ ንስር ወላእከ ሙሴ ደመና
መላእክት እለ ይዜንው ዘድንግል ዜና :
እምጣና ድንግል ዘርገበት መብልዐ መሬት ሙስና
በልዘት ሥጋ ዘተርፈ ውስተ ፍና
ወዘንልቀ በፊንቆን መና ።

ትርጉም

የድንግልን ዝና የሚናገሩ
መላእክት የኤልያስ መልእክተኛ/የንስርንና የሙሴ
መልእክተኛ/የደመናን ወሬ ለመቃብር ነገሩት :
የመሬት መብል/ጥፋትን የተራበች ድንግል
በመንገድ ውስጥ የቀረ ስጋን በልታለችና :
በፊንቆንም ያለቀውን መና በልታለችና ።

ምስጢር

ወሬኞች ሰዎች የእገሌ መልእክተኛ እንዲህ ሰራ : የእገሌም
መልእክተኛ እንዲህ አደረገ እያሉ ላገኙት ሰው ሁሉ ያወራሉ ። ቅድስት
ማርያምን ወደሰማይ አሳረጉ (አወጡ) የሚባሉ መላእክትም የኤልያስን
ንስር ወሬና የሙሴን ደመና ወሬ ለመቃብር ነገሩት ማለት ንስር ለኤልያስ
የሚያመለክትውን ስጋ አስቀረ : የሙሴም ደመና መና ማቅረቡን ፊንቆን
በሚባል ቦታ አቆመ ። መላእክት የማርያምን ስጋ አላስቀበሩትም ። ሴት
መንገደኛ እንደምትራብ ማርያምም እንደሙታን በመቃብር ውስጥ
አልፈረሰችም : አልበሰበሰችም ። መንገደኛይቱ ከደረሰችበት ቦታ
እያደረችና ያገኘችውን እየበላች እንደምትጓዝ ማርያምም በፊንቆን
እንደቀረው መና በሰማይ ቀረች ይላሉ ባለቅኔው ።

326 ዋይማ (1075)ጎ

ዘእንግዳ (አለቃ)

ዕውብ ለሰማዒሁ
ነገረ ጠማር ድንግል እንተ አልባቲ ሙስና :
ጽንሱተ አምጣና ርክብት ይእቲ በዜና
እምድምፀ መልእክ ፍንው እንተ አብሠራ በፍና :
ወእንዘ ኅትምት ይእቲ በድንግልና
ወለደቶ ለባሕራን ሕሃና ።

ትርጉም

ጥፋት የሌለባት

የደብዳቤ ድንግል ነገር ለሰሚው ድንቅ ነው ፡
 በመንገድ ከእበሰራት ከመልእክ ድምፅ
 በወሬ የበነሰች ዞና የተገኘች ናትና ፡
 እርሷም በድንግልና የታተመች (የተቆለፈች)
 ልጅ ባሠራንን ወለደችው ።

ምስጢር

ቅድስት ማርያም የመልእክ የቅዱስ ገብርኤልን ድምፅ ለምታ
 እግዚአብሔር ቃልን ለትዕንቦውና በድንግልና ለትወልደው አወላለዱ
 አስደናቂ ነው ። እንዲሁም የድንግሊቱ ምሳሌ የሆነችው የባህራን የሞቱ
 ደብዳቤ (ባህራንን ግደሉት የምትል ደብዳቤ) በመልእክ በቅዱስ
 ሚካኤል ቃል “ለባህራን ሴት ልጄን አጋቡት” ወደማለት መለወጧ
 ተአምር ነው በማለት በቅድው ተመስጥሯል (ሰንክ. ሰጌ 12) ።

327 ዘይእዚ ስ

ዘይስታ (አሊታ ፡ ዘተድባዘ ማርያም)
 ሙሴ ኢትዕርግ ሳላላ ታዞር ፡
 ከመ ደብረ ሲና በታዞር እስመ ኢይትረከብ መና
 ወበታዞር እልቦ ዘህሎ በሲና ፡
 ወእመ ህየ ተዐርግ ኢይምሰልክ ሰጥጂና ፡
 ስቴ ዘታዞር ምስጢር ዋሕድና
 አምጣን አእምሮ ያጠፍፅ ፡ ወያዘነግፅ ልቡና
 ስቴ ዘታዞር ምስጢር ዋሕድና ።

ትርጉም

ሙሴ ፣ በታዞር ላይ አትውጣ ፡
 በታዞር እንደ ደብረሲና መና አይገኝምና
 በሲና ያለውም በታዞር የለምና ፡
 ወደዚያም ብትውጣ ለጤና አይምሰልህ ፡
 የታዞር መጠጥ/የአንድነት ምስጢር
 እውቀትን ያጠፋልና ፡ ልብንም ያዘነጋልና
 የታዞር መጠጥ/የአንድነት ምስጢር ።

ምስጢር

ለአንደ ወዳጅ ወዳጅን ሲመክረው “ወደእገሌ ቦታ አትሂድ ፤
 ሁልጊዜ የአማን ቀን አይገኝም ፤ ብትሂድ ግን ለጤንነትህ አይደለም”
 ይለዋል ። ሙሴ በደብረ ሲና መና ከደመና ወርዶለት ተመግቧል ፤
 ከአምላክ ጋር በእሳት መጋረጃ ውስጥ ተነጋግሯል ይባላል ። በደብረ
 ታዞር ግን ሙሴ ያየው ደመና እንዲጥርሰን አስደንግጦ የጣለ ስለሆነ
 ወደነበረበት መመለሱን ባለቅድው በቅድያቸው ምስጢር አስረድተዋል
 (ማቴ. 17) ።

328 መወደስ/ስ

ሕሊና ይሔሊ ዘኢይፈጽም
 ወእምሕሊና ይተርፍ ሐዋርያ ፍናት ልቡና ፡
 ወእምረበናት ንስማፅ ምሳሌ ውእቱ ዜና
 ሞተ ህገረ አሕዛብ ኢበጽሐት ሶስና ፤
 ወእንዘ ምውት በሕሊና
 ምስለ አግዚአ ኢይሙት ጉዩ ወልደ ዮና ።
 በሕሊናሂ ሰኤልያብ እንዘ ትደለው ምልክና
 ተውህበት ለዳዊት ዘኢተሐለየ በልቡና ፡
 ዘካርያስሂ ንዋየ እንዘ ይፈሰዮ ለመና
 መና ዘተሰፈዎ ተሰወረ በደመና ።

ትርጉም

ህሊና የማይፈፀሙን ያስባል
 መንገድን ሂያጅ ልብም ከህሊና ይተርፋል ፡
 የዚያንም ወሬ ምሳሌ ከአይሁድ መምህራን እንሰማ ዘንድ
 የእህዛብ አገር/ሞትን ሶስና አልደረሰችም ፡
 በህሊና የሞተ ሲሆን
 ከኔታው ጋር እንዳይሞት የዮና ልጅ ሸሸ ፤
 ግዛትም በህሊና ለኤልያብ ስትዘጋጅ
 በልብ ላልታስበው ለዳዊት ተለጠች ፡
 ዘካርያስም መናን ገንዘብ ሲያደርገው
 ተስፋ ያደረገው መና በደመና ውስጥ ተደበቀ ።

ምስጢር

ሁለት መንገዶች በፊትና በሁዋላ እንደሚሄዱ ሁሉ አሳብና ልብም ተባባሪዎች ሲሆኑ አሳብ ከልብ አልፎ ይሄዳል ። መንገዶቹ በመንገድ ደክመው እንደሚያርፉ የልብ አሳብም እንደታሰበ አይፈፀምም። ወደፊት አገር ለመሄድ የተነሱ ሰዎች ቀኑ ከመሸ በሁዋላ መንገድ ቢጀምሩ ካለቡት ቦታ ሳይደርሱ እንደሚጨልሙባቸው ረባሪዎችም (የአይሁድ መምህራን) ሶስናን በአሰት ለማስገደል ሲያስቡ የሶስና ሞት ስለነበረ ሆነ ። ሃዋርያው ቅዱስ ጴጥሮስም ከመምህራ ከአ.የሱስ ክርስቶስ ጋር ለመሞት ሲያስብ ፣ እንኳን ሊሞትለትና “እንተ ደግሞ ከናዝሬቱ ከአ.የሱስ ጋር ነበርህ” በማለት ለቀረበለት ጥያቄ “የምትሉትን አላውቀውም” ብሎ ካደው (ማር. 14 ፡ 66-72) ።

የሳኦልም መንግስት ለኤልያብ ሲታሰብ ያልታሰበው ዳዊት ለንጉስ ነት ተቀባ ። የአራቱ ሊቀ ካህናት ዘካርያስም ለእርሱ እንደወረደ ሲያስብ ይኸው መና ለኢያቄምና ለሃና ልጅ ለቅድስት ማርያም ተሰጠ በማለት የቅኔው ደራሲ አመስጥረዋል (ሳሙ. 16፡23) ።

329 መወደስ(669)ገ

ዘገብረ ማርያም ቡሬ (መልአክ ሰላም ፡ ዘደምበጫ ሚካኤል)
ጽዕለተ አይሁድ ትስማዕ በፍትሐ ኦሪት
ዕውተ ማሕፀን ይእቲ እንተ ኢወለደት ሐና ፣
እመኒ ተወክረት በረከተ መልአክ ዜና
ዕውተ ማሕፀን ጊዜ ወሊድ
ዘበልበ ሰብእ ማርያም ሕሊና
አምጣነ ትትናጸር በልዕልና
ኢየሩሳሌም መካን ምስለ ወላዲት ደብረ ሲና ።
ዮሴፍሂ ኢፈለጠ በነጻሮ ገጸ ወሥና
ዘእግዚአብሔር አስተሃመረ ወሊደ ወንጽሕና ፣
እንዘ በሙ ጋዕዝ በጥንተ ነገር ሰብእና
ለሄሮድስ ግብረ ወሊድ ወለጲላጦስ ድንግልና ።

ትርጉም

የአይሁድን ስድብ በኦሪት ፍርድ

ትስማ ዘንድ ያልወለደች ሃና ማህፀን ዝግ ዘነች ፣
የመልአክ ሰብከት ዜናን ብትቀበልም
በሰው ልብ ያለች ማርያም አሳብ
በመውለድ ጊዜ ማህፀን ዝግ ናት ፣
ኢየሩሳሌም/መካን
ከወላጅ/ደብረ ሲና ጋር በከፍታ ትታያለችና ።
ዮሴፍም ፊቷንና ውበቷን በመመልከት
እግዚአብሔር ያጣመራቸውን መውለድንና ንፅህናን አለየም ፣
ለሄሮድስ/የመውለድ ስራና ለጲላጦስ/ድንግልና
በነገር ጥንት/ሰውነት ክርክር ሊኖራቸው ።

ምስጢር

አንዳንድ ሴት ደጃን ዘግታ የሉለች መሰላ የጎረቤቷን አሜት ታዳምጣለች ። እንዲሁም አግብተው ያልወለዱ ሴቶች በአራቱ ስርአት ማህፀን ዝግ እየተባሉ ይሰደቡ ነበር ። ከዚህም የተነሳ የቅድስት ማርያም እናት ሃና በመምከኗ ማህፀን ዝግ ተብላለች ።

የሰውም አሳብ መውጫውና መግቢያው እንደማይታወቅ በሰው ልብ የምትታሰብ ቅድስት ማርያም አምላክን በመፅነስና በመውለድ ጊዜ ማህፀና አልተፈታም ። ኢየሩሳሌምና ደብረ ሲናም እንደሚነፃፀሩ መካን ሴት ባለመውለድ ፣ የወለደች ማርያምም ከወለደች በሁዋላ ማህተመ ድንግልናዋ ባለመለወጥ ማህፀን ዝግ በመባል አንድ ሆኑ ።

እግዚአብሔር በጋብቻ ምስጢር ያጣመራቸውን ባልንና ሚስትን መለየት እንደማይገባ አምላክም በኪነ ጥበቡ ያጣመራቸውን መውለድ ንና መደንገልን ዮሴፍ በቅድስት ማርያም መልክ ውበት ተሰቦ አላስቀረም ። የእስራኤል አገር ገዥዎች የነበሩ ሄሮድስና ጲላጦስም በግዛት ወለን ይጣሉ እንደነበረ መውለድና መደንገልም አይተባበሩም ። በተጨማሪም ባለቅኔው “መውለድ ባለበት መደንገል አይገኝም ፣ መደንገልም ባለበት መውለድ የለም” በማለት በቅድስት ማርያም የእናትነትና የድንግልነት ዐጋ ስጦታ ላይ ያላቸውን አድናቆት በቅኔያቸው ምስጢር አስረድተዋል።

330 መወደስ (675) ገ

ንዋየ ፍጻ ሰብእ ተፀውረ መልዕልተ ርእስከ
አግብለተ ፍጻ ሰብእ ዘተአምር ሆግዕና!

እስመ ዘተአምር እንተ እምቅድመ ያእምር ሕሊና
 ለአዳም አቡነ ፍጻ ክላዕቦ
 ኢይብላዕ በለሰ ገነት ወኢይርአይ ስና
 ጊዜ ረገብክ ሕገ ሲና
 ፍሬ ዕፀ በለሰ ገጣእክ እንዘ ለካልአን ወሀቤ መና ።
 ውጎጣእክ ግማድ ልብሰ ቅድመ ቀያፋ ወሐና
 ታሕተ እግረ ዕዋል ፍጻ ነጻፍክ አልባሰ ደቂቅ በውስተ ፍና ፤
 ወፍጻ ተዋነይክ እንተ በወይነ ዚእሃ ለቃና
 በቀራንዮ ሰኢሊ ግይ አስተዋረደክ እምልዕልና ።

ትርጉም

ለሰው ፍጻን መመለስ የምታውቅ ሆላእና፤
 የሰው ፍጻ ገንዘብ በራስህ ላይ ሆነ ፤
 ህሊና ላያውቅ የምታውቅ አንተ አባታችን አዳምን
 የገነት በለሰን እንዳይበላና
 መልኳን እንዳያይ ስለከለክልኸው ፈንታ
 የሲና ህግ በሚሆን በራብህ ጊዜ
 ለሌሎች መናን ለፊን ስትሆን የበለሰ እንጨት ፍሬን እይተሃልና ።
 የልጆችን ልብሶች ከውርንጫ እግር በታች በመንገድ ስላነጠፍህ
 ፈንታም
 በቀያፋና በሃና ፊት የልብስ ቁራጭን አጥተሃልና ፤
 እንተም በቃና ወይን ስለተጫወትህ ፈንታ
 በቀራንዮ ውሃን መለመን ከከፍታ (ከክብር) አዋርዶሃልና ።

ምስጢር

“ብድር ውሎ አያድር” እንዲሉ መችም ሰው ክፋም ሆነ በጎ
 የሰራውን ብድራት ያገኛል ። ሆላእና የተባለው ክርስቶስም በመንገድ
 ሲራብ የበለሰን ፍሬ ላያገኝ የቀረው አዳምን በለሰን እንዳይበላ ስለከለክ
 ለው ብድራት ነው በመስቀልም ላይ ከልብስ የተራቆተው የልጆችን
 ልብስ በመንገድ አስነጥፎ በአህያ እግር ስላሰረገጠ ሲሆን በመስቀል ላይ
 የተጠማውም በቃና ውሃውን ወይን ስላደረገው ነው ይላሉ ባለቅኔው ።

331 ዕዝል ዕጣነ ሞገር /ሰ
 ዘጥሩነህ (አሰቃ ፡ ዘቦታ ኪዳነ ምሕረት)

ዐንበረ አርጋሞን ሞት ሐንካሰ የርዳኖስ ፍና
 መስቄ አውስግንዮስ አሶር ቀስተ ደመና
 እስመ ወልደ ቂርቆስ ምስዋራ ለመልእክተ ሞት ዮና
 ለብእሲተ ግብጽ በአምጣና
 ጽላሎተ ሞት አሞጽ ሙራደ ሥጋ አቤል መና
 ኑጎሚን ደብረ ማርያም ተመይጠት ዕርቃና ።

ትርጉም

የሽማጌ መወርወርያ የሆነ የዮርዳኖስ መንገድ አንካሳ
 የወንዝ /ሞት አሳ አንበሪ የሆነ መቃብር/ ቀስተ ደመና
 የአቤል ስጋ /መና መውረጃ እንደሆነ እንደሞት/ አሞን
 በግብፅ ሴት ልክ
 የሞት /ዮና መልእክት መለወሪያ ወልደ ቂርቆስ ነውና
 ኑጎሚን /ደብረ ማርያም ባዶዋን (ብቻዋን) ተመለሰች ።

ምስጢር

የሽማጌ መውገሪያ ማጉን ለድሩ (ለዝሀው) እንደሚያጠጣው ዮርዳ
 ኖስ የሚባለው ወንዝ ፈሳሽ ውሃ የሀሃናት መጠመቂያ ነው ። አሳ አንበሪ
 ከባህሩ ውጪ ለብዙ ጊዜ መኖር እንደማይችል ለሞት ያደረሰው የኢዮብ
 ህግም በዮርዳኖስ ውሃ ሲታጠብ ተወገደ ። ደመና የዝናብ ውሃን
 እንደሚቋጥር አሳ አንበሪ ነቢይ ዮናስን ውጧል ። ሞትም መቃብርን
 ያስከትላል ። ደመና የብርሃን መለወሪያ እንደሆነ መቃብርም በሞት ሃይል
 የወልደ ቂርቆስ መደምደሚያ ሆነ ። ሁኔታውም በግብፅ አገር በኖረች
 እስራኤላዊት ሴት በራሄል ልቅሶ ተፈፀመ ። አሞንም የመና መውረጃ
 እንደሆነ ሞት የአቤል ስጋ መጥፊያ ሆነ ። ልጆቿ የሞቱባት ሴት ኑጎሚን
 ወደ አገሯ ባዶዋን እንደገባች ወልደ ቂርቆስ በተባሉት በመምህር ጩፋ
 ሞት ደብረ ማርያም ተፈታች ይላሉ ባለቅኔው። የቅኔው መንገድ
 ቅጥልጥል (ሐረግ) መንገድ ነው ።

ታሪክ

ወልደ ቂርቆስ የተባሉት መምህር ጨፋ በእማራ ሳይንት በበሮ ቅዱስ ሚካኤል ደብር ተወለዱ ። በሰመ ጥሩዋ ደብር በአትሮንሰ ማርያም ተምረው ስመጥር የቅኔና የአቡሻህር መምህር ለመሆን በቅተዋል ። በአጼ የሃንስ ዘመን መንግስት በእማራ ሳይንትና በቦረና አውራጃ ውስጥ የምትገኘውን የአደሬ ማርያምን ቤተ ክርስቲያን ተክለው ቅኔና አቡሻህር እያስተማሩ ይኖሩ ነበር ። በዚህም ጊዜ አያሌ ደቀ መዛሙርትን አስተምረው በመምህርነት መርቀዋል ። በሞቱ ጊዜም የአቡሻህር ትምህርት ደቀ መዛሙራቸው የሆኑት የቅኔ መምህር አለቃ ጥሩነህ ይህን ቅኔ ተቀኝተዋል ።

332 ግእዝ ጉባኤ ቃና /ስ
ዘገብረ ጊዮርጊስ (መምህር ፣ ዘአክሱም)
ይሚንን ስብእ እብነ ቢታንያ ዲያቆን ፣
እለመ ቅዳሴ ተምህረ እምነ ሱራሬ ካህን ።

ትርጉም

የቢታንያ/ዲያቆን ድንጋይ ሰውን ይንቃል ፣
ከሱራሬ/ካህን ቅዳሴን ተምሯልና ።

ምስጢር

አንዳንድ ዲያቆን ከቅዳሴ ትምህርት ቤት ቅዳሴ ተምሮ ሲመለስ የቀድሞ ጓደኞቹንም ሆነ ሌላውን ሰው ይንቃል ። የቢታንያ ድንጋይም ሱራሬል የሚባሉት መላእክት የሚያመሰግኑትን ምስጋና ሲናገር ጊዜ አይሁድን አስናቀ ማለት በቅኔው ተመስጥሯል ።

333 ዋዜማ 681 ን
ዘመርሻ/መጋቢ ፣ ዘዲማ ጊዮርጊስ/
ጤሜዎስ ወተክለ አልፋ
ንቡራን ስም ነዩሙ እንዘ ፍሉጣን በሥን ፣
ሰጤሜዎስ ገጹ አኮኑ ዘባን ።
ወለተክለ አልፋ ዘባኑ ልዑለ ብርሃን ቀርን ፣
እስመ ለገጸ ዝ ጤሜዎስ ድንግለ ብርሃን

ኢያእመራ ልበ ሶሴፍ ዐይን ።

ትርጉም

ጤሜዎስና ተክለ አልፋ
በመልክ የተለዩ ሲሆን የስም ተባባሪዎች ናቸው ።
የጤሜዎስ ፊት ጀርባ ነውና
የተክለ አልፋ ጀርባም ብርሃን /ቀንዱ ክፍ ያለ ነው ፤
የዚህ የጤሜዎስ ፊት/ የብርሃን ድንግልን
የሶሴፍ ልብ/አይን አላወቃትምና ።

ምስጢር

በመልክ የማይመሳሰሉ ሁለት ሰዎች በስም አጠራር ብቻ አንድ ይሆናሉ ። ጤሜዎስና ኢትዮጵያዊው ዓድቅ አባ ተክለ አልፋም በተፈጥሮ ፀጋ (በአይን በማየት) አንድ አልሆኑም ። ምክንያቱም ጤሜዎስ ጥንቱን አይን ያልተፈጠረለት ሲሆን ተክለ አልፋ ባለአይን ሆነው ተፈጥረዋል። በተጨማሪም ተክለ አልፋ በስተሁዋላቸው ከሜንቃቸው ላይ የፀጋ አይን የተሰጣቸው ነበሩ ሲባል ጤሜዎስ በስተፊቱም የተፈጠረውን አይን እንኳ አላገኘም ። የበሬ ፊትም ቀንዳም እንደሆነ የተክለ አልፋ ፊትም አይኖረውም ። ቅድስት ማርያምን የጠባቂዋ የሶሴፍ ልብ እንዳልተመኛት የጤሜዎስ ፊትም ብርሃን አልበራላትም ማለት በቅኔው ተገልጧል ።

334 ዋዜማ ስ
ጸገየ ወፈረየ
በበምእት ምእተ በዘመነ ሐጋይ መስፍን
በበቄሰ በርእሰ መቅደላ ቴዎድሮስ ወይን ፣
እምዘዚአሁ አስካል አምጣን ጸግቡ በዐይን
እለ ጸዋምያነ ኮኑ አውሮጋውያን
እመቅደላ ከመ ይጹም እዘን ።

ትርጉም

በመቅደላ ራስ
የበቀለ ቴዎድሮስ /ወይን በበጋ/ መስፍን
ዘመን አበበና መቶ በመቶ አፈራ ፣

ዘመቅደላ ጆሮ ይደም ዘንድ
 ጸ.ዋሚዎችን የሆኑ የእውሮጳ ሰዎች
 ዘእርሱ ፍራ ዘእድን ጠግበዋልና ።

ምስጢር

በመልካም መሬት ላይ የበቀለ ወይን ብዙ ፍሬን እንደሚያፈራና በፍሬውም ብዙ ሰዎች እንደሚጠግቡ በመቅደላ ራስ ላይ የሚያስደንቅ ጀግንነትን የፈፀሙ እኔ ቴዎድሮስም የሰሩት ስራ ከሌሎቹ ነገሶቻት ስራ መቶ በመቶ ይበልጣል ። ያመኛች የሆኑ ሰዎች ከወይኑ ፍራ እንደሚበሉ እኔ ቴዎድሮስን በመግደል ያልተሳተፉ የእውሮጳ ወታደሮች ለእኔ ቴዎድሮስ የጀግንነት ስራ የእድን ምስክር ሆኑ ። በመቅደላም የተፈፀመውን የጀግንነት ስራ የእውሮጳውያን ጆሮ ሰምቶ እንዳይቀር አይኖቸውም እየ በማለት ባለቅኔው የእኔ ቴዎድሮስን የጀግንነት ስራ በቅኔያቸው ምስጢር እድንቀዋል ።

335 ሥላሴ ስ
 ዘገብረ ሥላሴ (መምህር ፡ ዘኤልያስ)
 ግርዶም ዘግርዶም
 እጎተ ሰሎሜ ወግርዶም
 እጎቱ ለእርን ወዋጊ መሥዋዕተ ብሉይ ኪዳን
 አኮ ወለኮ እምየሴፍ ምእመን
 ወለደት ቃለ ኅታሜ ዓለመ ተድላ ወደይን
 ብሂል ብሂል ከመ ኩሎን
 አንስተ እስራኤል ከሀለት ወሲደ ሕፃን
 እምዳዊት ሚልኮል መካን ።

ትርጉም

የሰሎሜ እህት
 የሆነች ግርዶም ያይደለች ፡
 የብሉይ ኪዳን መስዋዕትንም የሰዋ የእርን እህት የሆነች
 ግርዶም ያይደለች ግርዶም ዘታማኝ
 የሴፍ የምኞትና የቅጣት አለምን የሚያሳልፍ

ቃልን ወለደች ግለት ፡
 እንደሁሎች የእስራኤል ሴቶች መካን ሚልኮል
 ዘዳዊት ልጅን መውለድን ቻለች ግለት ነው ።

ምስጢር

ቅድስት ግርዶም ፡ ግርዶም በመባል የሚመሰጋት የሰሎሜ እህትንና የእርን እህትን አልሆነችም ። እነርሱ ከወለዱ በሁዋላ መደንገልን አልቻሉም ። እርሷ ግን ያለወንድ ወልዳ ተደነገለች ። የወለደችውን ኢየሱስንም “ዕሩቅ ብእሲ ወልደ የሴፍ ፡ (ተራ ሰው የየሴፍ ልጅ) ግለት፡ መካኒቱ የእስራኤል ንጉስ የዳዊት ሚስት ሚልኮል ወልዳለች እንደማለት ያለ ነው ። ሚልኮል መውለድን እንዳልቻለች ቅድስት ግርዶምም የእግዚአብሔር ቃል የሚባል እግዚአብሔር ወልድን በሩካቤ ፡ በዘር አልወለደችም ይላሉ ባለቅኔው ።

336 ዘይእዜ ስ

ዘገብረ ሥላሴ (መምህር ፡ ዘኤልያስ)
 ለዘግ ታዲዎስ እንተ ግቀያ
 ወለዘግዊት ዮሐንስ ዘተናበባ ጽድቅን
 እመ ስብእ ደስወ ጽድቅ ዘግ
 ዘታዲዎስ ዘግ አልቦቱ መጠን ፡
 እስመ ዜናሃ ነገረ በዜና ዕርገቱ ጳራግሞን
 ወወረደት ትርአይ ነነተ ዳታን
 ሄርድያዳ ዘለብሰት ድርዐ ኤልሳቤል ንጺን ።
 ወወረደት ትርአይ ነነተ ዳታን ።

ትርጉም

ታዲዎስ ያለቃያት ዘግና
 የሃንስ የተናገራት ዘግ ዕድቃቸውን
 ለው በመዝን የሃዋርያ ታዲዎስ
 ዘግ የሆነች የዘግ ዕድቅ ልክ የለውም ፡
 ጳራግሞን በእርገቱ ዜና ዜናዋን ነግሯልና ፡

የዳታንን ገነትም ልታይ ወርዳለችና
የኤልሳቤል ብረት ጥሩርን የሰዘሰች ሂሮድያዳም
የዳታንን ገነት ልታይ ወርዳለችና ።

ምስጢር

አንድ ሰው ሁለት ነገሮችን ዘሁለት የሚሆን ሜሮች ሲመዘን በአንድ በኩል ያለው ተመሳሳይ ይደፋል (በሌላ በኩል ያለውን ይመዘን ዋል) ። ታዲያስ በነፋስ የሰቀላት የዘማ (ዘዝሙት አዳሪ)ሴት ስራም የሃንስ ከገሰሃት ከሂሮድያዳ ስራ ጋር ሲነፃፀር የታዲያስ ዘማ ዕድቅ አመዘኗል ። የተፈጥሮን ውበት ተመልክታ ማደናቅ የምትፈልግ ሴት የተክል ቦታን ለመጎብኘት እንደምትወርድ ሂሮድያዳም የዳታንን ዱካ ተከትላ በመሬት ተዋጠች ። ታዲያስ በነፋስ አውታር የሰቀላት ዘማ ጴጥሮስና ጳውሎስ በነፋስ አውታር እንደሰቀሉት እንደ ንጉስ ጳራግሞን ሆነች ።

ታሪክ

ሊቀ ሃዋርያት ጴጥሮስና ጳውሎስ የክርስቶስን ወንጌል እያስተማሩ ጳራግሞን ከሚባል ንጉስ ቤተ መንግስት ገቡ ። ንጉሱ ጳራግሞን ትምህርታቸውን ካዳመጠ በሁዋላ “ወፍ አይኗን ያጠፋት እንዲት ሴት ልጅ አለችኝ ፣ እርሷን አድኑልኝና በእምላካችሁ አምናለሁ” አላቸው ። እነርሱም የጠየቃቸውን ፈፅመውለት ወደፊልጶስ “አገር ለማስተማር እንደሄዱ እንዶን የተባለ አገር ንጉስ መጥቶ ጳራግሞንን” ስለሁለቱ ጠንቋዮች ለምን ዘም ትላለህ? ምድርን በመድሃኒታቸው ሳያጠፉ ለምን አናጠፋቸውም?” አለው ። በዚህ ጊዜ ንጉሱ ጳራግሞን ጴጥሮስንና ጳውሎስን ይዘው እንዲያመጡለት አስር ሺህ ሁለት መቶ ፈረሶች ወታደሮቹን ላከ ። ሰራዊቱም በጴጥሮስና በጳውሎስ እምላክ እምነው ጴጥሮስና ጳውሎስንም ሳይዙ ወደ ጳራግሞን ተመልሰው የጦር መሳሪያቸውን አስረከቡት ። ከዚያም ጊዜ ጀምሮ ንጉሳቸው ያመኑበት ኢየሱስ ክርስቶስ እንጂ እርሱ (ጳራግሞን) አለመሆኑን ገለጡለት ። እርሱም ይህን ሲሰማ ተናዶ በክርስቶስ ያመኑት አስር ሺህ ሁለት መቶ ወታደሮቹ ታስረው በልዩ ልዩ ስቃይ እንዲሰቃዩ አደረገ ።

ከዚህ በሁዋላ ጳራግሞን አስር ሺህ አራት መቶ አግረኛ ወታደሮቹ ዘምተው ጴጥሮስና ጳውሎስ የሚሰብኩባትን የፊልጶስን አገር ያፈራር ሷት ዘንድ አወጀ ። ሰራዊቱ ከመዝመቱ በፊት ጴጥሮስና ጳውሎስ ወደ

ንጉሱ ወደ ጳራግሞን ቤተ መንግስት ተመልሰው ፡ “ንጉስ ሆይ በእኛ ምክንያት አገር አታጥፋ ። ከፊትህ አለን” አሉት። ጳራግሞንም ወዲያውኑ በጴጥሮስና በጳውሎስ ራስ ላይ የጋለ የብረት እክሊል እንዲደፋቸውና ቁልቁልም ተሰቅለው እንዲሰቃዩ አደረገ ። በዚህ ምክንያት ጳራግሞን ከነተከታዮቹ በነፋስ አውታር ቁልቁል ተሰቅሎ የሰቅላት ስቃይን ከቀመለ በሁዋላ ከሰቅላቱ ወርዶ በጴጥሮስና በጳውሎስ እምላክ ከነሰራዊቱ ማመኑ ተዕቅዶል (ሰንክ ሐምሌ 15) ።

337 መድሰ/ስ

ዘመኩንን (አለቃ)

ሆሎ ይትዌለጥ በኑን ዘመን
ፍዳ ዘሠጠጠ ሳዎል አልባስ ዳዊት ገርዜን
አምጣን ዳዊት ሰበረ መጽሔተ ሳዎል ብርሃን ።
ወማየ ብሔራ ለሰማርያ
ሰናክሬም ፍዳ ዘአንቅዕ እምሕዝቅያስ ዐይን
እስመ ያማስኑ ንኡሳን
ቂናጽሰ ሕዝቅያስ ባዕድ ዐፀደ ሰናክሬም ወይን ።
ጸሐፊሂ መራዳኒሁ ለኢዮርብንም ከዘን
ፍዳ ምድረ ባሊሎን በነነዌ ወፍዳ ነነዌ በባቢሎን ።
ዝኒ ነገር ሕስወ ከመ ኢይኩን
መንበረ መፃጉዕ እስመ ተረክበ በርእስ መፃጉዕ ከላውዴዎን ።

ትርጉም

ሁሉ በዘመን ርዝመት ያለወጣል ፤
ሳኦል የዳዊት ግምጃ ልብሶችን ስለመቅደዱ ፈንታ
የሳኦል/ብርሃን መስታዎትን ዳዊት ሰብሯልና ፤
የሰማርያ አገር ውሃንም
ሰናክሬም ከሠዝቅያስ/ምንጭ ስለማመንጨቱ ፈንታ
ታናናሾች የባእድ ሀዝቅያስ
ቀበሮዎች የሰናክሬም ወይን ቦታን አጥፍተዋልና ።
የካህን ኢዮርብንም ወራሪዎችም የባቢሎን

ምድር ብድርን በነነዌ ፡ የነነዌን ብድርም በባቢሎን ፅፈዋልና ፤
ይህም ነገር አሰትን እንዳይሆን
የመፃፀስ አልጋ በመፃፀስ ራስ/ከላውዴዎን ተገኝቷልና ።

ምስጢር

በዘመን ብዛት ብረትና ብር ይዘጋሉ ፤ ወርቅም ቢሆን ይዘጋል ።
ሰውም የሰራው ስራ ይዘዋወራል (ይለወጣል) ። ጋሬጣ ልብስን እንደሚቀ
ደው የእስራኤል ንጉስ ሳኦልም ከርሱ ቀጥሎ የነገሰ ዳዊትን ቢያጠቃውም
መስታዎትን እንደመሰበር ዳዊት የሳኦልን ስልጣን ያዘ ። ምድርን ቆፍሮ
ውሃን እንደማናለት ለናከሬም ሰግርያ የምትባለውን አገር ከሀዘቅያስ
ለመቀጣት ሲዘምት ፡ ቀበሮዎች የወይንን ቦታ እንደሚያጠፉ የሀዘቅያስ
ረዳቶች የሰናከሬምን አገር አጠፉ ። ፀሃፊዎችም በትንሹ መዝገብ
የመዘገቡትን በትልቅ እንደሚፅፉ የኢዮርብአም ወራሪዎችም የባቢሎንን
ፍዳ (በቀል) በነነዌ ፡ የነነዌንም ፍዳ በባቢሎን አደረጉ ። ከፍዳ
መዘዋወርም የተነሳ መፃፀስ ተኝቶበት የኖረውን አልጋ በራሱ ላይ
ተሸከመው በማለት ቅኔው ተመስጥሯል ።

338 መድኃኒ (707)ጎ
ገጢአተ ሕዝብከ ርኢ ከመ ዘኢርእየ
ወድልወተ ዚአከ እኮ እዋተ ርገራጌ ድጊን ፤
እስመ ለክሂል ደዌከ ኢይፈውሶ ሰኢን
እምርእሰ አርምም ቀዳማይ ኪን
እስከ ተናገሮ እግረ ብርሃን
እንተ ትድገክ መፃተ እግዚአብሔር ሕፃን ።
ትዌልጥሂ በበዘመኑ በዘይትግለጥ ዘመን
ገዘነ በትፍሥሕት ወትፍሥሕት በገዘን ፤
እስመ ብርዕ መፃተ እንተ በገበ ምናሴ ሐጊን
ወቀሊል በገቢከ ክቡደ ገጢአት ሰሎምን ።
ትርጉም

ቀዳማዊ ጥበብ ከሆነ ከራስ/ዘምታ

እስከ መናገር/የብርሃን እግር መለትን የምትድህ
እግዚአብሔር/ሀፃን! መቻል/ደዌሀን
መላን (ማቃት) አይፈውስውምና
የሀዘብን ሃጢአት እንዳላየ እይ ፤
ከርሀራሄ/ደዌ መዳንም አግባብህ አይደለም ።
በሚለወጥ ዘመንም በእየዘመኑ እዘንን
በደስታ ፡ ደስታንም በእዘን ትለውጣለህ ፤
በምናሴ/ብረት ዘንድ የቁጣ ብር (ገለባ) ነህና
ሃጢአቱ የከበደ ሰሎምንም በአንተ ዘንድ ቀላል ነውና ።

ምስጢር

እንዳንድ ብልህ አባት ልጆቹን ሲመክር “ልጆቼ! አይቶ እንዳላዩ ፤
ሰምቶ እንዳልሰሙ መሆን ነው ፤ ሁሉንም ማውራት አይገባም”
ይላቸዋል ። ባለቅኔውም እምላክ ሆይ ሁሉን የምታይና የምታውቅ
እምላክ ስትሆን ሃጢአታችንን እንዳልታየና እንዳልታወቀ ነገር ተው
ልን ። ደዌው የፀናበትም ሀመምተኛ ከሞት እንደማይድን አንተም
ርሀራሄህን አትተውብን ። ምክንያቱም የሚገድልን በሽታ መድሃኒት
እንደማይፈውስው ችሎታህንም ማቃት ስለማያስቀረው ነው ። ሀፃንም
አጎንብሶ በእግሩና በእጁ እንደሚድህ እንዲሁም አንተ እምላካችን
በእውቀትም ፤ በመናገርም መለትን ታርቃለህ ። ባለፀጋም ልብሶችን
እየለዋወጠ እንደሚለብስ አንተም ሃዘንንና ደስታን ታፈራርቃለህ ። ብር
(ገለባ)ና ብረት ቢመዘኑ የብረቱ ክብደት እንደሚበልጥ የእስራኤል ንጉስ
የነበረውን የምናሴን ከባድ ሃጢአትም ያንተ ችርነት አስተሰረየው
(አቃለለው) ። እንዲከባድ አቃ በሚበልጠው ሌላ ከባድ አቃ ዘንድ ቀላል
እንደሆነ ከባዱን የሰሎምንን ሃጢአትም አቃለልሽው በማለት ባለቅኔው
የእምላካቸውን ይቅር ባይነት በቅኔያቸው ገልጠዋል ።

339 ሥላሴ (724)ጎ
ዘገብረ መድገን (ለሊቃ ፡ ዘሌመን ሥላሴ)

ደምሰሰ አሠረ ፍና
ትዕይርተ አርዌ ወእሕግር ፤

እስመ ለሐመር መካህ ሑረቱ እንዘ ይደገን ዘባና ፡
 ወበክንፍ ዘበእንግድጻሁ አርጭ ምድር ይትፈኖ ።
 የሐንሰስ ሑረተ ዘአርጭ ወዘአሕግር መኒኖ
 በእዝኑ የዐርግ ደብረ አድገኖ ፡
 ወለእመ ሂሮድስ ይትኔየል ለአግሰኖ
 በፈረሱ ኢቀደመ እዝኖ ።

ትርጉም

የእባብና የመርከቦች
 ተግዳሮት የመንገድ ፍለጋን አጠፋ
 የትምክህተኛ መርከብ አካሄዱ ጀርባውን እየተጫነ ነውና ፤
 የምድር እባብም በደረቱ ባለ ክንፍ ይላካልና ።
 መጥምቁ የሃንስ ግን የእባብንና የመርከቦችን አካሄድ ንቆ
 በጀርባው የግዳን ተራራን ይወጣል ፤
 ሂሮድስም ለግጥፋት ቢበረታታ
 በፈረሱ ጀርባውን አልቀደመም ።

ምስጢር

እባብ በመንገድ ሲንሻለልና መርከብም በባህር ላይ ሲሄድ ፤
 ለመንገዳቸው ፍለጋ የለውም ። መጥምቁ የሃንስ ግን እነርሱ ፍለጋቸውን
 እንዳጠፋ ፍለጋውን አላጠፋም ። እባብ በልቡ ፡ መርከብም በሆዱ
 እንደሚሄዱ ሳይሄድ የሃንስ ከእንገቱ በላይ ወደ ሰማይ ወጣ ። እባብን
 መንገደኛ እንደሚገድለውና መርከብን የባህሩ ማእበል እንደሚያሰጥ
 መው ፈረሰኛው የገሊላ ንጉስ ሂሮድስም በአየር (በህዋ) ላይ እየተመላለሰ
 “ዋርላ አትውረሰ ፤ ድንበር አታፍርሰ” እያለ የገሰፀውን የመጥምቁ
 የሃንስን ራስ ሊደርስበትና ሊያጠፋው አልቻለም ይላሉ ባለቅኔው
 (ሰን.መስከረም 2) ።

340 ጉባኤ ቃና

ዘገላነሽ ሐዲስ (እግሆይ ፡ ዘጸላሎ/ስ
 አዖደት ይስሐቅ ሕግመ ሥጋ ዘጸንዐ
 ባቲ ዕቤርት ሰይፈ አብርሃም በግዐ ።

ትርጉም

የሰጋ ህመም/ይስሃቅ የፀናባት
 ባልቴት/የአብርሃም ሰይፍ በግን አዞረች ።

ምስጢር

እንደ የአምልኮ ባእድ ተገዥ የሆነች ሴት በታመመች ጊዜ
 የህመሟን መነሻ ከማይታወቅ ከረቂቅ መንፈስ ቁጣ ጋር ስለምታያይ
 ዘው ፡ ለምታምንበት ረቂቅ መንፈስ መስዋእት የምታደርገውን በግ ዙሪያ
 ውን ታዞራለች ። የይስሃቅ እንገት ያልተቆረጠባት የአብርሃም ሰይፍም
 ለይስሃቅ ቤዛ ሊሆን የቀረበውን በግ አረደች በማለት ባለቅኔዋ እመስጥረ
 ዋል ።

341 ዘአምላኪያ /ስ

በማእደ ርእሱ ስፋሕ ወበበትረ ልቡ ዘጸንዐ
 ዐቀቦ ተክለ ሃይማኖት ወአምላክ ሠርዐ ፡
 ማእደ ሮሚ መስቀለ ወአሚን ኬፋ በግዐ ።

ትርጉም

በራሱ/ማእደ የሮም ማእደ/ መስቀልን
 አምላክ ስራ ፡ ተክለ ሃይማኖትም
 የኢፕሮስ እምነት/በግን በጠና በትር/ ልቡ ጠበቀ ።

ምስጢር

ባለቤት ምግብን በማእዱ (በመሶቡ) እንደሚሰራ እግዚአብሔር
 ወልድም በሮማውያን ህግ መሰረት በመስቀል ተሰቅሎ መሞት ተፈረደ
 በት ። እረኛ በግን በበትር እንደሚጠብቅ ተክለ ሃይማኖትም የኢፕሮስን
 እምነት በልቡ እፀና በማለት ባለቅኔው የኢየሱስ ክርስቶስን በመለቀል
 ላይ መሞትና የተክለ ሃይማኖትን የእምነት ፅናት በቅኔያቸው ምስጢር
 ተርከዋል ።

342 ዋዜማ (1086)ን

ዘተጠምቆ (መምህር)

ሰምዖን መፍቀሬ ሰብእ
መሠግራን ሰብእ ረባይክ ከፍፍሪክ አርዳእ ፣
ሕትጾ መቃብረ ሥጋ ይሰመይ በአፍእ
ነገደ ፋሬስ ሥጋክ ዘበሊዐ እክል ረሰዐ
እንዘ በአፍእሁ ይመስል ሠናዩ ሰብእ
እስመ ውስጡ አዕፅምተ መልዐ ።

ትርጉም

ሰውን ወዳጅ/ሰምእን!
ከንፈርቸህ/ተማሪዎችን ሰዎችን አጥማጆችን እደረግህ ፣
እህልን መብላት የረሳ ስጋህ/የፋሬስ ነገድ
የተገነባ የሰጋ መቃብርን በውጭ ይባል ዘንድ
በውጭ ያማረ ሰውን ሲመስል
ውስጡ በአጥንቶች ሞልቷልና ።

ምስጢር

መፍቀሬ ሰብእ (ሰውን ወዳጅ) የሚባል ኢየሱስ ክርስቶስ እሱ
አጥማጆች የነበሩ ተማሪዎች ሃዋርያትን “እሳ ማጥመዳችሁን ትታችሁ
ተከተሉኝ ። እኔ ሰው አጥማጆችን (እስተማሪዎችን) እደርጋችሁዋለሁ”
እያለ ከየባህሩ እንደጠራቸው በላኤሰብእ የሚባለው የሰምእን ከንፈርቸ
የሰውን ስጋ ኅረሱ ። ትምህርቱን የተቃወሙትን ፈሪሳውያንንም “እናንተ
ግብዞች ገፍቻና ፈሪሳውያን በውጭ እምረው የሚታዩ በውስጥ ግን
የሙታን አጥንት ፣ ርኩሰትንም ሁሉ የተሞሉ በኖራ የተለሰኑ መቃብር
ችን ስለምትመስሉ ወየላችሁ” በማለት ኢየሱስ ክርስቶስ እንደ ወቀላ
ቸው ሰውን እንደ እህል ምግብ ያደረገ በላኤሰብእ ሰምእንም በተፈጥሮው
ሰው ሆኖ ሳለ በውስጡ የበላቸው የሰዎች አጥንት ሞልቶበታል በማለት
ባለቅኔው አመስጥረዋል (ሰንክ. የካቲት 16) ።

ታሪክ

ፈሪሳውያን “ሰው የሚወድቀው በግል ህይወቱ መልካም አካሄድና
ሀግን በመፈፀም ነው” በማለት ያስተማሩ የእይሁድ ሃይማኖት መምህ

ራን ናቸው ። በአራት ህግ ላይ የአባቶችን ወግና የራሳቸውን ትእዛዝ
ጁመሩ ። ለህዝቡም ከባድ ሸክም የሆነ ስርአት ሰሩ ። በዚህም ምክንያት
ኢየሱስ ክርስቶስ በትምህርቱ “ግብዞች” እያለ ነቀፋቸው) ማቴ.15 ፣
1—4 ፣ 23 ። ሉቃ. 11 ፣ 37—44 ። የሃዋ.15 ፣ 5) ።

343 ሥላሴ (730)ገ
ዘደስታ(መምህር ፡ ዘዋሽራ)

ወለጠት ርግዘ ናገ
በይነ በላጻ ሰብእ ሕገ ልማድ ፡
ሕዐዐ ማየ ባሕር ኢትንግር ይእሪ ለበላጻ ሰብእ ዘዐምዐ
እስመ ትብል ውስተ መድሎትክ ማየ ባሕር መልዐ ፡
ወእንዘ አርፎ ምድር ይትሜሀር በግብሩ የዋሃተ ርግብ ካልአ
በላጻ ሥጋ ሰብእ ሁተጸውዐ
በጽላሎታ ለዕዕ ረከዘ ጽንዐ
ወድካመ ዘጌጋይ መደዐ

ትርጉም

የኖህ ርግብ ሰለበላኤ ሰብእ
የልማድን ህግ ለወጠች ፡
የባህር ጉድለትን ለተወጣ በላኤ ሰብእ ዛሬ እንዳትንግሮ
በሚዛንዘ ውስጥ የባህር ውሃ ሞላ ትላለችና ፡
የምድር አባብም ሌላ የርግብ የዋህነትን በሰራው ሲማር
የተጠራ የሰው ስጋ በላተኛ
በእንጨት ጥላ ጥንካሬን እገኘ
የበደል ድካምን መሸነፍንም እገኘ ።

ምስጢር

እንዳንድ ደግ ሰው ለወዳጅ ብሎ ልማዱን ይተውና የወዳጁን ፈቃድ
ይፈፅማል ። የኖህ ርግብ የተመለሰች ቅድስት ማርያምም እንደኖህ ርግብ
አልሆነችም ። የኖህ ርግብ የጥፋት ውሃን ጉድለት ለኖህ ነግራ ነበር ።
ቅድስት ማርያም ግን በላኤ ሰብእ ሰምእን ለድሃው ያጠጣው እንደ እፍኝ
ውሃ በሚዛን የሰባ ስምንት ሰዎች ነፍሳትን እንዲመዝን አደረገችው ።

አንዱ ሰው ከሌላው ትምህርትን እንደሚያገኝ የምድር እባብም የርግብ የዋህነትን በሰራው አላየ = እርሷ በየዋህነት እንቁላላን በእፉ ውስጥ ባለች = እርሱም ኖህ ከመርከቡ አውጥቶ በጥፋት ውሃ ውስጥ እንዳይጥ ለው እንቁላላን አልበላም = ከዚህም ሌላ ለአንዱ በሽተኛ የማይሰማጣው ነገር ለሌላው እንደሚሰማጣው ይኸው እባብ ዘዌ በምትባል እንጨት ጥላ ይደክማል = የሰውን ስጋ በመብላት አውራ የሆነው በላኤ ሰብእ ስም እን ግን የእንጨት ምሳሌ በሆነቸው ማርያም ጥላ ህይወትን አገኘ በማለት ባለቅኔው ስለማርያም አማላጅነት በተአምረ ማርያም የተፃፈውን በቅኔያ ቸው አስረድተዋል =

344 ሥላሴ (728)ን

ዘድንቁ (አለቃ)

ለአራት አረፋቲሃ

በጎይሉ ነሠተ መልአክ ኃይል :

ሰማዕተ ሐሰት ጦማረ አምጣነ በባዕል አንሥአ

ወባሕራን በውስተ ግግሁ ለባዕል ሀአ :

ተናግሮዝ ሐሰት ባሕቱ እመ መልአክ ኃይል ሠርዐ

ለምንት ዳንኤል ነቢዮ አፍአ

ማእከለ ረዘናት አይሁድ ሐሰተ ከልአ?

ወተከፍሎ ንዜሆሙ መጽአ?

ትርጉም

የአራትን ግድግዳዎች

የሃይል መልአክ በሃይሉ አረረሰ :

የአሰት ምስክር ደብዳቤን በባለፀጋ እንስቷልና

ባህራንም በባለፀጋ ድካም ሃብት ገብቷልና =

ግን ይህን አሰት መናገርን የሃይል መልአክ ከሰራ :

የውጭ ነቢይ ዳንኤል በእስተማሪዎች

አይሁድ መካከል አሰትን ለምን ከልከለ?

መክፈልሽ ወደእነርሱ ለምን መጣ?

ምስጢር

አንዳንድ ሃይለኛ ሰው በተጋራነት የሌላውን ቤት ግድግዳ ያፈር

ላል = ተአምረኛ የሚባለው መልአክ ቅዱስ ሚካኤልም የአራትን ትእዛዛት አልጠቀም = ምክንያቱም አራት “በአሰት ምስክር አትሁን” ብትል እርሱ በባለፀጋው ላይ የአሰት ደብዳቤን ሃፈሰት = የሌላውንም ገንዘብ መውሰድ በአራት የተከለከለ ሲሆን የባለፀጋውን ሃብት ለባህራን አወረ ሰው = ባለፀጋውም “ባህራንን እንደደረሰ ግድለት” በማለት የሃፈውን ደብዳቤ በተአምር ለውጦ የሞቱን ቃል የጋብቻ ቃል አድርጓል = ባለቅኔው አሰት ከተፈቀደም ዳንኤል ሁለቱን የአይሁድ መምህራንን በአሰት ነገራቸው? ለምን እንደግራምጣ ሰነጠቃቸው በማለት ራሳቸውን ጠይቀዋል (መፅሐፍ ሶስኛ) =

345 መወደስ (734)ን

ሆሣዕና ሰማይ በምድር አመ አንሶሰወ

በሞተ ሰብእና ሕይወተ ዘይዌልወ አንሥአ :

ባሕቱ አብርሃም ሶበ አካለ ይስሐቅ ምዐ

ይስሐቅ ዝንቱ አሐይ በግዐ

ረከበ ወአምጽአ

እምሆሣዕናሁ ለይስሐቅ መንገሰ ይስሐቅ መጽአ =

ኤርምያስጊ/ነቢዮ ጽድቅ ሶበ በእንተ ጽድቅ ተገፍዐ

ለኤርምያስ ተገፍቶቶ ተመጠወ እብነ አፍአ :

ወደዌ ነጋሚ ያዝያን ሐሜለተ ያዝያን ኅብአ

ሥርዓት ቀዳማዊ በያዝያን ኅብ ጠፍአ =

ትርጉም

የሰማይ ሆሳእና በምድር በተመላለሰ ጊዜ

በሰውነት ሞት የሚለውጠው ህይወትን አነሳ :

ነገር ግን አብርሃም የይስሃቅን አካል በሰዋ ጊዜ

ከይስሃቅ ሆሳእና

ወደይስሃቅ ከመጣ ዘንድ

ይህ ይስሃቅ አንድ በግን አገኘ =

የእውነት ነቢይ ኤርምያስም ስለዕድቅ በተነገረ ጊዜ

የኤርምያስን መገፋት የውጭ ድንጋይ ተቀበለ :

የቀድሞው ስርአት በአዝያን ከጠፋ ዘንድም

የንጉሥ አዝያን ደዌን የአዝያን መጠምጠሚያ ሸሸገ =

ምስጢር

በጥንት ጊዜ አንድ ሰው ወደገበያ ሄዶ በአንድ እቃ ሌላውን እቃ ለውጦ ይመለስ ነበር = እግዚአብሔር ወልድም በዚህ እለም ሰው ከሆነ በሁዋላ በሰጋው ሞት ህይወትን አስገኘ = የሰጋ ነጋዴ አንዱን በግ አርዶ ስጋውን ይሸጥና ሌላ በግ ይገዛል = አብርሃምም ልጁን ይሰሃቅን በአላቡ (በቁርጥ ውሳኔው) ከሰዋው በሁዋላ ለልጁ ቤዛ የሆነ በግን ሰዋ = ባለቤት እንግዳን እንደሚጋብዝ የኦብርሃም ልጅ የይስሃቅ ቤዛ የሆነው በግም የሆላእና (የክርስቶስ) ምሳሌ ሆነ = በጠብ ጊዜ ለዘመዱ እንደሚጋረድለት ድንጋይ የነበደ ሌርም ያሰን መገረፍ ተቀበለ = ሌላው ዘመድም በደለኛ ዘመዱን እንደሚሸሽገው የአዝያንን ለምጥ መጠምጠሚያው ሰወረው = መብራትም በነፋስ እንደሚጠፋ የቤተ ክህነት ስርአት በአዝያን ቤተ መቅደስ ውስጥ መግባት ተለወጠ ይላሉ ባለቅኔው =

346 ዋዜማ (738)ን

ለእመ አይሁድ ዘተዐሠሩ
ለከብካቦ ኪሩብ ስብሐት ንዘ ሆሃዕና ኢመጽኦ
አእባኝ ዘኢተዐሠሩ መንክራት ጸውዑ
በግብር ስብሐተ ቤተ ሆሃዕና ይምልሱ ፡
ወመርገመ ኤልሃዕ ነደ ሕፃናት ያጥፍኦ
ተሃልቆ ፍፍቶሙ ንጥኦ ።

ትርጉም

ለኪሩብ ስርግ/ምስጋና
የታደሙ (የተጠሩ) አይሁድ ወደሆላእና ባይመጡ
በግብር/ምስጋና የሆላእና ቤትን ይሞሉ ዘንድ
ያልታደሙ ድንጋዮችን ተአምሮች ጠሩ ፡
ህፃናትም የኤልሳእ ርግግን/እሳትን ያጠፉ ዘንድ
መዘባበት መንገዳቸውን አጡ =

ምስጢር

በወንጌል ምሳሌ አነጋገር እንደተባለው ለሰርግ የታደሙት እድም ተኞች (ተጠሪዎች) ሳይመጡ ቢቀሩ የባለሰርጉ አሽከሮች በሜዳ ያገኛቸውን ሰዎች አምጥተው የሰርጉን ቤት ሞልተውታል = ፈጣሪያቸውን

አውቀው እንዲያመሰግኑ በነባቢት ነፍስ አውቀት የተፈጠሩ አይሁድም ሆላእና የተባለ ክርስቶስን አናመሰግንም ቢሉ ፡ እእምሮ ግእዛን የሌላቸው ድንጋዮች ፈጣሪያቸው ሆላእናን አውቀው እንደመላእክት አመሰግኑት ይላሉ ባለቅኔው ። ህፃናት የእሳት ቃጠሎ ሲነሳ እሳቱን ማጥፋት ባለመቻላቸው ተጨንቀው መሄጃ መድረሻ እንደሚያጡ ኤልሳእ የረገማቸው የቤቴል ህፃናትም በነቢዩ በኤልሳእ ላይ የተዘባበቁትን መዘባበት በምስጋና ለወጠባቸው በማለት ቅኔው ተመስጥሯል (2ነገሱ-2:23-24) ።

347 ዋዜማ ስ

ዘሞገስ (መምህር ፡ ዘግሼን)

ክበብ ሀሐይ ደብረ ክርቤ
ፈለገ ብርሃናት መስቀለ እመ ውስተ ኅላም ትክቦ
ተነሳበ በማየ ምሳሌ ዘኪሩብ መልክኦ ፡
ወለባስያን መስቀለ በእክናፈ እሳት መጽኦ ፡
እስመ ውስተ ጸባብ እንቀጽ ንቤሃ ይባኦ
ደብረ ክርቤ ትቤሎሙ ንቡ ።

ትርጉም

የፀሃይ ክበብ/ደብረ ክርቤ
የብርሃናት ወንዝ/መስቀልን በእለም ስታፈስ
መልኩ የኪሩብ መልክ የሆነ በምሳሌ ውሃ ታጠበ ።
መስቀልንም ለባሾች በእሳት ክንፎች ወጡ ፡
ያን ጊዜ በጠባብ በር ይገቡ ዘንድ
ደብረ ክርቤ ኑ ትላቸዋለችና ።

ምስጢር

ወንዝ ከላይ ሲፈስ በታች ያለው በውሃው ይታጠባል ። የፀሃይ አምሳያ የሆነች ደብረ ክርቤ የምትባል የግሸን ማርያም ደብረ ብርሃንን ያበራ መስቀልን ስታገኝ የኪሩብ አምሳያን እገኘች ። ልብሳቸውን መስቀለኛ አጣፍተው የሰበሱ ከህፃናትም ይዘምሩባታል ። በክርስቶስ መስቀል ያማተቡ ሁሉም ከእሳት በወንጌሉ ይድኑ ዘንድ ደብረ ክርቤን ይማጠናሉ በማለት ባለቅኔው ያስረዳሉ ።

348 ዕገል ጉባኤ ቃና/ስ

ዘምሥራቅ (አለቃ : ዘኤልሻማ)

መእንዘር ኢየሩሳሌም ስንቀው መሰንቆ ዳዊት ብጹዕ በክሣድ ወረደት ወለተ ዳዊት አንብዕ ።

ትርጉም

አዝማሪ ባህታዊ የምስጉን ዳዊት መሰንቆን በመታ ጊዜ የዳዊት ልጅ/እንባ በአንገት ወረደች ።

ምስጢር

ወንድ አዝማሪ መሰንቆውን እየመታ ሲዘፍን ሴት አዝማሪ በአንገቷ እስክስታ እየመታች ወደታች ትወርዳለች ። ባህታዊም እንደ ዳዊት ሲያዝንና ሲያለቅስ እንባው በአንገቱ ተንኳለለች በማለት በገምና በፀሎት ተወስነው የብቸኝነት አለማቸውኛ የሚገፉ መናኞችን አኗኗር ባለቅኔው ገልጠዋል ።

349 ዕገል ጉባኤ ቃና/ስ

ዘምሥራቅ (አለቃ : ዘኤልሻማ)

ጸግቡ የሴፍ ወሰሎሚ ማዕድ ራሄል ተገናዖ ፡
እስመ ቀርቦ ሎሙ በመሰባ ወርቅ መሊኦ ።

ትርጉም

የሴፍና ሰሎሚ የራሄል ማእድ/መገፋትን ጠገቡ ፡
በወርቅ መሰብ ሞልቶ ቀርቦላቸዋልና ።

ምስጢር

በመሰብ ሞልቶ የቀረበ ምግብን የተራቡ ሰዎች ገልተው ይጠግባሉ በመሰብ ወርቅ በተመሰለች ፡ የንፁህ ወርቅ መሰብ አንቺ ነሽ እየተባለች በምትመስገን በማርያም ላይ የደረሰ መገፋትም አብረዋት ወደግብዕ ዙተሰዶዱ በየሴፍና በሰሎሚም ተፈፀመ ይላሉ ባለቅኔው ።

350 መወድስ/ስ

ዘጥፋነህ (አለቃ : ዘቦታ ኪዳነ ምህረት)

ቀተሎሙሂ ለእለ ኬፋ በወውደ አርዮ ተገናዖ

መዓዛ ስቅለት ኮለ ናርዱ ዘማ ዘትትቀብዖ ፡

ንበ ላዕል ወታሕት ከመ ይዝርዖ

ላእከ አርባዕቱ ገዕ ዓለም ነፋስ እስመ አምጽኦ ።

ትርጉም

ዘማ የምትቀባው የስቅለት/ሽቶ መአዛም
በአርዮ አደባባይ/ግፍ እንዲጥርስን ገደላቸው ፡
ወደላይና ወደታች ይበትነው ዘንድ
የአራቱ የአለም ንን አገልጋይ ነፋስ አምጥቶታልና ።

ምስጢር

በአራቱ ማእዘን አለም የሚነፍስ ነፋስ ያመጣው ሽታ በአደባባይ ያሉትን ሰዎች ያውዳቸዋል ። በአርዮ የተፈፀመው ግፍም በእንዲጥርስ በስቅለት ተፈፀመባቸው ። ሽቶን ዘማዊት ሴት እንደምትቀባው ሃዋርያው ታዲዎስም በአንዲት ዘማዊት ሴት እንዲፈፀም አደረገ። ሽቶን ነፋስ እንደሚያመጣው ዘማዊቲቱም የተስቀለችው በነፋስ አውታር ነው። መአዛ ወዳላይና ወደታች እንደሚሰራጭ ስቅለትም ከምድር በላይ ከሆነ በሁዋላ ዘማዊቲቱ ዙተስቀለችበት ወደምድር ወረደች ማለት በቅኔው ተመስጥሮበታል ።

351 ዕገል ጉባኤ ቃና ስ

ዘጥበቡ ካሣ (አለቃ : ዘገና ግራር ኢየሱስ)

አንክዮ ይደሉ ለአረጋዊ/ዘሕገ ተሰዶ ሰበክ ፡

ዳግሚት ሰማይ አምጣን አብቁለት ሦከ ።

ትርጉም

የመስደድ ዘግን የሰበክ ሽማግሌን ማድነቅ ይገባል ፡
ሁለተኛ ሰማይ እሾህን አብቅላለችና ።

ምስጢር

እሾህን ማብቀል የምድር ባህርይ ነው እንጂ የሰማይ ባህርይ አይደለም ። በመሆኑም በምድር ፈንታ የተገለበጠሽ ሰማይ እሾህን

ብታበቅል ያስደንቃል ። በሰማይ የተመለሰች (የብርሃን መብራትን የተሸከምሽ ሁለተኛይቱ ሰማይ አንቺ ነሽ ተብላ የምትመሰገን) ቅድስት ግርያምንም ከዮሴፍ ጋር ወደ ግብፅ በተሰደደች ጊዜ እሾህ ወጋት ። ሰማይ እሾህን በታበቅል ያየ ሽማግሌ ሊደነቅ እንደሚችል ከግርያም ጋር ወደ ግብፅ የተሰደደ ሽማግሌ ዮሴፍም እንደግርያም እሾህ ወጋው ይላሉ ባለቅኔው ።

352 ዋይማ (750)ገ
ዛተክሉ ሥላሴ (አለቃ)

ግብርናተ ዘካልኡ
መድኃኔ ዓለም አግዓዚ ዲበ ግዕዛኑ ወሰከ
ወረገመ ርእሶ ከመ ያብቁል ሥከ ፣
እስመ ፈንዎ አቡሁ እስከ ንቤን ተልእከ
እንዘ ይብል ብላዕ በሐፈ ገጽከ
ተጸፍዎተ ዘድልው ሰከ ።

ትርጉም

የሌላውን አገልጋይነት
መድሃኔ አለም በነፃነቱ ላይ ጨመረ
እሾህን ያዘቅል ዘንድም ራሱን ረገመ ፣
ለእንተ ዝግጁ የሆነውን በጥፈ መመታትን
በፊትህ ላብ ብላ አያለ ፣ በእኛ ዘንድ
እስካገለገለ ድረስ አባቱ ልኮታልና ።

ምስጢር

አንዳንድ ተሸካሚ በራሱ ሽከም ላይ የሌላውን ደካማ ሽከም ጨምሮ ይሸከማል ። መድሃኔ አለምም አምላካም ሰውም ሲሆን የሰውን ጣጣ በሰውነቱ ከፈለፈ እግዚአብሔር “እሾህ ይብቁልብህ” ብሎ የረገመውን የአዳምን “የእሾህ አክሊል” ለራሱ አደረገ። ልጅ ለአባቱ አንዲታዘዝ መድሃኔ አለም በባህርይ አባቱ በእግዚአብሔር አብ ፈቃድ ሰው ሆኖ ከሃጢአት በቀር የሰውነትን ስራ ሰራ ። እግዚአብሔር አዳምን በፊቱ ላብ አንዲበላ (ላቡ እየተንጠፈጠፈ ስርቶ እንዲበላ) አንዳዘዘውም ፣ መድሃኔ አለም ፊቱን በጥፈ ተመታ በማለት ቅኔው ጥመስጥሯል።

353 ሥላሴ /በ

ዘመራሒ (አለቃ ፣ ዘጉና ሚካኤል)

ሞተ ለይፍርሁ
መላእክት እንከ በሰማያት
እስመ እንተ ሞተ ሰብእ ገብረ ዮሐንስ ምሁክ
ሰብእ እኮ ዳዕሙ መልአክ ።
ወመሰናሃ ለሳሌም ማኅሌቱ ከመ ኢይርአይ በሀውክ ፣
ወልደ ሐዋርያት አቤሜሌክ
ታሕተ ዕዕ ከንቱ በለስ እንዘ ያሰምክ ፣
በጥበቡ ሰውሮ አምላክ ።

ትርጉም

እንግዲህ መላእክት
በሰማያት ሞትን ይፍሩ ፣
የሞተው ሰው ርህራሄ ገብረ ዮሃንስ
መልአክ ነው እንጂ ሰው አይደለምና ።
የማህሌቱ /ሳሌም ጥፋትንም በእውከት አንዳያይ
ወልደ ሃዋርያት/አቤሜሌክ
በከንቱ በለስ እንጩት በታች ሲጠጋ
አምላክ በጥበቡ ሰውረው።

ምስጢር

መላእክት የማይሞቱ ረቂቆች ስለሆኑ ሞትን አይፈሩም ነበር ፤
አሁን ግን ሊፈሩ ይገባቸዋል ። የሞቱት መሪ ጌታ ገብረ ዮሃንስ
በተፈጥሮአቸው ሰው ቢሆኑ በግብራቸው መልአክ ስለሆኑ የእርሳቸው
ሞት መላእክትን ያሰጋል ። አቤሜሌክም የኢየሩሳሌምን ጥፋት አንዳያይ
አምላክ በከንቱ በለስ በእፅ በለስ ስር እንደሰወረው የመሪጌታ ገብረ ዮሃንስ
ጓደኛ መሪጌታ ወልደ ሃዋርያትም የማህሌቱን ጉድለት አላዩም ፤
እንደጓደኛቸው ሞቱ ። አምላካም በሞት አከታተላቸው በማለት ባለቅ
ኔው የሁለቱን መሪጌቶች አሟሟት በቅኔያቸው ምስጢር አስረድተዋል ።

ታሪክ

በጎንደር ክፍለ ሀገር በጋይንት አውራጃ ድጓ እያስተማሩ የሚኖሩ
በሙያቸውና በመንፈሳዊ ሰራቸው ምስጢሮች የነበሩ መሪጌታ በላይ

(በክርስትና ስማቸው ገብረ ዮሀንስ) እና መሪይታ መንግስቱ(በክርስትና ስማቸው ወልደ ሃዋርያት) በእንደ ወር ውስጥ ተከታትለው ስለሞቱ ባለቅኔው ይህን የገዘን መግለጫ ቅኔ በፀሎተ ፍትሃቸው ላይ ተቀኝተው ላቸዋል ።

354 ዋይማ(771)ገ
ዘድንቁ (አለቃ)

በአልዓዛር መድሎተ ነፍስ
አንሥኦ እግዚእ ኪዳነ ድንግል ናዝራዊ ፡
በፍትሕ ምድረ ቢታንያ አኮኑ ይደዊ ።
ወለአሐቲ ብእሲት ነፍስ በላጌ ሰብእ ዐላዊ
ይቤላ ቤተኪ በሰላም እትዊ ፡
እስመ አነ ዘኩሉ ማንዩዊ።

ትርጉም

የነፍስ ሚዛን/አልአዛርን
የናዝራት ሰው የሆነ የድንግል ቃል ኪዳን/ጌታ አነሳው ፡
በፍርድ/የቢታንያ ምድር ታሟልና ።
ወንጀለኛ የሆነ የበላኤ ሰብእ ነፍስ/እንዲት ሴትንም
ወደቤትሽ በሰላም ግቢ አላት ፤
እኔ የሁሉ አዳኝ ነኝና ።

ምስጢር

አ.የሱስ ክርስቶስ አልአዛርን በቢታንያ ከመቃብር እንዳስነሳው የቅድስት ማርያም ቃል ኪዳንም በአምላክ ፍርድ የነፍስን ሚዛን ወደላይ እንዲነሳ አደረገው ። አ.የሱስ ክርስቶስ እንዲቱን ሴት ከሀመሚ አድኖ በሰላም ወደቤቷ እንድትገባ እንዳደረገ ለማርያም የተሰጣት ቃል ኪዳንም የበላኤ ሰብእን ነፍስ ወደ ገነት አገባት ይላሉ ባለቅኔው ።

355 ዋይማ (772) ገ

ዘአድማሱ ጌትዬ (ንቡረ እድ)
አናብሱተ ገዳም እንዘ በላዕት
በሥርዓተ መጽሐፍ ንብሩ ምስለ ዳንኤል ባሕታዊ ፡
ለጸም አምጣነ አድለው እመብልዕ ምድራዊ
ጸመ እሉሰ አ.ክህሉ ቅድመ ገጸ ንጉሥ ዐላዊ
ነገደ ገሞራ ወሰይፍ ሠርጉ ሐራዊ
እንዘ ህሎ ጊዮርጊስ መርዓዊ

ትርጉም

የዱር አንበሶች በላተኞች ሲሆኑ በመፅሃፍ ስርአት ከብቸኛ ዳንኤል ጋር ተባበሩ ፤ ከምድራዊ መብል ይልቅ ለም አድልተዋልና ። የገሞራ እሳትና የወታደር ሽልማት ሰይፍ ግን ጊዮርጊስ/ሙሽራ ላለ በወንጀለኛ ንጉስ ፊት የእነዚህን ያም አልቻሉም ።

ምስጢር

በፍስክ ጊዜ (ቅቤ ስጋና እንቁላል በሚበላበት ወቅት) ስጋ ሲበሉ የኖሩ ሰዎች ባህታዊ ሲያም አይተው ይሞላሉ። የዱር አንበሶችም ሰውንና እንስሳን ሰብር መብላት ልማጻቸው ሲሆን ነቢይ ዳንኤል አብሯቸው ሲያደር አልነኩትም ። ሚዜዎች ከሙሽራው ጋር ሳሉ መምን አይችሉም ። እሳትና ሰይፍም በስቃይ ጊዜ ጊዮርጊስን አልሞሙም በማለት ባለቅኔው የጊዮርጊስን ስጋ እሳት ያቃጠለው ፡ ሰይፍም የቆጠረው መሆኑን በቅኔያቸው ምስጢር አስረድተዋል ።

356 ዋይማ (774)ገ

ዘፍሥሃ ጊዮርጊስ (ቄሰ ገበዝ ፡ ዘዳም)
አምኖን ገብረ መርዓዊ
እመ ተመስጦ ወነደ በፍቅረ ሥጋ ብሕታዊ
ለትእማር መንግሥተ ሰማይ ረከባ በደዌ ፤
እምዝኒ ኢይኩን ልማደ እራዊት ጉህላዌ
እንዘ በትሕትና ይረድእ አረጋዌ
ተባረክ ዘተረግመ አርዌ ።

ትርጉም

አምኖን/ገብረ ክርስቶስ በስጋ ፍቅር/ብቸኝነት ቢመሰግኖ በቃጠል ትእማር/መንግስተ ሰማይን በደዌ አገኛት ፤

ከዚህም ይልቅ የአራዊት ልማድ ሸንገላን እንዳይሆን
አባ አረጋዊን በትህትና እየረዳ
የተረገመው አውሬ (ዘንዶ) ተመረቀ ።

ምስጢር

አምኖን የተባለው የዳዊት ልጅ በፍትወታዊ ፍቅር ተመስጦና ተቃጥሎ ታመምሁ በማለት ዘዴ የአባቱ ልጅ የእህቱ ትእግርን ክብረ ንፅህና እንደገባለ ገብረ ክርስቶስም ከአለም ርቆ መኖርን ከልቡ መረጠና በደዌ ስጋ ተሰቃየ፤ በዚህ ምክንያት መንግስተ ሰማይን ለማግኘት ቻለ ።
አንዳንድ ባለጌ ሁልጊዜ መጥፎ እንዳይባል ጠባዩን አሻሽሎ ቅን ታዛዥ ይሆናል፤ ሽማግሌዎችንም ይረዳል ። እባብም አዳምን ያሳተበትን ተንኮሉን ትቶ አቡነ አረጋዊን ወደ ዳም ተራራ እወጣ ። ከፋው ሰው በክፋቱ ቢነቀፍም አልፎ አልፎ በሚሰራው መልካም ስራ እንደሚመረቅ እባብም በአዳምና በሄዋን ምክንያት በተረገመው ርግማን ፈንታ የእቡነ አረጋዊን በረከት አገኘ በማለት ቅኔው ተመስጥሯል (ሰንክ. ጥቅምት. 14)።

357 መወደስ(785)ገ
ዘገብረ ሥላሴ (ንቡረ እድ)

አዕርክተ ምኒልክ ብዙገ ወይነ ፍቅርክሙ
ወለፍቅርክሙ ወይን ብዙጋን ይሰትይዎ፤
እመኒ የጎልቅ ወይነ ተአገዎ
ለቀሱተ ምግባር ሕሊናክሙ
ማየ ፍቅር እስከነ አፋሁ ወላዕሉ ምልዕዎ ፤
እስመ ለዘቦ ይዌስክዎ
ወለዘአልቦ ብዙገ ዘቦ የጎይድዎ ።
ለባሕርይሂ ጸሎትክሙ ኢትይይዎ
ማእከለ አገርው ጽኑግን ጽልሑት ወሐስዎ፤
ገሕቱ ለጸሎት ማይ እምአዘቅተ ዳዊት ቀድሕዎ ፤
ለዐቃቤ ሥራይ ጸሎትክሙ አምጣነ ሕሙማን ይፈቅድዎ ።

ትርጉም

የምኒልክ ባለሟሎች! ወይን/ ፍቅራችሁ
ብዙ ነው ፣ ወይን/ፍቅራችሁንም ብዙዎች ይጠጡታል ፤
ወይን /ወንድማማችነትም ቢያልቅ (ያለቀ እንደሆን)
የምግባር እንስራ/አባባችሁን
ውሃ/ፍቅርን እስከ አፋ ሙሉት ፤
ለአለው ይጨምሩለታልና
ብዙ የሌለውንም ያለውን ይቀሙታልና ።
በጠነከሩ እሪያዎች ሸንገላና ውሸት መካከልም
እንቁ/ፀሎታችሁን አትጨምሩት ፤
ፀሎት/ውሃን ከዳዊት ጉድጓድ ቅዱት እንጂ
ባለመድሃኒት/ፀሎታችሁን ሕመምተኞች ይፈቅዱታልና ።

ምስጢር

ብዙ ወይን ብዙ ሰዎች ቢጠጡት ፣ ቢጠጡት አያልቅም ፣ በፈገገታ የሚያስተናግዱ የአጼ ምኒልክ ባለሟሎች ፍቅርም በብዙዎች ዘንድ የተመሰገነ ሆነ ። ወይን ሲያልቅ ሌላ ወይን በየእንስራው እንደሚሞላ የአንዳንድ ሰዎች ፍቅርም እየታደሰ ይኖራል ። ወይት እስከ እንስራው አፍ ጢም እንደሚል የልብ ፍቅር በእፍ ይገለጣል ። ኢየሱስ “ለአለው ይጨምሩለታል ፣ የሌለውን ግን ያለውን ቅሎ ይቀሙታል” እንዳለ እንዲሁም ሰውን በፈገገታ ለሚያስተናግድ ለአጼ ምኒልክ ባለሟል በክብር ላይ ክብር ይሰጠዋል ። ሰውን የሚጠላ ባለሟል ግን ከያዘው ሹመት ይሻራል ። በእሪያዎች መካከል የተኖረ እንቁ እንደሚሰበር ከእንገት በላይ የሆነው የማታለልና የውሸት ፍቅር የክፋ እለት (ከፍቅረኞች መካከል አንዱ ችግር በደረሰበት ጊዜ) አይገኝም ። ውሃ ከጉድጓድ እንደሚቀዳ ፍቅርም ከማታለልና ከውሸት የራቀ መሆን ያለበት መሆኑን ዳዊት ተናግሯል ። ባለመድሃኒቱን በሽተኞች እንደሚፈልጉት በፍቅር የተፀለየው ፀሎትም ድውይ ይፈውሳል በማለት ባለቅኔው የፍቅርንና የፀሎትን ጥቅም በቅኔያቸው ምስጢር አብራርተዋል ።

መወደስ (786) ገ
358 ዘገብረ ሥላሴ (መምህር ፣ ዘኤልያስ)

ለልቦ ምኒልክ አልዓዛር አርክ እግዚእን
 ባሕርያተ ሥጋ አዝማድ አይቱ ቀበርክም?
 እስመ ኢየሁዳ አን ኅብ ወሰድዎ
 እለ በጎቡዕ ከመ ሰራቂ
 እመንበረ ክብሩ ሌሊተ ነሥእዎ
 ወይደልወን አስቆቅዎ
 ለወሀቤ መንግሥት ዝናም ማየ መቃብር እስመ ከልዕዎ ።
 ኅሠሥክዎሂ ጊዜ ምንዳቤ ወኢረከብክዎ
 ወኢተሰጥወኒ ምኒልክ ሶቦ ለምኒልክ ጸዋእክዎ ፤
 ወእልክቱስ በግፍዕ እለ ወግዕዎ
 በንጥረ መባርቅት ምስለ አእላፍ ሀለዎሙ ይርእይዎ ።

ትርጉም

የስጋ ባህርያት (ዘመዶች) የጌታችን ወዳጅ የሆነ
 የምኒልክ ልብ/ አልዓዛርን ወዴት ቀበራችሁት?
 በድብቅም እንደ ሌባ ከክብሩ
 ዙፋን ሌሊት የያዙት
 የወሰዱበትን ቦታ እኔ አላውቅምና ።
 ማልቀስም ይገባኛል ፤
 መንግስት ዝናም ሰጪን ውሃ/ መቃብርን ከልክለውታልና ።
 እኔም በችግር ጊዜ ፈለግሁትፍ አላገኘሁትም ፤
 ምኒልክንም ብጠራው ምኒልክ አልመሰልኝም ።
 በግፍ የወጉት እነርሱ ግን
 በመብረቆች ብልጭታ ከጥላፍ ጋር ያዩት ዘንድ አላቸው ።

ምስጢር

ኢየሱስ ክርስቶስ አልዓዛርን ወዴት ቀበራችሁት ብሎ የአልዓዛርን
 ቤተሰቦች እንደጠየቃቸው ሁሉ አጼ ምኒልክ በስጋ ባህርያት በሚመጣ
 ሞት ምክንያት ያ አሳቢና አዋቂ የነበረው ልባቸው በድን ሆነ ። ሌባም

በሌሊት እንደሚሰርቅ የአጼ ምኒልክም ሞት ድብቅ ሆነ ። ለሁሉም
 ዝናብን የሚሰጥ እግዚአብሔር ወልድ ተጠማሁ ቢል አይሁድ ውሃን
 እንደከለከሉት የኢትዮጵያን መንግስት የመሩ አጼ ምኒልክን የቤተ
 መንግስት ሰዎች በግልፅ አልቀበሯቸውም ።

ከዚህም ሌላ “አውቆ የተደበቀ ቢጠሩት አይሰማም” እንደሚባል
 የምኒልክ ሞት ቢደበቅም እንደቀድሞው በአደባባይ ባለመታየታቸውና
 የህዝቡን ችግር ባለማቃለላቸው ተገለጠ ። ክርስቶስን በግፍ የወጉት
 አይሁድ ከመላእክት ጋር በመብረቅ ብልጭታ ታጅቦ ዳግመኛ ሲመጣ
 እንደሚያዩት ፡ ምኒልክም በህዝብና በሰራዊት ታጅቦው በእንቢልታና
 በመለክት መቀበራቸው አይቀርም በማለት ባለቅኔው በዘመናቸው
 የተፈፀመውን የምኒልክን ሞት መደበቅ በቅኔያቸው ምስጢር ቀርፀዋል ።

ታሪክ

የኢትዮጵያ ንጉሥ ነገስት አጼ ምኒልክ በ1906 አ/ም ሲሞቱ ለጊዜው
 ሞታቸው ተደብቆ ነበር ። ባለቅኔው ይህን አድራጎት በዘመኑ ተገኝተው
 በማየታቸው አድራጎቱ ትክክል አሰመሆኑን አመልክተው ወደፊት
 መገለጫ የማይቀር መሆኑን በቅኔያቸው አስረድተዋል ።

359 መወደስ (787)ጎ

ዘተክሌ (መምህር ፡ ዘዋሽራ)

በግእዝ ሕፃናት በከይክ ሰማዕተ ደማጎ
 ወዘበከይኮ መጥባሕት እስከ ክሳድክ ውጎዘ
 ወለከዊን እግር አእዳው ለእመ አንሥኡ ጋዕዘ
 አስተፃረይኮሙ ጊዮርጊስ
 ክልኤሆሙ ከመ ይትዋረሱ ምድረ ርስት ሐዋዘ ፤
 ነበልባለ እሳት ልብሰትክ
 ከመ አናንያ ዕፍረት እስከ ጸነወ ወምዕዘ ።
 ፋፋኤልኒ ለአሰስሎ ዘአመ ናዖስ ትካዘ
 ፀባሕተ አይዕንት ለመጥዎ ታሕተ እግረ ጠቢት ተአዘዘ ፤
 ወእምተቀንዮ መጽሐፍ ለእመ ኮነ ግዑዘ
 ምስለ አንበረ ቤተ ዮናስ ቤተ መቅደሱ አስተአጎዘ ።

ትርጉም

የዲማ ሰማእት ጊዮርጊስ! በሀፃናት ጠባይ አለቀሰህ
ያለቀሰሽውም ሰይፍ እስከ አንገትህ ፈሰሰ ፤
እጆችም እግርን ለመሆን ከርክርን ቢያነሱ
ጊዮርጊስ! ሁለቱም መልካም
የርስት ምድርን ይዋረሱ ዘንድ አስተካከልሃቸው ፤
የእሳት ነበልባልን አለባበሰህ
እንደ አናንያ/ሽቶ እስከ አወደ ድረስ ።
ሩፋኤልም በናሉስ ጊዜ የነበረውን ትካዜ ለማስወገድ
የአይኖችን ግብር ለመስጠት ከጦቢት እግር በታች ታዘዘ ፤
ከመገዛት/መፅሀፍም ነፃ ቢሆን
ከዮናስ ቤት/አሳ አንበሪ ጋር ቤተ መቅደሱን አያያዘ ።

ምስጢር

ሀፃን እንባው በአንገቱ እስኪፈሰስ ያለቅሳል ። ሰይፍም የሀፃን
ምሳሌ የሆነው የሰማእቱ ጊዮርጊስን አንገት ከለለው ። ሁለት ባላጋሮችም
በአንድ መሬት ሲጣሉ ሃቀኛ ዳኛ መሬቱን ትክክል እንደሚያካፍላቸው
ጊዮርጊስም እጆቹን ከእግሮቹ ጋር በጉንብስ እንደ ከብት አስሄዳቸው ።
በልብስ ላይ የተርከፈከፈ ሽቶ እንደሚያውድ (እንደሚሸት) ጊዮርጊስ
የተሰቃየበት እሳት አናንያ ፤ እዛርያና ሚሳኤል በባቢሎን እንደተጣሉበት
እሳት ሆነ ፤ አላቃጠለውም ። ከዚህም ሌላ ሃዘን በደስታ እንደሚለወጥ
የአሞን ንጉስ ናሉስ የእስራኤልን አይኖች እያስወጣ በማስገበር ስለሰራው
ግፍ አፀፋ መልአኩ ቅዱስ ሩፋኤል የጠፋትን አይኖች ለጦቢት ገሰ
በረከት አደረገለት ፤ እበራለት ።
ነፃ የወጣ ተገዥ በወደደው ቦታ ቤት የመስራት ነፃነት አለው ።
ከመፃሀፍት ትእዛዝ የወጣ ሰውም ከሃይማኖቱ ቀኖና ውጭ ይኖራል ።
ዮናስ በአሳ አንበሪ ሆኖ ውስጥ ሶስት መላልትና ሶስት ሌሊት እንዳደረገ
የመልአኩ ሩፋኤል ቤተ መቅደስም በአሳ አንበሪ ጀርባ ላይ ኖረ በማለት
ባለቅኔው አመስጥረዋል ።

360 ሣህልክ (791)ጎ
ዘዳኛ (አለቃ)

ለምንት እግርክ ወለማእዜ
ፈጻሚ ፈቃድ ራጉኤል አምጣን አልብክ ጊዜ
ዘእንበለ ክንፍ ከመ ትሑር
ወሚመ ከመ ንሣዮጥክ ሀበን ይእዜ ።

ትርጉም

ፈቃድ ፈፃሚ ራጉኤል!
እግርህ ለምን ስራ ነው? ለመቸስ ጊዜ ነው?
ያለ ክንፍ ትሄድ ዘንድ ጊዜ የለህምና ፤
ወይም እንድንወዳጅህ ዛሬውኑ እድለን ።

ምስጢር

እንድ ሰው ዘመዱን በደስታም በመከራም የማይጠይቅ ሲሆን
ዘመዶች “ዝምድናህ ሲመችህ ብቻ ነው? ይደክምሃል እንዳይባል
የምትሄደው ዘበቅሎ ነው። ዘቅሎ እንዳንገዛልህ ዘቅሎ አለህ” ይሉታል ።
ባለቅኔው “መልአኩ ቅዱስ ራጉኤል! እርዳን ፤ የምናከብርህ ረዳት
ልትሆንን ነው ። መምጣቱ ያቅትሃል እንዳንል የምትበረው በክንፍ ነው ፤
ያለክንፍ የሂድህበት ጊዜም የለም ። አለዚያ ደጅ ጥናቱን እንድንቀጥል
ንገረን” ዘማለት በቅኔያቸው ምስጢር ተማፅነዋል ።

361 መወደሱስ

ዘገሠው (መምህር ፡ ዘይስማላ ጊዮርጊስ)
ርጎቀተ እኑሁ ብንያም ለእመ አገዘኛ
ቀድሐ ዮሴፍ ሞቅሐተ ስምዖን ማየ ፤
እስመ በዝንቱ ጥበብ ተራክቦቶ ሐለየ ፤
ወእመ ተዘክረ ተፈልጦቶ
ለብንያም በውስተ መሥነቅቱ ጽዋዎ ወደየ ፤
ዘኒ ዘአመክነየ
እስመ በራቂ ብንያም ከመ አይርነቅ እምሀየ ።

ለአዳምሂ ተራጎቆቱ ለእመ ኮኖ እኩዮ
ቅድመ ገጸ አዳም አስተዳለው በለሰ ገነት መሠንዩ ፤
ለፊያታዊ አዳም ከመ ያዕርጎ ለማዩ
መከፋንና ፈያት ምለለ ፈያት እስመ ኮነ ፈያታዮ ።

ትርጉም

የወንድሙ ብንደም ርቀት ቢያሳዝነው
ዮሴፍ ስምኦንን ማሰር/ውሃን ቀዳ ፤
በዚህ ጥበብ መገናኘቱን አስቧልና ፤
መለየቱንም ባለበ ጊዜ
በብንደም አቅማዳ ውስጥ ዕዋውን ጨመረ ፤
ይህንንም ያመካኘው
ሌባ ብንደም በዚያ እንዳይቀር ነው እኮ ።
የአዳምም መራቁ ክፉን ቢሆንበት
በአዳም ፊት ያማረ የገነት በለበን አዘጋጀ ፤
ሽፍታ አዳምን ወደ ለማይ ያወጣው ዘንድ
የሽፍቶች ጌታ ከሽፍቶች ጋር ሽፍታን ሆኗልና ።

ምስጢር

የእናቱ የራሄልና የአባቱ የያለቆብ ልጅ ወንድሙ ብንደም የናፈ
ቀው ዮሴፍ በተሾመበት አገር በግብፅ ከሌሎች ወንድሞቹ ለይቶ የአባቱን
ልጅ ስምኦንን አለረው ። በዚህም ምክንያት ወንድሙ ብንደም ከመጣለት
በሁዋላ ፡ እንዳይለየው አስቦ የሚጠጣበትን የወርቅ ዕዋ በብንደም
አቅማዳ ውስጥ በምስጢር አስጨመረ ። “የወርቅ ዕዋየን ሰረቃችሁኝ”
በማለት ወንድሞቹን ሲያስመረምር ዕዋው በብንደም አቅማዳ ውስጥ
በመገኘቱ ብንደም በሌባ ስም ታስሮ በግብፅ እንዲቀር አደረገ ። ኢየሱስ
ክርስቶስም አዳም አትብላ” የተባለውን እወበለስን በመብላቱ ክፈጣሪው
ተጣልቶ ከገነት እንደወጣ እንዳይቀር ከሽፍቶች ጋር እንደ ሽፍታ
ተሰቀለለት ። ወደቀድሞው ክብሩም መሰለው በማለት ቅኔው ተመስጥ
ሯል (ዘፍጥ. 42—46 ። ማቴ. 27 ፡ 15—26) ።

362 ሣህልክ (809)ን

አግዛቢት አርምሚ ወተሐወዪ ፡
አምጣን ሰንበት ሀብትኪ ዕረፍተ ዙሉ ቀናዪ
ዘበእንቲአኪ ተነበዩ
ወለትዩ እስከ ይቤለኪ ምኒልክ ርእዪ ።

ትርጉም

ንግስት! ዝም በይና ተደሰኹ ፡
ለንበት/ሀብትኪ የገዢ ማረፊያ ነውና ።
ለለእንቲ የተነበትን
ምኒልክ “ልጄ! ተመልከኹ” እስኪልኸ ድረስ ።

ምስጢር

ለንበት የክርስቲያኖች ሁሉ ማረፊያ ቀን እንደሆነች የንግስት
ዘውዲቱ ሰጦታ የመኳንንቱ ሁሉ መደላደያ ነው ። ነቢዩ የእስራኤል ንጉስ
ዳዊት ስለቅድስት ማርያም ሲተነባ ፡ “ልጄ ሆይ ስሚ! ተመልከኹም”
ብሏል ። በአንፃሩም ንግስት ዘውዲቱን አባታቸው አጻ ምኒልክ አዋቂ
አደረጓቸው ይላሉ ባለቅኔው ።

363 ዕዝል ጉባኤ ቃና/ስ

ዘምሥራቅ (አለቃ ፡ ዘኤልሻማ)

ሰረቁ ምንተ ነደ ገሞራ እንተ አልብኪ ሲሳይ ፡
መአትም ገብርኤል እስመ ይቤለኪ ማይ ።

ትርጉም

ምግብ የሌለኸ የገሞራ ነዲድ ሴት! ምን ሰረቅሽ?
ቁጡ/ገብርኤል ማይ ይልሻልና ።

ምስጢር

ዘስርቆት የተከሰሰች ሴትን የሚመረምር ሹም “የጠፋውን እቃ
ላለመሰረቅሽ ማይ” እንደሚላት የመርማሪው ምሳሌ ቅዱስ ገብርኤል
ገሞራን ያቃጠለች እሳትን ለእነአናንያ እንደ ውሃ አቀዘቀዘላቸው ይላሉ
ባለቅኔው ።

364 ዋይ/ሰ

ዘገብረ ሥላሴ (መምህር : ዘኤልያስ)

አ ዘሥርቀትኪ

እምክልልተ ወይሌ ወላህ ከዋክብተ ዳዊት ሰማይ

ሰማይ ሐና ማርያም ፀሐይ

ወይንኪ ንጽሕ : ወበረድኪ ጌጋይ !

አኮኑ በንጽሕ ብርሃነ ዕበይ

መትሕቱኪ ኤልያስ ባሕርይ ።

ትርጉም

አወጣጥሽ የዳዊት/ሰማይ

ኮከቦች/ወዮታና ልቅሶን ከተጋረደች

ከሃና/ሰማይ የሆነ ማርያም ፀሃይ ሆይ!

ወይንሽ ንፅህና ነው : በረድሽም በደል ነው !

በንፅህና /የክፍታ ብርሃን

ኤልያስ/እንቁ ከበታችሽ ነውና ።

ምስጢር

ሰማይ በኮከቦች እንደምትከለል ሃና ወዮታና ልቅሶን አበዛች ። የፀሃይ አወጣጥ ከሰማይ እንደሆነ የቅድስት ማርያምም መወለድ ከሃና ሆነ ወይን በፀሃይ እንደሚለመልም ንፅህናም በማርያም ተገለጠ ። በረዶ በፀሃይ እንደሚሟሟ በደልም በማርያም ጠፋ ። እንቁ በብርሃን ከፀሃይ በታች እንደሆነ በድንግልና ንፁህ የሚባል ኤልያስ በንፅህናው ከማርያም ጋር አይወዳደርም በማለት ባለቅኔው አመስጥረዋል ።

365 ግእዝ አሠረ ንግሥ (835)ን

ዘገሩይ ወ/ሥላሴ (ብላታ)

አ.ት.ደይ ብነ እግዚአ ሱሉ ምኒልክን ሰንቁ ባሕርይ

በቅድመ አሕርው ሞት ወመቃብር ሕውፃነ መልክእ ሠናይ

ለሱልነ ጸዳለ መንግሥቱ ይትረክይ ።

ትርጉም

የሱሉ ጌታ! ምኒልክ/ባህርይ የተባለ እንቁን

መልካም መልክ በጎደላቸው በእሪያዎች/ሞትና መቃብር ፊት አትጣልብን :

ብርሃን/መንግስቱ ለሁላችን ይታይ ዘንድ ።

ምስጢር

በእሪያዎች ፊት የተጣለ እንቁ በእሪያዎች እርግጫ መሰበፋ አይቀርም ። ስለዚህም ባለእንቁ እንቁን በእሪያዎች ፊት ማስቀመጥ የለበትም ። የእንቁ ባለቤት ለእንቁ ጥንቃቄ እንደሚያደርግ : አምላክም አገ ምኒልክን ለሞትና ለመቃብር አሳልፎ አይስጥብን ። እንቁ በከፍተኛ ቦታ ላይ ተደርጎ ለሌሊት ሰራተኞች እንደሚያበራም የአገ ምኒልክ የመንግስታቸው አስተዳደር በኢትዮጵያ ተወዳጅ ሆኖ ይነር በማለት ባለቅኔው ስለምኒልክ መንግስት አስተዳደር ያላቸውን አስተያየት በቅኔያ ቸው ምስጢር ገልጠዋል ።

366 ዘአምላኪያ/ሰ

ዘገብረ ጊዮርጊስ (መምህር : ዘአክሱም)

ይቤ እሳት እንተ ንዘኑ ፈደፈደ

እምደቂቅ ሠለስቱ ገጣእኩ ዋሕደ !

ገብርኤልስ ጸልእኒ ወአኮነኒ ዘመደ ።

ትርጉም

አዘኑ የበዛ ሰው/እሳት

ከሶስት ልጆች አንድን አጣሁ አለ !

ገብርኤልም ጠላኝ : ዘመድም አልሆነኝም አለ ።

ምስጢር

በልጆቹ ሞት ያዘነ አባት “ከሶስቱ ልጆቹ አንዱን እንኳን አጣሁ እገሌም ጠላኝ : ዘመድም አልሆነኝም” እንደሚል እሳት ከሶስቱ ልጆች (አናንያ : አዛርያና ሚሳኤል) እንዲንም አላቃጠለም ። አዘንተኛውን ጠላቱ እንደሚያሰጠላውና ዘመድም እንደማይሆነው መልክቱ ቅዱስ ገብርኤልም እነአናንያን ለማቃጠል የነደደውን እሳት አቀዘቀዘው በማለት ቅኔው ተመስጥሯል ።

367 ዋይ/ሰ (840)ን

ዘደበታ (አሊቃ)

ዲበ ርእሰ ሞሠርት ዘይዌሥር
ተንሥኦ ጉንድ እንዘ ድኩመ ኃይል ገሀደ ፤
ወአርመመ ማገፂ ዘይመትር ጉንደ ።
ትእምርተ ዝኒ አምሳል ከመ ኢይትመሰል ባዕደ
ቀቲሰ ሥላሴ ነገሥት መዋቲ ፈቀደ
እንዘ ርእሱ ይከውን ሐመደ ።

ትርጉም

በግልጥ ደካማ ሲሆን
በሚገዘግዘው መጋዝ ላይ ግንድ ተነሳ ፤
ግንድንም የሚቆርጥ ምሳር ዝም አለ ።
የዚህም ምሳሌ ምልክት ሌላ እንዳይመስል
እርሱ ራሱ አመድ ሲሆን ነገስት/ ስላሴን
መግደል ጧች ሰው ወደደ ።

ምስጢር

መጋዝ ቁራጭ ፡ ግንድ ተቁራጭ ሲሆን ግንድ መጋዙን ለመቆረጥ
ተነሳሳ። ይህን የተገነዘበ ግንድን ቆራጭ ምሳርም በግንድ መቆረጥ
ስለሚመጣበት ዝም አለ ። በሞት አፈር ትቢያ የሚሆነው ፍጡር
በፈጣሪው ላይ አመፀ በባቢሎንም የሰናኦር ሰዎች ጉዞውን ወደሰማይ
ያደረገ ግንብ ስርተው ታበዩ ። ስላሴንም በጦር ለመውጋት ሞከሩ በማስት
ባለቅኔው የሰውን ደካማነት በቅኔያቸው ምስጢር አስረድተዋል (ሰንኩ-
ጥር፡7ቀን) ።

368 ሥላሴ /ስ
ዘገሠው(መምህር ፡ ዘይስማላ ጊዮርጊስ)
ስምዖን እንተ ደንፀወ
ሰንጉሠ ነገሥት አፈ መላፂ
ሥእርተ ርእሱ ገዳጠ ክልኤተ አዕይንቲሁ ሰደደ ፤
ወዘንተ ሰሚዖ ቃለ አብ ኢፀሕደ ፤
ለአፈ መላፂ ንጉሥ ሠላሳ እመ አስትዐ ፀጉር አውሀደ
ግፍዐ መላፂ እስመ አውረደ ፤

በዐለ አክሊል ዘኮነ ሦከ ሐቅል ባዕደ
ወክሣደ ምስለ እግር አሰገደ ።

ትርጉም

ጥቂት የራሱ ጠጉርን
ለነገስታት ንጉስ/ የምላጭ እፍ
የነፈገ ሶምሶን ሁለት አይኖቹን ሰደደ ፤
ይህንንም ሰምቶ የአብ ቃል አልተሳሳተም ፤
ለምላጭ እፍ/ ንጉስ ሰላሳ ጊዜ ግብር/ ጠጉርን ቢያጎድል
የምላጭ ግፍ ባለአክሊል የሆነ
የዱር እሾህ/ባእድን አውርዷልና ።
እንገትንም ከእግር ጋር አሰግዷልና ።

ምስጢር

የሰለለት ልጅና ናዘራዊ ከመሆኑ የተነሳ የነገስታት ራስ ጠጉር በሚላጭ
በት በምላጭ ስለት የራሱን ጠጉር ያልተላጩ የማኑሄ ልጅ ሶምሶን
መላጩት ለሚገባው ለጠጉሩ ሲሰስት ፍልስጥኤማውያን ሁለት አይኖ
ቹን አሳወሩት ። የእግዚአብሔር አብ ቃል የሚባል እግዚአብሔር ወልድም
ከቅድስት ማርያም ከተወለደ በሁዋላ በአራት ህግ መሰረት ሊገረዝበት
የቀረበውን ምላጭ እንደውሃ አሟጧው እንጅ አልተገረዘበትም ናዘራዊ
በመሆኑም ጠጉሩን አልተላጩበትም ።
ይህንንም በማድረጉ በሶምሶን የደረሰውን የሁለት አይኖች መታወር
አልፈራም ።
የመንግስት ግብርን በጊዜው ያልከፈለ ሰው ከነመቀጫው ይከፍላል።
እግዚአብሔር ወልድም በምላጭ የፈፀመው ግፍ ከእናቱ ከቅድስት
ማርያም ከዮሴፍና ከሰሎሚ ጋር ወደግብፅ በተሰደደ ጊዜ እግርን የሚወጋ
፣ በአይሁድ ስቅላት በተፈረደበትም ጊዜ ለራሱ ዘውድ ያደረጉለት እሾህን
ተቀዳጀ ይላሉ ባለቅኔው (ሰንኩ-ጥር 6 ፤ መጋቢት 27) ።

369 ግእዝ ጉባኤ ቃና /ስ
ክልኤቱ አገው አመ ውስተ ቀላይ ወረዱ
አሐዱ ተመይጠ ወኢተመይጠ አሐዱ ።

ትርጉም

ሁለቱ ወንድሞች ወደወንዝ በወረዱ ጊዜ
አንዱ ተመለሰ ፤ አንዱ ግን አልተመለሰም ።

ምስጢር

ሁለት ጓደኞች በክረምት ውሃ የሞላ ወንዝን ሲሻገሩ ፣ አንዱን ደራሽ ውሃ ይወስደውና አንደኛው ብቻውን ይመለሳል ። የልብስ ማጠቢያ እንደደው በገበታ ሆኖ ወደልብስ ማጠቢያ ወደወንዝ ይወርዳል ። ልብስ የታጠበበት እንደደ ከውሃው ተቀላቅሎ ከወንዝ ሲቀር ገበታው ወደመጣበት ይመለሳል ። እንደደና ገበታ የአንጨት ዘርች ስለሆኑ በቅኔው ወንድማማቾች ተብለዋል ።

370 ዕህል ጉባኤ ቃና ስ
ዘጥሩኑህ (አለቃ)

አይገዝን ሳይቅ በመልአክ በይነ ገልቀተ ወይን ዘጋዲ ፣
በዚረሌሁ ለሳይቅ ቅድሐቱ አምጣነ ይትቀዳሕ ዓዲ ።

ትርጉም

ሳይቅ ስለጋዲ ወይን ማለቅ በመልአክ አይዘን ፣
ቅጁ በሳይቅ ብርሌ ገና ይቀዳልና ።

ምስጢር

“እገሌ! የወይኑ ጠጅ አለቀ ብለህ በአሳላፊው አትዘን ቅጁ ገና ነው፤ በብርሌህ ይቀዳልሃል” ይባላል ። እንዳንድ ስስታም ሰው በማንቆርቆሪያ የቀረበው መጠጥ ሲያልቅ ሌላ የሌለ መስሎት ያዝናል ። ይህን የተገነዘቡ ሰዎችም “እገሌ የወይን ጠጅ አለቀ ብለህ በአሳላፊው አትዘን ቅጁ ገና ነው ፤ በብርሌህ ይቀዳልሃል” ይሉታል ። በአንፃሩም መልአኩ ቅዱስ ፋኑኤል ለቅድስት ማርያም ሰማያዊ መናን መግባ ፣ ሰማያዊ ወይንንም ሲያጠጧት ሳይቅ የሚባለው አባቷ ምንም አልቀመሰም ። የወይኑ መጠጥ የብርሌ ምሳሌ ለሆነችው ለማርያም አስራ ሁለት አመታት ሙሉ አልተጓደለባትም በማለት ባለቅኔው አመስጥረዋል (ሰንኩታህሳስ 3) ።

371 ግእዝ ጉባኤ ቃና ስ

በማይ ገፀበት ዐይነ ማርያም እንግዳ
ወለተ ኤርምያስ ግፍዕ ዘተዋርዶ ልማዳ ።

ትርጉም

ውርደት ልምዷ የሆነ የኤርምያስ ልጅ/ግፍ
የማርያም አይን/እንግዳን በውሃ አጠበች ።

ምስጢር

ትህትና ያላት ልጅ የእንግዳን አግር በውሃ እንደምታጥብ እንዲሁም በነቢዩ ኤርምያስ ላይ የደረሰች (የተፈፀመች) ግፍ የቅድስት ማርያምን አይን አስለቀሰች ይላሉ ባለቅኔው ።

372 ዋዜማ(864)ጎ
ዘሀብቴ (ደብተራ)

ጎደረ ከመ ነገሩ
ውስተ ቤተ ነዳይ ቶማስ በዐለ ብዙጎ ፍዳ
ጎዳጥ ዘአ.የአክሎ መቃብር እንግዳ ፤
ውስተደብረ አሰቦሰ ይግበር ምልዐተ ከርሙ ሰሌዳ
ነሥአ ሥጋ ቀይሐ ወጸዓዳ
መቃብር ዘኢፈርሀ ዕዳ ።

ትርጉም

ጥቂት የማይበቃው
መቃብር/እንግዳ በባለ ብዙ ፍዳ
በችግረኛ/ቶማስ ቤት እንደነገሩ አደረ ፤
በደብረ አሰቦ ግን የሆዱ/ሰሌዳ ሙሉትን ያደርግ ዘንድ
እዳን ያልፈራ መቃብር
ቀይና ነጭ ስጋን ወሰደ ።

ምስጢር

ጥቂት የማይበቃውና ብዙ የለመደ እንግዳ በድሃ ቤት እንደነገሩ ያድራል።
ብዙውን ሰው የሚያፈርሰና የሚያበሰብስ መቃብርም የተቆራረጠ የቶማ

ስን ስጋ አበሰበሰ = እንግዳው በሃብታም ቤት ሲያድር እንደሚጠግብ መቃብር ደብረ አሰቦ በሚባለው በተክለ ሃይማኖት ገዳም አልተቸገረም = ድሃውም ሃብታሙም፣ ዓድቁም ሃጢአተኛውም ይቀበርበታል በማለት ባለቅኔው ሞትና መቃብር ለዓድቁም ለሃጥኡም የማይቀሩ መሆኑን በቅኔያቸው ምስጢር አስገንገበዋል ።

373 ግእዝ ጉባኤ ቃና(876)ገ

ከንቶ ጸመው እግረ ተክለ አብ ነግድ ፣
አስመ ኢያትረፈ ምንተ በምሥያጦ ኪሩብ ዋሕድ ።

ትርጉም

የተክለ አብ እግር/ነጋዴ በከንቱ ደከመ ፣
በአንድ ኪሩብ/ገበያ ምንም አላተረፈምና ።

ምስጢር

ነጋዴ በገበያ ምንም ነገር ሳያተርፍ ሲቀር ድካሙ ከንቱ ይሆናል ። የተክለ ሃይማኖት እግርም እንደ እንጨት ተሰብሮ የኪሩብ ከንፍ አልተተካለትም ። ተክለ ሃይማኖት ከንፈፀጋ አበቀሉ የሚባለው በነገሩትው ነው እንጂ በእግራቸው አይደለም በማለት ባለቅኔው ያስረዳሉ ።

374 ዕዝል ጉባኤ ቃና/ስ

ሞት ታቦተ ሕጉ ለወልድ
አፎ ተቀርፀ በዙቴዎድሮስ እድ!

ትርጉም

የወልድ የህጉ ታቦት/ሞት
በቴዎድሮስ እጅ እንዴት ተቀረፀ!

ምስጢር

የእንጨት ቅርፅ ቅርፅ ስራ አዋቂ በሆነ በካህን እጅ ታቦት እንደሚቀረፅ፣ ራስን መግደል በእጄ ቴዎድሮስ እጅ እንዴት ተፈፀመ! ዘማለት የቅኔው ደራሲ የቴዎድሮስን ጀግንነት በማድነቅ የተሰማቸውን ጥልቅ ሃዘን በቅኔያቸው አመስጥረዋል ።

375 መወደስ (895)ገ

ዘተክለ ጽዮን(አለቃ)

ውስተ ቤተ አብርሃም ይጽናዕ ሥርዓተ ብኩርና
እንላ መንፈስ ይስሐቅ ለእንላ ሥጋ ሰደደ ፣
ወያዕቆብ ይግበር አምሳል ይስሐቅ ፈቃዶ
ኢኮነ እግቢአ ብኩርና እምካልእ ሐይዶ ፣
ዳዕሙ ቅድመ ተወልዶ
ድገረ በነብለ ፍቅር ተስሕበ እንዘ ያቴሕት ከሣዶ ።
ንሕነስ እምከመ ብነ ምስለ ሆሣዕና ተዘምዶ ፣
ንርእያ ከመ ጣዕም ለምረረ ስደት ወተዋርዶ ፣
እስመ ሆሣዕና አልሀላ ትዕይርተ መስቀል ማዕጸዶ
እንዘቦ ምስለ አቡሁ በመንበረ ትሥልስት ወተዋሕዶ ።

ትርጉም

የብኩርና ስርአት በአብርሃም ቤት ይፀና ዘንድ
የመንፈስ ልጅ ይስሃቅ የሰጋን ልጅ አባረረው ፣
ያእቆብም በይስሃቅ አምሳል ፈቃዱን ያደርግ ዘንድ
ከሌላ ቀምቶ የብኩርና ጌታ አልሆነም ፣
ከመወለድ ፊት
አንገቱን ዝቅ አድርጎ በፍቅር/ገመድ ክተሳበ በሁዋላ ነው እንጂ ።
እኛ ግን ከሆሳእና ጋር ዝምድና ካለን ዘንድ
የመሰደድና የመዋረድ ምረትን እንደ ጥፍጥና እንያት ፣
በሰለትነትና በአንድነት ዙፋን ከአባቱ ጋር ሳለ
ሆሳእና የመስቀል ቅጥጥ/ ማጭዳን ከፍ አድርጓልና ።

ምስጢር

ሀግ በሀግ እንደሚሻርና ተተኪው ሀግ እንደሚፀና የሳራ ልጅ ይስሃቅ የአጋር ልጅ የእስማኤልን ብኩርና አስለቀቀው ። አንድ ሀብረተሰብ በታገለለት ሀግ እንደሚተዳደር ያእቆብም በሌላው አምሳል አባቱ ይስሃቅን አታለለው ። ሃቀኛ ሰው ከሌላ ቀምቶ እንደማይበለፀግና በራሱ ድካም ባገኘው ሃብት እንደሚተዳደር ያእቆብም የሌላውን ብኩርና

ያገኘው በራሱ ሃይል አይደለም ። ያእቆብና ኤሳው ከመወለዳቸው በፊት “ኤሳውን ጠላሁ ፣ ያእቆብን ግን ወደድሁ” ብሎ አምላክ በተናገረበት ኪነ ጥበብ ነው እንጂ ።

ኮሶኛም ኮሶውን በአንድ ትንፋሽ ሲጨልጠው ምረቱን እንደማያስታውሰው ፣ ባለቅኔውና መሰሎቻቸው በሃይማኖት ጭቅጭቅ ምክንያት የመሰደዳቸውንና የመዋረዳቸውን እንግልት እንደምችት ገመቷት ። ኮሶ ከጠጡት በሁዋላ ሲያሸር እንደሚያስደስት የመሰደድና የመዋረድን እንግልትም ክርስቶስ ስለተቀበላት አልተሰቀቃትም ።

አጫጅ ገበሬ አዝመራውን ለማጨድ ማጭዳን እንደሚያነሳ ክርስቶስ በአንድነትና በሶስትነት ዙፋን ላለ ፣ በሰውነቱ በተሰቀለበት መስቀል ላይ ሆኖ የአይሁድን መዘባበት መታገሱ ለባለቅኔውና ለመሰሎቻቸው መልካም አርአያ መሆኑ በቅኔው ምስጢር ተገልጧል ።

376 ዘአምላኪያ(898) ኅ

መንክራተ መልአክ ማያት ዘእንበለ መጠን ሐመጉ፣
እስመ አኬዶሙ በለዓም በአድጉ
ወበላዕሌሆሙ ውገዝ ለደመ ገጸ ወርጎ ፈለጉ ።

ትርጉም

የመልአክ ድንቆች/ውሃዎች ያለልክ ደፈረሱ ፣
በለአም በአህያው አስረግጧቸዋልና ፣
የጨረቃ ፊት ደም ወንዝም በእነሱ ላይ ፈሷልና ።

ምስጢር

ወራጅ ውሃ የነጋዴ አህዮች በውስጡ ሲገዙበት ደደፈርላል ። የአምላክ ተአምሮችም በበለአም አህያ ተገለጡ ፣ አህያውንም አናገሩ ። በወንዞች ላይ ውሃዎች እንደሚጎርፉባቸው በአምላክ ተአምሮችም የጨረቃ ክበብ (ክብነት) ደም መሰለ በማለት ባለቅኔው ያስረዳሉ ።

377 ዘይእዚ (899)ኅ

አ ልብዩ ሐቅለ ኑፋቄ !
ጽጌ ግብረ ጽድቅ አዳም ቅድመ በላዕሌክ ይጽገ
ፈረይክ ምክ ወአሚክለ

በምክረ ይሁዳ ቃለ ጽድቅ ንዳገ ፣
ወመኑ ላዕሌክ ምሥዋዕ ንዘን አዕራጊ ?
እንዘ ፍና ጌጋይ ትረውጽ ወእንዘ ታንጌጊ
ዘይረከበክ ሞት አምጣነ ይመጽእ ዮጊ ።
እንዘ ፍና ጌጋይ ትረውጽ ወእንዘ ታንጌጊ }

ትርጉም

የጥርጥር ጫካ /ልቤ ሆይ !
መልካም የዕድቅ ስራ/ አበባ በእንተ ላይ ሳያብብ
የእውነት ቃልን በተወ
በይሁዳ ምክር እሾህንና አሚክላን አፈራሀ ፣
በእንተስ ላይ የሃዘን መስዋእትን እላራገ ማን ነው ?
በበደል /መንገድ ስትሮጥና ስትቅበዘበዝ
ከእንተ የሚከበር ሞት አሁን ይመጣልና ።
በበደል/ መንገድ ስትሮጥና ስትቅበዘበዝ

ምስጢር

እንደገና ጫካ አበባ ላይኖርበት እሾህንና ደንደሮን ያበቅላል ። እንዲሁም ባለቅኔው ልቤ መልካም ስራን ላይሰራ ሃጢአትንና ወንጀልን አዘረከተ ይላሉ ። ጫካ በተፈጥሮው እፀዋትን እንደሚያበቅል የባለቅኔውም ልብ የገባ ሀሊናው ባመነጨለት ምክር እንደይሁዳ መሄዱን ቅኔው ያስገነዝባል ።

በሃጢአት አድፎ ያቀረቡት መስዋእት ወደሰማይ አያርግም ፣ የሃጢአተኛ ሀሎትም ተቀባይ የለውም ። በጫካ ውስጥ ባለ መንገድ ብቻውን የሚገሰግሰውን መንገድኛ ሽፍታ እንደሚቀማው የእኔም ልብ ሁልጊዜ አመዕን ሲያሰብ ድንገተኛው ሞት ይመጣበታል ብለው ባለቅኔው ራሳቸውን በመውቀስ የፀፀት ምስጢር ደዘለ ቅኔ ተቀንተዋል ።

378 ዘአምላኪያ (900)ኅ

ተሰምዮተ አምላክ ወሰብእ መብለዕ ባሕርይ ወጸጋ
በለዑ ጊዜ ተጸውዖ ቅድመ ሕዝብ እንግልጋ
እንበለ ሥጋ ገብርኤል ወአማኑኤል በሥጋ ።

ትርጉም

አምላክና ሰው መባል የባህርይና የፀጋ መብልን ገብሮኤል ያለበጋ ፡ አማኑኤል ግን በሰጋ በመጠራት ጊዜ በህዝብ ፊት በአንድነት በሉ ።

ምስጢር

ሁለት ሰዎች ስድግስ ተጠርተው ሲሄዱ አንዱ ያመኛ ሆኖ ስጋ አልበላም ሲል ፡ ሁለተኛው ደግሞ የማይያም ይሆንና ስጋ ይበላል ። መልአኩ ቅዱስ ገብሮኤልም የሰሙ ትርጉም አምላክና ሰው ሲባል ሰው በመባሉ ስጋን አልበሰም ፤ በአምላክነትም ሰውን አላዳነም ። አማኑኤል ግን አምላክም ሰውም ሲሆን ሰው መባሉ ስጋን ቢለብስ ነው ፡ ሰው የሆነ አምላክ በመሆኑም ሰውን አዳነ ማለት በቅኔው ተመስጥሮበታል ።

379 ዋዜማ (901)ገ

ዘገብረ ሥላሴ (ንቡረአድ)

መላእክት ዘይነ በዐል

በእስተሐምም ይቤሉ ማእከል ቅንዖት እንግልጋ

ቅንዑ ለእንተ ተዐቢ ምልክና ወጸጋ ፤

እስመ ክብረ ድንግል ነፍስ ወበዐለ ራጉኤል ሥጋ

በተዋሕዶ እክበረ እንበለ ንትጋ

ለሰላም ሥርዐታ ወሕጋ ።

ትርጉም

መላእክት ስለበአል

በቅንኦት /ሸንጎ መካከል በትጋት

ለምትበልጠው ግዛትና ስጦታ ቅኑ አሉ ፤

የድንግል ክብር /ነፍስንና የራጉኤል በአል/ ስጋን

በመዋሃድ ያለጉድለት የሰላም

ስርአትንና ህግን አክብሯልና ።

ምስጢር

ሃዋርያት “ታላቅ ለሆነችው የፀጋ ፍቅር ቅኑ” ብለዋል ። መላእክትም (እነራጉኤል) የአጼ ምኒልክን ግዛት አፀኑ ። ተፈጥሮ ነፍስንና ስጋን በማዋሃድ ፀንቶ እንዲኖር ፡ የአጼ ምኒልክ የመንግስት ስርአትም የቅድስት ማርያምን በአለ ልደትና የመልአክ ራጉኤልን በአል በህብረት ለስከበረ ይላሉ ባለቅኔው ።

380 ዕዝል ክብር ይእቲ (904)ገ

ተድላ ቀራንዮ ይነብር እንበለ ሕፀፀ ወንትጋ ፤

አምጣነ ዙለሂ ትበልፅ እምዘ ሰቀለቶ ሥጋ ፤

ወትሰቲ ወይነ እምአዘቅተ ገቦ ፈለጋ ።

ተድላ ይሁዳሰ ጸም በቅንዖት እስመ ኢይትረከብ ጸጋ ።

ትርጉም

የቀራንዮ ተድላ ያለምንም ጉድለት ለዘላለም ይኖራል ፤

ከስቀለችው ስጋ ሁልጊዜ ትበላለችና ፤

ከንን /ወንዚ ጉድጓድም ወይንን ትጠጣለችና ።

የይሁዳ ተድላ ግን ጸም ነው ፤ በቅናት ፀጋ አይገኝምና ።

ምስጢር

የሰቀለችውን እያወረደች የምትበላ ባለፀጋ ሴት ምችቷ የሁልጊዜ እንደሆነ ወገኖቿ አይሁድ የሰቀሉትን የኢየሱስ ክርስቶስን ስጋና ደም የተቀበለች የአይሁዳዊት ክርስቲያን ሴት ፅድቅ ዘለአለማዊ ነው ። ለችግረኛ ሰው ፋሲካም ምሙ እንደሚሆን ፤ ይሁዳ በአሰቀለው ክርስቶስ ስጋና ደም ሌሎች ሲድኑ እርሱ ግን አልፀደቀም ይላሉ ባለቅኔው ።

381 መወደስ /ሲ

ዘገሠው (መምህር ዘይስማላ ጊዮርጊስ)

ለትንሣኤ ክርስቶስ ገቡረ ያስተበጸፅዎ

ትውልደ ጸድቃን ዘተርፈ ወእንተ ጎለፈ ዐማጺ ሕግ

በከመ ይቤ ያዕቆብ ዘሥሩግ ፤

ድጎረ ትንሣኤሰ ሰበ ሞተ

አልዓዛር ምሕረተ ክርስቶስ ውእቱ ጸዋግ

ዙነኔ ኃጥእን ሞተ ኢግግ ።

ወእምስቅለ ኦሪት ተስሕቦ ምሳሌሆሙ ሐረግ ፤
እስመ በጽሑ በገይሥ ገበ ደብረ ሲና በደርግ ፤
እንተ ኢየዐርግ ወልደ ነዌ ወወልደ እንበረም ዘየዐርግ ፤
ወእምግብጽ ገቡራኝ ቆሙ በጽንፈ ምድረ ርስት ፈለግ
ውሉድ ዘይበውኡ ወዘኢይበውኡ አእፋግ ።

ትርጉም

የሰሩግ ሰው ያእቆብ እንዳለ
የተረፈ የጻድቃን ትውልድና ያለፈ በደለኛ
የክርስቶስን ትንሳኤ በአንድነት ያደንቋታል ፤
ግን ከትንሳኤ በሁዋላ
አልአሃር /የክርስቶስ ምህረት በሞተ ጊዜ
የሃጥአን ፍርድ/ የአጋግ ሞት አስከፊ ነው ።
ምሳሌያቸው /አረግም ከዱር/ ለሪት ተሳቦ (ተመዘዘ) ፤
የማይወጣ የነዌ ልጅና የሚወጣ የእንበረም ልጅ
ወደደብረ ሲና በመገሰገስ በአንድነት ደርሰዋልና ፤
የሚገቡ ልጆችና የማይገቡ ሽማግሌዎችም
ከግብፅ በአንድነት ወጥተው በርስት ምድር /ወንዝ ዳር
ቆመዋልና ።

ምስጢር

የአማሌቅ ንጉስ አጋግ ከእስራኤል ጋር ባደረገው ጦርነት ድል ሆኖ
በእስራኤል ንጉስ በሳኦል እጅ በተማረከ ጊዜ ነቢዩ ሳሙኤል በጦር ወግቶ
ሲገድለው “ሞት እንዲህ መራራ ነውን?” እንዳለ ፤ አልአሃር ከሙታን
ተለይቶ ከተነሳ በሁዋላ ቢሞት ከትንሳኤ ቀጥሎ የሚመጣ ሞት አስከፊና
ወደር የለውም ። የሰሩጉ ሊቅ ያእቆብ ቀድመው የሞቱ ፤ በሁዋላም የሞቱ
ሰዎች ክርስቶስ የተነሳውን ትንሳኤ በአንድነት ይነሳሉ በማለት እንዳስተ
ማረ ፤ የሞቱ ሰዎች ሁሉ በአንድነት ሲነሱ ክርስቶስ ያስምንም ምህረት
በሃጥአን ላይ የሚፈረደው ፍርድ እጅግ የሚዘገንን ይሆናል ።

ቤት ለመስራት የሚዘጋጅ ገልግላ ከደን ውስጥ ገብቶ አረግ
እንደሚመዘ የጻድቃንና የሃጥአን ታሪክም በአሪት (በብሉይ ኪዳን)

ከተጻፈ ታሪክ ጋር ይነፃፀራል ። በብሉይ ኪዳን ዘመን ወደሲና ተራራ
የሚወጣ የእንበረም ልጅ ሙሴና ከተራራው ግርጌ የሚቀር የነዌ ልጅ
ኢያሱ እስከ ሲና ተራራ ስር ድረስ አብረው ሄደዋል ። “ወተትና ማርን
የምታፈስ ምድርን አወርስሃለሁ” ተብሎ ለአብርሃም በተሰጠው ቃል
ኪዳን መሰረት ወደክነአን ምድር የሚገቡ ወጣቶችና የማይገቡ ሽማግሌ
ዎች እስራኤላውያንም ከግብፅ በአንድነት ወጥተዋል ። ከዚህም አንፃር
መንግስተ ሰማይን የሚወርሱ ጻድቃንና የማይወርሱ ሃጥአን በእስተ
ምፅአት (ክርስቶስ ዳግመኛ ለፍርድ በሚመጣበት ጊዜ) አብረው ይነሳሉ
በማለት ባለቅኔው እምነታቸውን በቅኔያቸው ምስጢር ገልጠዋል ።

ታሪክ

ያዕቆብ ዘስሩግ ከሰርያ ሊቀ ካህናት ተወልዷል ። በተወለደ በሶስት
አመቱ እናቱ ይላው ከቤተ ክርስቲያን ገባች ። በእርገተ ቁርባን ጊዜ
(ቁርባን ተቆርቦ ሲፈፀም) ከእናቱ ጭን ወርዶ ቤተ መቅደስ ገባ ። ሊቀ
ጳጳሱ ደሙን በፅዋው ሶስት ጊዜ ጋተው ። በዚህም ጊዜ ምስጢር
ተገልጧለት “ስጋህን ፣ ደምህን የሰጠኸን” እያሉ ክርስቶስን አመሰገነ ።
በሰባት አመቱ ብሉይና ሃዲስ አጠና ። በእስራ ሁለት አመቱ አዳዲስ
ድርሰት ይደርስ ጀመር ።

ያእቆብ ጤግሮስና ኤፍራጥስ በሚባሉ ወንዞች መካከል በምትገኝ
አገር የሰሩግ ኤዲስ ቆጶስ ሆኖ ተሾመ ። በ451 በኬልቆዶን በተደረገው
ጉባኤ ከእስክንድርያ ፓትርያርክ ከቅዱስ ዲዮስቆሮስ ጋር በመሆን
በክርስቶስ ሁለት ባህርያት አሉ የሚለውን የሮሙን ፓፓ የልዮንን
መልአክትና ይህንንም መልአክት የተቀበሉ 636ቱን ኤዲስ ቆጶስ
ተቃውመው ከጉባኤው ከተለዩት ኤዲስ ቆጶስ መካከል አንዱ የሰሩጉ
ኤዲስ ቆጶስ ያእቆብ ነበር ።

የሰሩጉ ኤዲስ ቆጶስ ያእቆብ ብዙ ድርሰት ደርሷል ፤ ተግላፅም
(ምክር) ፅጅል ። ከአያሌ ድርሰቶቹም መካከል ስለሙታን ትንሳኤ
የሚናገረው በስሙ የሚጠራው ቅዳሴ ይገኝበታል ። ኤዲስ ቆጶስ ያእቆብ
መንፈሳዊ ስራውን ሳያቋርጥ ሰኔ 27 ቀን አርጎል (መፅሐፈ ቅዳሴ 1918 ፣
ገፅ 432-433) ።

382 ሚበዝጉ (913)ጎ

በጽጌ መቃብር ባሕር

ለገዛን ዘብዴዎስ ሐዋርያ ወንጌል ንደን ፡
ትንሣኤ ሥጋ ይምህሩ ወዘመ ይሰብኩ ሕጎ
እስመ ለደመናት አርድእት ጸውዎሙ ንይል ዲበ ሠረገላ
ዐረጎ።

ትርጉም

በመቃብር ባህር ዳር
ሃዘን ዘብዴዎስን የወንጌል ሃዋርያ የሃንስ ተወው ፡
የሲጋ ትንሳኤን እንዲያስተምሩና ህጉን እንዲሰብኩ
ደመናዎች ተማሪዎችን ሃይል በሰረገላ ወጥቶ ጠርቷቸዋ
ልና።

ምስጢር

ኢየሱስ በባህር ዳር ሲሄድ ያገኘው የሃንስ ወልደ ነጉድንድ አባቱ
ዘብዴዎስን በባህር ዳር ትቶት ኢየሱስን ተከትሎ ሄደ ። ኢየሱስ የሰጋውን
ትንሳኤና ህጉን እንዲያስተምሩ ሃዋርያትን ላካቸው ። ወልደ ነጉድንድ
የሃንስም በመቃብር ዳር ማልቀስንና ማዘንን አስቀርቶ ደመናዎች
ሰጋውን እንዲያስነሱና እንዲያሳርጉ አደረገ በማለት ሃዋርያው የሃንስ
እንደመምህሩ እንደ ኢየሱስ ክርስቶስ ወደ ሰማይ ማረገንና በመቃብር
ውስጥም አለመቅረቱን በቅኔያቸው ምስጢር አስረድተዋል ።

383 መወደስ (918)ጎ

መኑ አብዐኪ ውስተ ቁም ነገር
ለቤተ ምናምን ኪያኪ ? እንዘ ከመ ኑግ ትቅለጠለጢ
በክርኑ እንዳገኘ ንበዝ ዘበደረቱ መጠጢ
መልክአ ጉባኤ ወአርኬ ገልባጢ
አንቲ ቀላዋጢ
ምስለ ቀባጣሪት አጣሪ ወምስለ ቅሬ አንቀራባጢ
ሙጨ በቤት ለቤት ወዘቤተ ልሔም ቀላጢ !
ደንደሰኪ ወሻኛኪ እንዘ ከመ ወይረን ታሳብጢ?
ወድጎረ ተሸክምኪ ጉደ ቀንበረ ህንቅርት ወህጢ
እንዘ ግርግሪተ ትትአሰሪ ወእንዘ በጅራፍ ትትመለጢ ።

ትርጉም

መልክአ ጉባኤንና አርኬን
ገልባጭ ፡ በደረቱ መጠጢ በሆነ በእንዳገኘ
ክንድ እንደ ኑግ ስትቅለጠለጢ
ከቀባጣሪ አጣሪና ከአንቀራባጭ ጋር
ቤት ለቤት የምትውይ ፡
የቤተልሂም ቀላጭ (ሌባ) የሆነሽ አንቺ ቀላዋጭ ሙጨ !
ደንደሰሽንና ሻኛሽን እንደ ወይረን ስታሳብጭ
አንቺን የምናምን ወገንን ማን ከቁም ነገር አገባሽ ?
የእጢና የእንቅርት ቀንበር /ጉድንም ከተሸክምሽ በሁዋላ
የፊጥኝ እየታለርሽና በጅራፍ እየተገጠብሽ ትኖሪያለሽ ።

ምስጢር

በቤተ ክርስቲያን አገልግሎት (በማህሌት) ጊዜ ሳይማር እንዳገኘ
የሚያዜም መልኩንና አርኬውን ያለሰልቱ ያዜመዋል ። ሙጨ የሚባ
ለው ሰው ደግሞ የቤት ለቤት እውደልዳይና የቤተልሂም ሌባ ስለሆነ
እንዳገኘ ከሚባል ሰው ቤት እየቀላወጠ እንደአጣሪና እንደ ቅሬ ቢወፍርና
ቢቅለጠለጥ ፡ ሻኛም ቢያወጣ ፡ እንደምናምን እንጂ እንደቁም ነገረኛ
አይታይም ማለት በቅኔው ተገልጧል ።

384 መወደስ (920)ጎ

ዘዘዮሐንስ (አለቃ)

ዙሉ ይትዌለጥ በኑነ ዘመን ።
ባሕቱ ንጣእኩ ለሕማምየ ውላጤ ፤
እስመ ይትጎሠሠኒ ሊተ ለዘጎጣእኩ መያጤ
ተሐውኮ ተኩላ ዐረብ
በዐጸደ ሥጋ ዘኮነ መሣጤ
ንበ ኮነ በአመፍ
ልቡና ዚአየ ሳኦል ልብስ ትእዛዝ ሠጣጤ ።
ለነፍስየሂ ኢረኩብከዋ ዕረፍተ ገዳጥ ሥላጤ ፤

እስመ በአፍኦ ተገፍቶ ሥጋ ወተገፍቶ ነፍስ በውሳጤ ፡
እመኔ እስከ ግብጽ አሐውር እንዘ እመስል ሠያጤ
ውስተ ፍኖትየ የማናዊት ሐሣር ወቅጥቃጤ ።

ትርጉም

ሁሉ በዘመን ርዝማን ይለወጣል ።
እኔ ግን ለሀማሜ እረፍትን አጣሁ ፤
በስጋ/ቦታ ነጣቂ የሆነ
መታወክ/የአረብ ተኩላ
መላሽን ያጣሁ እኔን ይፈላለገኛልና ፤
በአመፅ ልቤ/ሳኦል
ልብስ/ትእዛዝ ቀዳጅ ከሆነ ዘንድ
ለነፍሴም የጥቂት ጉዳይ ፍፃሜ እረፍትን አላገኘሁላትም ፡
የስጋ መገፋት በውጭ የነፍስም መገፋት በውስጥ አሉብኝና ፡
እስከ ግብፅም ሻጭን መስዬ ብሂድ፡
በቀኝ መንገዴ አሳርና ቅጥቃጤ አሉና ።

ምስጢር

ለሌሎች ሰዎች በዘመን ብዛት መከራና ደስታ ፡ ሀመምና ጤና
የሚፈራረቁ ሲሆኑ ለእኔስ የመከራ ለውጥ አልሆነልኝም (መከራየ
አልቀለለልኝም) ይላሉ ባለቅኔው ። በአረብ አገር ያለ ተኩላ ነጣቂ
እንደሆነ ባለቅኔውም መታወክ ያላጣቸው መሆኑን ያስረዳሉ ። የእንለሶች
ጠባቂ ተኩላውን እንደሚያባርረው መታወክንም ከባለቅኔው የሚያር
ቀው አልተገኘም ። የእስራኤል ንጉስ የነበረው ሳኦል የእስራኤል
መስፍንና ካህን የሆነ የሳሙኤልን ልብስ እንደቀደደ ባለቅኔውም ልባቸው
የእምላክን ትእዛዝ አለመፈፀሙን ገልጠዋል ። ሰራ የበዛበት ሰው
እረፍትን እንደማያገኝ ባለቅኔውም ለነፍሳቸው የመንግስተ ሰማይ ተስ
ፋን ቆረጡ ። በቤት የቤተሰብ ብጥብጥ ያለበት ሰው በውጭም ብስጭት
እንደማያጣው ባለቅኔውም በስጋም በነፍስም ተስፋ ቢለ መሆናቸውን
በቅኔያቸው ምስጢር አረጋግጠዋል ።

385 መወደስ /ስ
ዘበቀለ ንበና (አሊቃ)

እምኮኖ ጌጋየ በመዋዕሊነ
ለዳዊት ንጉሥ ቃለ ብሂሎቱ ፍሉጥ
ይለብሱ ጽድቀ ካህናተ አፍኦ ወውስጥ ፤
እንዘ እምነቶሙ በመክፈልት ንዳጥ
እስመ ብኩርናሆሙ ያመስጥ
ወታቦተ ሕግ ልቦሙ በወርቀ ዕቦድ ልቡጥ ።
ቀሊለስ አይኩነነ ወርቀ ሀመፃሆሙ ሢጥ
በእደ ቢጹ ወኢያሶን ንለፍተ እክይ ይትመያየጥ ፤
እንዘ መድሎቱ ሐስት በዐውደ ይሁዳ ተውላጥ
አምጣነ ንባቡ በቃለ ጽርዕ ወትርጓሜሁ በዕብራይስጥ ።

ትርጉም

የውስጥና የውጭ ካህናት
ዕድቅን ይለብሳሉ የንጉስ ዳዊት የተለየ
የማለቱ ቃል በዘመናችን በደል ለሆነበት ነበር ፤
እምነታቸው በጥቂት መክፈልት (ዘኪ) ሲሆን
ልቅናቸው ያመልጣልና ፡
የሀግ ታቦት /ልባቸውም በስንፍና/ ወርቅ የተለበጠ ነውና ።
የሽያጭ /አመፃቸው ወርቅ ግን ቀላል እንዳይሆንልን
ክፋትን ባለፉ በኢያሶንና በወንድሙ እጅ ይመላለሳል ፡
በይሁዳ እደባባይ /መለወጥ ሚዛኑ አስት ሲሆን
ንባቡ በግሪክ ቃል ፡ ትርጓሜውም በእብራይስጥ ነውና ።

ምስጢር

የእስራኤል ንጉስ ዳዊት በመዝሙሩ “ካህናትህ ዕድቅን ይለብሳሉ”
ብሎ እንደዘመረገላቸው እንደእውነተኛች ካህናት ያይደሉ ካህናት እምነታ
ቸው በመብልና በመጠጥ ፡ በሹመትና በገንዘብ ስለሆነ ዳዊት ይህን
መዝሙር የዘመረገው በዘመናቸው ለነበሩ ካህናት ቢሆን ያስንቅፈው ነበር

ይላሉ ባለቅኔው = ወርቅ ከብረትና ከብር የላቀ ዋጋ እንዳለው የአዋቂ አጥፊዎች የሆኑ ካህናትም በደል ቀላል አይደለም =

በተሰሉንቁ በአያሶን ቤት ውስጥ ሃዋርያው ቅዱስ ጳውሎስና ደቀ መዝሙሩ ሲላስ ወንጌልን እየሰበኩ ብዙ ሰዎችን አሳመኑ = አይሁድም “አያሱስ የሚባል ሌላ ንጉስ አለን በማለት የቄሳርን ትእዛዝ ይቃወማሉ” ብለው ጳውሎስን፣ ደቀመዝሙሩንና አዲሶችንም ክርስቲያኖች ቢወነጅሏቸው አያሶንና ወንድሞቹ ዋሶች ሆነው እንዳስፈቷቸው የካህናቱም በደል በየአለቱ የሚፈፀም ሆነ =

ሚዛን እቃን በገንዘብ ለመግዛት፣ ወይም እቃን ለመለወጥ መለኪያ በመሆን እንደሚያገለግል ፡ የካህናቱም አመፅ በአደባባይ መምህሩ ኢየሱስን አሳልፎ ከሰጠ ከይሁዳ ተንኮል ጋር አንድነት አለው = የእመዓቸውም መሰረቱ ስሙ በግሪክኛ ዲያብሎስ፣ በእብራይስጥ ሰይጣን የሚባለው የጨለማ መልአክ ሰለሆነ ከእውነት ይልቅ እሰት ይቀናቸዋል በማለት ባለቅኔው አመስጥረዋል (የሃዋ. 17:5-9)

386 መወደስ(922)ን
ዘናሁዳ (አሊቃ)

ሞተ ሰብአ ምክራብ ኢይንብብ በልሳነ ሰይፍ
አመ ከላዕኮ በምዕር ለመልአክ ራማ ሥሉጥ
ሆነዕና ዓለም ጥዑይ እምደዌ ተዐቅቦ ተውላጥ!
አይሁድ ርእዩ ከመ ዘረወ
ብእሲ መሐሪ መንጠላዕት ሰጡጥ
ለነዳዩ አፍእ ንዋዩ ውስጥ ፡
ወእንዘ ለአሚን የአክል በረከተ ዓሣ ንዳጥ
ተወለጠሂ ክበብ ወርኅ ብእሲተ ሰማይ ሎጥ ፡
ወእንለ ሌሊት አንፈርዐህ በከርሠ መዓልት ኤልሳቤጥ ።
ለመጽሐፍኒ ግፍዕከ ኅሩመ ተውላጥ ሢጥ
መተርጉም ልበ ቀያፋ ንበ ጸንፀቱ ይትመደዩጥ ።

ትርጉም

የምክራብ ሰዎች ሞትን በሰይፍ ምላስ እንዳይናገር ስልጡን የሰማይ መልአክን በእንድ አፍታ በክለክልኸው ጊዜ

ከመጠበቅ ደዌ/መለወጥ የዳንህ የእለም ሆሳእና!
መፅዋች ሰው / ቀዳዳ መጋረጃ
የውስጥ ገንዘብን ለውጭ ድሃ
እንደበተነ አየ ፡
የጥቂት አሳ ብርካቱም ለማመን ሲበቃ
የሰማይ /ሎጥ ሚስት የጨረቃ ዙሪያ ተለወጠች ፡
የሌሊት ልጅ ጨለማም በቀን /ኤልሳቤጥ ሆድ ፈነደቀ =
ልዋጭ (ዋጋ) ወደሌለው ወደመፅሃፍ/ ግፍዘ
ጥናትም ተርጓሚ /የቀያፋ ልብ ይመላለሳል = }

ምስጢር

አባት ልጁን ሲመክር “በምላስዘ ክፉን አትናገር” እያለ ይከለክለዋል = ሆሳእና የሚባል ክርስቶስም መልአኩ ቅዱስ ገብርኤል የምክራቡን ሰዎች ትቶ የምክራቡን መጋረጃ በሰይፍ እንዲቀደው አደረገ = ልብስ ሲያልቅ እካል እንደሚራቁት የምክራቡ መጋረጃ ሲቀደድ የውስጡ እንደውጪው ተገለጠ = ለተጠሩት ሰዎች ጥቂት በቂ ሲሆን ብዙ እንደሚዘጋጅ የጥቂቱ አሳ ብርካቱ የሚያሳምን ሆነ = የሎጥ ሚስት የጨው ሀውልት ወደመሆን እንደተለወጠች የጨረቃም ክበብ(የክብነት ቅርፅ) ደም ሆነች = የሃንስ በእናቱ በኤልሳቤጥ ሆድ እንደፈነደቀ የሌሊት ጨለማም በቀን ብርሃን ሰፈነበት = ተርጓሚም ከመፅሃፍ ሃይለ ቃል ዕናት (ክብደት) የተነሳ ወደዘናው ቃል እንደሚመላለስ፣ የአይሁድ ሊቀ ካህናት የቀያፋ ልብም ክርስቶስን መበደሉን ደጋገመው በማለት ባለቅኔው ቅኔያቸውን አመስጥረዋል =

387 በአምላኪየ(926)ን
መንገል ነነዌ ገነት ፈቃድ አምላክ ሚጦ
ለዮናስ መኰንን ሔዋ ባሕረ ነድ ዘውኅጦ ፡
አኮኑ ኢክሀለ እምእደ አምላክ አምሥጦ =

ትርጉም

የእሳት ባህር የዋጠው የሂዋን ጌታ /ዮናስን የአምላክ ፈቃድ ወደነነዌ/ገነት መለሰው ፡ ከአምላክ እጅ ማምለጥን አልቻለምና =

ምስጢር

የአምላክ ፈቃድ ዮናስን ወደነገዌ እንዳደረሰው አዳምን ወደገነት መለሰው ። ዮናስን ባህር እንደዋጠው አዳምንም አሳት ከበበው ። ዮናስ ከአምላክ እጅ ሊያመልጥ እንዳልቻለ አዳምም በሲኦል ሳለ ዘላይ እግዚአብሔር ተጠባብቆ ይላሉ ባለቅኔው ።

388 ሥላሴ (927) ገ

ዘመዝሙር ካሣ

ራጉኤል ኅዘ አምላክ

በእንተ ምኒልክ እንዘ ትጹሊ

ግብራተ ሐዲስ ዓለም በጎይሉ ለጸሎትክ ሠሊጦ

ይገብእ ኅዘ ዘትካት መንበሩ እንጦጦ ፤

ወለጽንዐ ፍቅርክ ወይን ክራሚ ውስተ ልቡናሁ ዘሦጦ

በሐዲስ ዓለም ኢይዌልጦ

ወለአጽድቆዝ አብዝኃ ተመያይጦ

ኅዘ ጸንዐ ፍቅርክ ዘኔጦ ።

ትርጉም

ራጉኤል! ወደአምላክ

ስለምኒልክ ስትጸልይ

የአዲስ አለም ስራዎችን በጸሎትህ ኃይል ጨርሶ

ወደቀድሞ መቀመጫው እንጦጦ ይገባል (ይመለሳል) ፤

በልቡ ውስጥ የጨመረው የፍቅርህ ጥናት /ክራሚ ወይንንም

በአዲስ አለም አይለውጠውም ፤

የሸነገለው ፍቅርህም ከፀና ዘንድ

ይህንም ለማዕደቅ መመላለስን አዘዛ ።

ምስጢር

በልህ አሰሪ ሰራተኛውን በወቅቱ ወደሰራው ያስማራዋል ። ታዛዥም ሰራተኛ ሰራውን ፈፅሞ ማታ ወደቤቱ ይገባል ። የኢትዮጵያ መሪ የነበሩት እኔ ምኒልክም በመጀመሪያ ዘእንጦጦ ቤተ መንግስታቸውን ስርተው የእንጦጦ ራጉኤል ቤተ ክርስቲያንን ተክለው ደብረዋል ።

በሁዋላም አዲስ አለም በተባለው ቦታ የቅድስት ማርያምን ቤተ ክርስቲያን ስርተዋል ። የነተረ የወይን ጠጅ በጉሽ ጠጅ እንደማይለወጥ እኔ ምኒልክ የአዲስ አለም ማርያም ቤተ ክርስቲያንን በንቡረ እድ መአርግ ቢደብሩም ቅሉ ፡ “የቀድሞውን ወዳጅህን በምን ቀበርኸው? በሻሽ ፡ መጪው እንዳይሸሽ” እንዲሉ የመጀመሪያውን ሰራተኛውን የራጉኤልን ቤተ ክርስቲያን አልዘነጉትም በማለት ባለቅኔው አመሰግሮ ዋል ።

389 ዕዝል ጉባኤ ቃና (931)ገ

ይትቀረጽ በጸመ ቀኖና መላሂ

ጌጋዩ ዙሉ ዓለም ሥዕርቱ ለአቤሴሎም አማሂ ።

ትርጉም

የአመፀኛ አቤሴሎም ጠጉር /የአለም ሁሉ በደል በቀኖና በተደነገገ ያም /ምላጭ ይከርከም ።

ምስጢር

የራስ ጠጉር በምላጭ ይከረከማል ። የአለም ሰው በደልም በየም ይሰረያል ። ጠጉር በራስ ላይ እንደሚበቅል በደልም የአባቱን መንግስት በገለበጠ በአቤሴሎም ላይ በዛ ። በማለት ባለቅኔው ያሰረዳሉ ።

390 ሥላሴ(836)ገ

ዘገሩይ (አለቃ)

ማእምር ወለዛዊ

በማየ ብሔሩ ኢይትመካህ ፤

ከመ ይጽብዕዎ ሐሩ አቦኑ በወልጦ ጎብሮሙ ገጽ

ንያላን ማየተ ብሔሩ ለጣኔዎስ ዕዕ ።

ይትራከብሰ ማእረር ግብጻዊ ምስለ ንባዘ ንዕማን ሠርጽ

ዮርዳኖስን ማየ ተግሣጽ?

አው ሶርያ ፈለገ ሕፃዕ

ዘሰጠጦ ለመጽሐፍ ለምጽ?

ትርጉም

አዋቂና አስተዋይ

ሰው በአገሩ ውሃ አይመካ ፡

ሃይለኞች /ያገሩ ውሆች ሀብራቸው/ ሬትን በመለወጥ

ፈርአን እንጨትን ሊወጉት ሄደዋልና ።

ግን አዝመራ /የግብፅ ሰው ከንእማን ነገር/ በቃያ ጋር ይገናኙ ዘንድ

መፅሃፍ ለምፅን የቀደደው

የተግላፅ ውሃ የሆነ የርዳኖስ ነውን?

ወይም የጉድለት ወንዝ የሆነ ሶርያ ነው?

ምስጢር

እንዳንድ ሰው ያላግባብ ሰው በድሎ በወገኑ በመካ ፡ አስተዋይ የሆነ ወገኑ ድጋፍ አያደርግለትም ። ስለዚህም ማንም ሰው በተግባሩ እንጂ በወገኑ መመካት አይገባውም ። የግብፅ ንጉስ ፈርአንም በአገሩ ውሃዎች እንዳይተማመን የአገሩ ውሃዎች ሊያሰጥሙት ተሰበሰቡ ። በእንዳንድ አገሮች በአንድ በኩል መከር ሲሆን በሌላው በኩል ቡቃያ እንደሚሆን የፈርአን ነገር ከንእማን ነገር ጋር ተባበረ ። የሶርያ ሰራዊት አለቃ ንእማን ከለምፁ የነፃው በአገሩ በሶርያ ወንዝ ሳይሆን በእስራኤል አገር ወንዝ በየርዳኖስ ነውና ። መፅሃፍ በእንግልት ብዛት እንደሚቀደድ የንእማን ለምፅም በውሃ እጥበት ነፃ ማለት በቅኔው ተገልጧል (2ነገሱ 5 ፣ ሉቃ 4 ፡ 27) ።

391 ዋዜማ (1096)ጎ

ጲላጦስ ለበዓል

አሐደ ያሐዩ እምነ መቁሐን ዘልፈ ፡

እስመ ሕግ በገበ አይሁድ ክመዝ ተጽሕፈ ፡

ተክለ አብሰ መካህ እምዓቅመ ጲላጦስ ጎለፈ ፡

እስመ ለለበዓል ያሐዩ እልፈ እልፈ

ወአሐዱ እምእልፍ ኢተርፈ ።

ትርጉም

ጲላጦስ ለበዓል

ከእስረኞች አንዱን ዘወትር ያድን ነበር ፡

ሀግ በአይሁድ ዘንድ እንደዚህ ተዕዛድና ።

መመኪያ ተክለ ሃይማኖት ግን ከጲላጦስ ልክ አለፈ ፡

ሰየበአል እልፍ እልፍ ያድናልና

ከእልፍም አንዱ አልቀረምና ።

ምስጢር

ኢየሱስ ክርስቶስ በተሰቀለ ጊዜ የአይሁድ አገር ገዥ የነበረ ጲላጦስ በአይሁድ ሀግ መሰረት ከእስረኞች አንዱን እስረኛ የማዳን ልማድ ነበረው ። አቡነ ተክለ ሃይማኖት ግን ከእርሱ (ከጲላጦስ) መጠን ያለፈ ስራን ሰሩ ። ይኸውም ይታወቅ ዘንድ በተአምር በየበአል ቀናቸው የፈወሷቸው በሽተኞች በእልፍ የሚቆጠሩ ሆኑ በማለት ባለቅኔው ለኢትዮጵያዊው ፃድቅ አቡነ ተክለ ሃይማኖት ተሰጥቷቸዋል የሚባለውን የአማላጅነት ክብር በቅኔያቸው ምስጢር አረጋግጠዋል ።

392 ዕዝል አሠረ ንጉሥ (959) ጎ

ዘወልደ ዮሐንስ (መልአክ ብርሃን)

ምኒልክ ኢበልዐ ኃፍረተ ቀትል እምነ ይሁዳ ዘተርፈ

ወበበትረ እድ ዘኮነት ለክንቱ ዘባነ ፀሩ ቀሠፈ ፡

እስመ ፀር ስመ ዘተሳተፈ

ትምክህተ ሰናክራም ቈጽለ ጊዜ ነግሀ ተዐጽፈ ፡

ወበሰርክ ፍሬሁ ተነግፈ ።

ትርጉም

ምኒልክ ከይሁዳ የተረፈውን የውጊያ እፍረትን አልበላም

ለክንቱ በሆነች የእጁ በትርም የጠላቱን ጀርባ ገረፈ ፤

በለም የተሳተፈ (አንድ የሆነ) ጠላት

የሰናክራም ትምክህት /ቅጠልን በነግሀ ጊዜ ተነፃፅሯልና ፤

በምሽትም ፍሬው ረግፏልና ።

ምስጢር

ሁለንድ በእድሜና በማእረግ ዝቅተኛ ሰው የተረፈውን ፍርፋሪ ክርሱ የሚልቅ ሰው አይባላም ። አጼ ምኒልክም በጦርነት አፍረው አልተመለሱም (ድል አልሆኑም) ። ይሁዳ አባቱንና እናቱን ማርኮ አሳፋሪ ነገር ፈፅሟል ። አጼ ምኒልክ ግን የአህያ ጀርባ በበትር እንደመዝበጥ ጠላታቸውን በስልጣናቸው በማስወገድ የፈፀሙት ድርጊት ህዝባቸውን የሚያኮራና የጠላታቸውን ህዝብ የሚያሳፍር ነው ። የአንዳንድ ሰዎች ስም እንደሚሞካሽ በሰሙ ንጉስ (ንጉስ ነኝ ብሎ) አጼ ምኒልክን ጦርነት የገጠማቸው ጠላት መጀመሪያ አብቦ በሁዋላ ፍሬው እንደሚረገፍ እንጨት ፍሬ ቢሰሆን ። በእስራኤል ንጉስ በህዝቅያስ ላይ የተመካ የአርር ንጉስ ለናክራም የጦርነት እቅድ ህንጻ ሆኖ እንደቀረ የአጼ ምኒልክ ጠላት ድንፋታም ዋጋ ቢሰ ነው ይላሉ ባለቅኔው (2 ነገሱ. 19:35) ።

393 መወደስ

ዘገሠሠ (መምህር ፡ ዘይስማላ ጊዮርጊስ)

ሆሎ ውእቱ ክብረ ሆሣዕና
እመ ለኢሳይያስ ኮነ ኃሣሤ አእዱግ እለ ተገድፉ
እንዘ ልዑላን ኪፍቤል ታሕተ ተጽዕኖ መትክፉ
እስመ ለእስራኤል በአእዱግ
ኢሳይያስ ሶበ አኪዶሙ እስራኤል ተሀቅፉ
በይነ ሆሣዕና እስከ ተጽሕፉ
እለ ተገድፉ አእዱግ ውስተ ርእስ ልደት መጽሐፉ።
አይሁድሂ በጥንቃቄ ትምህርተ አእዱግ ተወክፉ
ንበ ቤተ ጸሎት አእዱግ አፍአ ከመ ቤተ ምስያፍ አመ ኃለፉ ፡
አምጣነ አእዱግ ፈርሁ ወሆሣዕና ቀጠፉ ፡
ወከመ ፀረፉ ሆሣዕና አእዱግ አፀረፉ ።

ትርጉም

የጠፉ አህዮችን ፈላጊ (ሳኦል)
ለኢሳይያስ ቢሆን ሁሉ የሆሳእና ክብር ነው ፡
ከፍተኞች ኪፍቤል ከመጫን /ትከሻው በታች ሲሆኑ
እስራኤልን በአህዮች

ኢሳይያስ ባስረገጣቸው ጊዜ እስራኤል ተሰናክለዋልና ፡
የተገደፉ አህዮች
ስለሆሳእና በልደት /መፅሃፉ ራስ እስከተፃፉ ድረስ ።
የሚጻ አህዮችም እንደገበያ ቤት ወደፀሎት ቤት በሄዱ ጊዜ
አይሁድ በጥንቃቄ የአህዮችን ትምህርት ተቀበሉ ፡
አህዮችን ፈርተው ሆሳእናን ገርፈዋልና ፡
ሆሳእናንም እንደሰደቡ ፡ አህዮችን አልሰደቡምና ።

ምስጢር

በዘመኑ ህንበሩ እስራኤላውያን ይልቅ በመልኩና በቁመቱ የላቀ ሳኦል የጠፉ የአባቱን አህዮች ሲፈልግ በነቢዩ በሳሙኤል ተመርጦ የእስራኤል ንጉስ ሊሆን የንጉሱነት ዘይትን እንደተቀባ ፡ ሆሳእና የሚባል ክርስቶስም በአህያ ላይ ተጉዞ ወደ ቤተ መቅደስ የገባው “እስራኤል ዘሥጋንና እስራኤል ዘነፍስን ፡ እስራኤልንና አህዛብን” ለማዳን ሊሆን ፡ የሰሙ ትርጉም እግዚአብሄር ደህንነት ነው ማለት የሆነ ነቢዩ ኢሳይያስ “አህያ የገዥውን በሬም የጌታውን ጋጣ አወቀ እስራኤል ግን አላወቀም ፡ ህዝቤም አላስተዋለም” በማለት ትንቢት የተናገረባቸው እስራኤል በሆሳእና አላመኑም ።

የተገደፉ ቃላት በመፅሃፉ አርእስት ላይ እንደሚፃፉ አህዮችም ክርስቶስ በተወለደ ጊዜ በበረት ውስጥ በትንፋሻቸው አሟሟቁት ። በሆሳእናም እለት በአህያይቱና በውርንጫዋ ላይ ተቀምጦ ወደኢየሩሳ ሌም ገባ ።

አንዳንድ ሰው በሃብትና በጉልበት ክእርሱ ከሚያይል ሰው ጋር ሲጣላና ያም ሰው በሃብቱና በጉልበቱ ሲመካበት እርሱም በበኩሉ በእርሱ ደረጃ ያሉትን ለማጥቃት ቢሞክር “አህያውን ፈርቶ ዳውላውን” የተሰኘው የአባቶች ምሳሌ ይመስልበታል ። አይሁድም ከወገናቸው ክቅድስት ማርያም የተወለደ ኢየሱስ ክርስቶስ በሽማግሌዎችና በህፃናት እየተመሰገነ በአህያይቱና በውርንጫዋ ላይ በየተራ እየተቀመጠ ወደቤተ መቅደስ በገባ ጊዜ ተቃወሙት ። አህዮችን ግን አልተቃወሙም ይላሉ ባለቅኔው (ማቴ. 21 ፡ 9-15) ።

394 ዋይማ (962)ገ
ባዕል በዕብዱ

ይህ ነፍስ የ እምድካም ሥጋ አዕርፈ።
ለኪ እምጣን ዘገብኪ ወርቀ ክብር ኃላፊ ።
ልብሰ ሰላሳ ነገረ እመ መርግዊ ይስፊ
ይህላ ለነፍሱ ወርቀኪ ግድፊ
እመ-ስና ዘሀሎ ትትርፊ ።

ትርጉም

ባለፀጋ በሰንፍናው
ነፍሴ ከሰጋ ድካም እረፊ ይላል ፤
ያላፊ ክብር ወርቅን ለአንቺ ሰብስቤያለሁና ።
ግን የባለፀጋ ልብሰ /ነገርን መርእዊ/ ገብረ ክርስቶስ ቢሰፋ ፡
ከአለጥፋት ትተርፊ ዘንድ
ነፍሱን ወርቅን ጣዩ አላት ።

ምስጢር

አንዳንድ ሰነፍ ባለፀጋ ሞትን ዘንግቶ “አንግዴህ ምን አለብኝ ፡
ብዙ ገንዘብ ሰብስቤያለሁ ፡ መደሰት አለብኝ” ይላል ። ገብረ ክርስቶስ ግን
የአባቱን መንግስት ትቶ ከወርቅ ይልቅ ክርስቶስን በመከተሉ የሚመጣበ
ትን መከራ መረጠ በማለት ባለቅኔው የገብረ ክርስቶስን አማኝነት
በቅኔያቸው ምስጢር አስረድተዋል ።

395 ዘእምላኪያ (19)ይ

ዘቸኮል (ባሕታዊ ፡ ዘወይዘይኝ ማርያም)

ወሪዐ ቤቱ ነፃስ እንተ አ.የእምር ኬፋ
ያስተሐምም እፎ አብያተ ዘአልፋ?
ወለተዘምዶቱ ድቀት እስከነ ሠለስቱ ጸሐፋ ።

ትርጉም

ትንሽ ቤቱን መሰራት የማያውቅ ጴጥዮስ
ለክርስቶስ ቤቶች እንዴት ያስባል?
ዘምድናው /አወዳደቅንም እስከ ሶስት ቤት ቆጠራት ።

ምስጢር

“የራሱን ቤተ ሰብ ማስተዳደር የማይችል ቤተ ክርስቲያንን
ማስተዳደር አይችልም ” በማለት ሃዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ አስተም
ሯል። በደብረ ታዐር ለራሱ ቤተ ለመሰራት ያላሰበ ጴጥዮስ “ለክርስቶስና
ለኤልያስ ፡ ለሙሴም ሶስት ቤቶችን እንሰራ” ብሎ ቢናገርም ፡ ይህን
ማድረግ እንዴት ይችላል? በማለት ባለቅኔው ቅኔያቸውን አመሰግረዋል ።

396 ዘእምላኪያ ስ

ሰማዕተ ልዳ ረከዘ ምስለ ኤልያስ ሱታሬ
ያፍቅር ሀላዌ ወይጽላዕ ኃላፊ ፡
አምጣን እምለፌ ኅያል ወመስተግግሥ እምለፌ ።

ትርጉም

የሚኖርን ይወድና ያለፈን ይጠላ ዘንድ
የልዳ ሰማእት ከኤልያስ ጋር አንድነትን አገኘ ፡
ከዚያ ብርቱ ሰው ነውና ፡ ከዚህም ታጋሽ ነውና ።

ምስጢር

አንዳንድ ሰው ጓደኛውን ከልቡ ሲያፈቅር ጓደኛው የወደደውን
ይወዳል ፡ የጠላውንም ይጠላል ። የሚያልፈውን አለም መከራ በመታገስ
የማያልፈውን አለም ተስፋ ያደረገ የልዳ ሰማእት ቅዱስ ጊዮርጊስም እንደ
ኤልያስ በተጋድሎው ፀና ይላሉ ባለቅኔው ።

397 ግእዝ ተባኤ ቃናስ

ዘየፋነዛ (አለቃ)

ተሐልበት ደመ ላህመ ቤተ ጳውሎስ ሰይፍ ፡
ነዳይ ቶማስ እስመ እንሥአ በአፍ ።

ትርጉም

የጳውሎስ ቤት ላም /ሰይፍ ደምን ታለበች ፡
ችግረኛ /ቶማስ በአፍ አንስቷታልና ።

ምስጢር

ክቤቱ አርፎ የማይቀመጥ አንዳንድ እግረኛ ሰው ወደሌላው ሰው ቤት ሲሄድ ላሞች ሲታሰቡ ይደርሳል ፤ እንደ እግሩም አንደበቱ አያርፍምና “እቤት! የዚች ላም ጡቷ ምን ያክላል?” ብሎ ይናገራል ፤ በየደረሰበትም ያነሳታል ። ያችም ላም በወተት ፈንታ ደም ትታሰባለች ። ሃዋርያው ጳውሎስ የተቆረጠባት ሰይፍም የቶማስን ክንፈሮች በቆረጠች ጊዜ ደሙን አፈሰሰችው ይላሉ ባለቅኔው ።

398 ዋዜማ (967)ጎ

ዘፈቃዴ (አቶ)

በዓመተ ሞት ማእረረ ዙሉ
ፈለገ ሐሊብ ይውሕዝ እምክናፍሪሁ ለሰይፍ
ማየ ፅራቆ እይስተይ መትከፍ ፤
ወእዘከረ አክናፈ ስማዕተ ገሊላ መጽሐፍ
እስመ ትልቆ ሳብዕ አክሊል ፍጹም ክንፍ
ጎዘ ርእሱ ዘየዐርግ ያፍ ።

ትርጉም

በሞት /የሁሉ አዝመራ አመት
ባዶ ውሃን እንዳይጠጣ

ከሰይፍ ክንፈሮች የወተት ወንዝ ይፈላል ፡
የገሊላ ሰማእት /መፅሃፍ ክንፈሮችን አላስታወሰም፡
የሰባተኛ አክሊል ቁጥር /ፍፁም ክንፍ
ወደራሱ የሚወጣ ወፍ ነውና ።

ምስጢር

ለመስኖ ልማት አመች የሆነ ወንዝ ከምንጩ ጀምሮ አዝመራ ወዳለበት እንዲፈስ ይደረጋል ። በሰይፍ ዘተቆረጠ ከቅዱስ ጊዮርጊስ አንገትም ወተትና ውሃ መነጨ ። አንዳንድ ህመምተኛ ሰው ውሃና የአትክልት ጭማቂ እየቀላቀለ እንደሚጠጣ በጊዮርጊስ ትክኻ ላይም ውሃም ፡ ወተትም ፈሰሰ ። ሁሉም ነገር በመፅሃፍ ተፅዕኖ እንደማይገኝ ጊዮርጊስም እንደ መጥምቁ የሃንስ አንገቱን ሲቆረጥ ክንፎችን አላወ

ጣም። በእብራውያን የቁጥር ስርአት ስባት ፍፁም ቁጥር (ሙሉ ቁጥር) እንደሆነ ለጊዮርጊስም በሰባተኛው የስቃይ አመት አክሊል ቢወርድለት፡ ክንፍ ለየሃንስ ሆነ በማለት ባለቅኔው ቅኔያቸውን አመስጥረዋል ።

399 ዋዜማ(968)ጎ

ዘወልደ ሥላሴ (አለቃ)

ተክለ ሃይማኖት አመ ተሰቅለ
ዲበ ዕፀ መስቀል ኪሩብ ለቤዛ መንክራት አእላፍ፡
ተረግዞ ገቦሁ በኩናት ክንፍ ፡
ወሶበ እምላዕሱ ወረደ መንፈስ አእምሮ ዘዘልፍ
ሐዋርያቲሁ አልባሰ አርድእተ መትከፍ
ተናገሩ በልሳን ወአፍ ።

ትርጉም

በእንጨት መስቀል /ኪሩብ ላይ
ለድንቆች /ወገኖች ቤዛ ተክለ ሃይማኖት በተሰቀለ ጊዜ
በጦር /ክንፍ ጎኑን ተወጋ ፡
የዘወትር እውቀት መንፈስም ከላይ በወረደ ጊዜ
የትክኻ ረዳቶች ሃዋርያቱ /ልብሶች
በምላሰና በአፍ ተናገሩ ።

ምስጢር

ክርስቶስ በእንጨት መስቀል ላይ ለብዙዎች ቤዛ በተሰቀለ ጊዜ ጎኑን በጦር ተወጋ ፡ እ.ትዮጵያዊው ገድቅ አቡነ ተክለ ሃይማኖትም በኪሩብ አምሳል በጎናቸው በሰረፁ ክንፎች በረሩ ። ሃዋርያትም በመንፈስ ቅዱስ ሃይል ልዩ ልዩ ቋንቋን እንደተናገሩ የተክለ ሃይማኖት ልብሶችም አምላክን አመሰገኑ በማለት ባለቅኔው ለተክለ ሃይማኖት ተፈፅሏል የሚባለውን ተአምራዊ ድርጊት አመስጥረዋል ።

400 ሥላሴ /ስ

ኤዎስጣቶዎስ
ማእዜ ተኃፍር በእርቃንነ?
ያፍ ጥቀ እንተ ወረፀት እምያፍ

ዕርቃነ እንላ ትከድን በከንፍ ።
ወእንበለ ዛቲ ዐጽፍከ እመ አልብከ ተረፍ ።
እስመ አንተ አብ ኩናኔ ጸንፍ ።
ስዝረ ስዝረ ለይእቲ ዐጽፍ
ንትካፈላ ውሉድከ እልፍ ።

ትርጉም

ኤዎስጣቴዎስ!
በራቁትነታችን መቼ ታፍራለህ?
ከወፍ የተወለደች ወፍ እንኳን
የልጅን ራቁትነት በከንፍ ትሸፍናለች ፤
ያለዚች አፅፍህም ትርፍ ከሌለህ
ጠረፍ ገዢ አባት ነህና ፤
እልፍ ልጆችህ ይህችን አፅፍ
ስንዝር ስንዝር እንካፈላት ።

ምስጢር

ልጆችን ማብላትና ማልበስ የወላጆች ግዴታ ነው ፤ ስንኳን ሰውና ወፍ ልጆቿን በእኛ እየለቀመች ትመግባቸዋለች በከንፍቿም አቅፋ ከብርድ ታድናቸዋለች ። ኤዎስጣቴዎስ የተባሉት ኢትዮጵያዊ ፃድቅ የቤተ ክርስቲያናቸው አገልጋዮች ካህናት የእመት ልብስና የእሰት ጉርስ እንዲያገኙ የየቀኑን ተግባራቸውን መባረክ ይገባቸዋል ። የልጆች መራቆት ወላጆቻቸውን እንደሚያሳፍራቸው የካህናቱም እጦት ፃድቁን አማላጅ አያስኛቸውም ። የእቡነ ኤዎስጣቴዎስ ልብስ እንዲት ብትሆንም “ከሁለት ልብሶች አንዱን ቢቀሙህ ሁለተኛውንም ስጥ” እንደተባለው ያችው አንዲቱ ለረድኤት ትበቃናለች ይላሉ ባለቅኔው ።

ታሪክ

በዘመነ አፀባ (በችግር ዘመን) በጎጃም ክፍለ ሀገር በደብረ ወርቅ ማርያም የኖሩ አንድ ሊቅ የሚለብሱት አጥተው በመቸገራቸው ለፃድቁ ለእቡነ ኤዎስጣቴዎስ በእል ዋይማ ይህን ስላሴ ቅኔ መቀኘታቸው ይተረካል ።

የባለቅኔዎች አጫጭር የሕይወት ታሪክ

1. ሃዲስ ኪዳናት (ቄሰገበዝ ፣ ዘፀላሎ አማኑኤል)

ቄሰ ገበዝ ሃዲስ ኪዳናት በጎጃም ፣ ክፍለ ሀገር በባህር ዳር አውራጃ በያልማና ዴንሳ ወረዳ በፀላሎ አማኑኤል ደብር ከአባታቸው ከመምህር ዚዳናት ወልደ ፋፋኤል ከእናታቸው ከወይዘሮ የተመኙ ከብቴ በ1863 አ.ም ተወለዱ ።

ቄሰ ገበዝ ሃዲስ ኪዳናት ፀዋትወ ዜማ በደብሩ ከነበሩ መምህራን ተምረዋል ። ከአባታቸው ከመምህር ኪዳናት ወልደ ፋፋኤል ቅኔ ከነአግባቡ ተምረው በመምህርነት ተመርቀዋል ። ከዚያም ወደ ጎንደር ክፍለ ሀገር ሄደው በጎንደር ከተማ ከነበሩ ሊቃውንት የመፃህፍት ትርጓሜ አጥንተዋል ። ወደ ቤተ ልሂም ሄደው ድን አስመስክረዋል ።

ቄሰ ገበዝ ሃዲስ ኪዳናት ወደ ትውልድ በታቸው ወደ ፀላሎ አማኑኤል ተመልሰው ቅኔና የመፃህፍት ትርጓሜ እያስተማሩ አያሌ መምህራንን መርቀው ሾመዋል ። እኒህ ሊቅ በማስተማር ስራቸው ሳይወሰኑ የደብሩ ቄሰገበዝ ሆነው ቅን አገልግሎት አበርክተዋል ።

ቄሰ ገበዝ ሃዲስ ኪዳናት ከሚወዱት የማስተማርና ምስጢር መፃህፍትን የመመርመር ስራቸው ሳይለዩ በተወለዱ በ65 አመታቸው በ1928 አ.ም አርፈው በደብረ ፀላሎ አማኑኤል ተቀብረዋል ። (ታሪኩ የልጅ ልጆቸው አቶ ተሾመ ሃዲስ ካቀረቡት በምህፃር የቀረበ ነው)

2. መራሂ በየነ (አለቃ ፣ ዘጋዛ ቁስቋም)

አለቃ መራሂ በየነ በጎንደር ክፍለ ሀገር በደብረ ታቦር አውራጃ በአንጋጫት ማርያም ደብር ከአባታቸው ከመሪኔታ በየነ እንግዳና ከእናታቸው ከወይዘሮ አስናቀች እስረስ በ1892 አ/ም ተወለዱ ። ንባብና ፀዋትወ ዜማ ከእያታቸው ከመሪኔታ እንግዳ ፣ ቅኔ ከነአግባቡ ከአለቃ ደስታ ጠይም በተደባበ ማርያም ተምረው በመምህርነት ተመርቀዋል ።

አለቃ መራሂ በየነ በጋይንት አውራጃ የጉና ቅዱስ ሚካኤል ደብር የቅኔ መምህር ሆነው በማስተማር ላይ እንዳሉ የደብሩ ርእሰ ደብር ሆነው ሰርተዋል ። እኒህ ሊቅ ከ1972 እስከ 1976 አ.ም ድረስ የጋዛ ቁስቋምን ደብር በአለቅነት አስተዳድረዋል ።

አለቃ መራሂ በየነ በቅኔ ሙያቸው ከተመሰገኑት ሊቃውንት አንዱ

ናቸው ። እኒህ አረጋዊ ሊቅ ከሚወዱት ከግስተማርና ከትሩፋት ስራቸው ሳይለዩ ሰኔ 21 ቀን 1978 አ.ም. በተወለዱ በ86 አመታቸው አርፈው በጉና ቅዱስ ሚካኤል ደብር ተቀብረዋል ። (ታሪኩ ልጃቸው ቀሲስ ከፍያለው መራሂ ካቀረቡት በምህፃር የቀረበ ነው) ።

3. መዝሙር ካሳ (አለቃ)

አለቃ መዝሙር ካሳ በጎንደር ክፍለ ሀገር ተወለዱ ። በተወለዱበት ክፍለ ሀገር ተምረው የተመሰገኑ ምሁር ሆነዋል ። ምሁርነታቸው ከሚያፈልቀው የንግግራቸው ስምረት የተነሳ ዳግማዊ እጄ ምኒልክ ያከብሯቸው ነበር ይባላል ።

አለቃ መዝሙር ካሳ የእንጦጦ ማርያምን ቤተ ክርስቲያን እያገለገሉ ሲኖሩ አርፈው በዚህ ደብር ተቀብረዋል ።

4. ሳሙኤል ረታ (አለቃ)

አለቃ ሳሙኤል ረታ በወሎ ክፍለ ሀገር በየጁ አውራጃ በኩላማሶ ወረዳ ተወለዱ ። በዚህ ክፍለ ሀገር ገዳማትና አድባራት ከነበሩ መምህራን ተምረው የተመሰገኑ ሊቅ ሆነዋል ።

አለቃ ሳሙኤል ረታ በቤተ ክህነት በታሪክና በድርሰት ክፍል ተመድበው በመስራት ላይ እንዳሉ በ1943 አ.ም አርፈው በመንበረ ግባኤት ቅድስት ስላሴ ቤተ ክርስቲያን ተቀብረዋል ።

5. ሮብአም (መልአክ ፀሃይ ፣ ዘቁስቋም)

መልአክ ፀሃይ ሮብአም በጎንደር ክፍለ ሀገር በዋጣ አውራጃ በመርጡል ማርያም ሰበካ ተወልደዋል ። ፀዋትወ ዜማና ቅኔ በመርጡል ማርያም ከነበሩ መምህራን ተማሩ ። ወደ ጎንደር ክፍለ ሀገር ሄደው በጎንደር ከተማ ከነበሩ መምህራን የመፃሕፍት ሊቃውንትን ትርጓሜ ተምረው በመምህርነት ተመርቀዋል ።

መልአክ ፀሃይ ሮብአም በጎንደር ከተማ በቁስቋም ደብር የመፃሕፍት ሊቃውንትን ትርጓሜ በማስተማር አያሌ ደቀ መዛሙርትን አፍርተዋል ። መልአክ ፀሃይ ተብለውም የቁስቋምን ደብር በአለቅነት አስተዳድረዋል ። እኒህ ሊቅ ከሚወዱት የግስተማርና ምስጢረ መፃሕፍትን የመመርመር ስራ ሳይለዩ ኖረው አርፈዋል ።

6. ቀፀላ ሃይሉ (መምህር ፣ ዘዋሽራ)

መምህር ቀፀላ ሃይሉ በጎንደር ክፍለ ሀገር በዋሽራ ማርያም ሰበካ ተወልደዋል ። በተወለዱበት ክፍለ ሀገር አድባራትና ገዳማት ከነበሩ ሊቃውንት ተምረው የቅኔ መምህር ለመሆን በቅተዋል ።

የመምህር ቀፀላ ሃይሉ የመምህርነት ዘመን የአገሪቱ ቴዎድሮስን ፣ የአገሪቱ የሃንሰንና የአገሪቱ ምኒልክን ዘመን መንግሥት ያጠቃልላል ። በዚህም ጊዜ አያሌ ደቀ መዛሙርትን በቅኔ መምህርነት ሾመዋል ። እኒህ አረጋዊ ሊቅ ተወልደው ባስተማሩበት በዋሽራ ማርያም ደብር አርፈው በዚያው ተቀብረዋል ።

7. በሻህ (አለቃ ፣ ዘራጉኤል)

አለቃ በሻህ በሸዋ ክፍለ ሀገር ተወለዱ ። በዚህ ክፍለ ሀገር ከነበሩ መምህራን ተምረው በቅኔ ሙያቸው የተመሰገኑ ሊቅ ሆነዋል ።

አለቃ በሻህ እንገለገላ ኪዳነ ምህረትን በአለቅነት አስተዳድረዋል ። እኒህ ሊቅ ከአገሪቱ ምኒልክ ዘመን መንግሥት ጀምሮ አገራቸውንና ቤተ ክርስቲያንን በቅንነት ሲያገለግሉ ኖረው አርፈዋል ።

8. በቀለ ጎበና (አለቃ ፣ ዘየውሽ ሚካኤል)

አለቃ በቀለ ጎበና በጎንደር ክፍለ ሀገር በብቸና አውራጃ በአናርጅ አናውጋ ወረዳ በድንቻ ማርያም ሰበካ ከአባታቸው ከግራዝማች ጎበና ካሳና ከእናታቸው ከወይዘሮ ለመች ሚያዝያ 17 ቀን 1892 አ.ም ተወለዱ ።

አለቃ በቀለ ጎበና በተወለዱ በአራት አመታቸው በኩፍኝ ህመም አይናቸው ጠፋ ። አለቃ በቀለ ጎበና ከመጣዩ ቅዱስ ሚካኤል መምህር ከመሪ ጌታ አለሙ ፀዋትወ ዜማ ፣ ከዋሽራው የቅኔ ሊቅ ከመምህር ተክሌ ቅኔና አገባብ ጠንቅቀው ተምረው በመምህርነት ተመርቀዋል ። እኒህ ሊቅ የሃዲሳትንና የሃይማኖት አበውን ትርጓሜ ከዋጣ ጊዮርጊስ ደብር መምህር ከአለቃ ተሰፋ ፣ የብሉያትን ትርጓሜ ከመርጡል ማርያም ገዳም መምህር ከመምህር ሌላታዎስ ተምረው ለመምህርነት በቅተዋል ።

አለቃ በቀለ ጎበና ከ1918—1924 በወለጋ ክፍለ ሀገር ፍትሃ ነገስት አውጭ ሆነው ሰርተዋል ። እኒህ ሊቅ ፋሽለት አጣሊያ ኢትዮጵያን በወረረችበት ወቅት የጎንደርንና የሸዋን አርበኞች በደብዳቤ በማገናኘትና

የጠላትን ምስጢር በማቀበል የአርበኝነት ተግባር ፈፅመዋል ።

አለቃ በቀለ ጎበና ከ1937 አ.ም. ጀምሮ በጎጃም ክፍለ ሃገር ደብረ ወርቅ ማርያምን በግብዝና ፣ በጋሞ ጎፋ ክፍለ ህገር ብርብር ማርያምን ፣ በሸዋ ክፍለ ሃገር ጉጌቴ ገብርኤልን በጎጃም ክፍለ ሃገር ደብረመንክራት የውሽ ሚካኤልን በአለቅነት አገልግለዋል ።

አለቃ በቀለ ጎበና በአዲስ አበባ ከተማ የአራዳ ገነተ ፅጌ ጊዮርጊስ የቅኔ መምህር ሆነው ሲያስተምሩ አያሌ ደቀ መዛሙርትን አፍርተዋል ። እኒህ አረጋዊ ሊቅ በተወለዱ በ86 አመታቸው በ1978 አርፈው በአዲስ አበባ ከተማ በደብረ ናዝሬት በቅዱስ ዮሴፍ ቤተ ክርስቲያን ተቀብረዋል (ታሪኩ ልጃቸው አቶ ዘርአ ያእቆብ በቀለ ካቀረቡት በምህፃር የቀረበ ነው)

9. ነጋሽ ሃይሉ (አለቃ)

አለቃ ነጋሽ ሃይሉ በጎንደር ክፍለ ሃገር በደብረ ታቦር አውራጃ በማህደረ ማርያም ስበካ ተወለዱ ። ፀዋትወ ዜማ በተወለዱበት ደብር ተማሩ ። ከዚያም ወደ ጎጃም ክፍለ ሃገር ተሻግረው ከአለቃ ወልደ ጊዮርጊስ በዲማ ጊዮርጊስ ቅኔና የመፃህፍት ሊቃውንትን ትርጓሜ አጠኑ።

አለቃ ነጋሽ ሃይሉ በተለይም በቅኔ ሙያቸው የተመሰገኑ ነበሩ ። እኒህ ሊቅ የደብረ ፅጌ ቅዱስ ጊዮርጊስን ቤተ ክርስቲያን ሲያገለግሉ ኖረው አርፈዋል ።

10. አስራት ንዋይ (ድማሃ ገነት ፣ ዘደብረ ገነት ሌልያስ)

ድማሃ ገነት አስራት ንዋይ በጎጃም ክፍለ ሃገር በደብረ ማርቆስ አውራጃ በደብረ ገነት ሌልያስ በ1844 አ.ም ተወለዱ ። በተወለዱበት ክፍለ ሃገር ገዳማትና አድባራት ከነበሩ መምህራን ተምረው የፀዋትወ ዜማ ፣ የቅኔና የመፃህፍት ትርጓሜ ሊቅ ለመሆን በቅተዋል ። እኒህ ሊቅ በቁም ፅህፈት ሙያም እጅግ የተመሰገኑ ነበሩ ።

ድማሃ ገነት አስራት የጎጃሙ ንጉስ የንጉስ ተክለ ሃይማኖት ፀሃፊ ትእዛዝ ሆነው ለብዙ አመታት ሰርተዋል ። እኒህ አረጋዊ ሊቅ መልአክ ሰላም ተብለው ደምበጫ ሚካኤልን ፣ መልአክ ገነት ሆነው ሞጣ

ጊዮርጊስን፣ ድማሃ ገነት ተሰኝተው ደብረ ገነት ሌልያስን አስተዳድረዋል ።

ድማሃ ገነት አስራት ንዋይ ከንጉስ ተክለ ሃይማኖት ልጅ ከልኡል ራስ ሃይሉ ተክለ ሃይማኖት ጋር በአስተዳደር ስራ ተጣልተው ለአቤቱታ እንደመጡ ፋሽስት ኢጣልያ ኢትዮጵያን ስለወረረች እምቡቱን የስቃይና የመከራ አመታት በአዲስ አበባ ከተማ ልጆቻቸውን ይዘው አሳልፈዋል ። ከጠላት ወረራ በሁዋላም ደብረ ገነት ሌልያስን እስከ 1944 አ.ም ድረስ አገልግለዋል ። የሰእል ስጦታም ስለነበራቸው ከቀድሞው ንጉስ ቀዳማዊ ሃይለ ሰላሴ ተሸልመዋል ።

ድማሃ ገነት አስራት ንዋይ በአስተዳደር ጉዳይ ለአቤቱታ እንደ መጡ በአዲስ አበባ ከተማ በ1944 አ.ም አርፈው በድኖቸው በዳግማዊ ምኒልክ ሆስፒታል ታክሞ በተወለዱበት ደብር በደብረ ገነት ሌልያስ ቤተ ክርስቲያን እቃ ቤት ሳይቀበር አረፈ ።

ስለሹመታቸው ግን እኔ ያልተሾሙበት ደብር የለም ይሉን ነበር ። እኛ ግን የደረሰንበትና ያየነው “አህዱ እምሊቃናት መልአክ ገነት አስራት” የሚል ማህተም ነው ። ይህም የሞጣ ጊዮርጊስ መሆኑ ነው ። (ታሪኩን በቃል ያፃፉን የልጅ ልጃቸው ዶክተር አሳይያስ አለሚ ናቸው)

11. አወቀ (አለቃ ፣ ዘወቄጣ ማርያም)

አለቃ አወቀ በወሎ ክፍለ ሃገር በላሳታ አውራጃ በሸድሆ ወረዳ ገወቄጣ ማርያም ደብር ተወልደዋል ። በወሎ ፣ በጎንደርና በጎጃም ገዳማትና አድባራት ከነበሩ መምህራን ተምረው የተመሰገኑ የቅኔ መምህር ሆነዋል ።

አለቃ አወቀ በተወለዱበት ደብር በወቄጣ ማርያም ፣ በትግራይ ክፍለ ሃገር ተቀማ በሚባለው ገዳምና በኤርትራ ክፍለ ሃገር በደብረ ቢዘን ገዳም ቅኔ አስተምረው አያሌ ደቀ መዛሙርትን አፍርተዋል ።

አለቃ አወቀ በዋልድባ ገዳም ስርአተ ምንኩስና ተቀብለው ሲኖሩ በ1929 አ.ም አርፈዋል ።

12. አፈወርቅ ትኩዩ (መሪጌታ ፣ ዘሰይፍአጥራ ማርያም)

መሪጌታ አፈ ወርቅ ትኩዩ ከአባታቸው ከደብተራ ትኩዩ ለውጤና

ከእናታቸው ዘወይዘሮ ግንብወግሽ ቢያበደን በጎንደር ክፍለ ሃገር በጎንደር ዙርያ አውራጃ በወይብላ በአታ ደብር በ1896 አ.ም ተወለዱ ።

በሰይፍ አጥራ ማርያም ከነበሩት ከአባ ገብረ ህይወት ንባብ ፣ መዝገበ ቅዳሴና ፀዋትወ ዜማ ተማሩ ። በለሳ ከሙር ሃንገብ ኪዳነ ምህረት ደብር መምህር ከመሪጌታ ተክለ ኢየሱስ ፣ ደንቢያ ከጉርአምባ ሚካኤል ደብር መምህር ከመሪጌታ ፅጌ ፣ መልሃ ከሳርንኮ ሚካኤል መምህር ከአለቃ ህሩይ ፣ ወገራ ከጉንትር አቦ መምህር ከመሪጌታ ብዙአየሁ ፣ ሊቦ ከሚካኤል ደብር መምህር ከጌቴ ገሞራው ቅኔ ከነአርባቅምሩና ከነአገባቡ ተምረው ዘመምህርነት ተመርቀዋል ። መሪጌታ አፈወርቅ ትኩዩ ዘይንጉርሳ ጊዮርጊስ መምህር ከመሪጌታ ሃይሉ የላይ ቤት አቋቋም ፣ በጎንደር ተክለ ሃይማኖት ከአባ ፅህማ ባህረ ሃሳብና አቡሻህር ቀፅለዋል ። እኒህ ሊቅ ወገራ የማይልኮ ኢየሱስ ደብር የቅኔ መምህር ሆነው ባስተማሩባቸው አመታት አያሌ ደቀመዛሙርትን አፍርተዋል ። ከዚያም ወደ ሰይፍ አጥራ ማርያም ተመልሰው ፀዋትወ ዜማና መዝገበ ቅዳሴ እያስተማሩ ሲኖሩ በ1964 አ.ም በተወለዱ በ68 አመታቸው አርፈው በዚህ ደብር ተቀብረዋል ። (ታሪኩ ልጃቸው አቶ ሳህለ ማርያም አፈ ወርቅ ካቀረቡት በምህፃር የቀረበ ነው) ።

13. ኪዳናት ወልደ ሩፋኤል (መምህር ፣ ዘፅላሎ አማኑኤል)

መምህር ኪዳናት ወልደ ሩፋኤል በጎጃም ክፍለ ሃገር በባህር ዳር አውራጃ በይልማና ዴንሳ ወረዳ በደብረ ፅላሎ አማኑኤል ሰበካ ከመምህር ወልደ ሩፋኤልና ዘወይዘሮ ሂሩት በ1843 አ.ም ተወለዱ ።

ፀዋትወ ዜማ ፣ ቅኔና የመፃህፍት ትርጓሜ በደብረ ፅላሎ አማኑኤል ከነበሩ ሲታወቁት ተምረው በመምህርነት ተመርቀዋል ። ከዚያም ወደዋደላ ሄደው በዚያው ከነበሩ ሲታወቁት የቅኔ ፣ አርባ ቅምርና የእንግሊዘኛ ፣ ስድስት ስድስት አደላድሰው ወደትውልድ ደብረቸው ወደ ፅላሎ አማኑኤል መምህርነት ተመርቀዋል ።

የወልደ ሩፋኤል የፅላሎ አማኑኤል ደብር የቅኔ መምህር ፣ በ140 አመታት ሆነው ተመርቀዋል ።

መምህር ኪዳናት ወልደ ሩፋኤል ከሚወዱት የማስተማርና ምስ ጢረ መፃህፍትን የመመርመር ስራቸው ሳይለዩ በተወለዱ በ61 አመታቸው በ1904 አ.ም. አርፈው በፅላሎ አማኑኤል ደብር ተቀብረዋል ። (ታሪኩን የባለታሪኩ የልጅ ልጅ አቶ ተሾመ ሃዲስ ካቀረቡት በምህፃር የቀረበ ነው) ።

14. ወልደ ኢየሱስ (ሊቀጠብብት ፣ ዘመንበረ መንግስት)

ሊቀ ጠብብት ወልደ ኢየሱስ በጎጃም ክፍለ ሃገር ተወልደዋል ። በተወለዱበት ክፍለ ሃገር ከሚገኙ ገዳማትና አድባራት ከነበሩ ሊቃውንት ፀዋትወ ዜማ ፣ ቅኔና የብሉይትን ትርጓሜ ተምረው የተመለከቱ ሊቅ ሆነዋል ።

ሊቀ ጠብብት ወልደ ኢየሱስ በአዲስ አበባ ከተማ የመንበረ መንግስት ቅዱስ ገብርኤልን ቤተ ክርስቲያን በመዘምርነት አገልግለዋል ። በዚህም ጊዜ የደብሩ ሊቀጠብብት ሆነው ሰርተዋል ።

ሊቀ ጠብብት ወልደ ኢየሱስ ለጥቅምት 9 ቀን 1947 አ.ም. አርፈው በመንበረ ሃባኤት ቅድስት ስላሴ ቤተ ክርስቲያን ተቀብረዋል ።

15. ወልደ ሚካኤል (መምህር ፣ ዘዜና ማርቆስ)

መምህር ወልደ ሚካኤል በሸዋ ክፍለ ሃገር በዜና ማርቆስ ገዳም አካባቢ ተወልደዋል ። በትውልድ ስፍራቸው ከነበሩ መምህራን ፀዋትወ ዜማና ቅኔ ተምረዋል ።

መምህር ወልደ ሚካኤል ወደ ጎንደር ክፍለ ሃገር ሄደው በጎንደር ከተማ ከነበሩ ሊቃውንት የመፃህፍት ሊቃውንትን ትርጓሜ ተምረው በመምህርነት ተመርቀዋል ።

መምህር ወልደ ሚካኤል የዜና ማርቆስ ገዳም አስተዳዳሪ ሆነው በማገልገል ላይ እንዳሉ ፣ አርሳቸውና የገዳሙ መነሳት ስፍሽቱ የአጣልያ መንግስት አንገዛም በማለታቸው የፋሽስት ኢጣልያ ጦር ግንቦት 21 ቀን 1929 አ.ም. ገዳሙን ሲያቃድሩ በሰማእትነት አርፈዋል ።

16. ወልደ አብ (አለቃ)

አብ ወልደ አብ በሸዋ ክፍለ ሃገር ተወለዱ ። ፀዋትወ ዜማ

በተወለዱበት ክፍለ ሃገር ተማሩ ። ወደ ጎንደር ክፍለ ሃገር ሄደው በጎንደር ከተማ ከመምህር ኤስድርስ የሃዲስ ኪዳንን ትርጓሜ ተምረው በመምህር ነት ተመርቀዋል ። እኒህ ሊቅ የአረብኛ ቋንቋ አጥንተው በአረብኛና በግእዝ የተጻፉ መጻሕፍትን እየመረመሩ የተለያዩውን እያስማሙ የጎደሉውን ይምሉ ነበር ይባላል ።

አለቃ ወልደ አብ የመምህራቸውን የመምህር ኤስድርስን ጉባኤ ተረከበው በማስተማር አያሌ የሃዲስ ኪዳን ትርጓሜ መምህራንን መርቀው ሾመዋል ። እኒህ ሊቅ ከሚወዱት የማስተማርና ምስጢረ መጻሕፍትን ከመመርመር ስራቸው ሳይለዩ ኖረው አርፈዋል ።

17. ወልደ ኪዳን ጀምበሬ (አለቃ ፣ ዘደብረ ታቦር)

አለቃ ወልደ ኪዳን ጀምበሬ በጎጃም ክፍለ ሃገር በአገው ምድር አውራጃ በአለዋ ሚካኤል ቀበሌ በ1893 አ.ም. ተወለዱ ። በአምስት አመታቸው በኩፍኝ በሽታ አይነ ስውር ሆኑ ።

በተወለዱበት ደብር ዳዊት ከደገሙ በሁዋላ ወላጅ እናታቸው እየመሯቸው ወደ ደብረ ታቦር አ.የሱስ ሄዱ ። ከደብረ ታቦር አ.የሱስ የድጓ መምህር ከመምህር ወልደ ስላሴ ዐዋት ዜማ ፣ የተክሌ አቋቋም ምስክር ከነበሩት ከአለቃ መኮንን አቋቋም ተምረው በመምህርነት ተመርቀዋል ።

ከኤልሻማ መድሃኔ አለም የቅኔ መምህር ከአለቃ ምስራቅ ቅኔ ተምረው በማስተማር ስራ መምህራቸውን እስከመርዳት ደርሰዋል ። የመዝሙር ዳዊትና የፍትሃ ነገስት ትርጓሜም አጥንተዋል ።

አለቃ ወልደ ኪዳን ጀምበሬ በተማሩበት በደብረ ታቦር አ.የሱስ ሴት ክርስቲያን ከ40 አመታት በላይ ድጓና ምድን ድጓ አስተምረው አያሌ ደቀ መዛሙርትን አፍርተዋል ። እኒህ ሊቅ በማህሌታዊ ድምፃቸው እጅግ የተደነቁ ነበሩ ። ከዚህም የተነሳ ራስ ጉግሳ ወሌ “ስለሃምሳ” በማለት ማህሌታዊ ድምፃቸው የ50 ደብተራ ድምፅ ያህል መሆኑን መስክረውላቸዋል ።

አለቃ ወልደ ኪዳን ጀምበሬ ከሚወዱት የማስተማርና የማህሌት ስራ ሳይለዩ በኖሩበት በደብረ ታቦር አ.የሱስ መስከረም 13 ቀን 1974 አ.ም. በተወለዱ በ81 አመታቸው አርፈው በዚሁ ደብር ተቀብረዋል ። (ታሪኩ ልጃቸው አቶ ማህቶት ወልደ ኪዳን ካቀረቡት በምህጻር የቀረበ ነው ።)

18. ዋሴ (አለቃ ፣ ዘድንግራ ማርያም)

አለቃ ዋሴ በጎጃም ክፍለ ሀገር ድንግራ ማርያም በምትባለው ደብር ተወልደዋል ። እኒህ ሊቅ በጎጃምና በጎንደር ከነበሩ ሊቃውንት ቅኔ ፣ አቋቋም ፣ የሃዲስና የፍትሃ ነገስት ትርጓሜ ተምረው በመምህርነት ተመርቀዋል ።

አለቃ ዋሴ የድንግራ ማርያምን ደብር እያስተዳደሩ ቅኔ ፣ አቋቋም ፣ የሃዲስና የፍትሃ ነገስት ትርጓሜ አስተምረዋል ። እኒህ አረጋዊ ሊቅ ከሚወዱት የማስተማር ስራቸው ሳይለዩ ተምረው ባስተማሩበት ደብር በድንግራ ማርያም አርፈዋል ።

19. ደስታ ሃሊቡ (መምህር ፣ ዘዋሽራ)

መምህር ደስታ ሃሊቡ በጎጃም ክፍለ ሃገር በድንግራ ማርያም ደብር ሰበካ ተወለዱ ። መምህር ደስታ ሃሊቡ ቅኔ በጎንጅ ቴዎድሮስ ከቄስ ገበዝ በቃ ፣ ብሉይ ፣ ሃዲስና ፍትሃ ነገስት ከመምህር ገብረ መድህን በዋሽራ ማርያም ተምረው በመምህርነት ተመርቀዋል ።

መምህር ደስታ ሃሊቡ በተማሩበት በዋሽራ ማርያም ደብር የብሉይን ፣ የሃዲስና የፍትሃ ነገስትን ትርጓሜ አስተምረው አያሌ ደቀ መዛሙርትን አፍርተዋል ። እኒህ ሊቅ ከጉባኤያቸው ሳይለዩ የዋሽራ ማርያም አስተዳዳሪ ሆነው አገልግለዋል ።

መምህር ደስታ ሃሊቡ በሊቅነታቸው ብቻ ሳይሆን በምግባር ስናይም እጅግ የታወቁ ነበሩ ። ለተማሪዎቻቸው የአመት ልብስ የእለት ጉርስ እየሰጡ ስለሚያስተምሩ ፣ ደቀ መዝሙሮቻቸው ልብስና ምግብ ለማግኘት የሚያውሉትን ጊዜ በትምህርትና በጥናት ላይ ያውሉት ነበር ። አብሮአቸው የሚበላ እንግዳ ወይም ያጣ የነጣ ድሃ ሰው በዚያቸው ውስጥ ካልተገኘ ምግብ አይበሉም ነበር ይባላል ።

20. ዶሪ (አለቃ ፣ ዘጨለቆት ስላሴ)

አለቃ ዶሪ በትግራይ ክፍለ ሃገር በጨለቆት ስላሴ ደብር ተወለዱ ። በትግራይ ፣ በጎንደርና በጎጃም ከነበሩ ሊቃውንት ተምረው የተመሰገኑ የቅኔ መምህር ሆነዋል ። በትግራይና በሸዋ በሚገኙ አድባራትና ገዳማት ቅኔ አስተምረው አያሌ ደቀ መዛሙርትን አፍርተዋል ።

አለቃ ዶረ በእጄ የሃንሰና በእጄ ምኒልክ ዘመን መንግስት ሰፊ ጉባኤ የነበራቸው በመሆኑ “ዶረ ቅኔ ፈጣሪ” እያለ ህዝቡ ሳይቀር ያመሰግናቸው እንደነበር ይነገራል ። እኒህ ሊቅ የሚወዱትን የቅኔ ሙያ በማስተማር ላይ እንዳሉ አርፈው በደብረ ሊባኖስ ገዳም ተቀብረዋል ።

21. ገላነሽ ሃዲስ (እማሆይ ፡ ዘዕላሎ አማኑኤል)

እማሆይ ገላነሽ ሃዲስ በጎጃም ክፍለ ሀገር በባህር ዳር አውራጃ በይልማና ደንሳ ወረዳ በዕላሎ አማኑኤል ደብር ከአባታቸው ከቄስ ገበዝ ሃዲስ ኪዳናትና ከእናታቸው ከወይዘሮ ወርቅነሽ እንግዳ በ1898 አ.ም. ተወለዱ ። በተወለዱ በስምንት አመታቸው በኩፍኝ በሽታ አይናቸው ጠፋ ። በዚህም ምክንያት ቄስ ገበዝ ሃዲስ ኪዳናት ልጃቸው እማሆይ ገላነሽን ለማስተማር ወሰኑ ።

እማሆይ ገላነሽ ሃዲስ ከአባታቸው ከቄስ ገበዝ ኪዳናት ቅኔ ከነአገባቡ ፡ የብሉይንና የሃዲስን ኪዳናት ትርጓሜ ተምረው በመምህር ነት ተመርቀዋል ። እማሆይ ገላነሽ ሃዲስ በመምህርነት ከተመረቁበት ጊዜ ጀምሮ አባታቸው ቄስ ገበዝ ሃዲስ ኪዳናት እስካረፉበት እስከ 1928 አ.ም. ድረስ በማስተማር ስራ አባታቸውን ረድተዋል ።

እማሆይ ገላነሽ ሃዲስ ተወልደው ባደጉበት ፡ ተምረውም ለመምህር ነት በበቁበት በዕላሎ አማኑኤል ደብር ከ50 አመታት በላይ ቅኔ አስተምረው እያሌ መምህራንን በቅኔ መምህርነት መርቀው ሾመዋል ።

እማሆይ ገላነሽ ሃዲስ ከሚወዱት የማስተማር ስራቸው ሳይለዩ ሃምሌ 12 ቀን 1978 አ.ም. በተወለዱ በ80 ዓመታቸው አርፈው በዕላሎ አማኑኤል ደብር ተቀብረዋል ። (ታሪኩ የእህታቸው ልጅ አቶ ተሾመ ሃዲስ ካቀረቡት በምህፃር የቀረበ ነው) ።

22. ገብረ ኢየሱስ (አለቃ ፡ ዘደብረ ብርሃን)

አለቃ ገብረ ኢየሱስ በሸዋ ክፍለ ሀገር ተወለዱ ። በጎንደር ከተማ ከነበሩ ሊቃውንት የመፃሕፍት ሊቃውንትን ትርጓሜ ተምረው በመምህር ነት ተመርቀዋል ።

አለቃ ገብረ ኢየሱስ የመፃሕፍት ሊቃውንትን ትርጓሜ አስተምረው እያሌ ደቀ መዛሙርትን በመምህርነት ሾመዋል ። እኒህ ሊቅ በአጼ

ቴዎድሮስ ዘመን መንግስት ፍትሃ ነገስት አውጭ ሆነው ሰርተዋል ። በአጼ ምኒልክ ዘመን መንግስት ደብረ ብርሃን ሰላሴን በአለቅነት አስተዳድረዋል ።

አለቃ ገብረ ኢየሱስ በቅኔ ሙያ ከሚመሰገኑት ሊቃውንት መካከል አንዱ ናቸው ። እኒህ ሊቅ በቅኔያቸው ብስለት ቅኔ ፈጣሪ የሚል ቅፅል ተሰጥቷቸዋል ።

አለቃ ገብረ ኢየሱስ ለቤተ ክርስቲያንና ለሃገራቸው የሚጠቅም አገልግሎት ሲያበረክቱ ኖረው አርፈዋል ።

23. ኅበዜ (አለቃ ፡ ዘደብረ ወርቅ)

አለቃ ኅበዜ በጎጃም ክፍለ ሀገር በደብረ ወርቅ ማርያም ሰበካ ተወልደዋል ። ፀዋት ወይም ቅኔ ከደብረ ወርቅ ማርያም መምህራን ተማሩ ። የብሉይ ኪዳን ፡ የሃዲስ ኪዳንና የመፃሕፍት ሊቃውንትን ትርጓሜ ከመምህር ሰው አገኘሁና ከአለቃ ገብረ ኤልያስ ተምረው በመምህርነት ተመርቀዋል ። እኒህ ሊቅ በተለይ በቅኔ ሙያ ከሚመሰገኑት ሊቅ የጽያውያን ሊቃውንት አንዱ ናቸው ።

አለቃ ኅበዜ የእንጦጦ ማርያምን ደብር በአለቅነት አስተዳድረዋል ። የራስ ኃይሉ ተክለ ሃይማኖት አማካሪም ሆነው ሰርተዋል ።

አለቃ ኅበዜ ወደትውልድ ቦታቸው ወደ ደብረ ወርቅ ተመልሰው ምስጢረ መፃሕፍትን እየመረመሩ ሲኖሩ አርፈው በዚሁ ደብር ተቀብረዋል ።

24. ኃሉ (ቄስ ገበዝ ፡ ዘዲማ)

ቄስ ገበዝ ኃሉ በጎጃም ክፍለ ሀገር በዲማ ጊዮርጊስ ሰበካ ተወለዱ ። ቄስ ገበዝ ኃሉ በተወለዱበት ገዳም ተምረው የተመሰገኑ የቅኔና የመፃሕፍት ትርጓሜ ሊቅ ሆነዋል ።

ቄስ ገበዝ ኃሉ የዲማ ጊዮርጊስን ገዳም በግብዝና ባገለገሉበት ወቅት ደጃዝማች ብሩ ኅሹ የገዳሙን ቅፈፍ ነጥቀው የወታደር መተዳደሪያ ባደረጉ ጊዜ አፈፃፀሙ ተገቢ አለመሆኑን በማስረዳት የገዳሙን መብት ለማስጠበቅ ከፍተኛ ጥረት አድርገዋል ። ይህንንም በተራ ቁጥር 3 በተተረጎመው ቅኔያቸው ገልጠውታል ።

ቄስ ገበዝ ኃሉ ተወልደው ያደጉበትን ፡ ተምረውም ሊቅ ለመባል የበቁበትን የዲማ ጊዮርጊስን ገዳም ሲያገለግሉ ኖረው አርፈዋል ።

25. ጥሩነህ (አለቃ ፡ ዘቦታ ኪዳነ ምህረት)

አለቃ ጥሩነህ በጎጃም ክፍለ ሃገር በባህር ዳር አውራጃ በአቸፈር ወረዳተወለዱ ። አለቃ ጥሩነህ ከመምህር ተክሌ በዋሽራ ፡ ከመምህር ገሰስ በይስማላ ጊዮርጊስ ቅኔ ከእነእርባ ቅምሩና ከነአገባቡ ተምረው በመምህር ነት ተመርቀዋል ። ወደጎንደርም ሄደው በበለገና በዋድላ ከነበሩ መምህራን የየቤቱን እርባ ቅምር ፡ የአገባብና የቅኔ ጎዳና ልዩነት አጥንተው የቅኔ መምህርነት ሙያቸውን አደላድለዋል ።

አለቃ ጥሩነህ ወደወሎ ክፍለ ሃገር ሄደው በቦረና አውራጃ ከአደሬ ማርያም ደብር ሊቅ ከመምህር ጨፋ አቡሻህር አጥንተዋል ። የቅኔና የአቡሻህር ሊቅ የነበሩት መምህር ጨፋ ካረፉ በሁዋላ በመምህራቸው ወንበር ተተክተው አስተምረዋል ።

አለቃ ጥሩነህ ፋሽስት ኢጣልያ ኢትዮጵያን በወረረች ጊዜ የማስተማርና የቤተ ክርስቲያን አገልግሎት ስራቸውን በቦታ ኪዳነ ምህረት ቀጥለዋል ። እኒህ ሊቅ ከሚወዱት የማስተማርና የቤተ ክርስቲያን አገልግሎት ስራቸው ሳይለዩ አርፈው በቦታ ኪዳነ ምህረት ተቀብረዋል ። (ታሪኩ ደቀ መዝሙራቸው አለቃ አፈ ወርቅ ዘውዴ ካቀረቡት በምህፃር ቀርቧል) ።

26. ጥበቡ ካሳ (መሪጌታ ፡ ዘቦገና ግራር ኢየሱስ)

መሪጌታ ጥበቡ ካሳ በጎጃም ክፍለ ሃገር በደብረ ማርቆስ አውራጃ በቦገና ግራር ኢየሱስ ደብር ከአባታቸው ከመሪጌታ ካሳና ከእናታቸው ከወደዘሮ አለሙሽ ገብሬ በ1882 አ.ም. ተወለዱ ።

መሪጌታ ጥበቡ ካሳ ንባብና ዐዋትወ ዜማ ከአባታቸው ከመሪጌታ ካሳና ከእናታቸው ከመሪጌታ ልመንህ ገብሬ ተምረዋል ። ቅኔና የመፃህፍተ ብሉያትን ትርጓሜ ከመምህር ተክሌ ተምረው በመምህርነት ተመርቀዋል ። ወደ ዋድላም ሄደው በዚያ ከነበሩ መምህራን የቅኔና የአገባብ ሙያቸውን አደላድለዋል ።

መሪጌታ ጥበቡ ካሳ በተወለዱበት ደብር በቦገና ግራር ኢየሱስ ከ1916 አ.ም. ጀምሮ ቅኔና አገባብ በማስተማር አያሌ ደቀ መዛሙርትን አፍርተዋል ። እኒህ ሊቅ የሚወዱትን የማስተማር ስራ ሳይቋረጡ በተወለዱ በ74 አመታቸው በ1956 አ.ም. አርፈው በቦገና ግራር ኢየሱስ ቤተ ክርስቲያን ተቀብረዋል ። (ታሪኩ የአጎታቸው የልጅ ልጅ ዶክተር ሃይለ የሻነው ካቀረቡት በምህፃር የቀረበ ነው) ።

ባለቅኔዎቹ

በፊደል ተራ

(የቅኔዎቻቸው ቁጥሮች ከለዋቻቸው ጋር ለፍረዋል ። ከስማቸው በፊት የኮከብ ምልክት የተደረገባቸው የህይወት ታሪካቸው ባጭሩ ተፅፎላቸዋል) ።

-
- 1 ሃብቴ (ደብተራ ፡ ዘሽንኩርት ሚካኤል) 7 ፡ 372
 - 2 ሃብተ ድንግል (ራቅማሰሬ) 50
 - 3 ሃይለ ሰላሴ (አለቃ) 257
 - * 4 ሃይሰ ኪዳናት (ቄስ ገበዝ ፡ ዘዕላሎ) 51 ፡ 234
 - 5 ህሩይ ወልደ ሰላሴ (ብላቴን ጌታ) 365
 - 6 ህሩይ ፋንታ (አለቃ) 390
 - 7 ለማ ሀይሉ (አለቃ) 161
 - 8 መርሃዕድቅ (ግራጌታ) 121
 - * 9 መራሂ (አለቃ ፡ ዘጉና ሚካኤል) 311 ፡ 353
 - 10 መርሻ (አለቃ) 230
 - 11 መርሻ ሃይሉ (መጋቢ ፡ ዘዲማ ጊዮርጊስ) 333
 - 12 መኮንን ሰሎሞን (አለቃ) 337
 - * 13 መዝሙር ካሳ (አለቃ) 338
 - 14 ምሥራቅ (አለቃ ፡ ዘኤልሻማ) 26 ፡ 207 ፡ 286 ፡ 287 ፡ 290 ፡ 348 ፡ 349 ፡ 363
 - 15 ምንደስይል (አባ) 249
 - 16 ምንደስይል (ደብተራ) 103
 - 17 ሞገስ (መምህር ፡ ዘግሸን ማርያም) 347
 - 18 ራስወርቅ (መምህር) 213
 - * 19 ሮብአም መልአክ ፀሃይ) 150
 - * 20 ሳሙኤል (አለቃ ፡ ዘግሸን ማርያም) 324
 - * 21 ቀፀላ ሃይሉ (መምህር ፡ ዘዋሽራ) 194
 - 22 ቀፀላ (ሊቄ) 240
 - 23 ቃማ (አባ) 156

- * 24 በሻህ (አለቃ ፡ ዘራጉኤል) 95
- 25 በቀለ ጎበና (አለቃ ፡ ዘየውሽ ሚካኤል) 232 ፡ 233 ፡ 385
- 26 በቃ (ቄሰ ገበዝ ፡ ዘጎንጅ) 159 ፡ 219 ፡ 253
- 27 ተሰማ (አለቃ ፡ ዘቀራንዮ) 304
- 28 ተካልኝ (ቀኛዝማች ፡ ዘየነጃሚካኤል) 277 ፡ 315
- 29 ተክለ ማርያም (አለቃ) 319
- 30 ተክለ ሰላሴ (አለቃ) 352
- 31 ተክሌ (መምህር ፡ ዘዋሽራ) 136 ፡ 199 ፡ 201 ፡ 359
- 32 ተክለ ፅዮን (አለቃ) 187 ፡ 188 ፡ 375
- 33 ተዋነይ ፡ 8
- 34 ተድላ (መምህር) 173
- 35 ተጠምቆ (አለቃ) 269 ፡ 342
- 36 ታመነ (አለቃ) 231
- 37 ቸኮል (ባህታዊ ፡ ዘወይበይኝ ማርያም) 395
- 38 ነቅላ ጥበብ (አለቃ) 96 ፡ 145
- * 39 ነጋሽ ሃይሉ (አለቃ) 37
- 40 ናሁዳ (አለቃ) 252 ፡ 386
- 41 ናትናኤል ፡ 134
- 42 አለማየሁ ፈንታ (አለቃ) 196
- 43 አልታሰብ (አለቃ ፡ ዘደብረ ሃይል) 42
- 44 አሰበዓድቅ (አለቃ) 220
- 45 አሰራት ንዋይ (ድማሃ ገነት ፡ ዘኤልያስ) 305
- 46 አሰፋው (መሪቷ ፡ ዘተድባቢ ማርያም) 312
- 47 አርአያ ወረታ (አቶ) 178 ፡ 227
- 48 አካለወልድ (መምህር) 98 ፡ 203 ፡ 259
- * 49 አወቀ (አለቃ ፡ ዘወቄጣ ማርያም) 238
- 50 አድማሱ ጀንበሬ (መልአክብር ሃን) 11 ፡ 12 ፡ 17 ፡ 52 ፡ 106 ፡ 171 ፡ 216 ፡ 239 ፡ 244 ፡ 250 ፡ 318
- 51 አድማሱ ጌትየ (ንቡረ እድ) 280 ፡ 355
- 52 አፈወርቅ ዘውዴ (አለቃ) 30
- * 53 አፈወርቅ (መምህር ፡ ዘአክሱም) 21

- 54 አፈወርቅ ትኩየ (መሪቷ ፡ ዘሰይፍአጥራ ማርያም) 131 ፡ 301
- 55 እሸቴ (መልአክ ገነት) 124
- 56 እንግዳወርቅ ሃይሉ (አለቃ) 126 ፡ 204
- 57 እንግዳ ደስታ (አለቃ) 326
- * 58 ኪዳናት ወልደሩፌአል (ቄሰገበዝ ፡ ዘጎንጅ) 153 ፡ 190
- 59 ካሳ (አለቃ) 68
- 60 ካሳ (ቄሰገበዝ ፡ ዘጎንጅ) 138
- 61 ክንፉ (አለቃ ፡ ዘራጉኤል) 93 ፡ 125
- 62 ክፍለዮሃንስ (መምህር ፡ ዘጎንደር) 129
- 63 ክፍሌ ፈለቀ (አለቃ) 295
- 64 ወልደመስቀል (አለቃ) ዘኡርኤል) 158
- * 65 ወልደሚካኤል (መምህር ፡ ዘዜና ማርቆስ) 200
- 66 ወልደማርያም ሃብቴ (አለቃ) 38 ፡ 181
- 67 ወልደ ሰንበት (ሊቀሀሩያን) 272
- 68 ወልደሰላሴ (አለቃ) 266 ፡ 399
- 69 ወልደትንሳኤ (መሪቷ) 316
- * 70 ወልደአብ (አለቃ) 100
- * 71 ወልደ ኢየሱስ (ሊቀ ጠበብት ፡ 14 ፡ 71
- * 72 ወልደ ኪዳን ጀንበሬ (መሪቷ ፡ ዘደብረ ታቦር) 263
- 73 ወልደ ዮሃንስ (መልአክ ብርሃን) 392
- 74 ወልደ ጊዮርጊስ (ሊቀ ጠበብት) 6
- 75 ወልደ ጊዮርጊስ (አለቃ) 268
- 76 ወርቅ አገኘሁ ተክሌ (አለቃ) 31 ፡ 164 ፡ 222
- 77 ወርቅነህ ዋሴ (መሪቷ) 59
- * 78 ዋሴ (አለቃ ፡ ዘድንግራ ማርያም) 23
- 79 ውብሸት (ቄሰገበዝ ፡ ዘብቸና) 160
- 80 ዘወልዴ (አለቃ) 18 ፡ 193 ፡ 202 ፡ 241
- 81 ዘዮሃንስ (አለቃ) 152 ፡ 198 ፡ 302 ፡ 384
- 82 ዘገየ (ሊቀሀሩያን ፡ ዘደብረ መዊእ) 83
- 83 የማነብርሃን (ቄሰገበዝ) 208
- 84 ያምሮት (አለቃ) 49
- 85 ዶርጉ (አለቃ) 228 ፡ 289

- 86 ይትባረክ ቁርቆስ (መሪኔታ ፡ ዘደብረፅሙና) 225
- 87 ዮሃንስ ማምሻ (አጋፋሪ ፡ ዘመናገሻ ማርያም) 139
- 88 ዮፍታሄ ፡ 57
- 89 ደለለ (መሪኔታ ፡ ዘዋሸራ) 33
- 90 ደሴ ማእበል ፡ 215
- * 91 ደስታ ሃሊቡ (መምህር ፡ ዘዋሸራ) 343
- 92 ደስታ (አለቃ ፡ ዘተድባበ ማርያም) 327
- 93 ደስታ (አለቃ) 35 ፡ 367
- 94 ዳኚ (አለቃ) 360
- 95 ድንቄ (አለቃ) 175 ፡ 242 ፡ 262 ፡ 265 ፡ 344 ፡ 354
- 96 ድንቄ ማርቆስ ፡ 108
- * 97 ዶሪ (አለቃ ፡ ዘጨለቆት ስላሴ) 237
- * 98 ገላንሽ ሃዲስ (እማሆይ ፡ ዘፅላሎ) 82 ፡ 340
- 99 ገሰስ (መምህር ፡ ዘየስማላ ጊዮርጊስ) 361 ፡ 368 ፡ 381 ፡ 393
- 100 ገብረ መደህን (አለቃ) ፡ ዘሌመንስላሴ) 276 ፡ 339
- 101 ገብረ ሚካኤል እውር ፡ 206
- 102 ገብረ ሚካኤል (ባህታዊ) 212
- 103 ገብረ ሚካኤል (አለቃ) 314
- 104 ገብረ ማርያም ቡሬ (መልአክ ሰላም) 329
- 105 ገብረ ማርያም (መምህር) 185
- * 106 ገብረ ኢየሱስ ቅኔፈጣሪ (አለቃ) 15
- 107 ገብረ ኢየሱስ (አለቃ ፡ ዘጠዳ) 195
- 108 ገብረ ኢየሱስ (መምህር ፡ ዘደብረ ሊባኖስ) 264
- 109 ገብረ ስላሴ (ንቡረ እድ) 357 ፡ 379
- 110 ገብረ ስላሴ ክንፉ (መምህር ፡ ዘኤልያስ) 1 ፡ 32 ፡ 36 ፡ 60 ፡ 73 ፡
87 ፡ 117 ፡ 122 ፡ 123 ፡ 130 ፡ 140 ፡ 217 ፡ 267 ፡ 271 ፡ 299 ፡
335 ፡ 336 ፡ 358 ፡ 364 ፡
- 111 ገብረ ጊዮርጊስ (መምህር ፡ ዘአክሱም) 366
- 112 ገዛኸኝ (ግራጌታ ፡ ዘመርጡል ማርያም) 77
- 113 ጌታውን (አለቃ ፡ ዘሞጣ ጊዮርጊስ) 81
- 114 ግእዛን (ቁስገበዝ) 307
- 115 ጎሹ አራት አይና ፡ 166

- 116 ጎበና (አለቃ) 270
- * 117 ጎበዜ (አለቃ ፡ ዘደብረወርቅ) 209 ፡ 292
- * 118 ዓሉ (ቁስገበዝ ፡ ዘዲማ) 3
- * 119 ጥሩነህ (አለቃ ፡ ዘቦታ ኪዳነ ምህረት) 2 ፡ 22 ፡ 274 ፡ 275 ፡
310 ፡ 317 ፡ 321 ፡ 331 ፡ 350 ፡ 370 ፡ 397
- * 120 ጥበቡ ካሳ (መምህር ፡ ዘቦገና ግራር ኢየሱስ) 79 ፡ 351
- 121 ፀጋ (አለቃ) 148
- 122 ፈቃዴ (አቶ) 94 ፡ 398
- 123 ፈንታ ገብርኖ (መልአክ-ብርሃን) 53 ፡ 186
- 124 ፍስሃ ክርስቶስ (አባ) 255
- 125 ፍስሃ ጊዮርጊስ (ቁስገበዝ ፡ ዘዳሞ) 356